

சிவமயம்.

சைவசமயாசாரியராகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருக்கோவையார்.

இஃது
உரையோடு

இராமநாதபுரமஸ்தானம் ம-நா-ந-ஸ்ரீ

பென்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

பென்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

பிரமாதீசஸ்ரீ ஆடி மீ

❧ இவ்வாறாயைப் பிற்காலததறிஞர்கள் பேராசிரியர்தெனையா. முதகாலததறிஞர்டலா நச்சிஞர்க்கினியர்தென்றனா. தஞ்சைவாணைகோளவயுரைகாரர் சேனாவரையர்தென்றனா.

சிவமயம்.

நம்பியாண்டார் நம்பி.

வருவாசகத்தினின்முற்றுணர்ந்தோனைவண்டில்லைமனை
திருவாதவர்ச்சிவபாத்தியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளார் தருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப்பொருள்
செருளாதவுள்ளத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பரே.

அபியுத்தர்.

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொயகைத் தோன்றி
யுயர்ந்தோங்கு மெயஞ்ஞான வொளியையுடைத் தாகி
மருவாருங் கிளவியிதழ் நானூறுகி
மதுபொருள்வாய மதிப்புலவர் வண்டா யுண்ணக
தருவாரும் புலியூரி னுலகுய்யக் குனிப்போன்
றடங்கருணை யெனுமிரவி தன்கதிரா லலருந்
திருவாத ஓராளி திருச்சிற்றம் பலவன்
திருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்தா மரையே.

இலக்கணக்கொத்துரை.

“பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற்
றொலகாப் பியாதிரு வளஞவர் கோவையார்
மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல்,
வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க.

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற்
சிவனையென்பது திண்ணம். அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றம்பல
முடையார் அவர் வாக்கிற கலைதிருந்து அருமைத் திருக்கையா
லெழுதினார். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதி
காரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை முத
லியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர். அங்ங
னமுடையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமே
செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே இவ்விரண்டும் நீங்கலான

இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றறக்கொன்று பெருமை சிறுமை
 ஒன்றையென்று கொள்வாரென்பது தோன்ற, இம்முறைவைத்து
 அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ, இறையனா
 ரகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும் தேவாரம், திருவரசு
 கம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞான
 போதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்
 னார்பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர் பொருளாக எண்
 னார். நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்கார
 முதலிய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதி
 னெண்டீழ்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்
 கதை முதலான இலக்கியங்களையும் ஓர் பொருளாகவெண்ணி
 வாணுள் வீணுள் கழிப்பார். அவர் இவைகளிருக்கவே அவைகளை
 விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்
 கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவ
 ரதியற்கை யென்க.”

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேதாகம சித்தாந்த சைவசமயாசாரிய பீடமாய் விளங்காநின்ற

திருவாவடுதூறையாதீனத்துவித்துவான்

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றியது.

நேரி. ௩௩ யாசிரியப்பா.

நிலமகன் முகத்தி னிலவுறு மியாணர்த்—திலகமேன் றுரை
ஞ்சுந் தென்னு டதளிற்—சீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா—லோர்
மலி சிவையி னிணைமுலைப் பாலெனும்—பரஞர் னந்தனைப் பரி
வொடும் பருகி—புரவுநீர் ஞால முஞ்றதிய தவத்தாற்—ரோடெழு
வாயிற் ரோன்றுபு துலங்கும்—பீடுசால் பதிகப் பெயர்பெற வுமிழ்
ந்த—ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா—னீனசம் பந்த விருட்
சமண் பொருட்டா—லருடருப் பாசுர வநுந்தமிழ் மறையினைத்—
தெருப்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுஞ்—சைவமு முலகிற்
றழைந்திட நிறுத்த—லையைவார் நதிசூழ் வாத லூரின்—மறைய
வர் குலத்திலா மாத்தியர் மரபி—லிறையவ னருளென வெழில்
பெறத் தோன்றி—வளர்தரத் தாதையார் வாத லூரெனன்—றுள்
மகிழ் சிறப்பா னுதவுமொன் பெயருநீஇ—வேத மாகமம் வேறு
மற் றுள்ள—வோதுதூற் பகுதியு முளங்கொளக் கற்று—வாழு
நாட் கூடன் மன்னரி மருத்தனப்—பூழியன் விவித்துப் புகன்முத
லமைச்சுந்—தேன்னவன் பிரம ராயனென் சிறப்பு—மன்னபி
தானமும் வழங்குதப் பெற்றவ்—வண்ணலுக் கென்று மணிமணிக்
கவசமும்—கண்ணுமென் றுரைப்பக் காரியம் புரிந்து—வதியுநா
னாடும் வளர்கிவ புண்ணியப்—பொதியினாற் றாய்மை புந்தியிற்
பொருந்த—நிலைநிலை யாமைபி னிலைமையை யளவிட்—டலைவுறும்
பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி—வீடு பேற்றின் மிகவிருப் பினரா
ய்க்—கூடுமெய் யடியார் குழாத்தொடுங் குலாவிச்—சுந்தையைச்
சிவபிரான் திருவடிக் கமைத்துந்—தந்தொழி லுங்கொடு சார
வோர் ஞான்று—குணதிசைக் கலித்துறை குதிரைகள் குறுகலை—
மணம்விரி தண்டார் மன்னவன் றெரிந்தெம்—பொன்னகை திற

ந்து பொருள் பல சுவர்ந்துபோய்க்—கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்
கெனக் கூறி—விடைதரப் பொருளொடும் விமலனை வணங்கி—
உடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும்—பரசிவன் நிருவுள்
பற்றியோர் பனவக்—குரவனாயப் பெருந்துறைக் குருந்தடி நீழ
லிற்—போற்றிமா ணவர்குழாம் புடையுற நாப்பண்—வீற்றிருந்
தருளவங் வியனக ரண்மி—யாலயம் புகுந்தன் பால்வலம் வரு
வார்—கோலமார் குருந்துறை குருமணி தன்னைக்—கண்டிள முரு
ங்கக் கண்ணீர் பெருகித்—தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிக
மேன—யடிகளேனையு மாண்டருள் செய்கென—முடிமிசை யஞ்
சலி முகிழ்த்துநின் திரப்ப—வேதியர் மலபரி பாக விளைவினை—
மாதிதே சிகனநிற் தியாக்கையா ருயிர்பொருண்—மூன்றையும்
புனலொடு முளரியங் கரத்தா—வேன்றருட் கண்ணு விருண்மல
மகற்றிச்—சென்னிமேற் செங்கரஞ் சேர்த்தியைந் தெழுத்தான்—
மன்னிய பாச வல்கெடுத்தின்பப்—பூரண வடிவம் புரிந்தவப்
போதுபே—ராரண மறியா வருட்டே சிகனை—மாணிக்க நிகர்
க்ரு மதுரவா சகத்தாந்—பேணிப் பரவப் பிரானனி மகிழ்ந்தவ்—
வாசில்கா ரணத்தா லமலமா ணிக்க—வாசக னெனப்பெயர் வழங்
கினன் மறைதலும்—வியந்துபின் தெளிந்தவ் விரிபொரு ளனை
ந்து—நயந்தா னுலய நற்பணி தனக்கு—மணிவிழா விற்குமர்ச்
சனைக்குமங் கணன்கண்—மணிகொண்மெய் யடியார் மாண்பு
சனைக்கு—மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக—டமைப்பணிந் தங்ங
னஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப—வழுதியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பொ
ருண்—முழுதுமீ யலதுமா முறையினிற் கொணர்தியென்—றண்
டரு மஞ்ச வல்லல்செய மல்லராற்—றண்டனை செய்வது சகிக்கில
னாகி—கூடலங் கோனரி குதிரையாக் கியதிறு—வாடலா திகளா
லரசனைத் தெருட்டக்—தெருண்டவங் வரசனிச் சிவனடி
யாரை—மருண்டபுன் மதியான் வருத்தின னெனவங்—வன்பரை
டடைவுற் றடிகளிற் பணிந்தே—யென்பிழை பொறுத்தருள்
வீரென் திரப்ப—வகமகிழ்ந் தன்பரங் வரசனாக் கலகில—முக
மணன் குரைத்து முனைமதி முடியோன்—சன்னிதி சார்ந்து தாழ்
ந்துபின் புறம்போந்—தென்னிதி யேயென வெய்துபாண் டிய
னை—நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய—வற்களத் தைய ரம்பெ
ருந் துறையை—யடைந்து முன்போலவாரியந் காணவுள்—ஞடை
ந்துறைந் தருகி யுலப்பில்பே ரன்பாற்—புற்பல விதமாப் பாமா
லைகள் புனைந்—தற்புதன் சேவடிக் கணிந்தவ ணிருப்பத்—தில்லை
யில் வருகெனச் சிவபர னருளலு—மொல்லையி னிறைஞ்சி யுதனி
னீங் கியாறு—செல்வுழிச் சிற்சில சிவநகர் துதித்துப்—பல்வளம்
படைத்த பரமா காய—புண்ட ரீக புரந்தனிற் பொருந்தி—யண்

டர்தம் பெருமா னருணடங் கும்பிட்—டாரா வன்பி னருட்டுதி
யியற்றிச்—சீரார் சிவயோ கினிற்சிறந் திருப்ப—மணிமதிற் கூட
லில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத்--தணிமுதற் புலவனு யமர்தரும் போது--
கூற்ற மின்பொருட் கூறிந் திடுதலின்—மாறனும் புலவரு மயங்
குறு காலை—யிறையனு ரகப்பொரு ளெனப்படும் பனுவலை—
முறைமையின் மொழிந்த முதிர்ந்திரு வாக்கா—லைந்தினைக் கோவை
யலங்கரித் துரையெனச்—சுந்தரத் தூண்டவத் தோன்றலார் பணி
ப்பக்—அருணையை யுன்னிக் கணக்கில்பே ரின்பப்—பொருணை
தழுவிப் புனிதால் வாக்காற்—நிருக்கோவை யுள்ளிடுந் தேவரும்
பரவத்—நிருக்கோவை யாரினைச் செப்பின ரிதை—யிருக்கினுந்
சிறந்ததா வேற்றெம் பெருமான்—நிருக்கரங் கொண்டு தீட்டிய
தன்றியு—மழகிய திருச்சிற் தம்பல முடைபா—னெழுதிய தென
நெட் டெழுத்துமிட் டருளின—னாதலா லிந்தா லரும்பொருட்
பயனை—யோதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடிமோ—காமச்
சுவையினைக் கட்டுரைத் திடுதலாற்—காமுகர் காமதூ லெனக்களித்
துரைப்பவு—மிலக்கியக் கடனின் நேறுதற் கிதோ—மிலக்கிய
தூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு—மிலக்கண விதியெலா மெளிதி
னிற் பயிலு—விலக்கண தூலென வியல்வலோ ரியம்பவு—
மன்பினைப் பெருக்கி யரனடி யளித்தலா—லன்புநா லென
மெய் யன்பின ரதையவும்—வேதமெய்ப் பொருளினை விளங்க
வோ துதலால்—வேதமே யெனவே தியர்வியந் துரைப்பவுந்—
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்—சைவா கமமெனச்
சைவர்கள் சாற்றவும்—பலபட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து—
சொலநனி விளங்கித் தோன்று மிந்நூலிற்--குச்சிமேற் புலவர்கொ
ருயர்நூற் குரைகள்செய்—நச்சினுர்க் கினியார் நயந்துரை செய
வெணி—மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத்—
தெற்றென வுணர்ந்து சீர்சா லகப்பொரு—ணாலினு னுதலிய
தூன்பொருட் கிணங்க—வாலிதிற் தேர்ந்து வகுத்தபே ருரை
யினை—யினிதினிற் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங்—கனிபெறும்
பயனைக் கருத்திடை யுன்னிக்—கரலிகி தங்களிற் காண்டிகள்
களைந்தே—யுரமொடி மச்சிட் டிதவுக வென்ன—நதியணி சடி
லம்பனேர் முனியுறை—பொதியமென் றுரைக்கும் பொருவின்மா
மலையின்—னனுயர் கொடியின் னருளிநுற் போதலின்—வானு
ளோர் கரும்புகழ் வையைவா ராற்றின—னம்பினுர்க் கெல்லா
நலங்களுந் கொடுத்துயர்—செம்புகழ் படைத்த செம்பிநன் னுட்
டினன்—விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும்—பொதுவை
யுந் கொண்டொளிர் புதுவைமா நகரான்—கற்றவர் புனைபா
மாலையி னொடுகவி—னுற்றதண் டளவ வொண்பூ மாலையான்—

பண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும்—வின் பரிந் திசைப்பவும் விள
ங்கும்வெண் பரிபான்—நிகைக்கனிற் தின முஞ் சென்றெதிர் மலைத்
திடிற்—நிகைக்குமா நிகல்புரி சேமவெங் களிர்நின்—மாண்படு
மாற்றல் ரன் திமற் றையருங்—காண்பரே லச்சுறுங் காவிடிக்
கொடியினன்—வம்மினென் றெவரையும் வரச்செயுங் கொடை
முதன்—மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன்—பொ
ள்கொளிக் கதிரோன் பேரந்துலாம் புவியிட—மெங்கணு நடாத்து
யிசைச்செங் கோலின்—னொழுக்கமும் வாப்மையு முயர்குடிப்
பிறப்பு—மழுங்கிலா வன்பு மடங்கமு மருளுங்—கல்வியுங் கொடை
யும் கணக்கல்பே ராற்றலுங்—செல்வமு மியல்பாச் சிவனுறச்
சிறந்தோ—னருந்தி முளக்கரை யிவெனு மம்பியாற்—நிருந்
துரச் கடத்தலாற் சீர்பொத் திகழ்வோன்—சாந்த சமுத்திரந் தரு
மமா ணிச்சும—வாப்தபொற பேழை வரகுண மேரு—சீரிய புல
வர் நிறந்தெரிந் தொண்பொருண்—மாரியும் வெள்குற வழங்கிடும்
வள்ளன்—மேவுமெய யறிவான் மேம்பா டிற்று—யாவருள் ளத்து
மரசுகலிற் நிருப்போ—னிராசாங் கத்தினை யீரோப் பிடரும்—
பராவுறச் செலுத்தும் பண்புகொள் பார்த்திவன்—சேது பதிக
டஞ் செங்கோற் சீர்மை—நீதியோ டென்று நிலவுறச் செய்
வோன்—பூங்கொளே ரம்பனாய்ப் பொருத்தலிற் புவியோர்—மரக்
கொண்மன் னிபழக வானவ னெனவுந்—தெய்வப் பிடியொடு
சேர்தலிற் றேவாகட்—ருய்வைத் தருவே னுத்தம னெனவு—மின்
னார் பமோதர மேவலில் வின்மிளிர்—பொன்னு டளிச்சும் புரந்
தர னெனவு—மமபுய மேவி உமர்தலி னுலகெலா—மும்பரும்
வியக்க வுசவுவோ னெனவு—நீகை யுடையனு யிருத்தலிற் நிரு
வொடு—மோகையுற் றுறைதரு முபேரதிர் னெனவும்—புலவர்
கள் கவிகளாற் புனைந்தேந் தெயிப்ப—நலமலி வாழ்வினு னென்னு
நரேந்திரன்—பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்—கரிமுரல்
செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும்—பூம்புணற் பொய்கையும் புது
மணம் பரப்புந்—தேம்பழச் சோலையுஞ் செந்நாதுநீழ்ந் திசைங்கிப்—
புகழ்தரு மிராம நாதபூம் புரத்திற்—நிசுழ்தரு சேது ப்தியெனு
மிராணி—பாச்சீர் பெற்றுயர் பருவத் வர்த்தனி—நாச்சியார்க்
கினிய நரசுகோ தரியு—மவளுா னந்தனை உகற்றினல் லறிவு
கொள்—சிவளுா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த—நற்றவப் பேற்றா
னரோருழ ஞாலத்—துற்றொளிர் கின்ற வுயர்குணத் தூவோ—
னோரிடந் தனக்கோ வுரியமா னேசரிப்—பாரிடந் தனக்கெலாம்
பருமா னேசரென்—தெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்
திச்—செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் சீமான்—பொன்னுசா மிப்
பெயர்ப் புரவலன் மகிழ்ந்து—நன்னய மோடி நவின்றன னாக—

மூலமு முரையு முறைமுறை நோக்கெ—மேலவே திருத்தி யெழுதா
வெழுத்திற்—பதிப்பீத் தனித்தனன் பரசிவ தலங்களுட்—கதிர்ப்
பொடு மிரண்டிதன் கண்ணுறக் காட்டி—மீழ்நாட் டைச்சேர்த்
திலங்குபல் வளங்களுந்—தாழ்விரா துற்றுத் தயங்கும்யாழ்ப்
பாண—நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்—பகர்சுரு சைவ
பரம்பரைச் சுவத்திற்—மேன்றிய கச்சேய் டொல்லேறிச் செய்து—
வேன்றற நவத்தா னெழில்பெற வுதித்தோ—னிபற்றமிழப் பரு
தியி னியல்பெலாந் தெள்ளி—நயத்தக வுணர்ந்த நற்றமிழ்த்
சூரிசு—நிருத்தற நுரைமுதற சிறுநா லுரையெலாஞ்—சுருக்க
மின் றறிந்த துகளில்பே ரறிவினோன்—கதிதரு சைவா கமங்க
ளிற் கழறும்—பதிமுதன் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாஞ்—
சங்கைபொன் றின்றித் தவவிசே டத்தா—லங்கையி னெல்லிபோ
லளவிட் டறிந்தோ—னரனடி யருச்சனை யன்றிமற் றென்றுந்—
திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச்—சம்புவின் பூசனை தன்
னைநா டோறு—நம்பிமெய யன்பா னடாத்திடு நல்லோ—னயிட்
டிகப் பிரம சாரிநன் னிலேயிற்—நியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற்
றுடையோன்—சங்கர னடியவர் தமைச்சரண் பணிந்தே—யிங்கி
யான் செயபணி யென்னென வியற்றுவோன்—சிவபிரான் மகி
மையைச் சீவர்க டமக்குப்—பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கியந்
தோன்—கிரியையான் ஞானங் கிடைக்கும தன்றி—யுரியமெய்ம்
முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்—சாரங்கே வலமுதற் சாற்றுமு விட
த்து—மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே யென்றும்—புகல்சிவா கம
வாக் கியப்பொரு டன்னை—யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தி
னோன்—கல்வியிற் காலங் கழித்தலீங் கிவன்கணென்—றல்வில
ஞளத்தவ ரறைதர வமைந்தே—பாறு முகனென வவனி—சுறு
ழியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

மகாவித்துவானுடைய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்வன

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மார்பத் திருவளர் கோவுந்—தாமரை வாழ்க்கைக்
 காமரு தேவு—நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா—னுமை
 யொரு பாகத் தமைதர நாளும்—பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலா
 தவ—னொருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றும்—தொழிலொன்
 றில்லா வெழிலொன் றொருவன்—மண்ணுரு வாதி யெண்ணுரு
 வெட்டு—மேவுரு வத்து வாவுரு வாறுஞ்—சாலவைந் தொழிற்கு
 மூல மாகிய—வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு—முருவொன்
 றில்லான் கருவொன் றில்லான்—முனிடு மலரைக் கானிடு மல
 ரென்—துன்னு னுருவற முன்னு முதல்வன்—முத்தி விரும்புநர்
 பத்திமை யென்னும்—பொருணயந் தமருங் கருணையெம் பெரு
 மான்—செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கானது—கனிபல பழுந்து
 முனிவறப் பிலிற்று—நறவுவட் டெடுத்துச் சுறவுழக் ககழி—
 யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி—யுயிர்மல மகற்றுஞ் செயிர
 கல் குரவர்—தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந்—தேமாம்
 பொழிலும் வாமாஞ் செறுவும்—பொற்ப வுடித்த கற்பமென்
 ணிலதெரி—குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித்—திருவுரு
 வென்னங் குருவுருக் காட்டி—யருடர நன்று மருடப் நின்று—
 துரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த—பேரா னந்த மாரா நின்ற—
 வேதஞ் ரெனவு நாதஞ் ரெனவும்—போத வுரெனவு மோதவூர்
 சீர்த்தி—வாதஞ் ரடிகள் வாய்மலர்ந் தருளிய—திருக்கோவை
 யாரெனுந் தெய்வமா மறையைப்—பழமறை தெரிந்த பாரத்து
 வாச—நச்சினூர்க் கினியர் நவின்றபே ருரைபொடு—கரலிடி தங்க
 னிற் காண்பிழை மாற்றிச்—சிரலிடி தம்போற் திருந்துற வாற்றி—
 யச்சிற் பதிப்பித் தமைதரந் தருகென்—றிச்சகம் புகழு மிராசுரு
 ளாமணி—நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில்—வலந்தரு செங்கோன்
 மாண்பி னடாத்தி—யரசுவீற் திருக்கு மண்ணைந் குணமே—விர
 சுமா மேரு விரைநறுங் கமல—மாதுபதி யென்று வானவர் துணி
 புந்—ரோதுபதி பற்ப லுயிர்க்கு நல்லருட்கடல்—கோதுபதி யாத
 குலசிந் தாமணி—சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற்—துன்

னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா யேயாய்—மன்னுசீர்ப் பருப்
பத வர்த்தனி நாச்சியார்—தமக்கினி தாய சகோதரி யாரு—நமக்
கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு—மியற்றருந் தவத்தா லிருநில மகி
ழங்—மயற்றலை புஞ்சுத்தா வண்டமிழ் தழையவுந்—திகழ்தரு பற்
பல சிவாலயம் விளங்கவும்—புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழங்
கவு—மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்—பிறக்கடை
ஞானப் பெருவினை வோங்கவுங்—கலிதரு நரகக் கடுங்கத வடைக்
கவும்—பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு—முணருந் திறத்
தர்க் கொளிபா மொருவன்—புணருந் திருவருள் போலவ தரி
த்தோ—னற்புறத் தமிழோ டளாயநறுஞ் சாந்தம்—பொற்புறக்
கமழும் பொதியமால் வரையா—னணிபலகொழிக்கு மருந்தமிழ்ச்
சுவைதெரிஇ—மணிபல கொழிக்கும் வையையா நதியான்—கன்
னலுங் கமுகுங் கதலியும் பலவுஞ்—செந்நெலும் பொலியுஞ்
செம்பிநன் ஞட்டான்—றன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டிவ
க்கப்—பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா—னினியெனல்
பொயலம யிதுவே மால்கொ—டனியுரு வென்று சாற்றுவாம்
பரியா—னுற்றுள வொருகோட் டொன்றனை வணங்கி—மற்றுள
வெவையும், வணக்குமால் களிற்றான்—கண்டிகர் மொழியார்
கண்ணொகிராமர்—வண்டுபடிந் துழக்கும் வாகைமா லிகையான்—
றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலை குவிக்கு—மண்டார் நடுங்க வறிந்
தரு முரசான்—மயலுக் கொடியா வருந்தவே ஞயர்த்த—கயலுக்
கொடிடாக் காவிக்கொடியான்—ரூயப்புரு மான்தேர்த்த தரணி
யொண் செங்கதிர்—போய்ப்புரு மிடமெலாம் போய்ப்புரு மாணை
யான்—மேவிக் குடையான் விறல்கொடு தொடுக்குங்—காவிக்க
குடையான் காவிக்க குடையான்—சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந்
தாளான்—காரா நிருநிதி காம தேனு—கற்பகத் தையும்புறங்
காணுங் கையான்—பொற்பக மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா—
னென்றல மேருவென் றுரைசெய்திண் டோளான்—மன்றமறு
வில்லா மதியெனுமுகத்தா—னருண்மடை திறந்தா லனையசெங்
கண்ணன்—பொருணயந் தெரிந்து புகக்கொளுஞ் செவியான்—
கனவினுங் கடுஞ்சொற் கரைதலில் வாயா—னனவினுங் கனவினு
நள்ளார் நடுங்க—வியைதரும் படிசிறி தெழுங்குது மூரலான்—
றையகுடி யிருந்து தழைக்கு மனத்தான்—வெள்ளிய நீறு விளங்
குதிரு துதலான்—வள்ளிய வதற்கலால் வணங்கா முடியான்—
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றுனன்—னயனுடையான்க ணண்
ணிய செல்வமென்—ருன்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த்—
தோன்றாநின்ற சுந்தரக் குரிசி—னான்று போகிப் புள்ளிடை
தட்பப்—பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்—வறிது

பெருநகரல்லரின் மாட்டென்—தறிதர முன்னு ளன்றோ
ருரைத்த—திவன்செய னோக்கி யெதிரது போற்றி—யன்றே
யென்றுபே ரறிஞ ருரைப்ப—நன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள—
விலனென்று மெவ்வ மெணுந்திருக் குறட்குப்—பலர்பல விதமாப்
பகர்ந்தபே ருரையு—ளிரப்பவ னிரக்கப் படுவோ னாகச்—சுரக்
குங் கொடையே சொல்லின் முதற்றா—லக்கொடை யிவன்பா
லமைந்ததியல் பேயென்—தெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலி
வோ—னருந்தமி ழாகர வாரிய முழுதும்—பெருந்நி ழாமொழி
பெயர்ப்பது குறித்தோ—னிகழே யாரெடுத் தியம்புவ வெலாந்
தன்—புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி—யரியமா நேச ரதிகா
ரத்தைத்—தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன்—மன்னு சாமி
நன் மாதவச் சாமி—பொன்னு சாமிவேள் புகன்றன னாக—வண்ட
மிழ்ச் செய்யுண னுறும்வாயுரையுட—னெண்பது மாதன னொரு
தலை கொண்டா—னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ—வழு
த்தே யச்சில் வயக்கி முடித்தனன்—மன்னுகோ னுசல மாகே
திச்சர—மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப்—பெற்றவீ ழத்
திற் பிறங்கும்யாழ்ப் பாணத்—துற்றபல் வளனுக் குறையிட
னாகிச்—சொல்லுந் சழனி சூழ்தரக் கொண்டு—செல்லுந் பொழி
லாற் சேணுல களந்து—வில்லுந் மாட மிக்கொடு பொலியு—
நல்லுந் வாழ்க்கை நயந்தரு ளறிஞன்—கந்தவே டவத்திற் கரு
தரன் பான்முன்—வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ—னீற்
றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப்—போற்றொடு பொலியும்
புண்ணிய புருட—னவநெறி யாய வளைத்துங் களைந்து—சிவநெறி
வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த—னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலக்
கணமும்—வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன்—சம
யம் விசேடந் தருநிரு வாணமென்—றமையுமுத் திக்கையு மடை
வுறப் பெற்றோன்—சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா—கமங்க
ளின் மும்பொருள் கருதுபே ருளான்—யுத்தியி னமைத்துணர்ந்
தோங்கனு பூதி—சித்தியுற் றமைந்த சிவசுந் தாமணி—கீற்றுணர்
புலவருட் களிக்கு—முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

மகர்வித்துவானுடைய ம-ா-ா-ஸ்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சுதம்பரச்செட்டியார் குமாரசுமங்கிய

தியாகராஜச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவும்—தேமலி கருங்குழற்
சிறுகுற மடவார்—மீமிசைத் தொடுத்த விழைநற விருலை—யிருள்
குடித் தெழுந்து மருவுதங் காதலர்—வரவு தகைந்த மாமதி
யெனநினைந்—தங்கைக் கவனாறு மவிர்கதிர் மணியாற்—றாக்குறச்
சுதையா மீக்கிளர் புலமையோர்—நனிவருத் துநர்க்கு நன்கு புரிந்
தாங்—கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமது வொழுக்கந்—தம்முளம
கலாத் தலைவர்தோ டழுவு—மாவலொடு புரியுங் காவலை யோவ—
வினைவுநீஇ யியற்றிய வுளைவுறு பகையெனாப்—பளிக்கறை வகுத்த
வொளிக்கறைக் குழிப்பெய்—தடுகரி மருப்பி னதிர்புற வவை
த்த—பைந்தினை யிடியிற்பாய்தரத் திரட்டிக்—கடவுள ரமுதமுங்
கைப்பவார்ந் துவக்கும்—பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி
திருக்குந்—தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர—னன்புளம்
பெருக வின்புட னளித்த—செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலி
போல் வளர்க்கு—மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள்—விண்ணர
சளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான்—றன்பகை மறையிடந் தந்த
பகை நினைந்தென—வளறெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி—யுவர்
கழித் திணிய வுக்க மாக்கிப்—பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப்
பெய்கெண்—ருணையா ரெழுகு மாணம ரெழிலியை—யேவுபே
ருதவியை யினிதுளத் துன்னா—வெதிர்செயுங் கைம்மா தேய்ப்ப
வான்புகுந்—தன்னவ னமர்தரு மணிவசந் தத்தின்—முன்னர்
மேவி முகநனி மலர்ந்து—தலைவளைந் தின்கனி தளிர்க்கை தாங்
குபு—நின்றுற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய—தன்பொழி லுடு
த்த வண்புன்ன மருத—வளம்பொலிந் தொளிர்நிரு வாத லூறிந்—
காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா—வாமாத் தியரெனு மரும
றைக் குலஞ்செய்—தொல்லைமா தவப்பயன் றேன்றிய தென்ன—
வேத மாகம மிளிந்தலை யெடுப்பப்—பாதகப் பிடகம் படுகுழி
வீழ—மெய்யுறு சைவம் விளங்கிநனி செழிப்பப்—பொய்யுறு

பெரியம் போய்மாந் தொளிப்ப—வுன்னுபே ரன்பா முருக்
கோடு தோன்றிய—மன்னுபே ரருட்டிரு வாசலு ரடிசன்—கதிர்
மணி மாடங் கருலொளி காலு—மதுரையாளரி மருத்தன பாண்
டிசன்—முதலமைச் சுரிமை யுதவுறப் பெற்று—வதிதரு நாளில்
வாசிகொள் வானச்—செழிப னேவச் சென்றிடு காலேக்—கரும்
பவ சாகரங் கடந்தினி தேறும்—பெருந்துறை யெனுநதிருப் பெரு
நீராவை யுதவில்—வாண்டுண் மதுப்பெய மலர்க்குருந் தடியிற்—
நுழைதரு சத்துவந் தழிநில்கொண் டென்னப்—புண்ணிய நீறு
சுண்ணித்த மேனியுஞ்—சிரமு முரமுங் கரமுங் காதுங்—கண்ட
மும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுங்—கொண்டொளி ரடியார்
குழாங்கன் குழ—நலிமலந் தெறுசுவ ஞான போதங்—கரமலர்
பொருந்தக் கனிதிரு வுளத்தொடு—பக்குவ நோக்கிப் பதநிழ லடி
யார்க்—குதவுறு தன்னொழி லுலகையறி விக்கப்—பொருந்திய
தென்னவீற் திருந்தருள் பரசிவ—ஞான சற்குரு நாதனை முன்
கண்—டெதிர்சென்று வணங்கி யிருகணிர் வார—நெஞ்சநெக்
குருகி நிற்பவக் தேசிக—னுடல்பொரு ளாவிமூன் றுதகமொடு
கவரா—வருட்டிரு நோக்கா லாம்பரி சத்தாத்—பொருட்டிரு
வாக்காத் பொலிவுற வருளி—யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்
ளப்—பெருங்விடை மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்—நிருவாய் மலர்ந்து
செப்பிய கிற்சபைத்—தேவையே பரவுந் திருச்சிற் தம்பலக்—
கோவையா ரென்னுந் குலவரு ஞானை—ராச்சினுக் கினியராய நல
மபல பயக்கு—நச்சினுக் கினியர் நவையாற் செபத்—செறிசுவை
யுறையொடு தேர்துணர் வேர்க—ளாரண முணர்பய னுதம
முணர்பயன்—சீரண வியபல் செழுங்கலை யுணர்பயன்—யாகு
மெளிதி னினிதுணர்ந் தடையப்—பரவுறு மச்சிற் பதித்துத் தரு
கெனப்—பரிங்கு படுத்த பன்மலர் வாவிபைக்—கயவாயச் செங்
கட கவையடிச் சுவரி—கன்றுள்ளிப் பொழிந்த துன்றுசுவைத்
திம்பால்—பாய்ந்து பெருகலிற் பயோததி யென்று—மதனிடை
யாட வவாவிப் புக்குத்—தாமரை நாளந் தனைதர நிற்குங்—கறை
யடிப் புகர்முகக் கவுட்கடாக் களிற்றை—வராகி பிணித்த மந்தர
மென்றும்—வெள்ளொளி விரிக்கும் வள்ளிதழ்க் கமலச்—செறி
வினை யமுதத் திரள்வினை வென்றும்—பொற்றாது பொதிந்த
பொற்புடை மராளந்—தடமுலைச் சிற்றிடைத் தாக்கணங் கென்
றும்—நிரையெறி மணியுஞ் செம்பொனு நிறைந்த—குடக்கூன்
சங்கையுங் கோகன தத்தையும்—பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி
யென்றுத்—தேவருண் மதித்துச் சேர்தரப் பொலிந்து—பம்பு
வளஞ் சுரக்குஞ் செம்பிநன் னுடன்—பீடுற வுயர்ந்த வாடகக்
குன்றம்—பலவுருக் கொண்டு நிலவிய தென்னச்—சேயொளி

விரிச்சூத் செம்பொன் மாடத்—தொளிரர மியத்தின் மிளிர்ந்தர
மேவிக்—சுருங்குமுற் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பைந்தொடிக்—
குணிந்த நெடுங்கட் கொடியிடைக் கோதையர்—நித்திலங் குயி
ற்றிய தத்தொளி யம்மனை—செந்தளிர்க் கரங்கொடு தெய்வநன்
னாட்டிக்—கடவுள் வேழங் கவளமென் னுன்னித்—துதிக்கை நீட்
டத் துதைந்தினி தாடும்—புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நக
ரான்—கனிவினும் பாடுனும் கண்டினுந் தேனினு—மினியதெள்
ளமுதினு மினிக்குஞ் சுவைத்தமி—மேடெதி ரேற்ற பாடுறு நதி
யான்—விற்கொடி சுயற்கொடி புற்கொடி யிவைகட்—காவிக்
கொடியெனுங் காவிக் கொடியா—னல்லெழி லிராம நாத புர
மெனும்—பதியான் சேது பதிமகி ழிராணியார்—தருமவா கரமாம்
பருவத வர்த்தனி—நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும்—பெறு
பெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்குஞ்—சிவஞானத்
தேவருஞ் செய்தமா தவத்திற்—புண்ணிய மென்னும் பொலியயிர்
தழைப்பக்—கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச்—செல்வ மெ
ன்னுஞ் செழுங்கிரி வளர—வல்ல லென்னு மார்கலி வறப்ப—
வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக—வாதுல ரவனியி லரிய ராகச்—
சாந்தங் கருணை சார்தரு மன்பு—வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகழ் தேற்
தம்—வாய்மையடக்க மலிதரு நீதி—யின்னன குணமெலா மெழி
லுறுப் பாகக்—கொடையொரு நல்லுருத் கொண்டு வந்ததென்—
றிரும்புலி வியப்புந் திசைப்பத் தோன்றியோன்—வனையாழி வாள்
வில் வயங்குசரஞ் சுமந்து—தனைசீர் கொள்வனந் ததைதொடை
தாங்கி—மாயக் கலையொழித் தேய்பொற் கலைதழீஇத்—தாணுடை
யேந்தித் தளர்பசு விடர்கழீஇக்—கான முவந்து கவினுற வாய்
ந்து—வாணுறு புலவர் வழுத்தப் பெற்று—மிளிர்தலின் வனசு
மென்மலர் வதியும்—பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வோர்சொ
லப்—பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த—புபதியினிது புகன்
றன னாகு—நன்றுநன் றென்று நனியுள மகிழ்ந்தே—புயர்பிர ணவ
ப்பொருளொருதா னென்றே—நன்றறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர்
முடித்த—புராதனப் பெருமான் பொலிந்தினி தமரு—மருக்
கொள்ளுஞ் சோலைத் திருக்கோ ண்சலங்—கருக்கோ தகற்றுந்
திருக்கே தீச்சுர—மென்னுமிந் தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய—
தென்னீழ நாட்டின் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப்—பல்லூர் புகழு
நல்லூர் வாணன்—சந்தத முஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக்—கந்தவே
டவத்தினில் வந்தவ தரித்தோன்—றொல்காப் பியமுத னல்லிலக்
கணங்களு—மொல்காப் பயன்றரும் பல்காப் பியங்களுந்—தவ
நெறி காட்டிஞ் சிவபுரா ணங்களும்—பதிபசு பாசப் பஞ்பினி
ணுணர்த்துஞ்—செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்களு—

மையந் திரிபற வறிந்து தெளிந்து—பெயரா வழிவிற் பெரிமோ
னாகி—ஹிகொண் டியர்ந்த வாறுமுந் நாவலன்—கரலிக் தக்க
ளாற் காணு வழுக்களைத்—தரனடி யவர்க்கின் பரும்பப்—பர
புறு மச்சிற் பதிப்பித் தனனே.

மகாவித்துவானாகிய ம-ந-ந-மு

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சு ப் ப ராயச் செட் டி யார்

இ ய ற் றி ய து.

நேரிசையாகிரியப்பா.

மணிதிகழ் பிறழை வாளரா வனந்த—னணிதிகழ் செஞ்சூட்
டதன்மிசைச் டிடக்குங்—கடல்விளிம் புதித்த நெடுநிலப் பரப்
பின்—ரீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை—பாம பாரகடற்
பணிதிரை முசுட்டெழீஇக்—ததிர்வா னோச்சுங் கனலொளிப் பரி
திக்—ததிர்வகத் தடைருற் றடைக்கலம் புக்கெனத்—துணங்கற
விவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர்—புடைதவழ் பாண்டிப் பொரு
வினன் னாட்டிற்—கடைபுகத் தெழுந்த சாரக்குல மென்ன—மகத்
தெழு புகைக்குவால் வான்முசுடி துவணி—யிகப்பருஞ் சிற்றத்
தெழுவலி யொருத்தல்—கனல்கொப் புனிச்சூறுங் கண்சம் புனிப்
பப்—பனலுறுந் திகைதொறும் படர்ந்து போர்ப்பப்—புரிதூல்
கிடந்து புரளு மார்பினர்—திரிபினெய் வழாறுது சிநுக்குவழி
வாக்குஞ்—சீர்சால் வாதவூர் செய்தவப் பேற்றுந்—பேர்சா னுன்
மறைப் பிணக்கற வந்த—மாதவர் குழாம்புகழ் வாதவூ ரடிக—
விருவகைப் பந்தக் திறையினு லெற்றுண்—டடலரும் போதத்
தடஞ்சுழி வாய்ப்பட்—டொடிவிலவெய் பிதவித் தடலிற் றுளைந்
துளோ—ரொன்றிரண் டிகந்த பொன்றலின் முத்தி—வியன்கரை
காணுபு நயன்றறு மின்பிற்—தெற்றெனத் திளைத்துத் தேக்கெநிந்
துவப்பக்—குற்றமின் மதலைமைக் கொடுத்தளித் தென்னப்—
பொருவா சகவிருட் புணர்ப்பினை யிரிக்குந்—திருவா சகமருள்
செழுந்தவ மாமணி—செய்வதூத் தவிர்வதும் பெறுவது முறு

வது—மும்வது மாய வொருநான் கிவந்து—ஞ்றுவதே பேரின் புதுதலா மென்ன—மாயிரு ஞால் மேயமன் பதைக—கைத்தடைத் துய்தரப் பகுத்துவர் தருளிய—திருச்சிற் தம்பலத் திருத்தகு கோவைடா—ரரும்பொரு ளொருங்கும் பெரும்புவி மீது—கைத்தலத் தமர்தரு கழுமணி கழித்து—வித்தக ருளத்தொளி விநித்துக் கிடப்பத்—தள்ளரும் புலமைத் தலைமைசால் சிறப்பி—னச்சினூர்க் கரணிகர் நச்சினூர்க் கினிய—ரிலக்கண நெறியின் புலக்கனத் ததுவெனத்—திருவுளம் பற்றிய பொருவிலின் னுறையினை—யறுகாற் புள்ளின் மறுகாத் துதைந்து—மடுத்துக் களைத்துக் குமட்டியெதி ரெடுப்பப்—புரிமுதுக் கவிழ்ந்து நறுமது வாக்கு—மம்போ ருக வயல் வெம்போ ருகந்த—வனங்கவே டனது மனங்கவ லுறுத் தும்—பாசறை நிகர்ப்பப் பாசடைக் கொடியுடைய—விழைதரு மின்சுவைக் கழைதலை வணக்கும்—பம்பிய வளஞ்சேர் செம்பிறன் னுடன்—கரையொடு பொருதுந் திரையொலி சமழ்ப்ப—வதுவை யின் முழக்கார் புதுவைநக ராளி—புங்கவர் குடைவான் கங்கை யிற் திடர்படத்—தேந்துகள் கொட்டும் பூந்துணர் பொதுளிய—சேகுறு வான்சினைச் செஞ்சாந்து செறிந்த—போரூயர் குடுமிப் பொதியப் பொருப்பன்—சுரிமுகச் சங்கினஞ் சூலனைத் துயிர் த்த—விரிநில வெறிக்கும் வெண்மணிக் குவையினை—யிருகையுஞ் சிந்தி யெக்க ராக்கும்—பெருநதி வையைப் பீடுகெழு துறைவ—னன்றினை ருளத்தத் துன்றுமச் சுறுத்த—மேவிக் கதிர்த்துங் காவிக் கொடியினோன்—கலிபுருப் பகற்றிக் கருதுபல் லுயிர்கட்—கோவற நிழற்றுங் சாடிக் கவிடைமன்—ரடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள் மானை—விழையுமின் பிடியெனப் புழைக்கை நீட்ட—முழுமணி யினங்கண் முகிழ்த்துதும் பித்திகை—கெழுமிய மாடிக் கினர் தரு மரபியத்—திந்துதொர் துயிர்த்த பைத்தர னம்போன்—மறு வில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச்—சில்லரிச் சிலம்பொலி மொல்லென ஷொலிப்பச்—சிறுகிடை மறுகச் செறிமுழன் மடவி யர்—நித்திலங் குயின்ற பொற்கழங் குந்தும்—பராவிய சீர்சா லீராம நாத—புரந்திகழ் வுறவருள் சுரந்து புரக்குஞ்—சேது பதி யயிற் சேது பதித—னில்லறக் கிழமைபுண் டல்லலை மழுக்கு—மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி—நங்கையொடு வந்த வங் களை தம்பாற்—பவஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த—சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பான்—வலம்புரி பயந்த நலம்புரி முத் தின்—வந்தநன் புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி—லைவகைப் பகையு மெய்வகை யுயிர்கட்—சுணுகா வண்ண நணுகா வளிக்கும்—புரவு பூண்ட வுரவதி காரன்—தெம்முனை யடுபோர்ச் சீற்றத் துப்பின்—வெம்முனை யவுணர் வெளிக்கொடுத் திரியுக்—திரிமருப் பிரலை

செருமுசர் துறைக்குங்—கொற்றவைக் கரங்கங் கொற்றப் படர்
 னுண்—கோத்திரை மிசையேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்ற—நிறை
 தொழும் படர்ந்து செல்லி மின்றிப்—புகைநிறத் தங்கட் பட்டக
 ரம் போர்த்துக்—கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு—நுண்
 னென வொளிப்ப வெண்ணில் வெறிக்கும்—புகழ்ப்படாம் பேர்
 ந்த தகைப்பெருந் செம்ம—றம்பா லேறருநர் தம்பா லேற்ப—
 வறையாது கொடுக்கும் வள்ளன்மை கற்றே—னுரைசால் கலைபயி
 லுணர்ச்சியின் மிக்கோன்—நுன்னு பல்லறத் துறையிற் நிறம்
 பாய்—பொன்னுச் சாமிப் புனைசுழ னரேந்திரன்—பெருகிய லை
 சிற்றருகென வுரைப்பத்—தோன்றிய பலரும் வேண்டியவாதே—
 வரைதலின் வலவரும் வல்லா ராகி—நிறைதளர்ந் தயிர்த்து கெட்
 டியிர்ப் பெறிய—மிகஞா குறைந்து முறழ்ந்தும் பிறழ்ந்து—
 தொக்கபல் பிரதியின் துரிசொருங் ககற்றி—யெனியரு மினிதுண
 ர்த் துளாணி வியப்பச்—கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதி
 னன்—முழுமணி சூயின்றபொன் மோவிக ஞரிஞ்சிப்—பழுதது
 பொற்றுகட் புழுதி படுப்ப—நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரி
 ந்து—விண்ணவ ருச்சிய லண்ணிய கரங்கங்—கெழுமிய நிகேத
 னக் சேஜீச் சுரமுந்—தொழுதகையடியவர் தொல்பவத் தொடக
 கைக்—காணு வகைசெட கோலு சலமுந்—சுன்னிடை சமுவு மன்
 னிய பிறப்பாற—றாவும் பழமறை முவரசொல் புனைந்த—காழ
 கிற் பொழிசூழ்ந்நன் னுட்டின்—முறுதுழா மிலங்கலி நுகுமிட
 அழிந்தக்—முற்றிய முப்புடை கெற்றினங் கருகின்—படுகுலை
 சாய்த் தத் துமிமொன வீழாலின்—வானமாற் தசையின் மீனின
 மொளிப்பக்—காணியித் தளவரால் சடிதுதாடித் திருமு—நீர்கா
 டாத்த ிச்சால் படப்பை—புறந்தழீஇ டோங்கிச் சிறந்தால்
 ளுரன்—சூர்முத தழிசு கட்டுதி வேறகைக்—கந்தவேட் கன்பார்
 கந்தவேட் பெடரிபோன்—சொல்வியன் தவத்தாற் கல்வியங் குறி
 த்தென—விடலரும் பல்லவி மடனற வந்தோ—னிலச்சண வில
 க்கிய சருக்கவே தாந்தப—பெருக்கமுற துணர்ந் டீடுறு தெரி
 யோன்—பதிபசு பாசப பகுப்பிற றுமெனப்—பொதிவுறத் தெரித
 லுப பொருவிலின் புறந்த்—சைவசித் தாந்த மெடவரு பறு
 வன்—முறறொருங் குணந்தருந் பொத்திய வசத்தாற்—சிவமே
 பொருளைந் தேர்த் புந்தியோ—னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட்
 கொடையினோன்—கதுவிய பல்மைக் கதிர்ப்பின்—முதுபுக ழாறு
 முகா வலனே.

திரிசரபுரம்

முத்துச்சாமிப்பிள்ளை குமார்

முருகையப்பிள்வள

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணையன் மாற்கரிய திருமுடியு
மலரடியும் வையை நதியின்
வான்கரைம ணைனிதுணை மலியன்பு வாய்ந்ததிரு
வாதலு ரடிக ளருள்செய்
திருவளர் திருக்கோவை யார்நச்சி னூர்க்கினியர்
செய்தவுரை சேர்த் தெழுதவுஞ்
சிற்றம்ப லத்தந்தை நினைவினங் கரமலர்
சியக்குமென் றுனு முருகவே
ஞருவளரு மோருரு வெய்துநுள முவந்துநற்
சூரியதிரு நாம மேகொண்
யெய்நலுர் தனில்வந்த தெனவாறு முகனென்னு
மொண்பெயர் சுமந்து தெய்வத்
தருவளர் காத்தினு னருளன்பு முதலாய்
சற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச்
சாமிவேள் கொண்டாட வடிபர்கட் கின்பந்
தழைப்ப வச் சிட்டனனரோ.

சூ சீ ப த் தி ர ம்

சொவிற்கொத்து.		பக்கம்.
க	இயற்கைப் பணர்ச்சி.	உ
உ	பாங்கற்குட்டம்.	உஅ
ங	இடந்தலைப்பாடு.	ருசு
ச	மதிபுடம்பித்தல்.	ருஎ
ரு	இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.	சுஎ
சு	முன்னுறவுணர்தல்.	சுசு
எ	குறையுறவுணர்தல்.	எக
அ	நாணநாட்டம்.	எரு
சு	நடுங்கநாட்டம்.	அக
க0	மடற்றிறம்.	அஉ
கக	குறைநயம்புக்கறல்.	சுக
கஉ	சேட்படை.	க00
கங	பகற்குறி.	கஉஎ
கச	இரவுக்குறி.	கருசு
கரு	ஒருவழித்தணர்த்தல்.	கசுக
கசு	உடன்போக்கு.	உ0ங
கஎ	வரைவுமுடுக்கம்.	உருச
கஅ	வரைபொருட்பிரிதல்.	உஎக
கசு	மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.	ங0ச
உ0	ஓதற்பிரிவு.	ஙுகஉ
உக	காவற்பிரிவு.	ஙுகஎ
உஉ	பகைதணிவினைப்பிரிவு.	ஙுகசு
உங	வேந்தற்குற்றமிழிப்பிரிவு.	ஙுக
உச	பொருள்வயிற்பிரிவு.	ஙுகசு
உரு	பரத்தையிற்பிரிவு.	ஙுகச

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

எ ன் கி ன் ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூ ல மும் உ ரை யும்,

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
சுனூறு மென்மனத்தே நல்கு.

நூ ள் சி ற ப் பு.

ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காழுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரோரணங் காணென்ப ரெண்ண * ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

இவ்விசண்டு செய்யுளும்

பிற்காலத்தானோரார் செய்யப்பட்டன.

* எண்ணென்பது தருக்கநூலுக்கும், எழுத்தென்பது இலக்
கணநூலுக்கும் பெயர். அது “எண்ணுமெழுத் துக்கண் ணிவை
யாய்ந்திற் றுற்பயனைக்—கண்ணுககாண் பார்நற் கதி. காண்டலனு
மானங் கதையருத்தா பத்தியிவை—யீண்டிசைத்த வெண்ணெ
னவே யெண். வழப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவரமாக்கு—மெ
ழுத்தெழுவா யைந்து மெழுத்து.” என்னும் பரமத திமிரபானுத்
திருக்குறள்களானுணர்க. ஏரணமெனினும் எண்ணெனினும் அள
வையெனினும் தருக்கமெனினும் நியாயமெனினுமொக்கும். வட
நூலாரும் தருக்கம் வியாகரணமென்னும் இரண்டையுமே முக்கட்
கிருகண்ணெனக் கூறுமாறு கேட்டுணர்க.

அதிகாரவரலாறு:

இயற்கை பாங்கு னிடந்தலை மதியுட
 னிருவரு முள்வழி யவன்வா வுணர்தன்
 முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்த
 னன்னிலை நாண நடுங்க நாடன்
 மடல்குறை நயப்பு வழிச்சேட் படுத்த
 லிடமிரு பகற்குறி யிரவுக் குறியோ
 டொருவழித் தணத்த லுடன்கொண் டேகல்
 வரைவு முடுக்கம் வரைபொருட் பிரிதன்
 மணஞ்சிறப் போதல் வார்புவி காவ
 ளிணங்கலர்ப் பொருத்தல் வேந்தற் குற்றழி
 டொருள்வயிற் பிரிதல் பரத்தையிற் பிரிதலென்
 றருள்வயிற் சிறந்த வகத்தினை மருங்கி
 னிருளறு நிகழ்ச்சி பிவைபென மொழிப.

இதன்பொருள். இயற்கைப்புணர்ச்சி, பாங்கற்கூட்டம், இடந்
 தலைப்பாடி, மதியுடன் படுத்தல், இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்
 தல், முன்னுறவுணர்தல், குறையுறவுணர்தல், நாணநாட்டம், நடுங்
 கராட்டம், மடல், குறையப்பித்தல், சேட்படை, பகற்குறி, இர
 வுக்குறி, ஒருவழித்தணத்தல், உடன்போக்கு, வரைவுமுடுக்கம்,
 வரைபொருட்பிரிதல், மணஞ்சிறப்புரைத்தல், ஒதற்பிரிதல், காவற
 பிரிதல், பகைதணிவினைப்பிரிதல், வேந்தற்குற்றழிப்பிரிதல், பொரு
 ள்வயிற்பிரிதல், பரத்தையிற்பிரிதல் எனவீவ்விருபத்தைந்தும் இந்
 தூற்றுக் கிளவிக் கொத்தெனப்படுமதிகாரங்களாமென்று கூறுவர்
 அசத்தினையிலக்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப் புணர்ச்சியென்பது பொருளதிகாரத்திற் கூறப்
 பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிலிடத்தெதி
 பபட்டுத் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓராவிற்றிரு
 கோடுதோன்றினற்போலத் தம்முளொத்தவன்பினராய் அவ்விரு
 வரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம். அது நிகழுமாறு—

காட்சி யையந் தெளித நயப்பே
 யுட்கோ டெய்வந் துணிதல்கைக் கிளையோடு
 கலவி புரைத்த லிருவயி னொத்தல்

கிளவி வேட்ட, நலம்புனைந் துரைத்தல்
பிரிவுணர்த் தல்லொடு பருவர லறித
லருட்குண முரைத்த லணிமை கூற
லாடிடத் துய்த்த லருமையறிதல்
பாங்கியை யறித லெனவீ ரொன்பா
னீங்கா வியற்கை நெறியென மொழிப.

இ - ள். காட்சி, ஐயம், தெளிதல், நயப்பு, உட்கோள், தெய்வத்தைமகிழ்தல், புணர்ச்சிதுணிதல், கலவியுரைத்தல், இருவயி னெத்தல், கிளவிவேட்டல், நலம்புனைந்துரைத்தல், பிரிவுணர்தல், பருவரலறிதல், அருட்குணமுரைத்தல், இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல், ஆடிடத்துய்த்தல், அருமையறிதல், பாங்கியையறி தல் எனவிவைபதினெட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாம். ௭ - ஆ. அவற்றுள்—

காட்சி.

காட்சியென்பது தலைமகளைத் தலைமகன் கண்ணுற்று இவ்வொருவியப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைங்
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
பருவளர்மாலையொர்வல்லியினெல்கியனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கடர்வேலவன் கண்ணுற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவையை அன்னுதலியெடுத் துக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோ நறிவில் தெனவிரண் டாகு
நெறியினிற் றெகைபெற்று நிரல்பட விரிந்த
மண்புன லனல்வளி மாவிகும் பெனாஅ
வெண்மதி செஞ்சுடர் வேட்போ னெனாஅ
வெண்வகை நிலைஇய வெவ்வகைப் பொருளுந்
தோற்றநிலை யிறுதி கட்டுவீ டென்னு
மாற்றருஞ் செயல்வழி மாறுது செயப்பட்டு
வெருவா வுள்ளத்து வேட்போன் றுன்செய்

திருக்கோவையார்.

யிருவினைப் பயன்றுய்த்து மும்மல னொரீஇப்
பொருவறு சிவகதி பொற்பினிற் பொருந்தவு
மேனைய தத்தங் குணகிலை புணரவு
நிலைஇ யவ்வயி னிமித்த மாகி
யலகு தகிர்த்த பலவகை யண்டமு
மின்னுழை வெயிலின் னுன்னனுப் புரைந்து
தன்னு ளடங்கவுந் தானவற் றுள்ளு
நுண்ணுணர் வாயு நோக்கரு நுழையிற்
சிறுமை பெருமைக் கிருவரம் பெய்திப்
போக்கும் வரவும் புணர்வு மின்றி
யாக்கமுங் கேடு மாறியு மந்தமு
நடுவு மிகந்து ஞானத் திரளா
யடிபு முடிபு மளவா தயர்ந்து
நெடியோ னன்முக னன்மறை போற்ற
வெரிசுடர்க் கனலியி னீங்காது விரிசுடர்
வெப்பமும் விளக்கமு மொப்பவோர் பொழுதினிற்
றுப்புற வியற்றுவ தெனசெப் பொருளுங்
காண்டலு மியற்றலு மியல்பா மாண்டுடன்
றன்னினீங் காது தானவின்று விளங்கிய
வெண்ணெண் கலையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்படிப்
பண்ணமை தேமொழிப் பார்ப்பதி காண
வையா றதன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட
மையில் வான்கலை மெய்புடன் பொருந்தித்
தில்லை முதுார்ப் பொதுவினிற் றேன்றி
யெல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற
பரம காரணன் றிருவரு ளதனற்
றிருவாத ஐர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்
ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்
செம்புலச் செல்வ ராயின ராதலி
னறிவனுற் பொருளு முலகநூல் வழக்குமென
விருபொருளு துதலி யெடுத்துக் கொண்டனர்,
ஆங்கவ் விரண்டனுள்,
ஆகமநூல் வழியி னுதலிய ஞான

யோகநுண் பொருளினையுணர்ந்து தற்கரி
தூலகநூல் வழியி னுதலிய பொருளெனு
மல்கிறீம்பாற பாவைக் கண்ணெம
புலனெனுங் கொள்கலன் முகந்த வகைசிறி
துலையா மரபி னுரைக்கற் பாற்று.

அஃதிடாகோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின் பொருளுந்
ரைக்கவே விளங்கும். அஃதேதல், இப்பாட்டென்னுதலிற்றோவெ
னின், அறம் பொருள இனடம் வீடென்னு நான்குபொருளினும்
இன்பத்தை துதலி இத்திருக்கோவையின கணுரைக்கின்ற களவியற
பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்குறுப்பாகிய கைக
ங்கைத்திணையினகண் முகங்கிடந்த காட்சியென்னும் ஒருதலைக்கா
மத்தினையும், உடனிலைச்சிலேடையாக வுணர்த்துதுதலிற்று.

திருவளர்தாமரை—போன்றொளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல்—கண்ணுற்றது.

இ - ள். திரு வளர் தாமரை - திருவளருந் தாமரைப் பூவி
னையும்—காவளர் காவிகள் - அழகுவளரு நீலப்பூக்களையும்—ஈசா
தில்லை குரு வளர் பூ குமிழ் - ஈசர் தில்லைவரைப்பின்கணுண்டா
கிய பூவகுமிழினது நிறமவளரும் பூவினையும்—கோங்கு - கோங்க
ரும்புகளையும்—பைங்காந்தள் கொண்டு - செவ்விக் காந்தப்பூக்க
ளையும் உறுப்பாகக்கொண்டு—ஒங்கு தெய்வ மரு வளர் மாலை ஓர்
வல்லியின் ஒல்கி - மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும் மாலை ஒருவல
லிபோல துடங்கி—அன நடை வாயந்து—அன்னத்தி னடைபோல
நடைவாயந்து—உரு வளர் காமன்தன் வென்றிக்கொடி போன்று
ஒளிர்கின்றது - வடிவுவளருங் காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று
விளங்காநின்றது. (என்னவியப்போ!) ஈ - று. *

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கம்.
எ - று. திருமகடங்குந் தாமரையென்னுமையும். பூங்குமிழென்
பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து நின்றதோராரு
பெயர். ஈசர்தில்லையென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. பலநில
ங்கட்குமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயி
ற்று. ஆகவே, பலநிலங்களினுஞ்சென்று துயக்குமின்பமெல்லாந்
தில்லையின்பீழ்வார் ஆண்டிருந்தே துயப்பரென்பது போதரும்.
போதர, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையே காரணமென்பது கூறி
யவாறாயிற்று. ஆகவே, ஈசர்தில்லையென்றதனால், மறுமையின்பத்
திற்குங் காரணமாதல் சொல்லாமையே விளங்கும். செய்யுளாத

லாற் செவ்வெண்ணின் றொகை தொக்குநின்றது. ஒங்கு மாலைபென விடையும். தெய்வமருவளர்மாலைபென்றதனால், தாமரை முதலாயினவற்றினியன்ற பிறமாலையோடு இதற்கு வேற்றுமை கூறியவாரும். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலாற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றது நுதல்விழிக்குத்தோற்று உருவிழப்பதன்முன் முடியாவாணையாய் நின்றாயர்த்த கொடியை, அன நடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்புவாய்ப்பப் பெற்றெனினுமமையும்.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமென்றது அழகு. இஃதென்சொல்லியவாரோவெனின், யாவனொருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானோ அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியவழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அசனிற்சிறந்தவருவும் நலனும் ஒளியுமெவ்வனையானும் பிறிதொன்றற்றில்லாமையால், திருவென்றது அழகுக்கே பெயராயிற்று. அங்ஙனமாயின் இதுசெய்யுளினொழிய வழக்கிலும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு; கோயிலைத் திருக்கோயிலென்றும், கோயில்வாயிலைத் திருவாயிலென்றும், அலகைத் திருவலகென்றும், பாதுகையைத் திருவடிநிலையென்றும் வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் திருமகளைநோக்கி யெழுந்தனவல்ல. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது. ஆதலானுந் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனுற்றிருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லதுந் தான்கண்டவடிவின் பெருமையைப் பாராட்டிவானாகலான், ஒருத்தியிருந்த தவிசை இவளுக்கு முகமாகக்கூறுதல் வழுவாம். ஆதலாற் றுன்கண்டவடிவினுயர்ச்சியையே கூறினானெனக் கொள்க.

வளரென்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய் பாடுகாட்டியதெற்றிற்கு மேலாலோ வளரக்கடவதென்பது கடா. அதற்குவிடை வளர்ந்ததாமரை வளரானின்ற தாமரையென்று கழிகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையுங்கூறுது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிகாலத்தைக்கூறினும் கழிந்ததனைக் கூறிற்றும். நிகழ்காலத்தைக் கூறினால் முன்னும்பின்னுமின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக் கூறிற்றும். ஆதலான் வளருமென்று வருங்காலங் கூறியவாறன்று; மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்றவேகூறினார். ஆயின் உம்மைச்சொன் மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிவந்தவாறென்ன? இது செய்யுட்சொல்லாதலால் வந்தது. செய்யுளினொழிய வழக்கிலும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு; அது ஞாயிதுதிங்களியங்கும், யாரொழுகும், மலைநிற்கும் என்றற்

றொடக்கத்தனவற்றானாக. அன்றியும், “முன்னிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை—யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து—மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்.” * என்றாராகலின், உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது முன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித் திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமையுமென்று அமைவுரைத்ததென்னை, இதனையுமையாக்கக்குறையென்னை யெனின், திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக் கூறிற்றில்லையாம். என்னை, எல்லாராலும் விரும்பப்பட்ட அழகு அவட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளும் இதன் சிறப்புநோக்கியேயிதனிலிருந்தாளல்லது தன்னுலையிதற்குச் சிறப்புப்பெற வேண்டியிருந்தாளல்லன், ஆகலாற் றுமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளாலும் விரும்பப்பட்டதாகலான் திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித் திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவி யென்றனபோல இதனையுங் குருவளர் குமிழென்னது பூங்குமிழென்ற தெற்றிற்கெனின், முன்னும் பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் பூவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச் செய்யுளின்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதென்போலவெனின், “தனிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று—முனிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்” † என்பதுபோல. கோங்கென இதனையொழிந்த நான்கிற்குமடைகொடுத்து இதற்கடைகொடாதது பாலைநிலஞ் சொல்லுதனோக்கி. என்னை, பாலைக்குநிலமின்றாகலான். ஆயின் மற்றைய நிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற் சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக் கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இதனையுமொப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கின்றது. அஃது முற்கூறிய வகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவலகு என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனாரென்னுதுபோலவெனக்கொள்க.

இனி உடனிலைச் சிலையையாவது ஒருபாட்டிரண்டு வகையாற் பொருள்கொண்டிருந்தது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்ற பொருளாவது காமனது வென்றிச்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல். சாங்.

† கலித்தொகை, முல்லை. க.

கொடிபோன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமரையே நெய்தலே குமிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் றெடுக்கப்பட்டுங்குற் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. என்றது என்சொல்லியவாரோவெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப் பூவாதலான் முல்லையும், கோங்கு பாலேநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலையும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப்பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்து பூவினாலும் ஐந்தினையுஞ் சுட்டினார். ஆகலாற் றுமெடுத்தன்க் கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறுது தில்லைநகரின் பெருமை கூறினார், நிலமயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று அல்தே கூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடிந்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தலும் புணர்தனியித்தமுமாகிய குறிஞ்சியே கூறினார். என்னை, பைங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றியும் பூவினானே நிலமுணர்த்தியவாறு இத்திருக்கோவையின்கண் முன்னர்க் “குறப்பாவை நின் குழல் வேங்கையம்போ தொடு கோங்கமவிராய்” * என்னும் பாட்டினுட் கண்டுகொள்க. அல்லது உஞ் “சினையிற் கூறு முதலறிகிளவி”† என்னு மாகுபெயரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியே கூறவமையாதோ நிலமயக்கங் கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக் கூடி அக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்களும் இக்குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்றன. உருவளர் காமன் தன் வென்றிக்கொடியென்றமையின், அன்பினானே நிகழ்ந்த காமப்பொருளைச் சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின் நித்தன்னைஞ்சிற் குச் சொன்னமையின், கந்தருவரொழுக்கத்தையேயொத்த களவொழுக்கத்தையே சுட்டினார். ஈசர்தில்லையென்றமையின், வீடுபேற்றின் பயத்ததெனச் சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீடுபேற்றின் பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளுதலிக் கந்தருவரொழுக்கத்தோடொத்துக் காமனது வென்றிக்கொடிபோன்று ஐந்தினையின்கண்ணும் வென்று விளங்காரின்ற கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின்க ணுரைக்கப்படுகின்றதென்பவாறு. களவொழுக்கத்தினை ஓர் மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகலாய்பாட்டானுணர்த்தினாரென்பது. இன்பத்தை நுதலியதென்றாயினும்,

* திருக்கோவை, ௨௦௫.

† தொல், வேற்றுமைமயங்கியல். நக.

இன்பந் தலைக்கிடாக, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நான்கு பொருளையுடையதென்று. அவற்றுள் வீடு துதலியவாறு மேலே சொன்னோம். ஒழிந்தமூன்றையும் துதலியவாறென்னையெனின், ஈண்டுத் தலைமகனும் தலைமகளுமென்று நாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காருமொப்பாருமில்லை இழிந்தாரல்லது; இவளுமன்னன். இவர் ஒருவர்கண்ணொருவர் இன்றியமையாத அன்புடைய ராகலான், இவர்கண்ணே அம்மூன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது சுவைமிகுதி கேட்கவே விழைவுவிடுத்த விழுமியோருள்ளமும் விழைவின் கட்டாழுமாதலின், காமனது வென்றிக்கொடியெனவே வென்றிகொள்ளாநின்ற தென்றானென்பது. முதற்கட்கிடந்த இப்பாட்டுக் காட்சியின்மேற்று. இப்பாட்டால் வேட்கை இவன்கணுண்டாயவாறென்னையெறுமாறெனின், உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்றும்.

உவகைமிகுதியாற் சொன்னானாகலின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம்; அது காமப்பொருண் முதலாய விற்பத்தின்மேற்று. உவகையென்பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்த நெஞ்சினனாய் அவனையோர் தெய்வப் பூமாலையாக வருவகங்கொண்டு காமனது வென்றிக்கொடியோடுவமித்துச் சொன்னானென்பது. என்னையாலையாமாறு, “பூப்புனை மாலையு மாலேபுனை மாதருந்—தோற்புனை வின்னான் டொடர்கைக் கட்டியுங்—கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென்றாகும்.” * என்பதனாற் பெண்ணுக்கு மாலையென்று பெயராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையுங் கேசாதிபாதமாதல் பாதாதிகேசமாதல் வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாதிபாதமாக வருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர் தாமரையென்று முகமுதலாகவெடுத்துக்கொண்டு அன்னநடையென்று பாதத்திலே முடித்தலான். ஆயின், இதில் நடைகண்டானாயின் மேல் ஐயநிலையுணர்த்தல் வழுவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மலை நடக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதன்வினையோடு முடிந்த தென்றது அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்கு வினை நடை, ஆகையால் முதலென்றது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதனாற்பயன் மகிழ்தல். என்னை, “சொல்லெதிர் பெருஅன் சொல்லியின் புதுதல், புல்லித்தோன் அங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” † என்று அகத்திணையியற் சூத்திரத்

* தொல், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல். ௫௦.

† திவாகரம், கக-வது.

திற்சொன்னாராகவினென்பது. அஃதேல் உவகையென்னு மெய்ப் பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இனியிச்சொற்கள் விசேஷித்து மகிழ்வித்தவாறெண்ணெயெனின், நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து தான்வேட்டபொருள்வயிற் றன்குறிப்பன்றியேயுஞ் சொன்னிக மும்; நிகமுந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது. என்போல வெ னின், ஒருவன் தான்வழிபடுத தெய்வத்தைப்பரவிய செயயுட்களே யோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போழ்து கண்ணீர்வார்ந்து மெயம்மயிர் சிலிர்ப்பக் காண் டும். அல்லதுஉஞ் சுற்றத்தாரது சாக்காடு முற்றவுணர்ந்தானேயெ னினுஞ் செத்தாரிடஞக உரையாடினபொழுது துன்பமீதுரக் கலுழக்காண்டும்; இவைபோலவென்பது. ஆகலின் நினைப்பின்வழி யதுரையாயினும் நினைப்பின் உரைப்பயன் விசேடமுடைத்தென் பது. நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிகமுமென்பதனை இக்கோவையின் எண்வகை மெயப்பாட்டின் கண்ணுந் தந்துரை த்துக்கொள்க. பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடு சாரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானெய்துவது. மெய்ப்பா டென்பது புறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரணமாக நெஞ்சின் சுட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு. எழுவாய்க்கிடந்த இப்பாட்டு றதலியபொருள் பொழிப்பினாலுரைத்தாம். நுண்ணிதாக வுரைப் பான்புகின் வரம்பின்றிப்பெருகுமென்பது. (க)

ஐ ய ம்.

ஐயமென்பது கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்றுகின்ற இம்மாத திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளாள கொல்லோவென் றையுருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

போதோவிகம்போடினலோபணிகளதுபதியோ
யாதோவறிகுவதே துமரிதியமன்னிடுத்த
தூதோவனங்கன் றுணையோவிணையிலிதொல்லைத் தில்லை
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே.

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்ன
அருவரைநாட னையுற்றது.

இ - ள். யமன் விடுத்த தூதோ - யமனால் விடுக்கப்பட்ட தூதோ—அனங்கன் துணையோ - 'வசித்தற்கரியாரை' வசித்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ—இணையிலி தொல்லைத் தில்லை மாதோ - ஒப்பில்லாதானது பழையதாகிய(இத்தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ—மட மயிலோ என நின்றவர் வாழ்பதி -

மடப்பத்தையுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம், நின்ற வரது வாழ்பதி—போதோ - தாமரைப்பூவோ—விசும்போ - ஆகாயமோ—புனலோ - நீரோ—பணிகளது பதியோ - பாம்புகளது பதியாகிய நாகருலகமோ—யாதோ ஏதும் அறிஞவது அரிது - யாதோ சிந்திந் துணிதலரிது. எ - று.

யமன்துதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும் ஐயநிலை யவமைக்கணுவமையாய் நின்றன. தில்லைமாதா உவமிக்கப்படும் பொருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாகலிற் கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மானுடமாதரோவென்றுரைப்பாருமுளர். தில்லைமானுடமாதா மகளிர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னென்றன்மையால் உவமையாகாது. உவமிக்கப்படும் பொருளெனின், ஐயமின்றித் துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோவென்பது மானுடம் தெய்வமென்னும் வேறுபாடுகருதாது மகளிரென்னும் பொதுமைபற்றி நின்றது. தில்லைநின்றவரெனக் கூட்டினுமமையும்.

தெய்வமென்ன—தெய்வமோ அல்லளோவெனத் மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. என்னை, “புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு—மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே.” * என்றாசலின். ஈண்டு வனப்பினது பெருமையை வியந்தானென்பது. அவ்வியப்பு மருட்கைப்பாற்படும். பயன் ஐயந்தீர்தல். (உ)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது ஐயுற்றபின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—
பாயும்விடையான் தில்லையன்னுள்படைக்கண்ணிமைக்குந்
தோயுநில்த்தடி தூமலர்வாடுந்துயரமெய்தி
பாயுமனனையணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து
தேயுமருங்குற்பெரும்பனைத்தோளிச்சிறு துதலே.

அணங்கல்லளென் றயில்வேலவன்
குணங்கள்ளோக்கிக் குறித்துரைத்தது.

இ - ள். பாயும் விடை அரன் தில்லை அன்னுள் - பாய்ந்துசெல்லும் விடையையுடைய அரனது தில்லையைப்பொப்பாளுடைய—

தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். எ.

படை கண் இமைக்கும் - படைபோலுங் கண்கள் இமையாநின்
றன—நிலத்து அடி தோயும் - நிலத்தின்கண் அடி தீண்டாநின்
றன—தூமலர் வாடும் - தூய மலர்கள் வாடாநின்றன, இதுதலின்—
தூயரம் எய்தி ஆயும் மனனே - தூயரத்தை யெய்தி ஆராயும் மன
னே—அம் மா முலை சுமந்து-அழகிய பெரியவாகிய முலைகளைச் சும
ந்து—தேயும் மருங்குல் - தேயாநின்ற மருங்குலையும்—பணை பெ
ருந்தோள் - பணைபோலும் பெரிய தோள்களையுமுடைய—இச்சிறு
றுதல் அணங்கு அல்லள் - இச்சிறு றுதல் தெய்வ மல்லள். எ - று.

தூயரமெய்தியாயுமனனே யென்றதனால், தெளிதல் கூறப்
பட்டதாம். மெய்ப்பாடு மருட்கையின்கிய பெருமிதம். என்னே,
“கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச்—சொல்லப்பட்ட பெரு
மித நான்கே.” * என்றாராகலின். தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்
படும். பயன் தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங்கொல்லோவென்றையுற்றுநின்றான் இவ்
வகை குறிகண்டு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்தா
னென்பது. எனவே தெய்வமல்லளாதற்குக்காரணம் இனையனகு
றியே வேற்றுமையிலையென்பது துணிவு.

ந ய ப் பு.

நயப்பென்பது தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்க
ளுள்ளாளென்று நயந்து இடையில்லையென நெஞ்சிற்கு அல்
குலும் முலையுங்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினைபா
நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அகல்கின்றவல்குற்றடமதுகொங்கையவையவநீ
புகல்கின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேபிடைபடையார்புரங்க
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லையீசனெம்மானெதிரந்த
பகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே.

வண்டமர் புரிமுழ லொண்டொடி மடந்தையை

நயந்த வண்ணல் வியந்துள் ளியது.

இ - ன். அகல்கின்ற அல்குல் தடம் அது - அகலாநின்ற வல்
குலாகிய தடம் அது—கொங்கை அவை - முலை அவை—நெஞ்சு
அவம் நீ புகல்கின்றது என்னை - நெஞ்சே காரணமின்றி நீ சொல்
லுகின்றதென்!—அடையார் புரங்கள் இகல் குன்றவில்லில் செற்
றோன் - அடையாதார் புரங்களது இகலைக் குன்றமாகிய வில்லாற்
செற்றவன்--தில்லை ஈசன்-தில்லைக்கணுளாகிய வீசன்—எம்மான் -

* தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டியல். கூ.

எம்முடையவிறைவன்—எதிர்ந்த பகல் குன்ற பல் உகுத்தோன் -
மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமைகுன்றப் பல்லை யுகுத்தோன்—
பழனம் அன்ன பல்வளைக்கு இடை உண்டு - அவனது திருப்பழ
னத்தை யொக்கும் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ - று.

தடம் - உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்
புழி அல்குற்பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்டு
என்றவாறன்று; அல்குவும் முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு
என்றவாறு; அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவை யென்றும் பெரு
மைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றுதலோக்கி. இகல்குன்ற
வில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற் செற்றோ
னென்னும் அமையும். நயந்த அண்ணல் - மக்களுள்ளாளென்று
துணிதலால் நயந்த அண்ணல். உள்ளியது-கூட்டத்தை நினைந்தது.
மெய்ப்பாடி உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை, வியந்துரைத்தலின்.
பயன் ஐயந்தீர்த்து மகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டிம் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரறியாத
வொருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால. அகத்திணையின்கட்
கைக்கிளைவருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளைமுதற்
பெருந்திணை யிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுந் கைக்கிளையும் பெருந்
திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக் கோவையின்
எழுத்துக்கோடற்கட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடை
மைநோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினார். பெருந்திணை தழுவுதல் சிறப்
பின்மையின்க்கினார். இது நலம்பாராட்டல். (சு)

உட்கோள்.

உட்கோளென்பது மக்களுள்ளாளென்று நயந்து சென்றெய்த
நிணையாரின்றவன் தன்னிடத்து அவருக்குண்டாகிய காதல் அவள்
கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அணியுபமிழ்துமென்னாவிடமுமாவனில்லைச்சிந்தா
மணியும்பாராறியாமறையோனடிவாழ்த்தலரிற்
பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழமின்னும்
பணியும்புரமருங்குற்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே.

இறைதிருக்கரத்து மறிமாடுக்கி
யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது.

இ - ள். மின்னும் பணியும் புரை மருங்குல் பெருந்தோளி
படை கண்கள் - மின்னையும் பாம்பையுமொக்கும் இடையிணையும்

பெருந்தோளினையுமுடையாளது படைபோலுங் கண்கள்—பிறழ் பிறழ் பிணியும்—பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும் பொதுநோக்கத் தாற்பிணியும்—அதற்கு மருந்தும் உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுக்கு நாணோடுகூடிய நோக்கத்தால் அதற்கு மருந்து (மாகாநின்றன) ஏ-று. அணியும் அமிழ்தும் என் ஆவியும் ஆயவன் - எனக்காபரணமும் அமிழ்தும் என்னுயிருமாயவன்—தில்லைச் சிந்தாமணி - தில்லைக்கட் சிந்தாமணிபோல் அன்பர்க்கு நினைத்தவை கொடுப்போன்—உம்ப ரார் அறியா மறையோன் - அன்பரல்லாத தேவர்களறியாத வந்த ணன்—அடி வாழ்த்தலின் பிணியும் - அவனுடைய திருவடிகளை வருத்தாதவரைப்போல உறும் பிணியுமெனக்கூட்டுக.

அணியென்றார் அழகுசெய்தலான். அமிழ்தென்றார் கழிபெரு ஞ்சுவையோடு மறுபிதயத்தலுடைமையான். ஆவியென்றார் காதலிக் கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமையான். ஈறிலின் பம்பயக்கு மிறைவனோடு சார்த்த அணியும் அமிழ்தும் ஆவியும் இறப்ப இழிந்தனவேயாயினும், “பொருளது புரைவே புணர்ப் போன் குறிப்பின், மருளற வருஉ மரபிற் றென்ப.” என்பதனான் ஈண்டுச்சொல்லுவானது கருத்துவகையானும், உலகத்துப் பொரு ள்களுள் அவற்றினுங்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயு வமையாயின. உம்பராலென்பது பாடமாயின், உம்பரானறியப் படாதவெனவுரைக்க. பிறழ்ப்பிறழ்மென்பது பாடமாயின், பிணி யுமருந்தும் மாறிமாறிவரப் படைக்கண்கள் பிறழ்மெனவுரைக்க. இல்துட்கோள். இவையைந்துங் கைக்களை.

திணை—குறிஞ்சி. கைகோள்—களவு. கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது—நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது பாட்டின்கண் இல்லையாலோ வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம்; வறிதே கூறினானெனினுமமையும். இடம்—முன்னிலை. காலம்—நிகழ்காலம். எச்சம் - இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டிச்சொல்லெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடு—உவகையைச்சார்ந்த பெருமீதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட் டிப் பொருள்கோள் கண்ணினான் யாப்புறவற்தல். என்னை, “கண் ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு—முணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியி—ன்னையப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரை த்தே.”* என்றராகலின். பயன் தலைமகளது குறிப்பறிந்து மகிழ் தல். பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களெ ன்றமையின், அவளுடம்பாட்டுக்குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுனர்

ந்தானென்பது. என்னை, “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற் குக்—கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்.” * என்றாகலின்.()

• தெய்வத்தைமகிழ்தல்.

தெய்வத்தை மகிழ்தலென்பது உட்கொண்டு நின்று, என்னி—த்து விருப்பத்தையுடைய இவனைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வளைபயில்கீழ்கடனின் றிடமேல்கடல்வா னுகத்தின்
துளைவழிநேர்கழிகோ த்தெனத்தில்லைத்தொல்லோன்கயிலைக்
களைவாயினீக்கயிர்க்கெண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த
விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே.

அன்னமென்னடையினவையத்தந்த

மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். வளைபயில் கீழ்கடல் நின்று இட - சங்குநெருங்கின கீழ்த்திசைக்கடலிலே நின்று இட—நேர்கழி மேல்கடல் வான் நுகத்தின் துளைவழி கோத்தென - அவ்வொத்தகழி மேற்றிசைக் கடலிலிட்ட பெரிய நுகத்தினது துளைக்கட்சென்று கோத்தாற் போல--தில்லைத் தொல்லோன் கயிலை கிளை வயின் நீக்கி-தில்லையிடத்துப் பழையோனது கைலைக்கண் ஆயத்தாரிடத்து நின்று நீக்கி,— இ கெண்டை கண்ணியை கொண்டு தந்த விளைவை அல்லால் - இக் கெண்டைபோலுங் கண்ணையுடையானைக் கைக்கொண்டு தந்த நல்வினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தை யல்லது—மிக்கன தெய்வம் வியவேன் நயவேன் - மிக்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பதுஞ் செய்யேன் நயப்பதுஞ் செய்யேன். எ - று.

கைலைக்கட் கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவனைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளது நலத்தை மிகுத்த மையின், இதுவும் நலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமையும்க. மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் மகிழ்தல். (சு)

• புணர்ச்சி துணிதல்.

புணர்ச்சி துணிதலென்பது தெய்வத்தை மகிழாரின்றவன் இது நமக்குத் தெய்வப்புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லி அவளோடு புணரத் துணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

* தொல், பொருள், களவியல். இ.

ஏழுடையான் பொழிலெட்டிடையான் புயமென்னை முன்னு
 ஞாழ்டையான் புலியூரன்ன பொன்னிவ்வுயர்பொழில்வாய்ச்
 சூழுடையாய்த் தைநீக்கும் விதி துணையாமனனே
 யாழுடையார் மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே.

கொவ்வைச்செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
 தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மறுணிந்தது.

இ - ள். பொழில் ஏழு உடையான் - பொழிலேழுடையான்—
 புயம் எட்டு உடையான்—புயமெட்டிடையான்—முன் என்னை ஆள்
 ஊழ் உடையான் - எனக்கு ஆட்படுந்தன்மை யுண்டாவதற்கு
 முன்னே என்னையாள்வதொரு புதிதாகிய முறைமையையுடை
 யான்,—புலியூர் அன்ன பொன் - அவனது புலியூரையொக்கும்
 பொன்னையாள்—இ உயர் பொழில் வாய் சூழ் உடை ஆய்த்தை
 நீக்கும் விதி துணை ஆக - இவ்வுயர்ந்த பொழிலிடத்து ஒருபொ
 முதும் விடாது சூழ்தலையுடைய ஆய்த்தை நீக்குதற்குக் காரணமா
 கிய விதி துணையாக—மனனே - மனமே—யாழ் உடையார் மணங்
 காண் அணங்கு ஆய் வந்து அகப்பட்டது - கந்தருவர் மணங்காண்
 முன் வருந்துவதாய் வந்து அகப்பட்டது; இனிக் கூட்டத்துக்கு
 டன்படுவாயாக. எ - று.

பொன்னிக்குமெனவியையும். ஆகவென்பது ஆ வென நின்ற
 செய்யுள்முடிபு; புறனடையாற்கொள்க. அணங்காய் வந்தென்
 றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இது தகாதென்று விலக்குதலால் முன்
 வருந்தமாயினமையின். தெய்வத்தன்மை யுடைத்தாய் வந்தெனி
 னுமமையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்,
 புணர்ச்சி துணிந்தமையான். இதுவும் உட்கோட்பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காம மல்லவெனினும் புணர்ச்சி
 நிகழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சி நிகழாமையே தெய்வப்
 புணர்ச்சி செம்மறுணிந்த தென்பதானறிக. பேதையைப் புணர்
 ச்சி துணிந்தது, விதி துணையாகக் கந்தருவர் மணம் ஓர் பெண்வடிவு
 கொண்டு எனக்கெய்திற்றென்றமையின். இவளுடையவளிடையுண்
 டாய அன்பிற்குக்காரணம் விதியல்லாமை ஈண்டுப்பெற்றும். பாங்
 கற்கூட்டந் தோழியிற் கூட்டமென்றிவற்றில் அவர்துணையாய்
 வாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினீக்கிக் கூட்டின மாத்திரை
 யேயன்றி அன்பிற்குக் காரணமன்றென்பது. அல்லது உம், விதி
 யாவது செயப்படும் வினையினது நியதியன்றே, அதனானே அன்பு
 தோன்றிப் புணர்ந்தாரெனின், அதுவுஞ் செயற்கைப்புணர்ச்சி

யாய் முடியும், அது மறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரிதனை யியற்கைப்புணர்ச்சியென்று குறிமிட்டது. அல்லனாஉம், நல்வினை அய்த்தக்கால் முடிவெய்தும், இவர்களன்பு அய்த்தாஅ முடிவெய்தாது எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது. அல்லனாஉம், “பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னாந் துன்னத்தகும் பெற்றியார்” * என்றலானும் இவர்களன்பிற்குக் காரணம் விதியன்றென்பது. பலபிறப்பினுமொத்த அன்பென்றாராகலின், பலபிறப்பினுமொத்த நிற்பதோர் வினையிலேபென்பது. அல்தேல், மேலைச்செய்யுளில் வினைவினாவே கூட்டிற்றாக விசேடித்துச் சொல்லவேண்டியதெனையெனின், இம்மையிற் பாங்கனையுந் தோழியையுந் குறையுந் அவர்கள் தங்கனிணுகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள். உம்மை நல்வினையைக் குறையுற்றுவைத்து இம்மை அதனை மறந்தான்; மறப்புழியும், அது தான்மறவாது இவர்களையுந் கண்ணுறுவிந்து இவர்க்குத் துப்புமாயிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லனாஉம், “பாங்கனை, யானன்ன பண்பனை” † என்று அவனை விசேடித்தும், “முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப் பெருந்தோளி” ‡ என்று அவனை விசேடித்தும், அவர்களினாலாய் கூட்டத்திற்குக் கூறினமையின், நல்வினைப்பயனும் அம்மாத்திரையே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

கலவியுரைத்தலென்பது தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சொற்பால்முதிவள்யான்சுவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே
நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின்றுநானிவளாம்பகுதிப்
பொற்பாறறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்றிற்
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே.

*கொலைவேலவன் கொடியிடையொடு

*கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.

இ - ள். சொல்பால் அமுது இவள் யான் சுவை துணிந்து என்ன இங்ஙனம் நல்பால் வினை தெய்வம் தந்து. எ-து. சொல்லும் பகுதியில் அமுதிவள் யானதன்சுவையென்று துணிந்துசொல்ல இவ்வண்ணமே நல்ல கூற்றின் வினையாகிய தெய்வந்தா. எ-து. என்றது சுவையையுடைய பொருட்குஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுபோல எனக்கும் இவட்கும் வேறுபாடில்லை. எ-து.

இன்று நான் இவள் ஆம் பகுதி பொற்பு ஆர் அறிவார். எ-து. இவ்வாறு வேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்பந்தய் த்தற்பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவளென்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரறிவார் இதனையனுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது! எ-று. புலியூர் புனிதன் பொதியில் வெற்பில் கல் பாவிய வரை வாய் கடி தோட்ட களவகத்து. எ-து. புலியூர்க்கணு ளனாகிய தூயோனது பொதியிலாகிய வெற்பிற் கற்பரந்த தாள்வ ரையிடத்துக் காவலை வாங்கிய களவிடத்து. எ - று.

களவகத்துப் பொற்பெனக்கூட்டுக. தந்தென்பது தரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்றென்பது தந்ததென்னும் பொருள்படா மையறிந்துகொள்க. தந்தன்றென்பது உம் பாடம்போலும். கடி தோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய கள வென்றுரைப்பினுமமையும். தோட்டவென்றது தலைமகளாயத்தை யுந் தன்னினுளுரையும். கடிதோட்டவென்பது பாடமாயின், மண ற்தொடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடையொடுகலவி-கொ டியிடையொடு நிகழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ் ச்சி; தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளைக் களவின்கட் கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்து நின்ற சுவையுமெ ன்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்பதோர் தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளங்கடும் ஒருவேமாமாறுகர ப்ப ஒருவேமாகிய ஏகார்த்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரி ன்பவெள்ளம் யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்ந்துரைத்தான்; உரைப்பக்கேட்ட தலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்ணைத்த அருளிணைன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ் வாளாம். (அ)

இருவயிற்றெத்தல்.

இருவயிற்றெத்தலென்பது புணராத முன்னின்ற வேட்கை யன்பு புணர்ந்த பின்னுடி. அப்பெற்றியே நின்று வளர்ந்து சேற லால் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன் றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொரு ந்தன், குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியி டைதோள், புணர்ந்தாற்புணருந்தொ றும்பெரும்போகம்பின்னு ம்புதிதாய், மணந்தாழ்புரிசுமுலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே.

ஆராவின்பத் தன்புமீதூர

வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். உணர்ந்தார்க்கு உணர்வு அரியோன் - ஒருகாற் றன் னையுணர்ந்தவர்கட்குப் பின்னுணர்ந்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவிரு த்தியுமொடுங்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன்—தில்லை சிற்றம்பல த்து ஒருத்தன் - தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய ஒப்பில் லாதான்—குணம் வெளிப்பட்ட கொவ்வை செவ்வாய் இ கொடி இடைதோள் புணர்ந்தால் - அவனது குணமாகிய ஆணந்தம் வெளி ப்பட்டாற்போலும் கொவ்வைக் கனிபோலுஞ் செவ்வாயையு டைய இக்கொடியிடைதோளைக் கூடினாலும்—புணருந் தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிது ஆய் - கூடுந்தோறும் பெரிதாகிய விற்பம் முன்புபோலப் பின்னும் புதிதாய்—மணம் தாழ் புரி குழ லான் அல்குல் போல வளர்கின்றது - மணந்தங்கிய சுருண்ட குழ லையுடையானது அல்குல்போல வளராநின்றது. எ - று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைந் துரைப்பினுமமையும். உணர்ந்தார்க் குணர்வரியோனென்பதற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்களையு முணர்ந்தவ ர்க்கும் உணர்வரியோனெனினு மமையும். இப்பொருட்கு உணர்ந் தார்க்குமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடையென்புழி உவமையோடு பொருட் கொற்றமை கருதி உவமைவினை உவமிக்கப்படும் பொருண்மே லேற்றப்பட்டது. புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தா லுமென இதற்கும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இன்பத் தன்பு-இன்பத்தான்வந்த செயற்கையன்பு; மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றி ஒருகாலைக்கொருகாற் பெருகா நின்ற பேரின்பவெள்ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்று தல் பயனெனினுமமையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னை யெ னின், புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறையும், அக்குறைபாட்டிடைக் கூட்டத்தின்கட் டம்மிற்பெற்ற குணங்களி னாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித் தாய் நிற்குமென்பது அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றவழி ஒரு காலைக் கொருகால் வளருமென்றரல்லர். என்னை, குறைபாடுள்ள தற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது; அல்லது உம் எஞ்ஞான்றும் வள ருமெனின், அல்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றும். மற்றென்னை கருதியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள் பதினொன்றாம் பத்துத்திங்களும் புக்காள் ஆசலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக் குறைபாடின்றியே வளராநின்றது. வளர்ந்து

பன்னிராண்டு நிரம்பினால் ஒருபெற்றியே நிற்கும். அதுபோல் இவன் காதலும் உள்ளமுள்ளவது நிறைந்து பின்னைக் குறைபாடின்றி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்பது. (௬)

கிளவிவேட்டல்.

கிளவிவேட்டலென்பது இருவயினொத்தின்புறநின்ற தலைமகள் உறுதன் முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சி பெறுமையின் ஒருசொல்வேட்டு வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அளவியையார்க்குமறிவரியோன் தில்லையம்பலம்போல்
வளவியவான்கொங்கைவாட்டடங்கண் ணுதன்மாமதியின்
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைதோளி துபெற்றியென்றாற்
கிளவியென்னோவினிக்கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

அன்னமன்னவ ளவயவங்கண்டு
மென்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.

இ - ள். அளவியை யார்க்கும் அறிவு அரியோன் தில்லை ஆம்பலம்போல் வான் கொங்கை வளவிய - அளவையார்க்கு மறிவரிய வனது தில்லையம்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைகள் வளத்தையுடையன.—தடங்கண் வான் - பெரியகண்கள் வாளோடொக்கும்.—நுதல் மா மதியின் பிளவு இயல் - நுதல் பெரிய மதியின்பாகத்தினியல்பையுடைத்து.—இடை மின் - இடை மின்னோடொக்கும்.—தோள் பெரு அமை - தோள்கள் பெரிய வேயோடொக்கும்.—பெற்றி இது என்றால் - இவற்றது தன்மை இதுவானால்—கிள்ளையார்வாயில் கிளவியை இனி கேட்கின்றது என் - கிள்ளைபோல்வான்வாயின்மொழியை இனிக்கேட்க வேண்டுகின்றதென்! இப்பெற்றிக்குத் தக்கதேயிருக்கும். எ - று.

துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது. மொழி கிளிமொழியோ டொக்குமென்பது போதரக்கிள்ளையாரென்றான். வயினென்பது பாடமாயின், வாயினென்பது குறுகி நின்றதாகவுரைக்க. வயின் இடமெனினு மமையும். அவயவங்கண்டென்புழி உறுதன் முதலாகிய நான்கையுங் கண்டென்றார். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் நயப்புணர்த்துதல். (௧௦)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நலம்புனைந்துரைத்தலென்பது கிளவிவேட்டு வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகள் அதுபெற்றுச் சொல்

லாடாமையா னுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, நுமதகன்ற மருதநிலத் துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவள் வாய்போல நாளும் ஆம்பற்பூக்களுள் வோவென அந்நிலத்து வண்டோடு வினவாரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்புநிருகக்குனிக்கும்
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலரிற்
றேம்பலஞ்சுற்றிடையீங்கிவடங்கனிவாய்கமழு
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்கன்பணையே.

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோனயர்வுநீங்கியது.

இ - ள். அளிகாள் நும் அகன் பணை - வண்டிகாள் நுமதகன்ற மருதநிலத்து—தேம்பு சிற்றிடை ஈங்கிவள் - தேம்புஞ் சிறிய விடையையுடைய இவளது—தீம் கனி வாய் கமழும் ஆம்பல் போது உளவோ - இனியதாகிய கனிந்த வாய்போல நாளும் ஆம்பற் பூக்களுளவோ? சொல்லுமின். எ-று. கூம்பு கைத்தலத்து அன்பர் என்பு ஊடு உருக குனிக்கும் - கூம்புங் கைத்தலங்கையுடைய அன்பரது என்பும் உள்ளுருகக் கூத்தாடாரின்—பாம்பு அலங்காரப் பரன் தில்லை அம்பலம் பாடலரின் தேம்பு-பாம்பாகிய அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத்தைப் பாடாதாரைப்போலத் தேம்புமெனக் கூட்டுக.

அல்லும் அம்மும் அல்வழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலிந்து நின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய் - கனிபோலும் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனையப்பட்ட வியற்கைநலத்தை. அயர்வுநீங்கியது-சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் உயப்புணர்த்துதல். இயற்கையன்பினுளும் அவள் குணங்களாற்றேன்றிய செயற்கையன்பினுளும் கடாவப்பட்டு நின்ற தலைமகன் தனதன்பு மிகுதியை யுணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (கக)

பிரிவுணர்த்தல்.

பிரிவுணர்த்தலென்பது ஐவகைப்புணர்ச்சியும் பெற்றுப் புணர்வதன் முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினையு நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ்செல்லக்கடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வந்தானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதரவினான

லம் பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்று வாய்திறந்து பேரியுதோர் நாணின்மை செயதேனெனத் தலைமகள் நாணிவருநதாநிற்ப, அதுகண்டு இவள் வருந்துகின்றது யான்பிரியேனாக நினைந்தாக வேண்டிமென் றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் பிரிவின்மை கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிந்தாமணிதென்கடலுந்நந்தில்லையானருளால்
வந்தாலிகழப்பரிமேட்டமான்விழிமயிலே
யந்தாமரையன்னமேநிலினையானகன்றாற்றுவனோ
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவென்னைவாட்டந்திருத்துவதே.

பணிவளரல் தலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
பிணிமலர்நூற்றோள் பிரிவுணர்த்தியது.

இ - ள். சிந்தாமணி தென் கடல் அமிர்தம் தில்லையான் அருளால் வந்தால் - ஒருவன் தவறுசெயது பெறுஞ் சிந்தாமணியும் தெளிந்த கடலினமிர்தமும் வருந்தமின்றித் தில்லையானருளாற்றாமேவந்தால்—இகழப் படுமே - அவை அவனாலிகழப்படுமா?—மடமான் விழி மயிலே - மடமான் விழிபோலும் விழியையுடைய மயிலே—அம் தாமரை அன்னமே - அழகிய தாமரைக்கண்வாழு மன்னமே—நினை யான் அகன்று ஆற்றுவனோ - நினை யான் பிரிந்தாற்றியுளனவனோ?—சிந்தாகுலம் உற்று என்னை வாட்டந் திருத்துவது என்னோ - சிந்தையின் மயக்கமுறது என்னை வாட்டிகுதென்னோ? எ - று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர். நினையென்புழி உயிரினுஞ் சிறந்த நினையெனனும், யானென்புழி இருகலைப் புள்ளினோருயிரேனாயி யானென்னும், அச்சொற்களான விளங்கின. வாட்டந்திருத்துவதே பென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், வாட்டிகுதேயென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணி ருத்துவதென்றுரைக்க. பயிர்ப்பு-பயிலாதபொருட்கண்வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல் - அகன்றாற்றுவனோவென்ப பிரிவென்பதுமொன்றுண்டென்பதுபட மொழிதல். மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பிரிவச்ச முணர்த்துதல்.

*(௧௨)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது பிரிவின்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பிரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலுமென வுட்கொண்டு முன்னா

ணிஞர் சென்றெய்திய வருத்தநீங்கிப் பெரியதோர் வருத்தமெய்த
அதுகண்டு, இவள் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற் கூடு
தலரிதென்று நினைந்தோ நெடும்பொழுதிவ்வாறிருந்தால் அவ்வி
டத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென அவள்
வருத்தமறியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலுநர்
திங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்தம்பலமனையா
ணீங்கிற்புணர்வாரிதென்றோநெடி.திங்ஙனையிருந்தா
லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே.

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

இ - ன். கோங்கின் பொலி அரும்பு ஏய் கொங்கை பங்கன் -
கோங்கின் கணுண்டாகிய பொலிந்த வரும்பையொக்கு முலையையு
டையாளது பங்கையுடையான்—குறுகலர் ஊர் தீங்கில் புக செற்ற
கொற்றவன்—குறுகாதார் புரங்கள் * பாசண்டதருமமாகிய தீங்கி
லேபுகுதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெற்றியையுடையான்—சிற்த
ம்பலம் அனையான் அயர்கின்றது நீங்கின் புணர்வு அரிது என்றோ—
அவனது திருச்சிற்தம்பலத்தை யொப்பான் வருந்துகின்றது பிரிந்
தாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ—நெடிது இங்ஙன் இருந்தால்
ஆங்கு இற்பழி ஆம் எனவோ - நெடும்பொழுதிவ்வாறிருந்தால்
அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ—அறியேன் -
அறிகிலேன். எ - று.

திங்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற் புக
வெனிணுமமையும். ஆங்கென்றது சுற்றத்தாரிடத்தும் அயலாரிடத்
தும்; ஆங்கு அசைநிலையென்னுமமையும். பிரியலுறுகின்றனாக
லின், இற்பழியாமென்று வேறுபட்டாளாயின் நன்றென்பது கரு
த்து. மெய்ப்பாடி * அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் ஐயந்தீர்
தல். அவ்வகை தலைமகளது ஆற்றுமைத்தன்மை தலைமகற்குப் புல
னாயிற்று; புலனாகத் தலைமகள் இவ்வகை தன்னெஞ்சோடுசாவி
ஆற்றினாயினென்பது. (கரு)

அருட்குணமுரைத்தல்

அருட்குணமுரைத்தலென்பது இற்பழியாமென்று நினைந்
தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இது நந்தோழியறியின் என்
னாகொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றது வருந்தா

* பாசண்டம் - வேதாசாரவிசாராதம்.

நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவதுகாரணமாகத் தலைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினுள் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேவரிற் பெற்ற நஞ்செல்வக்கடிவடிவார் திருவே
யாவரிற் பெற்ற நிணியார் சிதைப்பாரிமையாத முக்கண்
மூவரிற் பெற்ற வர் சிற்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென்வாடிப்புலம்புவதே.

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.

இ - ள். தேவரில் பெற்ற நம் செல்வக்கடி - முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றித் தேவராலே பெற்ற நமதழகிய மணத்தை—வடிவு ஆர் திருவே - வடிவார்ந்த திருவே—இனி யாவரின் பெற்று யார் சிதைப்பார்—இனிச் சிதைத்தற்கீடாகிய தன்மையை யாவராலேபெற்று யாவர் சிதைப்பார்—இமையாத முக்கண் மூவரின் பெற்றவர் சிற்றம்பலம் அணி - இமையாத மூன்றுகண்ணையும் மூவராலே பெற்றவரது சிற்றம்பலத்தையழகுசெய்த—மொய் பொழில் வாய்ப் பூ அரில் பெற்ற குழலி - செறிந்த பொழிலிடத் துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப் பெற்ற குழலையுடையாய்—வாடி புலம்புவது என் - நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்ற தென்னோ? எ - று.

மூவர் சந்திராதித்தர் செந்திக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினாகலின் பிரிந்தாலென்னுமென்னும் ஐயநீங்கக் கூறினான். இக்கடியை யாவரார் பெற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் வன்புறை. பெரியதோருவகைமீதா இவ்வகை வற்புறீஇயினுனென்பது. (கச)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது அருட்குணமுரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றுமைநீங்காத தலைமகட்கு, நம்மூரிடத்திற்கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரி னணிமைகூறி வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன் நிலையம்பவவன்மலயத்
திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப்
பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிபாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

மடவரலை வற்புறுத்தி

இடமணித்தென் றவனியம்பியது.

இ - ள். வரும் குன்றம் ஒன்று உரித்தோன் - இயங்கு மலை யொன்றை யுரித்தவன்—தில்லை அம்பலவன் - தில்லையம்பலத்தை யுடையான்—மலபத்து இரு குன்ற வாணர் இளங்கொடியே - அவ னது பொதியின்மலையிடத்துப் பெரிய குன்றத்தின்கண் வாழ்வா ருடைய மகளே—இடர் எய்தல் - வருத்தத்தைவிடு—கனங்குழையே - கனங்குழாய்—எம் ஊர் பரு குன்றம் மாளிகை நுண் களப த்து ஒளி பாய - எம்மூரிடத்துப் பெரிய குன்றம்போலு மாளிகை களின் நுண்ணிதாடிய சாந்திஞானிபரந்து—நும் ஊர் கரு குன்றம் வெள் நிறம் கஞ்சகம் ஏய்க்கும் - நம்மூர்க்கணுண்டாகிய கரிய குன்றம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதோடொக் கும். எ - று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், நுண்களபத் தொளிபரப்ப அவ்வொளி நம்மூர்க் கருங்குன்றத்திற் கிட்ட வெண்ணிறக் கஞ்சகத்தோடொக்குமென்றுரைக்க. ஈண்டிரைத்த வாற்றால், தலைமகள் மிக்கோளுதல்வேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என்னை பொருந்துமாறெனின், “மிக்கோ னாயினுங் கடிவரையி ன்றே.” * என்பதோத்தாகலிற் பொருந்துமென்க.வற்புறுத்தி-வலி யுறுத்தி. இடமணித்தென்றலே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமை யும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன், இடமணித்தென்று வற் புறுத்தல். (கரு)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தலென்பது அணிமைகூறியகலாநின்றவன், இனி நீ முற்பட்டுவிளையாடு; யான் இங்ஙனம் போய் அங்ஙனம் வாராநின்றேனென அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தா நின்றல். அத ற்குச்செய்யுள்—

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்ந்
தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா
வொளிவளர் தில்லையொருவன்கயிலைபுகுபெருந்தென்
றுளிவளர்சாடற்காந்துங்ஙனேவந்துதோன்றுவனே.

வன்புறையின் வற்புறுத்தி

அன்புறுமொழியை யருககன்றது.

* தொல், பொருள், களவியல். உ.

இ - ள். வளர் வான் சிலை செம் கனி வெள் முத்தம் திங்க
ளின் வாய்ந்து அளி வளர் வல்லி அன்றாய் - கால் நிமிர்ந்த பெரிய
சிலைகளும் சிவந்த கொவ்வைக்கனியும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒரு
திங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப அளிகள் தங்கும் வல்லியையொப்
பாய்—தெளி - யான் சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக—முன்னி
ஆடி - இனிமுற்பட்டு விளையாடிவாயாக—ஒளி வளர் தில்லை அளவா
ஒருவன் கயிலை உகுபெரு தேன் துளி வளர் சாரல் கரந்து - ஒளி
வளராநின்ற தில்லைக்கணுளாகிய அளக்கப்படாத ஒருவனது
கையையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன் துளிகள் பெருகுஞ்சாரற்
பொதும்பரினொளித்து—யான் பின் உங்ஙன் வந்து தோன்று
வன்-யான் பின்னும் உவ்விடத்தேவந்து தோன்றுவேன். எ - து.

தெளிவளர் வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்
றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க.
வாய்ந்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின், அளிவளரென்
னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது ஆகுபெயர். வன்புறை
யின்-வற்புறுத்துஞ் சொற்களால். மெய்ப்பாடி அது. பயன் இடங்
குறித்து வற்புறுத்தல். (கசு)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது ஆடிடத்துய்த்து அகலாநின்றவன்
ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை யானெய்தி
னெனென்பது மாயமோ? கனவோ? இன்னதென்று அறியேன்;
இனியிவள் நமக்கு எய்தற்கு அரியவளென அவளது அருமையறி
ந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புணர்ப்போ னிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்,
ஹுணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந் தொல்லோன் நில்லைச்சூழ்
பொழில்வா, யிணர்ப்போ தணிசூழலேழைதன் நீர்மைநீர்
மையென்றும், புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ வறியேன் புகுந்
ததுவே.

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநோக்கி
மற்றவளருமை மன்னனறிந்தது.

இ - ள். போது இணர் அணி சூழல் ஏழை தன் நீர்மை இந்
நீர்மை என்றால் - பூங்கொத்துக்களை அணிந்த சூழலையுடைய ஏழை
தனது நீர்மை இத்தன்மையாயின்—நிலனும் விசும்பும் பொருப்பும்
புணர்ப்போன்-மண்ணையும் விண்ணையும் மண்ணின் கணுள்ள மலை

யையும் படைப்போன்—தன் பூ கழல் துணர்ப்போது எனக்கு அணி ஆக்கும் தொல்லோன் - தன்னுடைய பொலிவினையுடைய திருவடியாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்கு முடியனியாக்கும் பழையோன்—தில்லை சூழ் பொழில் வாய் புகுந்தது-அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய சூழ்பொழிலிடத்து இவள்புகுந்தது—புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ அறியேன் - மாயமோ கனவோ! இரண்டு மன்றி வேறென்றோ! இன்னதென்றறியேன். எ - று.

பூங்கழலென்பது பூப்போலுங் கழலென உவமைத்தொகையாய்க் கழலென்னுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமையும், வீரக்கழலையுடைய துணர்ப்போதென் னுரைப்பினுமமையும். பொழில்வாயினர்ப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்பதற்கு நனவோவென்பாருமுளர். புகுந்ததுவே யென்பதில் வகாரம் விகாரவகையானவந்தது. சுற்றம் - ஆயம். இடம்-அந்நிலம். சூழல்-அந்நிலத்துள்ளும் புகுதற்கரிய அப்பொழில். மெய்ப்பாடி மருட்கை. பயன் தலைமகனதருமையுணர்தல். (கௌ)

பாங்கியையறிதல்.

பாங்கியையறிதலென்பது அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளோடுக்க, அந்நிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாகக்கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்காதற்றோழியைப் பல்காற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு, இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள்; இதுவும் எனக்கோர் சார்பாமெனவுட்கொண்டு அவள்காதற்றோழியை அறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உயிரொன்றுளமுமொன்றொன்றேசிறப்பிவட்கென்றொ டென்ன பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீள்படைக்கண்கள்விண்வாய்ச் [ப் செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிறீறம்பலத்துப் பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகும்பணிமொழிக்கே.

கடல்புரையாயத்துக் காதற்றோழியை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்தது.

இ - ன். என்னோடு இவட்கு உயிர் ஒன்று உளமும் ஒன்று சிறப்பு ஒன்று என்ன - என்னோடு இவட்கு உயிருமொன்று மனமுமொன்று குரவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்புக்களும் ஒன்றென்று சொல்லி—பணி மொழிக்கு - தாழ்ந்த மொழியையுடையாட்கு—செவி உற நீள் படை கண்கள் சென்று பயில்கின்ற - செவியுறும் வண்ணம் நீண்ட படைபோலுங் கண்கள் இவள்கட்

சென்று பயிலாநின்றன. அதனால் இவள்போலுயிவட்குச் சிறந்தாள். எ - று.

விண் வாய் செயிர் ஒன்று முப்புரம் செற்றவன் - விண்ணிடத்துக் குற்றத்தைப் பொருந்தின மூன்றுபுரத்தையுங் கெடுத்தவன்—தில்லை சிற்றம்பலத்துப் பயில்கின்ற கூத்தன் - தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண் இடைவிடா தாடுகின்ற கூத்தையுடையான்—அருள் எனல் ஆகும் பணிமொழிக்கு - அவனதருளென்று துணியலாம் பணிமொழிக்கெனக் கூட்டுக.

அருளென்றது அருளான்வரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் ஆற்றுமைநீங்குதல்.

இப்பதினெட்டுப்பாட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அது நிமித்தமாகிய கிளவியையும் றுதலின. இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சியெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், முன்னுறுபுணர்ச்சியெனினும், காமப்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (கஅ)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

—o—o—o—

பாங்கற்கூட்டம்.

இனிப்பாங்கற்கூட்டம் வருமாறு. தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகள், தெருண்டுவரைதல் தலை; தெருளானாயின், தன்பாங்கனாதல் இடந்தலைப் பாட்டானாதல் இரண்டனுளொன்றறச் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. அவற்றுள், பாங்கற்கூட்டமாவது—

நினைதல்வினாத லுற்றதுரைத்தல்
கழறன்மறுத்தல் கவன்றுரைத்தல்லே
வலியழிவுரைத்தல் விதியொடுவெறுத்த
நெந்துகூற னேதனீங்கி
யியலிடங்கேட்ட லியலிடங்கூறல்
வற்புறுத்தல்குறி வழிச்சேறல்காண்டல்
வியந்துரைத்தலம் மெல்லியறன்னைக்
கண்டமைகூறல் கருத்துக்கேற்பச்
செவ்விசெப்ப லவ்விடத்தேக
லீங்கிவைநிற்க விடந்தலைதனக்கு
மாங்கவண்மெலிதல் பொழிவுகண்டுமகிழ்த

னீங்காமகிழ்வொடு நிலைகண்டுவித்த
 றளர்வகன்றுரைத்தன் மொழிபெறவருந்தல்
 கண்புதைவருத்தங் காவனாண்டிட
 னண்பொடுசென்று நன்மருங்கணைத
 லின்றியமையாமை யாயத்துய்த்த
 னின்றுவருந்த னிகழாறைந்துந்
 துன்றுபாங்கற் றறையெனமொழிப.

இ - ள். பாங்களைநினைதல், பாங்கன்வினாதல், உற்றதுரைத்
 தல், கழறியுரைத்தல், கழற்றெதிர்மறுத்தல், கவன்றுரைத்தல்,
 வலியழிவுரைத்தல், விதிடொடுவெறுத்தல், பாங்கனொன்றுரைத்
 தல், இயலிடங்கேட்டல், இயலிடங்கூறல், வற்புறுத்தல், குறிவழி
 ச்சேறல், குறிவழிக்காண்டல், தலைவனைவியந்துரைத்தல், கண்ட
 மைகூறல், செவ்விசெப்பல், அவ்விடத்தேகல் இப்பதினெட்டுக்
 கிளவியுநிற்க, இடந்தலைதனக்கும், மின்னிடமெலிதல், பொழில்
 கண்டுமகிழ்தல், உயிரெவையித்தல், தளர்வகன்றுரைத்தல், மொழி
 பேறவருந்தல், நாணிக்கண்புதைத்தல், கண்புதைக்கவருந்தல்,
 நாண்டிடவருந்தல், மருங்கணைதல், இன்றியமையாமையுறத்தல், ஆய
 த்துய்த்தல், நின் றுவருந்தல் என விவையுமுப்பதும் பாங்கற்கூட்ட
 மாம். எ - று. அவற்றுள்—

பாங்களைநினைதல்.

பாங்களைநினைதலென்பது தெய்வப்புணர்ச்சியதிருதிக்கட் செ
 ன்றெயதுதற் கருமைநினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் அவள்
 கண்ணுலையிட்ட காதற்றேழியை நயந்து, இவள் அவட்குச்
 சிறந்ததுணையன்றே; அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லள்; எனக்
 குச் சிறந்தாணைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னிவளைச்சென்
 றெய்தக் குறையிலையெனத் தன்காதற்பாங்களை நினையாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

பூங்கனையார்புனற் றென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்து
 னாங்கனையாண்டுகொண்டாடும்பிராணடித்தாமரைக்கே
 பாங்கனையானன்னபண்பணைக்கண்டிப்பரிசுரைத்தா
 னீங்கனையார்தடுப்பார்மடப்பாவையையெய்துதற்கே.

எய்துதற்கருமை யேழையிறேனறப்
 பையுளற்றவன் பாங்களைநினைந்து.

இ - ள். பூ களை ஆர் புனல் தென் புலியூர் அம்பலத்து புரிந்து - பூக்களையுடைத்தாய் முழங்குதலிறைந்த புனலையுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின்கண் விருப்பி—ஆங்கு எனை ஆண்டுகொண்டு ஆடும் பிரான் அடி தாமரைக்கே பாங்களை - அவ்வாறென்னை யாண்டுகொண்டு ஆடும் பிரானுடைய அடியாகிய தர்மரைகட்கே பாங்காயுள்ளானே—யான் அன்ன பண்பனை - என்னை யொக்கு மியல்பையுடையானே—கண்டு இப்பரிசு உரைத்தால் - கண்டு நிகழ்ந்த விப்பரிசையுரைத்தால்—மடம் பாவையை எய்துதற்கு ஈங்கு எனை தடுப்பார் யார் - மடப்பாவையை எய்துதற்கு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னைத்தடுப்பார் யாவர்? ஒருவருமில்லை. எ - று.

அம்பலத்துளாகும் பிரானெனவியையும். தென்புலியூர் புரிந்தம்பலத்துளாங்கெனை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவுமுரைப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமையான். ஏழையினென்புழி இன் எழனுருபு; அது புறனடையாற் கொள்ளப்பட்டது. பையுள்-நோய்; மயக்கமெனினுமமையும். மெய்ப்பாடி அசைவுபற்றிவந்த அழுகை. என்னை, “இளியேயிழவே யசைவே வறுமையென—விளியில் கொள்கை யழுகை நான்கே.” * என்றாராகலின். பயன் ஆற்றுமையிங்குதல். மேற்றேழியால் என்ருறை முடிக்கலாமென்றுகருதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனால் முடிப்பலெனக்கருதினானென்பது. என்னை, தமரான் முடியாக்கருமமுளவாயினன்றே பிறரைக் குறையுற வேண்டிவதென்பது. (கக)

பாங்கன்வினாதுல்.

பாங்கன்வினாதுலென்பது தன்னை நினைந்து வாராநின்ற தலைமகனைத் தான் எதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி, நின்னுடைய தோள்கள் மெலிந்து நீ யிவ்வாறுதற்குக் காரணமென்னோவென்று பாங்கன்முந்துற்று வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறைவான்புனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துமென்சுந்தையுள்ளுமுறைவானுயர்மதிந்கூடலினாய்ந்தவொண்டிந்தமிழின்
றுறைவாய்துழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ
விறைவாதடவரைத்தோட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்தியதே.

சலிகெழுதிரடோண் மெலிவதுகண்ட

இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனைவினாது.

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். ௫.

இ - ள். சிறை வான் புனல் தில்லை சிற்றம்பலத்தும் என் சிந்தையுள்ளும் உறைவான் - காவலாயுள்ள மிக்க நீரையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலமாகிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமாகிய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்குமவனது—உயர் மதில் கூடலின் ஆய்ந்த ஒள் தீர் தமிழின் துறைவாய துழைந்தனையோ - உயர்ந்த மதிலையுடைய கூடலின்கனாராய்ந்த ஒள்ளிய வினிய தமிழின் றுறைகளிடத்து துழைந்தாயோ?—அன்றி ஏழிசை சூழல் புக்கோ - அன்றி ஏழிசையினது சூழலின்கட் புகுதலானோ—இறைவா - இறைவனே—தடவரை தோட்கு புகுந்து எய்தியது என் கொலாம் - பெரிய வரை போலு நின்றோள்கட்கு மெலியப்புகுந் தெய்தியதென்னோ? எ-று.

தமிழின் றுறைகளாவன ஈண்டு அகமும் புறமுமாகிய பொருட்கூறு. ஏழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்றினியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை. கொல் கொலாமென வீறுதிரிந்தது; ஆம் அசைநிலையெனினுமமையும். கலி-புகழான் வருமாரவாரம்; தழைத்த வெனினுமமையும். மெய்ப்பாடி அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, “அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் மிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே.” * என்றாராகலின். பயன் தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல். (உ0)

உற்றதுரைத்தல்.

உற்றதுரைத்தலென்பது எதிர்ப்பட்டி வினுவாரின்ற பாங்கனுக்கு, நெருநலைநாட் கைலைப்பொழிற்கட் சென்றேன்; அவ்விடத்து ஒரு சிற்றிடைச்சிறுமான்விழிக் குறத்தியால் இவ்வாறாயினெனத் தனக்குற்றது கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞைஞஞ்சரங்கோளிழைக்கும்
பாம்பைப்பிடித்துப்படங்கிழித்தாங்கப்பணைமுலைக்கே
தேம்பற்றுடியிடைமான்மடநோக்கி தில்லைச்சிவன்ற
ளாம்பொற்றடமலர்குடுமென்னாற்றலகற்றியதே.

மற்றவன் வினவ

உற்ற துரைத்தது.

இ - ள். கோம்பிக்கு ஒதுங்கி மேயா மஞ்ஞை - ஓந்திக் கொதுங்கிப் புறப்பட்டிரைகவராத மயில்—ஞஞ்சரம் கோள் இழைக்கும் பாம்பைப் பிடித்து படம் கிழித்தாங்கு - ஞஞ்சரத்தைக் கோளிழைக்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக் கிழித்தாற்போல—மான் மடம் நோக்கி அபணை முலைக்கு தேம்பல் துடி

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். அ.

இடை - மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையாளு
டைய அப்பணைமுலையானே தேய்தலையுடைய துடிபோலுமிடை—
தில்லை சிவன் தான் ஆம் பொன் தட மலர் சூடும் என் ஆற்றல்
அகற்றியது - தில்லைக்கணுளாகிய சிவனுடைய தாளாகிய பெரன்
போற் சிறப்புடைய பெரியதாமரைப்பூவைச் சூடுகின்ற எனது
வலியை நீக்கிற்று. எ - று.

குஞ்சரம் தான் உவமையன்றி உவமைக்கடையாய் அதனாற்
றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்படும் பொருள
ன்றி உவமிக்கப்படும்பொருட்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கி நின்
றது. அப்பணைமுலைக்கே யென்றிழித்தது இவன் முலையை நோக்கி
யன்று, முலையென்னுஞ் சாதியைநோக்கி. துடியிடையையுடைய
மான்மடநோக்கி என்னாற்றலகற்றியது மஞ்ஞை பாம்பைப்பிடித்
துப் படத்தைக்கிழித்தாற்போலுமெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.
மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் பாங்கற்குணர்த்துதல். (௨௧)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது உற்றதுரைப்பக்கேட்ட பாங்கன்,
இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு,
நீ ஒரு சிறுமான் ஷிழிக்கு யான் இவ்வாறாயினெனென்றல் நின்
கற்பனைக்குப் போதாதெனக் கழறிக்கூற நிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

உளமாம்வகைநம்மையுய்யவந்தாண்டுசென்றும்பருய்யக்
களமாம்விடமயிர்தாக்கியதில்லைத்தொல்லோன்கயிலை
வளமாம்பொதும்பரின்வஞ்சித்துநின்றொர்வஞ்சிம்மருங்கு
விளமானவிழித்ததென்றேவின்றெம்மண்ணலிரங்கியதே.

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்
கற்பனையிற் கழறியது.

இ - ள். உளம் ஆம் வகை உய்ய வந்து நம்மை ஆண்டு—(உள
மாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம்
வண்ணம்(பிறவித் துன்பத்திற்) பிழைக்கத்(தான்)வந்து நம்மையா
ண்டு—உம்பர் உய்ய - உம்பரெல்லாந்தன்கட்சென்று பிழைக்க—
களம் ஆம் விடம் அமிர்து ஆக்கிய தில்லை தொல்லோன் கயிலை -
மிடற்றின்கணுளதாகு நஞ்சை யமிர்தமாக்கிய தில்லைக்கணுளா
கிய பழையோனது கைலையில்—வளம் மா பொதும்பரின் வஞ்சி
த்து நின்று - வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென் றறியா

மல் நின்று—வஞ்சி மருங்குல் ஒரு இளமான் விழித்தது என்றோ
எம் அண்ணல் இன்று இரங்கியது - வஞ்சிபோலு மருங்குலையு
டையதோரிளமான் விழித்ததென்றோ எம்மண்ணல் இன்றிரங்கி
யது! (இது நிற்பெருமைக்குத் தகாது.) எ - று.

நம்மையென்றது தம்மைப்போல்வாரை. களமார்விடமென்
பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி எள்ளல்பற்றிவந்தநகை. என்னை,
“எள்ள லிளமை பேதைமை மடனென்—றுள்ளப் பட்ட நகை
நான் கென்ப.” * என்றராகலின். பயன் கழறுதல். (௨௨)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது காதற்பாங்கன் கழறவும் கேளா
னாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தனாய்நின்று, என்னுற்காணப்ப
ட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழறையென்று அவ
னெடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும்
பூணிற்பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே.

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழற

வளந்தருவெற்ப னுளந்தளர்ந்துரைத்தது.

இ - ள். சேணில் பொலி செம்பொன் மாளிகை தில்லை சிற்ற
ம்பலத்து - சேய்மைக்கண் விளங்கித் தோன்றுகின்ற செம்பொ
னையின்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கணுள
னாகிய—மாணிக்கம் கூத்தன் வட வான் கயிலை, மயிலை - மாணிக்
கம்போலுங் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்
கண்வாழுமயிலை—மன்னும் பூணின் பொலி கொங்கை ஆவியை -
பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகின்ற கொங்கையையுடைய என்
னுயிரை—ஓவியம் பொன் கொழுந்தை காணின் கழறலை - ஓவிய
மாகிய பொற்கொழுந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறாய்—மென்
தோள் கரும்பினை கண்டிலை - மென்றோளையுடைய கரும்பைக் கண்
டிலை. எ - று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவமை
யாக வுரைப்பினுமமையும். பொற்கொழுந்து பொன்னைவண்ணமா

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். ச.

கக்கொண்டெழுதியகொழுந்து. மென்றோட்கரும்பினை யென்ப தற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையானே யெனினு மமையும். மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்து வருத்தம்பற்றிவந்த விளிவரல். என்னை, “மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையேர்— டியாப்புற வந்த விளிவர னுன்கே.” * என்றராகலின். பயன் பாங்களை யுடம்படுவித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகைமறுத்து ரைத்தானென்பது. (௨௩)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் ஒருகாலத்துங் கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங் குதற்குக் காரணமென்றோவெனத் தலைவனுடன் கூருநிறநல். அதற்குச்செய்யுள்—

விலங்கலைக்கால்விண்டுமேன்மேலிடவிண் ணுமண் ணுமுந்நீர்க் கலங்கலைச்சென்றவன் றுங்கலங்காய்கமழ்கொன்றை துன்று மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றம்பலத்தானருளில்லவர்போற் றுலங்கலைச்சென்றிதென்னோவள்ள லுள்ளந்துயர்கின்றதே.

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பக் கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.

இ - ள். விலங்கலை கால் விண்டு மேன்மேல் இட் - மலைக னைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலுமிட—விண்ணும் மண்ணும் முந் நீர் கலங்கலை சென்ற அன்றும் கலங்காய் - வானுலகும் மண்ணுல கும் முந்நீரார் கலங்குதலையடைந்தவிடத்துங் கலங்குந்தன்மை யையல்ல—கமழ் கொன்றை துன்றும் அலங்கலை சூழ்ந்த சிற்றம்ப லத்தான் அருள் இல்லவர் போல் துலங்கலை சென்று - கமழாநி ன்ற கொன்றைப்பூ நெருங்கிய மாலையை முடிமாலையாகச் சுற்றிய சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடைய ரல்லாதாரப்போலத் துள ங்குதலையடைந்து—வள்ளல் உள்ளம் துயர்கின்றது இது என் னோ - வள்ளலே, நினதுள்ளந் துயர்கின்றது இஃதென்னோ! எ-று.

விண்டென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதன்றெழிற் குஞ் செய்விப்பதன் ரெழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற் குக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்தனோக்கிச் சென்றவன்று மென இறந்தகாலத்தார் கூறினான். வள்ளலென்பது ஈண்டு முன் னிலைக்கண்வந்தது. இதென்னோவென்பது வினாவுதல் கருதாது

தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். ௬.

அவனது கவற்சியைவிளக்கினின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கள் கலங்கிய பாங்கள்; தலைமகளைக்கலங்கிய பாங்கனென்னுமையும். மெய்ப்பாடு இனிவரல். பயன் கழறுதல். மேற்பொதுவகையாற் கழறினான், ஈண்டு விசேடவகையாற் கழறினென்பது. (௨௪)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது பாங்கள் கவன்றுரையா நிற்ப, முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினேனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவரு ந்தாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

தலைப்படுசால்பினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரில்லையாரையுந்தேற்றுவனெத்துணையும்
கலைச்சிறுதிங்கண்மலைத்தசுற்றம்பலவன்கயிலை
மலைச்சிறுமானவிழியாலழிவுற்றுமயங்கினேனே.

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொடுசால்பு
மறியுநோக்கிற்கு வாடினெனென்றது.

இ - ள். தலைப்படு சால்பினுக்கும் தளரேன் - (முன்) தலைமை யாய அமைதியானு முள்ளந் தளரேன்—சித்தம் பித்தன் என்று மலைத்து அறிவார் இல்லை - பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறி வாருமில்லை—யாரையும் எத்துணையும் தேற்றுவன் - பிறழவுண ர்ந்தார் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவியாநிற்பேன்—கலை சிறு திங் கள் மலைத்த சுற்றம்பலவன் கயிலை மலை சிறுமான் விழியால் அழி வுற்று மயங்கினன் - இப்பொழுது ஒருகலையாகிய சிறியபிறை யைச் சூடிய சுற்றம்பலவனது கைலைமலைக்கணுண்டாகிய சிறுமா னினது விழியால் அழிந்து மயங்கினேன். எ - று.

சால்பிந்துள்ளந்தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரே னென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ்சி வனைத்தலைப்பட்டுச் சென்றொடுங்கும் ஊழியிறுதி யென்றுரைப் பினுமையும். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென் றதனாற்பெற்றும். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரில்லை யென்றதனால் தேற்றம்பெற்றும். யாரையுந் தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற் றும், கலங்கினுரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்டுத்தன்னை யுயர்த்தலென்னுங் குற்றந்தங்காது, சால்புமுதலாயினவற்றை இப் பொழுதுடையேனென்னுமையின். சால்பு “அன்புநா னெப்புரவு

கண்ணோட்டம் வாய்மையோ—டைந்துசால் பூன்றிய தூண்” * என்பதனுடைய. நோக்கிற்கு—நோக்கினால். மெய்ப்பாடி அழகை பயன் ஆற்றாமையுணர்த்தல். இதுவும் மேலதேபோல மறுத்துமை த்தானென்பது. (உ’௫)

விதியொடுவெறுத்தல்.

விதியொடுவெறுத்தலென்பது வலியுழிந்தமைகூறி வருந்தா நின்ற தலைமகன் பாங்கனொடுபுலந்து வெள்கி, யான்செய்த நல்வி னையும்வந்து பயன்றந்ததில்லையெனத் தன் விதியொடு வெறுத்துக் கூறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

நல்வினையுந்நயந்தந்தின் றுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொல்வினைவல்லனகோங்கரும்பாமென்றுபாங்கன்சொல்ல
வில்வினைமேருவில்வைத்தவன் தில்லைதொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினையாற்றுயரும்மெனதாருயிர் துப்புறவே.

கல்விமிகுபாங்கன் கழறவெள்கிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.

இ - ள். கொல் வினை வல்லன நடுங்கு மின் மேல் கோங்கு அரும்பு ஆம் என்று பாங்கன் சொல்ல - கொல்லுந்தொழிலை வல் லன நடுங்கு மின்மேலுண்டாகிய கோங்கரும்புகளாமென்று யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திருந்த பாங்கன்றானே இகழ்ந்து சொல்லுதலால்—வெள்கி தொல் வினையால் துயரும் எனது ஆர் உயிர் துப்புற - நாணிப் பழையதாகிய தீவினையாற் துயருற்றின்ற எனது அரியவுயிர் வலியுறும்வண்ணம்—நல்வினையும் வந்து நயம் தந்தின்று - யான் உம்மைச்செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றந்த தில்லை. எ - று.

வில் வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லைதொழாரின்வெள்கி- வில்லின்றொழிலினை மேருவின் கணவைத்தவனது தில்லைதொழா தாரைப்போல வெள்கியெனக்கூட்டிக.

உம்மை எச்சவும்மை, கல்வியேயுமன்றி யென்றவாறு. நல் வினை தீவினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நல்வினை அது செய்ததில்லையென்பது கருத்து. நாணிஞர்மேனி வெள்குதலான், வெள்கியென்றான். துப்புறவென்னுமெச்சம் தந்தின்றென்பதில் தருதலென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத் துயருமென்றியைத்து மிகவுந் துயருமென முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். நல்வினையுந்

நயந்தந்தென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக் கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௨௬)

பாங்கனெந்துரைத்தல்.

பாங்கனெந்துரைத்தலென்பது விதியொடுவெறுத்து வருந் தாநிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெடி னும் நின்குணங்கெடாதீ ஒருத்திகாரணமாக நின்சீலத்தை நினை யாதவாறு இவ்வாறுகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனையன் றேவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆலத்தினுலமிர்தாக்கியகோன் தில்லையம்பலம்போற்
கோலத்தினுள்பொருட்டாகவமிர்தங்குணங்கெடினும்
காலத்தினுன்மழைமாறினுமாருக்கவிகைநின்பொற்
சீலத்தைநீயுநினைபாதொழிவதென்றீவினையே.

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையைச்சுட்டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்றது.

இ - ள். ஆலத்தினுல் அமிர்த ஆக்கிய கோன் தில்லை அம்ப லம்போற் கோலத்தினுள் பொருட்டு ஆக - நஞ்சால் அமிர்தத்தை யுண்டாக்கிய இறைவனது தில்லையம்பலம்போலும் அழகையுடைய லொருத்தி காரணமாக—அமிர்தம் குணம் கெடினும் காலத்தி னுன் மழை மாறினும் - அமிர்தம் தன்குணங்கெடினும் பெய்யுங் காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும்—மாருக் கவி கை நின் பொன் சீலத்தை - மாறாத வண்மையையுடைய நினது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை—நீயும் - அறிவதறிந்த நீயும்—நினை யாது ஒழிவது என் தீவினை - அறியாதொழிநின்றது எனது தீவி னைப்பயன். எ - று.

நஞ்சின்தன்மையொழிந்து அமிர்தஞ்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தலின், அமிர்தாக்கியவென்றார். ஆலத்தினுலென்னு மூன்றாவது பாலாற்றயிராக்கிய வென்பதுபோல நின்றது. நஞ்சினாலோர் போனகத்தையுண்டாக்கிய வென்னுமமையும். அம்பலம்போலு மென்னு முவமை பட்டாங்குசொல்லுதற்கண்வந்தது; புகழ்தற் கண் வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கோலத்தினுள் பொருட்டே யாயினுமாகவென முற்றாகவுரைப்ப. மாருக்கவிகையென வண் மையிருத்துக்கூறினான், தானுமொன்றிரக்கின்றாகலின். மாருக் கவிகைநீயுமெனக் கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு இனிவரல். பயன் தலைமகனைத்தெருட்டல். (௨௭)

இயலிடங்கேட்டல்.

இயலிடங்கேட்டலென்பது தலைமகனுடன் கூடவருந்தாநின்ற பாங்கன் யானும் இவனுடன் கூட வருந்தினால் இவனை ஆற்றுவிழ் பாரில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தானாற்றிநின்று, அது கிடக்க, நின்னாற்காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் யாது? இடம் யாது? கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும் இடமும் கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நின்னுடைநீர்மையுநீயும்வ்வாறுநினைத்தெருட்டு [ண்
மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதேதில்லையோர்கொண்முக்க
மன்னுடைமால்வரையோமலரோவிசும்போசிலம்பா
வென்னிடம்யாதியனின்னையின்னேசெய்தவீரங்கொடிக்கே.

கழுமலெய்திய காதற்றேழுந்
செழுமலேநாடனைத் தெரிந்துவினாயது.

இ - ள். நின்னுடை நீர்மையும் இவ்வாறு-நின்னுடைய வியல் பாகிய குணமும் இவ்வாறாயிற்று—நீயும் இவ்வாறு-ஒருகால்த்தங் கலங்காத நீயும் இத்தன்மையையாயினாய்—நினைத் தெருட்டும் என்னுடைய நீர்மையிது என் என்பதே - இனி நினைத்தெளிவிக் கும் என்னுடையவியல்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அதுகிடக்க—சிலம்பா - சிலம்பா—நினை இன்னே செய்த ஈர்க் கொடி க்கு - நினை யித்தன்மையையாகச் செய்த இனியகொடிக்கு— தில்லை ஏர் கொள் முக்கண் மன்னுடை மால் வரையோ மலரோ விசும்போ இடம் என் இயல் யாது - தில்லைக்கணுளானாகிய அழகு பொருந்திய மூன்றுகண்ணையுடைய மன்னனது பெரியகைலைம லையோ தாமரைப்பூவோ வாளை இடம் யாது? இயல் யாது? கூறு வாயாக. எ - று.

என்னென்பதேயென்னு மேகாரம் வினா; அசைநிலையென்னு மமையும். பிறர்கண்போலாது மூன்றாயிருந்தனவாயினும் அவை தாம் ஓரழகுடையவென்னுங் கருத்தால், ஏர்கொண்முக்கணென் றார். கழுமல் மயக்கம். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் தலைமகனையா ற்றுவித்தல். (௨௮)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்கூறலென்பது இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத் தான் அவனை யெய்தினாற்போலப் பெரியதோ ராற்றாதலையுடைய னாய் நின்று, என்னாற்காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் இவை; இடம் இது; என்று இயலும் இடமுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று
மொழியாற்கிளியாழுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள்
கூழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்கயிலைமுத்தம்மலைத்தேன்
கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே.

அழுங்கலெய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்குச்
செழுங்கதிர்வேலோன் றெறிந்துசெப்பியது.

இ - ள். முது வானவர் தம் முடித் தொகைகள் கழியாக்
சுழல் - தலைவராகிய இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்
திரள்கள் நீங்காத சுழலையுடைய—தில்லைக் கூத்தன் கயிலை - தில்
லைக் கூத்தனது கைலைமையிடத்து—முத்தம் மலைத் தேன் கொழி
யாத் திகழும் பொழிற்கு எழில் ஆம் எம் குலதெய்வம் - முத்துக்
களைப் பெருந் தேன் கொழித்து விளங்கும்பொழிற்கு அழகாம்
எம்முடைய நல்லதெய்வம்—விழியான் பிணை ஆம் - விழிகளாற்
பிணையாம்—விளங்கு இயலான் மயில் ஆம் - விளங்காநின்ற இய
லான் மயிலாம்—மிழற்று மொழியான் கிளியாம் - கொஞ்ச
மொழியாற் கிளியாம். எ - று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றுங் கூற
ப்பட்டனவாம். முத்தம் யானைக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த
முத்து. அழுங்கல் இரக்கம். செழுமை வளமை. மெய்ப்பாடி உவ
கை. பயன் பாங்கற்குணர்த்தல். (உக)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது இயலிடங்கூறக் கேட்ட பாங்கன் நீ
சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றியானைக்கண்டு இப்
பொழுதேவருவன்; அவ்வளவும் நீ யாற்றுவாடியாதல்வேண்டுமெ
னத் தலைமகனை வற்புறுத்தாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்திலையெங்கூத்தப்பிரான்,
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலைச்சிலம்பெதிர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே.

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

இ - ள். சிலம்ப - சிலம்பனே—குயிலை - குயிலை—சிலம்பு
அடிக் கொம்பினை - சிலம்படியையுடையதோர் கொம்பை—தில்லை
எம் கூத்தப்பிரான் கயிலைச் சிலம்பில் பைம் பூம்புனம் காக்கும்.

கரும் கண் செவ்வாய் மயிலை - தில்லைக்கணுளனாகிய எம்முடைய கூத்தப் பிரானது கைலையாகிய சிலம்பின்கட் பைம்பூம்புனத்தைக் காக்குங் கரிய கண்ணையுந் சிவந்த வாயையுமுடையதோர் மயிலை—வண் பூங் கொடிகள் பயிலச் சிலம்பு எதிர் கூய்ப் பண்ணை நண்ணும் பளிக்கு அறை யான்போய் - வளவிய பூவையுடைய கொடிகள் போலும் ஆயத்தார் நெருங்க அவரோடு சிலம்பிற் கெதிர் கூவித்தான் விளையாட்டைப் பொருந்தும் பளிக்கறைக்கண் யான் சென்று--கண்டு வருவன் - கண்டுவருவேன் நீ யாற்றுவாயாக.எ-து.

கூத்தப்பிரான் என்பது கூத்தனாயினும் பிரானாயுள்ளான் என்றவாறு. பெயர்ந்துரைத்தல் கழறமறுத்துரைத்தல்; ஆற்றுத்தன்மையனாய்ப் பெயர்ந்து இயலும் இடனுங் கூறியவெனினுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமென நின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப் பெற்றதெனினுமமையும். கெழு சாரியை. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் வற்புறுத்தல். (௩௦)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது தலைமகளை வற்புறுத்தி அவன் குறி வழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையானே யான்"அவ்விடத்துக்காணலாக் கொல்லோவென அந்நினைவோடு செல்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொடுங்கார்குலவரையேழேழ்பொழிலெழில்குன்றுமன்று
நடுங்காதவனைநடுங்குடங்குநடுவுடைய
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற்
நடங்காந்தருபெருவான்பொழினீழலந்தண்புனத்தே.

அறைகழலண்ண லருளினவழியே
நிறையுடைப்பாங்க னினைவொடுசென்றது.

இ - ள். கொடுங் கால் குலவரை ஏழு ஏழ்பொழில் எழில் குன்றும் அன்றும் நடுங்காதவனை - கொடியகாற்றற் குலமலைகளே மும் பொழிலேழும் அழகுசெழும் ஊழியிறதியாகிய அன்றும் நடுங்காதவனை—நடுங்க துடங்கும் நடு உடைய விடம் கால் ஆயிற் கண்ணி - நடுங்குவிக்கும் இடையையுடைய நஞ்சைக்காலும் வேல் போலுங் கண்ணையுடையான்—தில்லை ஈசன் வெற்பில் தடம் கார் தரு பெருவான் பொழில் நீழல் தண் புனத்து மேவும் கொலாம் - தில்லைக்கணுளனாகிய ஈசனது வெற்பிடத்துப் பெரிய முகில்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலினீழையுடைய குளிர்ந்த புனத்தின் கண் மேவுமோ மேவானோ? எ - று.

கொடுங்கர்லெனச் சந்தநோக்கித் திரியாது நின்றது. கொடுங்
காலுமெனவெண்ணினுமையும். நடுங்க நுடங்குமென்னுஞ்சொ
ற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நடுக்குமென்னும் பொருள்பட்டு இரண்
டாவதற்கு முடிபாயின; ஐகாரம் அசைநிலையென்னுமையும்.
சருவென்பது ஒருவமைவாய்பாடி. தடங்கார் தருபெருவான் பொ
ழிலென்பதற்குக் கார்தங்கும் பொழிலென்னுமையும். நிறை-ஐம்
பொறிகளையுமடக்குதல். மெய்ப்பாடி பெருமிதஞ் சார்ந்த மரு
ட்கை. பயன் உசாவியுணர்தல். (நக)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது குறிவழிச்சென்ற பாங்கன்
தன்னை அவன் காணாமல் தானவனைக் காண்பதோரணிமைக்கணி
ன்று, அவன் சொன்ன இடமும் இதுவே; இயலும் இவையே;
இவளும் அவளே யென்று ஐயமறத் தெளியக்காணுநிற்தல். அதற்
குச்செய்யுள்—

வடிக்கணியைவஞ்சியஞ்சமிடையிதுவாய்பவளந்
துடிக்கின்றவாவெற்பன்சொற்பரிசேயான்றொடர்ந்துவிடா
வடிச்சந்தமாமலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற்
படிச்சந்தமுமிதுவேயிவளையப்பணிமொழியே.

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென்று
தளிர் புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

இ - ள். வடிக்கண் இவை - அவன்சூறிய வடுவகிர்போலுங்
கண்களும் இவையே—வஞ்சி அஞ்சம் இடை இது - வஞ்சிக்கொ
ம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே—வெற்பன் சொற் பரிசே - வெற்பன்
சொற்பரிசே—வாய் பவளம் துடிக்கின்ற வா * வாய் பவளந் துடி
த்தாற்போலத் துடிக்கின்றவாறென்! அதனால்—யான் தொடர்ந்து
விடா அடிச் சந்த மா மலர் அண்ணல் விண்ணோர் வணங்கு
அம்பலம் போல் படிச்சந்தமும் இதுவே - ஒருணர்வுமில்லாதயா
னும் பற்றிவிடமாட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலரையுடைய தலை
வனது விண்ணோர்வந்து வணங்கும் அம்பலம்போலும் ஒப்பும்
இதுவே—அப் பணிமொழி இவளே - அப்பணிமொழியும் இவ
ளே! எ - று.

வெற்பன்சொற்பரிசேயென்றது இதனையவன் தப்பாமற்
சூறியவாறென்னை என்றவாறு. வடியென்பது வடுவகிருக்கோர்
பெயர். அதரத்திற்குத்துடித்தல் இயல்பாகக்கூறுப. பவளந்துடிக்
கின்றவா என்பதற்குப் பவளம்போலப் பாடஞ்செய்கின்றவாறு

என்னென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வடமொழித் திரிபு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தெளிதல். (நஉ)

தலைவனைவியந்துரைத்தல்.

தலைவனைவியந்துரைத்தலென்பது குறிவழிக்கண்ட பாங்கள் இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்கு நின்று அங்குவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அத்தனையுந் தப்பாமற் சொன்ன அண்ணலே திண்ணியானெனத் தலைமகனை வியந்து கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குவளைக்களத்தம்பலவன்குரைகழல்போற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றாண்டவவயவத்தி
னிலைக்கண்டிங்குநின்றங்குவந்தத்துணையும்பகர்ந்த
கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணியானிக்கடலிடத்தே.

நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு

வியந்தவனையே மிகுத்துரைத்தது.

இ - ள். குவளைக்களத்து அம்பலவன் குரை கழல் போற் கமலத்தவளை - குவளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றையுடைய அம்பல வனுடைய ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிபோலுந் தாமரைப்பூ விலிருக்குந் திருமகளை—பயங்கரம் ஆக நின்று ஆண்ட அவயவத் தின் இவளைக் கண்டு இங்குநின்று அங்கு வந்து - தாமவட்குப் பயத்தைச் செய்வனவாக நின்று அடிமைக்கொண்ட உறுப்புக்க ளையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்குநின்றும் அவ்விடத்து வந்து—அத்துணையும் பகர்ந்த கவளக் களிற்று அண்ணலே இக்க டலிடத்துத் திண்ணியான் - யான் கழறவும் ஆற்றி அவ்வளவெல் லாங்கூறிய கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே இவ்வுலகத்துத் திண்ணியான். எ - று.

இவளைக்கண்டென்றது இவளுடைய ' நலத்தைக்கொண்டா டியவாறன்று, முன்னங்கே தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு இங்கே வந்தவன் இங்கு மிவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு கிலே சித்து இவளித்தன்மையளாக இங்கே இவளைப்பிரிந்து அங்கேவந்து அத்துணையும் பகர்ந்தவனே திண்ணியானென்று இருவருடைய அனுவாகமுங்கூறியவாறு. கவளக்களிற்று தான்விரும்புங் கவளம் பெற்று வளர்ந்தகளிற்று. நயந்த-தலைமகனயந்த. மெய்ப்பாடு மரு ட்கைபைச்சார்ந்த அச்சம். பயன் தலைமகனை வியத்தல். (நந)

கண்டமைகூறல்.

கண்டமைகூறலென்பது தலைமகனை வியந்துரைத்த பாங்கன் விரைந்துசென்று, தான் அவனைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடி மிசைவைத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பணந்தாழ்வரைச்சிற்றம்பலவர்பைம்பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங்ககன்றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பிமடப்பிடிவாய்
நிணந்தாழ்சுடரிலேவேலகண்டேனென்றுநின்றதுவே.

பிடிமிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். வாய் நிணம் தாழ் சுடர் இலை வேல - வாய்க்க ணிண ந்தங்கிய சுடரிலேவேலையுடையாய்—பணம் தாழ் அரவு அரைச் சிற் றம்பலவர் பைம்பொன் கயிலை - பணந்தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரையையுடைய சிற்றம்பலவரது பசும்பொன்னையுடைய கைலைக் கண்—புணர்ந்து ஆங்கு அகன்ற பொருகரி உன்னி - கூடி அவ்வி டத்து நின்று மகன்ற பொருகரியை நினைந்து—புனத்து அயலே மணம் தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடி ஒன்று நின்றது கண்டேன் - புனத்திற்கயலே மணந்தங்கிய பொழிற்கண் வடுவகிர்போலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடியொன்று நின்றத னைக் கண்டேன். எ - று.

பணந்தாழ்தல் முடிந்துவிடிக் கலாற்றெங்கல்போலத் தாழ்தல்; தங்குதலென்னுமமையும். ஆக்ககன்றவென்புழி நின்றென ஐந் தாம்வேற்றுமைப் பொருளுணர்நிற்பதோரிடைச்சொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. புனத்தயலேயென்றான், புனத்துவிளையாடும் ஆயத்தைநீங்கி நின்றலின். வடிக்கண்பரப்பியென்றான், இன்னதி சையால் வருமென்றறியாது சுற்றெங்குநோக்குதலின். கைலைக் கணென்பதூஉம், புனத்தயலென்பதூஉம், பொழிற்கணென்பதூஉம்; நின்றதென்னுந் தொழிற்பெயரோடுமுடியும். நின்றதுவேயென் புழி வகாரஞ்சந்தநோக்கி வந்தது; விரிக்கும்வழி விரித்தற்பாற் படும். மொய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகனையாற்றுவதித்தல். ()

செவ்விசெப்பல்.

செவ்விசெப்பலென்பது பிடிமிசை வைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச்செவ்விபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்றா

மைநீங்காணியினுன், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பதுகாரணமர்க
அவனுக்கு அவளவயவங்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகணிபவளத்
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையரனம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச்செப்புலெற்பாநினதீர்ங்கொடிமேற்
புயலுளவேமலர்கூழ்ந்திருநீங்கிப்புரள்வனவே.

அப்புதன்கைலை மற்பொலிசிலம்பற்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பியது.

இ - ள். வெற்பா - வெற்பா—நினது ஈர்ங் கொடிமேல் கமல
த்து அலர்மீது கயல் உளவே - நினது ஈர்ங்கொடிக்கண் தாமரைப்
பூவின்மேற் கிடப்பன சிலகயல்களுளவே—கணி பவளத்து அயல்
ஒத்த நிரை முத்தம் உளவே - கணிந்த பவளத்திற் கயல் இனமொ
த்த நிரையாகிய முத்துக்களுளவே—இணைச் செப்பு அரன் அம்
பலத்தின் இயல் உளவே - இணையாகிய செப்பு அரனது அம்பல
த்தி னியல்பையுடையனவுளவே—மலர் சூழ்ந்து இருள் தூங்கிப்
புரள்வன புயல் உளவே - மாலைசூழ்ந்து இருள் செறிந்து கிடந்து
புரள்வன புயலுளவே? உளவாயின் யான்கண்டவருவம் நீ கூறிய
வருவமாம். எ - று.

அரனம்பலத்தினியல் ஆறும்வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்தென்பதுஉம், தூங்கியென்பதுஉம்
சினேவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. மலர் சினேபோலக்
சூழற்கின்றியமையாமையிற் சினேப்பாற்பட்டது. புயல் திரண்
டாற்போலுமென்பது போதரப் புரள்வனவெனப் பன்மையாற்
கூறினான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௫)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது செவ்விசெப்பக்கேட்ட தலைமகன்
இவ்வாறு காணப்பட்டதுண்டாயின் அது வென்னுயிரெனத் தான
வ்விடநோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யயிற்குலமுன்றிருந்தீயெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக்
சுயிற்குலங்கொண்டுதொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்புத்தநிரைத்
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே.

அரிவையதுநிலைமை யறிந்தவனுரைப்ப
எரிகதிர்வேலோ னேகியது.

இ - ள். எயில் குலம் மூன்று இரும் தீ எய்த எய்தவன் தில்லை
ஒத்து - எயிற்சாதி மூன்றும் பெரிய தீபையெய்த அவற்றை யெய்த
தவனது தில்லையெய்து—குயில் குலம் கொண்டு - குயிலா
கிய சாதியைக்கொண்டு—தொண்டைக் கனி வாய்க் குளிர் முத்
தம் நிரைத்து - தொண்டைக் கனியிடத்துக் குளிர்ந்த முத்தங்களை
நிரைத்து - அயில் குல வேல் கமலத்தில் கிடத்தி - கூர்மையையு
டைய நல்லவேலைக் கமலத்தின்கட் கிடத்தி—அனம் நடக்கும்
மயில் குலம் கண்டது உண்டேல் அது என்னுடை மன் உயிர் -
அன்னம்போல நடப்பதோர் மயிற்சாதி காணப்பட்டதுண்டாயின்,
அது எனது நிலைபெறுமுயிர். எ - று.

எயிற்குலமூன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும், பொ
ன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைமையின். குயிற்குலங் கொண்டெ
ன்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை யுடைத்தாகலின். தொண்
டைக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாயென்
பாருமுனர். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் ஆற்றுமைநீங்குதல்.(நசு)

இவைநிற்க இடந்தலைதனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மின்னிடைமெலிதல்,

மின்னிடைமெலிதலென்பது நெருநலைநாளில் தலையளிசெய்து
நின்னிற்பிரியேன் பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர்
வேட்கைமிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடைவருவார் கொல்
லோவென்னும் பெருநாணிணும், ஆற்றுமையான் இறந்து பட்
டார் கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்திணும், யாருமில்லொரு
சிறைத் தனியேநின்று, தலைமகளை நினைந்து, தலைமகள் மெலியா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆவியன்னாய்கவலேலகலேமென்றளித்தொளித்த
வாவியன்னார்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற்
ருவியன்னார்மன்னியாடிஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம்
மாவியன்னான்பயி லுங்கயிலாயத்தருவரையே.

மன்னனை நினைந்து

மின்னிடை மெலிந்தது.

இ - ள். அளித்து ஆவி அன்னாய் கவலேல் அகலேம் என்று
ஒளித்த ஆவி அன்னார் - தலையளிசெய்து ஆவியையொப்பாய் கவ

லாதொழி நினைநீ நீங்கேமென்று சொல்லி மறைந்த என்னாவியை
யொப்பார்--மிக்க அவாவின் ஆய்க் கெழுமற்கு அழிவுற்று - மிக்க
விருப்பத்தையுடையாய்க் கெழுமுதல் காரணமாக நெஞ்சுழித
லான், இடமறியாது—அம்பலத்து எம் ஆவி அன்னான் பயிலும்
கயிலாயத்து அருவரை - அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்மாவியை
யொப்பான் அடுத்துவாழுங் கைலாயத்தின்கட் பிறரானெய்துதற்
கரிய தாழ்வரையிடத்து—ஆவி அன்னார் மன்னி ஆடு இடம் சேர்
வர் கொல் - ஆவியையொக்கும் ஆயத்தார் நிலைபெற்று விளையாடும்
அவ்விடத்து அவர்காண வந்து பொருந்துவரோ! எ - று.

அளித்தல் பிரிகின்றகாலத்துச்செய்த தலையளியெனினு மமை
யும். மிக்கவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. ஆயத்திடைவரு
வர்கொல்லென ஐயத்துள் ஒருதலையே கூறினாள், பெருநாணினைளா
கலின். மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் உசாவி
ஆற்றுமை நீங்குதல். ஆயவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொல்லோவெ
ன்னும் பெருநாணினானும், ஆற்றுமையான் இறந்து பட்டனர்கொ
ல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினனும் மீதுரப்பட்டுத் தன்றன்மை
யளன்றிநின்று இவ்வகை உசாவினாளென்பது. (ந௭)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

பொழில்கண்டுமகிழ்தலென்பது தலைமகளை நோக்கிச் செல்
லாநின்ற தலைமகன் முன்னேநூன்று அவளைக்கண்ணுற்ற பொழி
லைச் சென்றனைந்து, அப்பொழிலிடை அவளறுப்புக்களைக் கண்டு,
இப்பொழில் என்சிந்தனைக்கு அவள் தானேயெனத் தோன்றாநின்ற
தென்று இன்புறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால்
வாம்பிணையால்வல்லியொல்குதலான்மன்னுமம்பலவன்
பாம்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலைப்பயில்புனமுந்
தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்சிந்தனைக்கே.

மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகள்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.

இ - ள். காம்பு இணையால் - வேயிணையானும்—களி மா மயி
லால் - களிப்பையுடைய கரிய மயிலானும்—கதிர் மா மணியால் -
ஒளியையுடைய பெரிய நீலமணியானும்—வாம்பிணையால்—வாவும்
பிணையானும்—வல்லி ஒல்குதலால் - வல்லி றுடங்குதலானும்—
கயிலைப் பயில் புனமும் என் சிந்தனைக்குத் தேம்பிணை வார் குழ
லாள் எனத் தோன்றும் - கைலைக்கணுண்டாகிய அவள்பயிலும்

புனமும் இன்புறுத்துதலால் என்மனத்திற்குத் தேம்பிணையையுடைய நெடிய குழலையுடையாளென்றே தோன்றுகின்றது. எ - று.

மன்னும் அம்பலவன் பாம்பு இணையாக் குழை கொண்டோன் கயிலை - நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவன் பாம்பை ஒன்று மொவ்வாத குழையாகக்கொண்டவன் அவனது கைலையெனக்கூட்டுக.

பாம்பையினைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனெனினு மமையும். தேம்பிணை தேனையுடையதொடை. தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்பதற்கு அவளைப்போலப் புனமும் யானின் புறத் தோன்றுகின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி உவகை. பயன் மகிழ்தல். நெருநிலைநாளில் தலைமகளைக்கூடின பொழிவிடம் புகுந்து இவ்வகை சொன்னானென்பது. (ந-அ)

உயிரெனவியத்தல்.

உயிரெனவியத்தலென்பது பொழில் கண்டுகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச்சென்று புக்கு, அவளைக்கண்டதுணையான் என்னுயிர் இவ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூறுநிற்தல். அதற்குச் செய்யுள்—

நேயத்ததாய்நென்னலென்னைப்புணர்ந்துநெஞ்சந்நெகப்போ
யாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயரனம்பலம்போற்
நேயத்ததாயென்றன்சிற்தையதாய்த்தெரியிற்பெரிது
மாயத்ததாகியிதோவந்துநின்றதென்மன்னுயிரே.

வெறியுறுபொழிலின் வியன்பொதும்பரின்
நெறியுறுகுழலி நிலைமைகண்டது.

இ - ள். நென்னல் நேயத்தது ஆய் என்னைப் புணர்ந்து - நெருநல் உள்ள நெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் என்னைக்கூடி—நெஞ்சம் நெகப் போய் - பின் நேயமில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும் வண்ண நீங்கிப்போய்—ஆயத்தது ஆய் - ஆயத்தின் கண்ணதாய்—அமிழ்து ஆய் - இன்பத்தைச் செய்தலின் அமிர்தமாய்—அணங்கு ஆய் - துன்பத்தைச் செய்தலின் அணங்காய்—அரன் அம்பலம்போல் நேயத்தது ஆய் - புலப்பாட்டான் அரனதம்பலம்போலும் ஒளியை யுடைத்தாய்—என்றன் சிற்தையது ஆய் - புலப்படாது வந்து என் சிற்தைக்கண்ணதாய்—தெரியின் பெரிதும் மாயத்தது ஆகி வந்து நின்றது இதுதோ என் மன் உயிர் - ஆராயிற்பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் வந்து நின்றது இதுவோ எனது மன்னுயிர். எ - று.

நேயமுடைமையும் நேயமின்மையும் இன்பஞ்செய்தலும் துன்பஞ்செய்தலும் புலப்படுதலும் புலப்படாமையும் ஒருபொருட்கியையாமையின், பெரிதுமாயத்தாகியென்றான். தேயம் வடமொழிச்சிதைவு. அம்பலம்போலுந் தேசத்தின் கண்ணதாயென்றுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். என்மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து என்னேவந்துகூடி அருளில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும்வண்ணம்போய்த் தன் மெய்யடியார் குழாத்தாய் நினைதோறும் அமிர்தம்போல இன்பஞ்செய்து கட்டபுலனாகாமையிற் றுன்பஞ்செய்து அம்பலம்போலும் நல்லதேசங்களின்கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்ததாய் இத்தன்மைத்தாகலிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் எனது நிலைபெறுமுயிர் வந்து தோன்று நின்றதனை வேறுமொருபொருள் விளங்கியவாறு கண்டு கொள்க. பொழிலின் வியன்பொதும்பர்-பொழிலில் மரஞ்செறிந்தவிடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௬)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது உயிரென வியந்துசென்று பூக்கொய்தன்முதலிய விளையாட்டையொழிந்து யாருமில்லொரு சிறைத் தனியேநின்று இவர்கெய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ வென அவனைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வு நீங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பின்று
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார்
போதிவர்கற்பகநாடுபுல்லென்னத்தம்பொன்னடிப்பா
யாதிவர்மாதவமம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே.

பனிமதிதுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது.

இ - ள். தாது இவர் போது கொய்யார் - தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்கின்றிலர்--தையலார் அங்கைகூப்பின்று சோதிவரிப்பந்து அடியார் - ஆபத்தாராகிய தையலார் அங்கைகளைக் கூப்பின்று ஒளியையும் வரியையுமுடைய பந்தை அடிக்கின்றிலர்—சுனைப்புனல் ஆடல் செய்யார் - சுனைப்புனலாடுதலைச் செய்கின்றிலர்—போது இவர் கற்பக நாடு புல்லென்னத்தம் பொன் அடிப்பாய் அம்பலத்தான்மலை எய்துதற்கு இவர் மாதவம் யாது - அதனாற் போதுபரந்த கற்பகங்கையுடைய தேவருலகம் பொலிவழியிலிந்தோயாத தமது பொன்போலுமடியை நிலத்தின்கட்பாவி

ஆம்பலத்தானது கைலையை யெய்துதற்கு இவர் செய்யக் கருதுகின்ற பெரியதவம் யாது! எ - று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களைவிட்டு அகத்தானொன்றையுன்னி மலைக்கட்டங்குவரன்றே, இவளும் பூக்கொய்தல் முதலாகிய தொழில்களைவிட்டு மனத்தாற்றன்னை நினைந்து வரையிடத்து நிற்பலான் யாதிவர் மாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (சு0)

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்தலுற்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற் சென்றுசாரவேண்டிப்பின்னும் அவனைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொல்வேண்டி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காவிநின்றேர் தருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணார்கமலத்
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியச்சிறிது
மாவியன்றன்னமென்னோக்கினிவாய்திறவாவிடினென்
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே.

கூடற் கரிதென
வாடி யுரைத்தது.

இ - ன். மா இயன்றன்ன மெல் நோக்கி - மாளோக்கத்தான் இயன்றற்போலும் மெல்லிய நோக்கையுடையாய்—காவி நின்று ஏர்தரு கண்டர் வண் தில்லை கண் ஆர் கமலத் தேவி என்றே ஐயம் சென்றது அன்றே - நஞ்சாகிய நீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவரது வளவிய தில்லைக்கணுண்டாகிய கண்ணிற்கு ஆருந் தாமரைப்பூவின் வாழந் தேவியோவென்று ஐயநிகழ்ந்தது—அறியச் சிறிது நின் வாய் திறவா விடின - தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்வாய் திறவாதொழியின்—அமிழ்தே - அமிழ்தமே—அணங்கே - அணங்கே—இன்று அழிகின்றது என் ஆவி அன்றே - இப்பொழுதழிகின்றது என்னுயிரன்றே, இதனை நீ கருதாதொழிகின்றதென்னை! எ - று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மையாகவின், தேவியென்றேயையஞ்சென்றதென ஐயத்துள் ஒருதலையே பற்றிக் கூறினான். அறியவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும் வினையெச்சமும் திறவாவிடினென்னுமெதிர்மறையிற் நிறத்தலோடு முடிந்தன. அமிழ்ததேயணங்கேயென்றான், இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு நிகழ்தலின். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றமுமையுணர்த்துதல். (சுக)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

நாணிக்கண்புதைத்தலென்பது தலைமகன் தன்முன்னின்று பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைளாதலின் அவன் முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியினொதுங்கி, தன்கண்புதைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அகலிடந்தாவிவாடோன நிந்திறைஞ்சம்பலத்தி
னிகலிடந்தாவிடையீசற்றொழாரினின்னற்கிடமா
புகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவகைபொதுங்கப்
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருபூங்கொடியே.

ஆயிடைத்தனிநின் றுற்றுதழிந்து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைந்தது.

இ - ள். அகலிடம் தாவிவ வாடோன் அறிந்து இறைஞ்சு அம் பலத்தின் இகல் இடம் தா விடை ஈசன் தொழாரின் - உலகத்தைத் தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுளானாகிய இகலையுடைய விடங்களிலே தாவும் விடையையுடைய ஈசனைத் தொழாதாரைப்போல—இன்னற்கு இடம் ஆய் உகல் இடம் தான் சென்று எனது உயிர் நையாவகை - துன்பத்திற்கிடமாய் அழியுமளவைத் தானடைந்து எனதுயிர் நையாதவண்ணம்—பொழில் வாய் எழில் வாய்தரு பூங்கொடியே - பொழிலிடத்துளவாகிய அழகுவாய்ந்த பூவையுடையகொடியே— லுதுங்கப் புகலிடம் தா - டானொதுங்குதற்குப் புகலிடந் தருவா யாக. எ - று.

உகலிடம் உகுதற்கிடம். உகுதலையுடைய விடமெனினும னையும். ஆயிடை - தலைமகன் அவ்வாறுகூறியவிடத்து. தனி நின்று - ஆற்றவிப்பாரையின்றி நின்று. ஆற்றது - நாணிஞ்ஞற் றுது. வேய் - வேய்த்தன்மை. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் ஆற் றுமை நீங்குதல். (சஉ)

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது தலைமகள் நாணிக்கண்புதை யாநிற்ப, இவள் கண்புதையாநின்றது தன்னுடைய கண்கள் என்னை வருத்தத்தைச்செய்யுமென் றுகாதேயென உட்கொண்டு, யான் வருந்தாதொழிய வேண்டுவையாயின் நின்மேனி முழுதும் புதைப்பாயாகவெனத் தலைமகன் தன்வருத்த மிகுதி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாழச்செய்தார்முடி. தன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப்
போழச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னையென்னை
வாழச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றம்புதைநின்னைவாணுதலே.

வேற்றருங்கண்ணினை மிளிர்வனவன்றுநின்
சுற்றருமேனியே சுற்றெனக்கென்றது.

இ - ள். தாழச்செய்தார் முடி தன் அடிக்கீழ் வைத்து - தன்
கட்டாழந்தவர்களுடைய முடிகளைத் தன் திருவடிக்கீழ்வைத்து—
அவரை விண்ணோர் சூழச் செய்தான் அம்பலம் கை தொழாரின் -
அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ணஞ் செய்தவ
னது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாரைப்போல—உள்ளம் துளங்க
போழச்செய்யாமல் வை வேல் கண் புதைத்து-நெஞ்சந் துளங்கப்
போழாமற் கூரிய வேல்போலுங் கண்களைப் புதைத்து—பொன்
னை - பொன்னே—நீ என்னை வாழச் செய்தாய் - நீ என்னை வாழும்
வண்ணஞ் செய்தாய்—வாள் துதலே - வாணுதலையுடையாய்—நின்
னைச் சுற்று முற்றும் புதை - என்னுள்ளந் துளங்காமவைவெண்டின்
நின்னைச் சுற்றுமுழுதும் புதைப்பாயாக. எ - று.

தாழச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாழும்வண்
ணம் முற்றவஞ்செய்தாரென்றனும், தம்மைச்செய்தாரென்றனும்
ஒருசொல்வருவித்தும், போழச்செய்யாம லென்புழியும் போழும்
வண்ணமொருதொழிலைச் செய்யாமலென ஒருசொல் வருவித்தும்,
விரித்துரைப்பினுமையும்கூடும். வாழச்செய்தாயென்பது குறிப்புநிலை.
புதைத்தவென்பதுஉம் பாடம். வேற்றருங்கண் - வேல்போலுங்
கண். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றாமையுணர்த்தல். (சுந)

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தலென்பது தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகு
திசுறுக்கேட்டு; ஒருநான்றுந் தன்னை விட்டு நீங்காதநாண் அழலைச்
சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டு நீங்காநிற்ப, தலைமகள் அத
ற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போல்
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோமற்றென்கண்மணிபோன்
றெருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த
வருநாண்வியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே.

ஆங்ஙனங்கண் டாற்றாளாகி

நீங்கினநாடுநெடு நேரிழைநின்றது.

இ - ள். என் கண்மணி போன்று - இன்றியமையானும் யால் என்கண்மணியை யொத்து—உயிரின் பழகி - உயிர்போலச் சிறப்புடைத்தாய்ப் பழகி—ஒருநாள் பிரியாது - ஒருபொழுதும் பிரியாது—உடன் வளர்ந்த - என்னுடனே வளர்ந்த—அரு அளிய நாண் - பெறுதற்கரிய அளித்தாகிய நாண்—அழல் சேர் மெழுஞ் ஒத்து அழிகின்றது—அழலைச்சேர்ந்த மெழுகையொத்து என்கணில் லாது அழியாநின்றது, அதனை—குரு நாள் மலர்ப் பொழில் சூழ் தில்லைக் கூத்தனை ஏத்தலர் போல் வருநாள் பிறவற்க - நிறத்தை யுடையவாகிய நாண் மலர்களையுடைய பொழில்களாற் சூழப்பட்ட தில்லைக்கணுளாகிய கூத்தனையேத்தாதார் துன்புறும் பிறவியிற் பிறப்பாரன்றே அவர்களைப்போல மேல்வரக்கடவநாளில் யான் இவ்வாறு பிறவாதொழிக. எ - று.

வருநாள் பிறவற்கவென்பதற்கு ஏத்தாதாரைப்போல வருந்த இவ்வாறு பயின்றாரைப் பிரியவரு நாட்கள் உளவாகா தொழிக வெனினுமமையும். வாழியென்பது இத்தன்மைத்தாகிய இடிக்கணி ன்றி இந்நாண் வாழ்வதாக வென்றவாறு. அரோவும் மற்றும் அசைநிலை. ஆங்ஙனங்கண்டு - அவ்வாற்றுகைக் கண்டு. மெய்ப் பாடி அழுகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (சச)

மருங்கிணைதல்.

மருங்கிணைதலென்பது தலைமகள் நாணிழந்து வருந்தா நிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையின், தலைமகன் தன்னுதரவினால் அவ்வருத் தந்தணிப்பான்போன்று முலையொடுமுனிந்து, ஒருகையால் இறு மருங்குறுங்கியும், ஒருகையால் அளிகுலம்விலக்கி அளகந்தொட் டிம், சென்று அணையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோலத்தனிக்கொம்பரும்பர்புகுக்கோதேகுறைப்பவர்தஞ்

சீலத்தனகொங்கைதேற்றகிலேஞ்சிவன்றில்லையன்னு

ஊலொத்தநேரிடைரொய்ம்மையெண்ணுதுறுண்டேனசையாற் சாலத்தகாதுகண்டிர்வண்டுகார்கொண்டைசார்வதுவே.

ஒளிதிகழ்வார்குழ லளிகுலம்விலக்கிக்

கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கிணைந்தது.

இ - ள். கோலத் தனிக் கொம்பர் உம்பர் புக்கு அஃதே குறை ப்பவர் தம் சீலத்தன கொங்கை-அழகையுடைய தனியாகிய கொம்

பின்மேலேறி அதனையே அடிக்கட் குறைப்பார்தமது தன்மையை யுடையவாயிருந்தன கொங்கைகள்—தேற்றகிலேம் - இவை இத்தன்மையவாயிருத்தலான் இது வீழுமென்றியாந் தெளிவுநிலம், அதனால்—வண்டிகாள் - வண்டிகாள்—சிவன் தில்லை அன்னாள் நூல் ஒத்த நேர் இடை நொய்ம்மை எண்ணுது - சிவனது தில்லையையொப்பாளுடைய நூலையொத்த நேரியவிடையினது நொய்ம்மையைக் கருதாது—நுண் தேன் நசையால் கொண்டை சார்வது சாலத்தகாது - நுண்ணிய தேன்மேலுண்டாகிய நசையால் நீயிர் கொண்டையைச்சார்தல் மிகவுந்தகாது. எ - று.

தேற்றகிலேமென்பது “தேற்றப் புன்சொ னோற்றிசின்” * என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது. முலைகளைத் தெளிவிக்க மாட்டேமென்பாருமுளர்.பின்வருமேதத்தை நோக்கின் நீயிர் பயனாக நினைக்கின்ற இஃது இறப்பச்சிறிதென்னுங் கருத்தால், நுண்டேனென்றான். கண்டரென்பது முன்னிலையாசைச்சொல். அளிகுலம் வடமொழிமுடிபு. விலக்கியணைந்தது - விலக்காநின்றணைந்தது. மெய்ப்பாடி உவகை. பயன் சார்தல். அவ்வகை நின்றமை சூறிப்பினுணர்ந்த தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச் சார்ந்தானென்பது.

(சுரு)

இன்றியமையாமையுறல்.

இன்றியமையாமையுறல் என்பது புணர்ச்சியிதுதிக்கண் விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயலேனெனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமையுறல். அதற்குச்செய்யுள்—

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்தம்பலவர்நெடுவிசும்பும்
வாங்குருந்தெண்கடல்வையமுமெய்தினும்பரீன்மறவேன்
நீங்கரும்பும்மமிழ்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெப்புங்
கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்ட கொங்கைகளே.

வென்றிவேலவன் மெல்லியறனக்

இன்றியமையாமையுறல் யெடுத்துரைத்தது.

இ - ன். நீங்கரும் பொன் கழல் சிற்தம்பலவர் நெடு விசும்பும் வாங்கு இரும் தெண் கடல் வையமும் எய்தினும் - விடிதற்கரிய பொன்னுனியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடைய சிற்தம்பலவரது நெடிதாகிய தேவருலகையும் வளைந்த பெரிய தெண்கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெறவரினும்—

தீம் கரும்பும் அமிழ்தும் செழு தேனும் பொதிந்த - இனிய கரும் பின்சாற்றையும் அமிர்த்தத்தையும் கொழுவிய தேனையும் உள்ளடங்கி—செப்பும் கோங்கு அரும்பும் தொலைத்த - செப்பையுங் கோங்கரும்பையும் வென்று—என்னையும் ஆட்கொண்ட கொங்கைகள் - என்னையும் அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை—யான் மறவேன் - யான் மறவேன். எ - று.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெற வரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயலுமாறில்லையெனத் தன்னின்றியமை யாமை கூறியவாறாயிற்று; என்னையுமென்றவும்மை எச்சவும்மை. தொழிற்படுத்தலொற்றுமையால் தன்வினையாயிற்று. மெய்ப்பாடு அது. பயன் நயப்புணர்த்துதல். (சுசு)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது இன்றியமையாமையாகுறிப் பிரியலுற நின்றவன், இனிப் பலசொல்லி யென்னை? என்னுயிர் நினக்கடிமை யாயிற்று; இனிச்சென்று நின்னாயத்திடைச் சேர்வாயாக வெனத் தன் பிரிவினமை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூளாமணியும்பர்க்காயவன் சூழ்பொழிற்றில்லையன்னாய்க்
காளாயொழிந்ததென்னொருபிராரமிழ்தேயணங்கே
தோளாமணியேபிணையேபலசொல்லியென்னை துன்னு
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநணுகுவே.

தேங்கமழ் சிலம்பன்
பாங்கிற் கூட்டியது.

இ - ள். உம்பர்க்குச் சூளாமணி ஆயவன் சூழ் பொழில் தில்லை அன்னாய்க்கு என் ஆர் உயிர் ஆளாயொழிந்தது - வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்ந்த பொழிலையுடைய தில்லையை யொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமையாயிற்று—பல சொல்லி என்னை - ஆதலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்!—ஆர் அமிழ்தே - நிறைந்த வயிர்தே—அணங்கே - அணங்கே—தோளா மணியே - துளைக்கப்படாத மாணிக்கமே—பிணையே - மான் பிணையே—துன்னும் ஆர் நாள் மலர்ப் பொழில்வாய் எழில் ஆயம் நணுகுக - நீ பல காலஞ் சேர்ந்து விளையாடும் நிறைந்த நான்மலரையுடைய பொழிற்கண் விளையாடும் அழகிய ஆயத்தை இனிச் சேர்வாயாக. எ - று.

அடுக்கிய விளிகளாற் காதற்சிறப்பு விளங்கும். பலசொல்லி யென்னையென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல்

லுதல் பயனில் கூறலன்றே யென்றவாறு. சொல்லியென்னும் வினையெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. பொழில்வாய் நணுகுவென இயைப்பினுமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் பிரியலுந் தலைமகன் வற்புறுத்தல்.

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தான் அவ்விடத்தே நின்று அப்புனத்தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலும்மகன்றாற்புணரின்
மெய்யுடையார்க்கவனம்பலம்போலமிகநணுகு
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதல்வான்
பையுடைவாளாவதற்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே.

பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோன்
நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்தது.

இ - ள். மை உடை வாட்கண் மணி உடைப் பூண்முலை வாள் துதல் - மையையுடைய வாள்போலங் கண்ணையும் மணியையுடைய பூண்ணிந்த முலையையுமுடைய வாணுதல்—வான் பை உடை வாள் அரவத்து அல்குல் - பெரிய படத்தையுடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள்—காக்கும் பூம் பைம் புனம் - அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியபுனம்—அகன்றால் - தன்னை யானகன்றால்—பொய் உடையார்க்கு அரன் போல் அகலும் - பொய்யையுடையவர்க்கு அரன்றுன்பத்தைச்செய்து சேயளுமாறுபோல மிக்க துயரத்தைச்செய்து எனக்குச்சேய்த்தாம்—புணரின் - அணைந்தால்—மெய் உடையார்க்கு அவன் அம்பலம் போல மிக நணுகும் - மெய்யையுடையவர்க்கு அவனது அம்பலம் பேரின்பத்தைச்செய்து அணித்தாமாறுபோலக் கழியுவகைசெய்து எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆதலான் நீங்குதல் பெரிதும் அரிது. ஏ - று.

வாணுதலையுமென்றெண்ணினும் அமையும். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றுமை நீங்குதல். (சஅ)

பாங்கற்கூட்ட முற்றிற்று.

இ ட ந் த ஸ ப் பா டி

பொழிலிடைச் சேற விடநதலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னோரே.

இ - ள பொழிலிடைச்சேறலொன்றும் இடநதலைப்பாட்டிற்
கேயுரியது இகணையும் மேலைப் பாங்கறகூட்டமுணர்த்திய சூத்திர
ரத்தில் “ராகுகிவைநிறக விடநதலைதனக்கும” எனக கூறியவாரே
மினனிடமெலிதல முதல நின்றவருநதுதலீறாகக கூறப்பட்ட
கிளவிகளோடுகூட்டி இடநதலைப்பாடாமென்று வகுத்துரைத்துக
கொளக. அவை பாங்கறகூட்டத்திற்கும், இடநதலைப்பாட்டி
றகும் உரியவாமாறு எனையெனின், பாங்கறகூட்டம் நிகழாதா
யின இடநதலைப்பாடி நிகழும், இடநதலைப்பாடி நிகழாதாயின
பாங்கறகூட்டநிகழும் ஆகலின.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச் சேறலென்பது இயற்கைப் புணர்ச்சியிற்று
திககட சென்றெயதுதற்கருமை நினைநது வருநதாநின்ற தலைமகன
இப்புணர்ச்சி நெருநலும் எனனறிவோடுகூடிய முயற்சியான வந்த
தன்று, தெய்வநதர வந்தது. இன்னும் அத்தெய்வநதானே தரும்.
யாம் அப்பொழிலிடைச் செல்வேமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூறா
நிறறல். அதற்குச்செய்யுள்—

எனனறிவால்வந்ததன்றிதுமுன்னுமின்னும்முயன்றான்
மன்னெறிதந்ததிருந்தன்றுதெய்வமவருநதனெஞ்சே
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்நிலைமுநீர
பொன்னெறிவாரதுறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே

ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
றெயதுவெனெனநினைந் தேநதல்சென்றது.

இ - ள். இது முன்னும் என்னறிவால் வந்தது அன்று - இப்
புணர்ச்சி நெருநலும் எனனறிவோடு கூடிய முயற்சியானவந்த
தன்று, தெய்வநதர வந்தது—முயன்றால் மன் நெறி தந்தது தெய
வம் இன்னும் இருந்ததன்று - இன்னுஞ் சிறிது முயன்றான் மன
னிய நெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்ததாகிய தெய்வம் இன
னுமிருந்தது, அது முடிக்கும், அதனான—நெஞ்சே - நெஞ்சமே—
வருநதல்—வருநதாதொழி—மின எறி செம் சடைக் கூத்தப்பிரான்

வியன் தில்லை முந்நீர் - மின்னெவெல்கின்ற சிவந்தசுடையயுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்த கடற் திரை—பொன் எறி வார் துறைவாய் மின் தோய் பொழிலிடத் துச்சென்றும் - பொன்னைக் கொணர்ந்தெழிகின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய முகிலைத் தோயும் பொழிற்கட்செல்லுதும். எ - று.

இன்னுமிருந்தன்மெனக்கூட்டி முயன்றலென்னும் வினையெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மின்போலுநெறித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற் பொன்னைத் திரையெறியுந்துறையெனினுமமையும். இருந்தின் மென்பது பாடமாயின், இருந்தின்றோவென ஓகாரம் வருவித்து இருந்ததில்லையோவெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடி பெருமிதம். பயன் இடந்தலைப்படுத்தல். (சக)

இதற்கு மின்னிடையெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்தலீறாக வருங்கிளவியெல்லாம் எடுத்துரைத்துக்கொள்க. என்னை, இவ்விதரண்டனும் ஒன்றே நிகழுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடி முற்றிற்று.

—o—o—o—

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுத்தல் வருமாறு. இரண்டனும் ஒன்றும் சென்றெய்தியபின்னர்த் தெருண்டிவரைதல் தலை; தெருளானயின் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்து தல் முறைமையென்பவழிபடுமாறு தெற்றெனத் தன்குறைகூறுது இரந்துவைத்துக் தாரந்தமொழியாற் நன்கருத்தறிவித்து அவளை ஐயவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாக நின்று தன்குறைகூறுதல்.

சேற றுணிதல் வேழம் வினாதல்
கலைமான் வழிபதி பெயர்வினா தல்லே
மொழிபெறு துரைத்தல் கருத்தறி வித்த
விடைவி னாதலோ டிவை யீரைந்து
மடவரற் றோழிக்கு மதியுடம் படுத்தல்.

இ - ள். பாங்கியிடைச்சேறல், குறையுறத்துணிதல், வேழம் வினாதல், கலைமான்வினாதல், வழிவினாதல், பதிவினாதல், பெயர்

வினாதுல், மொழிபெறுதுகூறல், சுருத்தறிவித்தல், இடைவினாதுல்
என விவைபத்தும் மதியுடம்படுத்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது இரண்டனுள் ஒன்றும் சென்
றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிவளைச் சென்றெய்து
தல் எளிதன்று; யாம் அவள் கண்ணாற்காட்டப்பட்ட காதற்றோழி
ச்சு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவளேநோக்கிச் செல்லா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எளிதன்றினிக்கனிவாய்வல்லிபுல்லலெழின்மதிக்கீற்
றொரிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிராணையுன்னுரினென்கட்
டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெல்லாந்தெளிவித்
தொரிசென்றபூங்குழற்றோழிக்குவாழியறிவிப்பனே.

கரந்துறைகிளவியிற் காதற்றோழியை
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.

இ - ள். கனி வாய் வல்லி புல்லல் இனி எளிது அன்று -
தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடைய வல்லியைப் புல்லுதல்
இனி எளிதன்று, அதனால்—எழில் மதிக் கீற்று ஒளி சென்ற சென்
சடைக் கூத்தப்பிராணை உன்னுரின் - எழிலையுடைய மதியாகிய கீற்
றினொளிபரந்த சிவந்தசடையையுடைய கூத்தப்பிராணை நினைபா
தாரைப்போல வருந்த—என்கண் தெளி சென்ற வேல் கண் வரு
வித்த செல்லல் எல்லாம்-என்னிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்
போலங் கண்கள் வருவித்த இன்னுமை முழுதையும்—அளி
சென்ற பூ குழல் தோழிக்குத் தெளிவித்து அறிவிப்பன் - வண்ட
டைந்த பூங்குழலையுடைய தோழிக்குக் குறிப்பினாலே தெளிவியா
நின்று சொல்லுவேன். எ - று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது; வல்லியது புல்ல
லெனினுமமையும். வருந்தவென வொருசொல் வருவித்துரைக்கப்
பட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்தலின், உன்னா
தார் கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினுமமையும். செல்லலெல்
லாந் தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்லலெல்லாவற்றையு நீக்கியோ
ன்பாருமுளர். வாழி அசைநிலை. கரந்துறைகிளவி - உள்ளக்குறிப
புக் கரந்துறையுமொழி. மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்த பெரு
மிதம். பயன் தோழிக்குணர்த்தி அவளான் முடிப்பலெனக்கருதி
ஆற்றுமைநீங்குதல். (௫௦)

குறையுறத் துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது பாங்கியை நினைந்து செல்லா நின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஒரிடத் தெதிர்நிற் பக்கண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள்; இனி யென்குறையுள்ளது சொல்லுவேனெனத் தன்குறைகூறத் துணியாநின்றமல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிக்கொடிகடைக்க
ஊவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னோடுவமைமயில்லா
தவளைத்தன்பால்வைத்தசிற்தம்பலத்தானருளில்போற்
துவளத்தலைவந்தவின்னலின்னேயினிச்சொல்லுவனே.

ஒரிடத்தவரை பொருங்குகண்டுதன்
பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்தது.

இ - ள். சுவளைக்கருங் கண் கொடி ஏர் இடை இக் கொடி கடைக்கண் - சுவளைப்பூப்போலங் கரியகண்ணினையுங் கொடியை யொத்த இடையினையுமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண்— உவளைத்தனது உயிர் என்றது - உவளைத் தன்னுடையவயிரென்று சொல்லிற்று, அதனால்—தன்னோடு உவமை இல்லாதவளைத் தன் பால்வைத்த சிற்தம்பலத்தான் அருள் இலர் போல் துவளத் தலை வந்த இன்னல் - தன்கொப்பில்லாதவளைத் தன்னொருகூற்றின்கண் வைத்த சிற்தம்பலத்தானது அருளையுடையரல்லாதாரைப் போல் யான் வருந்துமவண்ணம் என்னிடத்துவந்த இன்னுமையை— இனி இன்னே சொல்லுவன் - இவட்கு இனி இப்பொழுதே சொ ல்லுவேன். எ - று.

கடைக்கஊவளையுயிரென்றதென்றது எனக்கிவ்விடர் செய்த கடைக்கண் இடர் நீந்தும் வாயிலுந் தானே கூறிற்றென்றவாறு. இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்றவாறு. இனி யென்றது இவளிடம் கின்றியமையாமையறிந்த பின்னென்பது படநின்றது. ஒருங்குகண்டு-ஒருகாலத்துக்கண்டு. மெய்ப்பாடி அழ கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் மதியுடம்படுத்தற்கொருப் படுத்தல். (௫௯)

வேழம்வினாதல்.

வேழம்வினாதலென்பது குறைகூறத் துணியாநின்றவன் என் குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங்குடிமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதெ ன்று இவடானையுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப்

பின் குறையுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக அவிருவருமைச்சென்று நின்று, தன்காதரேன்ற இவ்விடத் தொரு மதயானைவரக் கண்டரோவென வேழம் வினுவா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இருங்கனியாயின் நியானி நுமாப்பவன்பம்பணிவோர்
மருங்கனியாவனலாவல்லோன் தில்லையான்மலையீங்
கொருங்கனியார்ப்பவுமிழ்மும்மதத்திருகோட்டொருநீன்
கருங்கனியார்மதயானையுண்டோவரக்கண்டதுவே.

ஏழையரிருவரு மிருந்தசெவ்வியுள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்றது.

இ - ள். பணிவோர் மருங்கு இரும் கனியாய் யான் இன்று இறுமாப்ப இன்பம் அனியா அனல் ஆட வல்லோன் - அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப் பெரிய களிப்பையுடையேனாய் யான் இன்றுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை யெனக்களித்துத் தியாடவல்லோன்—தில்லையான்—தில்லையான்—மலை ஈங்கு—அவனது மலையின் இவ்விடத்து—அளி ஒருங்கு ஆர்ப்ப - அளிகளொருங்கார்ப்ப—உமிழ் மும்மதத்து இரு கோட்டி நீன் கரும் களி ஆர் ஒரு மத யானை வரக் கண்டது உண்டோ - உமிழ்ப்படாரின்ற மூன்று மதத்தையும் இரண்டிகோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய கனியார்ந்த ஒருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உரையின். எ - று.

மருங்குறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாவென்பது அனலோடாவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டுக. ஆர்ப்பவுமிழுமெனினுமமையும். நீட்சி விலங்குண்டாகிய நெடுமை. களி உள் ளச்செருக்கு. மதயானை மதமிடையறாத யானை. (ருஉ)

கலைமான்வினாதல்.

கலைமான்வினாதலென்பது வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர், தான் கண்ணுலிடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்று, நாம்முடைய கண்கள்போலங் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணோடு இப்புனத்தின்கண் ஒருகலைமான் வரக் கண்டரோவென்று கலைமான் வினுவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருங்கண்ணையறியாமெநின்றேன் தில்லைக்கார்ப்பொழில்வாய்
வருங்கண்ணையவண்டாடும்வளரிளவல்லியன்னீ
நிருங்கண்ணையகணைபொருப்புண்புணரிப்புனத்தின்
மருங்கண்ணையதுண்டோவந்ததிங்கொருவான்கலையே.

சிலைமா னண்ணல்
கலைமான் விஞயது.

இ - ள். கரும் கண்ணனை அறியாமையின்றேன் தில்லைக் கார்ப் பொழில் வாய் - கரியமாகி அவனறியாமற் தன்னையொளித்து நின்றவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய கரிய பொழிவிடத்து—வரும் கள் நனைய வண்டு ஆடும் வளர் இள வல்லி அன்னீர்—புறப்படாநின்ற கள்ளாற் தம் மேனி நனையும்வண்ணம் வண்டிகளாகும் வளரநின்ற இனைய வல்லியை பொப்பீர்—இரும் கண் அனைய கண்ணை பொரு புண் புணர் ஒரு வான் கலை அனையது இப்புனத்தின் மருங்கண் ஈங்கு வந்தது உண்டோ - தும்முடைய பெரிய கண்கள்போலும் களைபொருதலாலுண்டாகிய புண்ணைப் புணர்ந்த ஒரு வான் கலை அத்தன்மையது இப்புனத்தின்மருங்கு ஈங்கு வந்ததுண்டோ? உரையின். எ - று.

கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருளுதோர் பாகதச் சிதைவு. அஃது அப்பண்புகுறியாது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றமையின், கருங்கண்ணனென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றாற்போல. அறியாமையின்றேனென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் ஒளித்தோனென்னும் பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். வருங்கண்ணனையவென்பதற்கு உண்டாகக்கடவ களையுடைய அரும்புகளை யுடையவான் வண்டு காலம்பார்த்து ஆடுமாறுபோல, தும் முள்ளத்து நெகிழ்ச்சியுண்டாமளவும் துமதுபக்கம் விடாது உழல்வின்றேனென்பது பயப்ப வருங்கண்ணனையையுடைய வென்றுரைப்பினுமமையும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென ஈறுதிரிந்து நின்றது. அணித்தாகவென்னும்பொருட்டாய், அணி அண்ணனைக்குறைந்து நின்றதெனினுமமையும். மருங்கண்ணனைய துண்டோ வென்பதற்கு அண்ணல் ரையதென்று, புனத்தின்மருங்கு தலைமை நைதலை யுடையதெனினுமமையும். (திரு.)

வழிவிஞாதல்.

வழிவிஞாதலென்பது கலைமான் விஞவாநின்றவன், இவன் கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அதனோடு மாறுபடநின்று, அது கூறியின் தும்மூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமினென்று வழிவிஞவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சீறடிபங்கன்றன்சீரடியார்
குலம்பணிகொள்ளவெணைக்கொடுத்தோன்கொண்டு தரனணியுங்

கலம்பணிகொண்டிடமம்பலங்கொண்டவன்கார்க்கயிலைச்
சிலம்பணிகொண்டதுஞ்சீறூர்க்குரைமின்கன்சென்னெறியே.

கஜேமான்வினாய கருத்துவேறறிய
மலைமானண்ணல் வழிவினாயது.

இ - ள். சிலம்பு அணி கொண்ட செம் சீறடி பங்கன் - சில
மபுதானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது கூற்றை
யுடையான்—தன் சீர் அடியார் குலம் பணி கொள்ள எனைக்கொ
டுத்தோன் - தன் மெய்யடியாரது கூட்டங் குற்றேவல்கொள்ள
என்னைக்கொடுத்தவன்—தான் கொண்டு அணியும் கலம் பணி
கொண்டு அம்பலம் இடம் கொண்டவன் - தான் கொண்டணியும்
அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்பலத்தை இடமாகக்கொண்ட
வன்—கார்க் கயிலைச் சிலம்பு அணி கொண்ட நும் சீறூர்க்குச்
செல் நெறி உரையின்கன் - அவனது முகில்களையுடைய கைலைக்
கூட் சிலம்பழகுபெற்ற நுமது சிறிதலூர்க்குச் செல்லு நெறியை
உரையின். எ - று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இடைப்பாருமுளர். தனக்குத்
தக்க ஸைடலை இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடியார்க்குத்
தகாத என்னை அவாக்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்
தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும், தனக்குத் தகுமம்பலத்தை
இடமாகக் கொண்டானென்றும் மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறிய
வாரும். கருத்துவேறறிய - வினாயதற்கு மறுமொழி பெறுது பின்
னுமொன்றை வினவுதலான் இவன்கருத்து வேறென்று தோழிய
றிய. சின்னெறியென்று பாடமாயின், சிறியநெறியென்றுரைக்க.
சின்னெறியென்பது அந்நிலத்துப்பண்பு. (ருச)

ப தி வி னு த ல்.

பதிவினாலென்பது மாறுபடநின்று வழி வினாவும் அத
ற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முகமாகநின்று, வழிகூறீரா
யின நும்பதி கூறுதல் பழியன்றே; அது கூறுவீராயினென்று
அவர்பதி வினாவாநின்றல். அதற்குச்செடியுள்—

ஓருங்கடமுவையிலொற்றைக்கணைகொள்சிற்றம்பலவன்
கருங்கடமூன்றுகுநால்வாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை
யிருங்கடமூடும்பொழிலெழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னே
வருங்கடம்மூப்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே.

பதியொடுபிறவினாய் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்தது.

• இ - ள். மூவெயில் ஒருங்கு அட ஒற்றைக் களை கொள்
சிற்றம்பலவன் - மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனியம்
பைக்கொண்ட சிற்றம்பலவன்—சரும் கடம் மூன்று உரு நால்
வாய்க் கரி உரித்தோன் - கரிய மதமூன்றுமொழுகாநின்ற நான்
றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன்—கயிலை இரும் கடம் மூடும்
பொழில் எழில் கொம்பர் அன்னீர்கள் இன்னே வருங்கள் - அவ
னது கைலைக்கட் பெரியகாட்டான் மூடப்படும் பொழிற்கணிற்
கின்ற எழிலையுடைய கொம்பையொப்பீராகிய நீங்கள் இங்கே
வாரும்—தம் ஊர் பகர்ந்தால் இங்கு வாழ்பவர்க்குப் பழியோ -
தமதுரையுரைத்தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப் பழியாமோ? பழி
யாயின் உரைக்கற்பாலீரல்லீர். எ - று.

இரண்டிமதங் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்
றார். கொம்பரன்னீர்களென்பது முன்னிலைப்பெயர். இன்னே
வருங்களென்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பது குறு
கிசின்றது. . (௩௩)

பெயர்வினாதல்.

பெயர்வினாதலென்பது பதிவினாவவும் அதற்கொன்றுங் கூறு
தாரை, நும்பதிகூறுதல் பழியாயின அதனையொழியின்; நும்பெ
யர்கூறுதல் பழியன்றே, இதனைக்கூறுவீராயினென்று அவரது
பெயர்வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேற்றனித்திங்கள்வைத்த
காரென்னவாருங்கறைமிடற்றம்பலவன்கயிலை
பூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழியீர்பழியேற்
பெரென்னவோவுரையீர்விரையீர்ங்குழற்பேதையரே.

பேரமைத் தோளியர்
பேர்வினாயது.

இ - ள். ஒங்கும் சடை முடிமேல் தார் என்னத் தனத் திங்
கள் வைத்த - உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராக ஒரு
கலையாகிய திங்களை வைத்த—கார் என்ன ஆரும் கறை மிடற்று
அம்பலவன் கயிலை - கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறை
ந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கைலை
க்கண்—ஊர் என்ன என்னவும் வாய்திறவீர் - நும்முடைய ஊர்

உள் பெயர்முதலாயினவற்றான் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர்—பழியேல் ஒழிவீர் - ஊர் கூறுதல் பழியாயின் அதனையொழிமின்—பேர் என்னவோ விரை ஈர்ங் குழல் பேதையரே உரையீர் - நும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ நறுநாற்றத்தையும் நெய்ப்பையுமுடையவாகிய குழலையுடைய பேதையீர், உரைப்பீராயின். எ - று.

தனித்திங்கள் ஒப்பில்லாத திங்களெனினுமமையும். ஓகாரம் வினா. தலைமகளுந் தோழியும் ஒருராரல்லரென்று கருதினான் போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்குறினான். என்னை, “இரந்து குறையுறுகு கிழவியுந் தோழியு—மொருங்குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப்—பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாய்ப்—புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து—மதியுடம் படுத்தற்கு முரியனென்ப,” * என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம் பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லரதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய்திறவாதொழிவீரென்பது உம் பாடம். (௫௬)

மொழிபெறுதுகூறல்.

மொழிபெறுதுகூறலென்பது பெயர்வினாவும் வாய்திறவாமையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுளொன்று தப்பாதென்று கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இரதமுடையநடமாட்டுடையவரெம்முடையர்
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார்
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற்
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கற்சலக்கென்பவே.

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறுது
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்தது.

இ - ள். இரதம் உடைய நடம் ஆட்டு உடையவர் - இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர்—எம் உடையர் - எம்முடைய தலைவர்—வரதம் உடைய அணி தில்லை அன்னவர் இப்புனத்தார் விருந்தொடு பேச்சின்மை விரதம் உடையர் - அவரது வரதமுடைய அழகிய தில்லையையொப்பாராகிய இப்புனத்துநின்ற

* இறையனாரகப்பொருள். ௬.

இவர்கள் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரைவாகவுடையர்—அது அன்றேல் - அதுவன்றாயின்—மீட்டு வாய்திறக்கின் சலக்கு என்ப மணி சரதம் உடையர் - பின் வாய்திறக்கின் சலக்கென விழுவன முத்தமணிகளை மெய்யாகவுடையர். எ - று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினிமையை. நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கடத்தென்னும் பொதுமையை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினைமாற்றாய் நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாற்றற்கும் மெய்ப்பாடு இளிவரலைச் சார்ந்தபெருமீதம். பயன் மதியுடம்படுத்தல். (௫௭)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர்; அதுகிடக்க, இத்தழை தும்மல்குற்றுகத் தகுமாயின் அணிவீராயினெனத் தழைகாட்டிநின்று தன்கருத்தை அறிவியா சிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வின்னிறவாணுதல்வேனிற் கக்கண்மெல்லியலைமல்லற்
றன்னிறமொன்றிலிருத்திநின்றோன் நனதம்பலம்போன்
மின்னிறநுண்ணிடைப்பேரெழில்வெண்ணகைப் பைந்தொடியீர்
பொன்னிறவல்குலுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே.

உரைத்த துரைபாது
கருத்தறி வித்தது.

இ - ள். வில் நிற வாள் துதல் வேல் நிற கண் மெல்லியலை - வில்லினியல்பையுடைய வாணுதலையும் வேலினியல்பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை—மல்லல் தன் நிறம் ஒன்றில் இருத்தி நின்றோன் தனது அம்பலம்போல் - அழகையுடைய தன்றிருமேனிபொன்றின்கண் இருத்தி நின்றவனது அம்பலத்தை யொக்கும்—மின் நிற நுண் இடைப் பேர் எழில் வெள் நகைப் பைந் தொடியீர் - மின்னினியல்பையுடைய நுண்ணிய இடையையும் பெரிய வெழிலையும் வெள்ளிய முறுவலையுமுடைய பைந்தொடியீர்—மணி நிற பூந் தழை பொன் நிற அல்குலுக்கு ஆமோ - மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தழை தும்பொன்னிற அல்குலுக்குத் தகுமோ? தகுமாயின் அணிவீராயின். எ - று.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்குலென்று அல்குலின் தன்மை கூறியவத

னான், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையு முண்டென்பது கூறிய வாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௫அ)

இடைவினாதல்.

இடைவினாதலென்பது தழைகாட்டித் தன்கருத்தறிவித்து அதுவழியாகநின்று தும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்றன; இவை இவ்வாறு நின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கலைக்கீழ்கலல்குற்பாரமதாரங்கண்ணாந்திலங்கு
முலைக்கீழ்ச்சிறிதின் நிநின்றன்முற்றாதன் நிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ்விழ்ச்செற்றசிற்றம்பலவர்வண்பூங்கயிலைச்
சிலைக்கீழ்க்கணையன்னகண்ணீரொதுநுங்கள்சிற்றிடைபே.

வழிபதி பிறவினாய்
மொழிபல மொழிந்தது.

இ - ள். கலைக் கீழ் அகல் அல்குல் பாரமது - மேகலைக்குக் குழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது—ஆரம் கண் ஆர்ந்து இலங்கு முலைக் கீழ்ச் சிறிது இன்றி நின்றல் முற்றது - முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையின்கீழ் இடை சிறிதின் நித்தானேநின்றல் முடிவுபெறுது—அன்று இலங்கையர் கோன் மலைக் கீழே விழச் செற்ற சிற்றம்பலவர் - இவ்வரையையெடுத்த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வரைக்கீழ் வீழும்வண்ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது—வண் பூ கயிலைச் சிலைக் கீழ்க் கணை அன்ன கண்ணீர் - வளவிய பொலியையுடைய கைலையினிற்கின்ற சிலையின்கீழ்வைந்த கணைபோலும் புருவத்தின் கீழுளவாகிய கண்ணையுடையீர்—நுங்கள் சிற்றிடை எது-தும்முடைய சிற்றிடை யாது? கட்டிலை கின்ற தில்லை. எ - று.

பாரமது நின்றலெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்னி இவ்வுருநின்றல் முற்றதென்றுரைப்பாருமுளர். அதுவென்றும் எதுவென்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்கூறினான். மெய்ப்பாடு அது. பயன் விசேடவகையான் மதியுடம்படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறனனும் வம்பமாக்கள் வினாவும் பெற்றியே கதுமெனத் தனது குறைதோன்றுவதை வினாவினான், இப்பாட்டி

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல்.

சு. ௪

ரண்டினும் இவன்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப் புலப்பட, இத்தழைநல்ல கொள்ளீரென்றும், நும்மிடை யாதென்றும் வினாவினாென்பது. (நுக)

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

—o—o—o—

இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தலென்பது தலைமகளுந்தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியாற் றன்கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனைவறியாநின்றல். அதுவருமாறு—

ஐய நாட லாங்கவை யிரண்டு

மையறு தோழி யவன்வர வுணர்தல்.

இ - ள். ஐயுறுதல், அறிவுநாடல் எனவிலையிரண்டும் இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

ஐ யு று த ல்.

ஐயுறுதலென்பது தலைமகன் தழைகொண்டின்று கரந்த மொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம்வினாவி இவ்வாறு பொய்கூறாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையெய்துங்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பல்லிலனாகப்பகலேவென்றேன் தில்லைபாடலன்போ
லெல்லிலனாகத்தொடேனம்வினாவிவன்யாவன்கொலாம்
வில்லிலனாகத்தழைகையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுனைப்புனமே.

அடற்கதிர்வேலோன் ரொடர்ச்சினோக்கித்
தையற்பாங்கி டையமுற்றது.

இ - ள். பல் இலன் ஆகப் பகலை வென்றேன் தில்லைபாடலன்போல் எல் இலன் - பல்லிலனும்வண்ணம் பகலோனாவென்றவனது தில்லையைப் பாடாதாரைப்போல ஒளியையுடையனல்லன்—வினா நாகத்தொடு ஏனம் - ஆயினும் வினாவப்படுகின்றன

பாணையும் ஏனமுமாயிருந்தன—வில் இலன் - வில்லையுடைய ன்ல்
லன்—கையில் நாகத் தழை - கையின் நாகமரத்தின்றழைகளாயி
ணும்—கொண்டாட்டம் வேட்டை - கொண்டாடப் படுகின்றது
வேட்டை—மெய் ஓர் சொல் இலன் - கண்டவாற்றான் மெய்ப்பா
யிருப்பதொரு சொல்லையுமுடையனல்லன்—கற்ற வர் ஆ - இவன்
பொய்யுரைப்பக் கற்றவாறு என்! பொய்யுரைத்து வறிது போவா
னுமல்லன்—இச் சுணை புனம் கடவான் - ஈன்டொருகுறையுடை
யான்போல இச்சுணைப்புனத்தைக் கடவான்—இவன்யாவன் கொ
லாம் - இவன்யாவனோ? எ - று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். ஆ வியப்பின்கட்டுறிப்பு. ஆகத்
தொரேனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியில னெனவுரைப்பா
ருமுளர். வினா என்பது பாடமாயின், வாராநின்றவென ஒரு
சொல்வருவித்து முடிக்க. வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாரு
முளர். தையல்-புணையப்படுத்தல். மெயப்பாடு மருட்கை. பயன்
உசாவியையந்திர்தல். (௬௦)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது இவன் யாவனோவென்றையுறவின்ற
கோழி பேராராய்ச்சியுளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது
வந்து தங்களிடக்கே முடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்த
வாற்றான் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினைவறியாரிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

ஆழமுன்னோவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தைபனங்கனைந்து
வீழமுன்னோக்கியவம்பலத்தான்வெற்பினிப்புனத்தே
வேழமுன்னாய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழையாய்
மாழைமென்னோக்கியிடையாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே.

வெற்பன்வினா சொற்பதநோக்கி

நெறிசூழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.

இ - ள். முன் அறங்கன் கைந்து வீழ நோக்கிய அம்பலத்
தான் வெற்பின் இப் புனத்து - முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து
பொடியாய்வீழ நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்
தின்கண்ணே கூறுவது—முன் வேழமாய் - முன் வேழமாய்—
கலையாய் - பின் கலையாய்—பிறவாய் - பின் வேறுசிலவாய்—பின்
னும் மெல் தழையாய் - பின்னும் மெல்லியதழையாய்—வந்து
வந்து - வந்து வந்து—மாழை மெல் நோக்கி இடையாய்க்

கழிந்தது - முடிவிற்பேதைமையையுடைய மெல்லிய நோக்கத்
தையுடையாளது இடையாய்விட்டது—இவ்வையர் வார்த்தை
ஆழம் உடைத்து - அதனான் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான்
ஆழமுடைத்து. எ - று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிரு
ந்தபுனத்தே யென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையாள்
இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்
றது முன்னையினுவே ஐயந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினா
னென்பதுபட நின்றது. தன்கண்வந்து முடிதலின் வந்து வந்
தென்றாள். சொற்பதம் - சொல்லளவு. அறிவுநாடியது - அறிவா
னடியது. மெய்ப்பாடு மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்
ஐயந்தீர்தல். (௬௬)

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல் முற்றிற்று.

—o-o-o—

முன்னுறவுணர்தல்.

வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல்

கூட்டி யுணருங் குறிப்புரை யாகும்.

இ - ள். வாட்டம்வினாதல் எனவில்தொன்றும் முன்னுறவு
ணர்தலாம். எ - று.

அது தலைமகன் இங்ஙனம் வினாயதற்கெல்லாம் தோழி மறு
மொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகனும்
அதுகண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரதுவாட்டமும் வினாவப்படு
தல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன்
வினாயதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம்.

முன்னுற்றதனையுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்தலெ
ன்று பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாய
வாறுபோலத் தலைமகளையும் யாதனானே இவள் வாடியதென ஐயு
ற்றணர்தல். இவள் தலைமகளை வினாவது இயற்கை யிறுதி இடங்
தலையிறுதியினெனக்கொள்க. என்னை? தோழியும் பாங்கனைப்
போலப் பிறைநூன்றே தலைமகளை வினாவப் பெருளோவெனின்,
வினாவாள். எற்றிற்கு? தலைமகளை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி
இவளை இத்தினங்காறுங்காணுளோவெனின், காணும். காணின்,
இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காணு
தோழிவானேனெனின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்

குத் தலைமகளது வாட்டம் புலனாகாமை மறைக்கும். என்னை? பாங்குமகூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அல்லது உம், தலைமகளுக்குத் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்க நிகழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட் தலைமகளைப் பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்கிகூடியும் செயதாராயினும், தலைமகளது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவதல் தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படும். பாங்கன் வினாவியின்னர்ப் பாங்கி வினாவப்படும். ஆதலால் இடந்தலைப் பாட்டினிறுதியே தோழிக்கு வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிறெனவறிக.

கூட்டியுணருங் குறிப்புரையாகுமென்றது இந்த வாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முதலாக முன்னுரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகன் தனது வாட்டத்தால் அங்ஙனம் பலவும் வினாயனவெல்லாம் தலைமகள் தனது வாட்டத்தாலுரைத்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன்வினாயதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நின்றவாணெனவறிக. (௫௮)

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம் வினாதலென்பது தலைமகன் மதியுடம்படுத்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படா நின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ பிறிதொன்றினாலே நீ வாடியதென்னோவெனத் தோழி தலைமகளது வாட்டம் வினவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நிருத்தம்பயின்றவன்சிறம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க
னொருத்தன்பயிலுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமிந்
திருத்தம்பயிலுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிர்கூய்
வருத்தம்பயின்னுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே.

மின்னிடைமடந்தை தன்னியனோக்கி
வீங்குமென் முலைப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். சிறம்பலத்து நிருத்தம் பயின்றவன் - சிறம்பலத்தின்கண் நிருத்தத்தை யிடைவிடாதேயாடியவன்—நெற்றித் தனிக்கண் ஒருத்தன் - நெற்றியிலுண்டாகிய தனிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான்—பயிலும் கயிலை மலையின் உயர் குடுமி - அவன் பயி

ஹ் கையையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுச்சியில்—திருத்தம் பயிலும் சுனை குடைந்து ஆடி - புண்ணியநீர் இடையறாது நிற்குஞ் சுனையைக் குடைந்தாடி—சிலம்பு எதிர் கூய - சிலம்பிற கெதிரழைத்து—வருத்தம் பயின்று கொல்லோ - இவ்வாறு வருத்தத்தைச் செய்யும் வினையாட்டைப் பயின்றோ பிறிதொன்றினோ—வல்லி மெல்லியல் வாடியது - வல்லிபோலும் மெல்லியலியல்பினையுடையாள் வாடியது. எ - று.

வருத்தம் ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடி மருட்கை. பயன் தலைமக ட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (சூஉ)

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

—o-o-o-o—

குறையுறவுணர்தல்.

குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணராநிறறல். அதுவருமாறு—

குறையுற்று நின்ற லவன் குறிப்பறித
லவன்குறிப் பறிதலோ டவாநினை வெண்ணல்
கூறிய நான்குங் குறையுற வுணர்வெனத
தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசு னோரே.

இ - ள். குறையுற்றுநின்றல், அவன்குறிப்பறிதல், அவன்குறிப்பறிதல், இருவாநினைவுமொருவழியுணர்தல் எனவிலைநான்கும குறையுறவுணர்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

குறையுற்றுநின்றல்.

குறையுறாநின்றலென்பது தலைமகனது வாட்டங்கண்டு ஐயுறுநின்ற தோழியிடைச்சென்று, யான் உங்களுக்கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வல்லேன் நீயிர் வேண்டுவதொன்று சொல்லுமின் யான அது செய்யக் குறையில்லையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவு தோன்ற ஐயுறக்கூறாநிறறல். அதற்குச்செய்யுள்—

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன்
படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபானில்லைமுன்றிற்
கொடுக்கோவனைமற்று நும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர் நுஞ்சரிகுழற்கே.

கறையுற்ற வேலவன்
குறை யுற்றது.

இ - ள். விடு திமில் கடலின் மடுக்கோ - விடப்படுந் திமிலைக் கடலின்கட் செலுத்துவேனோ—அன்றி மறி திரை மீன் படுக்கோ - அன்றிக் கீழ்மேலார் திரையையுடைய கிளர்ந்த கடலிற்புக்கு மீனை ப்படுப்பேனோ—பல பணிமும் குளிக்கோ - ஒருகுளிப்பின்கட் பல பணிலங்கையுமெடுப்பேனோ—பரன் தில்லை முன்றில் வளை கொடுக்கோ - பரனது தில்லைமுற்றத்திற் சென்று எல்லாருங்காணச் சங்கவளைகளை விற்பேனோ—மற்று நும் ஐயர்க்கு ஆய குற்றேவல் செய்கோ - அன்றி நும் மையன்மார்க்குப் பொருந்தின குற்றேவல்களைச் செயவேனோ--அணி ஈர் மலர் நும் சுரிசுழற்குத்தொடுக்கோ - அணியப்படுந் தேனாலீரிய மலரை நஞ்சுரிசுழற்குத் தொடுப்பேனோ—பணியீர் - நீயிர்வேண்டியது சொல்லுமின். எ - று.

மற்று வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்த தலைமகளுதலின் அவர் தன்னை வேறுபடவுணராமைக் கூறியவாறு. முன்னிரந்து குறையுறுதற் கிடங்காட்டிக் குறையுற வுணர்தற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டுக்கூறினான். இது திணைமயக்கம். என்னை, “உரிப் பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.” * எ-ம். “புனவர் தட்டை புடைப்பி னயலதி றங்குத திரலமருங்கழனியும் பிறங்குநீர்ச் சேர்ப பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.” † எ-ம். சொன்னாராகலின். மெய்ப்பாடி இளிவரல். பயன் குறையுறுதல். (கூங்)

அவன்குறிப்பறிதல்.

அவன்குறிப்பறிதலென்பது குறையுறநின்றவன் முகத்தே தலைமகனது செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவ்விடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அளியமன்னும்மொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன் தில்லை யன்னாள், கிளியைமன்னுங்கடியச்செல்லநிற்பிற்கிளரள்கத், தளியமர்ந்தேறினவறிதேயிருப்பிற்பளிங்குமீத்த, வொளியமர்ந்தாங்கோன்றுபோன்றென்றுதோன்றுமொளிமுகத்தே.

பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.

இ - ள். அரன் தில்லை அன்னாள் மன்னும் கிளியை கடியச் செல்ல நிற்பின் - அரனது தில்லையையொப்பாள் புனத்துமன்னுங்

* தொல், பொருள், அகத்திணை. கூங். † புறநானூறு. சகூ.

கிளியைக் கடிவதற்குச் சிறிதகல நிற்பினும்—கிளர் அளகத்து அளி அமர்ந்து ஏறின் - இவளுடைய விளங்காநின்ற அளகத்தின்கண் வண்டிகள் மேவியேறினும்—வறிகே இருப்பின் - இவள் வாளாவி ரீப்பினும்—ஒளி முகத்து பளிங்கு அடுத்த ஒளி அமர்ந்தாங்கு - இவன்தொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத் தைவிட்டுத் தன்னையடுத்த நிறத்தை மேவினற்போல—ஒன்று போன்று ஒன்று தோன்றும் - முன் வேறென்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாகிய வேறென்று தோன்றாநின்றது, அதனால்-- அளிய அண்ணல் எண் மன்னும் ஒன்று உடைத்து - அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து; அல்திவள்கண்ணதே போலும். எ - று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனினுமமை யும். ஒன்றுபோன்றென்று தோன்றுமென்றது கிளியைக் கடியச் சிறிது புடைபெயரின் நெட்டிடைகழிந்தாற்போல ஆற்றுகலா னும், வண்டுமூசப் பொறுளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவான் போலச் சேறலானும், வாளாவிருப்பிற் கண்டிப்புதுதலானும், இவள்கண்ணிகழ்ச்சி இவன்முகத்தே புலப்படாநின்றது என்ற வாறு. ஏறி வறிகேயிருப்பினென்பது பாடமாயின், அளியேறி அளகத்தின்கட் சிறிதிருப்பினுமெனவுரைக்க. ஒளிர்முகமே யென் பதுஉம் பாடம். (சுச)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள் குறிப்பறிதலென்பது தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவண்ணையெயன்றி இவளிடத்து இவள் நினைவுமுண் டோவெனத் தலைமகனோக்க, அவண்முகத்தேயும் அவன்செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுடைத்தென அவண்ணைவுந் துணிந்துணராநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பிழைகொண் டொருவிக் கெடாதன்புசெய்யிற் பிறவியென் னு, முழைகொண்டொருவன்செல்லாமைநின்றம்பலத் தாடுமுன் னே, னுழைகொண் டொருங்கிரு நோக்கம்பயின்றவெம்மொண் ணுதன்மாந், தழைகொண் டொருவனென்னமுன்னமுள்ளந்த னைத்திடுமே.

ஆங்கவள் குறிப்புப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ள். பிழை கொண்டு ஒருவிக் கெடாது ஒருவன் அன்பு செய்யின் - பிழைத்தலைப்பொருந்தித் தன்கட் செல்லாது நீங்கி

இவ்வாறு கெடாதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயின்—பிறவி என்னும் முழை கொண்டு செல்லாமை - அவன் பிறவியென்னுநின்ற பாழியையடைந்து செல்லாதவண்ணம்—அம்பலத்து நின்று ஆடும் முன்னோன் - அம்பலத்தின்கணின்ருடும் எல்லாப்பொருட்கும் முன்னாயவனது—உழை கொண்டு - உழைமானை மருணுக்கத்தா லொத்து—இரு நோக்கம் ஒருங்கு பயின்ற எம் ஒண்ணுதல் - வெள்ளைநோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லாத கள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கே செய்யக்கற்ற எம்முடைய ஒண்ணு தல்—மாந் தழை கொண்டு ஒருவன் என்ன முன்னம் - மாந்தழை யைக் கொண்டொருவனென்று சொல்லுவதன்முன்—உள்ளம் தழைத்திடும் - உள்ளந்தழையாநின்றான்; அதனால் இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ - று.

அடைந்தார் பிழைப்பின், தலையாயினார் பிழையையுட்கொண் டமைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கடையாயி னார் அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்முடையகையுஞ் செய்பாடுகளினுமமையும். பிறிதுரைப்பாருமுளர். ஒருவியென் னும் வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெதிர்மறைவினையெச்சத்திற் கெடுதலோடு முடிந்தது. (சுரு)

இருவர்நினைவுமொருவழியுணர்தல்.

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தலென்பது இருவர் நினைவுக்கண்டு இன்புறநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வந்த காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்பத்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லை யென அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணராநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டிவருந்
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறைபுலியூரனையாண்
மையேயர்குவளைக்கண்வண்டினம்வாழுஞ்செந்தாமரைவா
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே.

அன்புறநோக் காங்கறிந்
தன்புறதோழி யெண்ணியது.

இ - ள். இறை புலியூர் அனையாள் மை ஏர் சுவளைக் கண் வண்டு இனம் - இறைவனது புலியூரை பொப்பாளுடைய மைய முகையுடைய சுவளைபோலங் கண்ணாகிய வண்டினம்—வாழும்

செந்தாமரை வாய் - தான் வாழ்தற்குத் தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரை மலர்க்கண்—எய்யேம் எனினும் - யாமறியேமாயினும்—சூடைந்து இன்பத் தேன் உண்டு - சூடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு—எழில் தரும் - எழில்பெறுநின்றது, அதனால்—இவற்கு மெய்யே வேட்டையின் மேல் மனம் இல்லை - இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமில்லை—இவளும் புனத்தினை காப்பது பொய்யே - இவளும் புனத்தினை உட்காப்பது பொய்யே. எ - று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றே * லென்புழி உரைத்ததுரைக்க. வர்குவனையென்னுமியல்பு புறனடையாற்கொள்க. வண்டினமென்றான், நோக்கத்தின் பன்மை கருதி. எய்யேமெனினு மென்பதற்கு ஒருவரையொருவரறியேமென்றிருப்பினு மெனினுமமையும். எழிறருதல் எழிலைப்பலப்படுத்துதல். இன்புறுதோழி - இருவர் காதலையுங்கண்டின்புறுதோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறுமெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடைய நலத்திற்கேற்ற நலத்தையுடைய தலைமகனைக்கண் டின்புறுந்தோழி. என்னை, களவொழுக்கத்தில் எழினல் முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறக்கடவளோவெனின், எழினல்மேயன்று, பின் அறத்தொடு நிலைநின்று கூட்டுகை அகத்தமிழினதிலக்கணமாதலால் தன்குரவர் வினவத்தானறத்தொடு நிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்கொடுக்குங் குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியையுடையதலானும் இன்புற்றான். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் துணிந்துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, “இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்தன்—முன்னுற வுணர்தல் குறையுறவுணர்தலென்—றம்மூன் மென்ப தோழிக் குணர்ச்சி.” † என்பவாகலின்.

(கக)

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனி முன்னர் “நன்னிலைநாணம்” என்றோதப்பட்ட நாணநாட்டமென்பது இருவரின்னையும் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடாநின்றல். நன்னிலைநாணமென்றது நல்லநிலைபெற்ற நாணம். நல்லநிலையாவது நாணவும் நடுங்கவுநாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றுதலான் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம் பெற்றதாம். என்னை,

* திருக்கோவை. ஐ. † இறையனாரகப்பொருள். எ.

தலைமகள் தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகிய புணர்ச்சிபொருக்கத் துக்கு இவள் காவற்றோழியாகையான் இடையூறுமென்னும் உள் ளத்தளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழி நியின் நன்றென் னும் நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுக்க யின், நன்னிலை நாணமென்றார். என்னே, “நாணவு நடுங்கவ நாடா டோழி—காணுங் காலேத் தலைமக டேத்தூ.” என்ப வாசலின்.

பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை
யுறவென வேறு படுத்தி யுரைத்தல்
கணையாடல் கூற ரோற்றங் கண்டு
புணர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி
மதியுடம் படுதல் வழிநாண னடுங்கல்
புலிமிசை வைத்தல் புகலுங் காலே.

இ - ள். பிறைதொழுகென்றல், வேறுபடுத்துங்கூறல், கணையாடல் கூறி கதைத்தல், புணர்ச்சியுரைத்தல், மதியுடம்படுதல் எவ் விவையையும் நாணநாட்டமாம். புலிமிசைவைத்தல் எனவிட்டுத் தொன்றும் நடுங்கநாட்டமாம். எ - று. அவற்றுள்—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது பிறையைக்காட்டித் தான்றொ முதுநின்று, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைமக ளாது புணர்ச்சிநினைவறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மைவார்குருங்கண்ணிசெங்கரங் கூப்பிழைந்துமற்றப்
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே
ஞய்வான் புகவொளிர் தில்லைநின்றோன்சடைமேலதொத்துச்
செய்வானடைந்தபசுங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிணற்கே.

பிறைதொழுகென்று பேதைமாதரை
நறுதுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.

இ - ள். மறந்தும் பொய் அவ் வானவரில் புகாது - மறந் தும் பொய்மையையுடைய அவ்வானவரிடத்துப் புகாதே—தன் பொன் கழற்கே அடியேன் உய்வான் புக - தன்னுடைய பொன் னானியன்ற கழலையுடைய திருவடிகளிலே அடியேன் உய்யவேண் டிப்புக—ஒளிர் தில்லை நின்றோன் சடைமேலது ஒத்து - விளங்குந் தில்லைக்கட் கப்புலனாய் நின்றவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய

பிறையையொத்தது—உவவான அந்நாத பசங்கதிர வெள்ளைச் சிறு பிறைக்கு - செக்காவானையெடாத செ விக கதிரைபுடைய வெள்ளையாகிய சிறிய பிறைக்கு—மை வரா கருங்கண்ணி - மை கூடியுடைய ரெடிய கரிய கண்ணினை! டையா—செங்கரம் கூப்பு - நினது செய்கைகளைக் கூப்புவாடாக ௭ - று.

மறந்துமென்பது நன்னி வறியாதுமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது மறந்து அசைநிலை மாறையென்பது பாடமாயின், உல ராத பொய்வானவென்றுரைக்க இனமல்லராயினும் இனமாத லக்கதாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறு கூறினா “மூவரென ரேயெம் பிரானொடு மெண்ணி” எனடதுஉம், அக்கருத்தே உற ியவந்தது பிறகூறும் பெருமை அவாக்குன்னமன்றிப் பொய்வான வரென்றா எனக்குப் பொறியுணர்வல்ல திரைமயிற் கணகவ ருந் திருமேனிகாட்டி என்னை வசித்தானென்னுங் சருந்தான, உய வான புகத்திலை நின்றேனென்ற சடை சொடாவானதிற குவமை. (கூ)

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

வேறுபடுத்துக் கூறலென்பது பிறைகொழாது தலைசாய்கது நாணி நிலவாயினாநிற்பக்கணம், பின்னும் இவளவழியே யொழுங்கி இதனையறிவோமென உட்கொணம், நீபோய்ச் சனையாடிவாவெ ன்ன அவளும் அதற்கிசைத்துபோ யுபொருதி கலைப்பெய்துவா, அக்குறியறிந்து அவள் வறையணங்காகப் புனை து வேறுபடுத்துக் சருந்திறல் அதற்குச்செடியுள் —

அச்சின்றவாமணியோர நாடனமபலவனமலயத் திகுனறவாணாகொழுந்திரெ முந்தண்புனமுடையா ளாகுனறவாறமாதாடசசென்றாளாரசமவவவையே பொச்சின்றவாறணங்கேயிணங்காகு முனசகவனே.

வேடவனோத்தோளியை வேறுபாடுகண் டாடவனோத்தோழி யணங்கென்றது.

இ - ள். அக்கு தவாமணி சோ கண்டன - அக்காங்கி நல்ல மணிபொருந்திய மீடறையுடையான—அமபலவன - அமபல வன—மலயத்து இக் குனறவாணா கொழுந்த செழும இங்குண புனம் உடையாள - அவனது பொதியின் மலத்தினைகண்ணாராகிய இக்குனறவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத்தண்டனங்

ஈ திருவாசகம், திருச்சாழல். ச.

காவலுடையாள்—அக் குன்ற ஆறு அமர்ந்து ஆடச் சென்றாள் அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆற்றைமேவி ஆடப்போயினாள்— அங்கம் அவ்வவையே ஒக்கின்ற ஆறு - நின்னுறுப்புக்கள் அவளுறுப்புக்களாகிய அவற்றையேயொக்கின்றபடி—அணங்கே - என்னணங்கே—உனக்கு அவள் இணங்கு ஆகும் - நினக்கு அவளினங்காகும்; அதனால் அவளைக் கண்டு போவாயாக. எ - று.

இன் அல்வழிச்சாரியை. மலயத்திக்குன்றமென்று இயைப்பாருமுளர். (சு.அ)

சுனையாடல்கூறிநகைத்தல்.

சுனையாடல் கூறிநகைத்தலென்பது வேறுபடுத்துக்கூற நான்க்கண்டு, சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளகத்தப்பிய தாதும் இந்நிறமுந்தருமாயின் யானுஞ் சுனையாடிக் காண்பேனெனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செந்திறமேனிவெண்ணீரணிவோன்றில்லையம்பலம்போ
லந்திறமேனினின்கொங்கையிலங்கழிக்குங்குமமு
மைந்திறவார்குழன்மாலையுந்தா தும்வளாய்மதஞ்சே
ரிந்திறமும்பெறின்யானுங்குடைவனிருஞ்சுனையே.

மாணநாட்டிய வார்குழற்பேதையை

மாணநாட்டி நகைசெய்தது.

இ - ள். செந் நிற மேனி வெள் நீறு அணிவோன் தில்லை அம்பலம்போல் - செய்ய நிறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளிய நீற்றை அணிவோனது தில்லையம்பலத்தையொக்கும்—அம் நிற மேனி நின் கொங்கையில் அங்கு அழி குங்குமமும் - அழகிய நிறத்தையுடைத்தாகிய மேனியையுடைய நின்னுடைய கொங்கைகளில் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமத்தையும்—மை நிற லார்குழல் மாலையும் - மையைப்போலு நிறத்தையுடைய நெடிய குழலின் மாலையையும்—தாதும் - அளகத்தப்பிய தாதையும்—வளாய் மதம் சேர் இந் நிறமும் பெறின் - மேனிமுழுதையுந் குழ்ந்து மதத்தைச் சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவேனாயின்—இருஞ் சுனையானும் குடைவன் - நீ குடைந்த பெரியசுனையை யானுங்குடைவேன். எ - று.

அம்பலம்போன் மேனியெனவியையும். அங்கழிக்குங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த குங்குமம் என்றவாறு. மைந்திறவார்குழன்மாலையுந்தாதும் வளாவ இதனையும்

இதனையும் பெறினென எச்சந்திரித்துரைப்பினுமமையும். வளாவுதல் புணர்ச்சிக்காலத்தில் மாலையின் முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பிய தாதுஞ் சிதறிக் குங்குமத்தினமுந்தி வாங்குதற்கருமையாக விரவுதல். மதமென்றது காமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ப்பை. (௬௬)

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது சுனையாடல்கூறி நகையாடாநின்ற தோழி, அதுகிடக்க நியாடிய அப்பெரிய சுணைதான் கண்ணிவப்ப வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்டவற்றோ சொல்வாயாகவெனப் புணர்ச்சி உரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்தீத்
தருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க்
கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணுரளிபின்
வருங்கண்மலைமலர்சூட்டவற்றோமற்றவ்வான்குணையே.

மணக்குறி நோக்கிப்

புணர்ச்சி யுரைத்தது.

இ - ள். பருங்கண் கவர் கொலை வேழப் படையோன் பட - பரிய கண்ணையும் விரும்பப்படுங் கொலையையுமுடைய கருப்புச் சிலையாகிய படையையுடையவன் மாள—படர் தீத் தரும் கண்ணுதல் தில்லை அம்பலத்தோன் தட மால் வரைவாய் - செல்லுந் தீயைத்தருங் கண்ணையுடைத்தாகிய நுதலையுடைய தில்லையம்பலத் தானது பெரிய மால்வரையிடத்து—அவ்வான் சுணை—நியாடிய அப்பெரியசுணை—கருங் கண் சிவப்ப கனிவாய் விளர்ப்ப - கரிய கண் சிவப்பத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப—அளி பின் வரும் கண் ஆர் கள் மலை மலர் சூட்ட வற்றோ - அளிகள் பின்னொடர்ந்துவருங் கண்ணிற்கு ஆருங்களையுடைய மலைமலரைச் சூட்டவற்றோ? சொல்வாயாக. எ - று.

பருங்கண்ணென மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெருமையாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம் தாழ்வரை யெனினுமமையும். வருங்கண்வரை மலரென்பது பாடமாயின், அளிதொடரு மிடத்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூவினேகதேசத்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது ஒருபூவை முழுதுஞ்சூட்டினாயின் தலைவி அதனையறிந்து பேணவேண்டி வாய்குதலைக்கடும். ஆகையால் இவளிடத்தியாமற் ரோழியறிவது பயனாக ஒருபூவின் முறித்தொருசிறிய விதழைச் சூட்டினுன்; ஆனக

யான் வரைந்தமலரென்றாளாம். மத்து அசைநிலை. இவைநான்கும் நாணநாட்டம். மெய்ப்பாடு நகை. பயன் கரவுநாடியுணர்தல்.

இவை முன்னுறவுணர்தலின் விகற்பம். இவைநான்கும் பெருந்திலைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகலான். என்னை, “கைக்கிலை பெருந்திலை யகப்புற மாறும்.” இவற்றுள், கைக்கிலை யென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திலையென்பது பொருந்தாக் காமம். என்னை “ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுந்—செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திலை.” என்பவாகலின். நாணநாடலாகாமை: இவள்பெருநாணினளாதலான், தான்மறைந்து செய்த காரியத்தைப்பிறரறிவின் இறந்துபடும்; ஆதலான், நாணநாட்டமாகாது. நடுங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரொன்றாகலான் இறந்துபடுமாதுலன். ஆதலால், அகத்தமிழிற்கு இவை வழுவாயின. இனி இதற்கு வழுவமைதி “நன்னிலைநாணம்” என்பதனானறிக.

(௭௦)

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்டமுண்மைபுணர்ந்தோழி இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன; அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றேயென வியந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ
ராகத்துளோருயிர்கண்டனம்யாமின்றியாவையுமா
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற்
ரேகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றுய்வருமின்பத்துன்பங்களே.

அயில்வேற்கண்ணியொ டாடவன்றனக்குயிரொன்றென
மயிலிபற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

இ - ள். யாவையும் ஆம் ஏகத்து ஒருவன் - எல்லாய்பொருள் களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன்—இரும் பெர்ழில் அம் பலவன் - பெரியபொழில்களாற் சூழப்பட்ட அம்பலத்தையுடையான்—மலையில் தோகைக்கும் தோன்றற்கும் இன்பத்துன்பங்கள் ஒன்றாய் வரும் - அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் இத்தோன்றற்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன, அதனால்—காகத்து இரு கண்ணிற்கு மணி ஒன்றே கலந்தாங்கு இருவர் ஆகத்துள் ஒருயிர் யாம் இன்று கண்டனம் - காகத்தினிரண்டு கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போல இருவர் யாக்கையுள் ஒருவிரை யாமின்று கண்டேம். எ - று.

யாவையுமாமேகம் பராசத்தி. அம்பலவன் மலையில் இன்று யாங்கண்டனமென்றுகூட்டி, வேரோரிடத்து வேறொருகாலத்து வேறொருவர் இதுகண்டறிவாரில்லையென்பதுபட வுரைப்பினும் ஸ்மயம். கலந்தாரிருவரென்பது பாடமாயின், காசத்திருகண்ணிற் கொன்றேமணியென்பதனை எடுத்துக்காட்டாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு பெருமீதம். பயன் மதியுடம்படுதல். (எக)

நாணாநாட்டம் முற்றிற்று.

—o—o—o—

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் “நடுங்கல், புலிமிசைவைத்தல் புதலுங்காலே.” என்றோ தப்பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது கூட்டமுண்மை யுணர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணினைளாகலானும் தான் அவள் குற்றேவன்மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவடனைக் கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று, ஒருபுலி ஒருவனை யெதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவனை நடுங்க நாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆவாவிருவரறியாவடிதில்லையம்பலத்து
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனைபுன்னுரின்முன்னித்
நீவாயுருவைகிழித்ததந்தோகிந்தேபிழைப்பித்
நாவாமணியேல்பணிகொண்டவாநின்றோராண்டகையே.

துடங்கிடைப் பாங்கி

நடுங்க நாடியது.

இ - ன். இருவர் அறியா அடி மூவாயிரவர் வணங்கத் தில்லை அம்பலத்து நின்றோனை உன்னுரின் - அயனும் அரியுமாகிய இருவரறியாத அடியை மூவாயிரவர்த்தணர் வணங்கத் தில்லையம்பலத்து எளிவந்து நின்றவனை நினையாதாரைப்போல வருந்த—முன்னித் தீ வாய் உழுவை கிழித்தது - எதிர்ப்பட்டித் தன்கொடியவாயை உழுவை அங்காந்தது, அங்காப்ப—சிந்தே பிழைப்பித்து இன்று ஒரு ஆண்டகை மணியேல் பணி கொண்ட ஆறு - அதனைச் சிந்தே தப்புவித்து இன்றோராண்டகை மணியையுடைய வேலைப் பணிகொண்டவாறென். எ - து.

அயனும் அரியுந் தில்லையம்பலத்திற்சென்று வணங்குமாறறிந் திலரென்னுங்கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட்

குறிப்பு. இரக்கத்தின்கட்குறிப்பாய்த் தீவாயுழுவை கிழித்ததென்பதனை நோக்கிநின்றதெனினுமமையும். வருந்தவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தராகலின் உன்னுநார் புலிக்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். தீவாயுடையுமுழுவை அவனைக்கிழித்ததெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினுமமையும். அந்தோவென்பது இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது விரியப்பின்கட் குறிப்பு. இதனுள் தலைமகளை நடுங்கநாடியதெவ்வாறெனின், தன்கொடிய வாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறொன்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்றுபொருளும் படுகையான், இது நடுங்கநாட்டமாயிற்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியாராயும் வண்ணம் தோழி நாடுகையான். தீவாயுழுவைகிழித்ததென்ற இம்மூன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனம் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்காநிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப்பணிகொண்டவாறென்னென நடுக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவுநாடுதல். ஆல்தாவது வெளிப்படச்சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றன்மேல்வைத்துச் சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு நகை. பயன் நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

நிருத்தம்பயின்றவனென்பதுதொட்டு மெய்யேயிவற்கில்லையென்பதன்காறும் வர ஐந்துபாட்டினும் முன்னுறவுணர்தலையும் ஐயுற வாக்கி, இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்துணர்வாக்கினார். மைவாரென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இவையாறிலும் முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்தல் இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தலென்னும் மூன்றனையுந் துணிந்துணர்வாக்கினார். ஈண்டிவ்விதப்பங் கண்டுகொள்க. (எஉ)

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

ம ட ற் றி ற ம்.

மடற்றிறமென்பது நடுங்கநாடவும் பெருநாணினைளாதலின், தலைமகள் தன்குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவளிறந்து படவுங்குடிகென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாதத் தொடங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணினைளாதலிற் பின்னுந் தலைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் தலைமகன் சென்று, இந்நாளெல்லாம் என்குறை நின்னான் முடியுமென்று நின்னை

வந்திரந்தேன்; இது நின்னன்முடியாமையின் யான் மடலூர்ந்தா யினும் இக்குறை முடித்துக்கொள்வேனெனத் தோழிக்குக் கூற நிற்றல். என்னை, “முன்னுற வுணரினு மவன்குறை யுற்ற—பின்ன ரல்லது கிளவிதோன் ருது” * என்பவாகலின்.

ஆற்றா துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்த
றன்றுணி புரைத்த லொடுவகை புரைத்த
லருளா லரிதென னடையா லரிதென
லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க
லுடம்படாது விலக்க லுடம்பட்டு விலக்க
றிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை
வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

இ-ள். ஆற்றாதுரைத்தல், உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல், தன் னுணிபுரைத்தல், மடலேறும்வகையுரைத்தல், அருளாலரிதெனவி லக்கல், மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல், அவயவமெழுத லரிதெனவிலக்கல், உடம்படாதுவிலக்கல், உடம்பட்டுவிலக்கல் எனவிவை ஒன்பதும் மடற்றிறமாம். எ - று. அவற்றுள்—

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது தலைமகன்மேன் மடற்றிறம் கூறு கின்றனாகலின் அதற்கியைவுபட அவ்விருவருமழச் சென்றுநின்று, நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது; இதனை அறிமி னெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றமை மிகுதி கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொருளாவெண்ப்புகுந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா
விருளாயிருக்குமொளியின்றிசிற்றம்பலமெனலாஞ்
சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ
ரருளாதொழியினொழியாதழியுமென்னாயிரே.

மல்லற்றிரள் வரைத்தோளவன்
சொல்லாற்றாது சொல்லியது.

இ - ள். புகுந்து என்னைப் பொருளா ஆண்டு - தானேவந்து புகுந்து என்னைப் பொருளாக மதித்தாண்டு—புரந்தரன் மால் அயன்பால் இருளாய் இருக்கும் ஒளி நின்ற சிற்றம்பலம் எனல் ஆம்—இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயிருக்

கின்ற ஒளி தங்கிய சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகும்—சுருள் ஆர் கருங் குழல் வெள் நகைச் செவ்வாய்த் துடி இடையீர் - சுரு ளார்ந்த கரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையினையுஞ் செய்யவாயி னையுமுடைய துடியிடையீர்—அருளாதொழியின் என் ஆருயிர் ஒழியாது அழியும் - நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாருயிர் தப்பா மலழியும்; அதனான் அருளத்தகும். எ - று.

தொகையின்மையிற் பாலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட் டிக. சிற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடற்றிறங் கூறுகின் றானாகலின், அதற்கியையவுபட ஈண்டிங் குறையுறுதல் கூறினான். சொல்லாற்றாது-சொல்லுதற்கும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடி அமுசை. பயன் ஆற்றாமையுணர்த்துதல். (எந)

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தலென்பது ஆற்றாமையுறு அது வாழியாகநின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன் மகளிரது கண்வ லைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதவிடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப்பெறுவரென உலகின்மேல் வைத்துக் கூரு டிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காய்சினவேலன்னமின்னியல்கண்ணின்வலைகலந்து
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன்றென்புலியூ
ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப்
பாய்சினமாவெனவேறுவாசீனார்ப்பனைமடலை.

புலவேலண்ணல் புனைமடலைற்
றுலகின்மேல்வைத் துய்த்துரைத்தது.

இ - ள். காய் சினவேல் அன்ன மின் இயல் கண் வலை - காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளிமியலும் ' கண்ணாகிய வலையை—கலந்து வீசினபோது உள்ளம் மீன் இழந்தார் - மகளிர் கலந்து வீசினபோது அவ்வலைப்படுதலான் உள்ளமாகிய மீனை யிழந்தவர்கள்—வியன் தென்புலியூர் ஈசன சாந்தும் எருக்கும் அணிந்து - பெரிய தென்புலியூர்க்கணுளனாகிய ஈசனுடைய நீற் றையும் எருக்கம்பூவையும் அணிந்து—ஓர் கிழி பிடித்து - ஒருகி ழியைக் கையிற் பிடித்து—பாய் சின மா எனப் பனை மடல் சீனார் ஏறுவர் - பாயவல்ல சினத்தையுடைய மாவெனப் பனைமடலைச் சீனார்க்கணேறுவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாத விடத்து. எ - று.

மின்னியல்வேலென்று கூட்டினுமமையும். இன் அல்வழிச் சாரியை. கண்ணென்வலையென்பது உம் பாட்டம். மகளிரென ஒரு சொல்வருவியாது கருவி கருத்தாவாக உரைப்பினுமமையும். உள் ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும் தம்வயமன்றி மடவின் வயத்த ராய் நின்றலால் கருவி கருத்தாவாகக்கொள்க. சாந்தும் எருக்கு மென இரண்டாகவின் ஈசனவெனப் பன்மையுருபு கொடுத்தார். பாய்சினமென்புழிச் சினம் உள்ளமிகுதி. உய்த்துரைத்தது-குறிப் பாலுரைத்தது. (எச)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

தன்றுணிபுரைத்தலென்பது முன்னுலகின்மேல் வைத்துணர் த்தி அதுவழியாக நின்று, என்னையும் ஒருபெண்கொடி பிறரிசுழ மடலேறப்பண்ணு நின்றதென முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தன் றுணிபு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணைமடங்கவிரிநீர்ப் பரந்துவெற்புக்கரப்ப
மண்ணைமடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற்கு
மண்ணைமடங்கலதனம்பலவனருளில்போற்
பெண்ணைமடன்மிசையான்வரப்பண்ணிற்றொர் பெண்கொடியே.

மானவேலவன் மடன்மாமிசை
யானுமேறுவ நென்னவுரைத்தது.

இ - ள். விண் மடங்க - விண் மடங்கவும்—விரிநீர் பரந்து வெற்புக் கரப்ப - விரிநீர் பரத்தலான் வெற்பொளிப்பவும்—மண் மடங்க வரும் ஒருகாலத்தும் மன்னிநிற்கும் அண்ணல் - மண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிதுதியாகிய ஒருகாலத்தின்கண்ணும் நிலை பெற்றுநிற்கும் அண்ணல்—மடங்கல் அதள் அம்பலவன் - சிங்க த்தினது தோலையுடைய அம்பலவன்—அருள் இலர் போல் பெ ண்ணை மடல்மிசை யான் வரப் பண்ணிற்று ஓர் பெண் கொடி - அருவனதருளில்லாதாரைப்போலப் பிறரிசுழப் பனைமடன்மேல் யான் வரும் வண்ணம் அறிவின்மையைச் செய்தது ஒருபெண் கொடி. எ - று.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐகாரம் அசைநிலை. மடங்குதல் தத்தங்காரணங்களினொடுங்குதல். மடங்கல் புலியெனினுமமை யும். மானம் கொண்டாட்டம். வேலையுடையவனது மானமாகிய குணம் வேன்மேலேற்றப்பட்டதெனினு மமையும். இவை யிரண் டற்கும் மெய்ப்பாடு இனிவரல். பயன் ஆற்றாமையுணர்த்துதல். ()

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது துணிபுகூறவும் பெருநாணிளளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நாணிழந்தமைதோன்ற நின்ற, யான் நாளை நின்னூர்த்தெருவே மடலுங்கொண்டு வருவேன்; பின்வருவது காணெனத் தலைமகன் தான் மடலேறும்வகை கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழிகின்றவெண்ணையுநின்றநின்கார்மயிறன்னையும்யான்
சுழியொன்றநாடியெழுதிக்கைக்கொண்டென்பிறவிகெட்டின்
றழிகின்றதாக்கியதாளம்பலவன்கயிலையந்தேன்
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே.

ஆடல்வேலவ னழிவுற்று

மடலேறும் வகையுரைத்தது.

இ - ள். கழிகின்ற என்னையும் - கழியாநின்ற என்னையும்—
நின்ற நின் கார்மயில் தன்னையும் - யானித்தன்மையனாகவுந் தன்
றன்மையளாய்நின்ற நின்னுடைய கார்மயிறன்னையும்—கிழி ஒன்ற
நாடி எழுதி - கிழிக்கட்பொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி—யான் கைக்
கொண்டு - யான் அதனைக் கையிற்கொண்டு—என் பிறவி இன்று
கெட்டு அழிகின்றது ஆக்கிய தாள் அம்பலவன் கயிலை - என்பிற
வியை இன்றுகெட்டழியாநின்றதாகச் செய்த தானையுடைய அம்
பலவனது கைலையின்—அம் தேன் பொழிகின்ற சாரல் றும்
சீறூர்த் தெருவிடைப் போதுவன் - அழகிய தேன்பொழியாநின்ற
சாரற்கணுண்டாகிய துமது சீறூர்த்தெருவின்கட்டிரிவேன்; பின்
வருவதுகாண். எ - று.

தனக்கு அவளையலென்னுங் கருத்தினனாய், நின்கார்மயிலென்
றான். என்னையும் நின் கார்மயிறன்னையும் மடலிடத்தெழுதுவே
னென்றதென்னை கார்மயிலை யெழுதுவதன்றித் தன்னையுமெழுது
மோவெனின், மடலெழுதிக் கையிற்கொண்டால் உரையாடுகையி
னறி இவனும் ஒவியமாகலின், மடலின்றலையிலே தன்னுரையுந்
தன்பேரையும் அவளுரையும் அவள்பேரையும் எழுதுகையால்
என்னையுமென்றான். கார்மயில் கார்சூலத்துமயில். அழிகின்ற
தென நிகழ்காலத்தாற் கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலங்
கெட்டும் யாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநின்ற
மைபின். மெட்ப்பாடும் படனும் அவை. (எசு)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதெனவிலக்கலென்பது தலைமசன் வெளிப்பட நின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி இனியவன் மடலேறவுங்குடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணியை விட்டுவந்து, எதிரின்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள யாரிடத்ததாமென்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்கா நிற றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நடனும்வணங்குந்தொல்லோனெல்லைநான்முகன்மாலறியாக்
கடனாமுருவத்தான்நில்லைமல்லற்கண்ணார்ந்தபெண்ணை
யுடனும்பெடையொடொண்சேவலுமுட்டையுங்குட்டழித்து
மடனும்புனைதரியார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே.

அடல்வேலண்ண லருளுடைமையின்

மடலேற்றுகக் கரிதென்றது.

இ - ள். நடன் - கூத்தன்—நாம் வணங்கும் தொல்லோன் - நாம் வணங்கும் பழையோன்—நான்முகன் மால் எல்லை அறியாக் கடன் ஆம் உருவத்து அரன் - நான்முகனும் மாலும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரன்—தில்லை மல்லல் கண் ஆர்ந்த பெண்ணை - அவனது தில்லை க்கணுண்டாகிய வளத்தையுடைய கண்ணிற்கார்ந்த பெண்ணைக் கண்—உடன் ஆம் பெடையொடு ஒண் சேவலும் முட்டையும் கட்டழித்து மடல் நாம் புனைதரின் - உடனாகும் பெடையொடும் ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையையுங் காவலையழித்து மடலைநாம் பண்ணின்—மன்ன - மன்னனை—இன் அருள் யார்கண்ணது - இனிய அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாம்? எ - று.

அறியாவுருவமென வியையும். அறியாத அக்கடனுளதா முரு வமெனினுமமைபும். மடல்விலக்கித் தழீஇக்கொள்கின்றாளாத லின், நாமென உளப்படுத்துக்கூறினாள். நின்னருளென்பது பாட மாயின், யார்கண்ணருளுவையென்றுரைக்க. அண்ணல் முன்னி லைக்கண்வந்தது. (என)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுதலரிதென விலக்கலென்பது அருளெடு த்து விலக்கவும் தனவழி நில்லாமைகண்டு அவன்வழிபொழுக்கி விலக்குவாளாக, நாமதருள்கிடக்க மடலேறுவார் மடலேறுதல்

மடலேறப்படுவா ருருவெழுதிக்கொண்டன்றே; நுமக்கு அவன் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென் னோவென விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவந்தாண்டுகொண்டென் முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூர்புரையுங் கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியநடைக்குப் படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோ நும்பரிசுகத்தே.

அவயவமரிதி னண்ணீட்டினும்

இவையிவைத்தீட்ட வியலாதென்றது.

இ - ன். சந்தம் மால் கண்டிலாதன அடி காட்டி வந்து ஆண்டுகொண்டு - மறையும் மாலுங் கண்டறியாதனவாகிய அடி களை எனக்குக் காட்டித் தானே வந்தாண்டுகொண்டு—என் முடிச் சந்த மா மலர் ஆக்கும் முன்னோன் புலியூர் புரையும் - அவ்வடி களை என்முடிக்கு நிறத்தையுடைய பெரியமலராகச்செய்யும் முன் னோனது புலியூரையொக்கும்—கடிச் சந்த யாழ் கற்ற மென் மொழி - சிறந்த நிறத்தையுடைய யாமோசையின் நன்மையைக் கற்ற மென்மொழியையுடைய—கன்னி அன நடைக்கு - கன் னியது அன்னத்தி னடைபோலு நடைக்கு—படிச்சந்தம் ஆக்கும் படம் உளவோ நும் பரிசுகத்து - படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்கள் உளவோ நுமது சித்திரசாலையின்கண். எ - று.

கடிச்சந்தயாழ்கற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோ சையையுடைய யாழ்வந்தினிதாக வொலித்தலைக்கற்ற மென்மொழி யென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடிவையு டைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியல்பையுடையது. படிச்சந்த மென்பது பிரதிச்சந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (எஅ)

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரிதென விலக்கலென்பது அவளது மொழி நடை கிடக்க, இவைதாமெழுத முடியுமோ? முடியுமாயின் யான் சொன்ன படியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேறுமென்று அவளதவயவங் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாமுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச் சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றொல்பிறவி யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம் போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோ துகவே.

அவயவ மானவை

யிவையிவை யென்றது.

இ - ன். யாமும் எழுதி - மொழியாக மொழியோடொக்கும்
ஒசையையுடைய யாழையுமெழுதி—எழில் முத்தும் எழுதி - முது
வலாக எழிலையுடைய முத்துக்களையுமெழுதி—இருளில் மென் புச்
சூழும் எழுதி - சூழலாக இருளின்கண் மெல்லிய பூவானியன்ற
சூழையுமெழுதி—ஒரு தொண்டையும் தீட்டி - வாயாக ஒருதொ
ண்டைக்கனியையுமெழுதி—இள மாம் போடும் எழுதிற்று ஓர்
கொம்பர் உண்டேல் - கண்ணுள இளையதாகிய மாவடுவகிரையும்
எழுதப்பட்டதோர் சொம்பருண்டாயின்—கொண்டு போதுக -
அதனைக்கொண்டு எம்முர்க்கண் மடலேறவாரும். எ - று.

என் தொல் பிறவி ஏழும் எழுதாவதை சிதைத்தோன் புலியூர்
இளமாம் போடும் - என்னுடைய பழையவாகிய பிறவிகளேழை
பும் கூற்றுவன் தன்கணக்கிலெழுதாதவண்ணஞ் சிதைத்தவனது
புலியூரிளமாம் போழுமெனக்கூட்டுக.

முத்துமென்னு மும்மை விசாரவகையாற் றொக்குகின்றது.
சூழென்றது சூழ்ந்த மாலையை. செயதெனெச்சங்கன் எழுதிற்றெ
ன்னுந்தொழிற்பெயரின் எழுதுதலொடுமுடிந்தன. எழுதிற்றென்
பது செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறிகின்றது. வினை
யெச்சங்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினு மமையும். மொழியும்
இவளதாகலின், அவயவமென்றான். இவை மூன்றற்கும் மெய்
பாடு நகை. பயன் மடல்விலக்குதல். (எக)

உடம்படாதுவிலக்கல்.

உடம்படாதுவிலக்கலென்பது எழுதலீகாமைகூறிக் காட்டி,
அதுகிடக்க, நும்மையாம் விலக்குகின்றேமல்லேம்; யான் சென்று
அவணினையறிந்துவந்தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டற்றைச்செய்யும்;
அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது வில
க்காற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைத்திண்மடனின்குறிப்புச்
சீர்வாய்சிலம்பதிருத்தவிருந்திலமீசர் தில்லைக்
கார்வாய்குழலிக்குன்னுதரவோதிக்கற்பித்துக்கண்டா
லார்வாய்தரினறிவார்பின்னைச்செய்கவறிந்தனவே.

அடுபடையண்ண லழிதுயரொழிகென

மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.

இ - ள். உயர் பெண்ணைத் தின் மடல் ஊர்வாய் - உயர்ந்த பெண்ணையினது தின்னிய மடலையூர்வாய்—ஒழிவாய் - அன்றி யொழிவாய்—சீர் வாய் சிலம்ப - அழகுவாய்த்த சிலம்பையுடையாய்—நின் குறிப்புத் திருத்த இருந்திலம் - நின்கருத்தை யாந்திருத்த விருந்தேமல்லேம்—ஈசர் தில்லைக் கார் வாய் குழலிக்கு உன் ஆதரவு ஒதி - ஈசரது தில்லைக்கணுளளாகிய கருமைவாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்லி—கற்பித்துக் சண்டால் - இதற்கு அவளுடம்படும்வண்ணஞ் சிலவற்றைக் கற்பித்துப் பார்த்தால்—வாய்தரின் ஆர் அறிவார் - இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்—பின்னை அறிந்தன செயக - இடந்தாராளாயிற் பின் நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. எ - று.

கார்போலங் குழலெனினுமமையும். வாய்தரினென்பதற்கு வாய்ப்பினெனினுமமையும். பின்னைச்செய்கவென்றது நீகுறித்தது செய்வாய் ஆயினும் என்குறிப்பிதவென்றவாறு. (௮௦)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கலென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடையே வேற்றுமையின்மைகூறி, டான் நின்குறைமுடித்துத் தருவேன்; நீவருந்த வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பைந்நாணரவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதா
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம்
மொய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானமுந்தினுமென்னின்முன்னு
மிந்நாளிதுமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே.

அரவருதுண்ணிடைக் குரவருகந்தலென்
னுள்ளக்கருத்து விள்ளாளென்றது.

இ - ள். பை நாண் அரவன் - பையையுடைய அரவாகிய நாணையுடையான்—படு கடல்வாய் படு நஞ்சு அமுது ஆம் மை நாண் மணி கண்டன் - ஒலிக்குங் கடலிடத்துப்பட்ட நஞ்சும் அமுதாகும் மைநாணு நீலமணிபோலுங் கண்டத்தையுடையான்—மன்னும் புலியூர் மணந்த பொன் - அவன் மன்னும் புலியூரைப் பொருந்திய பொன்போல்வான்—நான் மொய் இம் முது திரை வாய் யான் அமுந்தினும் என்னின் முன்னும் - நாட்காலத்தாடும் பெருமையையுடைய இம்முதியகடற்கண் யானமுந்தினேனாயினும் தான் என்னின் முற்பட்டமுந்தும்-மது வார் குழலாட்கு என்கண்

இன் அருள் இந்நாள் இது - தேனையுடைய நெடியசூழலாட்கு என் கணுண்டாகிய இனிய அருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிராநின் றது. எ - று.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப்பெயர் கொண்டது. மைந்நாணுங் கண்டமெனவியையும். ராணிகண்ட னென்பது வடமொழியிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்றிரிந்து நின் றது. மொய் வலி; ஈண்டுப் பெருமைமேனின்றது. குற்றேவல் செய்வார்கட் பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்து மொருதன் மைத்தாய் நிகழாதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றான். என வே தலைமகளது பெருமையுந் தன்முயற்சியது அருமையுங் கூறிய வாரூயிற்று. அரா குரா வென்பன குறுகின்றன. வருமென்பது உவமைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி பெருமிதம். பயன் தலைமகனையாற்றுவரித்தல். (அக)

மடற்றிறம் முற்றிற்று.

.குறைநயப்புக்கூறல்.

குறைநயப்புக் கூறலென்பது தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகனைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறை கூறுநிற்றல். அதுவருமாறு—

குறிப்பறித லோடு மென்மொழி கூறல்
விரவிக் கூற லறியாள் போறல்
வஞ்சித் துரைத்தல் புலந்து கூறல்
வன்மொழி கூறன் மனத்தொடுநேர்தல்
சொன்ன விருநான்குந் துறைகுறை நயப்பென
மன்னிய பொருளில் வகுத்திசி னேரே.

இ - ள். குறிப்பறிதல், மென்மொழியாற்கூறல், விரவிக்கூறல், அறியாள்போறல், வஞ்சித்துரைத்தல், புலந்துகூறல், வன்மொழியாற்கூறல், மனத்தொடுநேர்தல் என விவையெட்டுங் குறைநயப்பித்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது தலைமகனது குறைகூறத் துணியா நின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேளையின் இவள் இகளை மறுக்க வங்குடிமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவை

யுடையராய்ச் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார்; வந்து நின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலர்; அவரிடத்து யாஞ்செய்யத்தக்க தியாதெனத் தான் அறியாதான்போலத் தலைமகளோடு உசாவி, அவண்ணைவறியாநின்றல். என்னை, “ஆங்குணர்ந் தல்லது கிழவோ டேத்துத்—தான்குறை யுறுத ரோழிக் கில்லை”* என்பவாகலின். அதற்குச்செய்யுள்—

தாதேயம்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித்
தேதேயெனுந்தில்லையோன்சேயெனச்சினவேலொருவர்
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ்சொல்லார்
யாதேசெயத்தக்கதுமதுவார்முழலேந்திழையே.

நறைவளர்கோதையைக் குறைநயப்பித்தம்
குள்ளறிகுற்ற வொள்ளிழையுரைத்தது.

இ - ள். மாதே - மாதே—தாது ஏய் மலர்க் குஞ்சி அம் சிறை வண்டு தண் தேன் பருகி - தாதுபொருந்திய மலரையுடைய குஞ்சிகளின்கண் அழகிய சிறகையுடைய வண்டினங்கள் தண்டேனைப் பருகி—தேதே எனும் தில்லையோன் சேய் என - தேதேயெனப்பாடுந் தில்லையையுடையானுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம்—சின வேல் ஒருவர் புனத்திடைவாளாவருவர் - சினவேலையுடையாரொருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளாவருவர் பலகாலும் வாராநிற்பர்—வந்து யாதும் சொல்லார் - வந்துநின்று ஒன்று முரையாடார்—மதுவார் குழல் ஏந்திழையே—மதுவார்ந்த குழலையுடைய ஏந்தியாய்—செயத் தக்கது யாதே - அவரிடத்து நாஞ்செய்யத்தக்கது யாதென்றறிகின்றிலேன். எ-று.

குஞ்சி தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி; மலரினது குஞ்சியெனவிரித்து அல்லியென்றுரைப்பினுமமையும். சேயோடொத்தல் பண்பு வடிவுமுதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருதலுமாம். வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருதாது வருவரென்பான், வாளாவருவரென்றான். முகம்புகுகின்றாளாதலின், பின்னும் ஏந்திழையே பென்றான். சேயென்புழி எண்ணேகாரந் தொக்குகின்றது; என்னை, மேலே “புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்களை வேள்கொல்” எனவருதலான். யாதேயென்னுமேகாரம் வினா. மாதே ஏந்திழையே என்புழி ஏகாரம் வினியுருபு. அறிகுற்ற வென்பது அறியவேண்டியவென்னும் பொருட்கண்வந்த ஒரு மொழிமுடிபு. (அஉ)

* இறையனாரகப்பொருள். அ.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற் கூறலென்பது நினைவறிந்து முகங்கொண்டு அனுவழியாகநின்று, ஒருபெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன்; இஃதென்ன மாயங்கொல்லோ அழிகின்றிலேனெனத் தோழி தான் அதற்கு நொந்து கூறுநிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்—

வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைம்மிக்கென்னமாயங்கொலோ
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனீர்ந்தழையன்புலியூர்ப் [த்
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல்பூங்கணைவேன்கொலென்ன
தெரியேமுரையான்பிரியானொருவனித்தேம்புனமே.

ஒளிருறுவேலவன் தளர்வுதுகின்றமை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

இ - ள். வரி சேர் தடங் கண்ணி - வரிசேர்ந்த பெரிய கண்ணையுடையாய்—ஒருவன் மம்மர் கைம்மிக்கு - ஒருவன் மயக்கங்கைம்மிக்கு—எரி சேர் தளிர் அன்ன மேனியன் - எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மேனியையுடையனுமாய்—ஈர்ந்தழையன் - வாடாத தழையையுடையனுமாய்—இத் தேம்புனம் பிரியான் - இத்தேம்புனத்தைப் பிரிகின்றிலன்—உரையான் - ஒன்றுரைப்பதுஞ் செய்கின்றிலன்—புலியூர்ப் புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங் கணை வேள் கொல் என்னத் தெரியேம் - அவன்றன்னைப் புலியூர்க்கணுளாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுடையோனுடைய புதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோவென்று யாந்துணிகின்றிலேம்—என்ன மாயம் கொலோ - ஈதென்ன மாயமோ! எ - று.

அவ்வாறு இறப்பப் பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல் என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுங் கருத்தால், என்ன மாயங்கொலோவென்றான். புலியூர்ப்புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொலென்றதனால் நம்மை யழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள்கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்க வந்தானோவென்றும் கூறியவாறாயிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பென்றுணர்க. கொல் ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன வினையெச்சங்கள். மென்மொழி மொழிந்தது—மென்மொழியான் மொழிந்தது. (அங்)

விரவிக் கூறல்.

வீரவிக் கூறலென்பது வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியு
மென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு
ஒருபெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல நின்றான்; அந்நிலைமையை
நீ கண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய்; யான் வன்கண்மையேனாத
லான் ஆற்றியுள்ளேனாய்ப் போந்தேனென மென்மொழியோடுகிதிது
வன்மொழிபடக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நீகண்டனையெனின்வாழலைநேரிழையம்பலத்தான்
சேய்க்கண்டனையன்சென்றாங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு
பேய்க்கண்டனையதொன்றாகிநின்றானப்பெருந்தகையே.

வன்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்தது.

இ - ன். நேர் இழை - நேரிழாய்—அம்பலத்தான் சேய் கண்
டனையன் - அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும்
ஒருவன்—ஆங்கு ஒரு அலவன் தன் சீர்ப் பெடையின்வாய் வண்டு
அனையது ஒரு நாவல் கனி சென்று நனி நல்கக் கண்டு - அவ்விட
த்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின்வாயின்கண் வண்
டனையதொரு நாவற்கனியைச் சென்று மிகவுங்கொடுப்ப அத
னைக்கண்டு—அப் பெருந்தகை பேய் கண்டனையது ஒன்று ஆகி
நின்றான்—அப்பெருந்தகை பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வதோர்
வேறுபாட்டையுடையனாகி நின்றான்—நீ கண்டனை எனின் வா
ழலை - அந்நிலையை நீகண்டாயாயின் உயிர் வாழமாட்டாய்; யான்
வன்கண்மையேனாதலின், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுள்ளேனென்.
எ - று.

பேய்க்கண்டனைய தென்பதற்குப் பேயைக் 'கண்டாற்போல்
வதோர் வேறுபாடென்றுரைப்பினு மமையும். பேய்க்கண்டனைய
தொன்றையுடையனானது ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஒன்றாகியெ
ன்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்னுணர்வொழியப்
போயினான் இன்றுவந்திலனென்னுது பேய்க்கண்டனையதொன்றாகி
நின்றானென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், சேய்க்கண்டனை
யனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று. மிகுத்தல்—ஆற்
ருமைமிகுத்தல். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடி இளவரலைச் சார்
ந்த பெருமிதம். பயன் தலைமகளை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறை
நயப்பித்தல். (அச)

அறியாள்போறல்.

அறியாள்போறலென்பது பேய்கண்டாற்போல நின்றானைத் தலைமகனிலைமகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைளாதலின் இதனையறியாதானைப்போல, இஃதொரு கடல்வடிவிறுந்தவாறு காணையெனத் தானென்று கூறுநின்றல். அதற்குச்சொட்புள்—

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழி தான்கெழுமிப்
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லைப்பன்மா
வங்கமலிகலிரீர்தில்லைவானவனேர்வருமே.

அறியாள் போன்று
குறியாள் கூறியது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—பல் மா வங்கம் மலி தொல்லைக் கலி நீர் தில்லை வானவன் தேர் வரும் - இத்தன்மைத்தாகலிற் பலவாய்ப் பெரிபவாகிய மரக்கலங்கள் மிகப்பெற்ற பழையதாகிய கடல் தில்லைவானவற்கொப்பாம். ஏ - று.

சங்கம் தரு முத்து யாம் பெற வான் கழி தான் கெழுமி - சங்குதரு முத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழிகளைத் தான்பொருந்தி—பொங்கும் புனற் கங்கை தாங்கி - பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைத் தாங்கி—பொலி கலிப் பாறு உலவு துங்கம் மலிதலை ஏந்தலின் - பொலிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய மரக்கலங்க ளியங்குந் திரைகளின் மிகுதியையுடைத்தாகலின், எனக் கடலிற் கேற்பவும்,

சங்கம் தரும் முத்தி யாம் பெற வான் கழி தான் கெழுமி - திருவடிக்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம் பெறும் வண்ணம் எல்லாப்பொருளையும் அகப்படுத்தி நிற்கும் ஆகாயத்தையுங் கடந்து நின்ற தான் ஒரு வடிவு கொண்டுவந்து பொருந்தி—பொங்கும் புனற் கங்கை தாங்கி - பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைச்சூழ—பொலி கலிப் பாறு உலவு துங்கம் மலி தலை ஏந்தலின் - மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பாறுகிய புட்கள் சூழாரின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டையேந்துதலின், எனத் தில்லைவானவற் கேற்பவும் உரைக்க.

வான்கழி சிவலோகமெனினுமமையும். குறைநயப்பாற் றலைமகனிலைமகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைளாகலின், மறுமொழி கொடாது பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒருசொற்றொடர் இருபொ

ருட்குச் சிலேடையாயினவாறுபோலத் தோழிக்கும் ஓர்ந்துணர
ப்படும். ஓர்ந்துணர்தலாவது இவ்வொழுக்கங் களவொழுக்கமா
கையாலும், தலைமகள் பெருநாணினளாகையாலும், முன்றோழி
யாற் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கு வெளிப்படையாக மறுமொழிகொ
டாது, ஓர்ந்துகூட்டினால் மறுமொழியாம்படி கடலின்மேல்வைத்
துக்கறினாள். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்சடையோன் புதல்வ
னென்றும் பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக்கறியவெல்லாம்
அவனுக்குரிய, அங்ஙனம் பெரியவன் தன்மாட்டிண்டான புணர்
ச்சியான பேரின்பத்தை நாம்பெறுகை காரணமாக இங்ஙன
மெளிவந்து உன்னைவந்துசேர்ந்தான்; அஃதென்போலவெனின்,
பெறுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறுவான் எளிதாகக்
கடல் பெரியகழியைவந்து பொருந்தினாற்போல, இனி உனக்கு
வேண்டியது செய்வாயாகவென மறுமொழியாயிற்று. மெய்ப்
பாடு மருட்கை. தோழிசொன்ன குறையறியாள் போறலிற்
பயன் அறியாள்போறல். (அரு)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

வஞ்சித்துரைத்தலென்பது நாணிநூற் குறைநேரமாட்டாது
வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெருநாணினளாதலின் என்னை
க்கொண்டே சொல்லுவித்துப்பின் முடிப்பாளாயிரா நின்றாள்;
இதற்கியானொன்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்
துபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாங்
கற்கூட்டம் பெற்றுத் தோழியிற் கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றா
னென்பது தோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூறமாட்டாது மாய
வன்மேல்வைத்து வஞ்சித்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

புரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா
திரங்குடெந்தாயென்றிரப்பத்தன்னீரடிக்கென்னிரண்டு
கரங்கடந்தானொன்றுகாட்டமற்றாங்குதுங்காட்டிதென்று
வரங்கிடந்தான்நிலையம்பலமுன்றிலம்மாயவனே.

நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையிவை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சிக்குரைத்தது.

இ - ள். புரம் கடந்தான் அடி காண்பான் - புரங்களைக் கட
ந்தவனது அடிகளைக் காணவேண்டி—புவி விண்டு புக்கு அறி
யாது இரங்கிடு எந்தாய் என்று இரப்ப - நெறியல்லா நெறியான்
நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணாது பின் வழிபட்டு
நின்று எந்தாய் அருளவேண்டு மென்றிரப்ப—தன் ஈரடிக்கு என்

இரண்டு கரங்கள் தந்தான் ஒன்று காட்ட - தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையுந் தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டுகரங்களையுந் தந்தவனாகிய அவன் சிறிதிரங்கி ஒருதிருவடியைக் காட்ட—மற்று ஆங்கதும் காட்டி ஒன்று தில்லை அம்பல முன்றில் அம் மாயவன் வரம் கிடந்தான் - மற்றதனையுங் காட்டிடல்வேண்டுமென்று தில்லையம்பலமுற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்னுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும். எ - று.

* விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததேயுரைக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறரியவாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளிவந்தனவென்னுங் கருத்தால், தன்னடிக் கென்னிரண்டு கரங்கடந்தானென்றார். ஆங்கதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங்கிடக்கின்றானாகலின், முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து. புரங்கடந்தானடிகளைக் காணுமாறு வழிபட்டிக் காண்கையாவது அன்னத்திற்குத் தாமரையும், பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிங்ஙனம் தத்தரிலைப்பரிசே தேடிதல். இவ்வாறு தேடாது தமதகங்காரத்தினுன் மாறுபட்டிப் பன்றி தாமரையும் அன்னங் காடுமாகப் படர்ந்து தேடிதலாற்கண்டிலர். இது நெறியல்லா நெறியாயினவாறு. இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறியவாறு: என்னை? ஒன்று காட்டவென்றது முன்னர்ப் பாங்கற்கூட்டம் பெற்றான் அதன்பின் நின்னினாய் கூட்டம்பெறுகை காரணமாக நின்னிடத்து வந்திரந்து குறையுறநின்றான்; அஃதென்போலவெனின், மற்றாங்குங் காட்டிடென்று மால் வரங்கிடந்தாற்போல என்றவாறு. வஞ்சித்தல்-மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறிதொன்றாகக் கூறுதல். இவையிவை - முன்னர்ப்பாட்டிம் இப்பாட்டிம். இதனைத் தோழி கூற்றாகவுரைப்பாருமுளர்; இவையிவையென்னு மடுக்கானும் இனி “உள்ளப்படுவன வுள்ளி” எனத் தலைமகளோடு புலந்து கூறுகின்றமையானும், இவ்விரண்டு திருப்பாட்டிம் தலைமகள் கூற்றாதலே பொருத்தமுடைத்தென்பதறிக்க. (அசு)

புலந்துகூறல்.

புலந்து கூறலென்பது வெளிப்படக் கூறுது வஞ்சித்துக் கூறுதலான் என்னோடிதனை வெளிப்படக் கூறாயின் நின்காதற் றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நினக்கும் உதவியாய்; யான்சொன்ன அறியாமையை நின்னுள்ளத்துக்

கொள்ளாது மறப்பாயாக; யான் வேண்டிவ திதுவேயெனத்
தோழி தலைமகளோடு புலந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—
உள்ளப்படுவனவுள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப்படிதுணிதுணியேலிதுவேண்டிவல்யான்
கள்ளப்படிநர்க்கருளாவரன்றில்லைகாணலர்போற்
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்குற்றுக்களே.

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறுது
வருந்தியசொல்லின் வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். உள்ளப் படுவன உள்ளி - இதன்கண் ஆராயப்படு
வனவற்றை ஆராய்ந்து—உரைத் தக்கவர்க்கு உரைத்து - இதனை
வெளிப்பட வுரைத்தற்குத் தக்க நின் காதற்ரோழியர்க்குரைத்து—
படிது மெள்ளத் துணி - அவரோடுஞ் சூழ்ந்து நீ படிநென்று
கருதிய இதனை மெள்ளத் துணிவாய்—துணியேல் - அன்றித்
துணியாதொழிவாய்—கள்ளப் படிநர்க்கு அருளா அரன் தில்லை
காணலர்போல் - நெஞ்சிற் கள்ளத்தையுடைய வஞ்சகர்க்கு அருள்
செய்யாத அரனது தில்லையை ஒருகாற் காணுதானரப்போல—
அறிவிலென் கூற்றுக்கள் கொள்ளப்படாது—அறிவில்லாதேன்
சொல்லிய சொற்களை உள்ளத்துக் கொள்ளத்தகாது—மறப்பது -
அவற்றை மறப்பாயாக—யான் வேண்டிவல் இது - யான் வேண்
டிவதிதுவே. எ - று.

தில்லைகாணலர் தோழிகூற்றிற்குவமை. கொள்ளப்படா
தென்பது வினைமுதன்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலுமன்றி
வினைமேனின்ற முற்றுச்சொல், “அகத்தின்னா வஞ்சகர யஞ்சப்
படும்” * என்பதுபோல. மறப்பதென்பது வியங்கோள். வருந்
தியசொல்லின்—வருத்தத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்லான். சொ
ல்லியென்பது உம் பாடம். வகுத்துரைத்தது வெளிப்படச் சொல்
லவேண்டுஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். “அஃதாவது
நீ சொல்லத்தகுந் காதற்ரோழியர்க்கு வெளிப்படச் சொல்லெ
ன்று புலந்து கூறியது. (அள)

வன்மொழியாற்கூறல்.

வன்மொழியாற் கூறலென்பது புலந்து கூறுநின்ற தோழி
அக்கொடியோன் அருளுருமையான் மெய்யிற் பொடியுங் கையிற்
கிழியுமாய் மடலேறத் துணியாரின்றான்; அக்கிழிதான் நின்னு
டைய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது; இனி நீயும் நினக்

குற்றது செய்வாயாக; யானறியேனென வன்மொழியாற் கூற
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மேவியந்தோ லுடுக்குந்தில்லையான் பொடி மெய்யிற் கையி
லோவியந்தோன் றுங்கிழிநின் னெழிலென் றுரையுள தாற்
றாவியந்தோ கையன்னையென்ன பாவஞ்சொல்லா டல்செய்யான்
பாவியந்தோ பனை மா மடலேறக் கொல்பாவித்ததே.

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்தது.

இ - ள். மெய்யில் மேவி அம் தோல் உடுக்கும் தில்லையான்
பொடி - மெய்க்கட். பூசியது விரும்பி நல்ல தோலைச் சாத்துந்
தில்லையானுடைய நீறு—கையில் ஒவியம் தோன்றும் கிழி - கை
யின்சுணுண்டாகியது சித்திரம் விளங்குங் கிழி—நின் எழில்
என்று உரை உளது - அக்கிழிதான் நின் வடிவென்று உரையு முள
தாயிருந்தது—தூவி அம் தோகை அன்றாய் - தூவியையுடைய
அழகிய தோகையை யொப்பாய்—என்ன பாவம் - இதற்குக் கார
ணமாகிய தீவினை யாதென்றறியேன்!—சொல் ஆடல் செய்
யான் - ஒன்று முரையாடான்—பாவி - இருந்தவாற்றான் அக்கொ
டியோன்—அந்தோ பனை மா மடல் ஏறக் கொல் பாவித்தது -
அந்தோ! பனையினது பெரிய மடலேறுதற்குப்போலு நினைந்
தது. எ - று.

கிழியென்றது கிழிக்கணைமுதிய வடிவை. தன்குறையுறவு
ரண்டு உயிர்தாங்கலேனாக அதன்மேலும் மடலேறுதலையுந் துணி
பாரின்றுனென்னுங் கருத்தால், பாவியென்றான். எனவே, அவனா
றுமைக்குத் தானாற்றுகின்றமை கூறினாளாம். கமழலந்துறைவ
னென்பதற்கு, * கூம்பலங் கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உரை
க்க. இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடி இனிவரலைச்சார்ந்த பெருமி
தம். பயன் வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (அஅ)

மனத்தொடுநேர்தல்.

மனத்தொடு நேர்தலென்பது ஆற்றாமையான் மடலேறத்து
ணியாநின்றனெனத் தோழியால் வன்மொழி கூறக்கேட்ட தலை
மகள் அதற்குத் தானாற்றுகாய், தலைமகனைக் காண வேண்டித்
தன் மனத்தொடு கூறி நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னாச்சடையோன்புலியூர்புகழாரென்புரிநோ
யென்னுலறிவில்லையானென்றுரைக்கிலன்வந்தயலார்

சொன்னாரெனுமித்துரிசு துன்னுமைத்துணைமனனே
மென்னுத்துயர்வல்லையேற்சொல்லுநீர்மையினியவர்க்கே.

அடல்வேலவ னுற்றொனெனக்
கடலமிழ்தன்னவன் காணலுற்றது.

இ - ன். பொன் ஆர் சடையோன் புலியூர் புகழார் என -
பொன்போலும் நிறைந்த சடையை யுடையவனது புலியூரைப்
புகழாதாரைப்போல் வருந்த—புரி நோய என்னால் அறிவு இல்லை—
எனக்குப் புரிந்த நோய என்னால் ஸ்திரீயப்படுவதில்லை—யான் ஒன்று
உரைக்கிலன் - ஆயினும் இதன்றிறத்து யானொன்றுரைக்க மாட்
டேன்—துணை மனனே - எனக்குத் துணையாகிய மனனே—வந்து
அயலார் சொன்னார் எனும் இத் துரிசு துன்னுமை - அயலார் சொ
ன்னாரென்று இவள் வந்து சொல்லுகின்ற இக்குற்றம் என்சண்
வாராமல்—என் ஆழ் துயர் வல்லையேல் - அவராற்றுகை கூறக்கே
ட்டலானுண்டாகிய எனதாழ்துயரை உள்ளவாறு சொல்ல வல்லை
யாயின்—நீர்மை இனியவாக்குச் சொல்லு - நீர்மையையுடைய
இனியவர்க்கு நீ சொல்லுவாயாக. எ - று.

புரிதல் மிகுதல். அயலார் சொன்னாரென்றது “ஒவியந்தோ
ன்றுங்கிழி நின்னெழிலென்றுரையுளதாம்” என்றதனைப்பற்றி. அய
லார் சொன்னாரென்பதற்கு யானறியாதிருப்ப அவராற்றுகையை
அயலார்வந்து சொன்னாரென்னும் இக்குற்றமென்றுரைப்பினும்
மையும். இப்பொருட்டு அயலாரென்றது தோழியை நோக்கி.
ஆழ்துயர் - ஆழ்தற்கிடமானதுயர். இவ்வாறு அவராற்றுகைக்கு
ஆற்றாளாய் நின்றலின், தோழி குறைநேர்ந்தமை யுணருமென்பது
பெற்றும்; ஆகவே இது தோழிக்கு வெளிப்பட மறுமொழி கூறிய
வாறாயிற்று. சொல்லு நீர்மையினியவர்க்கெனவதனால் தன்னுட
ரமும் வெளிப்படக்கூறி மடலால் வருங்குற்றமுந் தன்னிடத்து
வாராமல் விலக்கச் சொன்னாராயிற்று. மெய்ப்பாடு அச்சம்.
ஆற்றொனெனக் கேட்டலிற பயன் குறைநேர்தல். (அக)

குறைநயப்பித்தல் முற்றிற்று.

—o—o—o—

சேட்படை.

சேட்படையென்பது தலைமகளைக் குறைநயப்பித்துத் தன்னி
னைய கூட்டம் கூட்டலுறுநதோழி தலைமகளது பெருமையும் தன
துமுயற்சியதருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத்துணை

யருமையுடையாள் இனி நமக்கெய்துதற் கருமையுடையளென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும், தலைமகனுக்கியைய மறுத்துக் கூறாநின்றல். அது வருமாறு—

தழைகொண்டு சேற றகாதென்று மறுத்த
னிலத்தின்மை கூற னினைவறிவு கூறல்
படைத்து மொழிதலொடு பனிமதி துதலியை
யெடுத்துநா ணுரைத்த லிசையாமை கூறல்
செவ்வி யிலளென்றல் சேட்பட நிறுத்த
லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல்
குலமுறை கிளத்தல் கோதண்டத் தொழில்
வலிசொல்லி மறுத்தன் மற்றவற் கிரங்கல்
சிறப்பின்மை கூறல் சிறியளென் னுரைத்தன்
மறைத்தமை கூறி நகைத்துரை செய்த
னகைகண்டு மகிழ்த னானவ டன்னை
யறியே னென்ற லவயவங் கூறல்
கண்ணயந் துரைத்தல் கையுறை யெதிர்தன்
முகம்புக வுரைத்தன் முகங்கொண்டு கூறல்
வகுத்துரைத்த லொடு வண்டழை யவட்கு
மிகுத்துரை செய்து விரும்பிக் கொடுத்த
றழைவிருப் புரைத்த றுனிநு பத்தா
றிழைவளர் முலையா யிவைசேட் படையே.

இ - ள். தழைகொண்டுசேறல், சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல், நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல், நினைவறிவுகூறிமறுத்தல், படைத்துமொழிபான்மறுத்தல், நாணுரைத்துமறுத்தல், இசையாமைகூறிமறுத்தல், செவ்வியிலளென்றுமறுத்தல், காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல், நீயேகூடென்றுமறுத்தல், குலமுறைகூறிமறுத்தல், நகையாடும்றுத்தல், இரக்கத்தொடும்றுத்தல், சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல், இளமைகூறிமறுத்தல், மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல், நகைகண்டுகிழ்தல், அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல், அவயவவங்கூறல், கண்ணயந்துரைத்தல், தழையெதிர்தல், குறிப்பறிதல், குறிப்பறிந்துகூறல், வகுத்துரைத்தல், தழையேற்பித்தல், தழைவிருப்புரைத்தல் என விவையிருபத்தாறும் சேட்படையாம்.

எ - று. அவற்றுள்—

தழைகொண்டுசேறல்.

தழைகொண்டுசேறலென்பது மேற்சேட்படை கூறத் துணி யாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்னுங் குறையுறவு தோன்றநின்று, நும்மாலருளத்தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக்கொண்டு என்குறை முடித்தருளுவீராமென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநிற் றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேமென்கிளவி தன்பங்கத்திறையுறைதில்லையன்னீர்
புமென்றழையுமம்போதுங்கொள்ளீர் தமியேன்புலம்ப
வாமென்றருங்கொடும்பாடுகள்ரெய்துதுங்கண்மலரான்
காமன்கணைகொண்டலைகொள்ளவோமுற்றக்கற்றதுவே.

கொய்ம்மலர்க்குமுலி குறைநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

இ - ள். தே மென் கிளவி தன் பங்கத்து இறை உறை தில்லை அன்னீர் - தேன்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாட னது சுற்றையுடைய இறைவனுறையுந் தில்லையை யொப்பீர்— பூ மெல் தழையும் ஆம் போதும் கொள்ளீர் - யான் கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லிய தழையையும் அழகிய பூக்களையுங் கொள் கின்றிலீர்—தமியேன் புலம்ப அருங் கொடும்பாடுகள் ஆம் என்று செய்து - உணர்விழந்த யான்றணிமைப்படச் செய்யத்தகாத பொ ழுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்யத்தகுமென்று துணிந்துசெ யது—நும் கண் மலர் ஆம் காமன் கணை கொண்டு அலை கொள் ளவோ முற்றக் கற்றது - துங்கண்மலராகின்ற காமன் கணைகொ ண்டு அருளத்தக்காரை அலைத்தலையோ முடியக் கற்கப்பட்டது, நும்மால் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ - று.

பங்கத்துறையிறை யென்பது உம் பாடம். தமியேன் புலம்ப வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினு மமையும். மேற் சேட்படை கூறுகின்றமையின் அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையு றவு கூறினான். மெய்ப்பாடு அமுலை. பயன் ஆற்றாமையுணர்த்து தல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நேரத்துத் தலைமகன் கையுறையோடுஞ் சென்று இவ்வகை சொன்னுனென்பது. (கூ)

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தலென்பது தலைமகன் சந் தனத்தழைகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத் தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னோவென்று ஆராயப்படுதலான்

இத்தழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடியன்பர்க்
காரத்தழையன்பருளினின்றோன்சென்றமாமலயத்
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவளல்குற்கண்டா
லாரத்தழைகொடுவந்தாரெனவருமையுறவே.

பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.

இ - ள். ஆரத் தழை அராப் பூண்டு அம்பலத்து அனலாடி - ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப் பூண்டு அம்பலத்தின்கண் அனலோடாடி—அன்பர்க்கு ஆரத் தழை அன்பு அருளி நின்றோன் - அன்பராயினார்க்குத் தானும் மிக்க அன்பைப் பெருகச்செய்து நின்றவன்—சென்ற மா மலயத்து ஆரத் தழை அண்ணல் தந்தால் - சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிடத்துளவாகிய சந்தனத்தழைகளை அண்ணல் தந்தால்—இவை அவள் அல்குற் கண்டால் - இத்தழைகளைப் பிறர் அவளல்குற்கட்காணின்—அத் தழை கொடு வந்தார் ஆர் என ஐயுறவு வரும் - ஈண்டில்லாத அத்தழை கொண்டு வந்தார் யாவரென ஐயமுண்டாம்; அதனால் இவை கொள்ளேம். எ - று.

ஆரத்தழையரா - பூண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அரவென்னுமமையும். அன்பர்க்காரத்தழையன்பருளி நின்றோனென்பதற்கு அன்பர்க்கு அவர் நுகரும்வண்ணம் மிக்க அன்பைக்கொடுத்தோனென்னுமமையும். அன்பான் வருங்காரியமேயன்றி அன்பு தானும் ஒரீன்பமாகலின் நுகர்ச்சியாயிற்று. அண்ணலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. அத்தழையென்றது அம்மலயத்தழை என்றவாறு. (கக)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்.

நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தலென்பது சந்தனத்தழை தகாதென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மற்றொருதழை கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழையை எமக்கு நீர்தந்தால் எங்குடிக் கு இப்பொழுதே பழியாம்; ஆதலான் அத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தக்கன்புத்தீச்
சென்றகத்திலல்லாவகைகிதைத்தோன்றிருந்தம்பலவன்

குன்றகத்தில்லாத் தழையண்ணற்ந்தாற்கொடிச்சியருக்
குன்றகத்தில்லாப்பழிவந்துமூடுமென்றென்குதுமே.

கொங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகொய்தழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்றது.

இ - ள். முன் எல்லா இமையோரையும் தகர்த்து - முன்
வேள்விக்குச் சென்ற எல்லாத் தேவர்களையும் புடைத்து—
பின்னைச் சென்று தக்கன் முக்தி அகத்து இல்லாவகை சிதைத்
தோன் - பின்சென்று தக்கனுடைய மூன்று தீயையும் குண்டத்
தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன்—திருந்து அம்பல
வன் - திருந்திய வம்பலத்தையுடையான்—குன்றகத்து இல்லாத்
தழை அண்ணல் தந்தால் - அவனுடைய இம்மலையிடத்தில்லாத
தழையை அண்ணல் தந்தால்—கொடிச்சியருக்கு அகத்து இல்லாப்
பழி இன்று வந்து மூடும் என்று என்குதும் - கொடிச்சியருக்கு
இல்லின்கண் இல்லாதபழி இன்றுவந்து மூடுமென்று கூசுதும்;
அதனால் இத்தழை கொணரற்பாலீரல்லீர். எ - று.

குன்றகத்தில்லாத் தழையென்றது குறிஞ்சிநிலத்தார்க்கு உரி
யவல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலைக்கண்
ணும், கொடிச்சியரென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லா
வென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன்றகர்த்தென்
றுரைக்க. (கஉ)

நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்.

நினைவறிவுகூறி மறுத்தலென்பது இத்தழை தந்நிலத்துக்கு
ரித் தன்மென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொ
ண்டு, அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டிசெல்ல, அதுகண்டு தானு
டம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவண்ணைவறிந்தால் நின்னெதிர்
வந்து கொள்வேன்; அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சவேனென மறு
த்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாமூர்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவனெறிதிரைநீ
ரோழாயெழுபொழிலாயிருந்தோனின்றதில்லையென்ன
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தாற்
றாமூர்தெதிர்வந்துகொடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே.

மைதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைத்தந்தாற் கொள்ளெமென்றது.

இ - ள். யாழ் ஆர் மொழி மங்கை பங்கத்து இறைவன் - யாழோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன்—எறி திரை நீர் ஏழ் ஆய் எழு பொழில் ஆய் இருந்தோன் - எறியாநின்ற திரையையுடைய கடலேழுமாய் ஏழுபொழிலுமாயிருந்தவன்—நின்ற தில்லை அன்ன சூழ் ஆர் குழல் தொண்டை எழில் செவ்வாய் நவ்வி சொல் அறிந்தால் - அவனின்ற தில்லையை ஒக்குஞ் சுருண்ட நிறைந்த குழலினையுந் தொண்டைக் கனிபோலும் எழிலையுடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்விபோல்வானதுமாற்ற மறிந்தால்—சிலம்ப தரும் தழை தாழாது எதிர் வந்து கோடும் - பின் சிலம்பனே நீ தருந்தழையைத் தாழாது நின்னெதிர்வந்து கொள்வேம்; அவள்சொல்வது அறியாது கொள்ள வஞ்சுதும். எ - று.

சூழாரென்புதிச் சூழ்தல் சூழ்ந்து முடிந்தலெனினுமமையும். தில்லையன்ன நவ்வியென வியையும். (கூட)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்து மொழியான் மறுத்தலென்பது நினைவறிந்தல்லது ஏலெமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று; நினைவறிந்தால் ஏற்பேமென்றவாறாமென உட்கொண்டுநிற்ப, சிறிது புடைபெயர்ந்து அவணினை வறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேயன்றி அவளும் விரும்பும்; ஆயினும் இது குற்றாலத்துத் தழையாதலான் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னேவென்று ஆராயப்படும்; ஆதலான் இத்தழை யெமக்காகாதென்று மறுத்துக்கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எழில்வாயிளவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிறைகுறையுண்

டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாடுமஞ்சோதியந்தீங்

* குழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்டிப் பொழில்வாய்தடவரைவாயல்லதில்லையிப்பூந்தழையே.

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்

படைத்துமொழிகிளவியிற் றடித்தவண்மொழிந்தது.

இ - ள். எழில் வாய் இள வஞ்சியும் விரும்பும் - நின்றபாற்றழை கோடற்கு யானேயன்றி எழில் வாய்த்த இளையவஞ்சியை யொப்பாளும் விரும்பும்—மற்று இறை குறை உண்டு - ஆயினஞ்சிறிது குறையுண்டு—அழல்வாய் அவிர் ஒளி - அழலிடத்துளதா

* குழல்வாய் மொழியம்மை - திருக்குற்றாலத்தெழுந் தருளியிருக்குந் தேவி திருநாமம்.

கிய விளங்கு மொளியாயுள்ளான்—அம்பலத்து ஆடும் அம் சோதி - அம்பலத்தினகனாடும் அழகிய சோதி—அம் தீம் குழல் வாய மொழி மங்கை பங்கன் - அழகிய வினிய குழலோசைபோ லும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான்—குற்றல் துக் கோலப்பிண்டிப் பொழில்வாய் - அவனது குற்றலத்தின்க ணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப்பொழில் வாயத்த—தட வரைவாய் அல்லது இப் பூந் தழை இல்லை - பெரிய தாள்வரையி டத்தல்லது வேரேரிடத்து இப்பூந்தழையில்லை; அதனால் இத் தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்படும், அதலான் இவை கொள்ளேம். எ - று.

இத்தழையையிளவஞ்சியும் விரும்புமென்னுமையும். அவி ரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினு மமையும். பிறவி டத்துமுள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படை த்துமொழியாயிற்று. (கூச)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்து மறுத்தலென்பது பலபடியுந் தழைகொண்டு செல்லமறுத்துக்கூறியவழி, இனித் தழையொழிந்து கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வகையில்லை யெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்மேல் யானென்று சூட்டினும் நாணுநிற்பன்; நீர்கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாக் கனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

உறுங்கண்ணிவந்தகணையுரவோன்பொடியாயொடுங்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தசிற்றம்பலவன்மலைச்சிற்றிலின்வாய்
நறுங்கண்ணிசூட்டி னுநாணுமென்வாணுதனாகத்தொண்புங்
குறுங்கண்ணிவேயந்திளமந்திகணுணுமிக்குன்றிடத்தே.

வாணுதந் பேதையை

நாணுத லுரைத்தது.

இ - ள். நிவந்த உறும் கள் கனை உரவோன் பொடியாய் ஓடுங்க - எல்லார்கணையினும் உயர்ந்த மிகுந்த தேனையுடைய மல ர்க்கணையையுடைய பெரிய வலியோன் நீரூயக்கெட—தெறும் கண் நிவந்த சிற்றம்பலவன் - தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்ப லவனது—மலைச் சிற்றிலின் வாய் - மலைக்கணுண்டாகிய சிற்றிலி டத்து—நறுங் கண்ணி சூடினும் என் வாணுதல் நாணும் - செவிலியர்

சூட்டிய கண்ணிமேல் யானோர் நறுங்கண்ணியைச் சூட்டினும் அத் துணையானே என்னுடைய வாணுதல் புதிதென்று நாணுநிற்கும்— இத் குன்றிடத்து நாகத்து ஒண் பூங் குறுங் கண்ணி வேய்ந்து இள மந்திகள் நாணும் - மகளிரைச் சொல்லுகின்றதென்! இக்குன் றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களானியன்ற குறுங் கண் ணியைச்சூடி அச்சுடிதலான் இளமந்திகளும் நாணுநிற்கும். எ-று.

கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கள் மிக்க கணையெனினுமமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலா ய்நின்றலின். மேனோக்கி நின்றலானெனினுமமையும். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையான் நிவந்தவென்னும் பெயரெச்சத் திற்குச் சிற்றம்பலவெனென்பது வினைமுதற் பெயராய்நின்றது. மந் திகணனுமென்பது பெயரெச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிடத்துச் சிற்றிலின்வாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டுக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை. யானோன்று சூட்டினும் நாணும் பெருநாணிஞள் நீர்கொணர்ந்த இக்கண்ணியை யாங்குநஞ் சூடி மென்பது கருத்து. நாணுதலுரைத்ததென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதனையமைத்தன. (கூரு)

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறி மறுத்தலென்பது தலைமகனானுரைத்து மறு த்ததோழி அவண்ணங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமலர்லலது தெய் வத்திற்குரியவெறிமலர்கூட அஞ்சுதும்; ஆதலான் இக்கண்ணி எங்கு லத்திற் கிசையாதென மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நறமனைவேங்கையின்பூப்பயில்பாறையைநாகநண்ணி
மறமனைவேங்கையெனநனியஞ்சுமஞ்சார்சிலம்பா
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்கூட்டுபவோ
நிறமனைவேங்கையுதளம்பலவெனெவரையே.

வசைதீர் குலத்திற்
கிசையா தென்றது.

இ - ள். நற மனை வேங்கையின் பூ பயில் பாறையை நாகம் நண்ணி - தேனிகிடமாகிய வேங்கைப் பூக்கள் பயின்ற பாறையையாணை சென்றனைந்து—மறம் மனைவேங்கை என நனி அஞ்சும் மஞ்சு ஆர் சிலம்பா - அதனைத் தறுகண்மைக்கிடமாகிய புலியென்று மிகவுமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய்—நிறம் மன் வேங்கை அதள் அம்பலவன் நெடுவரை - நிறந்தங்கிய புலியதனையுடைய அம்பலவனது நெடிய இவ்வரைக்கண்—குறம் மனை வேங்

கைச் சுணங்கொடி அணங்கு அலர் கூட்டுபவோ - குறவர்மனை யிலுளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூவோடு தெய வத்திற்குரிய கமூரீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவரோ? கூட் டார். எ - று.

நறமனைவேங்கை யென்பதற்கு நரமிக்கபூ வெனினுமமை யும். குறமனை கூட்டுபவோ வென்பதற்குக் குறக்குடிகள் அவ் வாறு கூட்டுவரோவென்றுரைப்பாருமுளர். நிறமனையென்பழி ஐகாரம் அசைநிலை; வியப்பென்பாருமுளர். நிறம் அத்தன்மைத் தாகிய அதனெனினுமமையும். ஒன்றனை ஒன்றாக ஓர்க்குநாடனா தலான் அணங்கலர்கூடாத எம்மைச் சூடுவேமாக ஓர்ந்தாயென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமையான் அஞ்சப்படாததனையும் அஞ் சும் நிலமாகலான் எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலரை யாமஞ்சு தல் சொல்லவேண்டுமோவென்பது இறைச்சியெனினுமமையும். இப்பொருட்டு ஒருநிலத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்பூ விற்குச் சுணங்கணிந்திருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கணியப் பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினாள். (கக)

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தல்.

செவ்வியிலளென்று மறுத்தலென்பது அணங்கலர் தங்குலத் திற் கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாற்றென மாந்த ழையோடு மலர் கொண்டிசெல்ல, அவை கண்டு உடம்படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழில்பயில இன்று செவ்விபெற்றன வில்லை; அதுகிடக்க என்னுழை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலன்; அதனாற் செவ்விபெற் றாற் கொணருமென மறுத்துக்கூறுநிற்றல், அதற்குச்செய்யுள்—

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப்
பெற்றிலமென்பிணைபேச்சுப்பெருகிள்ளையின்னொன்
றுற்றிலஞற்றதறிந்திலளாகத்தொளிமிளிரும்
புற்றிலவாளாவன்புலியூரன்னபூங்கொடியே.

நவ்வி நோக்கி

செவ்வியில ளென்றது.

இ - ள். கண்டு அன்னம் மெல் நடை கற்றில - புடைபெயர் ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லிய நடை யைக் கற்கப்பெற்றனவில்லை—கண் மலர் நோக்கு அருள மென் பிணை பெற்றில - தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவள் கொடுப்ப மென்பிணைகள் பெற்றனவில்லை—பேச்சுக்

கிள்ளைபெரு - உரையாடாமையின் தாங் கருதுமொழிகளைக் கிளி
கள் பெற்றனவில்லை—பிள்ளை இன்று ஒன்று உற்றிலன் - இருந்த
வாற்றான் எம்பிள்ளை இன்றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலன்—
ஆகத்து ஒளிமிளிரும் புற்றில வாள் அரவன் - அதுவேயுமன்றி
ஆகத்தின்கட்கிடந்தொளி விளங்கும் புற்றின்கண்ணவாகிய ஒளி
யையுடைய பாம்பையுடையவனது—புலியூர் அன்ன பூங் கொடி-
புலியூரையொக்கும் பூங்கொடி—உற்றது அறிந்திலன் - என்னுழை
நீர் வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்தி
லன்; அதனாற் செவ்விபெற்றுச் சொல்லல் வேண்டும். எ - று.

கண்டென்பது கற்றலோடும், அருளவென்பது பெறுதலோ
டும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித்தீயிற் பிறந்து திரு
மேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவென்றுரைப்
பினுமமையும். ஆரத்தொளியென்பது உம் பாடம். இவையேழிற்
கும் மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். முடியாதெனக்
கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடிக்கக் கருத
லிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் செவ்விபெறுதல். மேற்றலைமக
ளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்துணர்ந்து தன்னினாகிய கூட்
டங்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் நெருண்டு வரைந்தெய்துதல்
வேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரென்னும் பாட்டி
றாக இவையெல்லாங்கூறிச் சேட்படுத்தப் பெறுமென்பது. (கௌ)

காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்று மறுத்தலென்பது செவ்வியிலுள்ளென்று
செவ்விபெற்றாற் குறையில்லையென்றாலாமென உட்கொண்டு நிற்ப்,
கதிரவன் மறைந்தான்; இவ்விடம் காவலுடைத்து; நுமியிடமுஞ்
சேய்த்து; எம்மையன்மாருங் கடியர்; யார்தாழ்ப்பின் அன்னையு
முனியும்; நீரும் போய் நானைவாருமென இசைய மறுத்துக் கூறாநி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுழாக்கரினனே
தனிதருமிந்நிலத்தன்றையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற்
பனிதருதிங்குணியம்பலவர்பகைசெகுக்குங்
குனிதருதிண்கிலைக்கோடுசென்றான்சுடர்க்கொற்றவனே.

காப்புடைத் தென்று

சேட்படுத்தது.

இ - ள். சுடர்க் கொற்றவன் - சுடர்களுட்டலைவன்—தாழ்
சடைமேல் பனிதரு திங்கள் அணி அம்பலவர் - தாழ்ந்த சடை

மேற் குளிர்ச்சியைத்தருந் திங்களைச் சூடிய அம்பலவர்—பகை
செகுக்கும் குனிதரு திண்சிலைக் கோடு சென்றான் - பகையைச்
செகுக்கும் வளைந்த திண்ணிய சிலையாகிய மேருவினது கோட்டை
யடைந்தான்—அன்னையும் முனிதரும் - இனித் தாழ்ப்பின் அன்
னையும் முனியும்—என்னையர் சாலவும் மூர்க்கர் - என்னையன்மா
ரும் மிகவுமாராயாது வதஞ்செய்யுந் தன்மையர்—இன்னே தனித
ரும் - இவ்விடமும் இனி யியங்குவாரின்மையின் இப்பொழுதே
தனிமையைத் தரும்—ஐய - ஐயனே—குன்றமும் இந்நிலத்து
அன்று - நினது குன்றமும் இந்நிலத்தின்கண்ணதன்று; அதனால்
நாண்டுநிற்கத் தகாது. எ - று.

அம்பலவர் பகைசெகுத்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய
இயல்பு அதற்கெக்காலத்து முண்மையால், செகுக்குமென நிகழ்
காலத்தாற்றுகிறார். இந்நிலைத்தன்மென்பது பாடமாயின், இக்கு
ன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவரும் தலைப்பெய்து சொல்லாடு
நிலைமைத்தன்மெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. இவ்வி
டம் மிக்க காவலையுடைத்து இங்குவாரன்மினென்றானை, இவ
விடத்தருமை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்டிட
ந்த பரிவினானன்றே; இத்துணையும் பரிவுடையான் எனதாற்றுமை
க்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றுமென்பது. (கூஅ)

நீயேசுமென்றுமறுத்தல்.

நீயே சுமென்றுமறுத்தலென்பது இவள் இவ்விடத்து நிலை
மைய மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்டிடந்த பரிவி
னானன்றே; இத்துணைப் பரிவுடையான் எனக்கிது முடியாமை
நினைவெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோயப் பிறைநூன்று செ
ல்ல. கோழி டான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணிந்துசொல்ல
மாட்டுகின்றிலேன்; இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது
சொல்லெனத் தானுடம்படாது மறுத்துக் கூறுநிற்தல். அதற்குச்
செய்யுள்—

அந்நியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பானம்பொன்வெற்பிற்
புத்தியின்வாய்ப்பலவின்சுனைபைந்தேனொடுங்கடுவன்
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய
புத்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழற்கே.

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடிகைக்
கூறுவநீயே கூறுகென்றது.

இ - ள். அந்தியின்வாய் எழில் அம்பலத்து எம் பரன் அம் பொன வெற்பில் - அந்தியின்கணுண்டாகிய செவ்வானெழிலையுடைய அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெறபிடத்து—பந்தியின்வாய்ப் பைந் தேனோடும் பலவின் சுளை - பாதிபாகிய நிரையின்கட் செவ்வித்தேனோடும் பலாச்சுளையை—கடுவன் மந்தியின்வாய்க் கொடுத்து ஒம்பும் சிலம்ப - கடுவன் மந்தியின்வாயின் அருந்தக்கொடுத்துப் பாதுகாக்குஞ் சிலம்பையுடையாய—மனம் கனிய முந்தி இன் வாயமொழி அம் மொய குழந்தருநீயே சென்றுமொழி - அவள் மனநெகிழ விரைந்து இவ்விடியவாயமொழிகளை அம்மொயத்தகுழலையுடையாட்கு நீயேசென்று சொல்லுவாயாக. ஏ - று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கண்ணியனென்னுங் கருத்தான், எம்பரனென்றார். வெற்பிற்கிலம்பவென வியையும். பந்தி பலாநிரையென்பாருமுளர். சிலம்பென்றது வெறபினோருபக்கத்துளதாகிய சிறுகுவட்டை. வாய்மொழி மொழியென்னுந் தனையாய் நின்றது. மனங்கனியுமென்பதுஉம், நின்வாய்மொழியென்பதுஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக் கடுவன் தானேகொடுத்து மனமகிழ்வித்தார் போல அவள் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின்வார்த்தைகளை நீயேகூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உள்ளுறையுபயமங் கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (கூ)

குலமுறைகூறிமறுத்தல்.

குலமுறைகூறி மறுத்தலென்பது நீயே கூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்பாரில்லை; அவ்வாறன்றி இவளின்நாளெல்லாம் என் குறைமுடித்துத் தருவேனென்று என்னை யவ்வே யுழற்றி, இன்று நின் குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்னு நின்றாளெனத் தலைமகன் ஆற்றாதுநிற்ப, அவனைப்பாற்று விப்பது காரணமாக, நீர் பெரியீர்; யாஞ்சிறியேம்; ஆகலான் எம்மோடு நாமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெங்கம்பழங்கமுசின் குலைசாடிக்கதலிசெற்றுக்
கொங்கம்பழனத்தொளிர்குளிர்நாட்டினைநீயுமைகூர்
பங்கம்பலவன்பரங்குன்றிற்குன்றன்னமாபதைப்பர்
சிங்கந்திரிதருசீ நூர்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே.

தொழுகுலத்தீர் சொற்காகேம்
இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.

இ - ள். தெங்கம்பழம் கழுகின் குலை சாடி - மூக்கூழ்த்து விழுகின்ற தெங்கம்பழம் கழுகினதுகுலையை உதிரமோதி—கதவி செற்று - வாழைகளை முறித்து—கொங்கம்பழனத்து ஒளிர் குளிர் நாட்டினை நீ - பூந்தாதையுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்கும் குளிர்ந்த நாட்டினுள்ளாய் நீ—எம் தேமொழி - எம்முடைய தே மொழி—உமை கூர் பங்கு அம்பலவன் பரங் குன்றில் - உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பரங்குன்றிடத்து— குன்று அன்ன மா பதைப்பச் சிங்கம் திரிதரும் சீறார்ச் சிறுமி - மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ் சீறார்க்கணுள்ளாள் ஓர் சிறியாள்; அதனால் எம்மோடு நீ சொல் லாடுதல் தகாது. எ - று.

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடையையென இரண்டாவதன் பொருள்பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் சீறாரெனவியையும். பெருங்காட்டிற் சிறுகுரம்பை யென்பது போதர, சிங்கந்திரிதரு சீறாரென்றாள். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (க00)

நகையாடிமறுத்தல்.

நகையாடி மறுத்தலென்பது இவள் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவனாற் றுவானென உட்கொண்டு, பின்னுந்தழையெதிராது, எம்மையன் மாரேவுங்கண்டறிவேம்; இவ்வையர் கையிலேப்போலக் கொலையா ற்றிண்ணியதுகண்டறியேமென அவனேவாடல் சொல்லி நகை யோடு மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிறற்பலவன்கயிலை
மலையொன்றுமாழுகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்ஞங்
கலையொன்றுவெங்கணையோடுகடுகிட்டதென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

வாட்டையெதிராது சேட்படுத்தற்கு
மென்னகைத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

இ - ள். சிலை ஒன்று வாணுதல் பங்கன் - சிலையொருக்கும் வாணுதலையுடையானது கூற்றையுடையான்—சிறற்பலவன் - சிற் தம்பலவன்—கயிலை மலை ஒன்று மா முகத்து எம் ஐயர் எய் கணை

மண் குளிக்கும் - அவன்து கைலைக்கண் மலையையொக்கும் யானை முகத்து எம்மையன்மார் எய்யுங்களை அவற்றையுருவி மண்ணின் கட்டுளிப்பக்காண்டும்—கலை ஒன்று வெம் கணையோடு கடுகிட்டது என்னில் - அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவரெய்த வெய்ய வம்பி னோடு விரைந்தோடிற்றாயின்—ஐயர் கையில் கொடுஞ் சிலை கெட்டேன் கொலை ஒன்று தின்னிய ஆறு - இவ்வையர் கையில்வளைந்த சிலை, கெட்டேன், கொலையாகியவொன்று தின்னியவா மென்! எ - று.

கைலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சரமென்பதூஉம் பாடம். (க0க)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடு மறுத்தலென்பது இவள் என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டு நிற்ப, பின்னையுந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழையாநின்றற்குக் காரணமென்னோவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மைத்தழையாநின்றமாமிடற்றம்பலவன்கழற்கே
மெய்த்தழையாநின்றவன்பினர்போலவிதிர்விதிர்த்துக்
கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாய்க்கையில்வில்லின்றியே
பித்தழையாநிற்பாரென்னபாவம்பெரியவரே.

கையுறையெதிராது காதற்றேழி
யையநீபெரி தயர்த்தனையென்றது.

இ - ள். மை தழையாநின்ற மா மிடற்று அம்பலவன் கழற்கே - கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவனது கழற்கண்ணே—தழையாநின்ற மெய் அன்பினர் போல விதிர்விதிர்த்து - பெருநாநின்ற மெய்யன்பையுடையவரைப்போல மிக நடுங்கி—கை தழை ஏந்தி - கைக்கண்ணே தழையை ஏந்தி—கடமா வினாய் - இதனோடு மாறுபடக் கடமாவை வினாவி—கையில் வில் இன்றியே - தங்கையில் வில்லின்றியே—பெரியவர் பித்தழையாநிற்பர் - இப்பெரியவர் பித்தழையாநின்றார்—என்ன பாவம் - இஃதென்ன திவினையோ! எ - று.

மா கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய் இன்ன திதுவென்னுந் துணையாய் நின்றலானும், மைத்தழையாநின்ற வென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்த்தி நின்றலானும், கூறியது கூறலாகாமையறிக. அது “தாமரைமீயிசை” எனவும், “சூழிந்தாழ்

ந்க கண்ண” * எனவும் இத்தன்மையபிறவும் வருவனபோல. மெய்த்தழையாநின்றவன் பென்பதற்கு மெய்யாற்றழையாநின்ற அன்பெனினுமமையும். பித்தென்றது ஈண்டுப் பித்தாற்பிறந்த அழைப்பை. அழைப்பு-பொருள் புணராவோசை. (க௦௨)

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்.

சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தலென்பது என்வருத்தத்திற்குக் கவ லாநின்றனள் இவளாதலின் எனக்கிதுமுடியாமை யில்லையென டடகொண்டிறிற்ப, தோழி இக்குன்றிடத்து மாவஞ் சுனையும் இவள்வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா, ஆதலான் ஈண்டில்லாதனவ றுறை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவரென மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அக்குமரவுமணிமணிக்கூத்தன்சிற்றம்பலமே
யொக்குமிவளதொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா
கொக்குஞ்சுனையுங்குளிர் தளிருங்கொழும்போதுகளு
நிக்குன்றிலென்றுமலர்ந்தறியாதவியல்பினவே.

மாந்தளிரு மலர்நீலமும்
ஏந்தலிம்மலை யில்லையென்றது.

இ - ள். மஞ்ச ஆர் சிலம்பா - மஞ்சார்ந்த சிலம்பையுடை ராய்—அக்கும் அரவும் அணி மணிக் கூத்தன் சிற்றம்பலம் ஒக்கும் இவளது ஒளிர் உரு அஞ்சி - அக்கையும் அரவையும் அணியும் மாணிக்கம்போலங் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்கும் இவ ளளது விளங்காநின்ற வடிவையஞ்சி—கொக்கும் சுனையும் - மாக்க ளுஞ் சுனைகளும்—குளிர் தளிரும் கொழும் போதுகளும் - குளி ர்ந்த தளிற்களுங் கொழுவிய போதுகளும்—இக் குன்றில் என் றும் மலர்ந்து அறியாத இயல்பின - இக்குன்றில் எக்காலத்தும் விரிந்தறியாத தன்மையையுடைய; அதனால் ஈண்டில்லாத இவ றுறை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவர். எ - று.

தளிர்மலர்ந்தறியாத வென்னுஞ் சுனைவினை முதன் மேலேறி யும், போதுமலர்ந்தறியாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்து மேலேறியும் நின்றன. (க௦௩)

இளமைகூறிமறுத்தல்.

இளமைகூறி மறுத்தலென்பது அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர் ந்தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று; சிறப்பின்மை

கூறியவாரென உட்கொண்டு, சிறப்புடைந் தழை கொண்டுசெல்ல, அதகண்டு, குழலும் முலையுங் குவியாத குதலைச்சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதுமியைபுடைத்தன்றென அவளதிளமைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்துமம்பலத்தும்மொளியே
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன்பெருந்துறைப்பிள்ளைகளாஃ
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா
வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கென்னோவையவோதுவதே.

முனையெயிற் றரிவை
வினாவில ளென்றது.

இ - ள். உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் - அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும்—அம்பலத்தும் - அம்பலத்தின்கண்ணும்—ஒளி பெருகுதலைச் சென்று நின்றோன் - இரண்டிடத்துமொப்ப ஒளிபெருகுதலையடைந்து நின்றவனது—பெருந்துறைப் பிள்ளை - பெருந்துறைக்கணுளளாகிய எம்பிள்ளையுடைய—கண் ஆர் முருகு தலைச்சென்ற கூழை முடியா - தேனூர்ந்த நறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த குழல்கள் முடிக்கப்படா—முலை பொடியா - முலைகள் தோன்ற—ஒரு குதலைச் சின் மழலைக்கு - ஒருகுதலைச் சின்மழலை மொழியாட்கு—ஐய - ஐயனே—ஒதுவது என்னோ - நீ சொல்லுகின்றவிது யாதாம்! சிறிதுமியைபுடைத்தன்று. எ - று.

எகாரம் அசைநிலை. உள்ளார்கூழையென வியையும். குதலை மை விளங்காமை. மழலை இளஞ்சொல். சின்மழலை திறத்தென நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் ' வந்ததெனினுமமையும். இவைநான்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (க0ச)

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தல்.

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தலென்பது இவளதிளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்கொருட்டன்றாகவேண்டும்; அதுவன்றி இந்நாளெல்லாமியை மறுத்து இப்பொழுது இவளினையளென்று இயையாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னே? இனி யிவ்வொழுக்கம் இவளையொழிய வொழுக்கக்கடவேனென உட்கொண்டு நிற்ப, நீ யென்னை மறைத்தகாரியம் இனி நினக்கு முடியாதென அவனோடு நகைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பார்கிழித்துத்
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோன்றொல்லைத்தில்லையின்வாய்
வண்டாலியலும்வளர்பூந்துறைவமறைக்கினென்னைக்
கண்டாலியலுங்கடனில்லைகொல்லோகருதியதே.

என்னைமறைத்தபி நெண்ணியதரிதென
நன்னுதற்றேழி நகைசெய்தது.

இ - ள். பண்டு ஆல் இயலும் இலை வளர் பாலகன்-முற்கால
த்து ஆலின்கணுளதாம் இலையின்கட்டியின்ற பாலகனாகியமாயோ
ன்—பார் கிழித்து தொண்டால் இயலும் சுடர்க் கழலோன்-நில
த்தைக்கிழித்துக் காணுமையிற் பின்றொண்டாலொழுக்குச் சுடர்க்
கழலையுடையானது—தொல்லைத் தில்லையின்வாய் வண்டு - பழைய
தாகிய தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய வண்டிகள்—ஆல் இயலும்
வளர்பூந் துறைவ - ஆலிப்போடி திரிதரும் மிக்க பூக்களையுடைய
துறையையுடையாய்—கண்டால் - ஆராய்ந்தால்—என்னை மறைக்
கின் கருதியது இயலும் கடன் இல்லை கொல்-என்னை மறைப்பின்
நீ கருதியது முடியுமுறைமையிலலைபோலும். எ - று.

பண்டுதொண்டாலியலுமெனவும், தில்லைவரைப்பிற்றுறையெ
னவு மியையும். தில்லைக்கட் டுறைவனெனினுமமையும். மெய்ப்பாடி
அச்சத்தைச்சார்ந்த நகை. இவள் நருதலான் என்குறை யின்ன
தென உணர்ந்த ஞான்று தானே முடிக்குமென நினைந்து ஆற்று
வானாவது பயன். (க0ந்)

நகைகண்டுமகிழ்தல்.

நகைகண்டுமகிழ்தலென்பது இவள் தன்னை மறைத்தால் முடி
யாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றாளாமெனத் தலை
மகள் உட்கொண்டு நின்று, உன்னுடைய சதுரப்பாட்டைச்சேர்
ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை; அல்லது
வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழாரிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

மத்தகஞ்சேர்தனிநோக்கினன்வாக்கிறந்தூறமுதே
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுய்யநின்றேன்றில்லையொத்திலங்கு
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமன்றோவென்விழுத்துணையே.

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுரைத்தது.

இ - ள். மத்தகம் சேர் தனி நோக்கினன் - நெற்றியைச் சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான்—வாக்கு இறந்து ஊறு அழுது ஒத்து அகம் சேர்ந்து என்னை உய்ய நின்றோன் - சொல்லாவைக் கடந்து ஊறுமழுத்தையொத்து மனத்தைச் சேர்ந்து என்னையுய்யநின்றவன்—தில்லை ஒத்து இலங்கு - அவனது தில்லையையொத்திலங்கும்—முத்து அகம் சேர் மெல் நகைப் பெருந் தோளி - முத்துப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய மூரன்முறுவலையுடைய பெருந்தோளியது—முகமதியின் வித்தகம் சேர் மெல் என் நோக்கம் அன்றோ என்விழுத்துணை - முகமாகிய மதியின்கணுண்டாகிய சதுரப் பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை! அதனால் ஆற்றத்தகும். எ - று.

வாக்கிறந்தென்பதூஉம், அமுதொத்தென்பதூஉம், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடியையும். உய்ய நின்றோனென்னுஞ் சொற்கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்குமுகமதியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுகத்தளென்னுங் கருத்தான் இலங்குமுகமதியினென்றான். உள்ளக்குறிப்பை துண்ணிதின் விளக்கலின், வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாறென்னை? முன்னர்ச் “சின்மழலைக்கென்னோவையவோதுவ” தென்று இளையளென மறுத்தவிடத்து, இந்நாளெல்லா மியையமறுத்து இப்பொழுது இவளினையளென்று இவையாமை மறுத்தான்; இவ்வொழுக்கம் இனி இவளையொழிய வொழுகக்கடவேனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற் குறித்தான்; அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை பிரிதில்லையெனத் தனதாற்றாமை தோன்றக் கூறினான். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் ஆற்றாமை நய்குதல்.

(க௦௬)

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டலென்பது தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் தழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர்; அவருள்நின்றுடைய நினைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறியாதாள்போன்று அவனினைவு கேளாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணிறந்தார்நிலம்விண்டவரென்றுமிக்காரிருவர்
கண்ணிறந்தார் தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன் றினின்று

தண்ணுந்தாதிவர்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்ற
ரொண்ணிறந்தாரவாயர்கண்ணதோமன்னநின்னருளே.

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை

வெறியார்கோதையறியேனென்று.

இ - ள். விண் இறந்தார் நிலம் விண்டவர் என்று மிக்கார் இருவர் கண் இறந்தார் - விண்ணைக்கடந்தவர் நிலத்தைப் பிளந்த வரென்று சொல்லப்படும் பெரியோரிருவருடைய கண்ணைக்கடந்தார்—தில்லை அம்பலத்தார் - தில்லைப்பலத்தின் கண்ணா—கழுக்குன்றில் நின்று தண் நறுந் தாது இவர் சந்தனச் சோலைப் பந்து ஆடுகின்றார் என் இறந்தார் - அவரது கழுக்குன்றின்கணின்று தண்ணிதாடிய நறிய தாது பரந்த சந்தனச்சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பபலர்—மன்ன - மன்னனே—நின் அருள் அவர் யார் கண்ணதோ - நினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ? கூறுவாயாக. எ - று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க.* அன்னோர்க்கு அரியராயினும் எம்மனோர்க்கு எளியரென்னுங்கருத்தால் தில்லையம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணின்றென்று கூட்டினுமமையும். எண்ணிறந்தார் பலரென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமீதம். நும்மாற்கருதப்படுவானே அறியேனென்றாக, என்குறை இன்னுள்கண்ணதென அறிவித்தால் இவள் முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றுவானுமென்பது பயன். (க0௭)

அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது இன்னும் அவளை யிவள் அறிந்திலள். ஐந்தாறாயிற தழைவாய்குவாளென உட்கொண்டி நின்று, என் னொசருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங் கூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

குவவினகொங்கைகுரும்பைகுழல்கொன்றைகொவ்வை செவ்வா
கவவினவாணகைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கழுநீர் [ய்
தவவினை தீர்ப்பவன்றாழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட்
குவவினநாண்மதிபோன்றொளிர்கின்றதொளிமுகமே.

அவயவ மவளுக்

கிவையிவை பென்றது

இ - ள். தவவினை தீர்ப்பவன் தாழ் பொழில் சிற்றம்பலம் அனையாட்டு - விரதங்களான் வருந்தாமற் தவத்தொழிலைக்கி

அன்பர்க்கு இன்புறு நெறியருளியவனது தாழ்ந்தபொழிலையுடைய சிற்றம்பலத்தை யொப்பாட்டு—குவவின கொங்கை குரும்பை - குவிந்த கொங்கைகள் குரும்பையொக்கும்—குழல்கொன்றை - குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும்—செவ்வாய் கொவ்வை - செயவாய் கொவ்வைக்கணியையொக்கும்—கவவின வான் உகை வெண் முத்தம் - அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெண்முத்தை யொக்கும்—கண் மலர் செங்கழுநீர் - கண்மலர்கள் செங்கழுநீரை யொக்கும்—ஒளிமுகம் உவவின நான் மதிபோன்று ஒளிருகின் தது - ஒளிமுகம் உவாவின் கணுளதாகிய செவ்விமதிபோன்றொ ளிராநின்றது. எ - று.

தவவினை தீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவ னென்னுமமையும். உவவினநான்மதியென்றது “காலகுருகு” * என்பதுபோலப் பன்மையொருமைமயக்கம். எப்பொழுதுந் தன் னுள்ளத்திடையறாது விளங்குதலின், ஒளிருகின்றதென நிகழ்கால த்தாற் கூறினான். உவவினமதி பலகலைகள் கூடி நிறைந்த தன்மை யையுடைய மதி. நான்மதி உவாவான நாளின்மதி. (௧௦௮)

கண்ணயந்துரைத்தல்.

கண்ணயந்துரைத்தலென்பது அவயவங் கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து, பின்னுங்கண்ணயந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாசத்தியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென்
பாசத்திற்காரென்றவன் தில்லையின் னொளிபோன்றவன்றோன்
பூசத்திருநீறெனவெனாதாங்கவன்பூங்கழல்யாம்
பேசத்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே.

கண்ணினை பிறழ்வன
வண்ணமுரைத்தது.

இ - ள். பாசற்கு யான் வைத்த அன்பின் அகன்று - பாசனிட த்து யான் வைத்த அன்புபோல அகன்று—அவன் வாங்கிய என பாசத்தின் காரென்று - அவனால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம் போலக் கறுத்து—அவன் தில்லையின் ஒளி போன்று - அவனது தில்லையினொளியையொத்து—அவன் தோள் பூச அத் திருநீறு என வெனாதது - அவன்றோள்களின்சாத்தும் அத்திருநீறுபோல வெனாதது—அவன் பூங்கழல் யாம் பேச அத்திருவார்த்தையின்

பெருநீளம் பெருங்கண்கள் - அவனுடைய பூப்போலுந் திருவடி களை யாம்பேசும் அத்திருவார்த்தைபோலமிகவு நெடியவாயிருக்கும் என்றும் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள். எ-று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையி னொளிபோறல் தில்லையினொளிபோலும் ஒளியையுடைத்தாதல். ஆகவே தில்லையே உவமையாம். பூசத்திருநீறு வெள்ளிதாய்த் தோ ன்றுமாறுபோல வெளுத்தென்றும், பேசத்திருவார்த்தை நெடிய வாயினுற்போலப் பெருநீளமாமென்றும் வினையெச்சமாக்கி, சில சொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுரைக்க. கண்களாற்பெரிது மிடர்ப்பட் டானாகலானும், தோழியைத் தனக்குக்காட்டின பேருதவியையு டையனவாகலானும், முன்னர்க்கண்மலர் செங்கழுநீரென்றும் அமையாது, பின்னும் இவ்வாறுகூறினான். கண்ணிற்குப் பிறிது வகையான் உவமங்கூறுது இங்ஙனம் அகலமுதலாயின கூறவேண் டியது எற்றிற்கெனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமுங் காட்டிய வாரும். என்னை இலக்கணமாமாறு? “கண்ணிற்கியல்பு கசடறக் கிளப்பின்—வெண்மை கருமைசெம்மை யகல—நீள மொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்.” ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமென் பார்க்குச் செம்மையுங் கூறிற்று. அவன்றோளிற்பூசத்திருநீறென்ற தனூல் சிவப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. அது செம்மையாற் றோன் றும் வரியெனவறிக. யான் பேசத் திருவார்த்தையென்னுது யாமெ ன்ற தென்னையெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலான் யாமென்று பலராகக்கூறினார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் ஐயமறுத்தல். (க௦க)

தழையெதிர்த்தல்.

தழையெதிர்த்தலென்பது கண்ணயந்துரைப்பக்கேட்ட தோழி இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கேலாவாயினும் நீசெய்தவுதவிக்கும் நின்பேரன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலைமகன்மாட்டுத் தழையெதிராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தோலாக்கரிவென்றதற்குந் துவள்விற்குமில்லின்றொன்மைக்
கேலாப்பரிசுளவேயன்றியேலேமிருஞ்சிலம்பு
மாலாக்கரியமலர்க்கழலம்பலவன்மலையிற்
கோலாப்பிரசமன்னாட்கையநீ தந்தகொய்தழையே.

அகன்றவிடத் தாற்றுமைகண்டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்த்தது.

இ - ன். இருஞ் சிலம்ப - இருஞ்சிலம்பா—தோலாக் கரி வென்றதற்கும் - எம்மை யேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்கரியை நீ வென்றதற்கும்—துவள்விற்கும்—யான் குறைமறுப்பவும் போகாது பேரன்பினையுடையாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிக்கும்— இல்லின் தொன்மைக்கு ஏலாப் பரிசு உளவே - எமது குடியின் பழமைக்கேலாத இயல்பையுடையவென்று எம்மாற் செய்யப்படாதனவுளவே—ஐய - ஐயனே—மாலார்க்கு அரிய மலர்க் கழல் அம்பலவன் மலையில் - மாலார்க்குமரிய மலர்போலங் கழலையுடைய அம்பலவனது மலையின்கண்—கோலாப் பிரசம் அன்னா ட்கு நீ தந்த கொய்தழை - வைக்கப்படாத தேனையொப்பாட்டு நீ தந்த கொய்தழையை—அன்றி ஏலேம் - பிதிதோராற்றினே லேம். எ - று.

உளவேயென்னுமேகாரம் எதிர்மறை. அஃதென்போலவெ னின், “தூற்றாதே தூர விடல்” * என்றது தூற்றுமென்று பொருள் பட்டவாறுபோலவென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசுளவே யென் பதற்கு நாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது கருத்து. எமது குடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார்க்கு வாங்குவதொ ழிந்து நாங்களாக வாங்கினாற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவருமென்ப தனைப்பற்றியென்றவாறு. வழிபட்டுக்காணவருமையின், மாலா ரென இழித்துக்கூறினாரெனினுமனையும். உளவேலன்றியேலே மென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின்றழி என்பொருட்டால் நீர் துங்குடிக்கேலாதனவற்றைச் செய்யாநின்றீரென்று தலைமகன் கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக் கைம்மாறு செய்யவேண்டு துமாதலின் இற்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனையேலேமென்று கூறினா ளாகவுரைக்க. என்றது இற்பழியாங்குற்றம் இதற்குளவாக லான் ஏற்கின்றேமீ நீ செய்தவுதவியைப்பற்றி அல்லதேலேமென் றவாறெனவறிக. கோலாற்பிரசமென்பது பாடமாயின், கோலி டத்துப்பிரசம்: என்றது கோற்றேன். இது சுவைமிகுதியுடைமை கூறியவாறெனவுரைக்க. தோலாக்கரிவென்றது முதலாயின நிகழ் ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கைப்புணர்ச்சி யது நீக்கத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுரைக்க. அன்றியும் படை த்துமொழி வகுத்துரையென்பனவற்றானுமறிக. அகறல் - அவன் கருத்திற்ககறல். மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சாரந்த பெருமிதம். பயன் குறைநேர்தல். (கக0)

* நாலடி, பொறையுடைமை. ரு.

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது தலைமகன் மாட்டுத் தழை யெதிர்த தோழி இவளுக்குத் தெறறெனக் கூறுவேனாயின் இவள மறுக்க வுங்கூடுமென உட்கொண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத் தகை பொய்சொல்லி மறுத்தேன்; இன்று அவனது நோக்கங் கண்டபின் பொய்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன்; இனியவனுக்குச் சொல்லுமாறென்னோவெனத் தழையேறபித்தற்குத் தலைமகனது குறிப்பறியாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழைகாண்டலுஞ்சுளியுங்களியாணையன்னாக்காத்திற்
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுன்காண்பனின் றம்பலத்தா
றுழைகாண்டலுநினைப்பாகுமென்னோக்கிமன்னோக்கங்கண்டா
லிழைகாண்பணைமுலையாயறியேன்சொல்லுமீடவற்கே.

தழையெதிரா தொழிவதற்கோர்
சொல்லறியேனெனப் பல்வனைக்குரைத்தது.

இ - ள். கழை காண்டலும் சுளியும் களி யாணை அன்னாள் - குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுங் சுளியாணையை யொப்பானு டைய—கரத்தில் தழை காண்டலும் பொய முன் தழைப்பக் காண்பன - கையிற றழைகைக்காண்டலும் அப்பொழுது சொல்லத்த கும பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன்—அம்பலத்தான் உழை காண்டலும் நினைப்பு அகும் மெல் நோக்கி - அம்பலத்தானுடைய கையிலுழைமாணைக் காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெல்லிய நோக் கததையுடைய—மன் நோக்கம் கண்டால் - அம்மன்னனுடைய புனகனோக்கத்தைக் கண்டால்—இழை காண் பணை முலையாய - இழைவிரும்பிக் காணப்படும் பெரிய முலையையுடையாய—இன்று அவற்குச் சொல்லும் ஈடு அறிவேன் - இன்று அவற்குப் பொு சொல்லுநெறி யறிவின்றிலேன்; இனி யாதுசெய்வாம்? எ - று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி யாணை களிவரைத்தாயினுற்போலக் சுழலுவாரா சொல்வயத்தனன்றி வேட்கைவயத்தனாயினெனபது பேரதாகக் கழைகாண்டலுஞ் சுளியுங்களியாணையன்னான்றான். ஈண்டு கழறுவாரென்றது தோழி தன்னை. அஃதாவது கையுறை பலவறதையும் ஆகாவென்று தான் மறுத்தனைநோக்கி. தலைமகனை முகங்கோடறகு இழைகாண் பணைமுலையாமெனப் பின்னும் எதிர் முகமாச்சினான். தழையெதிர்தாளாயினும் தலைமகனது குறிப்பறி யாமையின், அவனைக் கண்டிலளையோலக் கண்டாலென எதிர்கா

லத்தாற் கூறினாள். இதனை முகம்புக வுரைத்தலென்றும் சூறிப் பறிதலெனினு மொக்கும். (ககக)

சூறிப்பறிந்துகூறல்.

சூறிப்பறிந்து கூறலென்பது சூறிப்பறிந்து முகங்கொண்டு அதுவழியாகநின்று, யானே கடிந்த பேருதவியா கையிறழையுந் துவளக்கருமோ? அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமுடிக்கவேண்டாவோவெனத் தோழி நயப்பக் கூறுகிறதல். அதற்குச் செய்யுள்—

தவளத்தநீறணியுந்தடந்தோளண்ணறன்னொருபு
லவளத்தனாமகனாநதில்லையானன் றுரித்தநன்ன
கவளத்தயானைகடிந்தார்கரத்தகண்ணாற்கழைபுந்
துவளத்தகுருவனவோகரும்பார்குழற்றுமொழியே.

ஏழைக் கிருந்தழை

தோழிகொண்டிரைத்தது.

இ - ள். சுரும்பு ஆர் குழல் தூ மொழி - சுரும்பார்ந்த குழலை யுடைய தூமொழியாய்—தவளத்த நீறு அணியும் தடங் தோள அண்ணல்—வெண்மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள் களையுடைய அண்ணல்—தன் ஒரு பாலவள் அத்தன் லும் மகன லும் தில்லையான் - தனதொரு பாகத்துள்ளாகிய அவட்குத் தந்நையுமாப மகனுமார் தில்லையான்—அன்று உரித்தது அன்ன சவளத்த யானை - அவன் அனறுரித்த யானையைடொக்குங் கவளத்த டைய யானையை—கடிந்தார் கரத்த கண் ஆர் தழையும் துவளத் தகுருவனவோ - நம்மேல் வாராமற் கடிந்தவருடைய கையாவாகி கண்ணிற்காருந் தழையும் வாடத்தகுருவனவோ? தகா. எ - லு.

சவளத்தநீறு கவளத்தயானை என்பன பன்மைபொருமை மயக்கம். சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவந் தோன்றலின அவளத்தனமென்றும், சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவதத்து வந்தோன்றலின் மகனமென்றும் கூறினார். “இமவான்மகட்குத தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் நகப்பன்” * என்பதூஉம் அப்பொ ருண்மேல் வந்தது. கவளத்தயானை யென்பதனால் தான் விரும்புங் கவளமுண்டு வளர்ந்த யானையென்பதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒருவரார் கட்டப்பட்டு மிடிப்பட்டதன்றாகலான், அதனை வெல்ல தரிது; அப்படிப்பட்ட யானையையும் வென்றவர். அங்ஙனம் யானை

* திருவாசகம்; திருப்பொற்றண்ணம். கந்.

கடிந்த பேருதவியார் கையனவுந் துவளத்தருவனவோ வென்றதனால், அவருள்ளமந் துவளாமற் குறைமுடிக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பாற்கூறினாள். உம்மை சிறப்பும்மை. ஏழைக்குரைத்ததென வியையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் குறைநயப்பித்தல். (ககஉ)

வகுத்துரைத்தல்.

வகுத்துரைத்தலென்பது உதவிகூறவும் பெருநாணிள்ளாத லின் தழை வாங்கமாட்டாதுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையானும் நமக்குப் பழியேறும்; அதுகிடக்க நமக்குதவி செய்தாற்கு நாமுமுதவி செய்யுமாறென்னோவெனத் தலையெற்கு மாறு வகுத்துக் கூறநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடின்மடன்மா
வேறுமவனிடபங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து
ளேறுமான்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்மிரும்புனங்காய்ந்
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செய்வதேந்திழையே.

கடித்தழைகொணர்ந்த காதற்றோழி
மடக்கொடிமாதர்க்கு வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—தழை ஏற்பின் பழி ஏறும் - தழையையேற்பின் தாமேயொரு நட்புச்செய்தாரென்று பிறரிடத்து நமக்குப் பழியேறும்—ஏலாவிடின் அவன் மடல்மா ஏறும் - அதனையேலாதொழியின் பிறிதோருபாயமில்லையென்று அவன் மடலாகிய மாவையேறும்—இடபம் கொடி ஏற்றி வந்து அம்பலத்துள் ஏறும்—தருமவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்வைத்து நமது பிறவித்துன்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டுவந்து அம்பலத்தின்கணேறும்—அரன் மன்னும் ஈங்கோய் மலை - அரன்றற்கும் ஈங்கோய் மலையின்—நம் இரும் புனம் காய்ந்து - நமது பெரிய புனத்தையழித்து—ஏறும் மலை தொலைத்தாற்கு - நம்மைநோக்கி வந்தேறும்மலை போலும் யானையைத் தோற்பித்தவற்கு—யாம் செய்வது என்னை - யாஞ்செய்வதென்னோ? அதனை யானறிகின்றிலேன். எ - று.

மற்று வினைமாற்று. மடன்மாவேறுமவனென்று தழையேலாவிடினும் பழியேறுமென்பதுபடக் கூறினமையானும், ஏறுமலை தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவி கூறினமையானும், தழையேற்பதே கருமமென்பதுபடக் கூறினாள். அன்றியுந் தழையேற்றால் நமக்கேறும்பழியை அறத்தொடுநிலை முதலாயின கொண்டு

தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிழன் அவன் மடன்மாவை யேறுத
லான் வரும்பழி ஒன்றனுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும் கூறியவாறு
யிற்று. வகுத்துரைத்தல்-தழையேற்றலே கருமமென்று கூறுபடு
த்திச் சொல்லுதல். (ககங்)

தழையேற்பித்தல்.

தழையேற்பித்தலென்பது தழையேலாதொழியினும் பழியே
றுமாயிற் தழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டு நிற்ப, அக்
குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளியதொன்றன்று; இதனை யேற
றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பிப்பா
நிறதல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெவ்வரைமெய்யெரிகாய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்ட
செவ்வரைமேனியன்சிற்தம்பலவன்செழுங்கயிலை
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாபுள்ளவாறருளா
னிவ்வரைமேற்சிலம்பன்னெளிதிறந்தவீரந்தழையே.

கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெற்றேழி
யிருந்தழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.

இ - ள். அருளான் - நம்மாட்டுண்டாகிய அருளான்—இவ
வரைமேல் சிலம்பன் எளிதில் தந்த ஈரந்தழை - இம்மலைக்கட
சிலம்பன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை—செழு
ம்கயிலை அவ்வரைமேல் அன்றி இல்லை - வளவிய கையையாகிய
அம்மலையிடத்தல்லது பிறிதோரிடத்தில்கை; இதனைக் கொள்வா
யாக எ - று.

உள்ளவாறென்பது யான் கூறிய இதுமெய்ம்மையென்றவாறு.

தெவ்வரை மெய் எரி காய்சிலை ஆண்டு - பகைவரை மெய்யெ
ரித்த வரையாகிய காய்சிலையைப் பணிகொண்டு—என்னை ஆண்டு
கொண்ட - பின் என்னை யடிமைக்கொண்ட—செவ்வரை மேனி
யன் சிற்தம்பலவன் செழுங்கயிலை - செவ்வரைபோலுந் திருமேனி
யையுடையனாகிய சிற்தம்பலவனது செழுங்கையையெனக் கூட்டுக.

மெய் எரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வரையென்னும்
இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்
யெரி காய்சிலையென வினைத்தொடையாயிற்று. காய்சிலை சாதி
யடை. ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வரையெரித்ததற்குக்
காரணமாஞ்சிலையெனினு மமையும், வலியனவற்றை வயமாக்கிப்

பயின்று பின் என்னையாண்டானென்பது போதர, காமசிவையா னென்னையாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமை கொள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக் கல்லை வளைத்தான்; என்னெஞ்சை வளைத்தல் காரணமாக அல்லது தனக்கொருபகையுண்டாயச் செயததன்றுபோலும் என்பது கருத்து. 'கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண் டென்னை நின்கழற கன்பனாக்கினாய்' * என்பதுமது. கைலைத்தழையைய எளிதிறந்தா னென்றதான வரைவு வேண்டியவழித் தமர் மறுப்பின் வரைநது சொல் றந் தாளாண்மையென்பது கூறினோம். கண்டாயென் பது முன்னிலையசைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் கையுறையேற்பித்தல். (ககசு)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது தலைமகளைத் தழையேற்பித் துக் தலைமகனுழைச்சென்று, நீதந்த தழையை யான்சென்று கொடுத்தேன்; அதுகொண்டு அவன்செய்தது சொல்லிற் பெருகு மெனத் தலைமகனது விருப்பங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாசத்தனையறுத்தாண்டுகொண்டோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
தேசத்தனசெம்மனீ தந்தனசென்றியான்கொடுத்தேன்
பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல்பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசுற்றிலளன்றிச்செய்யாதனவில்லைபூந்தழையே.

விருப்பவ டோழி

பொருப்பற் குரைத்தது.

இ - ள். பாசத்தனை அறுத்து - பாசமாகிய தனையிற்பட்டுக் கிடப்ப அத்தனையையறுத்து—ஆண்டு கொண்டோன் தில்லையம் பலம் சூழ் தேசத்தன - தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னை யடிமைக்கொண்டவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்க ணுள்ளன—செம்மல் நீ தந்தன - அச்சிறப்பேயன்றிச் செம்மால் நின்றாற்றரப்பட்டன—சென்று யான் கொடுத்தேன் - அவற்றைச் சென்று யான் கொடுத்தேன்—பேசில் பெருகும் - கொடுப்ப ஆண்டு நிகழ்ந்தனவற்றைச் சொல்லுவேனாயிற் பெருகும்—சுருங்கு மருங்குல் - சுருங்கிய மருங்குலையுடையான்—பூந்தழை - அபபூந தழையை—அரைத்துப் பூசுற்றிலள் அன்றிப் பெயர்ந்து செய்யா தன இல்லை - அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசுற்றிலளல்லது பெயர்த்துச் செய்யாதனவில்லை. எ - று.

என்றது இவை வாடிமென்று கருதாது அரைத்துப் பூசினுற்
போலத் தன்மேனிமுழுதும் படித்தாள் என்றவாறு. பெயர்த்தெ
ன்பது பெயர்ந்தென மெலிந்துநின்றது. பிசைந்தரைத்தென்று
பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடி உவகை. பயன தலைமகனை
பாற்றுவித்தல். (ககரு)

சேட்படைமுற்றிற்று.

—o—

ப க ற் கு றி.

பகற்குறியென்பது சலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி தலை
மசனுடன் அவனைப் பகற்குறிக்கட் டலைப்பெயவியாநிறறல். அது
வருமாறு—

குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்தல்
குறியிடைச் சேற விடத்துய்த்து நீங்க
லுவந்துரைத்த லொடு மருங்களை தல்லே
யறிவீறி வித்த லவனுண் மகிழ்த
லாயத் துய்த்த ரோழிவந்து கூட
லாடிடம் புகுத றனிகண் டிரைத்த
றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி
வரவு விலக்கல் வரைவுடம் படாது
மிகுத்துரைத்த லொடு மெய்ம்மை புரைத்தல்
வருத்தங் கூற ருயச்சங் கூற
லிற்செறி வறிவித்த றமர்நினை வுரைத்த
லெதிர்கோள் கூற லேறுகோள் கூற
லேதிலார் தம்முரை கூற லவனொடு
கூறுவாள் போன்று நினைமுதிர் வுரைத்தல்
பகல்வரல் விலக்கல் பைபு ளெய்தித்
தினையொடு வெறுத்தல் சிறைப்புற மாக
வேங்கையொடு வெறுத்தல் வெற்பயர் நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கல் கடிப்புனங் கையறக்
கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறன்
மயிலொடு கூறல் வறும்புனங் காண்டல்

பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல்
சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை
மன்னிய பகற்குறி வகையா கும்மே.

இ-ள். குறியிடங்கூறல், ஆடிடம்படர்தல், குறியிடத்துக்கொண்மிசேறல், இடத்துய்த்துநீங்கல், உவந்துரைத்தல், மருங்குணைதல், பாங்கியறிவுரைத்தல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல், ஆயத்துய்த்தல், தோழிவந்துகூடல், ஆடிடம்புகுதல், தனிகண்டிரைத்தல், பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல், உண்மைகூறிவரைவுகடாதல், வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல், தாய்ச்சங்கூறிவரைவுகடாதல், இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல், தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல், எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதல், ஏறுகோள் கூறிவரைவுகடாதல், அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல், தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல், பகல்வரவில்க்கிவரைவுகடாதல், தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல், வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல், இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல், கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல், பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல், மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல், வறும்புணங்கண்டிலருந்தல், பதிநோக்கிலருந்தல் என விவைமுப்பத்திரண்டும் பகற்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்—

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங் கூறலென்பது தழைவிருப்புரைத்த தோழி ஆங்கவள் விளையாடுமிடத்து ஒரு கரியபொழில் கதிரவன் துழையாவிருளாய் நடுவண் ஓர் பளிக்குப்பாறையை யுடைந்தாயிருக்கும்; அவ்விடத்து வருவாயாகவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

வாணுழைவாளம்பலத்தரன்குன்றென்றுவட்குவெய்யோன்
ருணுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற்.
றேணுழைநாகமலர்ந்துதிகழ்பளிங்கான்மதியோன்
காணுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழில்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்த்தவள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.

இ - ள். ஓர் கார்ப் பொழில் - ஒரு கரியபொழில்—புறம்பெய்யோன் தான் துழையா இருளாய் - புறமெங்குங் கதிரோன் ருன்சென்று துழையாதவிருளாய்—நாப்பண் வண் தாரகை போல்தேன் துழை நாகம் மலர்ந்து - நடுவண் வளவிய வான்மீன்போல்தேன்கள் துழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து—திகழ் பளிங்கான் - திக

மும் பளிற்கால்—மதியோன் கான் உழை வாழ்வு பெற்றாங்கு
எழில்காட்டும் - திங்கட்கடவுள் வானிடத்து வாழ்வையொழிந்து
கானிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தனதெழிலைப் புலப்படு
த்தும். எ - று.

வான் உழை வான் - இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்
டாகிய ஒளி—அம்பலத்து அரன் - இவ்வண்ணஞ் சேயனாயினும்
அணியனாய் அம்பலத்தின்கணுளாகிய அரன்—குன்று என்று
வட்கி வெய்யோன் தான் னுழையா - அவனது மலையென்று கூசி
றாற்போல வெய்யவன் னுழையாவெனக்கூட்டுக.

“அண்ட மாரிரு ண்டு கடந்தும்ப—ருண்டி போலுமோரொண்
கடர்” * என்பது உம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. வட்கியென்
பதனால் முன் பற்பறியுண்டானதல் விளங்கும். வானுழைவாளெ
ன்பதற்குக் கற்பவிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையாளே வான்
சென்றொடுங்கும் ஒளியென்றுரைப்பாருமுளர். புறம் இருளாயெ
னவும், நாகமலர்ந்தெனவும், சினைவினை முதன்மேலேறி நின்
றன. புறம் இருளாயென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை
இடத்தின்மேலேறி நின்றது. இது குறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டு
வாவென்பதுகருத்து. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் குறியிடமுண
ர்த்துதல். (ககச)

ஆடிடம்படர்தல்.

ஆடிடம்படர்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின
தோழி யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விளை
யாடுவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங் கொ
ண்டிசென்று ஆடிடம் படராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புயல்வளருசன்முன்னாடிப்பொன்னேபின்னைப்போய்ப்பொலியு
மயல்வளர்குன்றினின்றேற்றுமருவிதிருவுருவிற்
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரந்தீர்த்தருளுந்
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தான்வரைத்தண்புனத்தே.

வண்டழையெதிர்த வொண்டொடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியொ டாடிடம்படர்தது.

இ - ள். பொன்னே - பொன்னே—காதரம் தீர்த்து அருளும்
தயல் வளர் மேனியன் - பிறவி காரணமாகவரு மச்சத்தை நீக்கி

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், சித்தத்தொகைத் திருக்
குறுந்தொகை. ௨.

அருள்செய்யுந் தையல்தங்குந் திருமேனியை யுடையவனாகிய—
அம்பலத்தான் வரைத் தண் புனத்து - அம்பலத்தானது மலையிற்
குளிர்த புனத்தின்கண்—புயல் வளர் ஊசல் முன் ஆடி - புயல்
தங்கு மூசலைமுன்னாடி—பின்னைப் போய் - பின்போய்—அயல்
பொலியும் வளர் குன்றில் நின்று அருவி ஏறும் - அதற்கயலாகிய
பொலியும் உயர்ந்த குன்றின்கணின்று அருவியை ஏற்போம்—
திரு உருவின்கயல் வளர் வாள் கண்ணி போதரு - திருப்போலும்
உருவினையும் கயல்போலும் வாட்கண்ணையுமுடையாய், நீ போது
வாயாக. ஏ - று.

உயர்ந்த வழுமரத்திற் றொடுத்தலால், புயல்வளருசலென்
றான். வளர்கண்ணெனவியையும். ஈண்டு வளரென்பது உவமையு
ருபு. வாள் உவமை; ஒளியெனினுமமையும். தண்புனத்துப் போத
ருவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி பெருமிதம்; உவகையு
மாம். பயன் குறியிடத்துப் போதருதல். (ககஎ)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டு சேறலென்பது ஆடிடம்படர்ந்த
தோழி தலைமகனுக்குத் தான்சொன்ன குறியிடத்து இவளைக்கொ
ண்டு சென்றுய்க்கும்பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்தினின்று
நீக்கவேண்டுதலின் திணைகாத்தல் முதலாகிய வினையாட்டுக்களைத்
தான் கூறவே அவ்வவ்வினையாட்டிற்குரியார் தலைமகள் அவ்வவ்
விடங்களிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே
அவ்வவ் வினையாட்டுவிரும்பினான் எல்லாரும் பிரிவர்; அவ்வகை
ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமிழளாய் நின்ற தலைமகனாய்க்
கொண்டு, யாமும்போய் மயிலாடல்காண்பேமென அக்குறியிடத்
துச் செல்லாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

திணைவனங்காத்துச்சிலம்பெதிர்கூஉய்ச்சிற்றின் முற்றிழைத்து
சுனைவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார் [ச்
வினைவளநீறெழநீறணியம்பலவன்றன்வெற்பிற்
புனைவளர்கொம்பரன்னுயன்னகாண்டும்புனமயிலே.

அணிவளராடிடத் தாயவெள்ள

மணிவளர்கொங்கையை மருங்ககன்றது.

இ - ள். தொழுது எழுவார் வினை வளம் நீறு எழ - தொழா
நின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம் பொடி
யாக—நீறு அணி அம்பலவன்றன் வெற்பில் - தன்றிருமேனிக்கண்
நீற்றையணியும் அம்பலவனது வெற்பில்—புனை வளர் கொம்பர்

அன்னாய் - கைபுனையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய்—தினை வளம் காத்து - தினையாகிய வளத்தைக் காத்து—சிலம்பு எதிர் கூஉய் - சிலம்பிற்கெதிரழைத்து—சிறநில் முற்று இழைத்து - சிறநிலை மிகவுமிழைத்து—சுனை வளம் பாய்ந்து - சுனைப்புனலிற் பாய்ந்து—துனை மலர் கொய்து - ஒத்தமலர்களைக் கொய்து—அன்ன புனமயில் காண்டும் - அத்தன்மையவாகிய புனமயிலைக் காண்பேம் யாம். எ - று.

மலைக்கு வளமாதனோக்கித் தினைவளமென்றான். தினையினது மிகுதியெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுங் காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து மறவாது நினைவார் என்றவாறு. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்கு மெழிலுடைமையான் அக்கோலந் தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீங்காது நின்றலான் ஆண்டுள்ளவினை நீருமென்னும் கருத்தான், வினைவளநீறெழநீறணியம்பலவனென்றார். புதல்வனது பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தானீறணிந்தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தினைகாத்தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுரைப்பினுமமையும். அத்தன்மையவாகிய மயிலென்றது பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகள் தான்மறியளாய் நின்று கண்ட மயிலை. இயற்கைப்புணர்ச்சிய திறுதிக்கட் டோழி தனது வாட்டத்தை வினவியபோது யானோரிள மயிலாலுவது கண்டேன்; அதனை நீயும் காணப் பெற்றநிலையென வாடினேனென்று உரைப்பக் கேட்டாளாதலான், அதனைப்பற்றி ஆம்மயிலைக் காண்டிமென்றாளாயிற்று. மெய்ப்பாடி அது. பயன் ஆயம்பிரிதல்.

(௧௧௮)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது குறியிடைக் கொண்டு சென்ற தோழி யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்முழற்குப் பூக்கொய்து வருவேன்; அவ்விடம் வேய் முத்துதிர்தலான் நினதுமெல்லடிக்குத் தகாதாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேகின்று பூக்கொய்வாயாகவெனத் தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தானீங்கா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ரால்வேயினநினதோட்குடைந்துக்கநன்முத்தஞ்சிந்திப்
பால்வேயறையுறைக்கும்பஞ்சடிப்பரன்றில்லையன்னாய்
வரல்வேய்தருவனிங்கேநிலுங்கேசென்றுன்வார்குழற்கீங்
குரல்வேயனிமுரல்கொங்கார்தடமலர்நொண்டுவந்தே.

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். உங்கே சென்று - யான் உவ்விடத்தே சென்று—நர்
ங்குரல் வேய் அளி முரல் கொங்கு ஆர் தடமலர் கொண்டு வந்து -
தேனூரீய பூங்கொத்தைமூடிய அளிகள் முரலுந் தாதுநிறைந்த
பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டிவந்து—உன் வார் குழற்கு
வேய்தருவன் - நின்னுடைய நெடியகுழற்கண் வேய்வேன்—பரன்
தில்லை அன்னாய் - பரனது தில்லையையொப்பாய்—நரல் வேய்
இனம் நின் தோட்கு உடைந்து உக்க நல் முத்தம் சிந்தி - காற்றா
னென்றோடொன்று தேய்ந்து நரலும் வேய்த்திரள் உன்னுடைய
தோள்கட்கஞ்சிப் பிளத்தலான் உக்க நல்ல முத்துக்கள் சிதறுத
லால்—பரல் வேய் அறை பஞ்சு அடி உறைக்கும் - பரல் மூடிய
பாறை நினது பஞ்சடிக்கணுறைக்கும்—வரல் இங்கே நில் - அத
னை என்னோடு ஆண்டு வரற்பாலையல்லே, ஈண்டு நிற்பாயாக. எ-து.

யான் தருவன் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றினு முரைப்பாருமு
ளர். குரலென்றது பூங்கொத்தை. தடமலரென்பதற்குத் தடத்து
மலரென்றுரைப்பாருமுளர். பரல்வேயறையுறைக்கும்வரல்; வேய
தருவன்; இங்கேநில்லென்று தலைமகளைத்தோழி கூறி இவ்விட
த்தே நில்லென்றாள். மெய்ப்பாடி அது. பயன் தலைமகளைக் குறியி
டத்துய்த்து நீங்குதல். (ககக)

உவந்துரைத்தல்.

உவந்துரைத்தலென்பது தோழி தலைமகளைக் குறியிடை நிறு
த்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்குவட்டை
மாசுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீ
யிப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்து கூறாநிற
நல். அதற்குச்செய்யுள்—

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க
ணெடுமாலெனவென்னைநீநினைந்தோநெஞ்சத்தாமரையே
யிடமாவிருக்கலுற்றோதில்லைநின்றவனீங்கயிலை
வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகிறிவ்வார்பொழிற்கே.

களிமயிற்சாயலை டொருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.

இ - ள். வடம் ஆர் முலை மடவாய் - வடமார்ந்த முலையை
டைய மடவாய்—தில்லை நின்றவன் ஈர்ங் கயிலை வார் பொழிற்கு

வந்து வைகிற்று - தில்லைக்கணின் தவனது குளிர்த கைலைக்கண்
நீண்ட இப்பொழிலிடத்துவந்து தங்கியது—இக் குவடி பட மாசு
ணப் பள்ளி ஆக்கி - இக்குவட்டைப் படத்தையுடைய மாசுணமா
கிய பள்ளியாக்கி—என்னைப் பங்கயக் கண் அந் நெடுமால் என நீ
நினைந்தோ - என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் தங்கும் பங்கயம்
போலங் கண்ணையுடைய அந்நெடியமாலென்று நீ நினைந்தோ—
நெஞ்சத் தாமரையே இடம் ஆ இருக்கல் உற்றோ - நெடுமாலின்
மார்பினன்றித் தாமரையினுமிருத்தலான் யான் நீங்கினும் என்னெ
ஞ்சமாகிய தாமரையே நினைக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? அஃது
வாயாக. எ - று.

மாசுணப்பள்ளி மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியெனினுமமை
பும். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றதனான், இப்
பொழிற்கண்வந்து நின்றநிலை ஒருஞானமும் என்னெஞ்சினின்று
நீங்காதென உவந்துகூறினானும். கைலைமடவாயென்றியைப்பினு
மமையும். வான் பொழிலென்பதும் பாடம். மெய்ப்பாடி
உவகை. பயன் தலைமகளைக்கண்டு தன் காதன்மிகுதியாற்றோன்
றிய பேருவகையை ஆற்றுகில்லான் ஆற்றாதல்; தலைமகளை மகிழ்
வித்தலுமாம். (கஉ௦)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது உவந்துரைப்பத் கேட்ட தலைமகள்
பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினொதுங்கி வரு
ந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் தலைமகன் அவ்வருத்தந்
தணிப்பான் போன்று, முலையொடுமுனிந்து அவனிதுமருங்குருங்கி
யணையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தொத்தீன்மலர்ப்பொழிற்றில்லைத் தொல்லோனருனென்னமுன்
முத்தீன்குவளைமென்காந்தனின்மூடித்தன்னேரளப்பா [னி
ளொத்தீங்கொடியினொதுங்குகின்றான்மருங்குன்னெருங்கப்
பித்தீர்ப்பனைமுலைகாளென்னுக்கின்னும்பெருக்கின்றதே.

வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்ட

கோதைவேலவ னாதரவுரைத்தது.

இ - ள். தொத்து ஈன் மலர்ப் பொழில் தில்லைத் தொல்
லோன் அருள் என்ன முன்னி - கொத்துக்களையினு மலர்ப்பொழி
லையுடைய தில்லையிற் ரொல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்ப
ட்டு—முத்து ஈன் குவளை மென்காந்தனின் மூடி - கண்ணீர்த்து

ளியாகிய முத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய சுவளைகளைக் கையாகிய மெல்லிய காந்தட்டிவான் மூடி—தன் ஏர் அளப்பான் ஒத்து - அத னோடுசார்த்தித் தன்னெழிலை யளவிடுவாள்போன்று—நாங்கு கொடியின் ஒதுங்குகின்றான் மருங்குல் நெருங்க - குளிர்ந்த கொடியின்கண்ணாணி மறைகின்றவளது மருங்குலடர்ப்புண்ண— பித்தீர் பணைமுலைகாள் - பித்தையுடையீர் பணைமுலைகாள்—இன்னும் பெருக்கின்றது என்னுக்கு - தும்பெருமைமேல் இன்னு நீர் பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு? இது நன்றன்று. எ - று.

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமைநோக்கி, பித் தீரென்றான். பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு நீர் பித்தையுடையீரென வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு தானாதர வுரைத்து இறுமருங்குறங்குவானாய்ச் சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொடி ஈன்பணைமுலை யென்பனவும் பாடம். ஈன்கொடி மல ரீன்றகொடி. அரிவையை யென்பது பாடமாயின் நானுதல் கூண்ட வென்பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கிமுடிக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் சார்தல். (௧௨௧)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது மருங்களைவிறுதிக்கட் டலைம களாதையந்தீர, அவளைக்கோலஞ்செயது, இது நின்றோழி செய்த கோலமே; நீ கலங்காதொழிகெனத் தலைமகன் தானோழியொடு தலைப்பெயதமை தோன்றக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அளிநீடளகத்தினட்டியதா துமணியணியு
மொளிரீன்சுரிசுழற்சூழ்ந்தவொண்மாலையுந்தண்ணறவுண்
களிரீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லையன்னாய்கலங்க
மொளிரீயணையபொன்னேபன்னுகோலந்திருநுதலே.

நெறிசூழற் பாங்கி
யறிவறி வித்தது.

இ - ள். நீ தண் நறவு உண் களி எனச் செய்தவன் கடல் தில்லை அன்றாய - நீ குளிர்ந்த நறவையுண்ணுங் களிமகனென்று பிறர் சொல்லும்வண்ணம் ஓர்ப்பத்தை யெனக்குச் செய்தவனது கடலையுடைய தில்லையையொப்பாய்—அளி நீடு அளகத்தின் அட் டிய தாதும் - அளிகள் விடாது தங்கு மளகத்தின்கண் இட்டதா தும்—அணி அணியும் - அணிந்தவணிகளும்—ஒளி நீன் சுரிசூழல் சூழ்ந்த ஒண் மாலையும் - ஒளியையுடைய நீண்ட சுரிசூழலிடத்துச்

சுற்றிய நல்லமாயையும் இவையெல்லாம்—நீ அனைய பொன்னே பன்னு கோலம்—நின்னோடொருதன்மையனாகிய நின்னோழி யாராய்ந்துசெய்யுந் கோலமே—திரு நுதலே - திருநுதலாய்—கலங்கல்—யான்பிறிதோர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்கவேண்டா—தெளி - தெளிவாயாக. எ - று.

தண்ணறவுண்களி நீயெனச் செய்தவனென்பதற்குப் பிழிநுரைப்பாருமுளர். பொன்னையென்னுமேகாரம் பிரிநிலையேகாரம். அணிமணியுமென்பதூஉம்பாடம். பாங்கியறிவு - பாங்கியவ்வொழுக்கத்தை யறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் பாங்கியறிந்தமை தலைமகட்டுணர்த்துதல். (௪௨௨)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது பாங்கியறிவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், இனிநமக்கொரு குறையில்லையென வுட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனினறவைப் பருகும் வண்டாகவும் புனைந்து, தலைமகன் நன்னுண்மகிழ்ந்து கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

செழுநீர்மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே
கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுங்கள்ளகத்த
கழுநீர்மலரிவளியானதன்கண்மருவிப்பிரியாக்
கொழுநீர்நற்பருகும்பெருநீர்மையனிகுலமே.

தண்மலர்க் கோதையை

யுண்மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ-ள். செழுநீர் மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன் திருக்கழலே - வளவிய நீர்மையையுடைய மதியாகிய கண்ணியையுடைய சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்களையே—கெழு நீர்மையின் சென்று கிண்கிணியாய்க் கொள்ளும் - பொருந்து நீர்மையான் உண்மகிழ்ந்து முகமலர்வதுபோலப் போதாகிய நிலைமையைவிட்டு மலராய் நிலைமையையடைந்து சிறிதே மலரத்தொடங்கும்—கள் அகத்த கழுநீர்மலர் இவள் - தேனை யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள்—யான் அதன்கண் மருவிப் பிரியாக் கொழுநீர் நற்பருகும் பெருநீர்மை அளிகுலம் - யான் அக்கழுநீர்மலர்க்கண் மருவி ஒருகாலும் பிரியாத கொழுவிய நீர்மையையுடைய அந்நறவைப்பருகும் பெருந்தன்மையையுடையதோரளிசாதி. எ - று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீரு மதியாகிய கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழலே யென்னுமேகாரம் பிரி நிலையேகாரம். செழுநீர்மையையுடைய கழுநீர்மலரென்றியைப்பி னுமமையும். சென்று கிண்கிணிவாய்க் கொள்ளுமென்பதனால், பே தைப்பருவங்கடந்து இன்பப்பருவத்த ளாயினுள்ளென்பது விளங் கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணிறைந்த காதல ளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்த கழுநீர் மலரென்பது “கால் குருகு” * என்பதுபோல நின்றது; பெயரெச்சமெனினு மமை யும். யான் மருவிப்பிரியாத அனிகுலமெனினுமமையும். நறு குறு டிநின்றது. பெருநீர்மையனிகுலமென்றான், கழுநீர்மலரல்லதாதா மையின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமை விளங்கும். மெய்ப்பாடு உவமை. ப’பன் நயப்புணர்த்துதல். ()

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது மலரளிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுறுநின்ற தலைமகன், யாமித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப் பிரிவில்லை, இனியழகிய பொழிவிடத்து வினையாடும் ஆயம் பொலி வுபெறச்சென்று, அவரோடுசேர்ந்து வினையாடுவாயெனத் தலைம களையாயத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலம்பாசடைவின்மடுவி
லெழுந்தார்மதிக்கமலம்மெழிறந்தெனனிப்பிறப்பி
லெழுந்தாவகையெனையாண்டவன்சிற்றம்பலமனையாய்
செழுந்தாதவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்கதிருத்தகவே.

களைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப்
புனைமடமானைப் புகவிட்டது.

இ - ள். இப் பிறப்பில் அழுந்தாவகை எனே ஆண்டவன் சிற்றம்பலம் அனையாய்-இப்பிறவியின்க ணழுந்தாதவண்ண மென் னையடிமைக்கொண்டவனது சிற்றம்பலத்தையொப்பாய்--கொழுந் தாரகை முகை கொண்டல் பாசடை வின் மடுவில் - கொழு விய தாரகையாகிய முகையையுங் கொண்டலாகிய பசிய விலையை யுமுடைய விண்ணாகிய மடுவின்கண்—எழுந்து ஆர் மதிக் கமலம் எழில் தந்தென - எழுந்து நிறைந்த மதியாகிய வெண்டாமரைப் பூத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்திணைப்போல—செழுந் தாது அவிழ் பொழில் ஆயத்துத் திருத்தகச் சேர்க - வளவிய தாதவிழாநின்ற

குறுந்தொகை. ௨௬.

பொழிற்கண் விளையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட் பொலிவுதக இனிச்
சேர்வாயாக. எ - று.

முகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு வெண்மையும் வடிவும்
பன்மையும். தாரகையோ டாடத்தார்க்கொத்தபண்பு பன்மையும்
ஒன்றற்குச் சுற்றமாய் அதனிற்குழந்து நின்றலும். கமலந்தோடு
மதிக்கொத்த பண்பு வெண்மையும் வடிவும்பொலிவும். மதியோடு
தலைமகட்கொத்தபண்பு கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின்
மிக்குப் பொலிதலும். இவ்வாறெத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவ
மைக்குவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசடை
யென்புழி அம்முச்சாரியை யல்வழிக்கண்வந்தது; அம் அழகெனி
னுமமையும். புனைமடமான் - கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்
பாடு பெருமிதம். பயன் புறத்தாரறியாமைப்பிரிதல். (௧௨௪)

தோழிவந்துகூடல்.

தோழிவந்து கூடலென்பது தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகடா
னும் பூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி
னானுந் தடுமாறி மொட்டுக்களைப் பறியாநிற்ப, யானின் குழந்தாம்
பூக்கொண்டீவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப் பறிக்க
வேண்டாவெனத் தோழிவந்து கூடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னையான் தில்லைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த
மின்னையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த
மென்னையாய்மறியேபறியேல்வெறியார்மலர்க
ளின்னையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே.

நெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறைதுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்தது.

இ - ள். ஆய் மறியே - அசைந்த மான்மறியோல்வாய்—
பொன் அணையான் - பொன்னையொப்பான்—தில்லைப் பொங்கு
அரவம் புன்சடைமிடைந்த மின் அணையான் - தில்லைக்கணுளா
கிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்மிடைந்த மின்னை
யொப்பான்—அருள் மேவலர்போல் மெல் விரல் வருந்த - அவ
னதருளைப் பொருந்தாதாரைப்போல மெல்லிய விரல்கள் வரு
ந்த—மெல் நனை பறியேல் - மென்னனைகளைப் பறியாதொழிவா
யாக—மணம் தாழ் குழற்கு ஏய்வன வெறி ஆர் மலர்கள் இன்
னையான் கொணர்ந்தேன் - நின்மணந்தங்கிய குழற்குப் பொரு
ந்துவனவாகிய நறுநாற்றநிறைந்த மலர்களித்தன்மையனவற்றை
யான் கொணர்ந்தேன். எ - று.

மிடைந்தவென்னும் பெயரெச்சம் மின்னையானென்னு நில
ப்பெயர்கொண்டது. அரவஞ்சடைமிடைதலை மின்மேலேற்றி, இல்
பொருளுவமையாக வுரைப்பாருமுளர். இல்பொருளுவமையெனி
னும் அபூதவுவமையெனினு மொக்கும். இவள் மலரைப்பறியாமல்
மொட்டைப்பறிப்பானெனென்பதாகடா. அதற்குவிடை: இவள்
தலைமகனைப் பிரிந்து அப்பிரிவாற்றாமையானும், தலைமகன் புணர்
ச்சிரிக்கத்துக்கட் டன்னைக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழி
காணுகின்றாளென்னும் பெருநாணினானும் ஆற்றாளாய், மலரைப்
பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறிக. மெல்
லிய மொட்டுக்களைப் பறியாதோழி, இத்தன்மைய நறுமலரை நின்
குழற்கணிதற்கு யான்கொணர்ந்தேனென்பதனான், இவ்வொழுக்
கம் யானறியப்பட்டது காணென்றுடம்பாடு கூறியவாறாயிற்று.
என்னையாய் கொணர்ந்தேனென்பதூஉம் பாடம். நின்றிடத்துய்
ந்து - இடத்துயத்து நீங்குகின்று. பெயர்ந்து - மீண்டுசென்று. ()

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம் புகுதலென்பது கொய்துவந்த மலருங் குழற்கணி
ந்து, இனி நின்சிறுமருங்குல் வருந்தாமல் மெல்லச்செல்வாயாக
வெனத் தோழி தலைமகனையுங்கொண்டு ஆடிடம் புகாநிற்தல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

அறுகாணிறைமலரைம்பானிறையணிந்தேனணியார்
துறுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாயமெல்லப்புகு
சிறுகான்மருங்குல்வருந்தாவகைமிகவென்றிரத்தி
னுறுகால்பிறர்க்கரியோன்புலியூர்னனவொண்ணுதலே.

தனிவிளையாடிய தாழ்குழற்றோழி

பனிமதிதுதலியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

இ - ன். என் சிரத்தின் உறுகால் பிறர்க்கு மிக அரியோன்
புலியூர் அன்ன ஒண்ணுதலே - என்றலைக்கணுற்றகால் பிறர்க்கு
மிகவரியவனது புலியூரை யொக்குமொண்ணுதலாய்—அணி ஆர்
துறு கான் மலர்த் தொத்து-அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தை
யுடைய மலர்க்கொத்துக்களை—அறுகால் நிறை மலர் ஐம்பால்
நிறை அணிந்தேன் - வண்டுகணிறைந்த மலரையுடைய நின்னைம்
பாற்கண் நிறையவணிந்தேன்—தோகை-தோகையையொப்பாய்--
சிறு கால் மருங்குல் வருந்தாவகை - சிறியவிடத்தையுடைய மரு
ங்குல் வருந்தாதவண்ணம்—தொல் ஆயம் மெல்லப் புகு - பழை
யாதாகிய ஆயத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாயாக. எ - று.

அறுகாணிறைமலரை யணிந்தேனென்றும், மலர்க்கொத்துக் களையுடைய தோகாயென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையவென்பது குறைந்துநின்றது. காலென்னுஞ்சினை பிறர்க்கரியோனெனத் தன்வினைக்கேலாவெழுத்துக் கொண்டது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளையாற்றுமை நீங்குதல். ()

தனிகண்டுரைத்தல்.

தனிகண்டுரைத்தலென்பது தலைமகளையாயத்துய்த்துத் தலைம கனுழைச்சென்று, இவ்வெம்மூர்; இதன்கண்யாமருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நாளை நின்னாருக்குப் போவாயாகென வுலகியல் கூறுவாள்போன்று, வரைவு பயப்பக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தழங்குமருவியெஞ்சீ றூர்பெருமவி துமதுவுங்
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குங்குரவையிரவிற்கண்டேகுசமுத்தன்முத்தி
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே.

வேயொத்ததோளியை யாயத்துய்த்துக்
குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்டுரைத்தது.

இ - ள். பெரும - பெரும—தழங்கும் அருவி இது எம்சீ றூர் - தழங்காநின்ற வருவியையுடைய விவ்வெம்மூர்—மதுவும் கிழங்கும் அருந்தி இன்று எம்மொடு இருந்து - இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையு நீயுமருந்தி இன்றெம்மோடுதங்கி— குன்றர் கிளர்ந்து முழங்கும் குரவை இரவில் கண்டு மணி நகர்க்கு ஏகுச - குன்றரெல்லாருமெழுந்து முழங்கு மிந்நிலத்து வினையாட்டாகிய குரவையை யிரவிற்கண்டு நாளை நினது நல்லநகர்க்கேகு வாயாக. எ - று.

முத்தன் - இயல்பாகவே முத்தன்—முத்தி வழங்கும் பிரான் - முத்தியையேற்பார்க்கு வழங்குமுதல்வன்—எரியாடி - ஊழித்தீயி ன்கணடுவான்—தென் தில்லை மணிநகர் - அவனது தெற்கின்கட்டில்லையாகிய மணிநகரெனக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங் கருதாதுகொடுத்தலின் வழங்குமென்றார். உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகாணீவந்து போந்துணையாலிவளாற்றுந் தன்மையளல்லென்பது பயப்பக்கூறி, வரைவு கடாயவாறு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் குறிப்பினாற் பிரிவாற்றாமைகூறி வரைவுகடாதல். (கஉஎ)

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்கூறி வரவுவிலக்கலென்பது உலகியல் கூறுவாள்போன்று குறிப்பால் வரைவுகடாவி, இனிப்பிவ்வாறொழுகாது வரைவொடு வருவாயாகவெனத் தலைமகளது பருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செடியுள்—

தள்ளிமணிசந்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத்
தெள்ளிநறவந்திசைதிசைபாயுமலைச்சிலம்பா
வெள்ளிமலையன்னமால்விடையோன்புலியூர்விளங்கும்
வள்ளிமருங்குல்வருத்துவபோன்றவனமுலையே.

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்தா
தேந்தலிவ்வாறியங்கலென்றது.

இ - ள். மணி தள்ளி - மணிகளைத் தள்ளி—சந்தம் உந்தி - சந்தனமரங்களை நூக்கி—தறுகட் கரி மருப்புத் தெள்ளி - தறுகணமையையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக்கொழித்து—நறவம் திசைதிசை பாயும் மலைச் சிலம்பா - தேன்றிசைதோறும் பரக்கும் மலையையுடைய சிலம்பனே—வெள்ளி மலை அன்ன மால் விடையோன் புலியூர் விளங்கும் - தனது வெள்ளிமலையாகிய கயிலையை யொக்கும் பெரியவிடையையுடையவனது புலியூர்போல் விளங்கும்—வள்ளி மருங்குல் - கொடிச்சியது மருங்குலை—வனமுலை வருத்துவ போன்றன - நல்லமுலைகள் வளராதின்றபடியால் வருத்துவனபோன்றன; இனி வரைந்தெய்துவாயாக. எ - று.

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளுக்காது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றது. புலியூர்புரையுமென்பதாஉம்பாடம். யாவருமறியாவில்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோன்றெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பரந்தாற்போல, கரநத காமம் இவள் கதிர்ப்பு வேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப் புலனாய் வெளிப்படாநின்றதென உள்ளுறையுமையாயினவாறு கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடி அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரறியினிவ னிறந்துபடும், இறந்துபட விவனுமிறந்துபடுமென்னு நினைவினளா தலால், பயன் வரைவுகடாதல். (கஉஅ)

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறலென்பது பருவங்கூறி வரைவுகடாய் தோழிக்கு, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப் பில்லையென நான்முகன் பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந்துணையெ

ளியளாக நீ கூறுகின்றதென்னோவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்ப
டாது தலைமகளை மிகுத்துக்கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மரடஞ்செய்பொன்னகருந்திகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப்
பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபின்னையபுள்ளலரைக்
கீடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக்
கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றோநின்றுகூறுவதே.

வரைவுகடாய வாணுதற்றோழிக்கு

விசைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.

இ - ன். மாடம் செய் பொன் நகரும் இம் மாதர்க்கு நிகர்
இல்லை என்ன - மாடமாகச் செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அம
ராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க் கொப்பில்லையென்று சொல்லும்வ
ண்ணம்—பீடம் செய் தாமரையோன் பெற்ற பின்னையை - பீட்
மாகச் செய்யப்பட்ட தாமரையையுடைய நான்முகன்பயந்த பின்
னையை—கயிலைக் கூடம் செய் சாரற் கொடிச்சி என்றோ நின்று
கூறுவது - கயிலைமலைக்கட் கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாரலிடத்து
வாமுங் கொடிச்சியென்றோ நீ நின்றுசொல்லுவது? இவ்வாறு
சொல்லற்பாலையல்லை. எ - று.

உள்ளலரைக் கீடம் செய்து - தன்னை நினையாதாரைப் புழக்
களாகச்செய்து—என் பிறப்புக் கெடத் தில்லை நின்றோன். கயிலை -
யான் தன்னை நினைவேனாகச்செய்து என்பிறப்புக்கெடத் தில்லைக்க
ணிற்றவனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை.
கூடஞ்செய்சாரலென்பதற்கு மரத்திரளாற் கூடஞ்செய்தாற்போ
லுஞ் சாரலென்னுமமையும். கூடஞ்செய்தாற்போலு முழைகளையு
டைய சாரலென்னுமமையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறியது.
மெய்ப்பரடி இளிவரல். பயன் தலைமகனது விருப்புணர்த்துதல்.()

உண்மைகூறிவரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறி வரைவுகடாதலென்பது வரைவுடம்படாது
மிகுத்துக்கூறிய தலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுங்
கானவர்; யாங்கள் புனங்காப்போஞ்சிலர்; நீர் வரைவுவேண்டா
மையி் நெம்மைப்புணந்துகூறல் வேண்டுவதில்லையெனத் தோழி
தங்களுண்மைகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச்
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே

யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற்
ருய்தந்ததைகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே.

கல்வரைநாட னில்லதுரைப்ப

ஆங்கவளுண்மை பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். வேய் தந்த வெண் முத்தம் சிந்து பைங் கார் வரை
மீன் பரப்பி - வேயுண்டாக்கிய வெள்ளிய முத்துக்கள் சிந்திய
சோலைகளாற் பசிய கரியதாழ்வரை மீன்களைத் தன்கட்பரப்பி—
சேய் தந்த வான் அகம் மாணும் சிலம்ப - சேய்மையைப் புலப்படு
த்திய வானிடத்தையொக்குஞ் சிலம்பையுடையாய்—தாய் தந்தை-
எமக்குத் தாயுந்தந்தையும்—தன் சேவடிக்கே ஆய் தந்த அன்பு
தந்து - தன்னுடைய சிவந்த திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத்
தந்து—ஆட் கொண்ட அம்பலவன் மலையிற் கானவர் - என்னைய
டிமைக்கொண்ட அம்பலவனது மலையிற்கானவரே—இத் தாழ்
வரை ஏனல் எம் காவல் - இத்தாழ்வரையினுண்டாகிய நினை யெ
மது காவலாயிருக்கும்; அதனானீவரைவு வேண்டாமையிற் புனை
ந்து கூறவேண்டிவதில்லை. எ - று.

வினைமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல் வினை
க்குச் செய்விப்பனவாமாதலில், பரப்பியெனச் செய்விப்பதாகக்
கூறினார். சேவடிக்கே யன்புதந்தெனவினையும். மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (கூட௦)

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது உண்மையுரைத்து
வரைவுகடாயதோழி, வரையாமையினைந்து அவள் வருந்தாநின்
றாள்; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாநின்றீர்; இவ்வாறு நாம்
முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான்வருந்தா
நின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்
தல். அதற்குச்செய்யுள்—

மன்னுந்திருவருந்தும்வரையாவிடினீர்வரைவென்
றுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாடுதிரும்பரெலாம்
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பாஞ்சோதிசிற்ப்பலத்தான்
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்பலம்புலவனே.

கனங்குழைமுகத்தவண் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.

இ - ள். வரையா விடின் மன்னும் திரு வருந்தும் - வரையா தொழியிற் பெரும்பான்மையுந் திருவையொப்பான் வருந்துவன்— நீர் வரைவு என்று உன்னுமதற்குத் தளர்ந்து ஒளி வாடுதிர் - நீயிர் வ்ரைவென்று நினைக்குமதற்கு மனந்தளர்ந்து மேனியொளிவாடா நின்றீர்—பொன்னங் கழல் வழத்தார் புலன் என்னப் புலம்பு வன்-இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபடிகழ்தலின் யான் பொன்னை யொக்குங்கழலை வாழ்த்தமாட்டாதாரறிவுபோலத் தனிமையுற்று வருந்தாநின்றேன். எ - று.

உம்பர் எல்லாம் பன்னும் புகழ்ப் பரமன் - அறிதற்கருமை யான் உம்பரெல்லாமாராயும் புகழையுடைய பரமன்—பரஞ் சோதி - எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாகியவொளி—சிற்றம்பலத் தான் - ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிற்றம்பலத்தின்கண் டையவன்—பொன்னங் கழல் - அவனுடைய பொன்னங்கழலெ னக் கூட்டுக.

மன்னுமென்பது ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந்திருவென்று ரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத் திருவையுமங்குறுதல் தக்க தன்றென்று, ஈண்டுமயித்ததென்னைமெனின், ஆண்டுத்தெளிமா மையிற் கூறலாகாமையுநி, மக்களுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்ன ர்க்குறலாமென்பதனூற் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலெ ன்பதற்குப் பொன்னுனியன்ற கழலையுடையதென அன்மொழித் தொகைப்பட வுரைப்பினுமமையும். புலனென்ன வென்பதற்குச் சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறுது வழந்தாதாரைம்பொறியும் புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ள நிகழ்ச்சியுங் கூறுவாள்போன்று, தலைமகளதாற்றாமையுநி வரைவுகடாயவாழ், மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (௧௩௬)

தாயச்சங்குறிவரைவுகடாதல்.

தாயச்சங்குறி வரைவுகடாதலென்பது வருத்தங்குறி வரைவு கடாயதோழி, எம்முடையவன்னை அவள் முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக் கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள்; இனி மகட்பேசுவார்க்கு மறுதுகொடுக்கவுங் கூடுமெனத் தாயச் சங்குறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பனித்துண்டஞ்சும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந்
தனித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுந்
நினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சமெம்மனையே,

மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறியா
வேற்கட்பாங்கு யேற்கவுரைத்தது.

இ - ள். பனித துண்டம் சூடும் படர் சடை அம்பலவன் - பனியையுடைய துண்டமாகிய பிறையைச்சூடும் பரப்பிய சடையையுடையவம்பலவன்—தனித்து உலகம் உண்டவன் தொழும் தானோன் - எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத உலகமுமுதை யுமுண்டவன்றொழுந் தானையுடையவன்—கயிலைப் பயில் சிலம்பா - அவனது கயிலைக்கட்பயிலுஞ் சிலம்பனே—தொண்டைக் கனி வாழ்ச்சி கதிர்முலைப் பாரிப்புக் கண்டு - தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு— அழிவு உற்று - நெஞ்சழிந்து—எம் அன்னை சிற்றிடைக்கு இனிப் பற்றுக் கண்டிலம் என்று அஞ்சும் - எம்மன்னை இவள் சிற்றிடை ச் கு இனியொரு பற்றுக்கண்டிலமென்று அஞ்சாநின்றாள்; இனி யடுப்பனவறியேன். எ - று.

துண்டம் ஒருபொருளினது கூறு. பாரிப்பு அடியிடுதலெனி னுமமையும். இளமைப்பருவம் புகுந்தமையான் மகக்கூறுவார்க்கு அன்னைமறாதே கொடுக்கும்; நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவென்று தோழியேற்கக்கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த பெரு மிதம். பயன் செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (கருஉ)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்.

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதலென்பது தாய்ச்சங்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்மன்னை அவளை யுற்றுநோக்கி, திருமலைக் கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனி யிற செறிப்பாள்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாவா நிற றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஈவிளையாடநறவினாவோர்ந்தெமர்மால்பியற்றும்
வேய்விளையாடும்வெற்பாவுற்றுநோக்கியெம்மெல்லியலைப்
போய்விளையாடலென்றானினையம்பலத்தான்புரத்திற்
றீவிளையாடநின்றேவிளையாடிதிருமலைக்கே.

விற்செறி நுதலியை
யிற்செறி வுரைத்தது.

இ - ள். ஈ விளையாட நற விளைவு ஓர்ந்த - தேனிக்கள் பற ந்து விளையாட அவற்றினது விளையாட்டாற் றேனினது விளைவை

யோரந்தறிந்து—எமா மாலபு இயற்றும் வேட விளையாடும் வெ
பா - எமமுடையதமா கண்ணேணிடைச செய்யும் வேயவிளையா
டும் வெறையுடையாய—உற்று நோக்கி - குறித்துநோக்கி—
அனனை எம் மெல்லியலை திருமலைக்குப் போய விளையாடல் என
றாள் - அனனை எம்முடைய மெல்லியலை திருமலைக்கடபுறம்போப
விளையாடவேண்டாவென்று கூறினாள், இனி இறசெறிகுமபோ
லும். எ - து.

அம்பலத்தான் - அம்பலத்தின்கண்ணா—புரத்தில் தீ விளையா
ட நின்று ஏ விளையாடி - முப்புரத்தின்கட்டவிளையாட நின்று
ஏகதொழிலால் விளையாடுவான்—திருமலை - அவனது திருமலை
யெனக்கூடுக.

எமர் மால்பியற்றும் வெறபாவெனறதனால், தாமநிலத்து மக
களாதலும் அவனறலைவனாதலும் கூறினாளாம் போயவிளையாடு
கென்றொன்பது பாடமாயின, உற்றுநோக்கி இன்று போயவிளையா
டுக வென்றாள், அக்குறிப்பால் நாளையிறசெறிப்பாள போலு
மெனவுரைக்க விளையாட்டாற தேனவினைவையோரந்து எமா
மால்பியற்றமாறுபோல, கதிர்ப்பு வேறுபாட்டால் இவளுள்ளத
துக கரந்த காமமுனாந்து மேறசெடவனசெய்யக் கருதாநின்ற
ளென உள்ளுறைகாணக் இறசெறிவித்தகெனபது பாடமாயின,
இன்னா கூறறெனனது துறைகூற்றற்குவுரைக்க (கருட)

தமர்நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தமாநினைவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது இறசெறிவறிவி
த்து வரைவுகடாயதொழி, அவண்முலை தாங்கமாட்டா திடையரு
துவதனைக்கண்டு எமரிற்செறிப்பாராக நினையாநின்றா, அயல்வரு
மகடபேச நினையாநின்றாரெனத் தமாநினைவுரைத்து வரைவுகடா
வாநிறறல், அதற்குச்செய்யுள்—

சுற்றுஞ்சடைக்கறறைச்சிறற்றம்பலவற்றொழாதுதொச்சி
கற்றமுறியலரிற்சிலம்பாவிடைவைவதுகண
டெறறுநதிரையினனமிாதையினித்தமரிற்செறிப்பா
புற்றுஞ்சிலபலச்சிறாபகாபெருவாரத்தைகளே

விறசெறித்துதலைபயிறசெறிவிப்பரென
ரெனவேலவற்கு வெளியேயுரைத்தது.

இ - எ சிலம்பா - சிலம்பா—சுற்றும் சடைக் கற்றற்ச சிற
ற்றம்பலவற்றொழாது - சுற்றப்பட்ட சடைத்திரையுடைய சுற்றம்ப
கருட

லவனை முற்பிறவியிற்றொழாமையான்—கற்றும் தொல் சீர் அறிய லரின் - தூல்களைக் கற்றுவைத்தும் அவனது பழைய புகழையறியா தாரைப்போல—இடை நைவது கண்டு - முலைதாங்ககில்லா திடை வருந்துவதனைக்கண்டு—எற்றும் திரையின் அமிர்தை இனி தமர் இற் செறிப்பார் - எற்றுந்திரையையுடைய கடலிற்பிறந்த இனிய வமிர்த்தையொப்பானே இப்பொழுது தமர் இற்செறிப்பார்—மற் றும் சீறார் பகர் பெருவார்த்தைகள் சில பல - அதுவுமன்றி இச் சீறாராற் பகரப்படும் பெரியவார்த்தைகள் சிலபலவுள். எ - று.

எற்றுந்திரையென்பது சினையாகிய தன்பொருட்டேற்ற வடையடுத்துநின்றதோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது ஆரீற்றுமுற் றுச்சொல். வினைப்பெயரென்பாரூஞ் செறிப்பென்று பாடமோ துவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பதுபோலத் துணிவின்மைக்கண்வந்தது. சீறார்ப்பகரென்பதுஉம் பாடம். இவற்றிற்கு மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. இவற்றுண் மேலைப்பாட்டிற் குறிப்பினுணை செறிப்பறிவுறுத்தாள். (கநச)

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதலென்பது தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, நீவரைவொடுவரின், அன்னையும் ஐயன்டா ரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர்கொள்ளாநிற்பர்; இனிப்பல நினை யாது பலருமறியவரைவொடு வருவாயாகவென எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின்
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக்
குழியும்பரேத்துமெங்குத்தன்குற்றாலமுற்றும்மறியக்
கெழியும்மவேபணைத்தோன்பலவென்னோகிளக்கின்றதே.

ஏந்திழைத்தோழி யேந்தலைமுன்னிக்
கடியாமாறு நொடிகென்றது.

இ - ள். வழியும் அது-இவளை நீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டுதலே—அன்னை என்னின் மகிழும் - இவனலத்தி ற்குத் தக்கானோர் கணவனைவேண்டுவாளாகலின் நீ வரைவுவேண் டிடத்து அன்னை யென்னைப்போல மகிழும்—வந்து எந்தையும் நின் மொழியின் வழி நிற்கும் - உலகியலான மறுத்தகன்று நின்றா னாயினுந் தகுதிநோக்கிவந்து எந்தையு நின்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியே நிற்கும்—முன்னே சுற்றம் வயம் - இவளோடு நின்

னிடையிசுழ்ந்தது குறிப்பானறிந்ததாகலின் நீ வரைவுவேண்டிவ தன்முன்னே சுற்றம் நினக்கு வயமாயிருக்கும்—பல கிளக்கின் றது என் - பல சொல்லுகின்றதென்—சூழி உம்பர் ஏத்தும் அம்ப லத்து எம் கூத்தன் - திரண்டு உம்பரானேத்தப்படும் அம்பலத்தி ன்கணுளானுகிய எம்முடைய கூத்தனது—குற்றாலம் முற்றும் அநி யக்கெழி உம்மவே பனைத் தோள் - குற்றாலமுழுது மறியப்பொரு ந்திய உம்மனவே பனைத்தோள்கள்; ஐயுறவேண்டா. ௭ - று.

வழியுமென்னுமும்மை எச்சவும்மை, உபாயமாதலேயன்றி என்றவாறு. எந்தையுமென்பது இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்துக் கூறுதலால், சுற்றமுமென வும்மைகொடாது கூறினான். நலமுங்குலமு முதலாயினவற்றா னேராராயினும், வகிவஞ்சிறைவரென்பதுபயப்ப, குற்றாலமுற்று மறியக்கெழீஇயவென்றான். கெழீஇயவென்பது கெழியெனக் குறைந்துகின்றது. நின்மொழியென்று உம்மவே என்றது “என்னீ ரதியாதீர்போலவிவைகூற—னின்னீரவல்ல நெடுந்தகாய்” * என் பதுபோல ஈண்டும் பன்மையு மொருமையு மயங்குகின்றன. குற் றாலமுற்றுமறியக் கெழியென்பதற்கு மறைந்தொழுக்காதெல்லாரு மறிய வரைவொடு வருவாயாகவென் றுரைப்பாருமுளர். இப் பொருட்குக் கெழுமுவென்பது விகாரவகையாற் கெழியெனநின் றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. வரைவின்கட் டலைமகளை யொற்றுமை கொளுவுதலுமாம்.

தழங்குமருவியென்னும் பாட்டுத்தொட் டிதன்காறும்வர இப்பாட்டொன்பதுஞ் செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயினவென் பது. இவையெல்லாந் தோழியிற் கூட்டமுந் தோழியிற் கூட்டத் தின் விகற்பமுமெனவறிக. (௧௩௫)

. ஏறுகோள் கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதலென்பது எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அவளுடைய முலை யின் பெருமையும் இடையின் சிறுமையுங்கண்டு எம்முர்க்கண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார்; இனியடுப்பன வறியே னென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். ஈண்டுக்கூறுவானு தலுகின்றது முல்லைத்திணையாகலின், அந்த முல்லைத்திணைக்கு மர பாவது, ஓரிடத்தொரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்ற வர் தந்தொழுவில் அன்றுபிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாந் தன்

ஊட்டியாகவிட்டு வளர்த்து அப்பரிசினால்வளர்ந்த வேற்றைத்தழு
வினொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப. அத
ற்குச்செய்யுள்—

படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுதுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே.

என்னையர் துணி

வின்ன தென்றது.

இ - ள். படை ஆர் கருங்கண்ணி வண்ணப் பயோதரப் பார
மும் - படைக்கலம்போலுங் கரிய கண்ணையுடையாளுடைய நிறத்
தையுடைய முலைகளின் பாரத்தையும்—துண் இடையார் மெலி
வும் கண்டு - அப்பாரத்தைத் தாங்கலுறுநின்ற துண்ணியவிடை
யாரது மெலியையுங்கண்டு—அண்டர்கள்—என்னையராகிய வாயர்--
ஈர் முல்லை வேலி எம்மூர் - ஈரிய முல்லையாகிய வேலியையுடைய
எம்மூரின்கண்—விடை ஆர் மருப்புத் திருத்திவிட்டார் - விடையி
னது நிரம்பிய மருப்பைத் திருந்தச்செய்து விட்டார்கள்—வியன்
தென் புலியூர் உடையார்கடவி வருவது போலும் உருவினது -
அவ்விடை அகன்ற தென்புலியூரையுடையவர் செலுத்திவரும்
விடைபோலுமுருவினையுடைத்து; இனியென்னிகழும்! எ - று.

இயல்வது மேற்கொள்ளாமையின் இடையாரென இழித்துக்
கூறினான். முல்லையையுடைய வேலியெனினுமமையும். அவ்வேறு
கோள் நிகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாக வென்றவாறு.
விடையார்மருப்புத் திருத்திவிட்டார் நினக்குற்றது செய்யென்
பதனைக் கேட்டுத் தலைமகனுள்ளம் வாடினான்; அஃதெற்றிற்கெ
னின், ஏறுதழுவிக்கோடல் தங்குலத்திற்கு மரபாகலானும், தமக்
குப் பொதுவர் பொதுவியரென்று பெயராகலானும், அவ்வேற்
றைத்தன்னின் முற்பட்டானொருவன் தழுவவுந்தகுமென்றுள்ளம்
வாடினான். அதனைத்தோழிகண்டு அவ்வேறு புலியூருடையார் கட
விவருவதுபோலு முருவினதென்றான், என்றது அதன்வெம்மை
சொன்னவாறன்று; இவ்வொழுக்கம் புலியூருடையாரதருளான்
வந்ததாகலின், அவ்வேறுநினக்கே வயப்படுவதன்றி மற்றொருத்
தரா லணுகுதற்கரிது; நீ கடிதுவிரைந்துசெய்; அஞ்சவேண்டா
வென்றாளாயிற்று. இதுமுல்லைத்திணை. மெய்ப்பாடு அது. பயன்
ஏறுகோளுணர்த்தி வரைவுகடாதல். (கஙசு)

அயலுரைபுரைத்துவரைவுகடாதல்.

அயலுரைபுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப் பொன்புனையப்புகுதா நின்றார்; இதற்குத் தீவினையேன்சொல்லுவதென்றேவெனத் தான் முன்னிலைப்புறமொழியாக அயலுரைபுரைத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உருப்பினையன்னகைக்குன்றொன்றுரித்துரலுரெரித்த
நெருப்பினையம்பலத்தாநியையும்பர்சென்றேத்திநிற்குந்
நிருப்பினையுரையாளைப்பொன்னோப்புனை தல்செப்பிப்
பொருப்பினையுன்னின்மென்றோவினையேன்யான்புகல்வதுவே.

கயல்புரை கண்ணியை

யயலுரை புரைத்தது.

இ - ள். உருப் பனை அன்ன கைக்குன்று ஒன்று உரித்து - வடிவு பனையைமொக்கும் கையைபுடைய குன்றொன்றையுரித்து— உரவு ஊர் எரித்த நெருப்பனை - வலியையுடைய லூர்களையெரித்த நெருப்பையுடையானே—அம்பலத்து ஆதியை - அம்பலத்தின்கணு ளானாகிய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை—உம்பர் சென்று ஏத்திநிற்கும் திருப்பனையுர் அனையானே - உம்பர்சென்று வாழ்த்தி நின்றற்கிடமாந் திருப்பனையுரை யொப்பானே—நாளைப் பொன்புனைதல் செப்பி - அயலார் நாளைப்பொன்புனைதலைச் சொல்லி— வினையேன் யான் முன் நின்று பொருப்பனைப் புகல்வது என்னே - தீவினையேனாகிய யான்முன்னின்று பொருப்பனைச் சொல்லுவதெவனே? எ - று.

உரலுரெரித்தலை நெருப்பின்மேலேற்றுக. எரித்த நெருப்பனென்ற சொற்களிஊற்றலான், எரித்தது நெருப்பானென்பது போதரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின் சொல்லப்படுங் காரியத்தை. இது சிறைப்புறம். பொருப்பனென்பது முன்னிலைக்கண் வந்ததென்று தலைமகன் முன்னிலையாகக் கூறினாளெனினும்மமையும். அயலுரை-தலைமகட்கியாது மியையில்லாதவுரை; அயலாரொருப்பட்ட வுரைமெனினும்மமையும். மெய்ப்பாடு அமுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல். ()

தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது அயலுரைபுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை, தினைப்புனங் கொய்க

வென்று சோதிடஞ் சொல்லுதலைப்பொருந்தி, எம்மைக்கெடுவித்
தது, இனி நமக்கேனல் வினையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத்
தலைமகளோடு கூறுவாள்போன்று, தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுக
டாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றேன்வடவான்கயிலைப்
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங் கொய்கவென்று
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று
சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்ததுதாமொழியே.

எனல்வினையாட் டினியில்லையென
மானற்றேழி மடந்தைக்குரைத்தது.

இ - ள். தா மொழி - தாய மொழியையுடையாய்—மாது
இடம் கொண்டு அம்பலத்து நின்றேன் - மாதை யிடப்பக்கத்துக்
கொண்டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்கணின்ற பொருந்தாவொ
ழுக்கத்தையுடையவனது—வட வான் கயிலைப் போது இடங் கொ
ண்ட பொன் வேங்கை - வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைம
லைக்கணுளதாகிய பொருப்பிடங்கொண்ட பொன்போலுமலரையு
டையவேங்கை—தினைப்புனம் கொட்க என்று தாது இடங்கொ
ண்டு - தினைப்புனத்தைக் கொய்கவென்று தாதையிடத்தேகொ
ண்டு—பொன் வீசி—பொன்போலு மலரையெல்லாங்கொடுத்து—
தன்கள் வாய் சொரிய நின்று—தனதுதேனைப் பூத்தவிடஞ் சொரி
யநின்று—சோதிடம் கொண்டு இது எம்மைக் கெடுவித்தது -
சோதிடஞ்சொல்லுதலைப் பொருந்தி இல்தெம்மைக்கெடுத்தது;
இனி யென்செய்தும்? எ - று.

பொன்னைக்கொடுத்துப் பிறர்க்கடிமையாதலைப் பொருந்தித்
தானிழிந்தசாதியாதலாற் றனக்குரியகள்ளை வாய்சொரிய நின்றெ
னச் சிலேடைவகையா னிழித்துக்கூறினாளாகவுமுரைக்க. சோதி
டங்கொண்டி தெம்மைக் கெடக்கொண்டதென்பது பாடமாயிற்
கெடக்கொண்டதென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய்க் கெ
டுத்ததென்னும் பொருள்பட்டு, எம்மையென்னு மிரண்டாவதனை
முடித்தனவாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் செறிப்பறி
வுறுத்தல்.

(௧௩௮)

பகல்வரல்விலக்கிவரைவு கடாதல்.

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதலென்பது சிறைப்புறமாகத்
தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டிநின்று, இப்

பெருங்கணியார் நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார்; எம்மையன்மார் இவர்கொற்கேட்டு இத்தினையைத் தடிவாராயிருந்தார்; எமக்குமினித்தினைப்புனங்காவலில்லை; நீரினிப்பகல்வரல் வேண்டாவெனப் பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன்
கடிவார்கனிவண்டுநின்றலாற்றப்பெருங்கணியார்
நொடிவார்நமக்கினிநோதகயாநுமக்கென்னுரைக்கேன்
றடிவார்தினையெமர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே.

அகல்வரை நாடனைப்
பகல்வர லென்றது.

இ - ள். வடிவு ஆர் வயல் தில்லையோன் மலயத்து நின்றும் - அழகார்ந்த வயல்கூழ்ந்த தில்லையையுடையவனது பொதியிற் கணினுழைத்தும்—வரு தேன் கடிவார் கனிவண்டு நின்று அலர் தூற்ற-நறுநாற்றத்தால் வாராநின்ற தேன்களும் நாற்றத்தைத்தேரு நெடிய களிவண்டிகளும் நின்று அலர்களைக் குடைந்து தூற்ற— பெருங்கணியார் இனி நமக்கு நோதக நொடிவார் - வேங்கையா கிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார்—யான் உமக்கு என் உரைக்கேன் - யானு மக்கென்சொல்லுவேன்—எமர் தினை தடிவார் - கணியார்சொல் லுதலால் எமர்தினையைத் தடிவாராயிருந்தார், அதனால்—பெரும- பெரும—இத்தண்புனம் காவேம் - இத்தண்புனத்தை யாமினிக்கா வேம்; நீ பகல்வரவேண்டா. எ - று.

வடிவார்தில்லை யென்றியைப்பினுமமையும். மலயத்துவாழ் வார் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாராகலின், மலயத்து நின்றும்மென் றும்மை கொடுத்தார். மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென்றுரைப் பாருமுனர். இப்பொருட்கு வேங்கை மலயத்தையணந்ததோரிட த்து நின்றதாகவுரைக்க. கடி புதுமையுமாம். வண்டொழுங்கி னது நெடுமைபற்றி வார்கனிவண்டென்றான். இதுவுமதுவாக லான், அலர்தூற்றவென்பதற்குத் தன்னோடுபயின்றுரைக் கண் ணோட்டமின்றி வருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் பகற்குறிவிலக்கல். (சுருக்)

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதலென்பது பகல்வரல்வில க்கி வரைவுகடாயதோழி, இத்தினைக்காவறலைக்கிடாக நாமவனை

யெதிர்ப்படலாமென்று நினைந்து திணையை வித்திக்காதோம்; ஆது போயத திவிணையை வித்திக்காத்து அதன்வினையைமுண்டதாகி முடிந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் திணையொடுவெறுத்து வரைவு கடரவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நினைவித்துத் தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று
புனைவித்தவிசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற்
நினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேழுமுக்குச்சென்றுசென்று
வினைவித்திக்காத்துவினைவுண்டதாகிவினைந்ததுவே.

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். என் நெஞ்சத்து இருந்து தன்னை நினைவித்து +
கானேவந்திருந்து திருந்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்சத்துப் புகுந்
திருந்து தன்னை யானினைபும்வண்ணஞ்செய்து — அம்பலத்து
நின்று - அம்பலத்தின்கட்டன்றிருமேனி காட்டிநின்று—புனைவி
த்த ஈசன் பொதியின்மலைப் பொருப்பன் விருப்பின் - என்னாற்
தன்னைப் புகழ்வித்துக்கொண்ட ஈசனது பொதியின் மலைக்கணுள
னாகிய பொருப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினால்—தினை வித்திக் காத்
துச் சிறந்து நின்றேழுமுக்கு - திணையைவித்தி அதனைக்காத்து உள்ள
மலிந்து நின்ற எங்கட்கு—சென்று சென்று வினை வித்திக் காத்து
வினைவு உண்டதாகி வினைந்தது - அத்திணையை வித்திக்காத்த
காவல்போய்த் திவிணையைவித்தி அதனைக்காத்து அதன்வினையை
புமுண்டதாகி முடிந்தது. எ - று.

நினைவித்துத் தன்னை யென்னெஞ்சத்திருந்தென்பதற்கு ஒரு
காற்றன்னை நினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவே பற்றுக்கோடா
கத் தான் புகுந்திருந்தென்னுமமையும். பொருப்பன் விருப்பென்
பதனை நீர் வேட்கைபோலக்கொள்க. தினை வித்தியொன்று இத்தி
னைக்காவல் தலைக்கீடாக அவனை யெதிர்ப்படலாமென்று மகிழ்ந்து
அதற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினார்போலக் கூறிஞள். புனத்
தோடுதளர்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (கசு0)

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதலென்பது திணையொடு
வெறுத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ஞானரே
அரும்பறக் கொயதேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான்
வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ? யாமதுசெய்யப்

பெற்றிலேமென வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாவாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கனைகடற்செய்தநஞ்சுண்டுகண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலைமாரிலையாய்
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான்
றினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே.

நீங்குகவினி நெடுந்தலையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

இ - ள். கனை கடற் செய்த நஞ்சு உண்டு - ஒலியாநின்ற கட
லின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையுண்டிவைத்து—அம்பலத்துக்
கண்டார்க்கு அமிழ்தாய் - அம்பலத்தின்கணின்று கண்டார்க்கு
அமிழ்தமாய்—வினைகெடச் செய்தவன் விண் தோய் கயிலை மயில்
அனையாய் - நம் வினைகெடும்வண்ணஞ் செய்தவனது விண்ணைத்
தோயாநின்ற கையின் மயிலையொப்பாய்—நனை கெடச் செய்
தனம் ஆயின் - அரும்பியனானே நனையைக்கெடும் வண்ணஞ்
செய்தேமாயின்—நமைக் கெடச் செய்திடுவான் இத்திருக்கணி
தினை கெடச் செய்திடுமாறும் உண்டோ - நம்மைக் கெடுப்பான்
வேண்டி இத்திருவாகிய கணி தனைகெட முயலுமாறுமுண்டோ?
யாமது செய்யப்பெற்றிலேம். எ - று.

கனைகடற்செய்தவென்றதான் நஞ்சின்பெருமை கூறினார்.
செய்யாதநஞ்சிற் செய்தநஞ்சு கொடிதாகலின், அதன்கொடுமை
விளங்க, செய்தநஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல் அமிழ்தின்காரியத்தை
ச்செய்தல். கண்டார்க்கென்றதான், அல்லாதவமிழ்தோடு இவ்வ
மிழ்திற்கு வேற்றுமை கூறியவாரும். கெடச்செய்திடுவானென்
னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், கெடுப்பானென்னும் பொரு
ள்பட்டு, நம்மையென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வினைகெ
டச்செய்தவனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிவ்வாறுரைப்பினு
மமையும். திரு சாதிப்பெயர். கணி தொழிப்பெயர். நல்லகணிபெ
ன்றிழித்துக் கூறினனாக வுரைப்பாருமுளர். (கசக)

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்.

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதலென்பது வேங்கையொடு வெறு
த்து வரைவுகடாய்தோழி, யாமவனை யெதிர்ப்படலாமென் றின்பு
ற்று வளர்த்ததினைத்திரள் இப்புனத்தின்கணில்லாவாயிருந்தன;
இனி நாமவனை யெதிர்ப்படுமாறென்னோவெனச் சிறைப்புறமா

கத் தலைமகனுக்கிரக்கமுற்று வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வழுவாவியலெம்மலையர்விதைப்பம்றியாம்வளர்த்த
கொழுவார் திணையின்குழாங்களெல்லாமெங்குழாம்வணங்குஞ்
செழுவார்கழற்றில்லைச்சிற்றம்பலவரைச்சென்றுநின்று
தொழுவார்வினைநிற்கிலேநிற்பதாவதித்தொல்புனத்தே.

செழுமலை நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கியது.

இ - ள். வழுவா இயல் எம் மலையர் விதைப்ப - விதைக்கும் பருவத்துங் கொய்யும்பருவத்தும் வழுவாதுசெய்யு மியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலையர் விதைப்ப—யாம் வளர்த்த கொழுவார் திணையின் குழாங்களெல்லாம் - யாம்வளர்த்த கொழுவிய நெடிய திணையின்திரட்களெல்லாம்—எம்குழாம் வணங்கும் செழுவார் கழல் தில்லைச் சிற்றம்பலவரை - எமது குழாஞ்சென்றுவணங்கும் வளவிய நெடிய கழுமையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையுடையாணை—சென்று நின்று தொழுவார் வினை நிற்கிலே - சென்றுநின்று தொழுவாருடைய வினை அவர்கண் நிற்கிலே—இத்தொல் புனத்து நிற்பது ஆவது - இப்பழைய புனத்தினிற்பதாவது; இனிநில்லா. எ - று.

குழாங்களெல்லா நிற்பதாவதெனக்கூட்டுக. நிற்பதென்பது நின்றலென்னும்பொருட்டு. நிற்பதாவவென்பது பாடமாயின், ஆவ வென்பதிரங்கற்குறிப்பாகவுரைக்க. நிற்பவென்பதூஉம் பாடம். குழுவார்திணையென்பதூஉம் பாடம். (கசஉ)

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்.

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதலென்பது இரக்கமுற்று வரைவுகடாயதோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, இப்புனத்துத்திணையுள்ளது இன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது; எமக்குமினிப்புனங்காவலில்லை; யாமுமக்கறிவு சொல்லுகின்றேமல்லேம்; நீரேயறிவீரெனத் தினை கொய்தமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம்
விருப்பர்க்கியாவார்க்குமேலர்க்குமேல்வருமுரெரித்த
நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குலநிலத்துக்
கருப்பற்றுவிட்டெனக்கொய்தற்றதின் றிக்கடிப்புனமே.

நீடிரும்புனத்தினி யாடேமென்று
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

இ - ள். எமக்குப் புகலாம் விருப்பர்க்கு-எமக்குப் புகலிடமா
தற்குக் காரணமாகிய விருப்பத்தையுடையவர்க்கு—யாவர்க்கும்
மேலர்க்கு - எல்லார்க்கு மேலாயவர்க்கு—மேல் வரும் ஊர் எரித்த
நெருப்பர்க்கு - ஆகாயத்தின்கட் செல்லுமூர்களை யெரித்த நெரு
ப்பையுடையவர்க்கு—நீடு அம்பலவருக்கு - நிலைபெற்ற வம்பலத்
தையுடையவர்க்கு—அன்பர் குலம் நிலத்துக் கருப்பற்று விட்
டென - அன்பராயினுடைய குலங்கள் உலகத்துப் பிறவிக்கார
ணத்தைப் பற்றுவிட்டகன்றற்போல—இக் கடிப்புனம் இன்று
கொய்தற்றது - இக்காவலையுடைய புனம் இப்பொழுது தொடர்ப
றக் கொய்தற்றது; அதனால்—பொருப்பர்க்கு யாம் ஒன்றும் புகல
மாட்டேம் - பொருப்பர்க் கியாமொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேம்.
எ - று.

யாமொருகுணமூமில்லையினுந் தமது விருப்பினுலெமக்
குப் புகலிடமாயினுரென்னுங் கருத்தால், புகலெமக்காம் விருப்
பர்க்கென்றார். எம்மால் விரும்பப்படுவார்க்கென்பாருமுளர்.
வீடெனவென்பது உம் பாடம். (௧௬௩)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதலென்பது கொய்தமைகூறி
வரைவுகடாயதோழி, இப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகள் தமக்குத்
துபபாகாக்காலத்துந் தினைத்தானேவிடா திராநின்றன; நாம் போ
னால் நங்காதலரிவ்விடத்தே வந்துநின்று நம்மைத்தேடிவர் கொல்
லோவெனச் சிறைப்புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பரிவுசெய்தாண்டீம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுயிவ்வனத்தே
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபெயொடுமென்னும்பெற்றி
யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே.

மறைப்புறக் கிளவியிற்
சிறைப்புறத் துரைத்தது.

இ - ள். பரிவு செய்து ஆண்டு - எம்மைப் பரிந்தாண்டு—அம்
பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய் - அம்பலத்தின்கட் பயி
ல்வானது பரங்குன்றினிடத்து—அருவி செய் தாழ் புனத்து ஐ

வனம் கொய்யவும் - அருவிநீராற் செய்யப்பட்ட தாழ்ந்த புனத்தி ன்கணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும்—இவ் வனத்து இருவி செய் தாளின் இருந்து - இக்காட்டின்கண் இருவியாகச் செய்யப் பட்ட தாளிலேயிருந்து—செய்தால் பேயொடும் பிரிவு அரிது-நட் புச்செய்தாற் பேயோடாயினும் பிரிவரிது—கொள்க என்னும் பெற்றி - இதனையுள்ளத்துக் கொள்கவென்னுந் தன்மையை— இளங்கிளி இன்று காட்டும் - இளங்கிலிகள் இப்பொழுது காட் டாநின்றன. எ - று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றுவதலரிதென் றுரைப்பி லுமமையும். இருவியென்பது கதிர்கொய்த தட்டை. தாளென் பது துதிர்கொய்யாதமுன்னுஞ் சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்துப் பயின்ற கிலிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிதனைவிடாதிரா நின்றன; இனி நங்காதலர் நம்மாட்டென்செய்வரென்னுங் கருத் தான், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்பட வுரைத்ததென்பது பாட மாயின், சிறைக்கண்வந்து நிற்பவென்றுரைக்க. (கசச)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதலென்பது பிரிவருமைகூறிவரை வுகடாயதோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளையுங்கொண்டு புன ங்காவலேறிப்போகா நின்றாள், கணியார்நினைவு இன்றுமுடிந் தது; யாங்கள் போகாநின்றோம்; இப்புனத்தொருவர் வந்தால் இங்கு நின்றும்போனவர்கள் துணியாதன துணிந்துபோனா ரென்று அவர்க்குச் சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கணியார்கருத்தின்று ழுற்றிறியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புனமே
மணியார்பொழில்காண்மறத்தூர்கண்டர்மன்னுமம்பலத்தோ
னணியார்கயிலையில்காளயில்வேலொருவர்வந்தாற்
துணியாதனதுணிந்தாரென்னுநீர்மைகள்சொல்லுமினே,

நீங்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துயரம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவரலுற்றது.

இ - ள். கணியார் கருத்து இன்று முற்றிற்று - கணியாரது நினைவு இன்று முடிந்தது—யாம் சென்றும் - யாங்கள் போகாநி ன்றோம்—கார்ப் புனமே - கரியபுனமே—மணி ஆர் பொழில்காள் - மணிகளார்ந்த பொழில்காள்—மறத்தூர் கண்டர் - வேங்கையொடு பயின்றிராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர்—மன்னும் அம்பலத்தோன்

அணி ஆர் கயிலை மயில்காள் - நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவ
னது அழகார்ந்த கைலையினின்றும்வந்த மயில்காள்—அயில் வேல்
ஒருவர் வந்தால் - அயில்வேல் துணையாகத் தனிவருமவர் ஈண்டு
வந்தால்—துணியாதன துணிந்தார் என்னும் நீர்மைகள் சொல்லு
மின் - அன்புடையார் துணியாதனவற்றை அவர்துணிந்தாரென்று
நீர்மைகளை யவர்க்குச் சொல்லுமின். எ - து.

நீர்மை ஈண்டிவியப்பு. நீரில்வாறுசொன்னால் அவராற்றுவா
ரென்பதாகருத்து. பேரருளினோன் கைலையினுள்ளீராகலின் நீர்
கண்ணோட்டமுடையீரென்பது கருத்து. கார்ப்புனமென்பதற்குச்
கார்க்காலத்துப் பொலியும் புனமெனினுமமையும். துணியாதனவா
வன பிரிதலும் வரைபுந்துணையுமாற்றி யிருத்தலும். புனமே பெ
ழில்காள் மயில்காள் என்றுகூட்டி, நீரெம்மை மறப்பீராயினும்
மறவாது சொல்லுமினென் னுரைப்பாருமுளர். இவையாற்றற்கும்
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (கசடு)

வறும்புனங்கண்டுவருந்தல்.

வறும்புனங்கண்டு வருந்தலென்பது தலைமகளும் தோழியும்
புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைமகன் புனத்திடைச் சென்று
சின்று, இப்புனம் யாழுன்பயின்றதன்றோ? இஃதின்றிருக்கின்ற
வாறென்னேவென்று, அதன் பொலிவழிவுகூறித் தலைமகனைக்
தேடி வருந்தாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொதுவினிற் தீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரான் பொருப்பே
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே
யெது நாமக்கெய்தியதென்னுற்றனிசறையீண்டருவி
மதுவினிற்கைப்புனவத்தாலொத்தவாமற்றிவ்வான்புனமே.

.மென்புனம்விடுத்த மெல்லியல்செல்ல
மின்பொலிவேலோன் மெலிவுற்றது.

டு - ள். பொதுவினில் தீர்த்து என்னை ஆண்டோன் - அது
லோவிதுவோ வழிபென்றுமயங்கிப் பொதுவாக நின்ற நிலைமை
யை நீக்கி என்னையாண்டவன்—புலியூர் அரன் - புலியூரிலரன்—
பொருப்பே எனில் இது இன்று இருக்கின்றவாறு என் - அவனது
பொருப்பாய யான்முன்பயின்ற விடமேயாயின் இஃதின்றிருக்கி
ன்றவாறென்—எம் இரும் பொழிலே - எம்முடைய பெரிபெ
ழிலே—நாமக்கு எய்தியது எது - நாமக்குத்தான் இன்றுவந்ததி
யாது—என் உற்றனிர் - நீரென்னுற்றிர்—இவ் வான் புனம் -

இதுவேயுமன்றி இப்பெரிய புனம்—அறை ஈண்டு அருவி மதுவி
னில் கைப்பு வைத்தால் ஒத்தவா - ஒலியாநின்ற பெருகிய வருவி
யாய்விழும் மதுவின் கண் அதனின் சுவையை மாற்றிக் கைப்பாகிய
சுவையை வைத்தாலொத்தவாறென்! எ - று.

மற்றென்பதசைநிலை. எல்லாரையுமாறும் பொதுவாகிய
முறைமையினின்று நீக்கி என்னை யுளநெகிழ்விப்பதோருபாயத்தா
னாண்டவனென் றுரைப்பினுமமையும். இன்பஞ்செய்வதுந் துன்ப
ஞ்செய்வது மொன்றாகமாட்டாதென்னுங் கருத்தாற் புலியூரான்
பொருப்பேயிதுவெனிலென்றான். அறையீண்டருவிகாள் நீரென்
னுற்றீரென்றும், அறையீண்டருவிப் புனமென்றும் உரைப்பா
ருமுளர். (கசக)

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கி வருந்தலென்பது வறம்புனத்திடை வருந்தா
நின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற் செய்யலாவதொ
ன்றில்லையென்று அவளிருந்த பதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோடு
சாவி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆனந்தமாக்கடலாடுசிற்றம்பலமன்னபொன்னின்
றேனுந்துமாமலைச்சீறாரிதுசெய்யலாவதில்லை
வானுந்துமாமதிவேண்டியமுமழப்போலுமன்னே
நானுந்தளர்ந்தனனீயுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே.

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பதிமிகவாடியது.

இ - ள். ஆனந்த மாக் கடல் ஆடு சிற்றம்பலம் அன்ன - ஆன
ந்தமாகிய நீரானிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின்றாடுஞ் சிற்றம்பல
ந்தையொக்கும்—பொன்னின் தேன் உந்து மாமலைச் சீறார் இது -
பொன்னினது தேன்றத்திப்பாயும் பெரியமலைக்கணுண்டாகிய
சீறாரிது—செய்யலாவது இல்லை - இவ்வாறணித்தாயினு நம்மாற்
செய்யலாவதொன்றில்லை, அதனால்—வான் உந்தும் மாமதி வே
ண்டி அழும் மழப் போலும் - வானின்கட்செல்லும் பெரிய மதி
யைக் கொள்ளவேண்டி அதனருமையறியா தழுங்குழவிபோல
எய்துதற்கரியானாவிரும்பி—நல் நெஞ்சமே - நல்லநெஞ்சமே—
நீயும் தளர்ந்தனை - நீயுந் தளர்ந்தாய்—நானும் தளர்ந்தனன் - நீய
வ்வரும்பொருள்விரும்புதலான் யானுந்தளர்ந்தேன், எ - று.

தேனையுமிழுமாமலையெனினு மமையும். மழவை நெஞ்சத்திற்
கேயன்றித் தலைமகற்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். நெஞ்சத்
தைத் தன்னேடுபடுத்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப் புனைந்துகூறினான்.
இது தலைமகளை இற்செறிவிக்கின்றகாலத்து ஆற்றாளுகிய தலைம
கன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. மன்னுமோ
வுமசைநிலை. பதி - தலைமகன். இவைவிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு
அழகை. பயன் ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧௪௭)

பகற்குறிமுற்றிற்று.

—o-o-o—

இ ர வு க் கு றி.

இரவுக்குறிவருமாறு. பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்ட
தலைமகன் தெருண்டிவரைதலை. தெருளானாயிற் பின்னையுந்தோழி
யைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறை
மையென்ப. என்னை “களவினுட் டவிரச்சி கிழவோற் கில்லை” *
என்றாகலின்.

இரவுக்குறி வேண்ட லாற்றருமை கூற
னின்றநெஞ் சடைத னிலைகண்டு நேர்த
லுட்கொள வினாத லுட்கொண்டு வினாதல்
குறியிடங் கூறல் குறியேற் பித்த
லிரவர வுரைத்த லேதங் கூறல்
குறைநேர்த லோடு குறைநயப் புரைத்தன்
மயின்மே லிசைத்து வரவுணர்ந் துரைத்த
ரூய்துயி லறித றலைவிதுயி லெடுத்த
லிடத்துய்த்து நீங்க றளர்வகன் றுரைத்தன்
மருங்கணைத லோடு முகங்கண்டு மகிழ்தல்
பள்ளியிடத் துய்த்தல் பள்ளியிடத் துய்த்து
வரைவு கடாவி வரவு விலக்கல்
வரைவுடம் படா தாற்றா துரைத்த
லதரிடைச் செலவிற் கிரக்கங் கூற
லிருளற நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்
வேற்றுக் குறிகூறல் கடலிடை வைத்துத்

* இறையனாரகப்பொருள். ஙங்.

துயரறி வித்த ரேழியு மின்றித்
தானே கிடந்து தனிமையுற் றுற்றுங்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவி
காப்புச் சிறைமிக்க கையறு கிளவி
யாறுபார்த் துற்ற வச்சுக் கிளவி
தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவி
நிலைகண் டிரைத்த னெடுங்கடற் சேர்த்த
ல்லரறி வித்தலோ டாறைம் மூன்று
மிரவுக் குறியிவை யென்றிசி னோரே.

இ - ள். இரவுக்குறியேண்டல், வழியருமைநிமறுத்தல், நின்றுநெஞ்சடைதல், இரவுக்குறியேந்தல், உட்கொளவினாதல், உட்கொண்டிவினாதல், குறியிடங்கூறல், இரவுக்குறியேற்பித்தல், இரவரவுரைத்தல், ஏதங்கு நிமறுத்தல், குறைநேர்தல், குறைநேரங்கு நமைகூறல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், தாய்துயிலறிதல், துயிலெழுத்துச்சேறல், இடத்துய்த்துநீங்கல், தளர்வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதல், முகங்கண்டிமகிழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல், வரவுவில்ங்கல், ஆற்றாதுரைத்தல், இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல், நிலவுவெளிப்படவருந்தல், அல்லகுறியறிவித்தல், கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல், காமமிக்ககழிபடர்கிளவி, காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி, ஆறுபார்த்துற்றவச்சுக்கிளவி, தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி, நிலைகண்டிரைத்தல், இரவுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்தல், ல்லரறிவுறுத்தல் எனவிவை முப்பத்துமூன்று மிரவுக்குறியாம். எ - று. அவற்றுள்—

இரவுக்குறியேண்டல்.

இரவுக்குறி வேண்டலென்பது படுநோக்கி வருந்தாநின்ற நிலைமகன், இற்றையிரவிற்கியானுங்கள் சீலார்க்கு விரும்பு; என்னையேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியை மிரவுக்குறி வேண்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மருந்துநம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்தா
யிருந்தனர்குன்றினின்றேங்குமருவிசென்றேர்திகழப்
பொருந்தினமேகம்புதைந்திருநீங்கும்புணையிறும்பின்
விரந்தினென்பாணுங்கள்சீலா ரதனுக்குவெள்வனையே.

நள்ளிருட்சூறியை வள்ளனினைந்து
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்தது.

இ - ள். வெள்வளை - வெள்வளைடையுடைமாய்—குன்றினின்று ஏங்கும் அருவி சென்று ஏர் திகழ் மேகம் பொருந்தின - குன்றின்கணின் றெலிக்கு மருவிகள்பாடந் தழகுவிளங்குபவண்ணம் மேகம்வந்து பொருந்தின, அதனால்—புதைந்து இருள் தூங்கும் புனை இறும்பின் உங்கள் சீறாரதனுக்கு டான் விருந்தினன் - அம்மேகத்தினகட் புதைந்திருள்செறியுஞ் செயகாட்டையுடைய அமது சீறாரதத்திபான் விருந்தினன்; என்னை பேற்றுக்கொள்வாயாக. எ - று.

நம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து—நம்முடைய அல்லலைச் செய்யும் பிறவியாகிய பிணிக்கு அருந்துமருந் தாயவைத் தும்—அம்பலத்து அயிர்தாய் இருந்தனர் குன்றின் - அம்பலத்தினகட் குவையானமீர்தமுமாயிருந்தவரது குன்றினெனக் கூட்டுக.

மேகம்வந்து பொருந்தினவென்றதனால், தன்னூர்க்குப் போதலருமை கூறுவான்போன்று இரவுக்குறிமாட்சிமைப்படி மென்றானும். இருநீங்கும் புனையிறும்பென்றதனால், யாவருங் காணராகலி னாண்டிவந்து நிற்கின்றேனென்றானும். மாலைவிருந்தினரை மாற்றுதலானன்றென்பது தோன்ற விருந்தினனென்றான். குன்றினின்றேற்கு மருவியோர்திகழ்ச்சென்று பொருந்தினமேகமென்க. அருவியோர்பெற மேகம்பொருந்தினவூர் நின்னூராகலான் என்னினைப்பற்று யானுமேர்பெற நின்னைவந்துசேர்ந்தே நென்பது போதரும். மெடப்பாடி பெருமிதம். பயன் இரவுக்குறி நேர்வித்தல். (௧௪௮)

வழியருமைகூறிமறுத்தல்.

வழியருமைகூறி மறுத்தலென்பது தலைமகனிரவுக்குறிவேண்டிநிற்ப, யாங்கள்வாழும்படி ஏற்றிழிவுடைத்தாகலின் அவ்விடத்து நினக்குச் சிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விசம்பினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங்கு
கசம்பினிற்றுன்னியனாதுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே
யிசம்பினிற்சிந்தைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்துப்
பசம்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலயத்தெம்வாழ்பதியே.

இரவரலேந்தல் கருதியுரைப்பப்
பருவரற்பாங்கி யருமையுரைத்தது.

இ - ன். ஐய - ஐயனே—விசும்பினுக்கு ஏணி நெறி அன்ன சின்னெறிமேல் - விசும்பிற்கிட்டதோ ரேணிநெறிபோலுஞ் சிறு நெறிமேல்—மழை தூங்கு அசும்பினில் துன்னி அனே துழைந்தால் ஓக்கும் - மழையிடையறது நின்றலான் இடையிடையுண்டாகிய அசும்பின்கட்சென்று பொருந்தி யேறுமிடத்து இட்டிமையால் அனேதுழைந்தாற் போன்றிருக்கும்—எம் வாழ்பதி இசும்பினில் சிந்தைக்கும் ஏற்றகு அரிது - அதுவேயுமன்றி, எம்வாழ்பதி வருக் கினுன் மெய்யே சிந்தைக்குமேறுதற்கரிது; அதனாலாண்டுவரத் தகாது. எ - று.

எழில் அம்பலத்துப் பசும் பனிக் கோடு மிலைந்தான் மலய த்து எம் வாழ்பதி - எழிலையுடைய வம்பலத்தின்கணுளனாகிய குளி ர்ந்த பனியையுடைத்தாகிய பிறையைச்சூடியவனது மலயத்தின்க ணுண்டாகிய வெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டிக்.

இசம்பு ஏற்றிழிவுமுதலாயின குற்றமென்பாருமுளர். அசம்பு சிறு திவலை. இசும்பினிற் சிந்தைக்கு மேற்றகரிதென் றவதனை, எம் துவாழ்பதி யிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதறியுமாயிற் சிந்தையாலு நினைத்தற்கரிய துயரத்தைத் தருமாதலால், தாஞ்செத் துலகாள் வாரில்லை; அதுபோல விவ்வொழுக்க மொழுகற்பாலீரல்லீரென்று மறுத்துக்கூறியவாறாயிற்று. பசுமை செவ்வியுமாம். அதனைக்கோ ட்டின்மேலேற்றுக. கோட்டையுடைமையாற் கோடெனப்பட்ட தது. மெய்ப்பாடி இளிவரல். பயன் இரவுக்குறிமறுத்தல். (௧௪௬)

நின்றுநெஞ்சுடைதல்.

நின்றுநெஞ்சுடைதலென்பது வழியருமை கூறக்கேட்ட தலை மகன், எய்துதற்கரியானாவிரும்பி நீ மெலியாரின் றவிதற்கு யானாற் றேனெனக்கூறி, தனதிறந்துபாடி தோன்றின்று தன்னெஞ்சு டைந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாற்றேனெனவந்தகாலனையோலமிடவடர்த்தத்

கோற்றேன்குளிர் திலைக்கூத்தன்கொடுங்குன் றினீள்குடும்பி

மேற்றேன்விரும்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே

யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே.

பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநாட

னீங்கிவிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

இ - ன். மாற்றேன் என வந்த காலனை - ஒருவரானு மாற் றப்பேடேனென்று வழிபடுவோன துயிரைவெளவ வந்தகாலனை—

ஒலமிட அடர்த்த கோற்றேன் - அவனோலமிடும்வண்ண மடர்த்த கோற்றேன்—குளிர் தில்லைக் கூத்தன் - குளிர்ந்த தில்லைக்கணுள னாகிய கூத்தன்—கொடுங் குன்றின் நீள் குடுமிமேல் தேன் விரு ம்பும் முடவனைப் போல-அவனுடைய கொடுங்குன்றினது நீண்ட குடுமியின்மேலுண்டாகிய தேனைவிரும்பு முடவனைப்போல—மெ லியும் நெஞ்சே - எய்துதற்கருமையை நினையாது மெலிபுன்ற நெஞ்சமே—அரிய அரிவைக்கு நீ வைத்த அன்பினுக்கு ஆற்றேன் - அரியளாகிய வரிவையிடத்து நீயுண்டாக்கிய அன்பால் யானாறேன். எ - று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாறேனென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனென நின்றதெனினுமமையும. சுவையிசுதியுடைமையிற் கோற்றேனென்றார். நீவன்கண்மையையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்து முயர்வாழ்தி, யானத்தன்மையேனல்லேன் இதற்குபடுவேனென்னுங் கருத்தான், மெலியுநெஞ்சே யானாற்றேனென்றான். நீங்கிவிலங்காது - நீங்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற செலவினின்றும் விலங்காது. மெய்ப்பாடு இனிவரல். பயன் இரவுக்குறி நயப்பித்தல். (௧௫௦)

இரவுக்குறிநோத்தல்.

இரவுக்குறி நோத்தலென்பது தலைமகனெஞ்சடைந்து வருந்தா நிற்பக்கண்டு, இவனிறந்துபடவுங்கூடுமென வுட்கொண்டு, நீ டாளி கணிரைத்துநின் நியானைகளைத்தேடு மிராவழியின்கண்வந்து மீள் வேனென்னொன்றாய்; இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதெவ னோவென்று மறுத்தவாய்பாட்டாற் றோழி யிரவுக்குறி நேராநிற் றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கூளிரிரைக்கரின்றம்பலத்தாடி குரைகழற்கீழ்த்
தூளிரிரைத்தசூர்முடியோயிவடோணசையா
லாளிரிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே.

தடவரைநாடன் தளர்வுதீர
மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். கூளி நிரைக்க நின்று - கூத்தின்கட் சுவையாற் பேய்களும் போகாது நிரைத்துநிற்ப நின்று—அம்பலத்து ஆடி குரை கழற்கீழ்த் தூளி நிரைத்த சூர் முடியோய் - அம்பலத்தின் கணுமீவானது ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய

தூளிமொய்த்த சுடர்முடியையுடையோய்—இவள் தோள் நகையால் - இவடோண்மேலுண்டாகிய விரும்பினால்—ஆளி நிரைத்து அடல் ஆளிகள் தேரும் இரவில் வந்து மீளி உரைத்தி - ஆளிகள் ஊடுபோக்கற நிரைத்து வலியையுடைய யானைகளைத்தேடி மிர வின்கண்வந்து மீளுதலைச் சொல்லாநின்றாய்—மெல்லியற்கு வினையேன் உரைப்பது என் - இனி மெல்லியற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதென்? உடம்படுவாயென்பேனோ மறுப்பாயென்பேனோ? எ - று.

இரவுக்குறி யுடம்பட்டாளாகலின், தூளி நிரைத்த சுடர்முடியோயென்றதனால், அரையிருளின்வருதலான் வருமேதத்தை அந் தூளி காக்குமென்று கூறினாள். குரைகழல் அன்மொழிந்தொகை. மருடல் வெகுடலென்பன மருளி வெகுளியென நின்றும் போல, மீடலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்து மீளியென்பதற்கு, வந்து மீடலையுடைய விரவுக்குறியென் றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு மறுக்கவுமாட்டாதிடைநின்று வருந்துதலின், வினையேனென்றாள். ஆளி நிரைக்குமாற்றின்கண் நீ வருதற்குடம்படுதற்காதாயினும் தோணசையாற் கூறுவின்ற விதனைமறுப்பின் நீ யாற்றாயென்பதனா லுடம்படாநின்றேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வகுத்துரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் இரவுக்குறிநேர்தல். இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புதுட்பம். (௧௫௧)

உட்கொளவினாதல்.

உட்கொள வினாதலென்பது இரவுக்குறிநேர்ந்த தோழி, தங்கணிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய் வருதற்கு அவனுட்கொள்வது காரணமாக, நின்னூரிடத்தார் எம்மலர்குடி எச்சார்தணிந்து எம்மரநிழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகனை வினாவாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

வரையன்றொருகாலிருகால்வளையநிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன்றழலெழுவெய்துநின்றேன்றில்லையன்னநின்னூர்
விரையென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாதிவர்போ
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவினொளிர்வனவே.

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக்கி
யாங்கொருகுழல் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். சிலம்பா-சிலம்பா—நின் ஊர் நலம் பாவி ஒளிர்வன விரை என்ன - நின்னூரின் நலம்பரந்து விளங்குவனவாகிய ஆண்டையார் பூசும் விரையெத்தன்மைய—மென்னிழல் என்ன - அவர்

விளையாடு மெல்லிய நிழலெத்தன்மைய—வெறி உறு தாது இவர் போது என்ன - அவர்குடி நறுநாற்றம்பொருந்திய தாதுபர்த்த போதுகளைத்தன்மைய—உரை - உரைப்பாயாக. எ -று.

அன்று ஒருகால் வரை இருகால் வளைய நிமிர்ந்து - ஆன் றெருகால் வரையை யிரண்டிகாலும் வளையும்வண்ண மார்பையுந் தோளையுநிமிர்ந்து—வட்கார் நிரை அழல் எழ அன்று எயது நின் றேன் தில்லை அன்ன நின் னூர் - பகைவரது நிரையை யுழலெழும் வகை யன்றெய்து நின்றவனது தில்லையையொக்கு நின்னூரெனக் கூட்டுக.

மெல்லிய நிலத்தையுடைய நிழலை மென்னிழலென்றான். ஈலம்பாவியொளிர்வன என்பதனை யெல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. அன்று நிமிர்ந்தெனவும், அன்றெய்து நின்றோனெனவுமியையும். இது குறிப்பெச்சம். வன்முழலென்பதும் பாடம். இவ்வாறு வினவத் தலைமகனென்றனை யுட்கொள்ளுமென்று கருதிக் கூறிய மையால், அங்கொரு குழலென்றார். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகற்குக் குறியிடமுணர்த்துந் தோழி யவனாற் றன்னை வினவுவித்தல். (கருஉ)

உட்கொண்டுவிடுதல்.

உட்கொண்டு விடுதலென்பது கேட்டவினாவையுட்கொண்டு அந்நிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய்ச் செல்வானாக, நின்னூரிடந்து இராப்பொழுது நாமர் எம்மலரைச்சூழி எச்சாந்தையணிந்து என்னமரநிழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகன் றேழியை வினவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செம்மலராயிரந்தூய்க்கருமாறிருக்கண்ணணியு
மொய்ம்மலரீர்ங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத்
தெம்மலர்சூழநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா
யம்மலர்வாட்கணல்லாயெல்லிவாய்நுமராடுவதே.

தன்னைவினவத் தானவள்குறிப்பறிந்
தென்னேநின்னூட் டிகலணியென்றது.

இ - ள். அம் மலர் வரன் சண் நல்லாய் - அழகியமலர்போலு மொளியையுடைய வாகிய கண்ணையுடைய நல்லாய்—செம்மலர் ஆயிரம் தூய சருமால் திருக்கண் அணியும் - செய்யதாமரைமலர் களாயிரத்தைத்துவி முன்வழிபட்டு ஒருளான்று அவற்குளொ ன்று குறைதலாற் கரியமால் அவற்றோடொக்குந் தனது திருக்

கண்ணை யிடந்தணியும்—மொய்ம் மலர் ஈர்ங் கழல் அம்பலத்
தோன் மன்னுதென் மலயத்து - பெரிய மலர்போலும் நெய்த்தநிற
த்தையுடையவாகிய திருவடியையுடைய வம்பலத்தான்றங்குந் தெ
ன்மலயத்திடத்து—எல்லிவாய் நுமர் ஆடுவது - இராப்பொழுதின்
கண் நுமர்விளையாடுவது—எம்மலர் சூடி நின்று - எம்மலரைச்
சூடிநின்று—எச்சாந்து அணிந்து - எச்சாந்தையணிந்து—என்ன
நல் நிழல்வாய் - என்ன நன்னிழற்கீழ்? கூறுவாயாக, எ - று.

வான் உவமையெனினுமமையும். நுமரென்றது அவரோ
டொரு நிலத்தாராகியமக்களை. திருமாலென்பதுஉம் பாடம். நிழல்
அணியன்மெனினும், பன்மைபற்றி யணியென்றார். மெய்ப்பாடு
அது. பயன் குறியிடமுணர்ந்துதல். (௧௫௩)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது உட்கொண்டுவினாவிய தலைமகனு
க்கு, யாங்கள் சந்தனச்சாந்தணிந்து, சுணைக்காவிகள்சூடி, தோ
கைகடியில்செய்யும் வேங்கைப்பொழிற்கண் விளையாடுவேம்; அவ்
விடத்து நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறி
யிடங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தரன்பாதம்விண்ணோர்
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து
சுனைவளர்காவிகள்சூடிப்பைந்தோகைதுயில்பயிலுஞ்
சினைவளர்வேங்கைகள்யாங்கணினுமுஞ்செழும்பொழிலே,

இரவுக்குறியிவ ணென்றுபாங்கி
யரவக்கழலவற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். பனை வளர் கைம் மாப் படாத்து அம்பலத்த அரன்
பாதம் - பனைபோலுநெடிய கையையுடைய மாவினுரியாகிய
படாத்தையுடைய வம்பலத்தரன்பாதங்களை—விண்ணோர் புனை
வளர் சாரல் பொதியின்மலை - விண்ணோர் பரவுதற்கிடமாகிய வள
ருஞ் சாரலையுடைய பொதியின்மலைக்கண்—பொலி சந்து அணி
ந்து - பொலியுஞ் சந்தனச் சாந்தையணிந்து—சுனை வளர் காவி
கள் சூடி - சுனைக்கண் வளருங் காவிகளைச் சூடி—யாங்கள் நின்று
ஆடும் செழும்பொழில் - யாங்கணினுமும் வளவியபொழில்—
பைந்தோகை துயில் பயிலும் சினை வளர் வேங்கைகள் - பசியம
யில்கள் துயில்செய்யுங் கோடுவளரும் வேங்கைப்பொழில். எ-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தணிந்து சுனைக்காவிருடி வேங்கைப் பொழிற்கண் நீவந்துநின்று நின்வரவறிப மயிலெழுப்புவாயாக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு அது. பயன் இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (கடுச)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறி யேற்பித்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரலவன் தன்பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன் வருத்தமிக்குச் சென்றான்; அதற்குப்பின் அவன் சேர்துயிலநிந்திலெனெனத் தோழி அவனதாற்றாமகூறித் தலைமகளை யிரவுக்குறி யேற்பிடாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

மலவன்குரம்பையைமாற்றியம்மான்முதல்வானர்க்கப்பாற்
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன் தில்லைக்கானலிற்சீர்ப்பெடையோ
டலவன்பயில்வதுகண்டஞர்கூர்ந்தயில்வேலுரவோன்
செலவந்திவாய்க்கண்டனென்னதாங்கொன்மன்சேர்துயிலே.

அரவக்கமலவ னாற்றானை
விரவுக்குறி யேற்பித்தது.

இ - ன். மல வன் குரம்பையை மாற்றி - மலங்கையுடைய வலிய யாக்கையாகிய குரம்பையைமாற்றி—மால் முதல் அவ்வானர்க்கு அப்பால் செலவு அன்பர்க்கு ஓக்கும் - மான்முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப்பாற் செல்லுஞ் செலவை அன்பராயினார்க்கென் றோக்கிவைக்கும்—சிவன் தில்லைக் கானலில் - சிவனது தில்லையைச் சூழ்ந்த கானலிடத்து—சீர்ப் பெடையோடு அலவன் பயில்வது கண்டு - நல்லபெடையோடலவன்பயின்று விரையாடுவதனைக்கண்டு—அஞர் கூர்ந்து - வருத்தமிக்கு—அயில் வேல் உரவோன் - அயில்வேலையுடையவுரவோன்—அந்திவாய்ச் செலக் கண்டனன் - அந்திப்பொழுதின்கட்செல்ல அவனைக்கண்டேன்—மன் சேர்துயில் என்னதாங் கொல் - பின் அம்மன்னனது சேர்துயிலெத்தன்மைத்தாம்! அறியேன். எ - று.

அப்பாற்செலவு மான்முதலாயினார்க்கு மேலாகிய பதங்கள். அன்பருட் போகவேட்கையுடையார் அவற்றைப்பெற்றுப் போகந் துய்ப்பாராதலிற் செலவன்பர்க் கோக்குமென்றார். பெடையொடும்பயிலு மலவனைக்கண்டு முயிர்தாங்கிச் சென்றாளுதலின் உரவோனென்றாள். (கடுரு)

இரவரவுரைத்தல்.

இரவரவுரைத்தலென்பது அலவன்மேல்வைத் திரவுக்குறியேற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழியாகநின்று, வேட்கைமிகவால் யானைகண்டுங்கச் சிங்கந்திரியுமலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான்; இதற்கியாஞ் செய்வதென்னேவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனிரவரவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னேன்கழற்கே
கோட்டந்தருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுழுமி
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணாகடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவான்சொல்லுமெல்லியலே.

குரவரு குழலிக்
கிரவர வுரைத்தது.

இ - ள். மெல்லியல் - மெல்லியலாய்—மோட்டி அம் கதிர்முலைப் பங்கு உடைத் தில்லை முன்னேன் கழற்கே - பெரிய வழகிய கதிர்முலையையுடையதோர் கூற்றையுடைய தில்லைக்கணுளானகிய எல்லாப்பொருட்கு முன்னாயவனுடைய திருவடிபொன்றற்குமே—கோட்டம் தரும் குருமுடி நம் வெற்பன் - வணங்குதலைச் செய்யுங் குருமுடியையுடைய நம்வெற்பன்—மழை குழுமி நாட்டம் புதைத்தன்ன நள் இருள் - முகில்கள் திரளுதலான் நாட்டத்தைப் புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ் செறிந்த விருட்கண்—நாகம் நடுங்கச் சிங்கம் வேட்டம் திரி சரிவாய் - யானைகண்டுங்கச் சிங்கம் வேட்டந்திரியு மலைச்சரியிடத்து—வருவான் சொல்லும் - வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான்; இனியென்செய்த்தகும்? எ - று.

குரு-நிறம். முன்னேன்கழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந் தாழ்ந்துநில்லாப் பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனை மறுத்தலரிதென்பதுபோதர, முன்னேன்கழற்கே கோட்டந்தரு நங்குருமுடிவெற்பனென்றான். ஆற்றின்கண் வருமேத ம்நியினும் அவனது வேட்கைமிகுதிடா லென்னாலொன்றுங்கூறுவ தரிதாயிற்றென்பது போதர, நள்ளிரு ணாகடுங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரி சரிவாயென்றான். குரவெனவும் இரவெனவும் வீகாரவகையாற் குறுகிநின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த விளிவரல். பயந்தலைமகளை யிரவுக்குறி நேர்வித்தல். (௧௫௬)

ஏதங்கூறிமறுத்தல்.

ஏதங்கூறி மறுத்தலென்பது தலைமகனிரவரவுகேட்ட தலைமகள் தனக்கவன்செய்த தலையளியுமுதவியு நீளையாநின்ற வுள்ளத்த

ளாய், அரிதிரண்டுநின் றியானேவேட்டஞ்செய்யும் வல்லிருட்கண் வள்ளலை வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதங்கூறி மறுத்து ரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செழுங்கார்முழவதிர்திறம்பலத்துப்பெருந்திருமால்
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போன்
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய்
வழங்காவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலையே.

இழுக்கம்பெரி திரவரினென
அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது.

இ - ள். செழுங்கார் முழவு அதிர் சிற்றம்பலத்து - வளவிய கார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே—பெருந்திருமால் கான் கொழுமலர் இட - பெரிய திருமால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவிய மலரையிட்டுப் பரவ—கூத்து அயர்வோன் கழல் ஏத்தலர்போல் - கூத்தைவிரும்பிச் செய்வானுடைய கழல்களை பேத்தாதாரைப்போல வருந்த—முழங்கு ஆர் அரிமுரண் வாரணவேட்டை செய் மொய் இருள்வாய் - முழங்காநின்ற கிட்டுதற்கரிதாகிய சீயம் முரணையுடைய வாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிருட்கண்—வழங்கா அதரின் வழங்கு எம் வள்ளலை இன்று என்றுமோ - யாவரும் வழங்காத வழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எம்முடையவள்ளலை யின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறு சொல்லுதற்குமோ! எ - று.

ஏத்தலரை யானைக்குவமையாகவுரைக்க. ஏத்தலர்போல் வழங்கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். முழங்காரரியென்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுளர். தனக்கவன் செய்த தலையளியுமுதவியு நினையாநின்ற வுள்ளத்தனாகலின், வள்ளலென்றான். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மை தோன்ற நின்றதாகவுரைப்பாருமுளர். ஆற்றினேதமுணர்ந்து மறுத்தாள் அவருழை யாஞ்சேறலொழிந்து அவரை வரச் சொல்லக்கடவேமோ வென்றவாறு. அலங்காரம் எதிர்க்காலக் கூற்றிடத்துக்காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு, உபாயவிலக்கு. மெய்ப்பாடி அச்சம். பயன் இரவுக்குறிமறுத்தல். (கடுஎ)

குறைநேர்தல்.

குறைநேர்தலென்பது ஏதங்கூறிமறுத்த தலைமகள், அவளுற் றுணுகிய நிலைமைகேட்டு, யான் புனலிடைவீழ்ந்து கெடப்புக என் கடு

ஐயிர் தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியேன் சொல்லுவதறியேனென உடம்பட்டு நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஒங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்தும்பருப்பவன்று
தூங்குமொருவன்றடவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி
வீங்குஞ்சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெடுத்து
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே.

அலைவேலண்ண நிலைமைகேட்டுக்
கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்தது.

இ - ள். ஒங்கும் ஒரு விடம் உண்டு - உலகமுழுதையுஞ் சுடும்வண்ணம் மேன்மேலும் வளராநின்றதோர் விடத்தைத் தானுண்டு—உம்பர் உய்ய அன்று தாங்கும் அம்பலத்து ஒருவன் தடவரைவாய் - உம்பரெல்லாமுய்ய அன்றுதாங்கு மம்பலத்தொருவனது பெரியவரையிடத்து—தழங்கும் அருவி வீங்கும் சுனைப்புனல்—ஒலியாநின்ற வருவியாற் பெருகுகின்ற சுனைப்புனற்கண்—அன்று வீழ்ந்து அழுங்கப் பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கு அன்றி யான்விழுந்து கெடப்புகப் பற்றியெடுத்துக் கரைக்கணுய்த் த பெரியோருக்கு—சிறியேன் சொல்லும் வாசகம் 'அறியேன் சிறியேனாகிய யான் சொல்லுவதோர் மாற்றமறியேன். எ - று.

ஒருநஞ்சென்பதற்கு ஒப்பில்லாத நஞ்செனினுமமையும். தடவரைவாய்வீழ்ந்தழங்குவென வியையும். சுனையென்றியைப்பினுமமையும். சுனைப்புனல்வாய் வீழ்ந்தழங்க வன்று தாமே வந்தெடுத்துய்வித்தாற்போல வழங்காதவதறிற்றும் வருதலான் எனக்கு வருமிடுக்கணையுந் தாமே நீக்கினல்லது யானறிவதொன்றில்லை யென்னுங்கருத்தால், சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப் பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கென்றாள்; ஆற்றின்கணேத நினைந்திரவுக்குறி மறுத்த தலைமகள் அவன்செய்த வுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளா தல் பொருந்தாமையறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றி யுதவிநினைந்து குறைநயந்ததென்னுது அவனதாற்றாமை நிலைமைகேட்டுக் குறைநயந்ததென்றார். அவன்செய்த பேருதவி சொல்லுகையால் அவன்செய்த வுதவிக்குக் கைம்மாறாவது நானவனுழைச்சேறலே யென்னுடம்பாடாயிற்று. பிறவிக் குட்டத்தியான் விழுந்து கெடப்புகத் தாமேவந்து பிடித்தெடுத்து அதனினின்றும் வாங்கிய பேருதவியார்க்குச் சிறியேனாகிய யான்சொல்வதறியேனென்று வேறு மொருபொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் இரவுக்குறிநேர்தல். (கருஅ)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமை கூறலென்பது தலைமகளைக் குறைநயப்பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இற்றையாமத்தெல்லாம் நின்னருண்மேனிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன்; நீ கருதியது உழுடிந்ததெனத் கோழி தலைமகனுக்கு அவள்குறை நேர்ந்தமை கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எனற்புகங்கதிரொன்றுழ்க்கழியவெழிலியுன்னிந்
காணக்குறவர்க்காம்பலைரெய்யும்வம்பாரசிலம்பா
யானிற்றையாமத்துநின்னருண்மேனிற்கவூற்றிச்சென்றேன்
நேனக்கொன்றையன்றில்லைபுறர்செல்லுஞ்செல்லல்லனே.

குறையார்க்கு னெதிருழலியென
புதிவேலில் னெந் கழியவுடைந்தது.

இ - ள். எனற்புகங்கதிரொன்றுழ்க்கு அழிய - திணையினது பசியகதிர் கோடையாலழிய—எழிலி உன்னி - அஃதழியாமன் மழைபெறக் கருதி—காணக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும் வம்பு ஆர் சிலம்பா - காணத்துவாழுங் குறவர்கள் தெய்வத்திற்குப் பவி கொடுத்தாரவாசிக்கும் வம்பார்ந்த சிலம்பையுடையாப—இற்றையாமத்து யான் நின் அருண்மேல் நிற்கல் உற்று - இற்றையிரவின் கண் யான் நின்னேவன்மேனிற்கவேண்டி—தேன் நக்க கொன்றையன் தில்லை உருர் செல்லும் செல்லல்கள் சென்றேன் - தேனோடுமலர்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லையைப்பொருந்தாதாரடையுந் துன்பத்தையடைந்தேன்; நீ கருதியது உழுடிந்தது. எ - று.

வம்பு சாலமல்லாதகாலத்து மழை. யாமமுமென்பது பாடமாயிற் பகலேயன்றி யிரவுமெனவுரைக்க. யாமமுநின்னருளே என்பது உம் பாடம். காணக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய திணைக்கதிர் கோடையாலழியத் தெய்வத்தைப்பராவி மழைபெய்விக்க முயல்கின்றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவணலம், அலர்முதலாயினவற்றை ரொலையும்வழி அது தொலையாமன் முயன்று பாதுகாப்பாயென உள்ளுறையாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகற்குக் குறைநயந்தமை யுணர்த்துதல். (கருக)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறைநயப்புக் கூறியதோழி, யாம் வினையாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கை

மேலுண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயராரின்றன; இதற்குக் காரணமென்னோவென அவன்வரவறிந்து கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்னுமொருவாரும்பொழின்மூன்றற்குமுற்றுமிற்றாற்
பின்னுமொருவாசிற்றம்பலத்தார்தரும்பேரருள்போற் [ன்
னுன்னுமொரின்பமென்றோகைதந்தோகைக்குச்சொல்லுவபோ
மன்னுமாவத்தவாய்த்துயில்பேருமயிலினமே.

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங்கி
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்தது.

இ - ள். இரும் பொழில் மூன்றற்கு முன்னும் ஒருவர்-பெரிய
வுலகங்கண் மூன்று முளவாதற்குமுன்னுந் தாமொருவருமே யாங்
யுள்ளார்—முற்றும் இற்றால் பின்னும் ஒருவர் - அவ்வுலகமுழுது
மாபந்தாற் பின்னுந் தாமொருவருமேயாகியுள்ளார்—சிற்றம்பலத்
தார் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுந்—தரும் பேரருள் போல் - அவர்
தரும் பெரிய வருள்போல—ஒரு இன்பம் தன்னும் என்று தம்
தோகைக்கு ஒகை சொல்லுவபோல் - இவ்வில்லின்கண் ஓரின்பம்
வந்து பொருந்துமென்று தம்முடைய தோகைகட் கோகைசொல்
லுவனபோல—மன்னும் அரவத்தவாய் மயில் இனம் துயில் பே
ரும் - இடைவிடாது நிகழு மாரவாரத்தையுடையவாய் மயிலினந்
துயில்பெயராரின்றன; இஃதென்னோ! எ - று.

சிற்றம்பலத்தாரென்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச் செல்லுங்
காலத்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணாரென்றுரைப்பினு மமையும்.
தன்றோகைக்கென்பது பாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமா
கக் கொள்க. ஒருகால் வெருவித் தாமே துயிலெழுந்துணையன்று;
இஃதவன்செய்த குறியென்பது போதர, மன்னுமாவத்தவா யென்
றாள், மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகன் வரவுணர்த்துதல்.(௧௬௦)

தாய்துயிலறிதல்,

தாய்துயிலறிதலென்பது தலைமகன் வரவுணர்ந்து தலைவியைக்
கொண்டுசெல்லக் கருதாரின்றதோழி, யாம் விளையாடாரின்ற
பொழிலிடத்து ஓர் யானை நின்று ஊசலைத்தள்ளாரின்றது; அதற்
கியாஞ் செய்வதென்னோவெனத் தாயது துயிலறியாரின்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

கூடாரரணொரிசூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன்
சேடார்மதின்மல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண்

கோடார்கிருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத்
தோடார்மதுமலர்நாகத்தை நூக்குநஞ்சுழ்ப்பொழிற்கே.

ஊசன்மிசைவைத் தொள்ளமளியிற்
ருபதுதுயி ருனறிந்தது.

இ - ள். கூடார் அரண் எரி கூட - கூடாதாருடைய வரணத
ளையெரிசென்றுகூட - கொடும்சிலை கொண்ட அண்டன் சேடு
டா மதில் மல்லல் தில்லை அன்றாய் - வளைந்த சிலையைக் கைக்கொ
ண்ட அண்டனது பெருமைடார்ந்த மதிலையும் வளத்தையுமுடைய
தில்லையையொப்பாய—சிறுகண் பெரு வெண் கோடு ஆர் கரி -
சிறியகண்ணையுடைய பெரிப வெண்கோடுபிரம்பிய யானை—நா
சூழ பொழிற்கு - நமது சூழ்பொழிற்கண்—குரு மா மணி ஊசலைக்
கோப்பு உழித்து - நிறத்தையுடைய வயர்ந்தமணிகளாற் செய்யபப
ட்ட ஐசலைச் சேழித்து—தோடு ஆர் மதுமலர் நாகத்தை நூக்கும் -
நிதழார்ந்த மதுமலர்களையுடைய அவ்ஐசலைத்தொடுத்த நாகமா
த்தை நூக்காநின்றது; இதற்கென்செயவேம்? எ - று.

சூழ்பொழிற்கென்று நான்கனுருபு ஏழாவதன்பொருட்கண்
வந்தது. சூழ்பொழிலேயென்பதூஉம்பாடம். இவ்வாறு கூறவு ம
வாளாகிடப்பிற் ருபதுயின்றுளென்றறிதல் பயன். அலங்காரம்
பரியாயம். மெயப்பாடு அது. பயன் இடையீடாராய்தல். (ககக)

துயிலெடுத்துச்சேறல்.

துயிலெடுத்துச் சேறலென்பது தாய்துயிலறிந்ததோழி, குல
னைப்பூக்கண் மலராரின்றன; அவை நின்கண்ணை யொக்குமாயிற
காண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்துச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

விண்ணுக்குமேல்லியன்பாதலக்கீழ்விநீருடுத்த
மண்ணுக்குநாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின்
வண்ணக்குவலாமலர்கின்றனசினவாண்மிளிர்தின்
கண்ணுக்குமேற்கண்கொண்வண்டுவாழங்கருங்குழலே.

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவன்
மெல்லியற்குச் சொல்லியது.

இ - ள். வண்டு வாழும் கருங்குழல் - வண்டுகள்வாழங் கரிய
குழலையுடையாய—விண்ணுக்கு மேல்-எல்லாப்பொருட்கு மேலா
கிய விண்ணுக்கு மேலாயவன்—வியன் பாதலக் கீழ் - எல்லாப

பொருட்குங் கீழாகிய அகன்றபாதாலத்திற்குங் கீழாடவன்—விரி
நா உடுதத மண்ணுக்கு நாப்பண் - நடுவாகிய கடலையுடுத்த மண்ணி
யுரு நடுவாபவன்—நடுந்து தென் தில்லை நின்றோன் - விரும்பித்
தென்றில்லைக்கணினின்றோன்—மிடற்றின் வண்ணக் குவளை மலர்
கின்றன - அவனது மிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூந்
தண் மலர்கின்றவை—சின வான் மிளிர் நின் கண் ஒக்குமேல்
கண்டிகாண் - சினவான் மிளிருமாறுபோல மிளிருநின்கண்களை
யொக்குமாயிற காண்பாயாக. எ - று.

பாதாலம் பாதலமெனக் குறுகின்றது. மண்ணினுள்ளு
முளனாதலின், மண்ணுக்கு நாப்பணென்றார். மண்முழுதுக்கு
மிடைத் தில்லையையுடையது அதன்கணினின்றோனென் றுரைப்பாருமு
ளார். சினவான்மிளிர் நின்கண்ணெக்குமேலென்புழி ஒத்தபண்பு
வேறுபட்டமையான் உவமைக்குவமையன்றென்க. கண்டிகாணெ
னபதொருசொல். ஆய்தருபவள்-புறத்துக்கொடுபோ முபாயமா
ராற்பவள். மெய்ப்பாடி அது. பயன் தலைமகளைக் குறியிடத்துயத்
தல். அலங்காரம் புகழுவமை. (௧௭௨)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்து நீங்கலென்பது துயிலெடுத்துக்கொண்டு செ
ன்று அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, இவை நின்கண்கள் வென்ற குவளை
மலர்; இவற்றைக்காண்பாயாக; யானின்குழற்குச் சந்தனத்தழை
கொய்யாநின்றேனெனத் தான் சிந்தகலாநிற்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்—

நந்திவரமென்னுநாரணனாண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந்
தந்திவரன்புலியூரணையாய்தடங்கண்கடந்த
வந்திவரமவைகாணின்னிருள்சேர்குழற்கெழில்சேர்
சந்திவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே.

மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தொருபா
னீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். நந்தி வரம் என்னும் நாரணன் நாள் மலர்க் கண்ணி
றகு - கண்ணையிடந்திட்டு நந்தி வரந்தரவேண்டுமென்னு நாரண
னது அந்நாண்மலர்போலுங் கண்ணிற்கு—எஃகம் தந்து ஈ வரன்
புலியூர் அணையாய் - ஒரெஃகத்தைப் படைத்துக் கொடுத்த தலைவ
னது புலியூரையொப்பாய்—இவை தடங் கண் கடந்த இந்திவரம்-
இவை நின்பெரியகண்கள் கடந்த நீலங்கள்—காண் - இவற்றைக்

காண்பாயாக—நின் இருள் சேர் குழற்கு - நினது கருமைசேர்ந்த குழற்கு—சந்து ஈ எழில் சேர் வர முறியும்வெறி லீயும் தருகு வன் - சந்தனமரந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்லமுறிகளையும் நறுநாற் றத்தையுடைய மலர்களையும் யான்கொணர்ந்து தருவேன்; நீ நீல பூக்களையுங்கண்டு ஈண்டு நிற்பாயாக. எ - று.

நந்தியென்பது ஒரு திருநாமம். அனையாயுடைய தடங்கண்க ளென்றுரைப்பாருமுளர். இந்தீவரமிகை காணென்பதற்கு நின் கண்களாவென்ற இந்தீவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினும் மையும். இது குறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து-இடத்துயிற்று. மெய்ப் பாடு அது. பயன் தலைமகளைக் குறியிடந்து நிதிநீங்குதல். (௧௬௩)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது தோழி குறியிடைநிறுத்தி நீங் காநிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, நும்முடைய கமலக்கோயில் கதிர வன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இப்பொ ழிலிடைவந்து நயந்ததென்னோவெனத் தலைமகளைப் பெரும்பான் மைகூறித் தன்றளர்வு நீங்காநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

காமரைவென்றகண்ணோன்றில்லைப்பல்கதிரோனடைத்த
தாமரையில்லினிதழ்க்கதவந்திறந்தோதமியே
பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே
நாமரையாமத்தென்னோவந்துவைகிறயந்ததுவே.

வடுவகிரனைய வரிநெடுங்கண்ணியைத்
தடுவரியன்பொடு தளர்வகன்றுரைத்தது.

இ - ள். காமரை வென்ற கண்ணோன்றில்லை - நிறையழிக்க வந்த காமனைவென்ற கண்ணையுடையவனது தில்லைக்கண்—பல் கதிரோன் அடைத்த தாமரை இல்லின் - பல்கதிரோனாகிய வாயி லோன் அடைத்துவைத்த தாமரையாகிய நும்மில்லின்கண்—இத ழ்க் கதவம் திறந்தோ-இதழாகிய கதவத்தை அவ்வாயிலோன் வரு வதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இதுகிடக்க— பாம் அரை மேகலை பற்றி - பரந்தவரையின்மேகலையை யொலியா மற்பிடித்து—சிலம்பு ஒதுக்கி - சிலம்புகளை மேலேறக் கடுக்கி— தமியே பைய அரையாமத்து நாம் வந்து வைகி நயந்தது என்னே தனியே பைய அரையாமத்தின்கண் நாம் ஈண்டிவந்து தங்கி விரு ம்பியதென்னே? இதனைக்கூறுவீராயின். எ - று.

காமரென்னும் ரகரவீறு இழிவின்கண் வந்தது. தில்லைத் தாமரையெனவியையும். கதவந் திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை

அசைநிலையாக்கி யுரைப்பாருமுளர். பாவுமென்னு மீற்றுமிசை உக்
ரம மெய்யொடுங்கெட்டுக் காலமயக்கமாய் நின்றது. எல்லாரா
னுந் திருமகணயக்கப்படினல்லது திருமகடனனு னயக்கப்படுவ
தொன்றில்லை யென்னுங் கருத்தான், நாம் நயநததென்னோவென்
றான். நாமென்னு முன்னிலை யுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோ
ன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. தடு-தடித்தல். அரியன்பு பரியரை
போலப் பண்புத்தொகையாய் நின்றது. தடையருமன்பென்று
பாடமோதுவாருமுளர். கண்ணியை யுரைத்ததெனவியையும்.
மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகளைக்கண்டு தோன்றிய வுவ
கையைப் பரிக்கலாற்றாத தலைமகளுற்றுதல்; தலைமகளை மகிழ்வி
த்தலுமாம். (௧௭௬)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைம
கள் பெருநாணினளாதலிற் தன்முனநிறகலாது நாணித் தலைவி
றறஞ்சி வருந்தாநிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையிற் நனதாதா
வுமிகவால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனி
ந்து, அவளிறுமருங்குறுங்கிச் சென்றணையாநின்றல், அதற்குச்செ
ய்யுள்—

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்ந்தஞ்சனமெழுதத்
தகிலுந்தணிவடம்பூட்டத்தகாள்சங்கரன்புலியூ
ரிகலுமவரிற்றளருமித்தேம்பலிடைஞெயியப்
புகிலுமிகவிங்ஙனேயிறுமாக்கும்புணர்முலையே.

அன்புமிகுதியி னளவளாயவனைப்

பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். அகிலின் புகை விம்மி ஆய் மலர் வேய்ந்து - சூழ்க
ணகிற்புகைவிம்ம ஆராயப்பட்ட மலர்களை வேய்ந்து—அஞ்சனம்
எழுதத் தகிலும் - கண்மலர்க் கஞ்சனமெழுதத் தருவளாயினும்—
தணிவடம் பூட்டத் தகாள் - ஒருதணிவடத்தைப் பூட்டத் தருவாள
ல்லள்—சங்கரன் புலியூர் இகலும் அவரின் - அதனைப் பூட்டுதலே
யன்றி, சங்கரனது புலியூரிற்பெருமையையுணராது அதனோடு
மாறுபடுவாரைப்போல—தளரும் இத்தேம்பல் இடை ஞெயியப்
புகிலும் - தளராநின்ற இத்தேயதலையுடைய இடை நெரிந் தொடி
யப்புகிலும்—புணர் முலை இங்ஙனே மிக இறுமாக்கும் - அதனையு
ணராது இப்புணர்ந்த முலைகள் இவ்வண்ணமே மிகவும் விம்மாநி
ன்றன; இஃதென்னாயமுடியும்! எ - று.

தேம்பலிடை இருபெயர்ப்பண்புத் தொகையென்னுமமை
பும். ஆய்மலராய்ந்தென்பது பாடமாயின், ஆராய்ந்து, சூட்டியெ
னச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துரைக்க. புகலுமென்பது
பாடமாயிற் புகுதலுமெனவுரைக்க. பிறபாடமோதுவாருமுளர்.
அளவளாயென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்து வந்தது. அளாயென்ப
தனைச் செய்தென்னும் பொருட்டாக்கி அளவுதலைச் செயதென்று
ரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளைச் சார்தல்.()

முகங்கண்டுமகிழ்தல்,

முகங்கண்டு மகிழ்தலென்பது மருங்களைவிறுதிக்கட் டலைம
சனது முகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும் யானும் மலருமறியுமெனத்
தலைமகன் தன்னயப்பணர்த்தி மகிழாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அழுந்தேனாகத்தியானென்றிருப்பவந்தாண்டுகொண்ட
செழுந்தேன் திகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவன்யான்குழுஉச் சுடர்கொண்
டெழுந்தாங்கதுமலர்த்துமயர்வானத்திளமதியே.

முகையவிழ்குமுலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.

இ - ள். யான் நரகத்து அழுந்தேன் என்று இருப்ப-யானினி
நரகத்திற் புக்கழுந்தேனென்று செம்மார்திருக்கும்வண்ணம்—
வந்து ஆண்டு கொண்ட செழுந்தேன் திகழ் பொழில் தில்லைப் புற
வில் - தானேவந் தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன் போல்வானது
விளங்கும் பொழிலையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த இளங்காட்டில்—
செறுவகத்த கொழுந்தேன் மலர் வாய்க் குமுதம் இவன் - செய
யின் கண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும் மலராரின்ற வாயையுமு
டைய குமுதமலர் இவன்—யான் குருஉச் சுடர் கொண்டு எழுந்த
ஆங்கது மலர்த்தும் உயர் வானத்து இளமதி - யான் நிறத்தையு
டைய நிலாவைக்கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தை மலர்த்தும் உய
ர்ந்த வானத்தின்கட் டிகழும முதிராமதி. எ - று.

நரகமென்றது ஈண்டுப்பிறவியை; வீடுபேற்றின்பத்தோடு
சார்த்த நரகமுஞ் சுவர்க்கமுமொருநிகரணவாகலின், நரகமென்
றார். ஆண்டுகொண்டானென்பது பாடமாயிற் செழுந்தேனைப்
பொழிலின்மேலேற்றுக. செறு நீர்நிலையுமாம். வாய்-முகம். மலர்
வாய்க் குமுதமென்றது கிண்கிணியாய்க் கொள்ளு நிலைமையை.
அதனாலிவளதுபருவம் விளங்கும். குருஉச்சுடர்கொண்டி மலர்த்து
மெனக் கூட்டிக் குருஉச்சுடரான் மலர்த்துமென் துரைப்பினும

மையும். அதனால், தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதூனையா
னவண்மகிழ்தலைக் கூறினாம். இவ்வின்பம் வழிமுறையாற்பெ
ருகுமென்பது போதர, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு அது.
பயன் நயப்புணர்த்துதல். (கௌஅ)

பள்ளியிடத்துய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துய்த்தலென்பது மலர்மதிமேல்வைததக் கூறி
மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுருகின்றவன், இப்பொழிலிடை யினித்தனியே
நின்று நீலப்பூக்களைக் கொடியாது, நின்னரியதோழியோடு ஆயத்
தடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப் பள்ளியிடத்
துச் செலுத்தாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

காநம் புறநீலங்கொய்யற்றமி தின்று துயில்பயின்மோ
வரும்பெறந் றோழியொடாயத்துநாப்பணமரொன்ன
நிரும்புறுமாமதில்பொன்னிஞ்சிவெள்ளிப்புரிசையன்றோ
துரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான் தில்லைச்சூழ்பொழிற்கே

பிரிவதுகருதிய பெருவரைநாட

ஞெள்ளிழைப்பாங்கியொடு பள்ளிகொள்கென்றது.

இ-ள். அமரர் ஒன்றா இரும்பு உறு மா மதில் பொன் இஞ்சி
வெள்ளிப் புரிசை - அமரர்க்குப் பகைவராயினுடைய இரும்பு
பொருந்திய பெரிய மதிலையுடையவரும் பொன்னிஞ்சியையுடைய
வரும் வெள்ளிப்புரிசையையுடையவரும்—அன்று ஓர் துரும்பு
உறச் செற்ற கொற்றத்து எம்பிரான் தில்லைச் சூழ் பொழிற்கு -
அன்று ஓர் துரும்பின் நன்மையையுற எரித்த வெற்றியையுடைய
வெம்பிரானது தில்லைக்கட் சூழ்ந்த பொழிலிடத்து—தமிழ் நின்று -
தனியே நின்று—சுரும்பு உறு நீலம் கொய்யல் - சுரும்பு பொரு
ந்து நீலப்பூக்களைக் கொடியாதொழி—அரும் பெறல் தோழியொடு
ஆய்த்து நாப்பண் துயில் பயில் - அரிய பெறுதலையுடைய நின்றோ
ழியொடு ஆய்த்தினிடைத் துயிலைப்பயில்வாயாக. எ - று.

மோ அசை. சுரும்புறுநீலம் மேலாற்கரும்புவந்து பொருந்து
நீலமலர்; எதிர்காலவினை; “மென்னையாய் மறியேபறியேல்” *
என்றதுபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில் தில்லையைச்சூழ்ந்த பொ
ழில். பொழிற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பொழிலேயென்ப
தூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் புறத்தாரநியாமைப்
பிரிதல். (கௌஅ)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கலென்பது தோழி தலைமகளைப் பள்ளிபிடத்துச் சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்வதர் இவள் காரணமாக நினக்கெளிதாயிற்று; ஆயினும் இனியவ்வாறெழுதற்பாலையல்லையென வரைவுபயப்பக்கூறிக் தலைமகளை வரவுவிசக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நற்பகற்சோமனெரிதருநாட்டத்தன் தில்லையன்ன
விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே
வெற்பகச்சோலையின்வேய்வார் தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலைகதுவுங்கன்னாவிக்கல்லதரே.

தெய்வமன்னானைத் திருந்தமளிசேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கிபது.

இ - ள். வெற்பகச் சோலையின் வேய் வளர் தீ - வெற்பிடத்துச் சோலையின்கணுண்டாகிய வேய்க்கட் பிறந்துவளருந்தி—விண்ணின் நின்ற கற்பகச் சோலை சென்று கதுவும் கல் நாட - விண்ணின்கணின்ற கற்பகச்சோலையைச் சென்று பற்று மலைநாடனே— இக்கல் அதர் - இக்கல்லையுடைய சிறுநெறி—நல் பகல் சோமன் எரிதரு நாட்டத்தன் தில்லை அன்ன - நல்லனாயினுந் திங்களுந் தீயு முண்டாச்சிய மூன்று நாட்டத்தையுமுடையவனது தில்லையொக்கும்—வில் பகைத்து ஓங்கும் புருவத்து இவளின் - வில்லைப் பகைத்து அதனின்மிகும் புருவத்தையுடைய இவள்காரணமாக—மெய்யே எனினு - மெய்யாக வெளிதாயிற்று; ஆயினும், இனிமீ வரற்பாலையல்லே. எ - று.

செவ்வெண்ணிற்றொகை விகாரவகையாற் றொக்குகின்றது. உம்மைத்தொகை ' மெனினுமமையும். தில்லையன்ன விவளென வியையும். இவளின்மெய்யே யெளிதேயென்பதற்கு இவள் காரணமாக வெளிதாமோ எனிதன்றெனவெதிர்மறையாக்கி யுரைப்பினுமமையும். வேயிற்பிறந்ததீ ஆண்டடக்காதுசென்று தேவருலகத்தினின்ற கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல, நின்வரவினால் அயலாரிடத்துப்பிறந்த அலர்பெருகி நின்னாருமறியப் பரந்து நின்பெருமையைச் சிதைக்குமென உள்ளுறைவகையான் அலரறிவுறுத்தவாறு கண்டுகொள்க. இவனுக்குப் பெருமையாவது இவன் வழியிற் பிதிர்கள் கொண்டாட்டம். சிதைத்தலாவது இகலோகபரலோக மிரண்டையுஞ் சிதைத்தல். மூங்கிலிற்பிறந்ததீத் தன்னை

யுஞ்சுட்டுத் தன்னுடைய சுற்றத்தையுஞ் சுட்டிக் கற்பகச்சோலை
யைக் கதுவினாற்போல வென்க. நற்பகற்சோமன் விகாரவகை
யான் வலிந்ததின்றது. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரவுவிலக்கி
வரைவுகடாதல். (ககஅ)

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது வரைவுகடாவி வரவுவிலக்கின
தோழிக்கு வரைவுடம்படாது, பின்னுங் களவொழுக்கம்வேண்டி,
யான் முன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணந் திரும
களிவ்வாறு கொடிச்சியாயிருந்தானெனக் கருதியே என தின்னுயிர்
நிற்பது; இத்தன்மையானே யான்வரையும் துணையெளியளாக நீ
கூறுகின்றதென்னெனத் தலைமகன் நனதாற்றாமைதோன்றக் கூறா
நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

பைவாயாவரையம்பலத்தெம்பரன்பைங்கயிலைச்
செவ்வாய்க்கருங்கட்பெரும்பனைத்தோட்சிற்றிடைக்கொடியை
மொய்வார் கமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னைத்தவத்தா
லிவ்வாறிருக்குமென்றேநிற்பதென்றுமென்னின்னுபிரே.

வரைவுகடாய வாணுதற்றேழிக்
கருவரைநாட னாற்றாதுரைத்தது.

இ - ள். பை வாய் அரவு அரை - படத்தையும் பெரியவாயை
யுமுடைய அரவையணிந்த வரையையுடைய—அம்பலத்து எம்
பரன் பைங் கயிலை - அம்பலத்தின்கணுளானுகிய எம்முடைய பர
னது சோலையாற் பசிய கைலைக்கணுளளாகிய—செவ்வாய்க் கருங்
கண் பெரும்பனைத் தோள் சிற்றிடைக் கொடியை—செய்வா
யையுங் கரியகண்ணையும் பெரியபனைபோலுந் தோள்களையுஞ்
சிறியவிடையையுமுடைய கொடிபோல்வானே—மொய் வார் கமல
த்து முற்றிழை - பெரியதாகிய தாளானெடிய கடிலத்துவாமூந் திரு
மகளாகிய முற்றிழை—முன்னை என் தவத்தால் - முற்பிறப்பின்
கணுண்டாகிய எனது தவப்பயனால்—இன்று இவ்வாறு இருக்கும்
என்றே - எனக்கெய்தலாம்வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொடிச்சியா
யிருக்குமென்று கருதியே—என் இன் உயிர் என்றும் நிற்பது -
என்னின்னுயிர் என்றும் நிற்பது; இத்தன்மையானே யான்வரையும்
துணையெளியளாக நீ கூறுகின்றதென்! எ - று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. * கைலைக்கொடி
யெனவியையும். கொடியையென்னு மிரண்டாவது என்று கருதி

யென வெஞ்சிநின்ற வினையொடு முடியும். மெய்ப்பாடு உவகை
பயன் வரைவுடம்படாமை. (ககக)

இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்.

இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது களவுவிரும்பி வரைவு
டம்படாத தலைமகனுக்கு, நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையூறு
ண்டாமென்னு மச்சத்தால் அவளமுதிரங்காநின்றாளென்று, நீ
சென்றமையறிய நின்குறி காட்டுவாயெனத் தலைமகள் திரக்கங்
கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பைவாயரவுமறியும்முவும்பயின்மலர்க்கை
மொய்வார்சடைமுடிமுன்னவன் தில்லையின்முன்னினக்காற்
செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாள்பெருமலர்க்கண்
மைவார்குவளைவிடுமென்னநீண்முத்தமாலையே.

அதிர்கழலவ எனன்றவழி
யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.

இ - ன், மன்ன - மன்னனே—இச் சிறியாள் பெரு மலர்க்
கண் மை வார் குவளை - நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையூறுண்
டாமென்னு மச்சத்தால் இச்சிறியாளுடைய பெரியமலர்போலுங்
கண்களாகிய கருமையையுடைய நெடியகுவளைகள்—நீள் முத்த
மாலையே விடும் - நீண்ட முத்தமாலையைப் புறப்படவிடாநிற்கும்,
அதனால் நினக்கிடையூறின்மையை யிவளறிய—தில்லையின் முன்
னினக் கால்-நின்பதியாகிய தில்லையெல்லையிற் சென்றுகிட்டினால்--
செவ்வாய் கரு வயிர்ச் சேர்த்து - நின்செவ்வாயைக் கரியகொம்பி
ன்கட் சேர்த்தி யூதவேண்டும். எ - று.

பை வாய் அரவும் மறியும் மமுவும பயில் - படத்தையும் பெரி
யவாயையுமுடைய அரவும் மான்மறியும் மமுவாளும் விடாது
நிகழும்—மலர்க் கை மொய் வார் சடை முடி முன்னவன் தில்லை -
மலர்போலுங் கையையும் நெருங்கிய நெடிய சடைகளானியன்ற
முடியையுமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னையவனது தில்லையெ
ன்க்கூட்டுக.

குறிஞ்சிலித்திற்குரியமக்கள் கோலத்தனாய் வருமாதலின்,
வயிர் கூறப்பட்டது. மலர்க்கணென்பது உவமை கருதாது கண்
ணென்னுந் துணையாய்நின்றது. கண்ணாகிய குவளைப்பெருமலரெ
ன்று கூட்டுவாரும், மலர்தலையுடைய கண்ணென்பாருமுளர்.
மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (கஎ௭)

நிலவுவெளிப்படவருந்தல்.

நிலவு வெளிப்பட வருந்தலென்பது இரக்கங்கூறி வரைவு கடாயதோழி, பிறறைஞான்று அவனிரவுக்குறியிடை வந்துநிற்ப, நிலவு வெளிப்பட்டாற் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் ருங்கள் வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நாகந்தொழுவெழிலம்பலநண்ணிநடநவில்வோ
னாகமிதுமதியேமதியேநவில்வேற்கையெங்க
னாகம்வரவெதிர்தாங்கொள்ளுநள்ளிருள்வாய்நறவா ர்
நாகமலிபொழில்வாயெழில்வாய்த்ததின்னாகமே.

தனிவேலவற்குத் தந்தளர்வறியப்
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். நவில் வேற் கை எங்கள் நாகம் வர - பயிலப்பட்ட வேலையேந்திய கையையுடைய எங்கள் யானைவர—நாம். எதிர் கொள்ளும் நன் இருள்வாய்—நாங்களைதிர்கொள்ளுஞ் செறிந்த விருளிடத்து—நற ஆர் நாகம் மலி பொழில்வாய் எழில் வாய்த்த நின் நாயகம் - அவ்விருளைச் சிறைத்துத் தேனார்ந்த நாகமலர் மலிந்த பொழிலிடத்துநின்று நீசெய்கின்ற அழகுவாய்த்த நினது முதுநன்மை—மதியே - திங்காள்—மதியே - நினக்கறிவே—நாகம் தொழ எழில் ஆம்பலம் நண்ணி நடம் நவில்வோன் நாகம் இது - பதஞ்சலியாகிய நாகந்தொழ எழிலையுடைய வம்பலத்தை நண்ணிக் கூத்தைப்பயில்வானது மலைகாணிஃது; இதுனைக் கடைப்பிடிப்பாயாக. எ - று.

நாகத்தான் விழுங்கப்படுநீ நாகந்தொழுவம்பலத்து நடம் பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கி வீற்றிருத்தல் நினக்கு நன்றி பயவாதென்பது கருத்து. அறிவென்பது ஈண்டறிந்து செய் யப்படும் காரியத்தை. தனிநாயகமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப் பாடு வெகுளி. பயன் இடையீடறிவித்தல். (களக)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறி யறிவித்தலென்பது குறியல்லாத குறி யெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிறறைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்து நிற்ப, தோழி தலைமகனுக்குக் கூறுவாள்போன்று, அன்னத்தின் மேல்வைத்து அறிவியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்னு
யென்னங்கலமரலெய்தியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப்
பொன்னங்கலர்புன்னைச்சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று
மன்னம்புலருமளவுந்துயிலாதமுங்கினவே.

வல்லியன்னவ ளல்லகுறிப்பா

டறைப்புன்றறுறைவற்குச் சிறைப்புறந்துரைத்தது.

இ - ள். மின் அங்கு அலரும் சடைமுடியோன் வியன் தில்லை
அன்னம் - ஒளி யவ்விடத்துவிரியுஞ் சடையானியன்ற முடியையு
டையவனது அகன்ற தில்லையையொப்பாய்—எழில் முத்தம் தொ
த்தி - எழிலையுடைய அரும்பாகிய முத்தந்தொத்தி—அங்கு பொன்
அலர்புன்னைச் சேக்கையின்வாய்-அவ்விடத்துத் தாதாகிய பொன்
மலரும் புன்னைக்கணுண்டாகிய தஞ்சேக்கையிடத்து—அன்னம்
முற்றும் புலம்புற்றுப் புலரும் அளவும் துயிலாத அமுங்கின -
அன்னமெல்லாம் துன்புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாத ஆர்வாரித்
தன்—அங்கு எய்தியது அலமரல் என் - அவ்விடத்தெய்தியதாகிய
அலமரலென்னும்? அறிகின்றிலேன். எ - று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னவ்விடத்தலர்ந்தாற் போ
லுஞ் சடையெனினுமமையும். என்னங்கலமரலெய்தியதோ வென்
பதற்கு என்னவலமரலாண்டெய்திற்றோ வென்று கூட்டியுரைப்
பினுமமையும். இப்பொருட்டு என்னவென்பது கடைக்குறைந்து
நின்றது. முத்தந்தொத்துதலும் பொன்மலர்தலுமாகிய உறுப்பின்
ஒழுழில் முதன்மேலேறிநின்றன. சேக்கையின்வாயமுங்கினவென
வியையும். நெடும்பொழுது துயின்றிலவென்பார் புலருமளவுமெ
ன்றான். பிறறைஞானது பகற்குறிவந்துநிப்பக் கூறினொன்னும
மையும். அமுங்கல் இரக்கமெனினுமமையும். அறைப்புனல் -
அறைதலையுடைய புனல். மெய்ப்பாடி அழுகை. பயன் அல்லகுறி
ப்பட்டமை தலைமகற்குணர்த்துதல். இனித் திணைநெய்தல். (கஎஉ.)

கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தலென்பது தலைமகளிரவுறு
துயரம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீ யிரையாநின்
றாய்; இது நினக்கு நன்றோவெனத் தோழி கடலொடுபுலந்து கூறு
நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர்குழற்
தேத்தும்படிநிற்பவன்றில்லையன்னொளிவடுவள

வார்த்துன்னமிழ்துந்திருவுமதியுமிழந்தவரீ
பேர்த்துமிரைப்பொழியாப்பழிநோக்காய்ப்பெருங்கடலே.

எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயரம்
அறைகழலவற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். பெருங்கடலே - பெருங்கடலே—ஆர்த்து உன் அமிழ்தும் திருவும் மதியும் இழந்து - முற்காலத்து மிவ்வாறெலித்து உன்னமிர்த்தத்தையுந் திருவையுந் திங்கனையுமிழந்துவைத்தும்—ரீ பேர்த்தும் அவம் இவள் துவள இரைப்பு ஒழியாய் - பெயர்த்து மொருபயனின்றியே இவள்வாட இரையாநின்றாய்—பழி நோக்காய் - காரணமின்றிப் பிறரை வருத்துதலான் வரும்பழியையு நோக்குகின்றிலை; நினக்கிதுநன்றோ? எ - று.

சோத்து உன் அடியம் என்றோரை - சோத்தம் உன்னடிய மென்றொருகாற் சொன்னாரை—தொல் வானவர் குழுமிச் சூழ்ந்து ஏத்தும்படி நிற்பவன் தில்லை அன்னாள் இவள் - பழையராகிய வானவர் குழுமிப் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநின் தேத்தும்வண்ணம் நிற்குமவனது தில்லையன்னாராகிய இவளெனக்கூட்டிக.

சோத்தம் இழிந்தார்செய்யு மஞ்சலி; அது சோத்தெனக்கடைக் குறைந்து நின்றது. சோத்தமடியமென்பது உம், அடியமெனிற் குழுமித் தொல்லை வானவ ரென்பது உம், குழீஇத்தொல்லை வான வர்சூழ்ந் தேத்தும்படிவைப்பவனென்பது உம் பாடம். திருவு மதியு மென்பது செல்வமு மறிவுமென வேறுமொருபொருடோ ன்ற நின்றதென்பாருமுளர். இரா குறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (களங்)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவியென்பது தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், தனது வேட்கைமிகவாற் கேளாதனவற் றைக் கேட்பனவாக விரித்து, நீங்கள் என்னை ஏதுற்றழிகின்ற யென்று ஒருகால் வினவுகின்றிலீர்; இதுவோ நுங்காதன்மையென அவற்றொடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாதுற்றமேனிவரையுற்றவில்லி தில்லைநகர்க்குழ்
போதுற்றபூம்பொழில்காஸ்கழிகாளெழிற்புள்ளினங்கா
ளேதுற்றழிதியென்னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ
தீதுற்றதென்னுக்கென்னீரிதுவோநன்மைசெப்புமினே.

தாமமிக்க தாழ்குழலேழை
காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இ - ள். மாதா உற்ற மேனி வரை உற்ற வில்லி தில்லைநகர்
குழ் - மாதாபொருந்திய மேனியையுடைய வரையாகிய மிக்கவில்
லையுடையவனது தில்லைநகரைச்சூழ்ந்த—போது உற்ற பூம்பொ
ழில்காள் - போதுபொருந்திய மலரினையுடைய பொழில்காள்—
கழிகாள் - அப்பொழிலைச்சூழ்ந்த கழிகாள்—எழிற் புள்ளினங்
காள் - அக்கழிகளிற்பயிலு மெழிலையுடைய புள்ளினங்காள்—எனது
உற்று அழிதி என்னீர் - என்னை நீங்கள் யாதனையுற்றழிகின்றயெ
ன்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர்—ஈர்ந்துறைவர்க்கு இவள் தீது உற
றது என்னுக்கு என்னீர் - குளிர்ந்த துறைவர்க்கு இவள் தீதுற்ற
தெற்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர்—இதுவோ நன்மை-இதுவோ நம்
மாட்டு துங்காதன்மை—செப்புமின் - சொல்லுமின். எ - று.

மாதாற்ற மேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடையா
ன்மே னின்றதெனினுமமையும். வரையுற்றவில்லி யென்பதற்கு
வரைத்தன்மையைப் பொருந்திய வில்லையுடையானெனினு மமை
யும். வரைத்தன்மையைப் பொருந்துதல் வரையாயிருத்தல்.
போது-பேரரும்பு. மன்னுமென்பதுஉம் இவளோவென்னுமோகா
ரமும் அசைநிலை. மன்னுந் தீதுற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண் வந்த
தென்பாருமுளர். இதுவோ நன்மையென்பதற்குத் தில்லையைச்
சூழ்ந்தவிடத்துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமை
யிதுவோவெனினுமமையும். அமுதியென்பதுஉம் பாடம். ஏழை
யதுகிளவியென வியையும். (கஎச)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவியென்பது காமமிக்கதிர்ப்
பட விரும்பாநின்ற தலைமகள், இவ்விடையீடெல்லா நீந்தி ஒரு
வழியான் வந்தாராயினும் இஞ்ஞாநி குரைதராநின்றமையின்
யார்மவரை யெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இன்னறவார்பொழிற்றில்லைநகரிறைசீர்விழவிற்
பன்னிறமாலேத்தொகைபகலாம்பல்விளக்கருளின்
றுன்னறவுய்க்குமில்லோருந்துயிலிற்றுறைவர்மிக்க
கொன்னிறவேலொடுவந்திடினஞாநிகுரைதருமே.

மெய்யுறு காவலிற்
கையறு கிளவி.

இ - ன். இன் நறவு ஆர் பொழில் தில்லைநகர் இறை சீர் விழ
வில் - இனிய நறவார்ந்த பொழிலையுடைய தில்லைநகர்க் கிறைவனா
டுபவனது சீரையுடைய விழவின்சண்—பல் நிற மாலைத் தொகை
பகலாம் - மாணிக்கமுதலாயினவற்றற் பலநிறத்தையுடையவாகிய
மாலைகளின்றொகைகளான் இராப்பொழுதும் பகலாகாநிற்கும்—
பல் விளக்கு இருளின் துன் அற உடக்கும் - அதுவேயுமன்றிப்
பலவாகிய விளக்கு இருளின் பொருந்துதலறத் துரக்கும்—இல்
லோரும் துயிலின் - இவ்விடையீடேயன்றி ஒருபொழுதும் துயி
லாத இல்லோரு மொருகாற்றுயில்வராயின்—துறைவர் கொன்
மிக்க நிற வேலொடு வந்திடின - துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யு மிக்க
நிறத்தையுடைய வேலோடொருகால் வருவராயின்—ஞானி குரை
தும்-அப்பொழுது நாயகுரையாநிற்கும்; அதனால், அவரைநாமெ
திர்ப்படுதலரிதுபோலும். எ - று.

மாலைத்தொகையும் இராப் பகலாகாநிற்கும் பல்விளக்கும்
இருளைத் துரக்குமென் றுரைப்பினுமையும். இல்லோருந் துயிலி
ன்னறதனான், அதுவுமோரிடையீடு கூறப்பட்டதாம். மிக்கவே
லென்றியைப்பினுமையும். மெய்யுறுகாவல்-பிழையாத மிக்ககா
வல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகை. இவற்றைத் தலை
மகன் கேட்டபின் வரைவானும்; தோழி கேட்டபின் வரைவுகடாவு
வானாம்; யாருங் கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுயிர்த்துத் தானே
அறதுதல் பயன். (களு)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது சிறைப்புறமாகத் தலை
மகள் ஆற்றுமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச்சென்று
பிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீகான்யாறுபலவு நீந்திக் கைவேல்
துணையாக அஞ்சாது வந்தால், யாங்களிச்சோலையிடத் துண்டா
கிய தெய்வத்துக்கஞ்சவேம்; அதனாலிவ்விருளிடை வரற்பாலை
யல்லையெனத் தங்களச்சங்குறி வரவுவில்லக்காநின்றல். அதற்குச்
செடயுள்—

நாருறுகொன்றையன்றில்லைச்சடைமுடி யோன்கயிலை
நீருறுகான்யாறளவிலநீந்திவந்தானினது
போருறுவேல்வயப்பொங்குருமஞ்சகமஞ்சிவருந்
குருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றன் றுதுங்கிருளே,

நாறுவார்குழ னவ்வினோக்கி
யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

இ - ள் தாரா உறு கொன்றைடன - தாராடிய மிக்க கொன்றையையுடையவன்—தில்லைச் சடைமுடிவே ான - தில்லைகண்ணுள னாகிய சடையானியன்ற முடிபையுடையவன்—கயிலை நீர் உறு காண் யாறு அளவில் நீந்தி வந்தால் - அவனது கைலையின் ான மிக்க காண்டாறுக ளெண்ணிறந்தனவற்றை நீந்திவந்தால்—வாயு பொங்கு உரும நினது போரா உறு வேல அஞ்சுக - அவ்விட து வலியையுடைய பொங்குமிடியேறு நினதுபோரமிகக வேலையஞ்சி நிர்ப்பால் வாராதொழிக—மஞ்ச இவரும் சூர் உறு சோலையினா வாய தூங்கு இருள வரற்பாற்று அன்று - ஆயினும் மஞ்ச பாச குந செயவம்பொருந்துஞ் சோலையிடத்துச் செறிந்தவிருடகண் உரும்பானமைத்தன்று, அதேயவங்களை யாமஞ்சுதும் ௧ - து.

தாருறை கொன்றையெனப்பது பாடமாயின, தார்கங்கு கொன்றையென முத்தலாகிய தனபொருட்கேற்ற வடையுடையது நின்றதாகவுரைக்க. இப்பாடத்திற்கு ஏனைமூன்றடியும் உறையெ னரேறுப. வரற்பாற்றன்மென்பது வினைமேனின்றது நவவிநோககியது கிளவியென வியையும். மெடப்பாடு அச்சம் பயன் வரைவுகடாதல்.

(களஞ)

தன்னுடகையாறெய்திடுகிளவி.

சன்னுடகையா றெய்திடுகிளவியென்பது தலைமகனைக் காண லுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், இக்கண்டல் சான்றாகக்கொண்டு இப்புன்னையிடத்துக் கலந்த களவரை இவ்விடத்து வரக்கண்டி லையோ? துணையிலலாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன்னுட கையாற்றை மதியொடுக்கறி வினாவாநிறதல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வுண்டில்லைமெல்லங்கழிசூழ்
கண்டலையேகரியாக்கன்னிப்புன்னைகசலந்தகளவர்
கண்டிலையேவரத்தங்குலெல்லாமங்குலவாய்விளககு
மண்டலமேபணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே.

மின்னுப்புரையு மநதுணமருங்கு
தன்னுடகையா றெய்திடுகிளவி.

இ - ள். கங்குல எல்லாம் மங்குல வாய் விளககும் மண்ட லமே - கங்குனமுழுது மாகாயத்திடத்தை விளககும்மண்டலமே— விண் தலை யாவாகும் வேந்தர் வண் தில்லை - விண்ணிடத்துள்ளா ராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாரது வளவிய தில்லைவரைப யின்—மெல்லங்கழி சூழ் கண்டலே கரியா - மெல்லிய கழிசூழ்ந்த

கண்டலே சான்றாக—கன்னிப் புன்னைக் கலந்த கள்வர் - இளைய புன்னைக்கண் என்னைக்கலந்தகள்வர்—வரக் கண்டிலையே - ஒரு கால்வரக் கண்டிலையோ—தமியேற்கு ஒரு வாசகம் பணியாய - துணையில்லாதேற் கொருசொல் லருளாய். எ - று.

மெல்லங்கழியென்பது உமொரு பண்புத்தொகை முடிபு. மென்மை நிலத்தின் மென்மை. கழிஞ்சுழ்புன்னையெனக் கூட்டுக. கண்டிலையென்னு மைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்கொண்டென வொரு சொல் வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினு மமையும். எஞ்ஞான்று மனத்ததொன்றாகத் தாமொன்று மொழிந்தாரென்றுங் கருத்தார் கள்வரென்றாள். கள்வர்க்கண்டிலையே யென்பது பாடமாயின் உருபுவிளக்க. கங்குலெல்லாங் கண்டிலையேயென்று கூட்டி புரைப்பினுமமையும். கண்டேகூறுகின் றிலையென்னு முணர்வின ளாகலின், எய்திடுகிளவியாயிற்று. அந்நுண்மருங்குல்கிளவியென் றியையும். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் அயர்வுயிர்த்தல். (கஎஎ)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

நிலைகண்டுரைத்தலென்பது தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகறி வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்ட தலைமகன், ஆற்றமையான் இல்வரைப்பின்கட் புகுந்துநிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வா றில்வரைப்பின்கட் புகுந்துநின்றாற் கண்டவர் நின்னைப் பெரும்பான்மை நினையாது மற்றொன்று நனைப் பராயின் அவளுயிர்வாழ வல்லனோ? துனியிவ்வாறெழுகற்பாலே யல்லையென வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

பற்றொன்றிலார்பற்றுந்தில்லைப்பரன்பாங்குன்றினின்ற
புற்றொன்றரவன்புதல்வனைநீபுகுந்துநின்றான்
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுன்னைவாழ்த்திவந்தித்தலன்றி
மற்றொன்றுசுந்திப்பரேல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே.

நின்னினழிந்தனன் மின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

இ - ள். பற்று ஒன்று இலார் பற்றும் - துறக்கப்படுவனவற் றின்மேற் பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்து பற்றும்—தில்லைப் பரன் பரங்குன்றில் நின்ற - தில்லைக்கணுளனாகிய பரனது பரங்கு ன்நின்கணின்ற—புற்று ஒன்று அரவன் புதல்வன் என - அப்புற் றொன்றரவனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல—நீ புகு ந்து நின்றால் - நீ யில்வரைப்பிற் புகுந்துநின்றால்—மல் துன்று மா மலர் இட்டு உன்னை வாழ்த்தி வந்தித்தல் அன்றி - கண்டவர்கள்

இந்நிலத்திற்குரியனாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தையுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டுவாழ்த்தி நினை வணங்காதே—
மற்று ஒன்று சிந்திப்பரேல் - பிறிதொன்றை நினைவராயின்—
மங்கை வாழ் வகை வல்லனோ - மங்கை யுயிர்வாழும்வகை வல்
லனோ? அதனாவ்வாறொழுகற்பாலையல்லே. எ - று.

பரங்குன்றினின்ற புதல்வனென வியையும். மல்லல் கடைக்
குறைந்து நின்றது. மற்றொன்று சிந்தித்தல் இவள்காரணமாக வந்
தானென்று கருதுதல். முருகனென்றலே பெரும்பான்மையாக
லின், உண்மையுணர்தலை மற்றொன்றென்றான். ஏதஞ்செய்யக்
கருதுதலென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரை
வுகடாதல் (கஎஅ)

இரவுறுதுயரங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தலென்பது தலைமகளை
யெதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகன், இற்றையிரவெல்
லாம் என்னைப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்
றிலை; இவ்விடத்து நினைபுமகன்று சென்றருளரோவெனத்
தானுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்திக் கூறுநிற்தல். அதற்குச்
செய்யுள்—

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியூ
ரோங்கணைமேவிப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே
யாங்கணைந்தார்நின்னையும்முளரோசென்றகன்றவரே.

எறிவேற்கண்ணி யிரவருதுயரஞ்
செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.

இ - ள். பூங் கணை வேளை-பூவாகிய கணையையுடையவேளை—
பொடியாய் விழ விழித்தோன் புலியூர் செறி கடலே - பொடி
யாய்விழும் வண்ணம் விழித்தவுனது புலியூர்வரைப்பிற் செறிந்த
கடலே—ஒங்கு அணை மேவிப் புரண்டு விழுந்து எழுந்து ஒலமி
ட்டு - நீ யோங்கியணைந்தகரையைப்பொருந்திப் புரண்டுவிழுந்
தெழுந்து கூப்பிட்டு—தீங்கு அணைந்து ஓர் அல்லும் கலங்கித்
தேறாய் - துன்பமுற்று ஓரிரவுங்கலங்கித் தெளிகின்றிலை, அத
னால்—அணைந்தார் நின்னையும் சென்று அகன்றவர் ஆங்கு உளரோ-
அணைந்தவர் நின்னையும்கன்று சென்றார் அவ்விடத்துளரோ?
உரைப்பாடாக. எ - று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுந் சொற்கள் ஒரு சொ
ன்னீரவாயப் பொடியாக்கினுன்னென்றும் பொருளவாய், வேளை
யென்னுமிரண்டாவதற்கு முடியாயின. புலியூர்க்கடலே கலங்கித்
தேரூயென்று கூட்டினுமமையும். செறிகடலென்புழிச் செறிவு
எல்லைகடவாநிலைமை. பிரிவாற்றாதார்க்கு அனைமேவுதல் பஞ்சி
யனைமேவுதல். அனைந்தாரென்பதூஉம் சென்றகனறவரென்ப
தூஉம் அடிச்சாய உளரோவென்னும் பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு
அசைநிலையுமாம். மெய்ப்பாடு அமுனக. படன் ஆயர்வுயிர்த்தல் ()

அலரறிவுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தலென்பது தலைமகளிரவுறுதயரங் கடலொடு
சேர்த்தி வருதாரின்றமை சிறுபபுறமாகக் கேட்ட தலைமகன்.
சூரியிடைச்சென்று நிறப, சோழி யெதிர்ப்பட்டு, நின்னருளாட
நின்றவிது எங்களுக் கலராகாநின்றது, இனி நீயில்வாரெழுக்கா
தொழியவேண்டுமென அலரறிவுறுத்தி வரவுவிலக்காநிற்தல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

அலராயிரந்தந்துவந்தித்துமாலாயிரங்கரத்தா
லலரார்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிக
ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன் தில்லையானருள்போன்
றலராய்வினைகின்றதம்பல்கைம்மிக்கையமெய்யருளே.

அலைவேண்ணன் மனமகிழருள்
பலராலறிபப் பட்டதென்றது.

இ - ள். மால் அலர் ஆயிரம் தந்து வந்தித்து - மால் தாமரை
மலராயிரத்தைக் கொண்டு சென்றிட்டுவணங்கி—ஆயிரம் கரத்
தால் அலர் ஆர் கழல் வழிபாடு செய்தாற்கு - தன்னாயிரங்கையா
னுமலர்போலுங் கழலை வழிபடுதலைச் செய்தவற்கு—அளவில் ஒளி
கள் அலராவிருக்கும் படை கொடுத்தோன் - அளவில்லாதவொ
ளிகள் விரியாநிற்கும் ஆழியாகிய படையைக்கொடுத்தவன்—தில்
லையான் - தில்லைக்கண்ணுன்—அருள் போன்று - அவனதருள்
போல—ஐய - ஐயனே—மெய் அருள் - நின்னுடைய மெய்யாகிய
வருள்—அம்பல் கைம்மிக்கு அலராய் வினைகின்றது - அம்பல்கை
ம்மிக்கலராய் வினையாநின்றது; இனித்தக்கது செய்வாயாக. எ-று.

அலராவிருக்குமென்பது ஓர் நிகழ்காலச்சொல். தில்லையான
ருள் பெற்றார் உலகியல்பினராய நிலைமையின், அவ்வருளுலகத்
தார்க் கலராமென்பது கருத்து. “நாடவர் நந்தம்மை டார்ப்ப வா

பப்” எ என்பது உ மககருத்தேபற்றி வந்தது. அம்பல பரவாச களவு என்னி” அம்பலு மலருங் களவு” † என்றாகலின. (சுஅ0)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

—o—o—o—

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணராதது, அலரெழுந்ததென்று விலக்கப் பட்ட பின்னாக தெருணடுவரைததலை தெருளானாயின, அவ்வல டடங்கச சிலநா ளொருவழித்தணநதுறைதல், உடன்கொண்டு போகல, தோழியான வரைவுமுடிககப்பட்டு அருங்கலமவிடுகது வரைந்துகோடல இம்முன்றினுள்ளொன்று முறைமையெனப் அவு றதுள ஒருவழித்தணத்தல் வருமாறு —

அகன்றணைவு கூற லாழியொடு கேட்ட
லாழியொடு புலதத லன்னமோ டாய்த
லாழிக் குரைதத லாழி யிழைத்தல்
சுடரொடு புலம்பல பொழுதுகண்டு மயங்கல
பையு ளெய்தல பரிவுற் றுரைதத
லன்னமோ டுழிதல் வரவுணாந துரைததல்
வருத்தங் கூறல வருபதின் மூன்றாக
திருத்திய வொருவழித திறனா குமமே.

இ - ள். அகன்றணைவுகூறல், சுடரொடுவரவுகேட்டல், சுட லொடுபுலத்தல், அன்னமோடாய்தல், தோவழிநோக்கிக் சுடரொ டுகூறல், சுடலிழைத்தல், சுடரொடுபுலம்பல, பொழுதுகண்டுமய ங்கல, பறவையொடுவருந்தல், பங்கபத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல், அன்னமோடுழிதல், வரவுணாநதுரைத்தல், வருத்தமிருதுகூறல் எனவிறை பதினமூன்று மொருவழித்தணத்தலாம் எ - று அவற்றுள்—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவு கூறலென்பது அலரறிவுறுத்ததோழி, இத்தன மையை நினைந்து நீ சிலநாள்களன்றணைவையாயின அம்பலுமலரு

ய- திருவாசகம், திருப்பொறசுண்ணம். எ.

† இறையனார்சப்பொருள். உஉ.

மடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப் பழியில்லையாமெனத் தலைமக
னுக்கிசைய அகன்றனைவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகினின் று

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாவிதுநீநினைப்பி

னகழுமதினும்ணிதில்லையோனடிப்போதுசென்னித்

திகழுமவாசெல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே.

வழிவேறு படமன்னும்

பழிவேறு படுமென்றது.

இ - ள். புகழும் பழியும் - காரணவசத்தாற்பிறந்த புகழும்
பழியும்—பெருக்கின் பெருகும் - அக்காரணங்களை மிகச் செய்தொ
ருவன் வளர்க்குமாயிற் றும்வளரும்—நிகழ்த்தின் - அக்காரணங்
களை யிடையறும்செய்து நிகழ்த்துவனையின்—பெருகி நின்று நிக
ழும் - அவ்வாறு வளர்ந்துநின்று மாயாதுளவாய்ச்செல்லும்—அல்
லால் நிகழா - இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனான்—
இது நீ நினைப்பின் - இப்பெற்றியை நீ கருதுவையாயின்—அக
ழும் மதிலும் அணி தில்லையோன் அடிப்போது - அகமழையு மதிலை
யுமணிந்த தில்லைக்கண்ணனுடைய அடியாகிய போதுகள்—சென்
னித் திகழுமவர் செல்லல் போல் - தஞ்சென்னிக்கண் விளங்கும்
பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல—சில் மொழிக்குப் பழி இல்
லையாம் - இச்சின்மொழிக்குப்பழி யிப்பொழுதேயில்லையாம்; நீ
நினையாமையிற் பழியாகாநின்றது. எ - று.

நிகழுநிகழா நிகழ்த்தினல்லான்புழி நிரனிறையாகக் கூட்
டப்பட்டது. அகழுமதினும் மலங்காரநீர்மையவென்பது போதர,
அணிதில்லையென்றார். அகழுமதினும்மழகுசெய்தவென எழுவாயாக்
கியுரைப்பினுமமையும். வழிவேறுபடுதல் - இவளையெய்து முபா
யங் களவன்றி வரைவாய் வேறுபடுதல். மன்னும் அசைநிலை.
பழிவேறுபடுதல் - பழித்தன்மை திரிந்து கெடுதல். இவை யிர
ண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் அலரறிவுநீஇ வரைவு
கடாதல். (கஅக)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது ஒருவழித்தணத்தற் காற்
ழுது வருந்தாநின்ற தலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டு
வரும்பரி சனக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடு தலைமகன்வரவு
கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆரம்பரந்து திரைபொருநீர் முகின்மீன்பரப்பிச்
சீரம்பரத்தற்றிகழ்ந்தோளிதோன் னுந்துறைவர்சென்றார்
போரும்பரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்ப்புனிதன்
சீரம்பரத்தற்றியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே.

மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேரு மெறிகடற்கியம்பியது.

டு - ன். புலியூர்ப்புனிதன் சீர் அம்பர் சுற்றி-புலியூர்க்கணுள்
னாகிய நாயோனது புகழையுடைய அம்பரைச்சூழ்ந்து—எற்றி -
கரையைமோதி—சிறந்து ஆர்க்கும் செறி கடலே - மிக்கொலிக
கும் வரையிகவாத கடலே—ஆரம் பரந்து திரை பொரு நீர் - முடி
அப்பரந்து திரைகடம்முட்பொருங் கடலீர்—முகில் மீன் பரப
பிச் சீர் அம்பரத்தின் திகழ்ந்து - முகிலையு மீனையுத் தன்கட்பரப
பிச் சீர்த்தவாகாயமேபோல விளங்கி—ஒளிதோன்றும் துறைவர் -
ஒளிபுலப்படுத்துத் துறையையுடையவர்—சென்றார் - நம்மைவிட்
டுச் சென்றவர்—போரும் பரிசு புகன்றனரோ - மீண்டுவரும்பரிசு
உனக்குக்கறினரோ? உரை. எ - று.

பரப்பியென்னும் வினையெச்சம் சீரம்பரமென்னும் வினைந
தொகையின் முன்மொழியோடு முடிந்தது. பரப்பி விளங்குமென
ஒருசொல் வருவித்து முடிப்பினுமையும். பரப்பி யென்பதற்கு,
முன் * மீன்பரப்பியென்பதற்குரைத்ததுரைக்க. திகழ்ந்தென்றத
னான் ஒளிமிகுதிவிளங்கும். போதருமென்பது போருமென இடை
க்குறைந்து நின்றது. ஈண்டேனையுமமுண்மையின், உள்ளுறை
புவயமின்மையறிக. (கஅஉ)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடு புலத்தலென்பது கடலொடு வரவுகேட்ட தலை
மகள், அது தனக்கு வாயதிறவாமையின் என்வனோ கொண்டுபோ
னார் திறம் யான்கேட்க நீ கூறாதொழிகின்றதென்னெனப் பின
றும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநிறதல். அதற்குச்செய்யள்—

ராணிகர்வண்டி னம்பாடப்பைம்பொன்றருவெண்கிழிதஞ்
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புன்னைத்துறைச்சேர்ப்பாந்திங்கள்
வாணிகர்வென்வனோகொண்டகன்றார் திறம்வாய்திறவாப்
பூணிகர்வாளாவன்புலியூர்க் திறம்போர்க்கடலே.

செறிவளைச் சின்மொழி

மெறிகடற் கியம்பியது.

* திருக்கோவைபார் - க௩௦.

இ - ள். புண் நிகர் வாள் அரவன் புலியூர் சுற்றும் போர்க் கடலே - புணையொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந்தவனது புலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதலையுடைய கடலே—பாண் நிகர் வண்டு இனம் பாட - பாணரையொக்கும் வண்டினங்கள் சென்று பாட—பைம்பொன் தரு வெண் கிழி - தாதாகிய பசும்பொன்னைப் புலப்படுத்தாநின்ற போதாகிய வெண்கிழியை—தம் றேண் நிகர் காவின் வழங்கும் புன்னைத் துறைச் சேர்ப்பர் - தமது சேய்மைக் கண் விளங்கும் காவினின்று அவற்றிற்குக் கொடுக்கும் புன்னை கலையுடைய துறையையனைந்த சேர்ப்பையுடையராகிய—திங்கள் வரள நிகர் வெள் வளை கொண்டு அகன்றார் திறம் - திங்கனிஞ்ஞெளி போலு மொளியையுடைய என்வெள்வளையைத் தமமொடு கொண் டுபோனவரது திறத்தை—வாய திறவாய - எமக்குக் கூறுகின்றிலை? ஈ கூறுதொழிகின்றதென்! எ - று.

கிழிநென்று கிழிக்குப்பெயராக வுரைப்பாருமுளர். வாய் திறவாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென் றுரைப்பினுமையும. ()

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாயதலென்பது கடலொடுபுலந்து கூறிய தலை மகன, புன்னையொடுபுலந்தது, அகன்றவர் அகன்றேயொழிவரோ? பாணதிகின்றிலேன்; நீயாயினுஞ் சொல்லுவாயாகவென அன்ன மோடாயநது வரவுகேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பசுன்றமுரைக்கண்கெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழைந்
தகன்றமுரையன்னமேவண்டு நீலமணியணிந்து [யா
முகன்றமுழகுழைச்செம்பொன்முத்தணிபுன்னையின்னும்முரை
தகன்றமுரையொழிவர்கொல்லோநம்மகன் றுறையே.

மின்னிடை மடந்தை
டன்னமோ டாயந்தது.

இ - ள். பசன் தாமரைக் கண் கெட - பகனென்னும் பெயரையுடைய வாதித்தனது தாமரைபோலுங் கண்கெட—கடந்தோன் புலியூர்ப் பழைத்து அகன் தாமரை அன்னமே - அவளைவென்ற வனது புலியூரைச்சூழ்ந்த பழைத்தின்கணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே—வண்டு நீல மணி அணிந்து - வண்டாகிய நீலமணியை யணிந்து—செம்பொன் முத்து அணி - தாதாகிய செம்பொன்னையும் அரும்பாகிய முத்தையுமணிந்த—முகன் தாழ குழைப் புன்னை - முகத்துந் தாழ்ந்த குழையையுடைய புன்

னை—இன்னும் உரையாது - இந்நிலைமைக்கண்ணு மொன்று சொல்லுகின்றதில்லை—அகன்றும் நம் அகன்துறை அகன்றே தொழிவர் கொல்லோ - அகன்றவா நமதகன்றதுறையை உகன்றேவிடுவரோ? அறியேன்; நீயுரை. எ - று.

முசன்றழகுழைவென்பது இருபொருட்படநின்றது. உகன்றதன்மையேனாசவும் மணிமணிநதின்புற்று நிற்கின்ற புன்னை என கொன்று சொல்லுமோ? அன்னமே, எனக்கு நீ கூறென்பதுகருத்து. ஈண்டு நம்மோடு தாம்விளையாடும் விளையாட்டை மறத்தேவிடுவரோ வென்னுங்கருத்தான், நம்மகன்றுறையை யகன்றேதொழிவர்கொல்லோ வென்றான். (கஅச)

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகடல்.

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறலென்பது அன்னமொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும் வாயதிறவாமையின், இனிபவர் வருகின்றாரல்லர்; எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே; இதனை நீ யழியாதொழிவாபென அவன்சென்ற தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உள்ளுமுருகியுரோமஞ்சிலிர்ப்பவடிவவனாட்
கொள்ளுமவரினொர்கூட்டந்தந்தான்குனிக்கும்புலியூர்
விள்ளும்பரிசு சென்றார்வியன்றேர்வழிதூரற்கண்டாய்
புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்கும்பொருகடலே.

மீன்றோய்துறைவர் மீளுமளவு
மான்னேர்வழியை யழியேலென்றது.

இ - ன். புள்ளும் திரையும் பொரச் சங்கம் ஆர்க்கும் பொருகடலே - புள்ளுந்திரையுந் தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்குங் கரை பொருங்கடலே—உள்ளும் உருகி உரோமம் சிலிர்ப்ப - உள்ளுமுருகி மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப—உடையவன் ஆட் கொள்ளுமவரில ஓர் கூட்டம் தந்தான் குனிக்கும்—உடையவனாகிய தானுட்கொள்ளு மடியாரான் எமக்கோர் கூட்டத்தைத் தந்தவன் நின்றுகூத்தாடும்— புலியூர் விள்ளும் பரிசு சென்றார் வியன்றேர் வழி - புலியுரை நீங்கும்வண்ணஞ் சென்றவரது பெரிய தேர்போன வழிமை— தூரல் கண்டாய் - நின்றிரைகளாற் தூராதொழிபவேண்டும்; எம் முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே. எ - று.

உள்ளுமென்ற வும்மையாற் புறத்துக்கண்ணீர் தழுவப்பட்டது. ஆட்கொள்ளுமவர் பெருமை தோன்ற உடையவனென

அவன்பெருமை விளக்கும் பெயராண்டுக்கறினார். விள்ளுதல் செல்வான்வருங் காரியமாதலின், விள்ளும் பரிசுசென்றாரென்றார். கண்டாயென்பது முன்னிலையசைச்சொல். குனிக்கும் புலியூர் ஸுகர்ச்சியை நினைபாது நீங்கிய வன்கண்மையார் இனிவருவ ரென்னு நசையிலம்; அவர் தேர்ச்சுவடாயினும் யாங்காண் நீ யதனை யழியாதொழியென்பது கருத்து. விள்ளும்பரிசு சென்றாரென்பதற்குப் புலியூரை நீங்கினாற்போல யானதுன்புறும்வண்ணமெ லினு மமையும். விள்ளுதல் வாய்திறத்தலென்று, அலர்கூறி நகும் வண்ணஞ் சென்றவரெனினுமமையும். பொரச்சங்கமார்க்குமென் புழிப் பொருஞ்சங்கொலியுமென வொருபொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. கூட்டந் தந்தாரென்று பாடமோதி ஆட்கொள்ளு மவரைப்போ லின்புற எமக்கோர் புணர்ச்சியைத் தந்தாரெனத் தலைமகன் மேலேற வுரைப்பாருமுளர். அலக்காரம் அல்பொருட் டற் குறிப்பேற்றம். (கஅரு)

கூடலிழைத்தல்.

கூடலிழைத்தலென்பது தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு கூறு நின்ற தலைமகள், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்றவள்ளலை உள்ளத்தை நெகிழ்த்த இவ்விடத்தே தர வல்லையோவெனக் கூட ற்றெய்வத்தை வாழ்த்திக் கூடலிழைத்து வருந்தாநின்றல். அதற் குச் செய்யுள்—

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித்
தாழிதிருத்தும்மணற்குன்றினீத்தகன்றார்வருகென்
றாழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிரையாமலைய
வாழிதிருத்தித்தரக்கிறியோவுள்ளம்வள்ளலையே.

நீடலந் துறையிற்

கூட லிழைத்தது.

இ - ள். ஆழி திருத்தும் புலியூர் உடைபாள் அருளின் அளித்தது - ஆழிசூழ்ந்த மண்முழுதையுந் திருத்தும் புலியூரையுடைய வன தருள்போல இன்புறவளித்து—ஆழி திருத்தும் மணற்குன்றின் நீதது அகன்றார் வருகென்று - கடல்வந்து திருத்து மணற்குன்றின்கண் என்னை நீத்தகன்றவர் வரவேண்டுமென்று—ஆழி திருத்திச் சுழிக் கணக்கு ஓதி னையாமல் - கூடலையிழைத்துச் சுழிக்கணக்கைச்சொல்லி யான்வருந்தாமல்—ஐய - ஐயனே—வாழி - வாழ்வாயாக—உள்ளம் திருத்தி வள்ளலைத் தரக்கிறியோ - அவனுள்ளத்தை நெகிழ்த்து வள்ளலையீண்டுத்தரவல்லையாயின் யானி ரக்கின்றேன். எ - று.

முதற்கணுழி அகுபெயர். ஆழிதிருத்தும் பல்புரென்பதற்குப் பிறவுமுரைப்ப. நிரைவந்து பெயரும் பெருமணலடைகரையைப் பின்னினையாத கொடிபோர் இனிவருதல் யாண்டையதென்னுங்கருத்தான், ஆழிதிருத்து மணற்குன்றி னீத்தகன்றொருநாள். ஐடவென்றது கூடறமெயவத்தை. நீடலந்துறை யென்பதற்குக் கமழலந்துறைக்குரைத்த துரைக்க. (கசுள்)

சுடரொடுபுலம்பல்.

சுடரொடு புலம்பலென்பது கூடலிழைத்து வருநதாநின்ற தலைமகள், துறைவர்போக்கும் அவர் குருநாவும என்னை வருந்தாநின்றன; அதன்மேல் சீயுமேகாநின்றய, யானினியுயுமாறென்னே வெனச செல்லாநின்ற சுடரொடு புலம்பா நிறல். அந்ஞ்செய்யுள்—

கார்த்தரங்கந்திரைதோணிகுருக்கடன்மீனெறிவோர்
போர்த்தரங்கந்துறைமானுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க
தீர்த்தரங்கன் தில்லைப்பல்பும்பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமு
மார்த்தரங்கஞ்செய்யுமானுயுமாறென்கொலாழ்குடரே.

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்குளிப்ப
மணமலிகுழலி மனம்புலம்பியது.

இ - ள். கார்த்தரங்கம்-கரியதிரையும்—திரை தோணி-திரை யாநின்றதோணியும்—சுரு - சுருவும்—மீன் எறிவோர் - மீனெறிவோரும்—கடல் - கடலும்—போர்த்த ரு அங்கம்-போரைத்தரு மங்கங்களையும்—துறை - அக்களத்தையும்—மானும் துறைவர் போக்கும் - ஒக்குந் துறையையுடையவரது பிரிவும்—மிக்க தீர்த்தர் அங்கன் தில்லைப் பல் பூம் பொழில் செப்பும் வஞ்சினமும்-சிறந்த துயோராகிய அரியயர்களுடைய வென்பையணிந்தவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்னிற்பிரியேனென்று சொல்லும் வஞ்சினமும்—ஆர்த்தர் அங்கம் செய்யும் - என்மேனியை நோயுற்றார்மேனியாகச் செய்யாநின்றன—ஆழ் சுடரே - கீழாநின்றசுடரே—உய்யுமாறு என கொல் - யானுய்யுநெறியென்னே? கூறுவாயாக. எ - று.

குதிரைத்திரள் தரங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும், யானை சுருவிற்கும், காலாள் மீனெறி வோர்க்கும், போர்க்களங் கடற்கு முவமையாக வுரைக்க. தரங்கமுதலாயினவற்றற் போரைத்தரு மங்கத்தையுடைய களத்தையொக்குந் துறைபென மூன்றாவது

விரித்துரைப்பாருமுளர். இதற்கு அங்கத்துறை யென்றது மெலிந்து மின்றது. போரைத்தருமங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தார். துறைவர்போக்கும் தில்லைவரைப்பிற் குளுறவும் என்னுமென்னு மச்சத்தளாய, ஆர்த்தாங்கஞ் செய்யுமென்றான். ()

பொழுதுகண்டுமயங்கல்.

பொழுதுகண்டு மயங்கலென்பது சுடரொடு புலம்பாநின்ற வள், கதிரவன் மறைந்தான்; காப்பவர்சேயர்; அதன்மேலிவ்விட ம்து மீனுண்ட வன்னங்களும் போய்த் தஞ்சேக்கைகளை யடைந் துள்; இனி யானாற்றுமாறென்னோவென மாலைப்பொழுதுகண்டு மயங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பகலோன்கரந்தனன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப்
புகலோன்புகுநர்க்குப்போக்கரியோனெவரும்புகலத்
தகலோன்பயிநிலைப்பைப்பொழிற்சேக்கைகளைக்கினவா
லகலோங்கிருங்கழிவாய்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே.

மயற்றருமாலை வருவதுகண்டு
கயற்றுகண்ணி கவலையுற்றது.

இ - ன். பகலோன் கரந்தனன் - கதிரவன் மறைந்தான்—
காப்பவர் சேயர் - இம்மாலைக்காலத்துவருந் துன்பத்தைக் காக்கு
மவர் சேயராயிருந்தார்—அகல் ஒங்கு இருங் கழிவாய் கொழு
மின் உண்ட அன்னங்கள் சேக்கைகள் நோக்கின - அதுவேயும
ன்றி இவ்வகலோங்கிருங்கழியிடத்துக் கொழுமீனாயுண்ட வன்ன
ங்கடாமும் இவ்விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்கைகளை நோக்கின;
இனியென்செய்வேன்! எ - று.

பற்று அற்றவர்க்குப்புகலோன்-புலன்களிற் பற்றற்றவர்க்குப்
புகலிடமாயுள்ளான்—புகுநர்க்குப் போக்கு அரியோன்-தன்கட்
புகுவார்க்குப் பின்போதர வரியவன்—எவரும் புகலத் தகலோன் -
எல்லாருமேத்தத் தகுதலையுடையவன்—பயில் தில்லைப் பைம்பொ
ழிற் சேக்கைகள் - அவன்பயிலுந் தில்லைவரைப்பிற் பைம்பொழில்
களினுளவாகிய சேக்கைகளெனக் கூட்டுக.

ஒங்குதல் ஒதமேறி நீருயர்தல். கொழுமீனென்பது ஒச்சாதி.

பறவையொடுவருந்தல்.

பறவையொடு வருந்தலென்பது பொழுதுகண்டு மயங்கா
நின்ற தலைமகள், இந்நிலைமைக்கண்ணும் என் னுன்னோயறியாது

கண்ணோட்டமின்றித் தம் வயிறோம்பாநின்றன; இஃதென்னை பாவமென உண்டானப் பறவையொடு வருந்திக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினுண்ணோ
யின்னுமறிகலவாலென்னைபாவமிருங்கழிவாய்
மன்னும்பகலேமகிழ்ந்திராதேநும்வண்டானங்கனோ.

செறிபிணிகைம்மிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

இ - ள். இருங் கழிவாய் பகலே மகிழ்ந்து இரை தேரும் வண்டானங்கள் - என்னாற்றாமைக்குப் பரிகாரமாவதியாதுஞ் சிறுதியாது இருங்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து விரும்பித் தமக்குணவு தேடும் வண்டானங்களாகிய குருகுள்கள்—உள் நோய் இன்னும் அறிகில - என்னுண்ணோயை யிந்நிலைமைக்கண்ணு மறிக்கின்றனவி ல்லை—என்னை பாவம் - இஃதென்னை பாவம்! எ - று.

பொன்னும் மணியும் பவளமும்போன்று பொலிந்து இலங்கி மின்னும் - பொன்போலப் பொலிந்து மாணிக்கம்போலவிட்டு விளங்கிப் பவளம்போலமின்னும்—சடையோன் புலியூர் விரவாதவரின் உள் நோய் - சடையையுடையவனது புலியூரைக் கலவாதாரைப்போல யானாறுமுண்ணோ யெனக்கூட்டுக.

உறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முன்னறிந்தனவில்லையாயினும் இனியறியவேண்டுமென்பது கருத்து. புலியூரை விரவாதார் கண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியூரை விரவாதவரினின்னுமறிகில வென்றிபைத்துரைப்பினு மமையும். நிரனிறையாகக் கொள்ளாது எல்லாமெல்லாவற்றின்மேலு மேறவுரைப்பினு மமையும். மன்னும் அசைநிலை. (கஅக)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தல்.

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தலென்பது பறவையொடு வருந்தாநின்றவள், இவையென்வருத்தங்கண்டு இவள் வருந்தாமல் விரைய வரவேண்டுமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித் தங்கை குவியாநின்றன; ஆதலால் என்மாட்டன்புடையனபோலு மெனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருங்கழிகாதற்பைங்கானலிற்றில்லையெங்கண்டர்விண்டா
ரொருங்கழிகாதரமுவுயில்செற்றவொற்றைச்சிலைசூழ்ந்

தருங்கழிகாதமகலுமென்றுமென்றலந்துகண்ணீர்
வருங்கழிகாதல்வனசங்கள்கூப்புமலர்க்கைகளே.

முருகவிழ் கான
லொடுபரி வுற்றது.

இ - ள். தில்லை எம் கண்டர் - தில்லைக்கணுளராகிய எம்மு
டையகண்டர்—விண்டார் ஒருங்கு அழி காதர மூவெயில் செற்ற -
பகைவரொருங்கேயழியு மச்சத்தையுடைய மூவெயிலைச்செற்ற—
ஒன்றைச் சிலை சூழ்ந்து - தனிவில்லைச்சூழ்ந்து—அருங் கழி காதம்
அகலும் என்றாழ் என்று - அரியவாகிய மிக்ககாதங்களைப் போ
காநின்றது என்றாழ் இனி யிவளெங்ஙனமாற்றுமென்று வரு
ந்தி—கருங் கழி காதல் பைங் கானலின் அலந்து கண்ணீர் வரும் -
கருங்கழியின்கண்ணுங் காதலையுடைய பைங்கானலின்கண்ணு
முளவாகித் துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்ற—சழி காதல் வன
சங்கள் - சழிகாதலையுடைய தாமரைகள்—மலர்க் கைகள் கூப்
பும் - விரைந்துவரவேண்டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றைநோக்கித் தம்
மலராகிய கைகளைக்கூப்பி யிரவாநின்றன; இவையென்மாட்டன்
புடையன போலும். எ - று.

கானலின் வனசங்களெனவும், தில்லையெங்கண்டர் செற்ற
வெனவுங் கூட்டுக. கானலிற் கைகூப்புமென வியைப்பினுமமை
யும். கானற்பொய்கையின் வனசம் கானலின் வனசமெனப்பட்ட
டன. அலந்து கண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகலின், மல
ர்ந்து கள்ளாகிய நீர் வருமென்றுரைக்க. இப்பொருட்டு அலர்ந்
தென்பதிடைக்குறைந்து நின்றதாகக்கொள்க. சதிரோன்றம்மைப்
பிரிய வாற்றாது கடிது வரவேண்டுமென வனசங்கள் கைகூப்பா
நின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கினுளாக வுரைப்பினுமமையும்.
அலர்ந்தவென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வனசமெனவியையும்.()

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிதலென்பது பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுறு
நின்றவள், உலகமெல்லாந் துயிலாநின்ற விறநிலைமைக்கண்ணும்
யான்றயிலாமைக்குக் காரணமாகிய என்வருத்தத்தைச் சென்று
அவர்க்குச் சொல்லாது தான்நன் சேவலைப்பொருந்திக் கவற்சியி
ன்றித் துயிலாநின்றதென அன்னத்தோடழிந்து கூருநிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

மூவறழீஇயவருண்முதலோன்றில்லைச்செல்வன்முந்நீர்
நாவறழீஇயவிறநானிலந்துஞ்சநயந்தவிற்பச்

சேவழி இச்சென்றுதானறஞ்சமயானறுயிலாச்செயிரெங்
சாவழி இயவாகசோதாதளியகளியனமே

இன்னகையவ னிரவருதுர

மௌததோடழிந்துரைத்தது

இ - ள் மூவல் சநீடுப அருள முதலோன - மூவலைப்பொருதிய அருளாயுடைய முதலவன்—தலைச செவ்வன் - தலைக்கடனானவன் செவ்வன்—முரகீ நாவல் சநீடுப முதலானிலை துஞ்சம் - அவனுடைய கடலாருழப்பட்ட நாவலைப்பொருதிய இந்நாவலுமுழுதுற அருசாநின்றது—யான துயிலாச் செயி எமகாவல் சநீடுயவாகரு ஒதாது - இப்பொழுதினும் யான துயிலாமை கருக காணமாகிய வருகுகை எமது காவலைப்பொருதினவருக குரையாதே—அளிய களி அன்னம் - அளித்தாகிய களிபன்னம்—சென்று - இவவிடத்து நின்றமபோய—நயந்த இனபச்சேவல் தழீஇத கான துஞ்சம் - தானடந்த வினபத்தைச் செய்யுஞ் சேவலைத்தழிவி ஒருகவறசியினறித தானறுயிலாநின்றது, இனியது கூறுவார யாவா? எ - று.

மூவலைப்பது ஒரு திருப்பதி. பாலைக்குநிலமினமையின, நானிலமென்பபட்டது நயந்த சேவலைப்பொருதிய களிப்பால் அன்னஞ்சென்றுரையாமையல்லது அவரெமமைக்காவாது விடாரென்றுவ கருத்தான, எங்காவதநீடுயவாககென்றாள் ஒதாதெனடதனை முற்றுகவுரைப்பினுமமையும் நெய்தற்றினைகூறுவார சோததுன்னடியமென்பது தொடடுப புகழும் பழியுமென்னுங்காறும் வரப்பாடொன்பதும் இரங்கனித்தகமாகக் கூறி, ஒருவழித்தண்ததறதுறையிடத்து ஆரம்பரந்தென்பது தொடடு இதன்காறும்வா இப்பாடடுப பததும் இரங்கலை கூறுதலான தினை நெய்தல், என்னை? வாட்டம் உரிப்பொருளாதலின் கைகோள கரபு மெய்ப்பாடு அழகை. பயன அடாவுயிரத்தல். (ககக)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது தலைமகளன்னத்தோடழிந்து வருநகாநிற்ப, தலைமக னொருவழித்தணநதுவந்தமை சிறைப்புறமாகவுணர்ந்த தோழி, வளைகள் நிறுத்த நிற்கின்றனவிலலை, நெஞ்சம் மெழுகுநருகாநின்றது, கண்கள் துயிலினறிக கலுழாநின்றன, இவையெல்லாம் யான சொல்லவேண்டுமதிலலை, நீயே கண்டாய், இதனைச்சென்று அவாககுச் சொல்லுவாயென மதியொடு கூறுநிறறல் அதற்குச்செய்யுள்—

நில்லாவனெஞ்சநெக்குருகுந்நெடுங்கண்மியிலக்
உல்லாகதிர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுரைக்கதில்லைத்
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றார்சென்றசெல்லல்கண்டா
யெல்லார்மதியேயினுநின்னையானின்றிரக்கின்றதே.

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணிலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.

இ - ள். எல் லார் மதியே - ஒளியார்ந்த மதியே—தில்லைத்
தொல்லோன் அருள்சன் இல்லாரின் சென்றார் சென்ற செல்லல்
கண்டாய் - தில்லைக்கணுளாகிய தொல்லோனது அருளுடையா
ரல்லாதாரைப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போனவர் போதலா
யுண்டாகிய இன்னுமையை நீடேகண்டாய யான்சொல்லவேண்
டுவதில்லை—வளை நில்லா - வளைகணிந்துத்த நிற்கின்றனவிலை—
நெஞ்சம் நெக்கு உருகும் - நெஞ்சநெகிழ்ந் துருகாநின்றது—
நெடுங்கண் துயிலக்கல்லா கதிர் முத்தம் காற்றும் - நெடுங்கண்
கடிலாவாய்க் கண்ணீர்த்துளியாகிய கதிர்முத்தங்களை விடாநின்
றன—எனக் கட்டுரைக்க - என்று அவர்க்குச் சொல்வாயாக—
நின்னை யான் இன்று இரக்கின்றது இது - நின்னை யானின்றிரக்
கின்றதிது. எ - று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல். முத்தங்காலு மென்ப
தூஉம் பாடம். எல்லாமதியே யென்பது பாடமாயிற் செல்லலெ
ல்லாமென்று கூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடி அச்சம். பயன் வரை
வுகடாதல். (கக௨)

வருத்தமிகுதுகூறல்.

வருத்தமிகுதி கூறலென்பது சிறைப்புறமாக மதியொடு வரு
த்தங்குறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு வலஞ்செய்துநின்று, நீ போய்,
ஆவள் படாநின்ற வருத்தம் என்னுற்சொல்லுமளவல்லவென
வரைவுதோன்றத் தலைமகளது வருத்தமிகுதி தோழி கூறுநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வளருங்கறியறியாமந்திதின்றுமம்மார்க்கிடமாய்த்
தளருந்தவரைத்தண்சிலம்பாதன தங்கமெங்கும்
விளரும்விழுமெழும்விழுமெலியும்வெண்மாமதிநின்
றொளிருஞ்சடைமுடியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே.

நீங்கி யணைந்தவற்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ள். வனரும் கறி அறியா மந்தி தின்று - வளராதின்ற மிளகுகொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென்றறியாத இனையமந்தி தின்று—மம்மார்க்கு இடமாய்த்தளரும் தடவரைத் தண் சிலம்பா-வருத்தத்திற்கிடமாய் நிலைதளரும் பெரியவரைகனையுடைய தன்சி லம்பையுடையாய்—வெண் மா மதி நின்று ஒளிரும் சடைமுடி யோன் புலியூர் அன்ன ஒள் றுதல் - வெள்ளிய பெரியமதிநின்று விளங்குஞ் சடைபானியன்ற முடியையுடையவனது புலியூரை யொக்குமொண்ணுதல்—தனது அங்கம் எங்கும் விளரும் - தன் மேனிமுழுதும் பசக்கும்—விழும் - அமளிக்கண் விழாநிற்கும்— எழும் - எழாநிற்கும்—விம்மும் - பொருமாநிற்கும்—மெலியும் - நின்வன் கண்மையைநினைந்து மெலியாநிற்கும்; அதனாலின்னநிலை மையளென்றென்றோற் சொல்லப்படாது. எ - று.

வளருமிளங்கறி கண்ணிற்கினிதாயிருத்தலின் இது நமக்குத் துய்க்கப்படாதென்றுணராத இளமந்தி அதனைத்தின்று வருந்து மாறுபோலக் கண்ணுமனமுமகிழு முருவினையாகிய நின்னை நின் பெருமையுணராதெதிர்ப்பட்டு வருந்தாநின்றாளென வுள்ளுறை காண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

இவ்வா ரொருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்பட வும் பெறும். அன்றியுமுடன்போக்கு நிகழப்படும். (கக௩)

ஒருவழித்தணத்தல் முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

இவ்வா ரொருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின், உடன்போக்கு நிகழும். அதுவருமாறு—

பருவங் கூறல் படைத்துமொழி தல்லொடு
மருவமர் கோதையை மகட்பேச் சரைத்தல்
பொன்னணி வுரைத்தல் பொருள்வினை கூற
லன்னமென் னடையா ளருமைகேட் டழித
றளர்வறிந் துரைத்த ருழ்குழ லாட
னுளநினை வுரைத்த லுடன்கொண்டு சேறற்
கருமை யுரைத்த லாதாங் கூறன்
மருவிய தடங்கயல் வாழா ளென்றல்

பொருவரு கற்பின் புனைநல னுரைத்த
 னுணிந்தமை கூற னுணிவு கேட்ட
 னுணிவறி வித்த றெல்லை நாண்விட
 னுணிவெடுத் துரைத்தல்கொண் டகலென வுரைத்த
 லடிவழி நினைந்துநின் றவனுளம் வாடல்
 கொடியிடை யானைக் கொண்டுசென் னுய்த்த
 லோம்பிடுத் துரைத்தல் வழிப்பிடுத் துரைத்த
 றேம்பிடு கோதையைத் திறல்கு வேலோன்
 பையக் கொண்டேகல் பயங்கெட வுரைத்தன்
 மையமர் கண்ணியை வழியயர் வகற்ற
 னெறிவிலக் கல்லொடு நெறியிடைக் கண்டவர்
 செறிவெடுத் துரைத்தல் சேயிழை யாளுடன்
 வழிவினை யாடல் வழியெதிர் வருவோ
 ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைத்த
 னகர்காட் டல்லொடு நகரிடைப் புக்குப்
 பதிபரி சுரைத்தல் பாங்கியைக் கீட்டி
 மதிதுத லானே வளர்த்தவன் கேட்ட
 லறத்தொடு நின்ற லதுகேட் டழுங்க
 றிறப்பா டின்னிச் செவிலிகவன் னுரைத்த
 லடிகினைந் திரங்க லதுதாய்க் குரைத்தன்
 மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல்
 கிளிமொழிக் கிரங்கல் கிளர்சுடர்ப் பராய்த
 லளிபெறு பருவத்திற் கவன்கவன் னுரைத்த
 னுடத் துணித னற்றூப் நயந்தவர்
 கூடக் கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல்
 சோதிடங் கேட்டல் சுவடுகண் டறித
 லேதழுந் றவைகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
 வேட்ட மாதரைக் கண்டு வினுவல்
 புறவொடு புலத்தல் குரவொடு வருந்த
 றிறலருந் தவத்தொடு செல்லா நின்ற
 மாவிர தியரை வழியிடை வினுவல்
 வேதியர் தம்மை விரும்பி வினுவல்
 புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினுவன்

மீணந்தரு குழலாண் மன்னிய நிலையொடு
 வேங்கை பட்டது கண்டு வியத்த
 லாங்கவ ரியைபணி யவட்கெடுத் துரைத்தன்
 மீளா வுரைத்தன் மீளா தவளுக்
 கூழ்முறை யிதுவென வலகியல் புரைத்த
 லழுங்குதாய்க் குரைத்த லேம்பதோ டாறு
 முழுங்கொலை வேலோ னுடன்போக் காகும்.

இ - ள். பருவங்கூறல், மசுட்பேச்சுரைத்தல், பொன்னணி
 வுரைத்தல், அருவிழையுரைத்தல், அருமைகேட்டழிதல், தளர்வறிந்
 துரைத்தல், குறிப்புரைத்தல், அருமையுரைத்தல், ஆதரங்கூறல்,
 இறந்துபாடுரைத்தல், கற்புநலனுரைத்தல், துணிந்தமைகூறல்,
 துணிவொடுவிறுவல், போக்கறிவித்தல், நாணிழந்துவருந்தல்,
 துணிவெடுத்துரைத்தல், குறியிடங்கூறல், அடியொடுவழிநினைந்த
 வனுளம்வாடல், கொண்டுசென்றுய்த்தல், ஒம்படுத்துரைத்தல்,
 வழிப்படுத்துரைத்தல், மெல்லக்கொண்டேகல், அடலெடுத்துரை
 த்தல், அயர்வதற்றல், நெறிவிலக்கிக்கூறல், கண்டவரங்கிழ்தல்,
 வழிவினையாடல், நகரணிமைகூறல், நகர்காட்டல், பதிபரிசுரைத்
 தல், செவிலிதேடல், அறந்தொடுநிற்தல், கற்புநிலைக்கிரங்கல், கவ
 ன்றுரைத்தல், அடிநினைந்திரங்கல், நற்றாய்க்குரைத்தல், நற்றாய்வ
 ருந்தல், கிளிமொழிக்கிரங்கல், சுடரோடிசுரத்தல், பருவநினைந்து
 கவறல், நாடத்துணிதல், கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்
 டல், சுவடுகண்டறிதல், சுவடுகண்டிரங்கல், வேட்டமாதரைக்கே
 ட்டல், புறவொடுபுலத்தல், குரவொடுவருந்தல், விரதியரைவினா
 வல், வேதியரைவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்தி
 வினாவல், வியந்துரைத்தல், இடம்பெடுத்துரைத்தல், மீளவுரைத்
 தல், உலகியல்புரைத்தல், அழுங்குதாய்க்குரைத்தல் என விவை
 யைம்பர்த்தாறும் உடன்போக்காம். எ - று. அவற்றுள்—

ப ரு வ ங் கூ ற ல்.

பருவங்கூறலென்பது அலரறிவுறுத்த தோழி, இவண்முலை
 முதிர்வுகண்டமையான் மசுட்பேசுவார்க்கு எமர் மாறாது கொடுக்
 கவுங்கூடும்; அதுபடாமணிற் ப நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவெனத்
 தலைமசனுக்குத் தலைமகளது பருவங் கூறாநிற்தல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

ஓராகமிரண்டெழிலாயொளிர்வோன் நிலையொண்ணுதலங்
 கராகம்பயின்றமிழ்தம்மொதிநீர்ஞ்சுணங்காடகத்தின்

பராகஞ்சிதர்ந்தபயோதரமிப்பரிசேபணைத்த
விராகங்கண்டால்வள்ளலேயில்லையெயெமொண்ணுவதே.

உருவது கண்டவ

ளருமை யுரைத்தது.

இ - ள். ஒரு ஆகம் இரண்டு எழில் ஆய ஒளிர்வோன தில்லை
உள நல - ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகுமாகிய விரண்ட
ழகாய விளங்குமவனது தில்லைக்கணுளளாகிய வொண்ணுதலு
டைய—அங்கராகம் பயின்று - பூசப்படுவன பயின்று—அமிழ
தம் பொதிநத - அமிர்த்தத்தைப் பொதிநது—ராஞ் சுணங்கு ஆட
ததின பராகம் சிதர்ந்த பயோதரம் - நெய்த்தசுணங்காகிய செம
பொன்னின் பொடியைய சிதறினமுலைகள்—இப்பரிசே பணைத்த
இராகம் கண்டால் - இப்படியே பெருத்த கதிர்ப்பைக்கண்டால்—
வள்ளலே - வள்ளலே—எமர் எண்ணுவது இல்லையே - இவண்மா
ட்டெமா நினைப்பதில்லையே? சிலவுளவாம். எ - று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு;ரண்டுநிறமென்னும்பொருட்டு.
இராகம் முடுகுதலென்பாருமுளர். தில்லைமொண்ணுத விராகமெ
னவினையும. மெய்ப்பாடும படனும் அவை. (ககச)

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

மகட்பேச்சுரைத்தலென்பது பருவங்கூறிய தோழி, படை
த்து மொழியாள் அயலவர் பலரும் மேனமேலும் பொன்னணியக
சுருதாநினரா, நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல் அன்றியுடன
கொண்டுபோவாயாதல் இரண்டினுள்ளொன்று துணிந்துசெய்பக
சருதுவாய, அதனையின்றே செய்வாடாகவெனத் தலைகனுகரு
புலவாஉது மகட்பேசல் கூறுநிறநல். அதற்குச்செய்யுள்.—

மணியக்கணியுமரனஞ்சமஞ்சிமறுகிவிண்ணோ
பணியக்கருணைதரும்பரன்றில்லையன்னாடி நததுத்
நுணியக்கருதுவதின்றே துணிதுறைவா நிறைபொன்
ணியக்கருதுகின்றார்பலர்மேன்மேலயலவரே.

படைத்துமொழிகிளவியிற பணிமொழிப்பாங்கி
படறகதிரவேலோற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். துறைவா - துறைவா—தில்லை அன்னாள் திறத்தத
துணிபக சுருதுவது இன்றே துணி - தில்லையெயெப்பாடிநதது
ந துணிது செயயக்கருதுவதனை இன்றே துணிந்துசெய்வாயாக—

அபல்வர் நிறை பொன் மேன்மேல் அணியக் கருதுகின்றார் பலர் -
அபல்வர் நிறைந்த பொன்னை மேன்மேலு மணியக்கருதுகின்றார்
பலர். எ - று.

மணி அக்து அணியும் அரன் - மணியாகிய அக்கைகடையம்
ரன்—நஞ்சம் அஞ்சி மறுகி விண்ணோர் பணியக் கருளை தருமா
பரன் - நஞ்சைப் பஞ்சிக் கலங்கிச்சுழன்று தேவர்சென்றுபணிபு அந்
நஞ்சான்வருமி—ர்க்கு மருந்தாசந் தன்கருணையைக்கொடுக்கும்
பரன்—தில்லை - அவனது தில்லைபெனக்கூட்டுக.

அக்குமணியெனினுமமைபும். அலங்காரம் ஒன்றுமனக்கொளு
வுதல். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் அது. (ககரு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணி வுரைத்தலென்பது படைத்து மொழியான்
மகட்பேசல் கூறின தோழி, அறுதியாக முன்றிற்கணின்று முடி
சொடுபணில முழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதாநின்
றார்; இனி நின்கருந்தென்னேவெனத் தலைமகனுக்கு அயல்வர்
பொன்னணி வுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாப்பணியோன்றில்லைப்பல்பூமருவுசில்லோதியைநந்
காப்பணிந்தார்பொன்னணிவாரினிக்கமழ்பூந்துறைவ
கோப்பணிவான்றோய்கொடிமுன்றினின்றிவையேர்குழுமி
மாப்பணிலங்கண்முழங்கத்தழங்குமணமுரசே.

பலபரிசினுலு மலர்நெடுங்கண்ணியை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரென்றது.

இ - ள். கமழ் பூந் துறைவ - கமழ்பூந் துறைவனே—பாப்ப
ணிபோன் தில்லைப் பல் பூ மருவு சில் ஓதியை - பாம்பாகிய வணி
யையுடையவனது தில்லைக்கணுள்ளாகிய பலவாகிய பூக்கள்பொரு
ந்திப துண்ணியவோதியையுடையானே—நல் காப்பு அணிந்தார் -
நல்லகாப்பை யணிந்தார்கள்—இனி பொன் அணிவார் - இனிப்
பொன்னையணிவார்—கோப்பு அணி வான் தோய் கொடி முன்றில்
நின்று - கலியாணத்துக்குப் பொருந்திய கோப்புக்களை யணிந்த
வானைத்தோயுங் கொடிகளையுடைய முன்றிற்கணின்று—மண
முரசு இவை வர் குழுமி மாப் பணிலங்கள் முழங்கத் தழங்கும் -
மணமுரசங்களிவை ஏரொடுகுழுமிப் பெரியசங்கங்கள் முழங்கத்
தாமொலியாநின்றன; இனியதிப்பது செய்வாயாக. எ - று.

திலலைப்பலபுருவென்றியைப்பினுமமையும் காப்பெனந்து கா
வலை அணிவாரென்றது முற்றசுசொல கோபடணி முனதிலென
வியையும் மெயப்பாடும பயனும் அவை. (ககசு)

அருவிலையுரைத்தல்.

அருவிலையுரைத்தலென்பது பொன்னணி வுரைப்பக்கேட்ட
தலைமகன் யான வரைவொடு வருசறது நீ முலைப்பரிசுறு கூறுவா
யாகவென, எல்லாவுலகமு நலகினும் எமா அவளுடைய சிறிய
வின -கரு விலையாகச் செப்பலொட்டார், இனிப் பெரிய முலைகரு
நீ விலைகூறுவ தென்னோவெனந் தோழி விலையருமை கூறு நிறறல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

எ லும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெலலைசெல்குறுவோரா
நலம்பாவியமுற்றாலசிணுங்கலவரைராடாமம்
சிலம்பாவடிகண்ணிசிறிறிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
சலம்பாவியமுலையினவிலையெனனீகருதுவதே.

பேதையரறிவு பேதைமையுடையதென
வாதரத்தோழி வருவிலையுரைத்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—எலும்பால் அணி இறை - எலு
ம்புகளானவகரிக்குமிறைவன—அம்பலத்தோன - அம்பலத்தின
கண்ணு—எலலை செல்குறுவோரா நலம் பாவிய முற்றும் நலகி
னும் - அவனதெலலைக்கட செல்க கருதுவாரது நனம்பரந்த
வுலகமுமுதையும் நீ கொடுப்பினும்—கல வரை நாடா - எமமு
டைய தமராகிய கலவரைநாடா—வடிக கண்ணி சிறிறிடைக்கே
விலை செபடல் ஒட்டார் - வடுவகிபோலுங் கண்ணையுடையாள்
சிறிய விறைக்கே விலையாகச் சொல்லுதலியையாரா—கலம் பாவிய
முலையின விலை என நீ கருதுவது - கலம்பரந்த முலையினவிலையாக
யாதனை நீகருதுவது? ஒன்றற்கும் அவருடம்படார் எ - று.

எலும்பாறசெய்த வணியென்று ஒருசொல வருவித்துரைப
பாருமுளா எலலைசேறல் அறிவாலவனையணுகுதல் திலையெலலை
யெனினு மமையும் அவா நலம்பாவாவிடமினமையின் எஞ்சாமை
முழுதுமென்பார, நலம்பாவிடமுற்றமென்றா எனறது அவா
சீவனமுதராயிருததல் அஃதாவது சீவனு—னிருக்கும்போதே
முத்தியையடைந்திருததல் முகதிடாவது எவருமொக்க வியாததி
யையடைந்திருததல் இது அகண்டபரிபுரணரெனறபடி அமம்
கேளென்னுங் குறிப்பினகணவந்தது. சிறிறிடைக்கே மென்னு

மேகாரம் பிரிநிலை. இவனுடர்த்த தலைமகனாதலால், தன் தமரைக் கல்வரைநாடரென்றும், பேதையரென்றும் கூறினான். மெய்ப்பாடி பெருமிகம். பயன் தலைமகனாதருமை யுணர்த்தல். (௧௬௭)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது அருவிலைகேட்ட தலைமகன், நீடவளதருமை கருதாது அவளதவயங்கனிலுண்டாகிய நயத்தைப் பற்றிவிடாது நடுங்காநின்றாய்; இனி மதியைப்பிடித்துத் தரவேண்டியமும் அறிவாக்குமுவியைப்போலக் கிடந்தரற்றுவாயாகவெனத் தன்னெஞ்சோடழிந்து கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விசம்புற்றதிங்கட்குமுமழப்போன்றினிவிம்மிவிம்மி
யசம்புற்றகண்ணோடலறய்கிடந்தான்நில்லையன்னான்
சுயம்புற்றரவிடைகூரெயிற்றுறல்குழன்மொழியி
னயம்பற்றிதின் நடுங்கித்தளர்கின்றநன்னெஞ்சமே.

பெருமைநாட்டத்தவ

• ளருமைகேட்டழிந்தது.

இ - ன். அரன் தில்லை அன்னான் சுயம் - அரனது தில்லையை யொப்பானுடையமுலை—புற்று அரவு இடை - புற்றின்கண்வாரும் பாம்புபோலுமிடை—கூர் எயிற்று ஊறல் - கூரிய வெயிற்றின்க ணுறியநீர்—குழல் மொழியின் நயம் பற்றி - குழலோசைபோலு மொழி என விவற்றின்கட்கிடந்த இன்பத்தையேகருதி—நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நல் நெஞ்சமே - விடாதுநின்று அவளது ருமை கருதாயாநடுங்கி வருந்தாகின்ற நல்லநெஞ்சமே—விச ம்பு உற்றதிங்கட்கு அழும் மழப் போன்று - விசம்பைப்பொருந் திய திங்களைத்தரவேண்டியமுங் குழவியையொத்து—அசம்பு உற்ற கண்ணோடி விம்மி விம்மி இனிக் கிடந்து அலறாய் - நீரற மையைப் பொருந்திய கண்ணையுடையையாய்ப் பொருமிப்பொருமி இனிக்கிடந்தலறுவாயாக. எ - று.

குழன்மொழியினென்னும் இன் பலபெயரும்மைத்தொகை யிறுதிக்கண்வந்த சாரியை இன். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் ஆற ருமை நீங்குதல். (௧௬௮)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தளர்வறிந்துரைத்தலென்பது வரைவுமாட்சிமைப் படாதா நின் நீயவளையுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலையுங்

கானலையு நோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னுயத்தாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள்; அவள் கருதியதினனதென்று தெரியாதெனத் தோழி தலைமகளது வருத்தங் கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிடலவிழ்ப்புங்
கைதயங்கானலையோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர் தில்லைப்
பொய்தயங்குந்துண்மருங்குனல்லாரையெல்லாம்புல்லினுள்
பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே.

தண்டிறைவன் தளர்வறிந்து

கொண்டிரீங்கெனக் குறித்துரைத்தது.

இ - ற். பைதயங்கும் அரவம் புரையும் அல்குற் பைத் தொடி - படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய பைந்தொடி—மைதயங்கும் திரை வாரியை நோக்கி-கருமைவிளங்குந் திரையையுடைய கடலையுநோக்கி--மடல் அவிழ் பூங் கைதை கானலை நோக்கி - மடலவிழாநின்ற பூவையுடையவாகிய தாழை யையுடைய கானலையுநோக்கி—கண்ணீர் கொண்டு - கண்ணீரைக் கொண்டு—எம் கண்டர் தில்லைப் பொய்தயங்கும் துண்மருங்குல் நல்லாரை எல்லாம் புல்லினுள் - பின் எம்முடைய கண்டரது தில்லைக்கணுளராகிய பொய்யாதல்விளங்கும் துண்ணிய மருங்கு லையுடைய தன்னுயத்தாராகிய நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள்; அவள்கருதியதொன் துண்டிபோலும். எ - று.

கண்ணீர்கொண்டென்றது பெண்களுக்கியல்பான குணமொன்று, நெடுங்காலங் கூடமருவினாரை விட்டிரீங்குகின்ற துயரத்தாற்றோன்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச் சேர்ந்து போந்த பெருநலத்தான் இப்பெருநலம் பெற்றேனென்னு முவகைக்கண்ணிரொன்று. இப்பெருநலமென்றது உடன்போக்கை. ஆதலான், நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் கொண்டான் பொய்போலு மசையுமருங்குலெனினு மமையும். குறித்துரைத்தது-கொண்டு ரீங்கென்பது பயப்படுரைத்தது. (ககக)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தலென்பது வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி அதுவழியாக நின்று, என்னைப் புல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய பூவையையும் பந்தையும், பாவையையுங் கிளியையும் இன்றென்கைத் தந்தாள்; அது நின்னோடுடன் போதலைக் கருதிப்போலுமெ

னத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையா நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாவைவந்தாண்டமென்னோக்கி தன்பங்கர்வண்டில்லைமல்லந்
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன்
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தொடியே.

நறைக் குழலி
குறிப் புரைத்தது.

இ - ள். என் பைந்தொடி - என்னுடைய பைந்தொடி—
இன்று என்னைப் புல்லிக் கொண்டு பூவை தந்தாள் - இன்றென்
னைப் புல்லிக்கொண்டு தன்பூவையை யென்கையிற்றந்தாள்—
பொன் பந்து தந்தாள் - பின் பொற்றகட்டாற் புனைந்த பந்தைத்
தந்தாள்—பாவை தந்தாள் - பின்றன் பாவையைத்தந்தாள்—பை
ங்கிளி அளித்தாள் - பைங்கிளியையுமளித்தாள்—மாவை வந்து
ஆண்ட மெல் நோக்கிதன் பங்கர் - மாணச்சென்றடிமைக்கொ
ண்ட மெல்லிய நோக்கையுடையாளது கூற்றையுடையவரது—
வண் தில்லை மல்லல் கோவை வந்து ஆண்ட செவ்வாய்க் கருங்க
ண்ணி குறிப்பு அறியேன் - வளவியதில்லை வரைப்பினுண்டாகிய
வளந்தையுடைய கொவ்வைக்கனியைச் சென்றாண்ட செவ்வாயை
யுடைய இக்கருங்கண்ணியது கருத்தறிகின்றிலேன்; நின்னுடன்
செல்லப்போலும். எ - று.

புல்லிக்கொண்டு பாவையைத் தந்தாளென்றியைத்து, பாவை
மேலுள்ளவன்பால் அதனைத் தருவுழிப் புல்லிக்கொண்டு தந்தா
ளென் றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் உடன்போக் குணர்த்துதல். (உ00)

அருமையுரைத்தல்.

அருமையுரைத்தலென்பது குறிப்புரைத்துப் போக்குடம்படு
ந்திய தோழிக்கு, கொங்கைபொறுது நடுங்காநின்ற இடையினை
யுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்தகாது;
அதன்மேலும் எம்பதியுஞ் சேய்த்து; அதனால் நீ கருதுகின்ற
காரியமிகவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக்
நல்லியல்வெம்மைக்கடங்குநீர்க்கற்றுவானமெல்லாஞ்
ரொல்லியசீர்ச்சுடர்த்திங்குளங்கண்ணித்தொல்லோன்புலியூ
ரல்லியங்கோதைநல்லாயெல்லேசேய்த்தெம்மகனாகரே.

கானின் கடுமையு மானின் மென்மையும்
பதியின் சேட்சியு மிதுவெனவுரைத்தது.

இ - ள். வானம் எல்லாம் கற்றுச் சொல்லிய சீர் - வானுல்
கெங்கும் ஆண்டையராற் கற்றுச்சொல்லப்பட்ட புகழையும்—சுட
ராத் திங்கள் கண்ணித் தொல்லோன் புலியூர் - சுடரையுடைய
திங்களாகிய கண்ணியையுமுடைய பழையோனது புலியூரில்—
அல்லி அம் கோதை நல்லாய - அல்லியங்கோதையையுடைய நல்
லாய்—மெல்லியல் கொங்கை பெரிய - மெல்லியலுடைய கொங்
கைகள் பெரிய—இடை மின் நேர் - அவற்றைத்தாங்கு மிடைநு
டக்கத்தான் மின்னுக்கு நேராயிருந்தது—மெல் அடிபூ - மெல்
லியவடிகள் பூவேயாயிருந்தன—கல் இயல் வெம்மைக் கடம்
கடுநீர் - கல்லின்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடைய காடு அவ்வ
டிக்குத் தகாததாய்க் கடியதீயாயிருந்தது—எம் அகல் நகர் எல்லை
சேய்த்து - அதன்மேல் எம்முடைய வகன்றநகரும் எல்லைசேய்த்
தாயிருந்தது; அதனான் நீகருதியது பெரிதுமரிது. எ - று.

கல்லானியன்ற கடமென வியைப்பினுமமையும். எல்லை
சேய்த்தென்பன ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகரென்னு மெ
ருவாட்க்கு முடிபாயின. வானரெல்லாமென்பதும் பாடம்.
இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. மெய்ப்பாடு இனிவ
ரல். பயன் தலைமகனிலைமை யுணர்த்துதல். (௨௦௧)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு,
நின்னோடு போகப்பெறின் அவளுக்கு வெஞ்சுரமுந் தண்சுரமாம்;
நீ யருமைகூறுது அவளைக் கொண்டுபோவெனத் தோழி தலைமகன்
தாதரங் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பிணையுங்கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசையா
லணையுமுரம்பு திரம்பியவத்தமுமையமெய்யே
பிணையுமளவுமில்லாவிறையோ னுறைதில்லைத்தண்பூம்
பிணையுந்தடமுமன்றேரின்னொடேகினெம்பைந்தொடிக்கே,

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சுரமதுவு
நீழற்றடமவட்கு நின்னொடேகினைன்றது.

இ - ன். பிணையும் கலையும் - பிணையுங் கலையும்—பெருநீர்
நஞ்சுயால்-மிக்க நீர்வேட்கையால்—வன் பேய்த் தேரினை ஆனையும்
முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் - பெரிய பேய்த்தேரினைச்சென்றனா
கும் முரம்பானிரம்பிய மரமும்—ஐய-ஐயனே—நின்னொடு ஏகின்
மெய்யோ எம் பைந்தொடிக்கு - நின்னொடு செல்லின் மெய்யாக
எம்பைந்தொடிக்கு—இணையும் அளவும் இல்லா இறையோன்
உறை தில்லைப் பூந் தண் பனையும் தடமும் அன்றே - ஒப்புமெல்
லையுமில்லாத இறையோனுறைகின்ற தில்லைவரைப்பிற பூக்களையு
டைய குளிர்ந்த மருதநிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வா
றுகூறுவதென்னே. எ - று.

முரம்பு கல்விர்வி யுயர்ந்திருக்குநிலம். ஏகினென்னும் வினை
யெச்சம் பிணையுந்தடமுமாமென விரியுமாக்கத்தோடி முடிந்தது
அழற்றடம்-நீக்காய்கலம். விகாரவகையால் தடா தடமென நின்
றது. அழலானிறந்த பொய்கையெனினுமமையும். அலங்காரம்
புசுழாப்புக்கழ்ச்சி. (உ02)

இறந்துபாடுரைத்தல்.

இறந்துபாடுரைத்தலென்பது ஆதரங்குறிய தோழி, நீயுடன்
கொண்டு போகாயாகில் அலரானங் காவன்மிசுதியானும் நின்னை
யெதிர்ப்படுதலரிதாசலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்து படு
மெனத் தலைமகளிதறந்துபாடு கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இந்தாயலென்னீடணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடிக்கொடில்லைப்
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடீயப்படர்தடத்துச்
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருதுதலே.

கார்த்தடமுங் கயலும்போன்றிர்
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்றது.

இ - ன். இணைப்பது இல்லாக் கங்கை அம் செஞ்சடைக்
கண் றுதல் அண்ணல் கடிகொள் தில்லை - இணைக்கப்படுவதொரு
பொருளும்ில்லாத கங்கையையுடைய வழியு செஞ்சடைடையுங்
கண்ணையுடைய னுதலையுமுடைய வண்ணலது காவலைப்பொருந்
திய தில்லைவரைப்பின்—பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடம் நீ - பங்க
யத்தின் பசியவிலைசனையுடைய பரந்த பொய்கை நீ—சுருங்கயல்

கண இத்திருநாதல் படர் தடத்துச் செங்கடல் அன்றே - கருங்க
உல்போலுங் கண்ணையுடைய இததிருநாதல் அகனறவப்பொட
கைக்கணவாழுஞ் செங்கயலன்றே, அதனால்—ஏதல்—ஏந்தால்—
இங்கு நீ அயல் பணிககின்றது என - நினனோடேருமிடத்து வே
றொன்றொருதுன்பம் வருவதாக இவ்விடத்து நீ உனமைகூறு
சின்றதென! செங்காற்ருப பங்கயநாடமலென வேறுவேண்டப்
பயிவதொன்றுண்டோ! எ - று.

கண்ணுதலாகிய வண்ணலெனினு மமையும். உடன்கொண்டு
போகாயாயின, ஆலரானும் காவனமிருதியானு நினனைத் தலைபட
நதலரிதாகலிற் றடநதுநத காலபோல இவ்விநததுபடுமென
பது கருத்து. இவை பிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
பயன உடனபோககு வற்புறுதல். (20௩)

கற்புநலனுரைத்தல்.

கற்புநலனுரைத்தலென்பது தலைமகனைப் போக்குடம்படுத்
திய தோழி, தலைமகனுழைச்சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்
படுவனவற்றுள் நாண்போலச் சிறந்தது பிறிதில்லை; அத்தன்மைத்
தாகியநானுங் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவாள்
போன்று, அவள் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலங் கூறுநி
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாயிற்சிறந்தன்றுநாண்டையலாருக்கநாண்டகைசால்
வேயிற்சிறந்தமென்றோளிதிண்கற்பின்விழுமிதன்றிங்
கோயிற்சிறந்ததுசிறந்தமபலத்தாடுவெங்குத்தப்பிரான்
வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தமதிதுதலே.

பொய்யொத்தவிடை போக்குத்துணிய
வைஉத்திடை வழக்குரைத்தது.

இ - ள். ாங்கோயில் சிறந்து சிறந்தமபலத்து ஆடும் - ாங்கோ
யிடத்துப் பொலிநதுமேவிச சிறந்தமபலத்தினகண்ணினுடும்—எம
கூத்தப்பிரான் வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதி றுதல் - எம்மு
டைய கூத்தனாகிய பிரானது வாயினகண் எப்பொழுதுமவநது சிற
த்தற்குக் காரணமாகிய அறிவாற் சிறப்பையுடையயாகிய மதி
தால்—தையலாருக்கு நாண் தாயின் சிறந்தன்று-மகளிர்க்குப்பழி
நீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச்சிறந்தது—அந்நாண் -
அத்தன்மைத்தாகிய நாண்—தகை சால் வேயிற் சிறந்த மென்

தோள் - அழகமைந்த வேம்போலச்சிறந்த மெல்லிய தோள்களை யுடையாய்—திண் கூப்பின் விழுமிது அன்று - திண்ணிய கத்புப் போலச் சீரிதன்று. எ. அ.

தாயினுஞ் சிறந்ததன்று நானென்றுரைப்பினு மமையும். நானென்பது ஒருபொருட் குரிமையாகலிற் றாயென வொருமை கூறினார். “ஏவலினையர் தாபவயிது கரிப்ப” என்பதுபோல அமை யுமாறு முடைத்து. அன்வியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ்—செயிர்தீர் ஈட்சிக் கத்புச் சிறந்தன்று” * என்றாராக லின், வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த வென்பதற்குத் தாய்போல நாண்சிறத்தலும் நாணினுங் கத்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத் தப்பிரான்வாயிற் சிறந்த ஸூல்களிடத்துச் சிறப்புடைய பொரு ளென்றுரைப்பினு மமையும். இது குறிப்பெச்சம். போக்குத் துணிய-போக்குத் துணியும் வண்ணம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளை யுடன்போக்கு நேர்வித்தல். (உ0ச)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமை கூறலென்பது உலகியல் கூறுவான்போன்று கத்புவழி நிறுத்தி, எம்பெருமான் நினை நிரில்லாத வெய்ய சுர க்தே உடன்கொண்டு போவானாக நினையாநின்றான்; இதற்கு நின் சுருத்தென்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனினேவு கூறுகிறதல். அதற்குச்செய்யுள்—

குறப்பாவைநிஞகுழல்வேங்கையம்போதொடுகோங்கம்விராய்
நறப்பாடலம்புனைவார்நினைவார்தம்பிரான் புலியூர்
மறப்பானடுப்பதொர்நினைவந்திடிற்சென்றுசென்று
பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தாகும்பெற்றியரே.

பொருவேண்ணல் போக்குந் துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.

இ - ள். குறப் பாவை - குறப்பாவாய்—தம்பிரான் புலியூர் மறப்பான் அகிப்பது ஓர் தீவினை வந்திடின - தம்பிரானது புலி யூரை மறக்கக்கூடுவதொரு தீவினைவினைவுவருமாயின்—சென்று சென்று பிறப்பான் அகிப்பினும் - பலயோனிகளினுஞ் சென்று சென்று பிறக்கக்கூடினும்—பின்னுந் துன்னத்தாகும் பெற்றியர் - பின்னுஞ்சென்று சேர்த்தகுந் தன்மையையுடையவர்—நின் குழல் வேங்கைப் போதொடு கோங்கம் விராய் - நின் குழலின்கணுண்

டாகிய வேங்கைப்புவோடு கோங்கம்புவைவிரவி—நடப் பாடலம் புனைவார் நினைவார் - தேனையுடைய பாடிரிமலரைப் புனைவாராக நினைவாரின்றார். எ - று.

புனைவாரென்னு முற்றுச்சொல் செய்வெனெச்சமாகத் திரித்துரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலை நினைவாரின்றாரென்றுரைப்பினு மமையும். நினைவாரென்று மெதிர்காலத்து முற்றுச் சொல் நிகழ்காலத்துக்கண் வந்தது. கோங்கம்புவிராயப் பாடலம் புனைவார் நினைவாரென்றதனான், நீரிலாற்றிடை நின்னொடு செல்ல வுற்றாரென்பது கூறினளாம். புலியூரை யுணர்ந்தார்க்குப் பின்னை மறத்த லரிதென்னுங்கருத்தான், மறப்பானடுப்பதொர் திவினை வந்திடினென்றாள். புலியூரை யொருகாலுணர்ந்த துணையானே பிறவி கெடுமன்றே; அவ்வாறன்றி யதனைமறந்தவாற்றானே பிறக்கக் கூடினுமென்னுங் கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினுமென்றாள். அலர்நாணி உடன்போகாது ஈண் டிற்செறிக்கப்பட்டு அவரை யெதிர்ப்படாதிருத்தல் அன்பன்றென்னுங் கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினும் பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியரென்றாள். பெற்றியரென்பதனை வினைச்சூழிப்பு முற்றுகவுரைப்பினு மமையும். உன்னத்தகும் பெற்றியரென்பதாஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகள் உடன்போக்கு நேர்ந்தமை யுணர்ந்துதல். (உ0நி)

துணிவொடுவினாவல்.

துணிவொடு வினாவலென்பது தலைமகனினையு கேட்ட தலைமகள் அவனினையின்படியே துணிந்து நின்று, இந்நீரில்லாத வெய்யகரத்தே யிப்பொழுதிவர் நமமையுடன்கொண்டு போகக்கூக காரணமென்னோவெனத் தோழியை வினவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நிழற்றலைநீநெநிநீரில்லைகானமோரிசுத்து
மழற்றலைவெம்பாற்றென்பரென்னோதில்லையம்பலத்தான்
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகள்சுப்பக்கல்லாதவர்போற்
குழற்றலைச்சொல்லிசெல்லக்குறிப்பாகுங்கொற்றவர்க்கே.

சிலம்பன்றுணிவொடு செல்கரநினைந்.

கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது.

இ - ள். நிழல் தலை நீ நெநி நீர் இல்லை - நிழலிடந் திந்தவழி நீருடைத்தன்று—ஒரி கழ்த்தும் கானகம் அழல் தலை வெம்பரற்று என்பர் - இரும்புங்குமுண்டாகிய ஒரி உப்பிடுக்காடு அழகுதி

போலுதுதியையுடைய வெய்ய பரலையுடைத்தென்று சொல்லுவார்—தில்லை அம்பலத்தான் கழல் தலை வைத்துக்கைப் போதுகள் கூப்பக் கல்லாதவர் போல் - தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுளது கழல்களைத் தந்தலைமேல்வைத்துக் கையாகிய போதுகளைக்கூப்பப் பயிலாதவரைப்போல இத்தன்மைத்தாகிய நெறிக்கண்—குழல் தலைச்சொல்லி - குழவிடத்துச் சொற்போலுஞ் சொல்லையுடையாய்—நம் கொற்றவர்க்கு செல்ல குறிப்பு ஆகும் என்னோ - நம் கொற்றவர்க்குச் செல்லக் குறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்னோ! எ - று.

நீரில்லையென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீரவாய் நெறியென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாயின. நெறிக்கணீரில்லையென விரிப்பினுமமையும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி; அந்நெறி நீருடைத்தன்று; கானகமெங்குமோரிகூப்பிடும்; அக்கானகம் அழற் தலை வெம்பரலையுமுடைத்து என்றுரைப்பினு மமையும். இப் பொருட்குக் கானகமோரிகத்து மென்பதற்கு நெறிநீரில்லையென்றதற் குரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்பாடி அழுகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல்.

(20௬)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது இப்பொழுதவர் போகைக்குக் காரணமென்னோவென்று கேட்ட தலைமகளுக்கு நீங்கள் உடம்பு முயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றியமையீராயினீர்; இத்தன்மைத்தாகிய துங்காதலையறிந்து வைத்தும் அவற்குவருமேதம் நினதென்றஞ்சி யானவரை வரவுவிலக்குவேன்; அவனுமவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன் முதலாகிய வெல்லாவற்றைப் பினக்கு முலைப்பரிசும் பெறினும் நமர் நின்னைக்கொடார்; சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீரருஞ்சரம் போகைக்குக் காரணமென்று தோழி தலைமகனது போக்கறிவியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காயமுமாவியுநீங்கள்சிற்தம்பலவன்கயிலைச்
சீயமுமாவும்வெரீஇவரலென்பல்செறிதிரைநீர்த்
தேயமுமாயும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பிற்
றேயமுநாடுமில்லாச்சரம்போக்குத்துணிவித்தவே.

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளதியவுரைத்தது.

இ - ன். நீங்கள் காயமும் ஆவியும் - நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரையொருவரின்றி யமையாதவன்பையுடையீர்—

அற்றம்பலவன் கயிலைச் சீயமும் மாவும் வெரீஇ வரல் என்பல் இத்தன்மைத்தாகிய நுங்காதலைநினைபாது சிற்றம்பலத்தான் ஈகலையிற சீயத்தையும் அல்லாத சொடுவிலங்கையுமஞ்சி யானவனை வரற்பாலையல்லையென்று கூறுவேன்—செறி திரை நீர்த் தேயமும் மாவும் பெறினும் நமர் கொடார் - அவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கிய திரைகளையுடைய கடலாற்குழப்பட்ட இடநிலத்தையும் பொன்முதலாகிய வெல்லாவற்றையும் பெறினும் நமர் நினைக்கொடார்கள், அதனால்—தேயமும் நாரும் இல்லாச் சுரம் போக்குத் துணிவித்த செப்பில் இன்ன - நீரு பக்கள் வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப் போதலைத்துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனவன்றோ? - ஈ - று.

நீங்கள் காயமுமாவியும்போல வின்றியமையாமையின் அவற்கு வருமேத நினதென்றஞ்சி அவன் வரவு விலக்குவேனென்ற ளாக வுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பது பாடமாயின், துணிவித்ததனைச் செப்பினின்னவெனக் கூட்டியுரைக்க. அறிய - இன்ன காரணத்தானென்றறிய. மெய்ப்பாடு பெருமிகம். பூன் உடன்போக்கு மாட்சிமைப்படுத்தல். (உ௦௭)

நாணிழந்துவருந்தல்.

நாணிழந்து வருந்தலென்பது உடன்கொண்டு போகைக்குக் காரணங்கேட்ட தலைமகள், ஒருநாளுமென்னை விட்டு நீங்காது என்னுடனே வளர்ந்த பொலிவுடைத்தாகிய நாண் கற்பினெதிர் நீற்கமரட்டாது தன்னைவிட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக; மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுங் குடியிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப் பிரிவாற்றாமையான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மற்பாய்விடையோன்மகிழ்புலியூரென்னெடும்வளர்ந்த
பொற்பார் திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்து நுந்தக்
கற்பார்கடுந்சால்கல்கிப்பறித்தெறியக்கழிக
அற்பாற்பிறவற்கவேழையர்வாழியெழுமையுமே.

சற்புநாணினு முற்சிற்றந்தமையிற்
சேனெறிசெல்ல வானுதறுணிந்தது.

இ - ள். மல் பாய் விடையோன் மகிழ் புலியூர் - வளத்தை யுடைய பாயும்விடையையுடையவன் விரும்பும்புலியூரில்—என் னெடும் வளர்ந்த பொற்பு ஆர் திருநாண் - என்னேடுந்தோன்றி என்னோடொக்கவளர்ந்த பொலிவார்ந்த திருவையுடையநாண்—

பொருட்பர் விருப்பப் புகுந்து துந்த - பொருட்பர்மேல் உன்னை
த்த விருப்பம் இடையேபுகுந்து தள்ள நின்றகிலேகுலைந்து—கற்பு
ஆர் கடுங் கால் கலககிப பறித்து எறிய-கற்பாகிய நிறைந்த ஷடப
காறறலைத்துப் பிழைகி என்வயிற்கிடவாமைப் புறத்தெறி! --கழிச-
என்னைக்கழிவதாக—எனையர் எழுமையும் இறபால் பிறவறக-இனி
மகளிரா எழுபிறப்பின் கண்ணுங் குடியிறபிறவாதொழிக. ௭ - ௩.

நாண்கழிகவென விபையும். வாழி அசைநிலை. கற்பாங் கடுங்
காலென்பதூஉம் பாடம். முறசிறந்தமையின் - முன்னெண்ணச்
சிறந்தமையின். மல்லல மல்லெனக் கடைக்குறைந்து நின்றது.
மெய்ப்பாடி அது. பயன் உடன்போக்கு வலித்தல். (௨௦௮)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

துணிவெடுத்துரைத்தலென்பது தலைமகளைக் கற்புவழி நிறுத
திச்சென்று, நின்னோடு போதுமிடத்து நீ செல்லுங்கற்குரம் அவ
ளது சிறந்திக்கு நற்றளிராம்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு
அவடுணிவெடுத்ததுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செயுள்—

கம்பஞ்சிவந்தர லந்தரானாகநுத்திதில்லை
கம்பன்சிவநகர்நற்றளிர்கற்குரமாகுநம்பா
வம்பஞ்சியாவம்புகநிகநீண்டரிசிற்துகண்ணுள்
செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடிக்கே.

செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ௭. நம்பா - நம்பா—அம்பு அஞ்சி ஆவம் புக மிக நீண்டு
ஆரி சிறந்து கண்ணுள் - அம்புகளஞ்சித் துணியிற்புக்கொளிப்ப மிக
நீண்டு செவ்வரி சிதறிய கண்களையுடையாளுடைய—செம்பஞ்சி
யின் மிதிக்கின் பதைக்கும் மலர்ச்சீறடிக்கு - செம்பஞ்சியின் மிதி
ப்பினுநடுங்கும் மலர்போலுஞ் சிறிபவடிக்கு—கல் சுரம் நல் தளிர்
ஆகும் - நீசெல்லுங் கல்லையுடையசுரம் நல்லதளிர்ராம்போலும்,
இவளது துணிவிருந்தவாற்றான். ௭ - ௩.

கம்பம் சிவந்த சலந்தரன் ஆகம் கறுத்த - அச்சத்தால்வரு
நடுக்கத்தைவெருண்ட சலந்தரனதாகத்தை முனிந்த—தில்லை நம்
பன் சிவநகர் நல் தளிர் - தில்லையினம்பனது சிவநகரின் நற்றளிர்
ரெனக்கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒரு நிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற
பதைக்கும் மலர்ச்சீறடியென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு நின்

றன; இதனை யதிகாரப் புறனடையாற்கொள்க. அரிசிந்து கண்ணு ளது என்னுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாத விடத்துத் தொக்கு நின்றதெனினு மமையும். அரிசிந்து கண்ணுள் மலர்ச்சீறடியென்று கூட்டுவாருமுளர். தொல்வரை - பெரியவரை. மெய்ப்பாடு அது. பயன் உடன்போக்கு வற்புறுத்தல். (உ௦௬)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங் கூறலென்பது துண்பெடுத்துரைத்த தோழி, தாழாது இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக; யானவனைக் கொண்டுவாரா நின்றேன்; நீ முன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிட த்து வந்து நில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த்
துன்னாதவர்வினைபோற்பரந்தோங்குமெனதுயிரே
யன்னாநும்பெறலாவியன்னாயுளாசையினாற்
பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாம்விழைபொங்கிருளே.

மன்னியவிருளிற் துன்னியகுறியிற்
கோங்கிவர்கொங்கையை நீங்குகொண்டென்றது.

இ - ள். எனது உயிரே அன்னான் அரும் பெறல் ஆகி அன் னாய் - எனதுயிரை யொப்பாளது அரியபெறுதலையுடைய ஆவி யையொப்பாய்—அருள் ஆசையினால் - நினதருண்மேலுள்ள வா சையால்—பொன் ஆர் மணி மகிழ்ப் பூ விழ யாம் விழை பொங்கு இருள் - பொன்போலும் நிறைந்த நல்ல மகிழின்பூவிழ அவைவி முகின்ற வோசையை நீசெய்யுங்குறியாக வோர்ந்து யாம் விரும்பு மிக்கவிருள்—முன்னோன் மணி கண்டம் ஒத்து - இக்காலத்துக் கருமயால் எல்லார்க்கு முன்னாயவனதழகிய மிடற்றையொ த்து—அவன் அம்பலம் தம்முடி தாழ்த்து உன்னாதவர் வினை போல் பரந்து ஓங்கும் - அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிகளைத்தாழ் த்து நினையாதவரது தீவினைபோலக் கருமையோடுபரந்து மிகும். எ - று.

ஆவியன்னாய் தருளென்னுரைப்பாருமுளர். மணிமகிழ் பூவிழ வென்பது பாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீ ர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னு மெழுவாயை யமைத்தனவாக வுரை க்க. இனித்தாழாதிவ்விருட்காலத்துப் போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கண்வரும் அரையிருட்கண்வந்து அக்குறியிடத்து

வில்லென்றுக் கூறினாள். தன்னியரு, - நீ முன்புவந்திலை
யெதிர்ப்பட்ட குறியிடம். மெய்ப்பாடி அது. பயன் குறியிட
முணர்த்துதல். (உக௦)

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்.

அடியொடு வழிநினைந்தவனுளம்வாடலென்பது தோழி குறி
யிடை நிறுத்திப் போகாதித்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தே நின்று,
அனிச்சப்பூப்போலும் அழகிய வடிகள் அழற்கடம்போது மென்
றால் இதற்கென்ன துன்பம் வந்தெனதுங் கொல்லோவெனத் தலை
மகளடியொடு தான் செல்லாநின்றவழி நினைந்து, தன்னுள்ளம்
வாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பனிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்குடும்பரன்புலியு
ரணிச்சந்திகழுமஞ்சீரடியாவவழல்பழுத்த
கணிச்செந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்ற
வினிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே.

நெறியுறுகுழலியொடு நீங்கத்துணிந்த
உறுசுடர்வேலோ னுள்ளம்வாடியது.

இ - ன். பனிச் சந்திரனொடு பாய் புனல் குடும் - குளிர்ச்சி
யையுடைய மதியோடு பரந்த புனலையுடைய கங்கையைச்சுடும்—
பரன் புலியூர் அனிச்சம் திகழும் அம் சீரடி - பரனது புலியூரில்
அனிச்சப்பூப்போலும் அழகிய சிறியவடிகள்—ஆவ-அன்னே—அழல்
பழுத்த கணிச் செந்திரள் அன்ன - தீப்பழுத்த பழத்தினது சிவ
ந்த திரள்போலும்—கல் கடம் போந்து கடக்கும் என்றால் - கற்
றிரளையுடையகாட்டை இங்குநின்றும் போந்துகடக்குமாயின்—
சந்த மேகலையாட்கு இனிப் புகுந்து எய்துவது என்கொல் - நிறத்
தையுடைய மேகலையையுடையாட்கு இனி யென்காரணமாகவந்
தெய்துந்துன்பம் வேறென்! எ - று.

ஆவ இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடி அமுலை. பயன் நெஞ்
சோடுசாவுதல். (உகக)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது தலைமகன் குறியிடைநின்று,
அடியொடு வழிநினைந்து, தன்னுள்ளம் வாடாநித்ப, அந்நிலைமைக்
கண், நின்னுள்ளத்துக் கருதியதனை இப்பொழுது நினக்குத் தெய்
வந் தாரா நின்றது; என்றோழியையுங் கொண்டுவந்தேன்; நீ யிவ

ளேக் கைக்கொள்ளெனத் தோழி தலைமகளைக் கொண்டுசென்று
அவனோடு கூட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வைவந்தவேலவர் சூழ்வரத்தேர்வரும்வள்ள லுள்ளர்
தெய்வந்தருமிருநீங்குமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின்
டைவந்தகோன்றில்லைவாழ்த்தார்மனத்தின்வழுத்துநர்போன்
மொய்வந்தவாவிதெளியுந்துயி லுமிம்முதெயிலே.

வண்டமர் சூழலியைக்
கண்டுகொள் கென்றது.

இ - ள். செழுமிடற்றின் மை வந்த கோன்றில்லை வாழ்த்தார்
மனத்தின் - வளவியமிடற்றின்கட் கருமையுண்டாகிய கோனது
தில்லையை வாழ்த்தாதாருடைய மனம்போல—முழுதும் இருள்
தூங்கும் - உலகமுழுதும் இருள்செறியாநின்றது—வழுத்துநர்
போல் - அத்தில்லையை வாழ்த்துவாருடைய மனம்போல—மொய்
வந்த வாவி தெளியும் - பெருமையுண்டாகிய பொய்கைகள் கலக்க
மற்றுத் தெளியாநின்றன—இம் மூதெயில் துயிலும் - இம்முதிய
புறம் துயிலாநின்றது, அதனால்—வை வந்த வேலவர் சூழ்வரத் தேர்
வரும் வள்ளல் - கூர்மையுண்டாகிய வேலையுடைய ஷீனையர்சூழத்
தேரின்சண்வரும் வள்ளலே—உள்ளம் தெய்வம் தரும் - நினதுள்
ளத்துக் கருதியதனைத் தெய்வம் இப்பொழுதே நினக்குத்தரும்;
என்றோழியையுங் கொணர்ந்தேன்; காண்பாயாக. எ - று.

வள்ளலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்ததெனக்கொ
ண்டு, வள்ளலதுள்ளமென்று விரித்துரைப்பினுமமையும். சூழ்வ
ரத் தோவருமென்று பாடமோதி ஊர்காக்குமினையர் ஊரைச்சூழ்
வரும் வரவுமினி யொழியுமென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி
பெருமதம். பயன் தலைமகளைத் தலைமகனுடன்படுத்தல். (உகஉ)

ஓம்பிடுத்துரைத்தல்.

ஓம்பிடுத்துரைத்தலென்பது கொண்டுசென்றுய்த்து இருவ
ரையும் வலஞ்செய்து நின்று, மறை நிலைநிரியினும் கடன் முழு
தும்வற்றினும், இவளிடத்து நின்னருடிரியாமற் பாதுகாப்பாயெ
னத் தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக் கோம்பிடுத்துரையாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பறந்திருந்தும்பரபைதப்பப்படரும்புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன்னுறத்துச்சிலம்பா
வறந்திருந்துன்னருளம்பிறிதாயினருமறையின்
நிறந்திரிந்தார்கலியும்முற்றும்வற்றுமிச்சேணிலத்தே.

தேம்படு கோதையை
யோம் படுத்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—இருந்து உம்பர் பதைப்பப் பறந்து படரும் புரம் கரப்ப - இருந்து உம்பரிடைவிடாது நடுங் கப் பறந்துசெல்லும் புரங்கள் கெட—சிறந்து எரி ஆடி தென் தில்லை அன்னாள் திறத்து-பொலிந்து எரியான் விளையாடுமவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையையொப்பாளிடத்து—அறம் திரு ந்து உன் அருளும் பிழிது ஆயின் - அறந்திருந்துதற்குக் காரண மாகிய உனதருளும் வேறுபடுமாயின்—இச் சேண் நிலத்து - இவ் வகன்றநிலத்து—அருமறையின் திறம் திரிந்து ஆர்கலியும் முற் றும் வற்றும் - அரிய மறைகளின் முறைமைபிறழக் கடலு மெஞ் சாது வற்றும். எ - று.

அறந்திரிந்தென்பது பாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையின் திறந்திரிந்தென மாற்றியுரைக்க. அறந்திரிந்தாற்போல நின்னரு ளும் பிறிதாயினென வொருசொல் வருவித்துரைப்பினுமமையும். அருமறையுமென்பதாஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் ஓம்படுத்தல். (உஉந்)

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

வழிப்படுத்துரைத்தலென்பது ஓம்படுத்துரைத்த தோழி, ஆய முமன்னையும் பின்வாராமல் இவ்விடத்தே நிறுத்தி இவ்வூரிடத்து ள்ள அலரையு மொருவாற்றானீக்கி யானும்வந்து நுங்களைக் காண் பேனாக; நீயிருந் திருவொடுசென்று தும்பதியிடைச் சேர்வீராமி னென இருவரையும் வழிப்படுத்துக் கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஈண்டொல்லையாயமுமௌவையுநீங்கவிவ்வூர்க்கவ்வைதீர்த்
தாண்டொல்லைகண்டிடக்கூடுததும்மையெம்மைப்பிடித்தின்
முண்டெல்லைதீரீன்பந்தந்தவன்சிற்தம்பலநிலவு
சேண்டில்லைமாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்க்கிருத்தகவே.

மதிநுதலியை வழிப்படுத்துப்
பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். எம்மைப் பிடித்து ஆண்டு - எம்மை வலிந்துபிடித் தாண்டு—இன்று எல்லை தீர் இன்பம் தந்தவன் சிற்தம்பலம் நிலவு - இன்று எல்லையைநீங்கிய விற்பத்தைத் தந்தவனது சிற்த ம்பலம் நிலைபெற்ற—சேண் தில்லை மா நகர்வாய் - சேய்த்தாகிய

தில்லையாகிய பெரியநகரிடத்து—திருத்தகச் சென்று சேர்து - நீர் பொலிவு தகச்சென்று சேர்வீராயின்—ஆயுழம் ஓளவையும் ஈண்டு நீங்க - ஆயுழமன்னையும் பின்வாராது இவ்விடத்தே நீங்க— இவ்வூர்க் கௌவை ஒல்லை தீர்த்து - இவ்வூரின் கணுண்டாகிய அலரை யொருவாற்றான் விரையநீக்கி—ஆண்டு நும்மை ஒல்லை கண்டிடக் கூடுக - யானாண்டிவந்து நும்மைவிரையக் காணக்கூடுவதாக. எ - று.

சேண்டில்லை யென்பதற்கு மதின் முதலாயினவற்றனுயர்ந்த தில்லையெனினு மமையும். ஒல்லைகண்டிடவென விகாரவகையான் வல்லெழுத்துப் பெறுதுநின்றது. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் அச்சந் தவிர்த்தல். (உகச)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது தோழியை விட்டு உடன் கொண்டுபோகா நின்ற தலைமகன் நின்னொடு சேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியை யுடைத் தாயிருந்தது; இனி நின்சேறடி வருந்தாமற் பையச் செல்வாயாக வெனத் தன்னாய வெள்ளத்தோடும் விளையாடுமாறுபோலத் தலைமகனை மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பேணத்திருத்தியசீறடிமெல்லச்செல்பேராவம்
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங்
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன்னுகானங்களே.

பஞ்சிமெல்லடிப் பனைத்தோளியை

வெஞ்சரத்திடை மெலிவகற்றியது.

இ - ன். பேராவம் பூண - பெரியவரவங்களைப் பூணும்வண் ணம்—திருத்திய பொங்கு ஒளியோன் புலியூர் புரையும் - அவற் றின் றீத்தொழிலைக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனது புலி யூரையொக்கும்—மாணத் திருத்திய வான் பதி இருமருங்கும் சே ரும் - மாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்து செய்யப்பட்ட பெரியவூர் கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந் திருக்கும்—முன்னு மன்னு கானங்கள் காணத் திருத்திய போ லும் - முன்னுளவாகிய காடிகள் நாஞ்சென்று காணும்வண்ணந் திருந்தச் செய்யப்பட்டனபோலும், அதனால்—பேணத் திருத்திய சீறடி - யான்விரும்பும்வண்ணங் கைபுணையப்பட்ட சிறியவடியை யுடையாய்—மெல்லச் செல் - பையச்செல்வாயாக. எ - று.

பேணத்திருத்திய சேறடியென்பது சினைமாகிய தன்பொருட் கேற்ற வகையடுத்து நின்றது. அரவத் திருத்தியவென வியையும். வரன்பதி சேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகளை யயர்வகற்றுதல். (உகரு)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

அடலெடுத்துரைத்தலென்பது மெல்லக்கொண்டு செல்லா நின்றவன், சேய்த்தாகச் சிலரை வரக்கண்டு தலைமகனஞ்சாநிற்பு, நினையன்மாராயின் அஞ்சுவேன்; அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டுவரினும் என்கையில் வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க் கிரை போதாது; இதனை யில்விடத்தே காண்பாயாக வென்று, அவளதச்சந்திரத் தன்னடலெடுத்த னுரைமாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிரைகூடினென்கை
வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தோ
னடித்தேரலரென்னவஞ்சவனின்னையரென்னின்மன்னுங்
கடித்தேர்குழன்மங்கைகண்டிடிவ்வின்னடோய்கனவரையே.

வரிசிலையவர் வருகுவரென்ப

புரிதருகுழலிக் கருளவனுரைத்தது.

இ - ள். நின் ஐயர் என்னின் - நினையன்மாராயின்—மன்னும் அம்பலத்தோன் அடித்தேரலர் என்ன அஞ்சுவன் - நிலைபெறுமம்பலத்தின்கண்ணனுடைய அடிகளை யாராய்ந்துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன், அல்லது—கொடித்தேர் - கொடியையுடையதேரும்—மறவர் குழாம் - வீரரதுதிரளும்—வெம் கரி நிரை - வெய்யகரிநிரையும்—கூடின் - அனைத்துந் திரண்டுவரினும்—என்கைவடித்து ஏர் இலங்கு எஃகின் வாய்க்கு உதவா - என்கையில் வடிக்கப்பட்ட டீம்குவிளங்காநின்ற எஃகினதுவாய்க்கு இரைபுதவமாட்டா—மன்னும் கடித்தேர் குழல் மங்கை - நிலைபெற்ற நறுநாற்றத்தை வண்டிகளாராய்ந்துவருங் குழலையுடைய மங்காய்—விண்ணோய் இக் கனவரைக் கண்டிடி - விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவரையிடத் தியான்செய்வதனைக் காண்பாயாக, எ - று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக் கிட்டினென்றுரைப்பினு மமை யும். அடித்தேர்பவரென்பது பாடமாயின், என்ன வென்பதனை உவமவுருபாக்காது இவரையடித்தேர்பவரென்று பிறர் கருதவெ

ன்றுரைக்க. கண்டிடி ரென்பதூஉம் பாடம். மன்னுங்கடி யென்ப தறகு வண்டென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர் வருகுவரென - வரிசிலையவர் வாராநின்றார் இவர் யாவரென. மெயப்பாடு பெருமிதம். பயன் தன்வலியுணர்த்தி யாறறுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமரெதிர்ப்படை தொடர்ந்து நிற்ப வழி வருவார் விலகங் வரைவித்துக்கொடுப்ப. என்னை “இடைச்சுர மருங்குன வடம ரெயறிக்—கடைக்கொண்டு பெயர்கலிற கலங் கஞ ரெயறிக்—கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட—வப்பாற பட்ட வொருதிறத் தானும்” * என்றார் தொல்காப்பியனார். (உஉசு)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது அடலெடுத்துரைத்து அச்சம் தீர்த்துக் கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறு கடந்துசென்று இப்பொழுதே நாமின்பப்பதி காணப் புகாநின்றேம்; இனி நமக் கொரு குறைவில்லை யெனத் தலைமகளது வழிவருத்தந்தீரக் கூறா நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்னேனருன்முன்னுமுன்னுவினையின்முனகர் துன்னு
மின்னுக்கடறிதிப்போழ்தேகடந்தின் றுகாண்டுஞ்சென்று
பொன்னுராணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வா
தென்னுவெனவுடையானடமாடுசிற்தம்பலமே.

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேலவ
னன்மன்னவ னயர்வகற்றியது.

இ - ள். முன்னேன் அருள் முன்னும் முன்னு - எல்லார்க்கும் முன்னுபவன தருளை முறபிறப்பின்கண்ணுநினையாத—வினையின் முனகர் துன்னும் இன்னாக் கடறு இது இப்பொழுதே கடறு - தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய்யும் பாலைநில மிகுனை யிப்பொழுதே கடந்து—பொன் ஆர் அணி மணி மாளிகைத் தென் புலியூர் - பொன்னிறைந்த வழகைபுடைய மணி யால் விளங்கும் மாளிகையையுடைய தென்புலியூர்க்கண்—புகழ்வார் தென்னு என உடையான் நடம் ஆடு சிற்தம்பலம் - புகழ்ந்துரைப்பார் தென்னனையென்று புகழ என்னையுடையான் நின்றுகூத்தாடுஞ் சிற்தம்பலத்தை—இன்று சென்று காண்டும் - இன்றுசென்றுகாண்பேம்; இதுவன்றோ நமக்குவருகின்றவின் பம்! எ - று.

தென்புலியூர்ச் சிற்றம்பலமென விளையும். உடையாரென் பது பாடமாயின், தென்னே யென்று புசுழ வொருசிதப்புடை யாரென்றுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை யயர்வகற்றுதல். அலங்காரம் கூற்றிடச் திருபொருட் கண் வந்தவுயர்ச்சி வேற்றுமை. (உ௧௭)

நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

நெறிவிலக்கிக் கூறலென்பது அயர்வகற்றிக்கொண்டு செல் லாதின்ற தலைமகளை, இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை; நீ தனியை; இவள் வாடினாள்; பொழுதுஞ் சென்றது; ஈண்டுத் தங்கிப் போவாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விடலையுற்றாரில்லைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பு
மடலையுற்றார்குழல்வாடினன்மன்னுசிற்றம்பலவர்க்
கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கன்சுருக்கிக்
கடலையுற்றாண்கடப்பாரில்லையின்றிக்கடுஞ்சுரமே.

சுரத்திடைக்கண்டவர் கடர்க்குழைமாதொடு
சுரத்தணிவில்லோய் தங்குகென்றது.

இ - ள். விடலை - விடலாய்—உற்றார் இல்லை - இனிச்செல் லுறொறிக்கண் நன்மக்களில்லை—வெம்முனை வேடர் - உள்ளார் வெயயமுனையிடத்து வேடரே—தமியை - நீதனியை—மென் பு மடலை உற்று ஆர் குழல் வாடினன் - மெல்லிய பூவினிதழைப்பொ ருந்தி நிறைந்த குழலையுடையான் வழிவந்த வருத்தத்தால் வாடி னாள்—மன்னு சிற்றம்பலவர்க்கு அடலை உற்றாரின் - நிலைபெற்ற சிற்றம்பலத்தையுடையவர்க் காட்படுத்தன்மையைப் பொருத்தின வர்களல்லாரைப்போல—எறிப்பு ஒழிந்து ஆங்கு அருக்கன் சுரு க்கிக் கடலை உற்றான் - விளக்கமொழிந்து அவ்விடத்து அருக்கன் தன் கதிர்களைச்சுருக்கிக் கடலைச் சென்றுற்றான்—இக் கடுஞ் சுரம் இன்று கடப்பார் இல்லை - இக்கடியசுரத்தை யிப்பொழுது கடப் பாருமில்லை; அதனாலிணித் தங்குவாயாக. எ - று.

வேடரொடு சாராத நன்மக்கள் இவர்க்கணியராதலின், அவ ரை உற்றாரென்றார். வேடரி லுற்றாரில்லைமென்று நன்றிசெய்யா ரென்பது பயப்பவுரைப்பினு மமையும். மடலென்றது தாழம்பூ மடலையென்பாரு, முளர். சிற்றம்பலவர்க்கென்னு நான்கனுருபு

பகைப்பொருட்கண் வந்தது. அருக்கன் பெருக்கியென்றும் பெருகி யென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமரபிற் கூறிற் றென்க. (உகஅ)

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர் மகிழ்தலென்பது நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந் தீர்ந்து ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செல்லா நின்ற இருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப் பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்றுபோலும்; அதுகிடக்க இதுதானின்புற வுடைத்தாகியதோர் நாடகச் சுவையுடைத்தா யிருந்ததென எதிர் வருவார் இன்புற்று மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அன்பனைத்தஞ்சொல்லிபின்செல்லுமாவனீடவன்றன்
பின்பனைத்தோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன்று
பொன்பனைத்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே
னன்பனைத்தண்ணறவுண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே.

மண்டழந் கடத்துக்

கண்டவ ருரைத்தது.

இ - ள். அன்பு அனைத்து அம் சொல்லி பின் செல்லும் ஆட வன் - சிறுபுறமும் அசைநடையுங்காண்டற்கு அன்பானனைத்து அழகிய சொல்லையுடையாளது பின்னே ஆடவனொருகாற் செல்லா நின்றான்—அவன்றன் பின் பனைத்தோளி நீடி வரும் - முன்செல் லநாணிப் புறக்கொடையும் வலிச்செல்வுக் காண அவனதுபின் னே வேய்போலுந் தோள்களையுடையாள் நெடும்பொழுது செல் லாநின்றாள்—இப் பெருஞ் சுரம் செல்வது அன்று - இருந்தவாற் றான் இவரதுசெயல் இப்பெரிய சுரத்தைச் செல்கையன்று— பொன்பனைத்தன்ன இறை உறை தில்லை - பொன்னொருவடிவு கொண்டு பெருத்தாற்போலு மிறை யுறைகின்ற தில்லைவரப் பின்—நன்பனைப் பொலி மலர்மேல் தண் நறவு உண் அளி போ ன்று - நல்லபணியிற் பொலிந்த மலரிடத்துக் குளிர்ந்த நறவையு ண்ட வன்குளையொத்து—ஒளிர் நாடகம் - இன்பக்களியான் மய க்கி விளங்குவதொரு நாடகம். எ - று.

பெருஞ்சுரஞ் செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ்சுரந் தொலை வதன்றெனினு மமையும். பொன்பனைத்தாற்போலுமிறையென்பா ருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ் செய்தலின், நாடகமென்றார். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி அமுலை. பயன் நெறிவுலக்குதல். ()

வழிவிளையாடல்.

வழிவிளையாடலென்பது கண்டவர்மகிழக் கொண்டுசெல்லா நின்றவன், நெறிசெல்வருத்தத்தி னெகிழ்த் த மேனியையுடைய நின்னைக் கண்டு கண்கடம்மாற் கொள்ளும் பயன் கொண்டனம்; இனிச் சிந்திருந்து இக்கடுங்கானகற் தண்ணெனுமளவுஞ் செவி நிறைய நின்மொழி பருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விளையாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின்
பண்கடமென்மொழியாரப்பருகவருகவிண்ணே
விண்கடநாயகன் தில்லையின்மெல்லியல்பங்கனெங்கோன்
றண்கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகந்தண்ணெனவே.

வன்றழங்கடத்து வழுவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விளையாடியது.

இ - ள். கண்டு - நெறிசெல்வருத்தத்தி னெகிழ்த் த மேனியையாகிய நின்னைக்கண்டு—கண்கள் தம்மால் பயன் கொண்டனம் - கண்களாற் கொள்ளும் பயன்கொண்டனம்—காரிகை - காரிகை நீர்மையாய்—இனி நின் பண்கடமென்மொழி ஆரப் பருக இன்னே வருக - இனிச் சிந்திருந்து நினது பண்ணினது முறைமையையுடைய மெல்லியமொழியைச் செவிரிதையப் பருகுவான் இவ்விடத்து வருவாயாக—விண்கள் தம் நாயகன் - விண்ணுலகங்கடம்முடைய தலைவன்—தில்லையில் மெல்லியல் பங்கன் - தில்லைக்கணுளாகிய மெல்லியல் கூற்றையுடையான்—எம் கோன் - எம்முடைய விதைவன்—தண்கடம்பைத் தடம் போல் கடுங்கானகம் தண்ணென் - அவனது குளிர்த் த கடம்பையிற் பொய்கை போலக் கடியகானகங் குளிருமளவும். எ - று.

தண்ணென் விண்ணேவருகவென வியையும், கடம்பை யென்பது ஒரு திருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற் கடுங்கானகங் குளிரும்வண்ணம் நின்மொழியைப் பருகவென்று கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். (௨௨௦)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமை கூறலென்பது இருவருந் தம்முளின்புற்றுச் செல்லாநின்றமை கண்டு, இனிச் சிந்தி நெறிசென்று அக்குன்றத்தைக் கடந்தால் நும்புதியாகிய நகர் விளங்கித் தோன்றாநிற்கும்; அத்

அவையுங் கடிது செல்வீராமினென எதிர்வருவார் அனர் நகர
மெய்மை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மின்றங்கிடையொடுநீனியன் தில்லைச் சிற்றம்பலவர்
குன்றங்கடந்துசென்றானின் றுதோன்றுங்குருடக்கமலந்
தன்றங்கிடங்குந்துறை துறைவள்ளைவெள்ளைநகையார்
மன்றங்கடையுடமுட்புடைசூழ்தருசேணகரே.

வண்டமர் குழலியொடு

சண்டவ ருரைத்தது.

இ - ள். மின் தங்கு இடையொடு - மின்போலுமிடையை
புடையாளோடு—நீ வியன் தில்லைச் சிற்றம்பலவர் குன்றம் கட
ந்து சென்றால் - நீயகன்ற தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையுடையவரது
குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாற் சிறிதுநெறியைச் சென்றல்--குருடக்
கமலம் துன்று அம் கிடங்கும் - நிறத்தையுடைய தாமரைப்பூ
நெருங்கிய அழகியகிடங்கும்—வள்ளை வெள்ளை நகையார் துறை
துறை சென்று அங்கு அடை தடமும் - வள்ளைப் பாடலைப்பாடும்
வெள்ளை முறுவலையுடையமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுந்
சென்று அவ்விடத்துச்சேரும் பொயகைகளும்—புடை சூழ்தரு
சேண் நகர் - பக்கத்துச்சூழ்ந்த அத்தில்லையாகிய வுயர்ந்தநகர்—
நன்று தோன்றும் - இடையறாதுதோன்றும்; அத்துணையுங் சட்டிது
விடவாயாக. எ - று.

சுழலியொடு சண்டவர்-சுழலியொடு தலைமகனைக் கண்டவர்.
மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் இடமணித் தென்றல். (உஉக)

ந க ர் க ா ட் ட ல்.

நகர்காட்டலென்பது நகரணிமை கூறக்கேட்டு இன்புறக் கொ
ண்டிசெல்லாநின்ற தலைமகன், அன்னந்துன்னிப் பிறையணிந்து
ஆலத்தையுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிநூலங்க மதில் தோ
ன்றி நின்ற அப்பெரிய நகர்காண் நம்முடைய நகராவதெனத் தலை
மகளுக்குத் தன்னுடைய நகர் காட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மின்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டி ரைவிரிப்பப்
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர்
மின்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய்
மின்போனடையன்னந்துன்னிமுன்றோன்றுநன்னீணகரே.

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்

தடங்கிடங்குழுத் தன்னகர்காட்டியது.

இ - ள். நின் போல் நடை அன்னம் துன்னி - நின்னடை போலு நடையையுடைய அன்னங்கின்னி—மன்போல் பிறை அணி மாளிகை சூலத்தவாய் - மன்னனைப்போலப் பிறையையணிந்த மாளிகைகள் அவனைப்போலச் சூலத்தவமாய்—முன் தோன்று நல் நீள் நகர் - முன்றோன்றுகின்ற நல்ல பெரியநகர்—மடவாய் - மடவாய்—மின் போல் கொடி நெடுவானக் கடலுள் திரை விரிப்ப - ஒளியானும் துடக்கத்தானும் மின்னையொக்குங் கொடிகள் பெரியவானமாகிய கடலுட் டிரையைப்பரப்ப—பொன் புரிசை வடவரை காட்டப் பொலி புலியூர்—பொன்னுணியன்ற புரிசை மேருவைக்காட்டப் பொலியும் புலியூர்காண்; தொழுவாயாக. எ - டு.

போலென்பது அசைநிலை. நிறத்தாற் பொன்போலும் புரிசையென்பாருமுளர். சூலத்தவாயென்னுஞ் சினைவினையெச்சம் முன்றோன்றுமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது. துன்னியென இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்தின்மேலேறி நின்றது. (உஉஉ)

பதிபரிசுரைத்தல்.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது நகர் காட்டிக்கொண்டு சென்று அந்நகரிடைப்புக்கு அவ்விடத்துள்ள குன்றுகள், வாடிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி இவையெல்லாம் தனித்தனி காட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமான் பதிபரிசு காட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செய்குன்றுவையிவைசீர்மலர்வாவிவிசும்பியங்கி
நைகின்றதிங்கனெய்ப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கரைங்கும்
பொய்குன்றவேதியரோதிடமுந்திபிந்திடுமு
மெய்குன்றவார்சிலையம்பலவற்கிடமேந்திழையே.

கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

இ - ள். உவை செய் குன்று - உவை செய்குன்றுகள்—இவை சீர் மலர் வாவி - இவை நல்லமலரையுடைய வாடிகள்—அவை விசும்பு இயங்கி நைகின்ற திங்கள் எய்ப்பு ஆறும் பொழில் - அவை விசும்பின்கணியங்குதலான் வருந்துந் திங்கள் அயர்வுயிர்க்கும்பொழில்கள்—உந்திடம் ஞாங்கர் எங்கும் பொய் குன்ற வேதியர் ஒதிடம் - உவ்விடம் மிசையெங்கு மூலகத்திற் பொய்முதலாகிய குற்றங்கெட மறையவர் மறைசொல்லுமிடம்—ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—இந்திழும் எய் குன்ற வார் சிலை அம்பலவற்கு இடம் ;

இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய சூன்மமாகிய நீண்டவிலை யுடைய அம்பலவர் கிருப்பிடம்; இத்தன்மைத்திவ்வூர். எ - று.

இவையென்பது தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவை யென்பது முன்னின்றவற்றிற் சிறிது சேயவற்றை. அவையென்பது அவற்றி னுஞ் சேயவற்றை. முன் சொல்லப்பட்டவையே யன்றி இதனை யுங் கூறுகின்றேனென்பது கருத்தாகலின், இந்திடமுமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. உந்திடம் இந்திடமெனச் சுட்டிது திரிந்து நின்றன. பண்ணிவர்மொழி-பண்போலுமொழி. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி பெருமிதம். பயன் இடங் காட்டுதல். (௨௨௩)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது இருவரையும் வழிப்படுத்திவந்து பிரி வாற்றுகவலாரின்ற தோழியை, எம்பிள்ளை எங்குற்றது? நீ கவலா நின்றாய்; இதற்குக்காரண மென்னோவென்று வினாவிச் செவிலி தலைமகளைத் தேடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினொல்கிமென்மான்விழித்துக்
சூயிலெனப்பேசுமெங்குட்டனெங்குற்றதென்னெஞ்சகத்தே
பயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன் தில்லைப்பல்பூங்குழலா
யயிலெனப்பேருங்கண்ணையென்கொலாமின்றயர்கின்றதே.

கவலையுற்ற காதற்றோழியைச்
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவினாது.

இ - ள். மயில் எனப் பேர்ந்து - மயில்போலப் புடைபெயர் ந்து—இள வல்லியின் ஒல்கி - இளைய கொடிபோலறுடங்கி—மெல் மான் விழித்து - மெல்லிய மான்போல விழித்து—சூயில் எனப் பேசும் எம் குட்டன் எங்குற்றது - சூயில்போலச், சொல்லும் எமது பிள்ளை யாண்டையது—என் நெஞ்சகத்தே பயில் என - என்னெ ன்சின்கண்ணே தனக்குப் பயிற்சியென்று பலர் சொல்லும்வண் ணம்—பேர்ந்து அறியாதவன் தில்லைப் பல் பூங்குழலாய்—என்னெ ன்சினின்று நீங்கியறியாதவனது தில்லையிற் பலவாகிய பூக்களையு டைய குழலையுடையாய்—அயில் எனப் பேரும் கண்ணாய் - வேல் போலப்பிறமூக் கண்ணையுடையாய்—இன்று அயர் கின்றது என் கொலாம் - நீ யின்று வருந்துகின்றதென்னோ? எ - று.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சகத்தே பயிலெ னப் பேர்ந்தறியாதவனென்பதற்கு என்னெஞ்சின் கண்ணே நீ

பயிலவேண்டுமென்றொருகால் யான் கூறப் பின்னீங்கியறியாதவ
னென்றுரைப்பினு மமையும். கண்ணிக்கென்பது பாடமாயின்,
அவள் காரணமாகப்போலும் இவள் வருந்துகின்றதென்று உடத்
துணர்ந்து அவட்கு நீ வருந்துகின்ற தென்னென வினாவிற்றுக
வுரைக்க. மெய்ப்பாடி மருட்கை. பயன் தலைமகட்குற்றதுணாதல்.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடு நிற்றலென்பது தேடாரின்ற செவிலிக்கு, நீ
போய வினையாடச்சொல்ல யாங்கள் போயு, தெய்வக் குன்றிட
த்தே யெல்லாருமொருங்கு வினையாடா நின்றேமாக, அவ்விடத்
தொரு பெரியோன் வழியே தார்க்குடிப்போயினான்; அந்நைக்கண்டு
நின் மகள் இத்தாரைடென்பாவைக்குத் தாருமென்றான்; அவனும்
வேண்டியது மருது கொடுப்பானாதலிற் பிற்றொன்று சிந்தியாது
கொடுத்து நீங்கினான்; அன்றறியாப்பருவத்து நிகழ்த்ததனை “உற்று
ர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்—கொண்டார்க் குரியர் கொடுத்
தார்” என்பதனை யின்றுட்கொண்டாள் போலும்; யானித்து
லையு மறிவேனென்று உடன்போக்குத் தோன்றக்கூறி, தோழி
அறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த்தில்லையாவருக்கும்மெளிதாந்
தாளரிக்குன்றிற்றன்பாவைக்குமேவித்தழறிகழ்வேற்
கோளரிக்குந்நிகரன்னொரொருவர்குருஉமலர்த்தார்
வாளரிக்கண்கொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுதலே.

சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகிளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.

இ - ள். ஆள் அரிக்கும் அரிதாய் - ஆட்செய்தல் அரிக்குமரி
தாய்—தில்லை யாவருக்கும் எளிதாம் தாளர் இக்குன்றில் - அவ்
வாட்செய்தல் தில்லைக்கணெல்லார்க்கு மெளிதாந் தானையுடையவ
ரது இம்மலையிடத்து—தழல் திகழ் வேல் கோள் அரிக்கு - தழல்
விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல்ல அரிமாவிற்கு—நிகர் அன்
னார் ஒருவர் குருஉ மலர்த் தார் - மறுதலைபோல்வாரொருவரது
நிறத்தையுடைய மலரானியன்றதாரை—வாள் அரிக் கண்ணி எம்
வாள் றுதல் - வாள்போலுஞ் செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளா
கிய எம்முடையவாணுதல்—வண்டல் ஆயத்துத் தன்பாவைக்கு
மேவிக் கொண்டாள் - வண்டலைச்செய்யு மாயத்தின்கண்ணே
தன்பாவைக்கென்று அமர்ந்துகொண்டாள். இத்துணையுமறிவேன்.
எ - று.

ஆளரி ஒருகால் நரசிங்கமாகிய மாலெனினுமமையும். கோள்
ரிக்கு நிகரன்னாரென்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாகிய அந்தன்மை
பெரெனினுமமையும். இக்குன்றின்கண் வண்டலாயத்துமேவிக்கொ
ண்டாளெனவியையும். தாளரிக்குன்றினென்றதனான், இது தெப்
வந்தரவந்ததென்றும், பாவைக்கென்றதனான் அறியாப் பருவமெ
ன்றும், கோளரிக்கு நிகரன்னாரென்றதனான் இவட்குத் தக்காரெ
ன்றார், மேவியென்றதனான் பயிர்ப்பு நீங்கிற்றென்றும், தாரென்ற
தனான் மெய்யுற்றதனோடொக்குமென்றும் கூறினாாம். மெய்ப்
பாடி பெருமிதம். பயன் உடன்போக்குணர்த்துதல். (உஉரு)

கற்புநிலைக்கிரங்கல்.

கற்புநிலைக்கிரங்கலென்பது தோழி யறத்தொடுநிற்பக் கேட்
டசெவிவி இல்தறமாயினும் இவள் பருவத்திற்குத்தகாது; அதுகிட
க்க, இலியவளுக்கு நன்மையாவது அவளை வழிபடுவதல்லது பிறி
தில்லையெனக் கற்புநிலைக்கிரங்கா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்னுதக்கன்முத்திக்
கெடுத்தான்கெடலிறொல்லோன்நிலைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுத்தான்குடைந்தன்றமுங்கவழுங்கித்தழீஇமகிழ்வுற்
பெடுத்தாற்கினியனவேயினியாவனவெம்மனைக்கே.

விற்புரைதுதலி கற்புநிலைகேட்டுக்

கோடாயுள்ள நீடாயமுங்கியது.

இ - ள். வடுத்தான் வகிர் மலர் கண்ணிக்குத் தக்கின்னு - அற
மேயாயினும் வடுத்தான் வகிரப்பட்டாற்போலும் மலர்ந்த கண்
னையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது; ஆயினும்—எம் அனை
க்கு இனி ஆவன-எம்மனைக்கு இனி நம்மாற்செய்யத்தகுவன—எடு
த்தாற்கு இனியனவே - எடுத்தாற் கினியனவே; வேறில்லை. எ - று.

தக்கன் முத்திக் கெடுத்தான் - தக்கனது முத்தியைக்கெடுத்த
வன்—கெடல் இல் தொல்லோன் - ஒருஞானனுங் கேடில்லாத
பழையோன்—தில்லைப் பல் மலர் கேழ் கிளர - அவனது தில்லைக்
கட் பலவாகியமலர் நிறங்கிளர—மடுத்தான் குடைந்து அன்று
அழுங்க - மடுவைத்தான் குடைந்து அனுகெடப்புக—அழுங்கித்
தழீஇ மகிழ்வுற்று எடுத்தாற்கு - அதுகண்டிரங்கி யணைத்து இவ்வா
றுதவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெடுத்தாற்கெனக் கூட்டுக.

தில்லைக்கணெடுத்தாற் கெனவியையும். வகிர்மலர்கண்ணி யெ
ன்புழிச் செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார். வகிரெ

ன்னுமுவமவினை ஒற்றுமை நயத்தால் உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறி நின்றது. தானென்பதனை அசைநிலைபாக்கி வடுவகர்போலும் கண்ணென்றுரைப்பாருமுளர். நீடாயமுங்கல்-நெடிநாயமுங்கல். மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்த அழகை பயன தல்மகனது சற்பினைப் பாராட்டி ஆற்றுமை நீங்குதல். (உஉக)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைக்கலென்பது கற்புநிலைக் கிரங்காரின்ற செவிலி, நெருநலைநாள் முறுவலைத்தந்து முலைமுழுவித்தருவி சிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்றம் வலியகாட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும் இதனையப்பொழுதே யறியப்பெற்றிலேனென்று அவணிலே நினைந்து கவலாநிறதல். அதற்குச்செய்யுள்—

முறுவலக்காறந்துவந்தென்முலைமுழுவிந்தமுனிச்
சிறுவலக்காரங்கள்செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சிதைபந
தெறுவலக்காலனைச்செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்திய
ருறுவலக்கானகந்தான்படர்வானுமொளியிழையே.

அவணிலே நினைந்து
செவிலி கவன்றுது.

இ - ள். ஒளி இழை - ஒளியிழை—அக்காலத்து முறுவல்தந்து - உள்ளத்தொன்றுடையளாதலின் அக்காலத்துமுறுவலையெனக்குத்தந்து—வந்து என் முலை முழுவித் தருவி - வந்து எனது முலையைமுத்தங்கொண்டு என்னைப்புல்லி—சிறு வலக்காரங்கள்செய்த எல்லாம் - அவ்வாறு சிறியவிரகுகள் செய்தவெல்லாம்—முழுதும் சிதைபந் தெறு வலக் காலனைச் செற்றவன் சிற்றம்பலம் சிந்தியார் - எல்லாப்பொருளும்ழிய வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதாதார்—உறு வலக்கானகம் தான் படர்வான் ஆம் - சேரும் வலியகாட்டைத் தான் செல்லவேண்டிப்போலும்! அக்காலத்திஃதறிந்திலேன்! எ - று.

எனக்கு வெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வன செய்தாளென்னுங் கருத்தான் வலக்காரமென்றான். குறித்துணர்வார்க்கு வெளிப்படுமென்னுங் கருத்தாம் சிறுமைப்படுத்தாள். தெறும் வெற்றியையுடைய காலனைனினுமமையும். (உஉஎ)

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது நிலைமை நினைந்து கவலாநின்ற செவிலி, அணிச்சப்பூமேன் மிதிப்பினும் ஆற்றாது பதைத்தப்

பொங்காநின்ற வடிகள் இன்று செறிந்த பரலையுடைய காட்டின்
கட் பாவியவாறென்னோவென அவளடி நினைந் திரங்காநின்றல்
அதற்குச்செய்யுள்—

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர் தில்லைத்தண்ணனிச்சப்

பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநங்காயெரியுந்

நிமேலயில்போற்செறிபாற்கானிற்சிலம்படிபா

பாமேநடக்கவருவினையேன்பெற்றவம்மனைக்கே.

வெஞ்சரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுஞ்

செவிலிநினைந்து கவலையுற்றது.

இ - ள். தாமே தமக்கு ஒப்பு மற்று இல்லவர் தில்லை - தாமே
தமக்கொப்பாக வேறேரொப்பில்லாதவரது தில்லையில்—தண்
அனிச்சப் பூமேல் மிதிக்கின் பதைத்து அடி பொங்கும் நங்காய் -
குளிர்ந்த வனிச்சப்பூவின்மேன் மிதிப்பினும் நடுங்கித் தன்னடி
கள் பண்டு கொப்புட்கொள்ளும் நங்காய்—எரியும் நிமேல் அயில்
போல் செறி பரல் காணில் - எரியாநின்ற தீயின்மேற்பதித்த வேல்
போலச் செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கண்—சிலம்பு அடி பாய் -
சிலம்பையுடைய அவ்வடியைப்பாவி—அருவினையேன் பெற்ற
அம்மனைக்கு - அரியவினையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு—
நடக்க ஆமே - இன்றுநடக்க வியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்
றாள்! எ - று.

செறிவு ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்த பரலெனினு
மமையும். அயில்போல் செறிபரலென்பது பாடமாயின். அயில்
போலுஞ் செறிபரலென்றுரைக்க. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்
பாடி அமுகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (உஉஅ)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

நற்றாய்க்குரைத்தலென்பது அடிநினைந்திரங்காநின்ற செவிலி,
சுழ்புழுதிர்வு தோன்ற நின்று என்னை யிடைவிடாமற் தேடியுழா
நின்ற பேதையதறிவு இன்றென்னைத் தேய்வியா நின்றதென்று
அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

சுழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுந்

றழுவினைசெய்யுநையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர்

குழுவினையுய்யநஞ்சண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான்

செழுவினதாள்பணியார்பிணியாலுற்றுத்தேய்வித்ததே.

முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னிடத்திடத்
திசுழமனைககிழத்திகஞ்ச செவிலிசெப்பியது.

இ - ள். பழுவின் கை இறை சோரின - தன்னைந்சூவின
என்கை கிறிதுசோருமாயின்—தமியம் எனறே நையாத தளவு
றது - நாதமியமெனறேகருதி நைந்து உள்ளர்தளநது—அழு
வினை செய்யும் அம் சொல பேதை அறிவு - அழுந்தொழிசெச் செய
பும் அழகியசொல்லையுடைய பேதையகறிவு—விண்ணோர் குழு
வினை உடய நஞ்சு உண்டு - விண்ணோரது திரளபிழைக்கத் தான
ஞ்சையுண்டு—அம்பலத்துக் குணிகுகும் பிரான செழுவின காள் -
அம்பலத்தினின்று கூடதாடு மிறைவனுடைய வளவியதாளக—
பணியார் பணியால் உறறுத தேயவித்தது - பணியாதா பணி
போலும் பணியானமிக்கு என்னைக்குறைவித்தது. எ - று.

உடயநஞ்சுண்டென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீர்மை :
பட்டு உயவித்து என்னும் பொருளவாய், குழுவின்மென்னு ம்
ண்டாவதற்கு முடிபாயின. அறிவைக்கருத்தாவாகவும் பிணியைக்
கருவியாகவுங் கொள்க. முன்னியது-வந்தது. மெய்பபாடும் ப
னும் அவை.. (உஉக)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது உடன்போனமைகேட்டு உன்மகிழ்
வோடு நினது, ஒரேதிலன் பின்னே தன தோழியை விட்டு, என்
னையு முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர் அலர்நுறற
அருஞ்சரம் போயினுள்; இனி யானெங்ஙனமாற்றுவேனென நற
றாய் பிரிவாற்றது வருந்தாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரேதிலன்பின்
றோழியைநீததென்னைமுன்னேதுறந்துதுன்னாகண்முன்னே
வாழியிமழுதார்முறுகச்சென்றாளன்றுமால்வணங்க
வாழித்தநதானமபலம்பணியாரினருஞ்சரமே.

கோடாய கூற

நீடாய வாடியது.

இ - ள். யாழ் இயல் மென் மொழி வல் மனப் பேதை -
யாழோசையினியலப்புபோலும் இயல்பையுடைய மெல்லியமொழி
யையும் வலிபமனத்தையுமுடையபேதை—ஒரு ஏதிலன் பின் -
ஒரு நொதுமலன்பின்னே—தோழியை நீதது - தனறோழியைவி
ட்டு—என்னை முன்னே துறந்து - என்னை முறகாலத்தே நீங்கி—

இம் மூதூர் மறுக - இம்மூதூரிலுள்ளார் அலரெடுத்துக்கங்க—
துன்னார்கள் முன்னே - சேராதார் முன்னே—மால் வணங்க
அன்று ஆழி தந்தான் அம்பலம் பணியாரின் - திருமால்வணங்குந்
லான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத்தைப் பணியாதா
ரைப்போல—அரும் சுரம் சென்றாள் - அரிய சுரத்தைச்சென்றாள்;
இனி பெங்நனமாற்றுகேன். எ - று.

இத்செறிக்கப்பட்ட பின்னர் பராமுகத்தொன்பதனை
உடன்போனபின் ருணர்ந்தாளாகலின், என்னை முன்னே துறந்
தென்றாள். வாழி அசைநிலை. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.(௨௩௦)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்ற
வள் அவன்போன போக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையீரா
நின்றதெனத் தன்றாய் செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது
மொழிகேட் டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொன்னுனைவேல்மலவற்றொழாரிற்குன்றங்கொடியோ
ளென்னெஞ்சென்றனளென்னெஞ்சேருமெனவயமா
வென்னனைபோயினள்யாண்டையளென்னைப்பருந்திமென்
றென்னனைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தையீர்கின்றதே.

மெய்த்தகைமாதா வெஞ்சுரஞ்செல்லத்
தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பியது.

இ - ள். கொல் றுனை வேல் அம்பலவற் றொழாரின் - கொற்
றொழிலமைந்த றுனையையுடைத்தாகிய சூலவேலையுடைய அம்பல
வனை வணங்காதாரைப்போல—கொடியோள் குன்றம் என்ன
ணம் சென்றனள் எண்ணம் சேரும் என - கொடியாள் மலைநெ
றியை யெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்டெவ்வண்ணந் தங்குமென்
றியான்குற—அயரா - தன்றாய்செலவுணர்ந்து மயங்கி—என் அனை
போயினள் - என்னுடைய அன்னை போயினாள்—யாண்டையள் -
அவளெவ்விடத்தாள்—என்னைப் பருந்து அடும் என்று - இனியெ
ன்னைப் பருந்து கொல்லுமென்று சொல்லி—என் அனை போக்கு
அன்றிக் கிள்ளை என் உள்ளத்தை ஈர்கின்றது—என்னுடைய வன்னை
போக்கொழிய அவள் கிளி யென்னெஞ்சை யீராநின்றது. எ - று.

என்னெஞ் சென்றனள் என்னெஞ் சேருமென்று நினைந்
தயராவெனக் கிளிமேலேற வுரைப்பினுமமையும். என்னன்னை
போக்கன்று ஈர்கின்றகிக்கிள்ளையென மறுத்துரைப்பினுமமையும்.

மெய்த்தகை-மெய்யாகியகற்பு; புனையாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உருக)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது கிளிமொழி கேட்டிரங்கா நின்ற வன், பெற்றவென்னோடி தன்கிளியிருந்து வருந்த இதனையுந் துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ் சென்றாண்முகத்தை நின் கதிர் களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாகவெனச் சுடரோடிரந்து கூறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பெற்றேனொடுங்கின்னாவாடமுதுக்குறைபெற்றியிக்கு
நற்றேன்மொழியழற்கானடந்தாண்முகநாணுகப்
பெற்றேன்பிறவிபெறாமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே.

வெஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவற்கு
வேயமர்தோளி தாயர்பராயது.

இ - ள்: சுடர் வானவனே - சுடராகிய வானவனே—பெற்றேனொடும் கிள்ளை வாட-பெற்றவென்னோடிந்தன் கிளியிருந்துவருந்த இதுனையுந்துறந்து—முதுக்குறை பெற்றி யிக்கு - அறிவுமுதிர்ந்த வியல்புமிக்கு—நல் தேன் மொழி - நல்லதேன்போலு மொழியையுடையாள்—அழல் கான் நடந்தாள் முகம் - அழலையுடைய காட்டின்க ணடந்தவளதுமுகத்தை—மல் தேன் மலரின் மலர்த்து - நின் வெங்கதிற்களான் வாட்டாது வளவியவண்டையுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக—இரந்தேன் - நின்னை யாரிரந்தேனிதனை. எ - று.

அணுகப் பெற்றேன் நான் - ஒருவாற்றாற் தன்னையணுகப் பெற்றேனாகிய யான்—பிறவி பெறாமல் செய்தோன் தில்லைத்தேன் பிறங்கு மற்றேன்மலர் - பின்பிறவியைப் பெறுதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையின் மதுமிகு மற்றேன்மலரெனக் கூட்டுக.

பெற்றேனொடுமென்பது எண்ணொடுவுமாம். தணிக்கவென்னு மிறுதியகரங் குறைந்துகின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. ()

பருவநினைந்துகவறல்.

பருவநினைந்து கவறலென்பது சுடரோடிரந்து வருந்தாரின்ற வன், கறபிக்குழுதுபெண்டிரு மின்றித் தானவனுக்குச் செய்யத்

தகுங் குற்றேவல் செய்யவல்லன்கொல்லோ வென்று அவளது பருவநினைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வைம்மலர்வாட்படையூரற்குச்செய்யுங்குற்றேவன்மற்றென், மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லன்கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய், மொய்ம்மலர்க்காந்தலைப்பாந்தளென்றெண்ணித்துண்ணென்றொளித்துக், கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்கார்மயிலே.

முற்ற முலைக்கு
நற்றாய் கவன்றது.

இ - ள். தில்லையான் மலை வாய் - தில்லையானுடைய இம்மலையிடத்து—மொயம் மலர்க் காந்தலைப் பாந்தள் என்று எண்ணி - மொய்ம்மலர்க் காந்தளது பூவினைப் பெரும்பாம்பென்று கருதி—துண்ணென்று ஒளித்து - துண்ணென்று மறைந்து—கைம் மலரால் கண் புதைத்துப் பதைக்கும்-கைம்மலர்களாற் கண்புதைத்து நடுங்கும்—எம் கார் மயில் என் மைம் மலர் வாள் கண்ணி - எம்முடைய கார்மயிலாகிய என்னுடைய மையழகு பெற்ற வாள்போலுங் கண்ணையுடையாள்—வைம் மலர் வாள் படை ஊரற்கு - கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகிய படைக்கலத்தையுடைய ஆரனுக்கு—செய்யும் குற்றேவல் வல்லன்கொல் - தான்செய்யத்தகுங் குற்றேவல்களைக் கற்பிக்கு முதுபெண்டிருமின்றித் தானே செய்யவல்லனாமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ - று.

மற்றென்பது அசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தள் முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடையடுத்து நின்றது. பிரிவினான் மகன்மேற் செல்லுங் கழிபெருங்காதலளாதலின், எங்கார்மயிலென்றும் என் வாட் கண்ணியென்றும், பல்காற்றன்னோடுடுத்துக் கூறினாள். தில்லையான் மலைவாய்ப் பதைக்குமென வியையும். நோக்கென்னுமலங்காரமாய்ப் பாம்பிற்கஞ்சுமயிலென இல்குணமடுத்து வந்த தென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உநந)

நா ட த் து ணி த ல்.

நாடத்துணிதலென்பது பருவநினைந்து கவலாநின்ற தாய்ச்கு, நீ கவன்று மெலியவேண்டா, யான் அவள் புக்கவிடம் புக்குத் தேடுவேனெனக் கூறி, செவிலி அவளை நாடத் துணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேயினதோளிமெலியல்லிண்ணோர் தக்கன்வேள்வியின்வாய்ப்
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத்
தீயினதாற்றல்சிரங்கண்ணிமுந்துதிசைதிசைதாம்
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே.

கோடாய் மடந்தையை

நாடத் துணிந்தது.

இ - ள். விண்ணோர் - விண்ணவர்—தக்கன் வேள்வியின்
வாய்ப் பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத்தானைப் பழித்து - தக்கனது
வேள்வியின்கட் பரந்த புகழையுடையனாகிய அம்பலத்தானை யிக
ழ்ந்துகூறி—மும்மைத் தீயினது ஆற்றல் சிரம் கண் இழந்து - மூன்
றன்றொகுதியாகிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுங் கண்ணையுமிழ
ந்து—திசை திசை தாம் போயின எல்லை எல்லாம் புக்கு - திசை
திசை தோறுந் தாம்போயின வெல்லையெல்லாம்புக்கு—பொன்
னினை நாடுவன் - பொன்னினைத்தேடுவேன்—வேயின தோளி
வேயின்றன்மையவாகிய தோள்களையுடையாய்—மெலியல் -
மெலியவேண்டா. எ - று.

தொக்கப்பொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மையின்,
ஆற்றன் முதலாயினவற்றை யிழத்தலை விண்ணோர்மேலேற்றினா.
திகைதிகையென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு அழகையைச் சா
ந்த பெருமிதம். பயன் நற்றாயையாற்றுவித்தல். “ஏமப் பேரூர்ச்
சேரியுஞ் சுரத்துந்—தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.” * என்ற
ராகவிற செவிலிதேடப் பெறும். அலங்காரம் முபற்சிவிலக்கு.()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறி பார்த்தலென்பது செவிலி நாடத்துணியாநிற்ப,
அவ்விருவரையு மிப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந்தால், நின
க்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம்; அதுவன்றித் தெய்வத்
திற்குவைத்த நிணத்தையுடைய பலியையும் நினக்கே வரைந்து
வைப்பேன்; அவ்வாறு கரைவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி
பாராநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பணங்களஞ்சா லும்பருவரவார்த்தவன் தில்லையன்ன
மணங்கொளஞ்சாய லுமன்ன னுமின்னேவரக்கரைந்தா
லுணங்கலஞ்சா துண்ணலாமொண்ணிணப்பலி யோக்குவன்மாக்
குணங்களஞ்சாற்பொலியுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே.

* தொல். பொருள், அகத்திணை, ௩௭.

நற்றாய் நயந்து

சொற்புட் பராயது.

தி - ன். மாக் குணங்கள் அஞ்சாற் பொலியும் நல் சேட்
டைக் குலக்கொடியே - பெரியகுணங்களைந்தான் விளங்கும் நல்ல
சேட்டையையுடைய சீரியகொடியே—பணங்கள் அஞ்ச ஆலும்
பரு அரவு ஆர்த்தவன் தில்லை அன்ன - படங்களைந்து ஆடாதித்
தும் பரியவரவைச்சாத்தியவனது தில்லையப்போலும்—மணம்
கொள் அம் சாயலும் மன்னனும் - நறுநாற்றம்பொருந்திய அழ
கிய மென்மையையுடையாரும் மன்னனும்—இன்னே வரக் கரை
ந்தால்-இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீயழைத்தால்—உணங்கல்
அஞ்சாது உண்ணலாம் - யாமோப்பாமைபின் உணங்கலைபஞ்சா
திருந்து நினக்குண்ணலாம்—ஒன் நிணப் பலி ஒக்குவல் - தெய்வ
புதிற்றுக் கொடுத்த நல்ல நிணத்தையுடைய பலிபையும் நினக்கே
வரைந்து வைப்பேன்; அவ்வாறு கரைவாயாக. எ - று.

ஒக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென் றுரைப்பினுமமையும்.
சுணங்களை ந்தாவன மறைந்தபுணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும்.
பொழுதிதவா திடம்புருதலும், நெடுகக் காண்டலும், மடியின்மை
||ம. சேட்டை - உறுப்பப் புடைபெயர்த்தல். கொடி - காக்கை.
நலசேட்டை குலக்கொடியே யென்று பாடமோதி, சேட்டைடா
டியே செய்வத்தின் நல்கொடியேயென் றுரைப்பாருமுளர். சொற
புட்பராயது - வருவது சொல்லுதலையுடைய புள்ளி வேண்டிக்
கொண்டது. (உருநு)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது கொடிநிமித்தம் பெற்று, இக்கா
யின் பிளையின் கண்ணே யாங்கள் மணஞ்செய்ய அங்விருவரையும்
இனமும் பெறுமாறுண்டாயின், ஆராயந்து சொல்லுமினென அநி
வாளநாக்கிடடிச் செவிலி சோதிடங் கேளாநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

முன்னுங்குவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்னேனருளா
 ரிவ்னுங்கடி யிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயர
 மன்னுங்கடி மலர்க்குந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே
 றுன்னுங்கட சின்றுயோதுங்கணன்மறையுத்தமரே.

சித்தந்தளர்ந்து தேடும்கோடாய்

உய்த்துணர்வோரை யுரைமினென்றது.

இ - ள். முன்னும் கடு விடம் உண்ட தென் தில்லை முல்லை அருளால் - பரந்துசெல்லுங் கடவு விடத்தையுடைய தென் தில்லைகண்ணாகிய எல்லார்க்கு முன்னுடையவனதருளால்—இ கடிமனைக்குக் கடி யாம் அயர் - இக்காவலையுடைய மனையின்கு மணத்தை யாஞ்செய்ய—மன்னும் கடிமலர்க் கூந்தலை இன்னும் தான் பெறுமாறும் உண்டேல் - நிலைபெற்ற கடிமலையுடைய கூந்தலையுடையானே இன்னுந்தான் பெறுமாறுமுண்டாயின்—நால் மறை உத்தமரே - நான்மறையையுடைய தலைவீர்—உன்னுங்கள் - நாம்முள்ளத்தா னாராய் மின்கள்—நீது இன்றி ஒதுங்கள் - நான்மறையுடைய குற்றந்தீரச் சொல்லுமின்கள். எ - று.

அருளாற்பெறுமாறுமுண்டேலென வியையும். தேவர் பெறுநிற்ப்ப நஞ்சை நினைத்தலுங் கைம்மலர்க்கண் வந்திருந்ததாகலால், கருதப்படும் வெவ்விடமெனினுமமையும். யாங்கடியாய்த் தான் கடிமலர்க்குந்தலைப் பெறுமாறு முண்டேலென அரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டுத் தானென்றது தலைமகனை. திதின்றி யுணர்வுக்களெனினுமமையும். உய்த்துணர்வோரை-வெளிப்படாத பொருளை யேதுக்களா லுணர்வோரை. இவை யிரண்டற்கும் மொப பாதி மருட்கை. பயன் எதிர்காலச்செய்கை யுணர்தல். (உசந)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடுகண்டறிதலென்பது சோதிடம்பெற்றுச் சொல்லாநின்ற வள், இம்முரம்பினகட் கிடந்த இவை நிவினையே நெடுந்நுவளா த்துமாணிழைநடி; உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடுகண்டறியாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெள்வன்புனற்சென்னியோனம்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சேர்
முள்வன்பரன்முரம்பத்தின்முன்செய்வினையேனெடுத்த
வொள்வன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கிவையுங்குவையத்
கள்வன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே.

சுவடுபடு கடத்துச்
செவிலிகண் டறிந்தது.

இ - ள். தெள் வன் புனல் சென்னியோன் அம்பலம் சிந்தியார் இனம் சேர் - தெள்ளிய பெரியபுனலையுடைத்தாகிய சென்னியையுடையவன் தம்பலத்தைக் கருதாதாரது இனஞ்சேரும்—முள் வன் பரல் முரம்பத்தின் இங்கிவை - முள்ளையும் வலியபரலையுடைய இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை—முன் செய் வினையேன்

எடுத்த ஒள் வன் படைக் கண்ணி சீறடி - முற்காலத்துச்செய்
யபபட்ட தீவினையையுடைய யா நெடித்துவளர்த்த ஒள்ளிய
வலிய படைபோலும் கண்ணினையுடையாளுடைய சிறிய வடிச்சு
வடாம்—உங்குவை அக் கள்வன் பகடு உரவோன் அடி என்று
சருதுவன்—இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகடுபோலும் வலியை
யுடையாளுடைய அடிச்சுவடென்றுயத்துணரா நின்றேன். எ-று.

இங்கிவை உங்குவை யென்பன ஒருசொல். (உருஎ)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கலென்பது சுவடுகண்டறிந்து அவ்விடத்தே
நின்று தவிசின்மேன் மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்புட்கொள்
ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொரு விடலைபின்னே போதற்குத்
தருங்காலை எவ்வாறெத்தனவென அடிச்சுவடுகண் டிரங்காநிற
தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க்
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிக்கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றொருவிடலைபின்போங்
காலொத்தனவினையென்பெற்றமாணிழைகான்மலரே.

கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண்டு
மன்னருட்கோடா மின்னலெய்தியது.

இ - ள். கோலத் தவிசின் மிதிக்கின் - கோலத்தையுடைய
தவிசின்மேன் மிதிப்பினும்—பால் ஒத்த நீற்று அம்பலவன் கழல்
பணியார் பிணி வாய் - பாலொத்த நீற்றையுடைய அம்பலவனது
கழல்களைப் பணியாதாரது வருத்தம்போலும் வருத்தம்வாய்ப்ப—
பதைத்து அடி கொப்புள் கொள்ளும் - நடுங்கி அவ்வடிகள் பண்டு
சொப்புளங்கொள்ளும்—வினையேன் பெற்ற மாண் இழை கால்ம
லர் - தீவினையென்பெற்ற மாணிழையுடைய அத்தன்மையவாகிய
காலாகியமலர்கள்—இன்று வேல் ஒத்த வெம்பரற் கானத்தின்
ஒர் விடலைபின் போம் கால் ஒத்தன—இன்று வேலையொத்த வெய்ய
பரையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தருங்கா
லையொத்தன; இதனையெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின! எ - று.

தவிசு தடுக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றை மலரா
கக் கூறினமையாற் காலொத்தனவென வுவமித்தாள். பணியா
யென்றும், பணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும் பாட
மோதுவாருமுளர். காலென்றது அடியை. (ருஅ)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதரைக் கேட்டலென்பது சுவடுகண்டாங்காநின்று, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், இவ்வாறு அறியாப் பருவந்த னாய்த் தனக்கியைபில்லாத சுரத்தின்கண் அயலாநொருவனுடன் போந்தாள்; அவளை நீ கண்டாயோவென வேட்டமாதரைக் கேட்கா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா
ஊதைக்கலமரும்வல்லியொப்பாண்முத்தன் தில்லையன்னு
னோதிற்சுரத்தயலாநொடின்றேகினைக்கண்டனையே
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்குரற்பொற்றொடியே.

மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரைப்
பின்வருசெவிவி பெற்றிவினாயது.

இ - ன். போதிற் பொலியும் தொழில் புலிப்பற் குரல் பொற
றொடி - பூவின் கட்பொலியுந் தொழிலினையும் புலிப்பல்லையுடைய
சமுத்தினையுமுடைய பொற்றொடியாய்—பேதைப் பருவம் சென்
றது பின் - பேதையாகிய பருவங்கழிந்தது சுரம்போந்தபின்—
முன்றில் எனைப் பிரிந்தால் ஊதைக்கு அலமரும் வல்லி ஒப்பாள் -
இவ்வாறறியாப் பருவத்தளாய் முன்றிற்கணென்னைச் சிந்துநீங்கிற்
றமியளாய் நடுங்குதலான் ஊதையாற்சுழலும் வல்லியையொப்
பாள்—முத்தன் தில்லை அன்னாள் - முத்தனது தில்லையையொப்
பாள்—ஏதில் சுரத்து அயலாநொடி இன்று ஏகினள் - அவள் வெம்
மைமூதலாயினவற்றாற் தனக்கென்று மியல்பில்லாத சுரத்தின்
கண் அயலாநொருவனோடு இன்றுபோயினாள்—கண்டனையே -
அவளை நீ கண்டாயோ? அவளெவ்வண்ணம்போயினாள்? எ - று.

தில்லையுன்னாரென்பதூஉம் பாடம். பெற்று வினாயதென்ப
தூஉம் பாடம். (உருக)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடு புலத்தலென்பது வேட்டமாதரைக் கேட்டு அது
வழியாகச் செல்லாநின்றவள், ஏதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்
சொற்றுணையாக வெய்யசுரத்தே மாதர் சென்றால், எழிலையுடைய
புறவே, இது நினக்குத் தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை; நீ வாழ்வா
யாகவெனப் புறவொடுபுலந்து கூருநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புயலன்றலர்சடையேற்றவன் தில்லைப்பொருப்பரசி
பயலன்றனைப்பணியாதவர்போன்மிகுபாவஞ்செய்தேற்

பலன்றமியனஞ்சொற்றுணைவெஞ்சரமாதர்சென்று
வியலன்றெனக்கிற்றிலைமற்றுவாழியெழிற்புறவே.

காட்டுப் புறவொடு

வாட்ட முரைத்தது.

இ - ள். புயல் அன்று அலர் சடை ஏற்றவன் - நீரை அன்று
விரிந்த சடையின்கணேற்றவன்—தில்லைப் பொருப்பரசி பயலன் -
தில்லைக்கணுளளைய பொருப்பிற்கரசியது கூற்றையுடையான்—
சனைப் பணியாதவர் போல் மிகு பாவம் செய்தேற்கு - அவன்றன்
னைப் பணியாதாரைப்போல மிக்கபாவத்தைச் செய்தேற்கு—ஆய
லன் தமியன் ஆம் சொல் துணை மாதர் வெஞ்சரம் சென்றால் -
வதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாக
மாதர் வெய்யசுரத்தைச் சென்றால்—எழில் புறவே-எழிலையுடைய
புறவே—இயல் அன்று எனக்கிற்றிலை - இது தகுதியின்றென்று
கூறிற்றிலை—வாழி - வாழ்வாயாக. எ - று.

இது கூற்றியின் அவள் செல்லாளென்பது கருத்து.
பொருப்பரையன் மகளாதலிற் பொருப்பரசியெனத் தந்தைகி
ழமை மகட்டுக் கூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியலன் நெனக்
கிற்றிலையெனக்கூட்டிக. வெஞ்சரமாதல்கண்டா லென்பது பாட
மாயின், ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக. வெஞ்சரம்
போதல் கண்டாலென்பது உம் பாடம். (௨௪௦)

குரவொடுவருந்தல்.

குரவொடு வருந்தலென்பது புறவொடு புலந்து போகாநின்ற
வன், என்னுடைய பாவை நின்னுடைய முன்னே இக்கொதிக்குங்
கடத்தைக் கடப்பக்கண்டு நின்றும், இன்னவாறு போனொன்று
எனக்கு வாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்கு நன்றோவெனக் குர
வொடுவாடி புரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாயும்விடையோன்புலியூரணையவென்பாவைமுன்னே
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீள்குரவே.

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்

ஆடற்குரவொடு வாடியுரைத்தது.

இ - ள். குழை எழில் வீச - குழை எழிலேச்செய்ய—வண்டு ஒலுறுத்த - வண்டுகள் நின்பாவையையோலுறுத்த—நின்பாவையும் நீயும் நின்று நிலாவிடும் நீள் குரவே - அப்பாவையுநீயும் நின்று நிலாவும் பெருங்குரவே—பாயும் விடையோன் புலியூர் அனைய என்பாவை - பாய்ந்துசெல்லும் விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என்னுடையபாவை—முன்னே காயும் கடத்திடை ஆடிக் கடப்பவும் கண்டு நின்று - நின்றுமுன்னே கொதிக்குங் கடத்தின்கண் அசைந்து அதனைக்கடப்பவும் விலக்காது கண்டு நின்று—வாயும் திறவாய் - அத்துணையோன்றி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்குத்தகுமோ! எ - று.

நிலாவினையென்பது பாடமாயின், வழிச்சுரஞ் செல்லக்கண்டும் வாழ்திறந்து ஒன்றும்கூறாது குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்த நின்று விளங்கினையென்று கூட்டியுரைக்க. குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்தவென்பன அணியாகிய குழைவிளங்கவென்பதூஉஞ் செவிலியரோலாட்டவென்பதூஉந் தோன்ற நின்றன. இப்பாட்டைந்திற்கும் மெப்ப்பாடி அழுகை. பயன் ஆற்றுகாம நீங்குதல். (உசக)

விரதியரைவினாவல்.

விரதியரை வினாவலென்பது குரவொடுவருந்திச் செல்லாநின்றவன், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன் பின்னேவர ஒருபெருந்தகை முன்னேசெல்லக் கண்டரோவென விரதியரை வினவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடைவெண்
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற
பத்தியர்போலப்பணைத்திறுமாந்தபயோதாதத்தோர்
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே.

வழிவருகின்ற மாவிரதியரை

மொழிமின்களென்று முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். சுத்திய பொக்கணத்து—சுத்தியையுடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும்—என்பு அணி - என்பாகிய வணியையும்—கட்டங்கம் - கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும்—சூழ்சடை - சூழ்ந்த சடையினையும்—பொத்திய வெண் கோலத்தினீர் - மெய்ம் முழுதும்மூடிய வெண்கோலத்தையுமுடையீர்—புலியூர் அம்பல

வர்க்கு உற்ற பத்தியர் போல-புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தை யுடையவர்கள் மிக்க பத்தியையுடையாரைப்போல—பணைத்து இறுமாந்த பயோதரத்து ஓர் பித்தி - பெருத்திறுமாந்த முலைகளை யுடையா ளொருபேதை—தன் பின்வர ஓர் பெருந்தகை முன் வருமோ - தனக்குப் பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவருமோ? உரைமின். எ - று.

சுத்தி பிறர்க்குத் திருநீறு கொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலை யோட்டானமைக்கப்படுவதொன்று. என்பணியென்புழி இயல்பும், கட்டங்கமென்புழித் திரிபும் விமாரவகையாற்கொள்க. கட்டங்க மென்பது மழு. இது கட்டங்கமென நின்றது. வெண்கோலம் நீற னரிந்தகோலம். பத்தியார்க்குப் பணைத்தல் உள்ளத்து நிகழும் இன் புறவால் மேனிக்கண்வருமொளியும், ஒடுங்காமையும். இறுமாந் தல் தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத்தல். முலைக்குப் பணைத்தல் பெருத்தல்; இறுமாத்தல் ஏந்துதல். வெண்பத்திய கோலத்தினீரோ ன்ற பாடத்திற்கு வெண்ணீற்றும் பத்திபடவிட்ட முண்டத்தையு டைய கோலமென்றுரைக்க. (உசஉ)

வேதியரைவினாவல்.

வேதியரை வினாவலென்பது விரதியரை வினாவி, அதுவழி யாகச் செல்லாநின்றவன், மான்போல நோக்கினையும், மயில்போ லுஞ் சாயலையுமுடையமான் ஒரேந்தலோடு தும்மெதிரே வரச்க ண்டரோவென வேதியரை வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வெதிரேய்கரத்துமென்றோலேய்சுவல்வெள்ளை நூலிற்கொண்மூ
வதிரேய்மறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக்
கதிரேய்சடையோன்கரமானெனவொருமான்மயில்போ
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரோந்தலோடே.

மாதென்பின் வருஞ்செவிலி
வேதியரை விரும்பிவினாது.

இ - ள். வெதிர் ஏய் கரத்து - மூங்கிற்றண்டு பொருந்திய கையினையும்—மெல் தோல் ஏய் சுவல் - மெல்லிய கலைத்தோலியை ந்த சுவலினையும்—வெள்ளை நூலின் - வெள்ளை நூலினையும்—கொ ண்மூ அதிர் ஏய் மறையின் இவ்வாறு செல்வீர் - கொண்மூவினது முழக்கம்போலு மறையொலியினையுமுடைய இந்நெறிச்செல்வீர்— ஒரு மான் - ஒருமான்—தில்லை அம்பலத்துக் கதிர் ஏய் சடை யோன் கரமான் என-தில்லையம்பலத்தின் கணுண னாகிய மதிசேர்ந்த

சடைபையுடையவனது கரத்தின்மான் போல மருண்ட நோக்கத்த ளாய்—மயில் போல் - மயில்போல வசைந்தசாயலளாய்—சுரமே வெறுப்ப ஒரு ஏந்தலோடு இதிரே வருமே - வருத்துஞ் சுரந்தானே கண்டுதுன்புற ஒரேந்தலோடு நும்மெதிரேவந்தாளோ? உரை மின். எ - று.

தோலேய்ந்த சுவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலிணையுமெ னினுமமையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளைக் காண்டல். (உச்சு)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்.

புணர்ந்துடன் வருவோரைப்பொருந்தி வினாவலென்பது வே தியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், நும்மைக் கண்டு, என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களைன்று கருதி மகி ழ்ந்தேன்; அதுகிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்த பொழுக்கத்தி னராய் முன்னே யிருவரைப் போகக்கண்டேரோவெனப் புணர்ந்து டன் வருவோரைப் பொருந்திவினாவாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

மீண்டாரென்வுவந்தேன்கண்டு நும்மையிம்மேதகவே
பூண்டாரிருவர்முன்போயினரேபுலியூரெனினின்
முண்டானருவரையாளியன்னுனைக்கண்டேனயலே
தூண்டாவிளக்கையொயென்னையோவன்னையொல்லியதே.

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.

இ - ள். நும்மைக் கண்டு மீண்டார் என உவந்தேன் - நும் மைக்கண்டு என்னுற் றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன்—இம் மேதகவே பூண்டார் இருவர் முன் போயி னரே - இவ்வாறு நும்மோடொத்த மேதகவையுடைத்தாகிய இவ் பொழுக்கத்தையேபூண்டார் இருவர் முன்னே போயினரோ? உரையின். எ - று.

புலியூர் எனே நின்னு ஆண்டான் அருவரை ஆளி அன்னுனைக் கண்டேன் - புலியூர்க்கண் ஒரு பொருளாகமதித்து என்னைநின் முண்டவனது கிட்டித்தகரிய மலையில் ஆளியையொப்பாணை யான் கண்டேன்—தூண்டா விளக்கு அணையாய் - தூண்டவேண்டாத விளக்கையொப்பாய்—ஆயல் அன்னை சொல்லியது என்னையோ - அவனதயல் அன்னைசொல்லியதாயது? அதனையவட்குச் சொல்லு வாமாக. எ - று.

அருவரைக்கட் கண்டேனெனக் கூட்டினுமமையும். ஆளியன் னானென்றதனால், நின்மகட்டு வருவதோரிடையூறில்லையெனக் கூறினானும். ஆண்டாவிளக்கு இல்பொருளுவமை. மணிவிளக்கெ ணினுமமையும். அணங்கமர் கோதையை - தெய்வநாற்றமமர்ந்த கோதையாயுடையானே. ஆராய்ந்தது-வினாது. மெய்ப்பாடி அழு கைகாச்சார்ந்த வுவகை. பயன் அது. (உசச)

வியந்துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது புணர்ந்துடன் வருவோரை வினாவி. அதுவழியாகப் போகாநின்றவன், தன்மகனின்ற நிலையையும், அவன்கையின் வேலினான் வேங்கைபட்டுக்கிடந்த கிடைபயறுங் கண்டு, வியந்து கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன் திருப்புவியூரதென்னத்
திங்கையிலாச் சிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்த்த
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடித்துக்கிடந்தலற
வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டகையே.

வேங்கைபட்டதம் பூங்கொடிநிலையும்
நாடாவருங் கோடாய்கூறியது.

இ - ள். பூங்கயிலாயப் பொருப்பன் திருப்புவியூரது என்ன - பொலிவினையுடைய கைலாயமாகிய பொருப்பையுடையவனது திருப்புவியூரதனைப்போல—திங்கை இலாச் சிறியான் நின்றது இவ்விடம் - குற்றத்தையுடையவளல்லாத என்சிறியான் நின்றது இவ்விடத்து—சென்று - சென்று—எதிர்த்த வேங்கையின் வாயின் வியன் கை மடித்து - தன்னோடெதிர்த்த புலியின்வாயின்சுட் பெரியகையைமடித்து—கிடந்து அலற - விழுந்துகிடந் தலறும் வண்ணம்—திண் திறல் ஆண்டகை அயிலால் பணிகொண்டது ஆங்கு - திண்ணிய திறலையுடைய ஆண்டகை வேலாற் பணிகொண்டது அவ்விடத்து; அதனால், அவர்போயின நெறியிதுவே. எ - று.

திங்கையிலாவென்புழி இன்மை உடைமைக்கு மறுதலையாகிய வின்மை. மகளடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாதலின், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தை யவ்விட மென்றுங் கூறினான். வேங்கை தன் காதலியையனுகாமல் அது வரும்வழிச் சென்றேற்றானாதலிற் சென்றென்றான். சென்றுபணி கொண்டதென வியையும். மெய்ப்பாடி அது. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (உசரு)

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

இயைபெடுத்துரைத்தலென்பது வேங்கைப்பட்டது கண்டு வியந்து, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவன், எதிர்வருவாரை வினாவ, அவர் நீ கூறுநின்றவரைக் குன்றத்திடைக்கண்டோம்; அவ்விருவருந்தம்முளியைந்து செல்லாநின்றமைகண்டு, எல்லாவற்றையுமுடையளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய் விளையாடும் புலியூரனென்றே கருதி, யாங்களெல்லாமொத்து, மிகவும் அவ் வெழிலைத்தொழ நினைந்தோம்; அந்நன்மை சொல்லலாவதொன்றன்றென எதிர்வருவார் அவரியைபெடுத்துக் கூறுநிறநல். அதற்குச்செய்யுள்—

மின்றொத்திகழனுபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டுமின்ன
வொன்றொத்திடையாளொடொன்றம்புலியூரனென்றே
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான்
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னிநீசொன்னகொள்கையரே.

சேயிழையோடு செம்மல்போதர

ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

இ - ள். அன்னை - அன்னாய்—நீ சொன்ன கொள்கையர்க் குன்றத்திடைக் கண்டனம் - நீ கூறிய கோட்பாட்டையுடையாரைக் குன்றத்திடைக்கண்டோம்—மின் தொந்து இடு கழல் ழாபுரம் - அவ்விருவரு மியைந்துசேறலின், மின்றிரஞ்ஞண்டாகாநின்ற அவனதுகழலும் அவளதுசிலம்பும்—வெள்ளை செம்பட்டு - அவனது வெண்பட்டும் அவளது செம்பட்டும்—மின்ன - விளங்க—ஒன்று ஒத்திட - ஒருவடிவை யொத்தலான்—உடையாளொடு ஒன்றும் புலியூரன் என்று - எல்லாவற்றையு முடையளாகிய தன்காதலியோ டொருவடிவாய் விளையாடும் புலியூரனென்றேகருதி—ஒத்து நன்று எழிலைத் தொழ உற்றமை - யாங்களெல்லாமொத்துப் பெரிது மவ்வழகைத்தொழ நினைந்தோம்—என்னது ஓர் நன்மை தான் - அந்நன்மை யெத்தன்மையதோர் நன்மைதான்! அது சொல்லலாவதொன்றன்று. எ - று.

என்னதோர் நன்மையென்றதனான், அஃதறமாதலுங் கூறப்பட்டதாம். தானென்பது அசைநிலை. கொள்கையரை யென்னு முருபு விகாரவகையாற் றெுக்கது. என்னநன்மையதா மென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் செவிலியை யெதிர் வருவார் ஆற்றுவித்தல். (உசக)

மீளவுரைத்தல்.

மீளவுரைத்தலென்பது இயைபெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவரும் ஒரிடுக்கணின் திப்போய்த் தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவர்; இனி நீ செல்வதன்று, மீள்வதே காரியமெனத் தேடிச் செல்லாநின்ற செவிலியை, மீளக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாச்
கீள்வதுசெய்தகிழவோனெடுங்கிளர்கெண்டையன்ன
நீள்வதுசெய்தகண்ணுளிந்நெடுஞ்சாரீந்தியெம்மை
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினெல்லையணுகுவரே.

கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத்து
நடுங்கன்மின்மீண்டு நடமினென்றது.

இ - ள். கிளர் கெண்டை அன்ன நீள்வது செய்த கண்ணுள் - புடைபெயராநின்ற கெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்த கண்ணையுடையாள்—இவ் வெங்கடத்து - வெய்யவிச் சுரத்தின்கண்—அக்கடமாச் கீள்வது செய்த கிழவோனெடும் - அத்தன்மைத்தாகிய கடமாவைப் பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனெடும்—இந் நெடுஞ்சாரம் நீந்தி - இந்நெடியசுரத்தை நீந்தி அவ்விருவரும் ஒரிடுக்கணின் திப்போய்—எம்மை ஆள்வது செய்தவன் தில்லையின் எல்லை அணுகுவர் - எம்மை யாளுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவர், அதனால்—அன்னை - அன்றாய்—மீள்வது - செயற்பாலது மீள்வதே—ரெல்வது அன்று - சேறலன்று. எ - து. "

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்கு மொக்குமெனினும், நீள்வது செய்த கண்ணுணீந்தியெனத் தலைமகன்மேற் கூறினார், வெஞ்சுரத்திற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடி தகாவாகலின். அணுகுவரென்புழித் தலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னுமெச்சம், வினைமுதல் வினை கொண்டதாம்; * திரித்துரைப்பாருமுளர். கிழவோனெடு மென்றதனால், அவன் பற்றுக்கோடாக நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இனி ஒடுவை எண்ணெடுவாக்கி யுரைப்பினுமமையும். உம்மை அசைநிலை. (உசுஎ)

* "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின்" என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டிமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்னுந் துணையேயாய் நின்றலின், இவ்வாறு முடித்தார். இது சேனாவரையருரையானுமுணர்க. கிளவியாக்கம். உ-ம் சூத்திரம், ஆடுஉவறிசொன்,

உலகியல்புரைத்தல்.

உலகியல்புரைத்தலென்பது மீளக்கூறவும் மீளாது கவலாநின்ற செவிலிக்கு, சந்தனமு முத்துஞ் சங்கும் தாம் பிறந்தவிடங்கு யாதும் பயன்படாது, தம்மைவிரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று படன்படாநிற்கும்; அதுபோல மகளிருந் தாம் பிறந்தவிடத்துப் பயன்படார்; நீ கவலவேண்டாவென, உலகியல்பு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கரும்பிவார்சந்துந்தொடுகடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும்
விரும்பினர்பாற்சென்று மெய்க்கணியாம்வியன்கங்கையென்னும்
பெரும்புனல்கூடும்பிரான்சிவன்சிற்றம்பலமணைய
கரும்பனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநர்க்கே.

செவிலியது கவலைநீர

மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.

இ - ள். கரும்பு இவர் சந்தும் - நறுநாற்றத்தாற் கரும்புசென்று பரக்குஞ் சந்தனமும்—தொடு கடல் முத்தும் - தோட்கப்பட்ட கடலின்முத்தும்—வெண் சங்கும் - வெண்சங்கும்—எங்கும் விரும்பினர்பால் சென்று மெய்க்கு அணியாம் - எத்தேயத்துந் தாம்பிறந்த விடங்கு யாதும்பயன்படாது தம்மைவிரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணியாகாநிற்கும்—வியன்கங்கை என்னும் பெரும்புனல் சூடும் பிரான் - அகன்ற கங்கையென்னாநின்ற பெரும்புனலைச் சூடும்பிரான்—சிவன் - சிவன்—சிற்றம்பலம் அணைய கரும்பு அன மென் மொழிபாரும் - அவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியினையுடைய மகளிரும்—காணுநர்க்கு, அந் நீர்மையர் - ஆராய்வார்க்கத்தன்மையர்; நீ கவலவேண்டா. ஏ - று.

சங்கு மணியாயும் வளையாயும் அணியாம். எங்குமணியாமெனவியையும். சிற்றம்பலத்து மன்னுங் கரும்பன மென்மொழியாரென்பது பாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுளதாங்கரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாரென்றுரைக்க. (உசஅ)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது உலகியல்பு கூறவும் மீளாதுநின்று, தானெடுத்து வளர்த்தமை சொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப்புறமொழியாக, இவர் தாம் இல்லின்கணெடுத்த வளர்த்தவர்போலும்; அவர்போய்த் தம்மை யிருவரையுங்

கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றனைவரெனத் தம்முட் கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக் கொண்டு போகாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆண்டி லெடுத்தவராமிவர் தாமவரல்குவர்போய்த்
நீண்டிலெடுத்தவர் தீவினை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டிலெடுத்தவராமெங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து
பாண்டிலெடுத்தபொழுமரைகீழும்பழனங்களே.

செழும்பனை யனைந்தமை
அழுங்குதாய்க் குரைத்தது.

இ - ள். இவர் தாம் ஆண்டி இல் எடுத்தவர் ஆம் - இவர்தாம் ஆவ்விடத்து இல்லின்கணெடுத்து வளர்த்தவர்போலும்—தீண்டில் - யாவராயினும் தம்மையணுகில்—எடுத்து அவர் தீவினை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய் - அவர் நரகத்தழுந்தாமலெடுத்து அவரது தீவினையைத் தீர்ப்பவனது தில்லையின்கண்—தூண்டில் எடுத்த வரால் தெங்கொடி எற்ற - தூண்டிலைவிழுங்கிய வரால் தெங்கொடிமோத—பழம் விழுந்து - அதன் பழம்விழுந்து—பாண்டில் எடுத்தபல் தாமரை கீழும் பழனங்கள் - கிண்ணம்போலும் பூக்களையுயர்ந்திய பலவாகிய தாமரையைக் கிழிக்கும் பழனங்களை— அவர் போய் அல்குவர் - அவர்சென்று சேர்வர்; இனியோரிடநில்லை. எ - று.

தில்லையின்வாய்ப் பழனங்களெனவியையும். ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிப் பின் செவிலிக்குக் கூறினாராக வுரைக்க. இவ்வாறு பகராது, செவிலிகேட்ப முழுவது உந்தம்முட்கூறினாராக வுரைப்பினுமமையும். தூண்டிலானெடுக்கப்பட்ட வராலெனினு மமையும். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடிபெருமிதம். பயன் செவிலிக்கியல்பு கூறி அவனை மீள்வித்தல். நில்லாவனெனொட்டு இதுகாறும்வரப் பாலைத்திணைகூறியவா றறிக. ()

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

வ ரை வு மு டி க் க ம்.

இவ்வாறு உடன்போக்கு நிகழாதாயின், வரைந்தகோடனிகமும். அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும் வரைபொருட்பிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப. அவற்றுள், வரைவு முடுக்கம் வருமாறு:—

வருத்தங் கூற லவன்மறுத் துரைத்த
 ளுள்ளது கூற லேதங் கூறல்
 பகல்வா லென்ற றொழுதிரந் துரைத்தல்
 சிறைப்புறங் கூறன் மந்திமேல் வைத்தல்
 கண்டுயி லாமை கண்டா ருரைத்தல்
 பகலுடம் பட்டாள்போன் றிரவா லென்ற
 லிரவுடம் பட்டாள்போன்று பகல்வா லென்ற
 லிரவும் பகலும் வாஸொழி கென்றல்
 காலங் கூறல் கூறுவிக் குற்றல்
 செலவு கூறல் பொலிவழி வுரைத்தலென்
 றீரெண் ளளவியு மியம்புங் காலை
 வாரணி முலையாய் வரைவு முடிக்கம்.

இ-ள். வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல், பெரும்பான்மை
 கூறிமறுத்தல், உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல், ஏதங்கூறியிரவரவு
 விலக்கல், பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல், தொழுதிரந்து
 கூறல், தாயறிவுகூறல், மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல், காவன்
 மேல்வைத்துக்கண்டியிலாமைகூறல், பகலுடம்பட்டாள்போன்றிர
 வரவுவிலக்கல், இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல்,
 இரவுப்பகலும்வரவுவிலக்கல், காலங்கூறிவரைவுகடாதல், கூறு
 விக் குற்றல், செலவுநினைந்துரைத்தல், பொலிவழிவுரைத்துவரைவு
 கடாதல் எனவிறைவ பதினாறும் வரைவுமுடிக்கமாம். ௭ - று
 அவற்றுள்—

வருத்தமிகுதிகூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதலென்பது அலரறிவுறுத்த
 தோழி, அலராணங் காவன்மிகுதியானு நின்னை யெதிர்ப்பட மாட்
 டாதழுது வருந்தாநின்றவனிடத்து நின்னருளிருக்கின்றவாறென்
 னோவெனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிகூறித் தலைமகனை வரைவு
 கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எழுங்குலைவாழையினின்கனி தின்றிளமந்தியந்தண்
 செழுங்குலைவாழையிழலிற்றுயில்சிலம்பாழுனைமே
 லுழுங்குலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ
 லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வகையே.

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங்கி
வரைவுவேண்டிகல் வரவுரைத்தது.

இ - ள். எழும் குலை வாயையின் இன் கனி தின்று - எழா
நின்ற குலைகளையுடைய வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய இனிய
கன்களைத்தின்று—இள மந்தி - முனையமந்தி—செழுங் குலை வாழை
அம் தண் நிழலில் துயில் சிலம்பா - வளவிய குலையையுடைய அவ்
வாழைத்திரளினது நல்ல குளிரந்தநிழற்கண் வெருவுதலின்றித்
துஞ்சுஞ் சிலம்பையுடையாய—முனைமேல் உழும் கொலை வேல்
திருச்சிற்றம்பலவரை உன்னலர் போல் - போரிடத்தூழும் கொலை
வேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரை நினையாதாரைப்போல—அழு
ங்கு உலை வேல் அன்ன கண்ணிக்கு - வருந்தாநின்ற உலைத்தொழில்
மைந்த வேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கு—நின் அருள் வகை
என்னோ - நினதருட்கு நியாதோ? இவளதாற்றுகைமக்கு மருந்
தன்று. எ - று.

நின்னருள்வகை யென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறு வருந்து
மிவழித்து இனி நீ செய்யக்கருதியவகை யாதோவெனினுமமை
யும். அழங்கொலைவேலென்பது பாடமாயின், அழாநின்ற கொலை
வேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கென் றுரைக்க. எழங்குலை
இளங்குலை. செழுங்குலை முதிர்ந்தகுலை. எழங்குலையு முதிர்ந்த
குலையு முடைமையான் இடையரது பழுக்கும் வாழைத்திரளின்க
ணுண்டாகிய கனியை துகர்ந்து, மந்தி வேறென்றான் வெருவாது
அவ்வாழை நிழலின்கீழின்புற்றுத் துயிலுமாறுபோல, ஆராவின்ப
மிடையிட்டு துகராத நீ வரைந்துகோடலான் இடையரது பேரின்
பந்துய்த்து, அண்ணைசொல்லா லுண்ணடுங்காது நின்றாணிழற்கீழ்
இவளின்புற்றுவாழ்தல் வேண்டிமென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்
பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (உரு0)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தலென்பது வரைவுகடாவிய
தோழிக்கு, யானவளைத் தெய்வமானுடமென்றிந்து வரைந்துகோ
டற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றாநின்ற விடம் தெய்வமகளிர
திடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ, கூறுவாயாகவெனத் தலை
மகன் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விசம்பூடுருவி
வரம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகஞ்சே

ராமபையர் தம்மிடமோவன் நிவேழத்தினென்புநட்ட
சூரம்பையர் தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே.

சூலம்புரி கொம்பர்க்குச்
சிலம்பன் செப்பியது.

இ - ள். இக் குன்றிடத்தே தோன்றும் இடம் - இக்குன்றிடத்தே தோன்றுமிடம்—தில்லை வானவன் வானகம் சேர் அரம்பையர் தம் இடமோ - தில்லையின் வானவனது வானகத்தைச் சேர்ந்த தெய்வமகளிர் தமதிடமோ—அன்றி வேழத்தின் என்பு நட்ட சூரம்பையர் தம் இடமோ - அன்றி யானையினென்பை வேலியாகநட்ட சூரம்பையையுடைய குறத்தியரிடமோ? நீ கூறுவாயாக. எ - று.

பரம் - எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவன்—தன் அடியேனுக்குப் பயன் - ஆயினான் தன்னடியேற்குப் பெறும்பயனாயுள்ளான்—பார் விசம்பு னுடுருவி வரம்பு அயன் மால் அறியாத் தில்லை வானவன் - பாரையும் விசம்பையு முடுருவிநின்றலாற் றன்னெல்லையைய அயனாமாலுமறியாத தில்லையின் வானவனெனக் கூட்டுக.

என்றது அவனை யெட்டவுஞ் சுட்டவும் படாத தெய்வமென்றிருத்தலான், அவன் வாழுமிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே கருதுவல், அன்றாயினுரையென வரைவுடம்படாது கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு மருட்சி. பயன் இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (௨௫௧)

உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்.

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதலென்பது பெரும்பான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையது முற்றாட்டி; எமக்குற்றார் குறவரே; எம்மைப்பெற்றாளுங் கொடிச்சியே; யாங்களும் புனங்காப்போஞ்சிலர்; நீ வரைவுவேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்துரைக்க வேண்டிவதில்லையெனப் பின்னும் வரைவுதோன்றித் தோழி தங்களுண்மை கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறுர்கவண்வாய்த்தமணியிற்சிதைபெருந்தேனிமுமென்றிருக்கழிவுற்றெஞ்சிறுகுடி லுந்துமிடமிதெந்தையுருவரைபுற்றார்குறவர்பெற்றாளுங்கொடிச்சியும்பர்பெருவருளம்பலவன்மலைக்காத் தும்பெரும்புனமே.

இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
மாழைநோக்கி தோழியுரைத்தது.

இ - ஈ. சிறார் கவண் வாய்த்த மணியின் சிதை பெருந்தேன்
 ஏறர்கையிற்கவண் தப்பாமல் அதுவிட்ட மணியாற் சிதைந்த
 பெருந்தேன்—இழுமென்று - இழுமென்னு மோசையையுடைத்
 தாய்—இறால் கழிவுற்று எம் சிறுகுடில் உந்தம் இடம் இது -
 ஹெலினின்றுங் கழிதலையுற்று எமது சிறுகுடிலைத் தள்ளுமில்வி
 டம்—எந்தை உறுவரை - எந்தையது முற்றாட்டு—உற்றார் குற
 வர் - எமக்குற்றார் குறவர்—பெற்றாரும் கொடிச்சி - எம்மைப்பெ
 ற்றாரும் கொடிச்சியே—உம்பர் பெறு அருள் அம்பலவன் மலைப்
 பெரும் புனம் காத்தும் - பாடும் தன்னன்பரல்லது உம்பர்பெறு
 தவருளையுடைய அம்பலவனது மலைக்கட் பெரும்புனத்தைக்காத்
 தும்; அதனால், நீயிர் வரைவுவேண்டாமையி னெம்மைப்புனைந்து
 வரைக்கவேண்டிவதில்லை. எ - று.

“கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்” என்பத
 னான், இது தொடர்நிலைச் செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்மிட
 மோவென்று விரிவடைபட்ட விடம் எஞ்சிசிறுகுடிலுந்துமிடமென
 ஆம் ஒருபுனத்தைச்சுட்டி இதெந்தையுறுவரையெனவுங் கூறினா
 னாகவுரைப்பினுமமையும். சிறுரெறிந்தமணியாற் பெருந்தேன்
 சிதைந்து அவ்விறுலைவிட்டுக் கழிந்து, சிறுகுடிலிற் பரந்தாற்
 போல, ஆயலார் கூறும் அலரான் னுமதுமறைந்தவொழுக்கம் னும்
 வயினடங்காது பலருமறிய வெளிப்படா நின்றதென உள்ளுறை
 காண்க. மெய்ப்பாடி மருட்சி. பயன் குறியிட முணர்த்துதல். ()

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறி யிரவரவுவிலக்கலென்பது உண்மையுரைத்து
 வரைவுகடாய தோழி, நீ வரைவொடு வாராயாயிற் சிங்கந்திரண்டு
 தனக்கியானையாகிய வுணவுகளைத்தேடி மிருளின்கண், நினைது கை
 வேல் னுணையாக நீவந்தருளாநின்ற விரிதே எங்களுக்குத் துன்ப
 மாகத் தோன்றுகின்றது; இனியிவ்விருளிட வாராதோழிவா
 யென ஏதங்கூறித் தலைமகனை யிரவரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

சுடந்தொ றும்வாரணவல்சியினாடிப்பல்சீயங்கங்கு
 லிடந்தொ றும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற்
 படந்தொ றுந்தீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத்
 தொடர்ந்தொ றுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதயர மேந்தலுக்கெண்ணிப்
 பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். பல் சீயம் வாரண வல்சியின் நாடி - பல்வாகியசீயம் வாரணமாகிய வல்சி காரணமாகத்தேடி—கங்குல் கடம் தொறும் இடம் தொறும் பார்த்கும் இயவு - கங்குற் பொழுதின்கட் காடு கடோறுங் காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று பார்த்கு நெறியின் கண்—ஒரு நீ எழில் வேலின் வந்தால் - தனியையாகிய நீ எழிலை யுடைய வேல் துணையாக வந்தால்—அன்ப - அன்பனே—நின் அருள் எம்மைத் தொடர்ந்து ஒறும் துன்பு என்பதே தோன்று வது - எம்மிடத்துண்டாகிய நின்னருள் எம்மைவிடாதே தொட ர்த்தொறுக்குந் துன்பமென்னுமுணர்வே எமக்குந் தோன்றுவது. எ - று.

படம் தொறும் தீ அரவன் அம்பலம் பணியாரின் எம்மை ஒறும் - படந்தொறுமுண்டாகிய தீயையுடைய அரவையணிந்தவன தம்பலத்தைப் பணியாதாரைப்போல வருந்த எம்மை யொறுக்கு மெனக்கூட்டுக.

என்றது, எமக்கு நீ செய்யுந் தலையளியை யாங்கள் துன்ப மாகவே யுணராகின்றோம் என்றவாறு. நாடுதல் மனத்தாலாராய் தல். பார்த்தல் கண்ணுனோக்குதல். வேலினென்னு மைந்தாவது எதுவின்கண் வந்தது. ஒறுக்குமென்பது ஒறுமெனவிடைக்குறை ந்து நின்றது. எம்மை நீ விடாது தொடருந்தொறு மென்னுமமை யும். இதற்குத் தொடருமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. நின்னருளென்னு மெழுவாய் துன்பமென்னும் பயனிலைகொண் டது. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் இரவுக்குறியதேதங்காட்டி வரைவுகடாதல். (உருங)

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல் என்பது இவ்விரு ளிடை வாராதொழிகென்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுமென வுட் கொண்டு, பகற்குறிச் சென்றுநிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டுப் பகல் வந்து எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகியவருள் புறத்தாரறிந்து வெளிப்பட்டுப் பழியாகப் புகுதாநின்றது; இனிப் பகல்வரவொழி வாயாகவெனப் பழிவருதல் கூறிப் பகல்வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

களிறுற்றசெல்லக்களையிற்பெண்மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிற்றுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ
டொளிற்றுற்றமேனியன்சிற்தம்பலநெஞ்சுரூதவர்போல்
வெளிற்றுற்றவான்பழியாம்பகனிச்செய்யுமெய்யருளே.

ஆங்ஙனமொழுகு மடல்வேண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றது.

இ - ள். களிற்று உற்ற செல்லல் பெண் களைவின் - அசும்பி
ன்கட்பட்டுக் களிற்றுற்ற வருத்தத்தைப் பிடி தீர்க்கின்றவிடத்து—
மரம் கைஞ் னெயிர்த்துப் பிளிது உற்ற வானப் பெருவரை நாட -
மரத்தைக் கையான்முறித்துப் பிளிதுதலையுற்ற வானத்தைத்தோ
யும் பெரியவரையையுடைய நாடனே—பெடை நடையோடு
ஒளிது உற்ற மேனியன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உறுதவர் போல் -
அன்னப்பெடையினது நடையோலு நடையையுடையானோடுகூடி
விளங்குதலையுற்ற மேனியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்
சாலுறுதாரைப்போல யாமிடர்ப்பட—வெளிது உற்ற வான் பழி
யாம் - வெளிப்படுதலையுற்ற பெரிய பழியாகாநின்றது—நீ பகல்
செய்யும் மெய் அருள் - நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யா
கியவருள். எ - று.

மெய்யருளென்றது மெய்யாகவருளுகின்றாயேனு மென்ற
வாறு. வழியல்லாவழிச் சேறலான் அசும்பிப்பட்ட களிற்றினை
வாங்குதற்குப் பிடிமுயல்கின்றற்போல, இவனை யெய்துதற் குபா
யமல்லாத விவ்வொழுக்கத்தினை விரும்புநினை இதனினின்று
மாற்றுதற்கு யான் முயலாநின்றேனென உள்ளுறைகாண்க. மெய்
ப்பாடு அது. பயன் பகற்குறிவிலக்கி வரைவுகடாதல். (உருச)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்து கூறலென்பது பகல்வரவு விலக்கின தோழி,
இவனிரவுவரவுங் கூடுமென வுட்கொண்டு, நின்னை யெதிர்ப்பட
வேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும்
யாளிக்கும் வருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிரு
ளின்கண் வாராதொழிவாயாகவென்று, நின் கழல்களைக் கையாற்
றொழுது, நின்னை யிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத்
தொழுதிரந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழிகட்டலைமலைவொன்புலியூர்கருதாதவர்போற்
குழிகட்களிறுவெரீஇயரியாளிகுழிஇவழங்காக்
கழிகட்டிரவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன்
பொழிகட்புயலின்மயிலிற்றுவனாமிவன்பொருட்டே.

இரவரவி னேதமஞ்சிச்
சுரிதருகுழற் றோழிசொல்லியது.

இ - ன். பொழிகட் புயலின் மயிலின் துவளும் இவள் பொருட்டு - பொழியாரின்ற கண்ணிற் புனலையுடையதோர் மயில்போலத் துவளாரின்ற விவள் காரணமாக—அரி யாளி வெரீஇ- அரியையும் யாளியையும் வெருவி—குழி கண் களிது - குழிந்தகண்ணையுடையவாகிய யானைகள்—குழீஇ - ஓரிடத்தே திரண்டு நின்று—வழங்கா - அவ்விடத்துநின்றும் புடைபெயராத—கழிகட்டிரவின் வரல் - சிறந்த வச்சத்தைச்செய்யு மிரவின் கண் வாராதொழிவாயாக—கழல் கை தொழுது இரந்தேன் - நின்கழல்களைக் கையாற்றொழுது நின்னையிரந்தேனிடே. எ - று.

சுழி கண் தலை மலையோன் புலியூர் கருதாதவர் போல் வெரீஇ - கழிந்தகண்ணையுடைய தலைமாலையைச் சூடுவோனதுபுலியூரைக் கருதாதாரைப்போல வெருவியெனக்கூட்டிக.

குழிவழங்காவென்று பாடமோதி, அரியையும் யாளியையும் குழியையும் வெருவி வழங்காவென் றுரைப்பாருமுளர். சுழி அச்சத்தைச்செய்யு மியல்பாற் சிறத்தல். கழிகட்டிரவினென்பதற்குச் சுழி சிறப்பின்கண் வந்து அரையிரவின் கணென்பது பட நின்ற தெனிலுமமையும். பொழிகட் புயலின் மயிலிற்றுவருமென்றதனால், இவ்வாறிவளாற்றாளெனினும் நீ வரற்பாலையல்லையென்று கூறி வரைவுகடாவினோம். வழியிடைவருமேதங் குறித்து இவ்வாறுகின்ற விவள்பொருட்டென் றுரைப்பிலுமமையும். கருதார் மனம்போலென்பது பாடமாயின், மனம்போலுங் கழிகட்டிரவென வியையும். மெய்ப்பாடு அது. பயன் இரவுக்குறிவிலக்கி வரைவுகடாதல்.

(௨௫௫)

தாயறிவு கூறல்.

தாயறிவு கூறலென்பது தொழுதிருந்து கூறவும், வேட்கை மிகவாற் பின்னுங் குறியிடைச்சென்று நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, நங்கானவிடத்து அரையிரவின் கண் ஒரு தேர்வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதே கண்ணுஞ்சிவந்து என்னையும் பார்த்தாள்; இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தை யறிந்தாள்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்குக் கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவு கூறு நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழல்விழ்சடைத்தி
வண்ணன்சிவன் தில்லைமல்லெழிற்கானலரையிரவி

எண்ணன்மணிநெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது
கண்ணுஞ்சிவந்தன்னையென்னையுநோக்கினன்கார்மயிலே.

சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப

வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குரைத்தது.

இ - ன். கார் மயிலே - கர்காலத்து மயிலையொப்பாய்—தில்லைமல் எழில் கானல் - தில்லையில் வளவிய வெழிலையுடைய கானலிடத்து—அரை இரவின் மணி அண்ணல் நெடுந்தேர் வந்தது உண்டாம் என - அரைபிரவின்கண் மணிகளையுடைய தலையாயதொரு நெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமென வுட்கொண்டு—அன்னை சிறிது கண்ணும் சிவந்து - அன்னை சிறிதே கண்ணுஞ்சிவந்து—என்னையும் நோக்கினன் - என்னையும் பார்த்தனன்; இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தான்போலும்! எ - று.

விண்ணும் செலவு அறியா - விண்ணுளாரானும் எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செல்வையறியப்படாத—வெறியூர் கழல் வீழ் சடைத் தீ வண்ணன் - நறுநாற்றமார்ந்த கழலினையுந் தாழ்ந்தசடையினையுமுடைய தீவண்ணன்—சிவன் - சிவன்—தில்லை - அவனது தில்லையெனக் கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்கணியவாய் அவரிட்ட நறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதாவெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு பெருமீதம். பயன் படைத்து மொழியால் வரைவுகடாதல். (உருசு)

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதலென்பது சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒரு கடுவன் றன்மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்து நுகர்வித்துத் தம்முளிற்புறுவதுகண்டு, இது, நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்தாற்றாளாயினானை மந்திமேல் வைத்துத் தலைமகளது வருத்தங்கூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வான்றோய்பொழிலெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன்
றேன்றோய்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன்
மீன்றோய்புன்றபெண்ணைவைத்துடையானையு மேனவைத்தான்
வான்றோய்மதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவளையே.

வரிவளையை வரைவுகடாவி
யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.

இ - ள். நீன் திருமுடிமேல் மீன் தோய் புனல் பெண்ணை வைத்து - நீண்ட திருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புனலாகிய பெண்ணை வைத்து—உடையாளையும் மேனி வைத்தான் வான் தோய் மதில் தில்லை மாநகர் போலும் வரிவளை - எல்லாவற்றையு முடையவளையுந் திருமேனிக்கண் வைத்தவனது வாளைத்தோயுமதி லையுடைய தில்லையாகிய பெரியநகரையொக்கும் வரிவளை—வான் தோய் பொழில் எழில் மாங்கனி - வாளைத்தோயும் பொழிலின்க ணுண்டாகிய நல்லமாங்கனியை—கடுவன் தேன் தோய்த்து மந்தி யின் வாய் அருத்தி மகிழ்வ கண்டாள் - கடுவன் தேனின் கட்டோய் த்து மந்தியின்வாய்க் கொடுத்த நுகர்வித்துத் தம்முளின்புறுமவ ற்றைத் கண்டாள். எ - று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங் கடுவனைக்கண்டு, விலங்கு கருமில்வாறு செய்யாநின்றன; இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரி தாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்தாற்றாளாயினொன்ற ளாம். அருத்தி என்பதற்கு நெடுஞ்சுரநீந்தி * என்றதற்குரைத்த துரைக்க. கீன்றோய்பொழிலென்பதாஊம் பாடம். வரிவளையை வரைவு - வரிவளையை வரைதல். மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (உருஎ)

காவன்மேல்வைத்துக்கண் டியிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துத் கண்டியிலாமை கூறலென்பது மந்தி மேல்வைத்து வரைவுகடாவப்பட்ட தலைமகன், இது நங்காதலி யிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றாய், இரவுக்குறிச் சென்று நிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள் காவற்பறைகேட்குந் தோறுங் கண்டியிலாமைக்குக் காரணமென் னோவெனத் தம்முட் கூறாநின்றல். இதுவுஞ் சிறைப்புறமாக வரை வுகடாதலைப் பயக்கும். அதற்குச்செய்யுள்—

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின் றுநாடகமாடுதில்லைச்
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலினோர்
பறைக்கண்பும்படுந்தோ றும்படாழுலைப்பைந்தொடியாள்
கறைக்கண்மலிகதிர்வேற்கண்படா துகலங்கினவே.

நகர் காவலின்
மிகுகழி காதல்.

இ - ள். நறை கள் மலி கொன்றையோன் - நறுநாற்றத்தையுடைய தேன்மலிந்த கொன்றையையுடையவன்—நின்று நாடகம் ஆடி தில்லைச் சிறைக்கண் - நின்று கூந்தாடுந்தில்லையாகிய சிறையிடத்து—மலி புனல் சீர் நகர் காக்கும்—அதுபொருமன் மிகும்புனலையுடைய சீரியநகரை இராப்பொழுதின் கட்காக்கும்—செவ்வேல் இளைஞர் பறைக்கண் படும் படும் தோறும் - செவ்வேலையுடைய இளைஞரது பறைக்கண் படுந்தோறும் படுந்தோறும்—படா முலைப் பைந்தொடியாள் - படக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடியாளுடைய—கறை கண் மலி கதிர் வேற் கண் - கறை தன்கண் மிக்க கதிர்வேல்போலுங்கண்கள்—படாது கலங்கின - ஒருகாலும் படாவாய் வருந்தின. எ - று.

நாடகமென்றது ஈண்டுக்கூத்தென்றது துணையாபிற்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாமையான் நிறம்பெயர்ந்தன வென்றும் அழுதுகலங்கினவென்று முறைப்பாருமுனர். காவன்மிகுதியும் அவளதாற்றாமையுங்கூறி வரைவுகடாயவாறு. இல்தின்னார் கூற்றென்னுது துறைகூறிய கருத்து. மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் வரைவுகடாதல். (உருஅ)

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவு விலக்கலென்பது சிறைப் புறமாகக் கண்டியிலாமைகேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவாலெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீவந்தொழுகாநின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின்கணுமையும் வேல்மலரம்படி யெங்களை வருத்தாநின்றன; இதற்கொரு மருந்தில்லையோ நும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவு விலக்காநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

கலராயினர்நினையாத்தில்லையம்பலத்தான்கழற்கன்
பிலராயினர்வினைபோலிருடுங்கிழுங்கிமின்னிப்
புலராவிரவும்பொழிபாமழையும்புண்ணின்னுழைவேன்
மலராவருமருந்தும்மில்லையோ நும்வரையிடத்தே.

விரைதரு தாரோ
யிரவர லென்றது.

இ - ள். கலர் ஆயினர் வணங்காத் தில்லை அம்பலத்தான் கழற்கு - தீமக்களாயுள்ளார் கருதாத தில்லையம்பலத்தானுடைய திருவடிகட்கு—அன்பு இலர் ஆயினர் வினைபோல் இருள் நுங்கிப்

புலரந் இரவும் - அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள் செறிந்துபுலராதவிரவும்—மின்னி முழங்கிப் பொழியா மழையும்—மின்னி முழங்கிப் பொழிவதுபோன்று பொழியாத மழையும்—புண்ணில் துழை வேல் மலரா வரும் - எமக்குப் புண்ணின்கணுழையும்வேல் மலராம்வண்ணங் கொடியவாய் வாராநின்றன—மருந்தும் இல்லையோ நும் வரையிடத்து - இதற்கொரு மருந்துமில்லையோ நும்வரையிடத்து! எ - று.

மருந்தென்றமையான் வரையிடத்தென்றான். ஒரு நிலத்துத் தலைமகனாதலின், நும்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கோர் மருந்தில்லையோவென ஒருலகவழக்காகவுரைப்பினு மமையும். வருத்துதலே யன்றித் தணித்தலுமுண்டோவென்பதுபட நின்றமையின், மருந்துமென்னுமும்மை எச்சவும்மை. இரவின்கண் வந்தொழுகா நிற்பவும், இரவுதுயரந்தீர்க்கு மருந்தில்லையோவென்று கூறினமையான், வரைவல்லது இவ்வாரொழுதுதல் அதற்கு மருந்தன்றென்று கூறினோம். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் இரவுக்குறி விலக்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவு விலக்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவு விலக்கலென்பது இவள் மருந்தில்லையோவென்றது, யான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மறைக்காவிருளானெதிர்ப்படலருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறி யுடம்பட்டானென வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் செல்லாநிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவனக்கு வருத்தமுறும்படியாக மிக்க வலராகாநின்றது; அதனாற் பகற்குறி வரற் பாலையல்லையென, இரவுக்குறி யுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறி விலக்காநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழிலியுன்னிக்
குறவரையார்க்குங்குளிர்வரைநாடகொழும்பவள
நிறவரைமேனியன்சிற்தம்பலநெஞ்சுருதவர்போ
லுறவரைமேகலையாட்கலரம்பகலுன்னருளே.

இகலடி வேலோய்
பகல்வர லென்றது.

இ - ன். இற - தொடர்ந்து பெய்யாதிருதலான்—எழிலி உன்னி—எழிலிபெய்தலை நினைந்து--வரை உம்பர்க் கடவுள் பராய் - மலைமேலுறையுந் தெய்வங்களைப்பராவி—குறவர் நின்று ஆர்க்கும் குளிர் வரை நாடி - குறவர் நின்றார்ப்பரவஞ்செய்யுந் குளிர்த்த உரு

வரைமேலுண்டாகிய நாட்டையுடையாய்—கொழும் பவள நிற வரை மேனியன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உறதார் போல் உற— கொழுவினிய பவளமாகிய நிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருமேனியை யுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நினைபாதவரைப்போல் வருந்த— அரை மேகலையாட்குப் பகல் உன் அருள் அலராம் - அரைக் கணிந்த மேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாமுனதருள் மிக்க வலராகா நின்றது; அதனானீவாரல். எ - று.

குறவரையென்புழி ஐதாரம் அசைநிலை. அசைநிலை யென் னது குறமலையென் றுரைப்பாருமுளர். வரையையுடையநாடென ினமமையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத் தெய்வத்தைப்பரவாது, பின்மழைமறுத்தலாண்டிர்ப்பட்டு அடினை முயல்கின்றற்போல், நீயும் வரையுங்காலத்து வரையாது, இவனை யெய்துதற்கரிதாகிய விடத்துத் துன்புற்று வரைய முயல்வையென உள்ளுறைகாண்க. “உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்தவை நிலனெனக்—கொள்ளு மென்ப குறிப்பறிந் தோரே” * என்பவாகலிற் தெய்வத்தை நீக்கி யுவமை கொள்க. மெய்ப்பாடி அது. பயன் பகற்குறி விலக்குதல். (உக0)

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கலென்பது இரவுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வரவு விலக்கின தோழி, நீ பகல்வரின் அலர்மிகுதி யானெங்களுக்கு மிக்கபழி வந்தெய்தும்; இராவரின் எவ்வாற்றானு நின்னை யெதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும் பயனில்லை; அதனால் நீ யிருபொழுதும் வரற்பாலையல்லையென இரவும் பகலும் வரவு விலக் காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்ருழும்பிற்
சுழியாவருன்வைத்தசிற்றம்பலவன்கார்தருமான்
விழியாவரும்புரிமென்குழலாடிதந்தையமெய்யே
பழியாம்பகல்வரிவீயிரவேதும்பயனில்லையே.

இரவும் பகலும்
வரவொழி கென்றது.

இ - ள். ஐய - ஐயனே—பகல் வரின் புரி மென்குழலாள் திற ன்து மெய்யே பழியாம் - நீ பகல்வரிற் சுருண்ட மெல்லியகுழலையு டையாடிதந்து மெய்யாகவே அலருண்டாம்—இரவு ஏதும் பயன் இல்லை - இராவரின் எதிர்ப்படுத லருமையாற் சிறிதும்பயனில்லை; அதனால் நீயிருபொழுதும் வாரல். எ - று.

* தொல். பொருள், அகத்தினையியல்.

சுழியா வரு பெரு நீர் சென்னி வைத்து - சுழியா நின்றுவரும் பெரியநீரைச் சென்னியின் கண்ணை வைத்து—தன் தொழும்பின் என்னைக் சுழியா ஆளுன் வைத்த - தனக்குத் தொண்டுபிடித்தற்கண் என்னை நீங்காத தன்னருளான் வைத்த—சிற்றம்பலவன் சுரம் தரும் மான் விழியா வரும் புரி மென் குழலான் - சிற்றம்பலவனது கரத்தின்கண் வைக்கப்பட்ட மான் போல விழித்துவரும் புரிமென் குழலானைக் கூட்டுக.

பரந்துவரும் பெரும்புனை வேகந்தணிந்துத் தன்சென்னியின்கண் வைத்தாற்போல நிலலாது பாக்கு நெஞ்சையுடையேனைத் தன்னருட்குணடக்கினுனைன்பது கருத்து. தன்னொழும்பினினதும் யாவிற்காமைக்குக் காரணமாகிய அருட்குணைனை வைத்தவனெனினு மமையும். மெய்ப்பாடி அது. பயன் இரவுக்குறியும் பகற்குறியும் விலக்கி வரைவுகடாதல். (உசுள்)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது இருபொழுதும் வரவு விலக்கின தோழி, மதி நிரம்பாநின்றது; வேங்கை பூவாநின்றன; இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்கூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே
னெய்யாதயின்றிளமந்திகள்சோருமிருஞ்சிலம்பா
மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மதியூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே.

முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத்து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுரைத்தது.

இ - ள். மை ஆர் சுதலி வனத்து வருக்கைப் பழம் விழுதேன் - இருளார்ந்த வாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாவின பழம்விழுதலா னுண்டாகியதேனை—இள மந்திகள் எய்யாது அயின்று சோரும் இருஞ் சிலம்பா - இளையமந்திகளறியாதே யுண்டி பின்களியாத் சோரும் பெரிய சிலம்பையுடையாய்—மதி ஊர் கொள் - மதி நிரம்பாநின்றது—அம்பலத்தான் வெற்பின் - அம்பலத்தா னுடைய இவ்வெற்பின்கண்—மொய் ஆர் வளர் இள வேங்கை பொன் மாலையின் முன்னின - செறிவார்ந்த வளராகின்ற விளையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மலைபோலத் தோன்றின—மெய்யா அரியது என் - இனி மெய்யாக வுணக்கரியதியாது! - எ-து.

கதலிவனத்துண்டாகிய தேனென்றதனாற் கதலிக்கனிடையி
கூடுதல்பெற்றும். ஊர்கோடல் குறைவின்றி மண்டலமாக வொளி
பரத்தல். அல்லது உம் பரிவேடித்தலெனினுமமையும். நின்மலைக்
கண் விலங்குகளு மித்தன்மைத்தாகிய தேனைக் குறியாதாண்டு இன்
புறமின் னனைவாகவிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதியாது இதுவன்றோ
பருவமுமென வரைவுபயப்பக் கூறியவாறாயிற்று. மந்திகடேரு
மென்பது பாடமாயின், தேனையறியாதாண்டு அதன்கவை மிகுதி
யாற் பின்னதனைத் தேர்ந்துணருமென் னுரைக்க. வேட்டபொருள்
உள்ளத்துழற்பட்டிக் சோன்றுதலின், வரைவை முந்தியபொரு
ளென்றான். வரைதருவிளவி-வரையுங்கிளவி. மெப்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (௨௬௨)

கூறுவிக்குற்றல்.

கூறுவிக்குற்றலென்பது காலங்கூறி வரைவுகடாவவும் வரை
வுடம்படாமையின் அவடன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பாளாக,
அலரான்வருநாணினையுங் காணாமையான் வருமாற்றாமையையும்
பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை நம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார் இவ்
வாறு வருந்துதற்காதெனத் தாமாகவறிகின்றிலராயின் நாஞ்சொ
ல்லுந் தன்மைகளென்னோவெனப் புலந்து, ஸீயாகிலுஞ்சென்று
கூறென்பது குறிப்பாற்றோன்றத் தலைமகன் வரைவுடம்படாமை
யைத்தோழி தலைமகன்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேமாம்பொழிற் தில்லைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க
நாமாதரிக்கநடம்பயில்வோனை நண்ணுதவரின்
வாமாண்கலைசெல்லநின்றார்கிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற்
றாமாவறிகிலராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே.

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோழி
கொத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.

இ - ள். தேமாம் பொழில் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து - தேமாம்
பொழிலையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண்—விண்ணோர் வண
ங்க நாம் ஆதரிக்க நடம் பயில்வோனை நண்ணுதவரின் - விண்
னோர்வணங்கவும் நாம் விரும்பவுங் கூத்தைச் செய்வாளைச் சேரா
தாரைப்போல வருந்த—வாம் மாண் கலை செல்ல நின்றார் கிடந்த
நம் அல்லல் கண்டால் - அழகு மாட்சிமைப்பட்ட மேகலைகழலும்
வண்ணங்கண்டு தலையளியெய்யாது நின்றவர் பெருகிக்கிடந்த நம்
மல்லலைக்கண்டால்—தாமா அறிகிலர் ஆயின் - நம்மாற் றலையளிக்

கப்படுவார் இவ்வாறு வருந்துதற்காதென்று தாமாகவறினினில ராயினீ—நாம் சொல்லும் தன்மைகள் என் - நாஞ்சொல்லுமியல் புகளென்! எ - று.

வாமம் வாமென விடைக்குறைந்து நின்றது. அலரான் வரு நாணியுங் காணுமையான் வருமாற்றுமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லென்றான். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாம லெனத் திரிக்க. அல்தாவது இராவருதலுடம்பட்டாள் போன்று பகல்வாரலென்றலும், பகல்வருதலுடம்பட்டாள் போன்று இரா வாரலென்றலும் பின் இருபொழுதையுமுறுத்தலும். (௨௬௩)

செலவுநினைந்துரைத்தல்.

செலவுநினைந் துரைத்தலென்பது வரைவுடம்படாமையிற் றோழி தலைமகனோடு புலந்து கூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக் கல்லதரின் கணீர்வந்தவா நென்றோவென்று வினவுவாரைப் பெற் றேமாயின் இத்தன்மையையுடைத்தாகிய மிக்க விருளின்கண் யாமவருமைச்சேறலரிதன்று; சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல் வாரில்லையெனத் தலைமகள் செலவுநினைந்து கூறாநின்றல், அதற்குச் செய்யுள்—

வல்சியினெண்குவளர்புற்றகழமல்கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரிதன்றுமன்சிற்றம்பலவரைச்சேரலர்போற்
கொல்கரிசீயங்குறுகாவகைபிடிதானிடைச்செல்
கல்லதரென்வந்தவாநென்பவர்ப்பெறித்தார்மயிலே.

பாங்குநெருங்கப் பணிமொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கினாவி.

இ - ள். கார் மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்பாய்—சிற் றம்பலவரைச் சேரலர்ப் போல் - சிற்றம்பலவரைச் சேராதாரைப் போல வருந்த—சீயம் கொல்கரி குறுகாவகை பிடி தான் இடைச் செல் கல் அதர் - சீயங் கொல்கரியைச் சென்றணையாதவண்ணம் பிடி தா னிரண்டற்கு மிடையேசென்று புருங்கல்லதரின் கண்— வந்தவாறு என் என்பவர்ப் பெறின் - நீர்வந்தவா நெங்ஙனையெ ன்று சொல்லுவாரைப் பெற்றேமாயின்—வல்சியின் என்கு வளர் புற்று அகழ மல்கும் இருள்வாய் - குரும்பியாகிய வுணவுகாரண மாகக் கரடி உயர்ந்தபுற்றை யகழாரிற் ப மிகாரின்ற விருளின் கண்—செல்வு அரிதன்று மன் - அவரிருந்த வழிச்சேறலரிதன்று; சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை. எ - று.

செல்வரிதென்பது செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்யிற்
முடம்படுமெய். * செல்லவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றதெனி
லுமையையும். மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கல்லதர் கற்கண்ணதர்.
கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென்னென ஒருசொல்
வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழியவெ
னைத் திரிந்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றென வொருசொல் வரு
விந்துரைக்க. சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவெ, சிறைப்புறமா
தல் குறித்தாளல்லனென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டற்கும்
மெய்ப்பாடு அமுதையைச்சார்ந்த விளிவரல். பயன் அது. (௨௬௪)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது தலைமகள்
நன்னை யெதிர்ப்படலுற்று வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக்
கேட்ட தலைமகள் குறியிடைவந்து நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு,
என்னையரது காவலை நீவி நின்வயத்தளாய் நின்று பொலிவழிந்து
வருந்தாநின்றவளை நீ வரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறு பழந்து மதித்
தற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகளது பொலிவழிவுகடாநி
வரைவு கடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வாரிக்களிற்றின்மருப்புமுத்தம்வரைமகளிர்
வேரிக்களிர்க்கும்விழுமலைநாடவிரிதிரையி
னாரிக்களிர்க்குமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பர்தில்லை
யேரிக்களிர்க்கருமஞ்ஞையிந்நீர்மையென்னெய்துவதே.

* “உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடுயிர்க்குமய
க்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்து நிற்குமாதலின்,
உடம்படாதவவ்விரண்டு முடம்படுதற்பொருட்டு இடையே வரு
மெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வருமுயிரேறி யொற்று
மைப்பட்டுப் புணர்த்தற்குரிய மெய்யீற்றின் வழித்தோன்று மெய்
யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது.” நன்னூல் விருத்தி
கக௨-ம், சூத்திரம்.

“விண்வத்துக்கொட்டும். எ-ம். செல்வுழிச்செல்க. எ-ம். சார்
வுழிச் சார்ந்த தகையன். எ-ம். மெய்யீற்றுமுன் உயிர் வருங்கால்
இவ்வனமுடம்படுமெய் யன்றெனக் கூறும்வகரம்தோன்றின.”
கக௩-ம், சூத்திரம்.

“விண்வத்துக் கொட்டும் வண்ணத்தமரர் என்புழி வகரம்
உடம்படாதவற்றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோ
ரன்னவை உடம்படு மெய்யெனப் பெயர்பெறுமாதில்லை யென்
பது.” தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங்கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்தது.

இ - ன். களிற்றின் மருப்பு உரு முத்தம் - களிற்றின் மருப்பு
க்களினின்று முக்க முத்துக்களை—வரை மகளிர் வேரிக்கு வாரி
அளிக்கும் விழுமலை நாட - வரையின்வாழ்மகளிர் வேரிக்குவிலை
யாக முத்துகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக்கணுண்டாகிய நாட்டையு
டையாப்—விரி திரையின் நாரிக்கு அளிக்க அமர் - விரியுந் திரை
யையுடைய யாளுகிய பெண்ணிற்குக் கொடுத்தற்குப் பொருந்
திய—நல் மாச் சடைமுடி நம்பர் தில்லை ஏர் இக் களிக் கரு மஞ்
றை - நல்ல பெரிய சடைமுடியையுடைய நம்பரது தில்லைவினா
ளாகிய வரையுடைய இக்களிக் கருமஞ்றையையொப்பான்—இந்
நீர்மை எய்துவது என் - தன்னைமையையிழந்து இத்தன்மைமைய
யெய்துவதென்? நீயுரை. எ - று.

மலையையுடைய நாடெனினுமமையும். விரிதிரையினென்பது
அல்வழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மமையும்.
நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமரையின், நாரிக்களித்தலான் அவள
மருஞ்சடை யென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்றை களியையுடைய
கரியமஞ்றை. அணைதற்கரிய களிற்றின் மருப்பினின்று முக்க
முத்தத்தினதருமையைக் கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்
குக் கொடுத்தாற்போல, என்னையரது சாவலை நீவி நின்வயத்தளா
கியவிவளதருமை கருதாது நினக்கின்பஞ் செய்யுங் களவொழுக்
கங் காரணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்
ப்பாடும் பயனும் அவை. (உசுரு)

வரைவுமுடிக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல் வருமாறு:—

முலைவிலை கூறல் வரைவுடம் படுத்தல்
வரைபொருட் கேகலை யுரையவட் கென்ற
னீக நென்றல் சொல்லா தேகல்
பிரிந்தமை கூற நெஞ்சொடு கூற
நெஞ்சொடு வருந்தல் வருத்தங்கண் டிரைத்தல்
வற்புறுத் தல்லொடு வன்புறை யழிதல்

வாய்மை கூறன் மன்னவன் மெய்யுரை
 தேறாது புலம்பல் காலமறைத் துரைத்த
 றாதுவர வுரைத்த றாதுகண் டமுங்கன்
 மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்
 மேவிய செவிலி கட்டுவைப் பித்தல்
 கலக்குற்று நின்றல் கட்டுவித்தி கூறல்
 வேலனை யழைத்த லின்ன லெய்தல்
 விலக்க நினைத்த னிலைமை யுரைத்த
 லறத்தொடு நின்ற லையந் தீர்த்த
 லவ்வெறி விலக்கல் செவிலிக்குத் தோழி
 யறத்தொடு நின்ற னற்றாய்க்குச் செவிலி
 யறத்தொடு நின்ற தோவர வுரைத்தன்
 மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந் துரைத்த
 லையுற்றுக் கலங்க லவனிதி காட்ட
 லாறைந் துடனே கூறிய மூன்றும்
 வினாமலர்க் குழலாய் வரைபொருட் பிரிதல்.

இ-ள். முலைவிலைகூறல், வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல், வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல், நீயேகூறென்றல், சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூறல், நெஞ்சொடுகூறல், நெஞ்சொடுவருந்தல், வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வழியொழுகிவற்புறுத்தல், வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல், வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல், தேறாது புலம்பல், காலமறைத்துரைத்தல், தூதுவரவுரைத்தல், தூதுகண் டமுங்கல், மெலிவுகண்டிசெவிலிகூறல், கட்டுவைப்பித்தல், கலக்க முற்றுநின்றல், கட்டுவித்திகூறல், வேலனையழைத்தல், இன்னலெய்தல், வெறிவிலக்குவிக்கநினைத்தல், அறத்தொடுநின்றலையுரைத்தல், அறத்தொடுநின்றல், ஐயந்தீரக்கூறல், வெறிவிலக்கல், செவிலிக்குத் தோழியறத்தொடுநின்றல், நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநின்றல், தோவரவுகூறல், மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுற்றுக்கலங்கல், நிதிவரவுகூறநின்றல் என விவை முப்பத்துமூன்றும் வரைபொருட்பிரிதலாம். எ-று. அவற்றுள்:—

முலைவிலைகூறல்.

முலைவிலை கூறலென்பது வரைவு முடுக்கப்பட்ட தலைமகள், யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவனையன்மாரை முலை விலை கேட்பாயாகவென, எல்லாவற்றினு நின்வரவை எமரேற்றுக்

கொள்ளுல்லது விலைகூறுவராயின் அவளுக்கேழுலகும் விலைபோ
தாதெனத் தோழி முலைவிலை கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்லிற் குநிஞ்சுலத்திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்குமேதருநீதிக்குமேற்பினல்லானினையி
ன்றைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லையேனழ்பொழிலு
முறைவிற்குலாதுதலாள்விலையோமெய்ம்மையோதுநர்க்கே.

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலையிலை மெய்ம்மது.

இ - ள். குறைவிற்கும்-வரைவுவேண்டி நீயெம்மாட்டுக் குறை
யுடையாய் நிற்குமதனும்—கல்விக்கும்-கல்விமிருதியானும்--
செல்விக்கும் - செல்வானும்—நின் குலத்திற்கும் - தங்குலத்திற்கே
ற்ற நின் குலத்தானும்—வந்தோர் நிறைவிற்கும் - நீவிடுக்கவந்த சா
ன்றோரது நிறைவானும்—மேதரு நீதிக்கும் - மேவுதற்குத்தகு நீதி
யானும்—ஏற்பின் அல்லால் - நின்வரவை மெய்மேற்றுக்கொளின
ல்லது விலைகூறுவராயின்—நினையின் மெய்ம்மை ஒதுநர்க்கு-ஆரா
யுமிடத்து மெய்ம்மை சொல்லுவார்க்கு—உறை வில் குலா துத
லாள் ஏழ்பொழிலும் விலையோ - விற்போலவளைந்த துதலையுடை
யாட்கு ஏழுலகும் விலையாமோ! விலைக்குறையாம். எ - று.

இறை - எல்லாப்பொருட்குமிறைவன்—வில் குலா வரை
ஏந்தி - வில்லாகிய வளைதலையுடைய வரையையேந்துவான்—வண்
தில்லையன் - வளவிய தில்லைக்கண்ணான்—ஏழ்பொழிலும் - அவனு
டைய ஏழ்பொழிலுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு இருமுதுகுரவராற் கொண்டாடப்படுதல். நிறைவு
அறிவொடுகூடிய பொழுக்கம். நீதி உள்ளப்பொருத்த முள்வழி
மறுதுகொடுத்தல். உறைவிலென்பதற்கு உறையையுடைய வில்
லென்னுமமையும். (௨௬௬)

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்.

வருமதுகூறி வரைவுடம்படுத்தலென்பது முலைவிலை கூறிய
தோழி, நீ வரைவொடுவாராது இரவருள்செய்யாநின்ற விது கொ
ப்பத்துக்கேதுவானால் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம்; அது
படாமல் எமராற்றொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரைய வர
விட்டு அவளை வரைந்தெய்துவாயாகவென மேல்வருமிடுக்கண்
கூறித் தலைகளை வரைவுடம்படுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வடுத்தனநீள்வகிரக்கண்ணிவெண்ணித்திலவானகைக்குந்
தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தந் துணியென்னைத் தன்றெழுப்பிற்
படுத்தனன்னீசுழலீசர்சிற்றம்பலந்தாம்பணியார்க்
கடுத்தனதாம்பரித்பொல்லாநிரவினின்றாரருளே.

தொடுக்கனவிடுத்ததத் தோகைதோளெய்
நுடிககண்பெரி நிரவரினென்றது.

இ - ள். என்னைத் தன் தொழும்பிற் படுத்த நல் நீள் சழல்
ஈசர் சிற்றம்பலம் - என்னைத் தன்னடிமைக்கட்படுவித்த நல்ல
நீண்ட சழலையுடைய ஸீசரது சிற்றம்பலத்தை—தாம் பணியார்க்கு
அடுத்தன தாம் வரின் - தாம் பணியாதார்க்குந் தக்கனவாகிய திது
கள் உனக்கு வரக்கூடுமாயின்—இரவின் நின் ஆர் அருள் பொல்
லாது - இரவின் கண்ணுண்டாகிய நின்றாரருள் எமக்குப்பொல்லாது,
அதனான்—வடுத்தன நீள் வகிரக் கண்ணி வெண் நித்தில வான்
நகைக்கு - வடுவனவாகிய நீண்ட வகிர்போலுங் கண்ணையுடையா
ளது தூயமுத்துப்போலு மொளியையுடைய முறுவலுக்கு--தொடு
த்தன நீ விடுத்து எய்தத் துணி - எமராற்றொடுக்கப்பட்டனவாகிய
பொருள்களை நீவரவிட்டு வரைந்தெய்தத் துணிவாய்க். எ - று.

நீள்வகிரக்கண்ணியாகிய வெண்ணித்தில வாணகைக்கென்று
ரைப்பினு மமையும். தொடுத்தன பலவாக வருக்கப்பட்டன. படு
த்தன நீள்சழலென்பது உம் பாடம். சிற்றம்பலந்தாம்பணியார்க்
கடுத்தன தாம் வருகையாவது கெர்ப்பம் வருகை. அடுத்தனதாம்
வரினென்பதற்கு நீ வரினெமக்கடுத்தனதாமுனவாமென்று பொ
ருளுரைப்பாரருளார். அடுத்தனதான்வரினென்பது பாடமாயின்,
தானென்பது அசைநிலை. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் அது. (உசௌ)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்.

வரைபொருட்பிரிவை யுரையெனக்கூறலென்பது மேல்வரு
மது கூறி வரைவுடம்படுத்தின தோழிக்கு, யான்போய் துமர் கூறு
நிதியமுந்தேடிக்கொண்டு தும்மையும்வந்து மேவுவேன்; நீ சென்று
ஆவள் வாடாதவண்ணம் யான் பிரிந்தமைகூறி ஆற்றுவித்துக்
கொண்டிருப்பாயாகவெனத் தலைமகன் றான் வரைபொருட்குப்
பிரிகின்றமை கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிக்கொணர்ந்து
மின்றங்கிடையும்மையும்வந்துமேவுவனம்பலஞ்சேர்

மன்றங்கிடைமருதேகம்பம்வாஞ்சியமன்னபொன்னைச்
சென்றங்கிடைகொண்டுவாடாவகைசெப்புதேமொழியே.

ஒங்கவன்வயி நீங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். மின் தங்கு இடை - மின்போலுமிடையையுடையாய்—குன்றங் கிடையும் கடந்து - இனிக் குன்றக்கிடப்புக்களையுடைய சுரத்தையுங் கடந்துபோய்—உமர் கூறும் நிதிகொணர்ந்து - துமர்சொல்லு நிதியத்தைத் தேடிக்கொணர்ந்து—தும்மை யும் வந்து மேவுவன் - தும்மையும்வந்து மேவுவேன்—தேமொழியே - தேமொழியினையுடையாய்—சென்று - நீசென்று—அம்பலம் சேர் மன் தங்கு - அம்பலத்தைச்சேர்ந்த மன்னன்றங்கும்—இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியம் அன்ன பொன்னை - இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியமாகிய இவற்றையொக்கும் பொன்னை—இடைகொண்டு வாடாவகை - இடைகொண்டு வாடாதவண்ணம்—அங்குச் செப்பு - அவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டிவன சொல்லுவாயாக. எ - று.

குன்றக்கிடையென்பது மெலிந்து நின்றதெனினு மமையும். தும்மையென்பதுஉம் பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றொடு படாது அம்பலஞ்சேர் மன்னனைக் கூறியவதனால், அம்பலமே யவர்க்கிடமாதல் கூறினார். இடைகொண்டென்புழி இடை காலம். மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைபொருட் பிரியுந் தலைமகன் ஆற்றுவித்தல். (௨௭௮)

நீயேகூறென்றல்.

நீயே கூறென்றலென்பது பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, நீ யிரவுவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென வுட்கொண்டு நின்னொடு கூடிய வப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்று நினைந்திருப்பாளுக்குத் தாழேனென்னு முரைமுன்னாக நின்பிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் விரையவருவது காரணமாகத் தோழி தலைமகளது பிரிவாற்றாமை கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கேழேவரையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கிள்ளையன்ன
யாழேர்மொழியாளிரவரினும்பகற்சேறியென்று
வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணியைநீவருட்டித்
தாழேனெனவிடைக்கட்சொல்லியேகுதனிவள்ளலே.

கார்ப்கதிரவேலைய் கனங்குழையவட்கு
நீயேயுரை நின்செல்வென்றது.

இ - ள். தனி வள்ளலே - ஒப்பில்லாத வள்ளலே—கேழ் ஏவ
ரையும் இல்லோன் புலிநூர் பயில் கிள்ளை அன்ன யாழ் ஏர் மொழி
யாள் - தனக்குவமையாக யாவரையுமுடைய னல்லாதவனது புலி
நூர்க்கட்பயிலுங் கிளியையொக்கும் யாமோசைபோலு மொழியை
யுடையான்—இரவரினும் பகல் சேறி என்று - இரவிரிவரினும்
பகற்பிரிந்து செல்வையென்று அதனையேயுட்கொண்டு—வாமேன்
என இருக்கும் வரிக் கண்ணியை - நின்னொடுகூடிய வப்பொழு
தும் யானுயிர்வாமேனென்று நினைந்திருக்கும் வரிக்கண்ணியை
டையானே—வருட்டி இடைக்கண் தாமேன் என நீ சொல்லி ஏகு -
வசமாக்கிப். பெற்றதோர் செவ்வியில் தாமேனென்னும் உரை
முன்னை நின்றிரிவை நீயேசொல்லி யேகுவாயாக. எ - று.

கிளி மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்மொழியையுடையாட் குவமையாய் வந்தது. யாழோசை செவிக்கினிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய் வந்தது. புலியூர்ப்பயிலுமொழியாளென வியையும். வாழேனென விருக்குமென்பதனைமுற்றுக்கி மொழியாளிவ்வாறுசெய்யும்;அவ்வரிக்கண்ணியை யென ஒருசட்டி வருஷித்துரைப்பினு மமையும். வருடி வருட்டியென மிக்கு நின்றது. வாழேனெனவிருக்கு மென்றதனை, இத்தன்மைத்தாகிய விவளது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழியவேண்டு மென்றாளாம். இடைக்கணென்றது இவ்வொழுக்கத்தால் நினக்கு வருமேத நினைந்து ஆற்றாளாஞ் செவ்விபெற்றென்றவாறு. வடிக்கண்ணியையென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி அச்சம். பயன் தலைமகள்தாற்றாமையுணர்ந்துதல்.

(உசுசு)

சொல்லாதேகல்.

சொல்லாதேதலென்பது நீயேகூறென்ற தோழிக்கு, யானெவ்வாறு கூறிலும் அவள் பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்துகொள்கையில்லை; யான் விரைய வருவேன்; அவ்வளவும் நீயாற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல்லாது பிரியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வருட்டிற்றிகைக்கும்வசிக்கிற்றுளங்குமனமகிழ்ந்து
தெருட்டிற்றெறியலன்செப்பும்வகையில்லைசீரருக்கன்
குருட்டிற்புகச்செற்றகோன்புலியூர்குறுகார்மனம்போன்
நிருட்டிற்புரிசுழலாட்கெங்நெசொல்லியேசுவனே.

நீரைவளை வாட

வுரையா தகன்றது.

இ - ள். வருட்டின் நிகைக்கும் - துதலுந்தோரு முதலாயின வற்றைத் தைவந்து ஒன்றுசொல்லக் குறிப்பேனாயின் இஃதென்க ருதிச் செட்கின்றனென்று மயங்காநிற்கும்—வசிக்கின் துளங்கும்— இன்சொல்லின் வசித்து ஒன்று சொல்லவெனையின் அக்குறிப் பறிந்து உண்ணுக்காநிற்கும்—தெருட்டின் மன மகிழ்ந்து தெளி யலன் - இனி வெளிப்படப் பிரிவுணர்த்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவலென்று குளுந்துத் தெளிவிப்பேனாயின் மனமகிழ் ந்து அதனைத்தேரான்—செப்பும் வகை இல்லை - இவ்வாறெழிய அறிவிக்கும்வகை வேறில்லை, அதனை—புரி குழலாட்கு எங்ஙன் சொல்லி ஏகுவன் - சுருண்ட குழலையுடையாட்குப் பிரிவை எவ்வ ண்ணஞ் சொல்லிப்போவேன்! ஒருவாற்றினுமரிது. ஏ - டு.

சீர் அருக்கன் குருட்டின் புகச் செற்ற கோன் புலியூர்-பெரு மையையுடைய அருக்கன் ஒருடாகிய இழிபிறப்பிற் புகும்வண் ணம் அவனைவெருண்ட தலைவனது புலியூரை—குறுகார் மனம் போன்று இருட்டின் புரிசூழல் - அணுகாதார் மனம்போன்று இரு ட்டிதலையுடைய புரிசூழலெனக்கூட்டுக.

வருடினென்பது வருட்டினென நின்றது. ஏகுவதேயென்ப துஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் வரைவுமாட்சிமைப் படுத்ததற்குப் பிரிதல். (உஎ௦)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமை கூறலென்பது தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர் த்தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழி சென்று, நம ராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்குவரவிட்டு வின்னை வரைந்துகொள்வானாக அழற்கடநறியே பொருள் தேடப் போனான்; அப்போக்கு, அழற்கடந் சென்றமையான் நமக்குத் துன்பமென்பேனோ? வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தானாதலின் நமக் கின்பமென்பேனாவெனப் பொதுப்படக் கூறி, வரைவு காரண மாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமேயெனத் தலைமகள் வருந்தாமல் அவன் பிரிந்தமை கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நல்லாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர்தொடுத்த
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுப்பானிமையோரிறைஞ்சு
மல்லார்கழலழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்களல்லாற்
செல்லாவழற்கட்புன்றுசென்றார்நஞ்சிறந்தவரே.

தேங்கமழ் குழலிக்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ன். நம் சிறந்தவர்-நமக்குச்சிறந்த அவர்—நமர் தொடுத்த எல்லா நிதியும் உடன் விடுப்பான் - நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்கே வரவிடுவான்வேண்டி—இமையோர் இறைஞ்சும் மல் ஆர் கழல் அழல் வண்ணர் வண் தில்லை - இமையோர் சென்றுவணங்கும் வளமார்ந்த கழலையுடைய அழல்வண்ணரது வளவியதில்லையை—தொழார்கள் அல்லால் செல்லா அழல் கடம் இன்று சென்றார் - தொழாதாரல்லது நம்போல்வார் செல்லாத அழலையுடைய சுரத்தை இன்றுசென்றார், அதனான்—நல்லாய் - நல்லாய்—நமக்கு உற்றது என்னென்று உரைக்கேன் - நமக்குவந்ததனை யாதென்றுசொல்லுவேன்! எ - று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான், தொடுத்தது விடுப்பச் சென்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ? அழற்கடஞ் சென்றமை யாற் றுன்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக் கூறுவான்போன்று, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமே யென்றதுவித்தாளாம். தொழார்களல்லார் செல்லாவென்று பாடமோதுவாருமுனர். மெய்ப்பாடு அமுலாக. பயன் வரைவுநீட்டியாமையுணர்த்துதல். (உஎக)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடு கூறலென்பது பிரிந்தமை கூறக்கேட்டு வருந்தாநின்ற நெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந் தீர்ந்த முறைமையாகிய வொழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கருதின, இதுவொழிய நமக்கின்புற்றுவாழு முபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினது வருத்தந் தீரக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டர்க்கெல்லா
புருந்துமபிரிதமுமாகுமுன்னேன்நில்லைவாழ்த்தும்வள்ள
நிருந்துங்கடனெறிசெல்லுமிவ்வாறுசினதக்குமென்றால்
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே.

உல்லரைநாடன் சொல்லாதகல

மின்னொளிமருங்கு நன்னொள்தளர்ந்தது.

இ - ன். அருந்தும் விடம் அணியாம் மணிகண்டன் - உண்ணப்பட்ட நஞ்சின்று அலங்காரமாய நீலமணிபோலுங் கண்டத்தையுடையவன்—அண்டர்க்கு. எல்லாம் மருந்தும் அமீரதமும் ஆகும்

முன்னோன் - தேவர்க்கெல்லா முறுசிபயக்கு மருந்தும் இன்சு
வையையுடைய வமிர்சமுமாகாநிற்கும் முன்னோன்—தில்லை வாழ்
த்தும்வள்ளல் - அவனது தில்லையவாழ்த்தும் நம்வள்ளல்—திரு
ந்தும் கடன் றொறி செல்லும் இவ்வாறு சிதைக்கும் என்றால் - நமக்
கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்ந்திருக்கு முறைமை
யாகிய இந்நெறியைச் செல்லின்ற இந்தநீதி நம்மைக்கெடுக்குமெ
ன்று நிகருகின்—வருந்தும் மட நெஞ்சமே - வருந்துகின்ற வழிவி
ல்லாத நெஞ்சமே—யாம் இனி வாழ வகை என்ன - யாமின்புற்று
வாழுமுபாயம் வேறியாறு! எ - று.

அருந்துமென்பது காலமயக்கம்; அருந்துதற்றொழின் முடிவ
தன்முன் நஞ்சங்கண்டத்து நிறுத்தப்பட்ட டணியாயிற்றுமலின்,
திகழ்காலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினு மமையும். மற்று அசைநிலை.
திருந்துங் கடனெறியென்பது தித்திகுந் தேனென்பதுபோல
இத்தன்மைத்தென்று நிகழ்காலம்பட நின்றது. திருந்துங் கட
னெறியைச் செல்லுமென்றும், களவாகிய விவ்வாற்றைச் சிதைக்கு
மென்றும் முற்றாக அறுத்துரைப்பாருமுளர். (உளஉ)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது பிரிந்தமை கூறக்கேட்ட தலை
மகள், அன்றவரை விடாது என்னைவிட்டு அவரது தேர்ப்பின் செ
ன்றநெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறு செய்யாது என்னை வருத்தாநின்ற
தெனத் தன்னெஞ்சொடு வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்த வெழிற்குமுஞ்
சீர்ப்பொன்னைவென்றசெறிகழலோன்றில்லைச் சூழ்பொழில்வாய்
க், கார்ப்புன்னைபொன்னவிழ்முத்தமணலிற்கலந்தகன்றார், தேர்ப்
பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்தின்றதே.

வெற்ப னீங்கப்

பொற்பு வாடியது.

இ - ள். ஏர்ப் பின்னை தோள் முன் மணந்தவன் ஏத்த - அழ
கையுடைய பின்னையென்கின்ற தேவியுடைய தோள்களை முற்கா
லத்துக் கலந்த மாயோன் நின்றுபரவ—எழில் திகழும் சீர்ப் பொ
ன்னை வென்ற செறி கழலோன் தில்லைச் சூழ் பொழில் வாய் - எழி
ல்விளங்குஞ் செம்பொன்னைவென்ற திருவடிகளையுடையவனது
தில்லைக்கட் சூழ்ந்த பொழிலிடத்து—கார்ப் புன்னை பொன்
அவிழ் முத்த மணலில் - கரியபுன்னை பொன்போல மலரானின்ற

முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்து—கலந்து அகன்றார் - கூடி நீங்கினவரது—தேர்ப் பின்னைச் சென்ற என் நெஞ்சு இன்று செய்கின்றது என் கொலாம் - தேர்ப்பின்னென்ற என்னெஞ்சம் இய்விடத்தின்னு செய்கின்றதென்னே! அநிகின்றிலேன்! எ - று.

ஏத்தவெழிற்கழுமெனவியையும். என்னோடு நில்லாது அவர் தேர்ப்பின்போன நெஞ்சம் இன்றென்னை வருத்துகின்ற விலிதென்னென்று நெஞ்சொடு நொந்து கூறினாளுகவுரைப்பினு மமையும். செற்கழலும் முத்தமணலும் அன்மொழித்தொகை. தேய்கின்றதேயென்பது பாடமாயின், அன்றவரை விடாதுசென்ற நெஞ்சம், செல்லாது ஈண்டிருக்குமென்னைப்போல், இன்று தேய்கின்ற கொன்னென்று கூறினாளுகவுரைக்க. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாய் அழகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (உஎ௩)

வருத்தங்கண்டிரைத்தல்.

வருத்தங்கண்டிரைத்தலென்பது தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு வருந்தாநிற்பக் கண்ட தோழி, இத்தன்மைத்தாகிய வெற்பராகலிற் றுழாது விரைய வரைவொடுவருவர்; ஆதலால் நீ யின்னுமையையடையாதொழிவாயாக வென்று அவள் வருத்தந்தீரக் கூறு நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

தானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகணை துணையா
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமானற்றொடைமடக்கும்
வானமர்வெற்பர்வண்டில்லையின்மன்னைவணங்கலர்போற்
றேனமர்சொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லறிருதுதலே.

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதையை
நீங்கலரெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். தேன் அமர் சொல்லி - தேனைப்பொருந்துஞ் சொல்லையுடையாய்—கான் அமர் குன்றர் செவி உற வாங்கு கணை - கானின் கணமருங் குன்றவர் செவியுறும்வண்ணம் வலித்த கணையை—துணையாம் மான் அமர் நோக்கியர் நோக்கென மான் நல் தொடை மடக்கும் - தாமெய்யக் குறித்தவற்றினோக்குந் தந்துணை வியராகிய மாணைப்பொருந்திய நோக்கத்தையுடையவரது நோக்கோடொக்குமென்று கருதி அம்மாணைக்குறித்த நல்ல தொடையைமடக்கும்—வான் அமர் வெற்பர் செல்லார் - முகிதற்கும் வெற்பர் செல்கின்றாரல்லர்—வண் தில்லையின் மன்னை வணங்கலர்போல் - வளவிய தில்லையின்மன்னனை வணங்காதாரைப்போல—

திருதுதல் - திருதுதால்—செல்லல் செல்லல்—இன்னுமையையடை
யாதொழிவாய். எ - று.

தொடைமடக்குமென்னுஞ் சொற்கள் இயைந்து ஒருசொல்
லாய்க் குன்றவரென்று மெழுவாய்க்குங் கணையென்னு மிரண்
டாவதற்கும் முடிபாயின. துணையாமென்பது “ஏவலினையர் தாய்”
என்பதுபோல மயக்கமாய் நின்றது. மானமர் நோக்கியர் நோக்
கென்பதனை உற்றவாலுவமைப்பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாள
ரும் தத்தனையியரோடொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாத வெற்ப
ராதலின், நீ யிவ்வாறு வருந்த நீட்டியாரென்பது கருத்து. (உஎச)

வழியொழுகிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுகி வற்புறுத்தலென்பது தலைமகளது வருத்தங்
கண்டதோழி, அவளை வழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டு மளவாக
லின், அற்றமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித் தானும் அவ
ளோடு வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க, இம்மலர்ப்பாவையை யன்னா
ட்கு இவ்வேறுபாடு வந்தாவாறென்னோவென்று அயலவர் ஐயுரு
நிற்பராதலான் நீ யாற்றவேண்டுமென்று அவள்வழியொழுகி வற்
புறுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மதுமலர்ச்சோலையும்வாய்மையுமன்புமருவிவெங்கான்
கதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னிக்கலுழந்தா
னோதுமலர்நோக்கமொர்மூன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்போ
லிதுமலர்ப்பாவைக்கென்னோவந்தவாறென்பரேந்திழையே.

சூழிருங் கூந்தலைத்
தோழி தெருட்டியது.

இ - ள். மது மலர்ச் சோலையும் - அவரைப் புதுவதுகண்ணு
ற்ற மதுமலரையுடைய சோலையையும்—வாய்மையும் - அன்று நின்
னிற்பிரியேன் பிரியினுற்றேனென்றுகூறிய வஞ்சினத்தினது மெய்
ம்மையையும்—அன்பும் - வழிமுறைபெருகிய வன்பையும்—மருவி
வெங்கான் கதுமெனப் போக்கும் - நம்மோடு மருவிவைத்துப்
பின்கதுமென வெங்கானிற்போகிய போக்கையும்—நிதியின் அரு
க்கும் - போய்த்தேடு நிதியினது செய்தற்கருமையையும்—முன்
னிக் கலுழந்தால் - நினைந்து நீகலுழந்தால்—ஏந்திழை - ஏந்தி
ழாய்—நொதுமலர் - ஏதிலர்—மலர்ப்பாவைக்கு இது வந்தவாறு
என்னோ என்பர் - மலர்ப்பாவையன்னாட்கு இவ்வேறுபாடு வந்த
வாறென்னோவென்றையுறுவர்; அதனு னியாற்றுவாயாக. எ - று.

நோக்கம் ஓர் மூன்று உடையோன் தில்லை நோக்கலர் போல் வந்தவாறு என்றோ - கண்களொருமூன்றையுடையவனது தில்லையைக் கருதாதார்போல வந்தவாறென்னோவெனக்கூட்டுக.

அன்பு வழிமுறையாற் சுருங்காது கடிது சுருங்கிற்றென்னுங் கருந்தாற் கதுமெனப் போக்குமென்றான். அருக்குமென்றதனால் நீட்டித்தல் கருதினாலாம். வழியொழுகி யாற்றுவிக்கவேண்டிமள வாகலின், ஆற்றுமைக்குக் காரணமாகியவற்றை மிகுத்துக் கூறினாலாம். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பான் தலைமகனோ யாற்றுவித்தல். (உஎடு)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்.

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கலென்பது, வழியொழுகி வற்புறுத்தின தோழியோடு, தலைமகன் வரைவு நீடுதலாற் தமக்கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன் வரைவு மிகவுமினிது; யானாற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிந்தாப்பவரைவில்லாமயின்முட்டையினையமந்தி
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வரைநாடல்பண்போவினிதே [போற்
கொந்தார்நறுங்கொன்றைக்கூத்தன்நென்றில்லைதொழார் குழுப்
சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றினிறைபுந்திருவினர்க்கே.

வன்கதைவேலோன் வரைவுநீட
வன்புறையழிந்தவண் மனமழுங்கியது.

இ - ள். கொந்தார் நறுங் கொன்றைக் கூத்தன் தென் தில்லை தொழார் குழுப்போல்—கொந்தார்ந்த நறியகொன்றையையணிந்த கூத்தனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையவணங்காதாரது திரள்போல—சிந்தாகுலம் உற்றுப் பற்று இன்றி நையும் திருவினர்க்கு - மனக்கலக்கத்தையுற்றுத் தமக்கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவினையுடையவர்க்கு—வந்து ஆய்பவரை இல்லா மயில்முட்டை - சென்றராய்வாரை யுடைத்தல்லாத மயிலின் முட்டையை—இனைய மந்தி பந்தாடி இரும் பொழில் பல் வரை நாடன் பண்போ - இனையமந்தி பந்தாடிவினையாடும் பெரிய பொழிலையுடைய பலவாகிய வரைகளையுடைய நாட்டையுடையவன தியல்போ—இனிது - இனிது. எ - று.

நையுந்திருவினர்க்கென்றது நையுந்துணையாயிற்றுபடாதிருந்து அவனளிபெற்ற ஞான்று இன்புறவெய்தும் நல்வினையாட்டி

மர்க்கேன்றவாறு. எனவே,மானது பெறுமாதில்லை யென்றாளாம். உற்றதாராய்ந்தோம்புவாரில்லாத மயிலினது முட்டையால் ஈன்ற வருத்தமறியாத விளமந்தி, மயிலின் வருத்தமும் முட்டையின் மென்மையும் பாராது பந்தாடுகின்றற்போலக் காதலரான் வின வப்படாத என் காமத்தை நீ யிடுதுற்றறியாமையான் எனது வரு த்தமும் காமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கின் றுயென உள்ளுறைவகையாற் றேழியை நெருங்கி வன்புறையெதி ருழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. அல்லதுஉம், வந்தாய்ப்பவர் தோழி யாகவும், இளமந்தி தலைமகனாகவும், பந்தாடுதல் தலைமகனது வருத் தம் பாராது தான் வேண்டியவாறெழுது மவனதொழுக்கமாக வும் உரைப்பினுமமையும். திருவினென்கேயென்பது பாடமா யின், இவ்வாறு வன்கண்மையேனாய் வாழுந்திருவையுடையேற் கென வுரைக்க. இதற்குத் திரு ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு அழகை யைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் அது. (உஎஎ)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறி வருத்தந்தணித்தலென்பது வரைவுநீடுதலான் வன்புறையெதிருழிந்து வருந்தாநின்ற தலைமக னுக்கு, அவர் சொன் னவார்த்தை நினக்குப் பொய்யென்பதே கருத்தாயின் இவ்வுலக த்து மெய்யென்பது சிறிதுமில்லையெனத் தோழி தலைமகனது வாய் மைகூறி, அவன் வருத்தந்த தணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மொய்யென்பதேயிழை கொண்டவனென்னைத்தன்மொய்க
முற்காட், செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பார்
சொல்லும், பொய்யென்பதேகருத்தாயிற் புரிசூழற்பொற்றொடி
யாய், மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்விவலிடத்தே.

வேற்றடங் கண்ணியை
யாற்று வித்தது.

இ - ள். மொய் என்பதே இழை கொண்டவன் - வலிமையை யுடைய என்பதனையே தனக்கணியாகக் கொண்டவன்—என் னைத் தன் மொய் கழற்கு ஆள் செய் என்பதே செய்தவன் - என் னைத் தன்னுடைய வலியதிருவடிகட் காட்செய்யென்று வெளிப் பட்டுநின்று சொல்லுதலையே செய்தவன்—தில்லைச் சூழ் கடல் சே ர்ப்பார் சொல்லும் - அவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய சூழ்ந்த கடலையுடைத்தாகிய சேர்ப்பையுடையவரது சொல்லும்—பொய் என்பதே கருத்து ஆயின் - பொய்யென்பதே நினக்குக் கருத்தா யின்—புரிசூழல் பொற்றொடியாய் - சுருண்டசூழலையுடைய பொற்

ரோடியாய்—இவ் வியல் இடத்து மெய் என்பது ஏதும் இல்லை
கொலாம் - இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிந்தியில்லைபோலும்!
எ - று.

அரிமுதலாயினுரென்பாகலின், மொய்யென்பென்றார். இழிந்
தன கைக்கொள்வானாகலின், என்பையணியாகவும் என்னை யடி
மையாகவுங் கொண்டானென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடும் பய
னும் அவை. (உஎஎ)

தேருதுபுலம்பல்.

தேருதுபுலம்பலென்பது தலைமகனது வாய்மைகூறி வருத்
தந் தணியாநின்ற தோழிக்கு, யானவர் கூறிய மொழியின்படியே
மெய்ம்மையைக்கண்டு வைத்தும், என்னெஞ்சமு நிறையும் என்
வயமாய் நிற்கின்றனவிலை; அதுவேயுமன்றி, என்னுயிரும் பொ
றுத்தற்கரிதா காரின்றது, இவை யிவ்வாறுதற்குக் காரணம் யாதெ
ன்றதிகின்றிலேனெனத் தான்தேருமைகூறிப் புலம்பாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

மன்செய்தமுன்னுண்மொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு
மென்செய்தநெஞ்சுநிறைபுநில்லாவெனதின்னுயிரும்
பொன்செய்தமேனியன் தில்லையுறாநிற்பொறையரிதா
முன்செய்ததீங்குகொல்காலத்துநீர்மைகொன்மொய்குழலே.

தீதறுகண்ணி தேற்றத்தேருது
போதறுகுழலி புலம்பியது.

இ - ன். மொய் குழலே - மொய்த்த குழலையுடையாய்—முன்
நான் மன் செய்த மொழி வழியே அன்ன வாய்மை கண்டும் - முந்
காலத்து மன்னன் நமக்குதவிய மொழியின்படியே அத்தன்மைத்
தாகிய மெய்ம்மையைக் கண்டுவைத்தும்—நெஞ்சம் நிறையும் நில்
லா - என்னெஞ்சமுநிறைபு மென்வரையவாய் நிற்கின்றில்—என்
செய்த - இவையென்செய்தன—எனது இன் உயிரும் - அதுவேயு
மன்றி எனினியவுயிரும்—பொன் செய்த மேனியன் தில்லை உற
ரின் பொறை அரிதாம் - பொன்னையொத்த மேனியையுடையவ
னது தில்லையை யுறாதாரைப்போல வருத்தம்பொறுத்த லரிதாகா
நின்றது—முன் செய்த தீங்கு கொல் - இவையிவ்வாறுதற்குக்
காரணம் யான் முன்செய்த தீவினையோ—காலத்து நீர்மை கொல் -
அன்றிப் பிரியுங்காலமல்லாத விக்காலத்தினியல்போ? அறிகின்றி
லன். எ - று.

மோழிவழியே சண்டுமெனவினாயும். நெஞ்சநில்லாமையா வது நம்மாட்டு அவரதன் பு எத்தன்மைத்தோவென் றையப்படுதல். நிறைநில்லாமையாவது பொறுத்தலருமையான் அந்மோழ் புறத்தா ர்க்குப் புஷ்ணதல். நில்லாதென்பது பாடமாயிற் றணித்தனி கூட் டிக. பொன்செய்த வென்புதிச் செய்தவென்பது உவமச்சொல். உயிர் துன்ப முழித்தற்குக் காமணமாதலின், அதனையுந் துன்பமாக நினைந்து இன்னுயிரும் பொறையரிதாமென்றான். மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் ஆற்றுகித்தல். (உஎஅ)

காலமறைத்துரைத்தல்.

காலமறைத்துரைத்தலென்பது தேருமைகூறிப் புலம்பா நின்ற தலைமகள், காந்தள் கருவுறக்கண்டு, இஃதவர் வரவுகுறித்த காலமென்று கலங்காநிற்ப, நம்முடைய வையன்மார் நினைக்கதிர் காரணமாகக் கடவுளைப்பராவ, அக்கடவுளையாணையாற் காலமன்றி யுங் காரீரரச்சொரிய, அதனையறியாது, காலமென்று இச்சாந் தண் மலர்ந்தன; நீயதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி, அவுளையாற்றுவித்தற்குக் காலமறைத்துக் கூறாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்—

கருந்தினையோம்பக்கடவுட்பராவிரமர்கலிப்பச்
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரந்ததன்பேரருளாற்றொழும்பிற்
பரிந்தெனையாண்டசிற்றம்பலத்தான்பரங்குன்றிற்றுன்றி
விரிந்தனகாந்தள்வெருவரல்காரெனவெள்வளையே,

காந்தள்கருவுறக் கடவுண்மழைக்கென்
தேந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

இ - ள். வெள் வளை - வெள்வளையையுடையாய்—கருந்தினை ஓம்பக் கடவுட் பராவிர நமர் கலிப்ப - கரியதினையை யோம்பவே ண்டிக் கடவுளைப்பராவிர நமராவாரிப்ப—கொண்மூச் சொரிந் தன - அக்கடவுளையாணையாற் கொண்மூக்கள் காலமன்றியு நீரைச் சொரிந்தன—காரென - அதனைக்காரென்று கருதி—பரங்குன் றின் காந்தள் துன்றி விரிந்தன - இப்பரங்குன்றின்கட் காந்தணை ருங்கி யலர்ந்தன; அதனுன் நீகாரென்றஞ்சவேண்டா. எ - று.

சுரந்ததன் பேரருளான் - பொறுத்தற்கரிதாகச் சுரந்த தனது பெரியவருளான்—தொழும்பில் பரிந்து எனை ஆண்ட சிற்றம்பலத் தான் பரங்குன்றின் - அடிமைக்குத் தகாதவெண்ணைத் தன்னடி

மைக்கண்ணேகூட்டி நடுவுநிலைமையின்றிப் பரிந்தாண்ட சிற்றம்ப
லத்தானது பரங்குன்றினெனக் கூட்டுக.

கடவுண்மழை-கடவுளாத தரப்பட்டமழை. மெய்ப்பாடு பெ
ருமிதம். பயன் புதுவித்தல். (உஎக)

தூதுவரவுரைத்தல்.

தூதுவரவுரைத்தலென்பது காலமறைத்த தோழி, ஒரு தூது
வந்து தோன்றுகின்றது, அஃகின்றூர் தாதென்று தெரியாதெனத்
தூண்புறவோடு நின்று அவள் மனமகிழும்படி தலைமகளுக்குத்
தூதுவரவுரையாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வென்றவர்முப்புரஞ்சிற்றம்பலத்துணைநுடும்வெள்ளிக்
குன்றவார்குன்றவருடாக்கூடினார்நம்மகன்று
சென்றவர்தூதுகொல்லோவிருந்தேமையுஞ்செல்லல்செப்பா
ரின்றவர் தூதுகொல்லோவந்துதோன்றுநிரைவளையே.

ஆங்கொரு தூதுவரப்
பாங்கிகண் டிரைத்தது.

இ - ள். நிரை வளை - நிரைவளையையுடையாய்—வந்து தோ
ன்றும் - ஒருதூதுவந்து தோன்றுகின்றது—குன்று அருள் தரக்
கூடினர் நம் அகன்று சென்றவர் தூது கொல்லோ - இது குன்றாத
அருள்கொணர்ந்துதர வந்துகூடிப் பின்னம்மைப் பிரிந்துசென்ற
வர்தூதோ—இருந்தேமையும் செல்லல் செப்பாநின்றவர் தூது
கொல்லோ - அன்றி அவர் பிரியவிருந்தோமிடத்தும் இன்னுமை
யைச் செல்லாநின்ற வேதிலார்தூதோ? அறியேன். எ - று.

முப்புரம் வென்றவர் - முப்புரத்தை வென்றவர்—சிற்றம்ப
லத்துள் நின்று ஆடும் வெள்ளிக் குன்றவர் - சிற்றம்பலத்தின்க
ணினருடும் வெள்ளிக் குன்றையுடையவர்—குன்று அருள் - அவ
ரது குன்றாதவருளெனக்கூட்டுக.

கூடினரென்பது பொற்படநின்றதெனினுமமையும். இருந்
தேமையென்னு மிரண்டாவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது.
இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லாநின்றவரென்
னந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்ததென்பாருமுள். ஆங்கொரு
தூது - ஏதிலார்தூது. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை.
படன் ஐயந்தீர்தல். (உஅ௦)

தூதுகண்டமுங்கல்.

தூதுகண்டமுங்கலென்பது தூதுவரவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடு நின்று, இலையலர் தூதாகலான் இவை வருவனசெல்வன வாகாநின்றன; காதலர் தூது இன்று வாராதிருக்கின்றது என்செய்யக்கருதி யென்றறிக்கிறிலேனென்று ஏதிலார் தூதுகண்டமுங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வருவனசெல்வன தூதுகனே திலவான்புலியு
மொருவனதன்பரினிலுபக்கலகிதஞன்ருருநகத்
தருவனசெய்தெனதாவினொண்டேடுமென்னெஞ்சிற்றம்மை
யிருவினகாதலரே துசெய்வானின்றிருக்கின்றதே.

அயலுற்ற தூதுவரக்

கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

இ - ள். ஏதில தூதுகள் வருவன செல்வன - ஏதிலவாகிய தூதுகள் வருவன போவனவாயிராநின்றன—வான் புலியூர் ஒருவனது அன்பின் - வாலிய புலியூர்க்கணுளானுடைய ஒப்பில்லாதானது அன்பையுடையவரைப்போல—உள் ஒருகத் தருவன இன்பக் கலவிகள் செய்து - யானின்புற வுள்ளருகும் வண்ணந் தரப்படுவனவாகிய இன்பக்கலவிகளை முன்செய்து—எனது ஆவி கொண்டு எகி - பின்னெனதாவியைத் தாங்கொண்டுபோய்—என் நெஞ்சில் தம்மை இருவின காதலர் - என்னெஞ்சத்தின்கட் டம்மையிருத்தின்காதலர்—இன்று இருக்கின்றது ஏது செய்வேன் - இன்றுவாளாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? எ - று.

ஒருவனதன்பு ஒருவன்கணன்பு. உள்ளருகத் தருவன வென்பதற்கு உள்ளருகும்வண்ணஞ் சிலவற்றைத் தருவனவாகிய கலவி யென்றுரைப்பினு மமையும். தன்மெய்யன்பர் போல யானுமின்புற வுள்ளருகும் கலவிகளை முன்செய்து பின்னெனதாவி போயினுற்போலத் தாம் பிரிந்துபோய் ஒருவானுங் கட்டிலுனாகாது யானினைந்து வருந்தச்செய்த காதலர் இன்று ஏதுசெய்ய விருக்கின்றாரென வேறுமொரு பொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. அயல் - அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உஅக)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகுடறல்.

மெலிவுகண்டு செவிலிகுறலென்பது ஏதிலார் தூதுகண்டமுங்காநின்ற தலைமகளைச் செவிலி யெதிர்ப்பட்டு, அடியிற்கொண்டு முடிசாகுநோக்கி, இவள் பண்டைத் தன்மையளல்லன்; இவ்வாறு

மெலிதற்குச் சேயினதாட்சியிற் பட்டனள்போலுமென் றறிகின்
றிலேனென்று அவளது மெலிவுகண்டு கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

வேயினமென்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிபிறிதாய்ப்
பாயினமேகலைபண்டையளல்லன்பவளச்செவ்வி
யாயினவீரனமரர்க்கமரன்சிற்றம்பலத்தான்
சேயினதாட்சியிற்பட்டனாளமித்திருந்திழையே.

வண்டமர்புரிசுழ லொண்டொடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய்கூறியது.

இ - ள். வேய் இன மென்றோன் மெலிந்து - வேய்க்கினமா
கிய மென்றோண்மெலிந்து—ஒளி வாடி-கதிர்ப்புவாடி—விழி பிறி
தாய் - விழி தன்னியல்பிழந்து வேராய்—பாயின மேகலை பண்
டையளல்லன் - பரந்த மேகலையையுடையாள் பண்டைத்தன்மை
யாளல்லளாயினான், அதனால்—இத் திருந்திழை - இத்திருந்திழை—
சேயினது ஆட்சியின் பட்டனளாம் - சேயினதாட்சியாகிய விடத்
துப்பட்டாள்போலும். எ - று.

பவளச் செவ்வி ஆயின ஈசன் - திருமேனி பவளத்தினது
செவ்வியாகியவீசன்—அமரர்க்கு அமரன் - தேவர்க்குத் தேவன்—
சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான்—சேய் - அவனு
டைய சேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாடியென்பதூஉம், விழிபிறிதாயென்பதூஉம் சினை
வினைப்பாற்படும். பாயினமேகலை யென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொ
ன்னீர்மைப் படுதலின், ஆகுபெயரெனப்படும். செவ்வி கருகுத
லும் வெளுக்குதலுமில்லாத நிறம். ஆட்சி அவனதானையான் மக்
களுக்கணையலாகாத விடம். (உஅஉ)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது மெலிவுகண்ட செவிலி, அவளது
பருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தெரியவறிந்த சொல்லு
மினெனக் கட்டுவித்திக் குரைத்துக் கட்டுவைப்பியாநின்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

கணங்குற்றகொங்கைகங்குதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில
குணங்குற்றங்கொள்ளும்பருவமுறாங்குகாவகரர்

நிணங்குற்றவேற்சிவன் சிற்றம்பலநெஞ்சுறுதவர்போ
லணங்குற்றநோயறிவுற்றாரையாடுமினன்னையரே.

மால்கொண்ட சுட்டுக்

*கால் கொண்டது.

இ - ள். சுணங்கு உற்ற கொங்கைகள் சூது உற்றில - சுணங்
கைப்பொருட்டிய கொங்கைகள் சூதின் தன்மையை யுற்றனவி
ல்லை—சொல் தெளிவு உற்றில - சொற்கள் சூதலைமையீங்கி லிளங்
சூதலையுற்றனவில்லை—சுணம் குற்றம் கொள்ளும் பருவம் உறுள் -
நன்மையுந் தீமையுமறியும் பெனும்பைப் பருவத்தை யிப்பொழு
தைக்குறள், இவளினமை இதுவாயிருந்தது—அன்னையரே - அன்
னையீர்—அணங்கு உற்ற நோய் அறிவுற்று உரையாடுமின் - இவ்வ
ணங்குற்ற நோயைத் தெளியவறிந்து சொல்லுவீராயின். எ - று.

நிணம் குற்ற வேல் சிவன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உறுதவர்
போல் அணங்குற்ற - சென்றுசேராத வசுரருடைய நிணத்தைக்
குற்ற சூலவேலையுடைய சிவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறு
தாரைப்போல அணங்குற்றவெனக்கூட்டுக.

இளமைகூறிய வதனாற் பிறிதொன்று சிந்திக்கப்பட்டாளென்
பது கூறினாளாம். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு மருட்கை.
பயன் தலைமகட்குற்ற துணர்ந்தல். (உஅங)

கலக்கமுற்றுநிற்றல்.

கலக்கமுற்று நிற்பலென்பது செவிலிகட்டுவைப்பியாநிற்ப,
இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வரு
த்தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொ
ல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணிணையுந்தள்ளி, எங்குடியிணையுங்
குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப் புகுகின்றதெனத்
தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காட்டியன்றேயெய்வயிற்பெருநாணிநிமாக்குடியா
சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுள்ளமெல்லாங்
காட்டியன்றேநின்றதிலலைத்தொல்லோணைக்கல்லாதவர்போல்
வாட்டியன்றேர்குழலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே.

தெய்வத்திற் நெரியுமென

எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.

இ - ள். இவள் உள்ளம் ஓடியவாறு எல்லாம் காட்டி - இவ
ளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி—அன்றே நின்ற
உரு

தில்லைத் தொல்லோனைக் கல்லாதவர் போல் வாட்டி - அன்று
தொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுளானையி பழையோனைக் குருமுதத்தா
லறியாதாரைப்போல வருந்த நம்மை வாட்டி--ஏர் குழலார் அன்று
மொழியாதன வாய் திறந்து - அலர்நூற்றி அவ்வோர்குழலாராகிய
வயலார் அன்றுமொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி--
இனி எம் வயின் பெரு நாண் மாட்டி அன்றே - இப்பொழு தெம்
மிடந்துண்டாகிய பெருநாணினை மாள்வித்தல்லவே--மாக் குடி
மாசு ஊட்டி அன்றே நிற்பது - எம்பெருங்குடியைக் குற்றப்படுத்தி
யல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது! இனியென்செய்தும்! எ -று.

முள்வித்தற்கண் மூட்டியென நின்றவாறுபோல மாள்வித்
தற்கண் மாட்டியென நின்றது. தன்னியென்னும் பொருள் பட
நின்றதென்பாருமுளர். நிற்பதென்றதனை முன்னையதனோடுங் கூட்
டிக. இவனென்றது கட்டுவித்தியையென்று, இவணிற்பதெனக்
கூட்டித் தலைமகள் கூற்றாக வுரைப்பினுமமையும். தில்லைக்கணி
ன்ற நாள் இந்நாளென்றுணரலாகாமையின், அன்றே நின்றவென்
றார். தெய்வம் - கட்டுக்குரியதெய்வம். மெப்ப்பாடு இனிவரல்.
பரான் அறத்தொடுநிறற்ற் கொருப்படுத்தல். (உ அசு)

கட்டுவித்திகூறல்.

கட்டுவித்தி கூறலென்பது தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநிற்ப,
இருவரையு நன்மையாகக் கட்டுவித்த தெய்வம் புறத்தாரர்க்கிவ்
வொழுக்கம் புலப்படாமல் தானிட்ட நெல்லின்கண் முருகணங்கு
காட்ட, இதனை யெல்லீருங் காண்மின்; இவளுக்கு முருகணங்
கொழியப் பிறிதொன்றுமில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்குறி காட்
டிக் கூறாநிறற்ல். அதற்குச்செய்யுள்--

சூயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சிற்றம்பலத்தா
னியிலிதன்றேயென்னலாகாவிறைநிறற்சேய்கடவு
மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிந்த
வாரிலிதன்றேயிதன்றேநெல்லிற்றேன்றுமவன்வடிவே.

கட்டு வித்தி

விட்டு ரைத்தது.

இ - ள். இது சூயில் அன்றே என்னலாம் சொல்லி கூறன் -
இது சூயிலோசையாமென்று சொல்லலாகுஞ் சொல்லையுடையா
ளது கூற்றையுடையான்--சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்க
ண்ணன்--இயல் இது அன்றே என்னல் ஆகா இறை - அவனது
தன்மை யிதுவாமென்று கூறமுடியாத விறைவன்--விறல் சேய்

கடவுள் மயில் இது அன்றே - அவனுடைய விறலையுடைய சேபுரு மயில்துவல்லவே—கொடி வாரணம் காண்க - அதுவேயுமன்றி, அவன் கொடிக்கணுளதாகிய கோழியையும் எல்லீருங்காண்க—வன் குர் தடிந்த அயில் இது அன்றே - அதுவேயுமன்றி, வலியனாகிய குரைக்குறைத்த அயில்தானிதாவல்லவே? இவையெல்லாஞ் சொல்லுகின்றதென்—நெல்லில் தோன்றும் அவன் வடிவு - இப் பரப்பிய நெல்லின்கண்வந்து தோன்றுகின்றது அவனதுருவமாம்—இது அன்றே - இதுவல்லவே? காண்மின். எ - து.

முருகனெனவே, முருகணங்கினுள்ளென்று கூறினோம். குர் மாமரமாய் நின்றமையாற் தடிந்தவென்றான். மெம்ப்பாடி பெரு மீதம். பயன் தன் கருமமுற்றுதல். கட்டுவித்தியை விரிவ, அவ ளறியாதாள்போல இக்கருமமுடித்தற் பொருட் டிவ்வகை சொன் னான். என்னை? வரைபொருட்குத் தலைமகன் போக, அவன் வரவு நீட்டித்தலான், இவனதாற்றாமையானுண்டாகிய நோயை முருக னால் வந்ததென்றிவன் கூறலாமோ? இவ்வகையினமாயிற் குறியெ ன்பதனைத்தும் பெரியேயாமென்பது கடா. அதற்குவிடை: குறியும் பொய்யன்று; இவளும் பொய்கூறினாள்ல்லன்; அஃதெவ்வகை மெனின்:—குறிபார்க்கச் சென்றிருக்கும்பொழுதே தெய்வ முன் னிலையாகக் கொண்டிருத்தலான், அத்தெய்வத்தின் வெளிப்பாட் டானே தலைமகனுடன் புணர்ச்சியுண்மையை யறிந்தாள். இவளினு ன மறிந்தாளென்பதனை நாமறிந்தவாறியாதினாலெனின், இக்கள வொழுக்கந் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மைவழியோடி நடக்கு மொழுக்கமாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதே யென்றிவன் சொல்லுதலானும் அறிந்தாம். இப்படி வருமொழுக் கம் அகத்தமிழொழுக்கமென்பதனை முதுபெண்டிரு மறிந்துபோ னுகையானும், இவளுரைக்கின்றழி முதுபெண்டிரை முகநோக் கியே சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரியாதென வுரைத்தாள், அவருடக் கருத்தேபற்றியும் அதனை யுணர்ந்தார், இக்கருத்தினு ன நாமறியப் பட்டது. இனியயலாரையுஞ் சுற்றத்தாரையும் நீக்கவேண்டுகை யாலும், இக்களவொழுக்க முடியுமிடத்து வேலைக் கூவுகையும், வெறித்தொழில் கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலை யறத்தொடு நின்றுவிலக்குகையும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணங் கென்றே கூறப்பட்டது. கூறியவாறாவது: குறிக்கிலக்கணம் நென் மூன்றுமிரண்டு மொன்றும் படுகை. அஃதாவது அடியுங்கொடியு முவகையும். இதனில், அடியாவது மயில், கொடியாவது கோழி, உவகையாவது வேல். ஆதலான் முருகணங்கெனவே கூறப்பட்ட தென வறிக.

வேலனையழைத்தல்.

வேலனை யழைத்தலென்பது கட்டுவித்தி முருகணங்கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பாலனிக் குடியின்கட்பிறந்து நம்மையிவ்வாறு நிற்பித்த பண்பினுக்கு வேலன் புகுந்து வெறியு மாடுக; அதன் மேன் மறியு மறுக்கவெனத் தாயர் வேலனை யழைநாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேலன்புகுந்துவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியக்கமழ்வைத்தெழிற்றில்லைின்ற
மேலன்புகுந்தென்கணினன்றாநிநுந்தவெண்காடனைய
பாலன்புகுந்திப்பரிசினின்றித்தபண்பினுக்கே.

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய்
நெறியார்குழலி தாயர்நின்றது.

இ - ள். காலன் புகுந்து அவிய கமழ் வைத்து எழில் தில்லைநின்ற மேலன் - தன்னையடைந்த வந்தணனை ஏதஞ்செய்யக்குறித்து அவ்விடத்துப் புகுந்த காலன் வலிகெட ஒருகழலைவைத்து எழிலையுடைய தில்லைக்கணின்ற எல்லாப்பொருட்கு மேலாயுள்ளான்—புகுந்து என்சண் நின்றான் - புகுந்தணியானு யென்னிடத்து நின்றவன்—இருந்த வெண்காடு அனைய பாலன் புகுந்து - அவனிருந்த வெண்காட்டையொக்கும் இப்பின்னை யிக்குடியிற்பிறந்து—இப் பரிசினின் நிற்பித்த பண்பினுக்கு - வெறியாடுவித்தலாகிய இம்முறைமைக்கனெம்மை நிற்பித்த பண்பால்—வேலன் புகுந்து வெறி ஆடுக - வேலனீண்டுப் புகுந்து வெறியாடுவானாக—வெண்மறி அறுக்க - பவியாக வெள்ளிய மறியையு மறுக்க. ஏ - று.

வெறியாடுதலேயன்றி இதுவுந் தகாடுகென்னுங் கருத்தால், மறியறுக்கவெனப் பிரித்துக் கூறினானாம். கமழ்வைத்தென்றான், எளிதாகச் செய்தலான். பாலனென்னும் பான்மயக்கம் அதிகாரப் புறனடையாற் கொள்க. பரிசினின்றித்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்து, சிறுபான்மை இன்சாரியைபெற்று நின்றது. ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோருருபு புறனடையாற் கொள்ளினுமமையும். மெய்ப்பாடு இளிவரல். பயன் தலைமகளது வேறுபாடு நீக்குதல். (௨௮௬)

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது வெறியாடுதற்குத் தாயர் வேலனையழைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இருவாற்றானும் நமக்குயிர்வாழுநெறி

வில்லையெனத் தன்னுள்ளே கூறி, இன்னலெய்தா நிற்தல். அதற் குச்செய்யுள்—

அயர்ந்தும்வெறிமறியாவிசெகுத்தும்விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடென்னனைபேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்தும்பணிந்துமுணரானதம்பலமுன்னலரிற்
யயர்ந்தும்பிறிதினொழியினென்னொதுந்துறைவனுக்கே.

ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னறுக்கோதை யின்னலெய்தியது.

இ - ன். வெறி அயர்ந்தும் மறி ஆவி செகுத்தும் பெயர்ந்தும் விளர்ப்பு ஒழியாவிடின் - வெறியை விரும்பியாடியும் மறியின தாவி யைக்கெடுத்தும் பின்னு நிறவேறுபாடொழியாதாயின்—அயலார் பேசுவ என்னை - அயலார்கூறுவனவென்னும்—பிறிதின் ஒழியின் - வெறியாட்டாகிய பிறிதினால் இவ்விளர்ப்பொழியுமாயின்—துயர் ந்தும் துறைவனுக்கு என் ஆதும் - துயரமுற்றும் அத்துறைவனுக்கு நாமென்னாது! இருவாற்றாறு முயிர்வாழ்தலரிது. எ - று.

இருவர் பேர்ந்து உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரானது அம்ப லம் உன்னலின் துயர்ந்தும் - யான்றலைவன் யான்றலைவனென்று தம்முண்மாறுபட்ட பிரமணுமாலுமாகிய விருவர் அந்நிலைமையினி ன்றும் பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாகிய தன்வடிவையறியலுற்று ஆகா யத்தின்மேற் சென்றுயர்ந்தும் நிலத்தின்கீழ்ப்புக்குத் தாழ்ந்தும் அறியப்பட்டாவன தம்பலத்தை நினையாதாரைப்போலத் துயரமு ற்றுமெனக்கூட்டுக.

மறியறுத்தற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்ந்துமென மெ லிந்துநின்றது. உணரானென்றது செயப்படுபொருட்கண் வந் தது. தன்னைப்பிரிதல், துன்பமாய் இன்றியமையாதயாம் இத்தன் மையமாகவும், அளிக்கின்றிலனென வுட்கொண்டு, அவனை நாம் முன்னம் நெருங்கமுயங்கு மன்பாமாறெல்லாம் இன்றென்னுமெ ன்னுங் கருத்தால், என்னுதுமென்றாள். பிறிதுமொழியினென்பது பாடமாயின், வெறியினுற்றணியாதாதலின் இந்நோய் பிறிதென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு சொல்லியாற்றுவதல்.

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

வெறிவிலக்குவிக்க நினைதலென்பது இருவாற்றாறு நமக் குயிர்வாழு நெறியில்லையாதலாற் துறைவற்குற்ற நோயைப் பிறர்

சிதைக்கப்படின், நாண்டிறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனக் தலைமகள் தோழியைக்கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க நினைபாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சென்றார் திருத்தியசெல்லனின்றார்கள் சிதைப்பரென்று,
என்றாவழகி தன்றேயிறை தில்லைதொழாரினைந்து
மொன்றாமிவட்குமொழிதல்கில்லைன்மொழியா துமும்பேன்
குன்றார் துறைவர்க்குறுவேனுரைப்பனிக்கர்மறையே.

அயறருவெறியின் மயறருமென
விலக்க ஊற்ற குலக்கொடிநினைந்து.

(உ) - ன். இறை தில்லை தொழாரின் னைந்தும் - இறைவனது தில்லையைத் தொழாதாரைப்போல வருந்தியும்—ஒன்றும் இவட்கும் மொழிதல்கில்லைன் - நாணிநா லென்னோடொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகிய விவட்கு மொழிய மாட்டிகிலேன்—மொழியா தும் உய்யேன் - மொழியாதொழிந்தாலும் வேரோராற்றினுயிர்வாழேன், ஆயினும்—குன்று ஆர் துறைவர்க்கு உறுவேன் - இனி மன்றகுன்றுகளார்ந்த துறையையுடையவர்க்குச் சிறந்தயான்—இக்கூர் மறை உரைப்பன் - இம்மிக்கமறையை யிவட்குரைப்பேன்—சென்றார் திருத்திய செல்லல் சிதைப்பர் நின்றார்கள் என்றால் - புணர்ந்துபோயினார் மிகவுமுண்டாச்சிய இந்நோயைத்தீர்ப்பார் முருகனாகப் பிறராக இதற்கிடாது மியைபிலாதார் சிலராயின்—நன்றா அழகிது அன்றே - இது பெரிது மழகிது. எ - று.

நன்றாவழகிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றாதுறைவர்க்குறுவேனென்றவதனால், நாண்டிறந்தும் மறையுரைத்தற்குக் காரணங் கூறினோம். இந்நோயை யேதிலார் சிதைப்பவிடேன், மறையுரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங் கருத்தால், நன்றாவழகிதன்றேயென்றார். மயறருமென - வருத்த நமக்குண்டாமென. மெய்ப்பாடு இளிவரலைச்சார்ந்த நகை. பயன் வெறிவிலக்குதற்கொருப்படுதல். (உஅஅ)

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றலை யுரைத்தலென்பது நாண்டிறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்க நினைபாநின்ற தலைமகள், மேலறத்தொடு நிற்பாளாக, அயலாரோசுக; ஊர்நருக; அதுவேயுமன்றி, யாயும்வெருள்வளாக, அதன்மேல் நீயுமென்னை முனிவாயாக; நீ தேறாயாகித் சூளுற்றுத்தருவேன்; யான் சொல்லுகின்றவிதனைக்கேட்பாபாகவெனத் தோழிக்குக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாயுத்தெறுகவயலவரேசுகழ்நருக
நீயுமுனிககிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைய
வாயுமனமும்பிரியாவிற்றைநில்லைவாழ்த்துநர்போற்
னாயனினைக்குக்கிஞ்சுருடருவன்சுடர்க்குழையே.

வெறித்தலைவெரிஇ வெருவருதோழிக்
சுறத்தொடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது.

இ - ள். சுடர்க் குழை - சுடர்க்குழையையுடையாய்—என்
னுடைய வாயும் மனமும் பிரியா இறை நில்லை வாழ்த்துநர் போல்
நாயன் - எனதுவாயையு மனத்தையும் பிரியாதவிற்றைவனது தில்
லையை வாழ்த்துவாரைப்போலத் தாயேன்—நினைக்குக் கடுஞ் சூள்
தருவன் - நீதேனாயின் நினைக்குக்கடிய சூளுறவையுந் தரு
வேன்—அயலவர் எசுக - அயலாரேசுக—ஊர் நருக - ஊர் நருவ
நாக—யாயுந் தெறுக - அவற்றின்மேலே யாயும் வெருளுவா
ளாக—நீயுமுனிக - அதுவேயுமுன்றி நீயுமென்னேமுனிவாயாக—
நிகழ்ந்தது கூறுவல் - புருந்ததனை யான் கூறுவேன்; கேட்பா
யாக. எ - று.

தூயேனென்றது சிங்குகரந்த வுள்ளத்தேனல்லேனென்ற
வாறு. தூயனெனக்கென்பது பாடமாயின், எனக்கியான் தூயே
னென்றுரைக்க. அறத்தொடுநின்ற-அறத்தொடுகூடிநின்ற. வெரிஇ
யுரைத்ததென வியையும். அலங்காரம் பரியாயம்; பொருண்முரணு
மாம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் அறத்தொடுநிற்றல். (உ அக)

அறத்தொடுநிற்றல்.

* அறத்தொடு நிற்றலென்பது அறத்தொடு நிற்பாளாக முன்
ரேற்றுவாய்செய்து, எம்பெருமாத்குப் பழிவருங்கொல்லோவெ
ன்னுமையத்தோடு நின்று, யாமுன்பொருநாள் கடற்கரையிடத்
தே வண்டல்செய்து விளையாடாநின்றேமாக, அந்நேரத்தொரு
தோன்றல், தும் வண்டல் மனைக்கு யாம் விருந்தென்று வந்து
நின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யச் சிறிது புடைபெயர்ந்தாய்; அந்ரி
லைமைக்கடல் கீழ்காற்று மிகுதலாற் கரைமேலேறுங்கடல் மேல்வந்
துற்றது; உத, யான் ரேழியோ தோழியோ வென்று நினை
விளித்தேன்; அதுகண்டிரங்கி, அவனருளொடுவந்து தன் கையை
த்தந்தான்; யானு மயக்கத்தாலே யதனை நின்கையென்று தொட
டேன்; அவனும் பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாது, என்னுயிர்கொண்டித
ந்து, என்னைக் கரைக்கணுய்த்துப் போயினான்; அன்று என்னுணி
னால் நினக்கதனைச் சொல்லமாட்டிற்றிலேன்; இன்றிவ்வாறாயி
னபின் இதுகூறினேன்; இனி நினக்கடிப்பது செய்வாயாகவெனத்

தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழ்துடையான்புலியூர்க்
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து
கண்டலுற்றேரின்றசேரிச்சென்றொருகழலவனே.

செய்தவெறியி னெய்துவதறியாது
நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுநின்றது.

இ - ள். வண்டல் உற்றேம் எங்கண் - விளையாட்டைப் பொருந்தினேமாகிய வெம்மிடத்து—ஒரு தோன்றல் - ஒருதோன்றல்—வரி வளையீர் உண்டல் உற்றேம் என்று வந்து நின்றது ஓர் போழ்து - வரிவளையையுடையீர் நும்வண்டல்மனைக்கு விருந்தாய் நாமுண்ணக் கருதினோமென்று சொல்லிவந்து நின்றதோர் பொழுதின் கண்—உடையான் புலியூர்க் கொண்டல் உற்று ஏழும் கடல் வர - உடையானது புலியூர்வரைப்பிற் கீழ்காற்றுமிசுதலாற் கரைமேலேவந்தேறுங் கடல் எம்மேல்வர—எம் உயிர் கொண்டு தந்து - அதன்கணமுந்தாமல் எம்முயிரைக் கைக்கொண்டு எமக்குத்தந்து—ஓர் கழலவன் கண்டல் உற்று ஏர் நின்ற சேரிச் சென்றான் - அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகியமரமிக்கு அழகுநின்ற அச்சேரியின் கட்சென்றான்; இனித் தக்கதுசெய்வாயாக. எ - று.

வண்டலுற்றேமங்கணென்பது பாடமாயின், அங்கணென்பதனை ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருள்படநின்றதோ ரிடைச்சொல்லாக வுரைக்க. புலியூர்க்கடலென வியையும். தேரிற் சென்றானென்பது பாடமாயின், நம்மைக் காண்டல் விரும்பித் தேர்மேலேறிச் சென்றானென்றுரைக்க. தேரினென்பது கருவிப்பொருட்கண்வந்த வைந்தாமுருபெனினுமமையும். இதற்குக் காண்டலுற்றென்பது குறுகினின்றது. தோன்றல் கழலவன் என்றதனால், அவனது பெருமையும், எம்முயிர்கொண்டு தந்தென்றதனால் மெய்யுறவுங் கூறினாளாம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உக0)

ஐயந்தீரக்கூறல்.

ஐயந்தீரக் கூறலென்பது எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோவென்றையுற்று அறத்தொடு நின்ற தலைமகளது குறிப்பறிந்ததோழி, அவளையந்தீர, நங்குடிக்குப் பழிவரினும், அவற்குப் பழிவாராமல் மறைத்துக்கூறுமா நென்னோவெனத் தான் தலைமகளைப் பாதுகாத்தல் தோன்றக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குடிக்கலர் கூறினுங்குறையின் தில்லைக் கூத்தன தான்
முடிக்கலராக்குமொய்ப்பூந்துறைவற்கு முடிபுருவ
வடிக்கலர் வேற்கண்ணிவந்தன சென்று நம்பாயறியும்
படிக்கலராயிவையென்னுமறைக்கும் பரிசுகளே.

விலங்குசல்விரும்பு மேதருதோழி
யலங்கற்குழலிக் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். முரி புருவ வடிக்கு அலர் வேல் கண்ணி - முரிந்த
புருவத்தையுடைய வடுவெகிற்பரந்த வேல்போலுங் கண்ணையுடைய
யாய்—கூறு வியன் தில்லைக் கூத்தன தான் - கூறலாகாத அகன்ற
தில்லையிற் கூத்தனுடைய தாள் களை—முடிக்கு அலர் ஆக்கும் மொய்
பூந் துறைவற்கு வந்தன - தன்முடிக்குப் பூவாக்கும் மொய்த்தபூ
வையுடைய துறையை யுடையவனுக்குவந்த பழிகளை—சென்று நம்
யாய் அறியும் - அவைபோப்ப் பரத்தலான் நம்முடைய யாயுமறி
யும்—படிக்கு அலர் ஆம் - அதுவேயுமன்றி, உலகத்திற்கெல்லா
மலராம், அதனான்—குடிக்கு அலர் கூறினும் - நங்குழிக் கலர் கூறி
னேமாயினும்—இவை நாம் மறைக்கும் பரிசுகள் என் - இவற்றை
நாம் மறைத்துச்சொல்லும் பரிசுகளென்னோ! எ - று.

கூறுத்தாளெனவியையும். வடுவெகிறோடு பிறபண்பா லொக்கு
மாயினும், பெருமையானோவ்வாதென்னும் கருத்தான், வடிக்கலர்
கண்ணென்றான். வடிக்கென்னு நான்காவது ஐந்தாவதன்பொருட்
கண் வந்தது. வடித்தலான் விளங்கும் வேலெனினு மமையும்.
அறத்தொடு நிற்குமிடத்து எம்பெருமாற்குப் பழிபடக்கூறுமோ
வென்றையுறுந் தலைமடக்கு, நங்குழிக்கலர் கூறினுந் துறைவற்குப்
பழிபடக் கூறெனென்பதுபடக் கூறித் தோழி யறத்தொடு நிற்பு
லையுடம்படுவித்தவாறு. கூறுவென்பதற்குக் கூத்தனதான் தனக்
குக் கூறுகவென்றும், யாயறியும்படிக்கலராமென்பதற்கு யாயும
றியும்படியாகச் சென்றலராமென்று முரைப்பாருமுளர். மெய்ப்
பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (உகௌ)

வெறிவிலக்கல்.

வெறிவிலக்கலென்பது தலைமகளை ஐயந்தீர்த்து வெறிக்கள
த்தே சென்று, வேலனை நோக்கி, புனலிடைவீழ்ந்து கெட்புக
வந்தெடுத்திய்த்த கதிர்த்தோணிற்க, இந்நோய் தீர்த்தற்குப் பிறி
தோருபாயத்தைக் கருது நின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின்கண்
அறிவுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடு நிற்பாளாகத் தோழி
வெறி விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விதியுடையாருண்கவேரிவில்க்கலமப்பலத்துப்
பதியுடையான்பரங்குன்றினிற்பாய்புனல்யாமொழுகக்
கதியுடையான்கதிர்த்தோணிந்கவேறுகருதுநின்னின்
பதியுடையார்தெய்வமேயில்லைகொல்லினிவையகத்தே,

அறத்தொடுகின்ற திறத்தின்பாங்கி

வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.

ஆ - ள். விதியுடையார் உண்க வேரி - இவ்வெரியாட்டு விழ
வின் வேரியுண்ண விதியுடையவர்கள் வேரியுண்ணவமையும்—
விலக்கலம் - யாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க—அம்பலத்துப் பதி
உடையான் பரங்குன்றினின் பாய் புனல் யாம் ஒழுக - அம்பல
மாகிய விரிப்பிடத்தையுடையானது பரங்குன்றினிடத்துப் பரந்த
புனலோடே யாமொழுக—கதி உடையான் கதிர்த் தோள் நிற்க -
எதித்தற்பொருட்டு ஆண்டுவரவையுடையவனாயவனுடைய ஒளி
யையுடைய தோள்கணிற்க—வேறு கருது நின்னின் மதி உடையார் -
இந்நோய்தீர்த்தற்கு வேறொருபாயத்தைக் கருது நின்னைப்
போல் அறிவுடையார்—தெய்வமே—தெய்வமே—வையகத்து இனி
இல்லை கொல் - இவ்விலகத்து இப்போழ் தில்லைபோலும். எ - று.

இவ்வாறு கூறவே, நீ கூறியதென்னென்று கேட்ப அறத்
தொடு நிற்பாளாவது பயன். அம்பலத்தென அந்துச்சாரியை அல்
வழிக்கண் வந்தது. ஓரிடத்தானொதுக்கப்படாமையிற் பதியுடைய
வனென்று சொல்லப்படாதவன் அம்பலத்தின்கண் வந்து பதியு
டையனாயினானென்பதுபட வுரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றினி
னென்பதற்குப் 'பாலன் புகுந்திப் பரிசினி னிற்பித்த' என்றதற்
குரைத்ததுரைக்க. * ஒழுகவென்னும் வினையெச்சம் கதியையுடை
யானென்று மார்க்கத்தைபுகுட்கொண்ட வினைக்குறிப்புப் பெய
ரோடுமுடியும். கதி ஆண்டிச்சென்ற செலவு. கதிர்த்தோணிந்கவெ
ன்பதற்கு எதித்தற்பொருட்டு அவன்றோள் வந்துநிற்க வென்று
பொருளுரைத்து. அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதி
யுடையாரில்லைகொல்லென்பது குறிப்பினிலை. அறத்தொடுகின்ற
திறத்தினில் - அறத்தொடுகின்ற தன்மைத்தாக. பிறிது-புனலிடை
யவன்வந் துதவினவுதவி. மெய்ப்பாடு பெருமிதத்தைச்சார்ந்த
நகை. பயன் குறிப்பினால் வெறிவிலக்குதல். (உகஉ)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தோழி யறத்தொடுநிற்றலென்பது வெறிவிலக்கி
நிற்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக் காரணமென்னோவென்று கேட்ட

செவிலிக்கு, நீ போய்ப் புனங்காச்சுச்சொல்ல, யாங்கன்போய்த் தனைக்கிளி கடியாநின்றோம்; அவ்விடத்தொரு யானைவந்து நின் மகளை யேதஞ்செய்யப் புச்சது; அதுகண்டு அருளுடையாரொரு வன் ஒடிவந்தனைத்துப் பிறிதொன்றும் கிந்தியாமல் யானையைக் கடித்து அவளதுயிர்சொரித்துப் போயினான்; அநியாப்பருவத்து நிகழ்ந்தனை இன்றறியும் பருவமாதலான், “உற்றூர்க் குரியர் பொ த்றொடி மகனார்” என்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறுண்மெலியா நின்றான்; இனியடுப்பது செய்வாராகவெனத் தோழி அறத்தொழி நில்லாநிற்றல். அகற்குச்செய்யுள்—

மனக்களியாயினறியான்மதிழ்தூங்குத்தன்வார்கழல்க
னானக்களியாநிற்குமம்பலத்தோனிருந்தன்காவிலை
சினக்களியானைகடிந்தாரொருவர்செவ்வாய்ப்பசிய
புனக்களியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே.

சிறப்புடைச் செவிலிக்
கறத்தொடு நின்றது.

இ - ள். “மனக் களியாய் இன்று யான் மகிழ் தூங்க - உள்ளக் களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்தூங்கும் வண்ணம்—தன் வார் கழல்கள் எனக்கு அனியாநிற்கும் அம்பலத்தோன் இருந் தன் கயிலை - எனக்குத் தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளை யனியாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய ருளிர்த்த கயிலைக் கண்—புனச் செவ் வாய்ப் பசிய கிளி யாம் கடியும் வரைச் சாரல் பெருப்பிடத்து - எம்புனத்தின்சண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளை யாங்கடியும் வரையடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத் தின்கண்வந்து—ஒருவர் - ஒருவர்—சினக் களி யானை கடிந்தார் - எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய களியானையைமாற்றினார்; இனி யடுப்பது செய்வாராக. எ - று.

. கயிலையென்றது கயிலையையணைந்த விடத்தை. கடியும் பொ ருப்பென விரையும். வரை உயர்ந்தவரை. பொருப்பு பச்சுமலை. கிளிகடியும் பருவமென்றதனாற் கற்பினோடு மாறுகொள்ளாமை முதலாயின கூறினாளாம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் வெளிப்படையா லறத்தொடு நிற்றல். (உகக)

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடுநிற்றல்.

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடு நிற்றலென்பது தோழி யறத் தொடு நிற்பக்கேட்ட செவிலி; இளையளாகிய இவ்வாழ்க்கைச்

செல்வத்தையுடைய விவளை என்சொல்லிப் புகழுமோம்? முன்னெழுமிரண்டெயிறு முனையாத விளமைப்பருவத்தே அறிவு முதிர்ந்தானெனத் தலைமகளது கற்புமிகுதி தோன்ற நற்றாய்க் கறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இனையாளிவளையென்சொல்லிப்பரவுதுமீரெயிறு
முனையாவளவின்முதுக்குறைந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர்
வளையாவமுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன்
றினையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே.

கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள்
குலக்கொடிதாயர்க் கறத்தொடுநின்றது.

இ - ள். இமையோர் முடி சாய்த்து-இமையோர் தம்முடியைச் சாய்த்து—வளையா வழத்தா வரு திருச்சிற்றம்பலத்து மன்னன் - வணங்கியும் வாழ்த்தியும் வருந் திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உளனாகிய மன்னனது—நினையா வரும் அருவிக் கயிலைப் பயில் செல்வியை - தினைத்துவரு மருவியையுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந் திருவாட்டியை—இனையாள் இவளை - இனையளாகியவிவளை—என் சொல்லிப் பரவுதும்-என்சொல்லிப் புகழ்வோம்—ஈர் எயிறு முனையா அளவின் முதுக்குறைந்தாள் - முன்னெழு மிரண்டெயிறு முனையாத விளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள். எ - று.

தினைத்தல் ஈண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடு பயிறல். கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள்-கற்பினின் வழுவாமலறிவுகொளுத்தி வளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்தல். (உகச)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகளது தேரோலி கேட்ட தோழி, உவகையோடு சென்று, தலைமகளுக்கு அதன் வரவெடுத்துக் கூறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

கள்ளினமார்த்துண்ணும்வண்கொன்றையோன் றில்லைக்கார்க்கடல்வாய்ப், புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புவவர்கடம், வள்ளினமார்ப்பமதுகாமார்ப்பவலம்புரியின், வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரினுமெல்லியலே.

மணிநெடுந்தேரோ னணிதின்னவருமென
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ன். மெல்லியல் - மெல்லியல்—கள் இனம் ஆற்றா உண்டும் வண் கொன்றையோன் தில்லைக் கார்த் கடல்வாய் - கலையெண்டினைங்களார்த்துணனும் வளவிய: கொன்றைப்பூவையுடைபவனது தில்லையாய்ணந்த கரியகடலிடந்து—புன் இனம் பூப்ப - ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்களார்ப்ப—பொருதிரை தர்ப்ப - கரையைப்பொருத் திரைகளார்ப்ப—புலவர்கள் தம் வன் இனம் தர்ப்ப - அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலம்களும் புலவர்கடமது வள்ளியவின்மார்ப்ப—மதுகரம் தர்ப்ப - நறுவிதரயால் வண்டினார்ப்ப—வலம்புரியின் வெள் இனம் தர்ப்ப - வலம்புரியினது வெள்ளிய வின்மார்ப்ப—இன்று பெருந்தேர் வரும் - இன்று நங்காதலர் பெருந்தேர் வாராநின்றது. எ - று.

கரந்தவொழுக்கத்து மணியொலியவித்து வந்ததேர், வரைந்தெய்த இவ்வரவத்தோடும் வருமென மகிழ்ந்து கூதியவாறு. கள்ளென்பது வண்டினொரு சாதியென்பாருமுனர். புள்ளினத்தையும் பொருதிரையையும் அவன் வரவிற்கு உவந்தார்ப்பனபோலக் கூறினான். இதனை மிகைமொழிப்பாற் படுத்திக்கொள்க. முன்னர்த் தலைமகன் பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகனாற்றாமைமையத் தாமாற்றுவிக்க மரிட்டாது பொறுத்துக் கண்டிருந்த புள்ளினமும் கடலும் அவனது தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரியும் பிரிவாற்றாமைபுயில்லைவென்று மகிழ்வுற்றார் த்தனவென்றதிக. அணிதின்னவரும் - அணித்தாகவரும். மொப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகனை யாற்றுவதித்தல்; வரைவுமலிந்தமை யுணர்த்துதலுமாம். (உகரு)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்.

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தவென்பது தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறுகின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இவ்விவனை நோக்கி யொலியாகின்றது மணமுரசென வுட்கொண்டு யாம் பூரணபொற்குடந் தோரண முதலாயினவற்றான் மனையை யலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடு கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொநிந்த
தோரணநீடுகதூரியமார்க்கதொன்மாலயற்குங்
காரணனேரணிகண்ணுதலோன்கடற்றில்லையன்ன
வாரணவும்முலைமன்றலென்றேங்குமணமுரசே.

நிலங்காவலர் நீண்மணத்தி

னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்தது.

இ - ள். தொல் மால் அயற்குங் காரணன் - பழையாராகிய அரியயனுக்குங் காரணனுள்ளான்—வர் அணி கண் றுதலோன் - அழகுண்டாகிய கண்ணையுடைய றுதலையுடையான்—கடல் தில்லை அன்ன - அவனது கடலையடைந்த தில்லையையொக்கும்—வார் அணவும் முலை மன்றல் என்று மணமுரசு ஏங்கும் - வர்ராத்கட்ட ப்படு மளவைச்சென்றணவும் முலையையுடையானது மணமென்று மணமுரசேங்காநின்றது, அதனால்—பூரண பொற் குடம் வைக்க - வாயில்கடோறும் நீரானிறைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க—மணி முத்தம் பொன் பொதிந்த தோரணம் நீடுக - மணியுமுத்தும் பொன்னின்கணமுத்திய தோரணம் எங்குமோங்குவதாக—தூரியம் ஆர்க்க - தூரியங்கணின் றூர்ப்பனவாக. எ - று.

வாரணவுமுலையென்பதற்கு வாரைப்பொருந்து முலையெனினு மொழியும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் நகரியலங்கரித்தல்.(௨௬௬)

ஐயுற்றுக்கலங்கல்.

ஐயுற்றுக்கலங்கலென்பது மணமுரசுகேட்டவன் மகிழ்வொடு நின்று மலையையலங்கரியா நிற்ப, மிகவுங் களிப்பையுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரிய முரசம், யான் எவற்கோ அறிகின்றிலேனெனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக் கூறா நிறறல். அதற்குச்செய்யுள்—

அடக்களியாவார்க்குமன்பர்க்களிப்பவன் துன்பவிற்பம்
படக்களியாவாண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன்வெற்பிற
படக்களியானைகடிந்தவர்க்கோவன்றிநின்றவர்க்கோ
படக்களியாநம்விழுநகரார்க்கும்வியன்முரசே.

நல்லவர்முரசுமற் நல்லவர்முரசேனத்
தெரிவரிதென வரிவைகலங்கியது.

இ - ள். விடக் களி ஆம் நம் விழு நகர் ஆர்க்கும் வியன் முரசு - மிகவுங்களிப்புண்டாய நமது சிறந்தவில்லின்கண் முழங் காநின்ற இப்பெரியமுரசம்—வெற்பின் கடக் களியானை கடிந்தவ ர்க்கோ - வெற்பின்கண் மதத்தையுடைய களியானையை நம்மேல் விராமல் மாற்றினவர்க்கோ—அன்றி நின்றவர்க்கோ - அன்றியானு மியைபில்லாதவர்க்கோ? அறிகின்றிலேன். எ - று.

துன்ப இன்பம் பட அடல் களி யாவார்க்கும் அன்பர்க்கு அளி ப்பவன் - பிறவியான்வருந் துன்பமுமின்பமுங்கெட இயல்பாகிய பேரின்பத்தை யாவராயினு மன்பராயினார்க்கு வரையாது கொடுப்

போன்—களியா வண்டு அறை பொழில் தில்லைப் பரமன் - சளித்து வணிகனொலிக்கும் பொழிலையுடைய தில்லைக்கணுனாநூலுடைய பரமன்—வெற்றின் - அவனது வெற்றினைனக்கட்டுக.

ஆடர்களி ஆடுதல்செய்யாத பேரின்பம். ஆடக்களியென்பது பாடமாவின், டேரின்பம் யானென்னு முணர்வினைக் கெடுப்ப வென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பாடல் ஐயந்தீர்தல். (உகா)

நிதிவரவுகூருநிற்றல்.

நிதிவரவுகூருநிற்றலென்பது முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக் கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, நமர் வேண்டினபடியே அருங்கலங்கொடுத்து நினை வரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார் - தமது கடைமுன் கொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாத நிதி; இதனை காண்பாயாகவெனத் தோழி மகிழ்தருமனத்தொடு நின்று நிதி வரவு கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

என்கடைக்கண்ணினுப்பான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
தன்கடைக்கண்வைத்ததன்புல்லைச்சங்கரன்முழுகயிலைக்
கொன்கடைக்கண்டரும்யானைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக்கண்ணினுகாண்வந்துதோன்றமுமுநிதியே.

மகிழ்தருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.

* இ - ன். கடை என் கண்ணினும் - கடையாகிய வென்னிடத்தும்—யான் பிற ஏத்தா வகை இரங்கித் தன் கடைக்கண் வைத்த - யான் பிறதெய்வங்களை யேத்தாதவண்ணமிரங்கித் தனது கடைக்கண்ணைவைத்த—தன் தில்லைச் சங்கரன் தாழ் கயிலை - குளிர்ந்த தில்லைக்கணுனாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிட்டு—கொன்கடைக்கண் தரும் யானை கடிந்தார் - தமக்கொருபயன் கருதாது நமக்கிறுதியைப்பாக்கும் யானையை யன்றுகடிந்தவர்—கொணர்ந்து இறுத்தார் - கொணர்ந்துவிட்டார், விட—கடைக்கண் முன்வந்து தோன்றும் முமுநிதி - நங்கடைமுன்வந்து தோன்றும் குறைவில்லாதநிதி—இது காண் - இதனைக்காண்பாயாக. எ - று.

என்கடைக்கண்ணினு மென்பதற்கு மொழிமாற்றது எனது கடையாகிய நிலைமைக்கண்ணுமென் றுரைப்பினுமமையும். கண்ணன் ஞாலமென்புழிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்டுப்பெயராகலின் ஏழனுருபு விரித்துரைக்க. கடைக்கண்ணினுமென்னும் வேறு

ஹரைச்சொல்லும், ஏத்தாவகையென்னும் வினையெச்சமும். உகை-
பாண் வைத்தவென்னும் வினைகொண்டன. கடைக்கணென்ப
நனை முடிவாக்வி, என் முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தாவகையென்
ஹரப்பாருமுளர். கொன்கடைச்சகண்டரும்பாணை யென்பதற்கு,
அச்சுந்தைத் கடைச்சகண்டரும்பாணையென் ஹரப்பாருமுளர்.
வண்புறம் - அறந்தொழில். னு சற்புக்காத்தலான் வந்தபுரம். மேய்
புரம் உவகை. பயன் ஐயந்தீர்த்தல்.

வொபொருட்பிரிதல் முற்றிற்று.

—o—o—o—

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது வரைந்த பின்னர் மணஞ்
சிறப்புக் கூறாநின்றல். அதுவருமாறு:—

மணமுரசு கூறன் மகிழ்ந்துரைத் தல்லொடு
வழிபாடு கூறல் வாழ்க்கைநலங் கூறல்
காதல்கட் டிரைத்தல் கற்பறி வித்தல்
கற்புப்பயப் புரைத்தல் காதன்மரு வுரைத்தல்
கலவி யுரைத்தல் கருதிய வொன்பது
நலமிகு மணமிவை நாடுங் காலே.

இ-ள். மணமுரசுகூறல், மகிழ்ந்துரைத்தல், வழிபாடுகூறல்,
வாழ்க்கைநலங்கூறல், காதல்கட்டிரைத்தல், கற்பறிவித்தல், கற்புப்
பயப்புரைத்தல், மருவுதலுரைத்தல், கலவியின்பங்கூறல் என வி
வை யொன்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம். எ-று. அவற்றுள்—

மண முரசு கூறல்.

மணமுரசு கூறலென்பது வரைபொருட் பிரிந்துவந்த பின்
னர் அருங்கலம் விடுத்தற்கு முன்றிற்கணின்னு தலைமகனது முரசு
முழங்காநிற்ப்கண்டு மகிழ்வுறாநின்ற தோழி, நாந்துயர்தீர நம்
மில்லின்கட் புகுந்து நின்று யானைகடிந்தார் முரசு முழங்காநின்
றது; இனி யென்னகுறையுடையோமென வரைவுதோன்ற நின்ன,
தலைமகளுக்கு மணமுரசு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பிரசந்திகமும்வரைபுரையானையின்பிடழித்தார்
முரசந்திகமுமுருகியநீங்குமெவர்க்குமுன்னு

பாசம்பலத்துநின்றும்பிரானருள்பெற்றவரிற்
பரைந்தமேகையாய்நுய்ந்திப்புகுந்துநின்றே.

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி

* நிரைவளைக்கு நின் னுரைத்தது.

இ - ள். சந்த புரை மேகலையாய் - நிறத்தையுடைய வுயர்ந்த
மேகலையையுடையாய்—எவர்க்கும் முன்னும் அரண் - அரியமான்
முதலாகிய யாவார்க்கும் முன்னிருக்குமரக—அம்பலத்து நின்ற
ஆடும் பிரான் - இவ்வாறு பெரிசுமுறையும் என்மனது அம்பலத்
தென்கண் எல்லாகுங்காண நின்றும் முதல்வன்—அரும் பெற்றவரின்
அயர் தீர-அவனதருளுடையவரைப்போல நார்துறாற்றி—புறந்
நன்று - நம்மில்லின்கட் புகுந்துநின்ற—பிரசம் திகழும் வரை
புரை யானையின் பீடு அழித்தார் முரசம் திகழும் - பெருந்தேன்தி
கழு மலைக்கண் வரைபோலும் யானையினது வலிரை. நங்காரண
மாக வழித்தவாறு முரசு முழங்கி விளங்காநின்றது—முருகியம
ரீங்கும் - அதுவேயுமன்றி, வெறிகாரணமாக ஒலிக்கும் முருகிய
மும் நீங்காநின்றது; இன்னென்னகுறையடைபோம்? எ - று.

புகுந்துநின்ற திகழுமென்ற கூட்டுக. வரைமுறையானே யென்
பதுவம் பாடம். முருகுந் கமழுமென்று பாடமோதி, கலியாணத்
திற் குறுப்பாம் நறுவிரை நாராநின்றனவென் னுரைப்பாருமுள்
மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகனை மகிழ்வித்தல். (உகக)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

* மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது மணமுரசொலிகேட்ட தோழி,
சிலம்பன்றத்த பெறுதற்கரிய தழைகளை வாடாமல்வைத்து, அத்த
ழையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகனைத் தன்
னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இருந்துதியென்வயிற்கொண்டவன்யானைப்பொழுதுமுன்னு
மருந்துதிசைமுகன்மாற்கரியோன்றில்லைவாழ்த்தினர்போ
லிருந்துதிவண்டனவாலெரிமுன்னவொன்றெய்திட்பா
லருந்துதிகாணுமளவுஞ்சிலம்பனருந்தழையே.

மன்னியகடியிற் பொன்னுங்கோதையை

நன்னுதற்றோழி தன்னின் மகிழ்ந்தது.

இ - ள். சிலம்பன் அரும் தழை - சிலம்பன்றத்த பெறுதற்க
ரிய தழைகள்—முன் எரி வலம் செய்து - இப்பொது முன்றியை

வலங்கொண்டு—இடப்பால் அருந்துதி காணும் அளவும், - பின் வசிட்டனிடப்பக்கத்துத் தோன்றும் அருந்ததியைக் காணுமளவும்—தில்லை வாழ்த்தினர் போல் இருந்து திவண்டன - தில்லையை வாழ்த்தினரைப்போல வாடாதிருந்து விளங்கின. எ - று.

இருந்துதி என் வயின் கொண்டவன் - அன்பர்துதிப்ப அவர் வயிற்றான் கொள்ளும் பெருந்துதியை என்வயினுண்டாக்கிக் கொண்டவன்—யான் எப்பொழுதும் உன்னும் மருந்து - யானெப் பொழுது முன்னும் வண்ணஞ் சுவையுடைத்தாடதோர் மருந்து—நிசைமுகன் மாற்கு அரியோன் - இவ்வாறெனக்கேளியனாயினுந் நிசைமுகற்கும் மாற்குமரியான்—தில்லை - அவனது தில்லையெனக் கூட்டுக.

என்றது தழைக்க வாடாமல் வைத்து, அத்தழையே பற்றியுமேபோக ஆற்றியிருந்தானெனத் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறியவாறு. திவண்டனவென்பதற்கு வாடாதிருந்து இவளைத் தீண்டிவிடாதுத்தனைவென் னுரைப்பினுமமையும். தழை வாடாதிருந்தன வென்றது முன்னர்த் தான் அவன்றந்த தழையையேற்ற முகூர்த்தத்தைக் கொண்டாடியவாறு. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்வு. வேயினமென்றோளென்னுமது தொட்டு இதுகாறும் வர இப்பாட்டுப் பத்தொன்பதும் அறத்தொடு நிலையினையும், அதன் பின்னர் வரைதலையு துதலினவென்பது. (௩௦௦)

அகத்திணையின் மிகத்திகழுவன்பக்கலவி யின்பக்களவு முற்றிற்று. எனப்பத்தொரம்பாட்டு முதல் இப்பாட்டிறுதத் தோழியா லாய் கூட்டம்.

வழி பாடு கூறல்.

வழிபாடு கூறலென்பது மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனை சாணவந்த செவிலிக்கு, காவலர் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள் கருத்தைத் கடவார்; கமலங் கலந்த தேனுஞ் சந்தனமரமும் போல வியைந்து இவள் அழுவழி நிற்றலையுடையராய் இவள்வழியே நின்றொழுகா நின்ற ரெனத் தோழி தலைமகள் தலைமகள் வழியொழுகா நின்றமை கூற நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சீரியலாவியும்பாக்கையுமென்னச்சிறந்தமையாற்
காரியல்வாட்கண்ணியெண்ணகலார்கமலங்கலந்த

வேரியுஞ்சந்தும்வியற்றெனக்கற்பிணிப்பரன்னே
காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமெங்காவலரே.

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
• துணைமலர்க்குழல் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். அன்னே - அன்னாய்—கார் இயல் கண்டர் வண்
தில்லை வணங்கும் எம் காவலர்-கார்போலுங் கண்டத்தையுடையவ
ரது வளவிய தில்லையவணங்கு மெம்முடையகாவலர்—சீர் இயல்
ஆவியம் யாக்கையும் என்னச் சிதந்தமையால் - சீர்மைவியலு முயி
ருமுடம்பும்போல ஒருவரையொருவர் இன்றியமைவாமையால்—
கார் இயல் வான் கண்ணி எண் அகலார் - கரியவியல்பையுடைய
வான்போலுங் கண்ணையுடையானது கருந்தைக்கடவார்—கமலம்
கலர்த வேரியும் சந்தும் வியல் தந்தென - தாமரைப்புலவச்சேர்
ந்த தேனுஞ் சந்தனமரமும் இடத்துநிசுழ்பொருளு மிடமுமாய்
இயைந்து தம்பெருமையைப் புலப்படுத்தினத்போல இயைந்து—
சற்பின் நிற்பர் - இவளது வழிபாட்டின்கண்ணே நிற்பர். எ - து.

எண்ணகலாரென்றதனாற் காதலியாதலும், கற்பிணிப்பரெ
ன்றதனால் வாழ்க்கைந்துணையாதலுங் கூறப்பட்டன. ஆவியும்
வேரியும் தலைமகட்குவமையாகவும், யாக்கையுஞ் சந்தும் தலைமகற்
குவமையாகவு முரைக்க. பிரித்துவமையாக்காது, இவரது கூட்டத்
திற்கு அவற்றது கூட்டமுவமையாக வுரைப்பினுமமையும். காரி
யல் கண்டர்வண்டில்லை வணங்குமென்றதனான், இவரதில்வாழ்
க்கை இன்றுபோல என்றும் நிகழுமென்பது கூறினாராம். இன்
னையென்பது பாடமாயின், இப்பொழுதேயென்றுரைக்க. மெய்
ப்பாடு உவகை. பயன் மிழ்வித்தல். (௩௦௭)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங் கூறலென்பது மணமனைகண்ட செவிலி, மகி
ழ்வோடு சென்று, நின்மகளுடைய வில்வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவ
மைகூறில், நின்னுடைய வில்வாழ்க்கை நலமல்லது வேறுவமை
யில்லையென நற்றாய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கைநலங் கூறுநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன் தில்லைத்தொன்னகரிற்
கண்டினமேவுமினீயவணின்கொழுநன்செழுமென்
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணிவோள்
வண்டினமேவுங்குழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே.

மணமனைச்சென்று மகிழ்தருசெவிலி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்தது.

இ - ன். தொண்டினம் மேவும் சுடர்க் கழலோன் தில்லைத் தொல் நகரில் - தொண்டர்தினத்தைப் பொருந்துஞ் சுடர்க்கழலை யுடையவனது தில்லையாகிய பழையநகரிடத்தில்—கண்ட இல் மேவு நம் இல் - யான்கண்ட அவளதில்லம் மேவப்படு நமதில்லத் தோடொக்கும்—அவள் நீ - அவள் நின்னோடொக்கும்—தண்டு இனம் மேவும் செழு மெல் தின் தோளவன் நின் கொழுநன் - தண்டாகிய வினத்தையொக்கும் வளவியவாய் மெல்லியவாகிய திண்ணிய தோள்களையுடையான் நின்கொழுநனோ டொக்கும்— அவன் தற் பணிவோள் யான் - அவடன்னைப்பணிந்து குற்றேவல் செய்வான் என்னோடொக்கும்—வண்டினம் மேவும் குழலாள் அயல் இவ்வயல் - வண்டினம் பொருந்துங் குழலையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக்கும்; வேறுசொல்லலாவதில்லை. எ - று.

கண்டவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. பெண்டிற்கு ஊழினி தாதனோக்கித் தோளிற்கு மென்மைகூறினான். தண்டின மென்புழி இனமென்றது சாதியை. மன்னும் அசைநிலை; பெரும் பான்மையுமென்பதுபட நின்றதெனினுமமையும். கண்டென்பத னைத் தன்மைவினையென்று, அவளில்வாழ்க்கையேர் கண்டே னென முன் பொதுவகையாற் கூறிப் பின் சிறப்புவகையாற் கூறிற் றாக வுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௦௨)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது அவளில்வாழ்க்கை நலங்கிடக்க; அவன் அவண்மேல்வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப் பொறை யாமென்று கருதி நுதலின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொ ட்டையு மணியான்; இஃதவன் காதலெனத் தலைமகனது காதன் மிகுதி கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொட்டணியானுதல்போயி றும்பொய்போலிடையெனப்பூ
ணிட்டணியான்றவிசின்மலரன் றிமிதிப்பக்கொடான்
மட்டணிவார்குழல்வையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக்
கட்டணிவார்சடையோன்றில்லைபோலிதன்காதலனை.

சோதி வேலவன்

காதல்கட் டிரைத்தது.

இ - ள். கட்டு அணி வார் சடையோன் தில்லை போலி தன் காதலன் - மகுடமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்டசடையையுடையவனது தில்லையையொப்பாடன்னுடைய காதலன்—பொய் போல் இடை போய் இடும் எனப் பூண் இட்டு அணியான்—பொய் போலுமிடை போயிடுமென்று கருதிப் பூணைப்பூட்டியணியான்—தவிசின் மலர் அன்றி மிதிப்பக் கொடான் - மெல்லடிநோதலஞ்சித் தவிசின் மிதிப்புறியும் மலரினன்றி மிதிப்பவீடான்—வண்டு உறுதல் அஞ்சி மட்டு அணி வார் குழல் மலர் வையான் - வண்டுற்று மொய்த்தலஞ்சித் தேனையுடைய வழகிய வார் குழலிடத்து மலர்களை வையான்; இவை சொல்லுகின்றதென்—றுதல் பொட்டு அணியான் - பொறையாமென்று றுதலின்கட் பொட்டையுமிடான். எ - று.

கட்டணிவார்சடையென்பதற்கு மிக்க அழகையுடைய சடையெனினு மமையும். தவிசின் மிசையென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(௩௦௩)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது தலைமகனது காதல்மிகுதி கூறின செவிலி, அதுகிடக்க, அவளவளையொழிய வேறொரு தெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாளாதலான், அவன் றன்னைவணங்காத பகைவரைச் சென்றுகிட்டித் திறைகொள்ளச் சென்றாலுந் திறை கொண்டுவந்து அவளதில்லத்தல்தலது ஆண்டுத் தங்கியறியான்; இஃதவரதியல்பெனக் கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகனது கற்பறிவியா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெய்வம்பணிகழலோன் தில்லைச் சிற்றம்பலமணையா
டெய்வம்பணிந்தறியாளென்றுநின் றுதிறைவழங்காத்
தெய்வம்பணியச்சென்றாலுமன்வந்தன் றிச்சேர்ந்தறியான்
பொவம்பணிமணியன்னார்பரிசின்னபான்மைகளே.

விற்பொலி றுதலி

கற்பறி வித்தது.

இ - ள். தெய்வம் பணி கழலோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் அணையான் - பிறரான் வழிபடப்படுந் தெய்வங்கள் வணங்குந் திரு வடிகளையுடையவனது தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையொப்பான்—என்றும் தெய்வம் பணிந்து அறியான் - எஞ்ஞான்றும் வேறொரு தெய்வத்தைப் பணிந்தறியான்—நின்று திறை வழங்காத் தெய்வம் பணியச் சென்றாலும் - முன்னின்று திறைகொடாத பகைவர்

வந்து பணியும்வண்ணம்வினைவயிற் சென்றாலும்—மன் வந்து அன்
றிச் சேர்ந்து அறியான் - அம்மன்னவன் அவளதில்லத்து வந்தல்
லது ஆண்டுத்தங்கியறியான்—பெளவம் பணி மணி அன்னார் பரிசு
இன்ன பான்மைகள் - பெளவந்தந்த மணிபோலப் பெருங்குலத்
துப்பிறந்த துயோரதியல்பு இன்னமுறைமைகளையுடைய. எ - று.

தெய்வ தெவ்வமென விரிக்கும்வழி விரித்து நின்றது. தெவ்
வம்பணியச் சென்றது மென்பதற்குத் தெவ்வர் அம்பையணிய
வென்றும், பெளவம்பணிமணி யென்பதற்குக் கடலிடத்தும் பாம்
பிடத்து முளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முரைப்பாரு
முளர். விற்பொலிதுதலி - விற்போலுதுதலி. (௩௦௪).

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது கற்பறிவித்த செவிலி, அவள்
அவனையொழிய வணங்காமையின் அவனுருங்களிறும் வினைவ
யிற்சென்றால் அவ்வினை முடித்துக் கொடுத்து வந்து தன் பந்தி
யிடத்தல்லது ஆண்டுத்தங்காதாதலான், அவளது கற்பு, அந்திக்
காலத்து வடமீனையும் வெல்லுமென அவளது கற்புப் பயந்தமை
நற்றாய்க்குக் கூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிறில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின்
சுற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படிகடந்து
மிற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீரங்களிதே.

கற்புப் பயந்த

அற்புத முரைத்தது.

இ - ள். சிற்பம் திகழ்தரு தின் மதில் தில்லை - துண்டொ
ழில்விளங்குந் தின்ணியமதிலையுடைய தில்லையின்—சிற்றம்பலத்
துப் பொற் பந்தி அன்ன சடையவன் பூவணம் அன்ன பொன்னின்
கற்பு - சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய பொற்றகட்டு நிரைபோலுஞ்
சடையையுடையவனது பூவணத்தையொக்கும் பொன்னினது
கற்பு—அந்தி வாய் வடமீனும் கடக்கும் - அந்திக்காலத்துளதா
கிய வடமீனையும் வெல்லும், அதனான்—அவன் ஈரங்களிது - எடுத்
துக்கொண்டவினையை யிடைபூநின்றி யினிதின்முடித்து அவனா
ரும் மதத்தானீரியகளிது—படி கடந்தும் இல் பந்தி வாய் அன்றி
வைகல் செல்லாது - நிலத்தைக்கடந்தும் இல்லின்கட்டன்பந்தி
யிடத்தல்லது தங்காது. எ - று.

பொற்பந்தியன்ன சடையென்பதற்கு அழகிய அந்திவானம் போலுஞ் சடையென்பாருமுளர். அந்திக்காலத்துக் கற்புடைமக ளிராற் றொழப்பதெனின், அந்திவாய்வடமீளென்றான். கற்புப்பய ந்த வற்புதமாவது பழகடந்துங் கடிது வரும்வண்ணம் எடுத்துக் கொண்ட வினையை யிடைபூறின்றி யினிது முடித்தல். (௩௦௫)

மருவுதலுரைத்தல்.

மருவுதலுரைத்தலென்பது கற்புப் பயப்புரைத்த செவிலி, வேந்தற்குற்றமிழ் பிரியினும் அவனுருந்தேரும் வினைமுடித்துத் தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங்காது; அவளும் அவனை யொழிய மற்றோர் தெய்வமும் மனத்தானு நினைந்தறியாள்; இவ்விவர காத லென அவ்விருவர்காதலு மருவுதல் கூறாநிறதல். அதற்குச் செய்யுள்—

மன்னவன்றெம்முனைமேற்செல்லுமாயினுமாலரியே
றன்னவன்றேர்புறத்தல்கல்செல்லாதுவரகுணனார்
தென்னவனேத்துசிற்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லா
முன்னவன்மூவலன்னாளுமற்றோர்தெய்வமுன்னலளே.

இருவர் காதலு
மருவுதலுரைத்தது.

இ - ள். மன்னவன் தெம் முனை மேல் செல்லும் ஆயினும் - மன்னவனது பகைமுனைமேலேவப்பட்டுப் போமாயினும்—மால் அரி, ஏறு அன்னவன் தேர் புறத்து அல்கல் செல்லாது - பெரிய வரியேற்றை யொப்பானுருந்தேர் தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங்காது—வரகுணன் ஆம் தென்னவன் ஏத்து சிற்பலத்தான் - வரகுணனாகிய தென்னவனலேத்தப்பட்டுச் சிற்பலத்தின்கண் ணான்—மற்றைத் தேவர்க்கு எல்லாம் முன்னவன் - தானல்லாதவரி யயன்முதலாகிய தேவர்க்கெல்லாம் முன்னையுள்ளான்—மூவல் அன்னானும் மற்று ஓர் தெய்வம் முன்னலன் - அவனது மூவலையொ ப்பானும் வேறொருதெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதான். எ - று.

மற்றைத்தேவர்கட்கு மென்பது உம் பாடம். (௩௦௬)

கலவியின்பங்கூறல்.

கலவியின்பங்கூறலென்பது இருவர்காதலு மருவுதல் கூறின செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலுங் களிப்பும், இன்பவெள்ளத் திடையழுந்தப் புகுகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாற்றுய்த்தலராமை

யான் இரண்டிடம்பைக்கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக் கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும்; அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதுஞ் செய்யாதென நற்றாய்க்கு அவரது கலவியின்பம் கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொராருயிரீருருக்கொண்டானந்தவெள்ளத்திடைத்திளைத்தாலொக்கும்பலஞ்சேரானந்தவெள்ளத்தறைகழலோனருள்பெற்றவரினானந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுற்றாதிவ்வணிநலமே.

நன்னுதன் மடந்தை தன்னலங்கண்டு
மகிழ்துங்குளத்தோ டிருளே கூறியது.

இ - ள். ஆனந்த வெள்ளத்து அழுந்தும் ஒரு ஆர் உயிர் - இருவரது காதலங்களிப்பும் இன்பவெள்ளத்திடையழுந்தப் புருகின்றதோருயிர்—ஈர் உருக் கொண்டு ஆனந்த வெள்ளத்திடைத்திளைத்தால் ஒக்கும் - ஒருடம்பாற்றுய்த்தலாராமையின் இரண்டிடம்பைக்கொண்டு அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயுமன்றி—அம்பலம் சேர் ஆனந்த வெள்ளத்து அறை கழலோன் அருள் பெற்றவரின் - அம்பலத்தைச்சேர்ந்த வின்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடிகையுடையவனதருளப் பெற்றவரின் பம்போல—ஆனந்தவெள்ளம் வற்றாது - இவ்வின்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்தும் குறைவுபடாது—இவ்வணிநலம் முற்றாது—இவ்வணிநலமு முதிராது. எ-று.

இவையைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். ()

மணஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

ஒ த ற் பி ரி யு.

இனி ஒதற்பிரிவென்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர்த் தலைமகனுக்கு முதற்பிரிவு ஒதலாதலாற் கலவியின்மிகுதி கூறி நீங்காநிற்பல். என்னை? “ஒதல் காவல் பகைதணி வினையே—வேந்தற்குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்—றாங்க வாறே யவ்வயிற் பிரிவே” * என்றோதப்படுதலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்னை? இவ்வண்ணம் முன்னரோதலின்றி இவளை வரைந்த பின்னர்

* இறையனாகப்பொருள். ௩௩.

ஒத நின்றோனெனின், அல்லன், முன்னரிவனைப் பொருவிந்
தானென்று கூறப்படுதலால் ஒதிழுடித்தானென்பது. இவன்
தானேதிய புருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்களையொழிய வே
றும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதனை யாரா
யவேண்டுங் கருத்தினனாதலானும், கல்வியாற் றன்னிற்றூழ்ந்தா
ரைத் தனது கல்விபிசுதி காட்டி அவர்களை யறிவித்தல் தருமதூல்
விதியாதலானும் பிரியுமென்பவாகலின். அதுவருமாறு—

கல்விநலங் கூறல் பிரிவுநினை வுரைத்தல்
கலக்கங்கண் டிரைத்தல் காதலர் தமது
வாய்மொழி கூறல் வருவன நான்குந்
திமையிற் கல்வி தேருங் காலே.

இ-ள். கல்விநலங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், கலக்கங்கண்
டிரைத்தல், வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல் என விவைநான்
கும் ஒதற்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்—

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங் கூறலென்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர் ஒதற்
குப் பிரியலுருகின்ற தலைமகள், தலைமகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவா
னாக மிகவுங் கூற்றாற் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லை யில்லாத தன்மை
யராவரெனத் தோழிக்குக் கல்விநலங் கூறுநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

சீரளவில்லாத்திகழ்தருகல்விச்செம்பொன்வரையி
னாரளவில்லாவளவுசென்றாரம்பலந்துணின்
வோரளவில்லாவொருவனிருங்கழலுன்னினர்போ
லோரளவில்லாவளவினாரொருவரேந்திழையே.

கல்விக்கல்வர் செல்வத்தவரெனச்
செறிசூழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்தியாய்—சீர் அளவு இல்லாத் திகழ்
தரு கல்விச் செம்பொன் வரையின் ஆரளவு இல்லா அளவு சென்
றார் - நன்மைக்கெல்லையில்லாத விளங்குங் கல்வியாகிய மேருக்
குன்றத்தினது மிக்கவளவில்லாத வெல்லையையடைந்தவர்கள்—
அம்பலத்துள் நின்ற ஓரளவு இல்லா ஒருவன் இரும் கழல் உன்
னினர் போல் - அம்பலத்தின்கணின் ஓரளவையுமில்லாத ஒப்பில்
லாதானுடையபெரிய திருவடிகளையறிந்து நினைந்தவரைப்போல—

வர் அளவு இல்லா அளவினர் ஆருவர் - நன்மைக்கெல்லையில்லாத தன்மையராவர். எ - று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையுங் கலங் காமையுமுடைமையால். கற்றதின்மேலுங் கற்க நினைக்கின்றனாத லான், ஆரளவில்லாவளவு சென்றாரென்றான். ஆரளவு காதமும் புகையுமுதலாயின அளவு. ஓரளவென்பது காட்சியும் அனுமா னமு முதலாயினவளவு. இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-இல் வாழ்க்கைச் செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது-அறியப்படுவதனையறி வித்தது. பாங்கி யறிவறிவித்ததென்பது பாடமாயின், தலைமகனது குறிப்பைக்கண்டு தோழி தலைமகட்குக் குறிப்பினாற் கூறினாளாக வுரைக்க. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் பிரிவுணர்த்தல். (ந.0அ)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது கல்விநலங் கேட்ட தோழி, அவன் பிரிதற் குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக் கெதிரில் லாத தன்மையராவரென்பதனை யுட்கொண்டு, நின்புணர்முலையுற்ற புரவலர், அழற்கானத்தே போய்க் கல்வியான் மிக்காரைக்கிட்டி அவரோடு உசாவித் தங்கல்விமிகுதி புலப்படுத்தப் பிரியாநின்ற ரெனத் தலைமகன் ஒதுதற்குப் பிரிவுநினைந்தமை தலைமகளுக்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஃதலுற்றார் தலைமாலையன் தில்லைமிக்கோன்கழற்கே
காதலுற்றார் நன்மைகல்விசெல்வீ தருமென்பதுகொண்
டோதலுற்றாருந் துணர்தலுற்றார் செல்லன்மல்லழற்கான்
போதலுற்றார் நின்புணர்முலையுற்றபுரவலரே.

கல்விக்கல்வர் செல்வத்தவரெனப்
பூங்குழன்மடந்தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். செல்வீ - செல்வீ—வீதல் உற்றார் தலை மாலையன் - கெடுதலைடைந்தவர் தலையானியன்றமாலையுடையான்--தில்லை மிக்கோன் - தில்லைக்கணுளனாகிய பெரியோன்—கழற்கே காதல் உற்றார் நன்மை கல்வி தரும் என்பது கொண்டு - அவனுடைய திருவடக்கே யன்புற்றாரது நன்மையைக் கல்வி தருமென்பதனைக் கருதி—ஒதல் உற்றார் உற்று - ஒதுதலான் மிக்காரைக்கிடைத்து— உணர்தல் உற்றார் - எல்லாதூல்களையு முணர்தலுற்று—நின்புணர் முலை உற்ற புரவலர் - நின்புணர்முலையைச்சேர்ந்த புரவலர்—செல் லன் மல் அழல் கான் போதல் உற்றார் - இன்னுமையைச் செய்யும் மிக்கவழலையுடைய கானகத்தைப் போகநினைந்தார். எ - று.

‘ ஒத்தான் உயர்ந்தாரைக் கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமது கல்விமிகுதியை யறியவழற்றாரென்றுரைப்பாருமுளர். உணர்தலு ற்றாரென்பதனை முற்றுகவுரைப்பினு மமையும். நின் புணர்முலை யுற்றவென்றதனை, முலையிடத்துத்துயிலை நினைந்து நீட்டியானு வருவரென்றும், புரவலரென்றதனை, நின்னலந் தொலையாமற் காப்பரென்றுங் கூறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வந்தவரென் றது ஈண்டுத் தலைமகனை. மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த பெரு மிதம். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (1௩0௬)

கலக்கங்கண்டிரைத்தல்.

கலக்கங்கண்டிரைத்தலென்பது பிரிவுநினை வுரைப்பக்கேட்ட தலைமகளது கலக்கங்கண்ட தோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பின ரென்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்கட் காய்ந்தவேல்போலவர் சொ றெய்திற்று; இனி மற்றுள்ள பிரிவை எங்ஙன மாற்றுவனெனத் தன்னுள்ளே கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பர்
சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக்
கொற்பாவிலங்கலைவேல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே.

ஒதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்குகண்டிரைத்தது.

‘ இ - ன். கல் பா மதில் தில்லைச் சிற்றம்பலமது காதல் செய்த-
கல்லாற்செய்யப்பட்ட பரந்த மதிலையுடைய தில்லைக்கட் சிற்றம்
பலமதனைக்காதலித்த—வில் பா விலங்கல் எங்கோனை விரும்ப
லர் போல - வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பரந்த மலையையுடைய எம்
முடையகோனை விரும்பாதாரைப்போல—அன்பர் சொல் பா
விரும்பினர் என்ன - நம்மன்பர் சொல்லானியன்ற பாவாகியநூல்
களைக் கற்க விரும்பினாரென்றுசொல்ல—மெல்லோதி செவிப்
புறத்து - அச்சொல் மெல்லோதியையுடையானது செவிக்கண்—
கொல் பா இலங்கு இலை வேல் குளித்தாங்குக் குறுகியது - கொற்
றொழில்பரந்த விளங்குமிலையையுடைய வேல் சென்று மூழ்கினற்
போலச் சென்றெய்திற்று; இனிப்பிரிவை யெங்ஙனமாற்றாமோ!
எ - று.

பொருப்புவில்லிமேல் விருப்புடையார் கல்விக்கடனீந்தி வரு
ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச் சொற்பாவிரும்பின ரென்றான்

இனி வருந்தவென்பதோர் சொல்லேவிரித்து விரும்பலர்போல
வருந்த அச்சொற்குறுகியதென் றுரைப்பினுமபையும். பூங்கொடி
கலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லியது; தலைமகற்குக் கூறிய
தென் றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் செலவ
முக்குவித்தல். (நகசு)

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தலென்பது கலக்கங்கண்
டுரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின்னிற் பிரி
யேன் பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவர் தாமே பிரிவராயின்,
இதற்கு நாஞ்சொல்லுவதென்றோவெனத் தலைமகனது வாய்மொ
ழிகூறித் தலைமகள் வருந்தாநின்றல். அத்தற்குச்செய்யுள்—

பிரியாமையுமுயிரொன்றாவதும்பிரியிற்பெரி துந்
தரியாமையுமொருங்கேநின்றசாற்றினர்தையன்மெய்யிற்
பிரியாமைசெய்துநின்றோன்றில்லைப்பேரியலுரரன்ன
புரியாமையுமிதுவேயினியென்னும்புகல்வதுவே.

தீதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

இ - ள். தையல் மெய்யின் பிரியாமை செய்து நின்றோன்
தில்லைப் பேரியல் ஊரர் - தையலாடனது திருமேனியினின்றும்
பிரியாமையைச்செய்து நின்றவனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையை
புடைய ஊரர்—பிரியாமையும் - நம்மிற்பிரியாமையையும்—உயிர்
ஒன்றாவதும் - இருவருக்குமுயிரொன்றாதலையும்—பிரியின் பெரி
தும் தரியாமையும் - பிரியிற்பெரிதாமாற்றாமையையும்—ஒருங்கே
நின்று சாற்றினர் - ஒருங்கே அக்காலத்து நம்முன்னின்று கூறி
னார்—அன்ன புரியாமையும் இதுவே - இப்பொழுது அவற்றுட்
பிரியாமை பொய்யாகக்கண்டமையின் உயிர் வேறுபடக்கருதுத
லும் பிரிவாற்றுதலுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்யாமையும் இப்பி
ரியாமையோடொக்கும்—இனி நாம் புகல்வது என் - இனிநாஞ்
சொல்வதென்! எ - று.

தையன்மெய்யிற் பிரியாத பேரன்பினோனது தில்லைக்கட்
பயின்றும் அன்புபேனாது பிரிதல் எங்ஙனம் வல்லராயினாரென்
னுந் கருத்தால், பிரியாமைசெய்து நின்றோன் தில்லைப்பேரியலுர
ரென்றான். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்த
விரண்டையுமேயாம். அன்னபுரியாமையு மிதுவேயென்பதற்குப்
பிரிவுமுதலாகிய நமக்கினுதவற்றைத் தாம் செய்யாமையுமிதுவே

யாபிருந்ததெனினு மமையும். இன்னல் புரியாமையு மிதுவேயெ
ன்று பாடமோதுவாரு முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. ()

ஒதற்பிரிவு முற்றிற்று.

—o—o—o—

காவற்பிரிவு.

இலிக் காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன்
பாதுகாக்கவென்னுந் தருமநூல்விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல்.
அதுவருமாறு:—

பிரிவறி வித்தல் பிரிவுகேட் டிரங்கல்

வருபவை பிரண்டும் வையங் காவல்.

இ-ள். பிரிவறிவித்தல், பிரிவுகேட்டிரங்கல் என விவையி
ரண்டுக் காவற்பிரிவாம். எ-து. அவற்றுள்—

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது தருமநூல் விதியால் நமர் உலகத்
தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாநின்றாரெனத் தலைமகள் காவ
லுக்குப் பிரியக் கருதாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்குக் கறிவியாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மூப்பானினையவன்முன்னவன்பின்னவன்மூப்புரங்கள்

வீப்பான்வியன் நிலையானருளால்விரிநீருலகங்

காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்கார்க்கயற்குட்

பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே.

இருநிலங்காவற் கேசுவர்நமரெனப்

பொருசுடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.

இ - ள். கார்க் கயற் கண் பூப்பால் நலம் ஒளிரும் புரி தாழ்
குழல் பூங்கொடி - கரியகயல்போலுங் கண்ணினையும் பூவின்கண்
நறுநாற்றமுடைமையாகிய நன்மைவிளங்குஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த
குழலையுமுடைய பூங்கொடியை யொப்பாய்—மூப்பான் - எல்லார்
யாக்கைக்கும் முன்னேதனதிச்சையாற் கொள்ளப்பட்ட திருமே
னியையுடையனாதலின் எல்லார்க்குந்தான் மூப்பான்—இனையவன் -
பின்னோன்றிய யாக்கையையுடையாரெல்லாம் மூப்பவும் தான்
கிளைபெற்ற விளமையையுடையனாதலின் எல்லார்க்கு மினையான்—

முன்னவன் - உலகத்திற்கு முன்னுள்ளோன்—பின்னவன் - அதற்குப் பின்னுமுள்ளோன்—முப்புரங்கள் வீப்பான் - மூன்று புரங்களையுங் கெடுப்பான்—வியன் தில்லையான் - அகன்ற தில்லைக்கண்ணான்—அருளால் நமர் விரி நீர் உலகம் காப்பான் பிரியுக் கருதுகின்றார் - அவனதேவலால் நமர் விரிந்தநீரார் குழப்பட்டவுலகத்தைக் காக்கவேண்டிப் பிரியக்கருதாநின்றார். எ - று.

தில்லையானேவலாவது எல்லாவுயிர்களையு மரசன்காக்கவென்றுத் தருமதூல்விதி. காத்தலாவது தன் வினைசெய்வாரானுங் கள் வரானும் பகைவரானும் உயிர்கட்குவரு மச்சத்தை நீக்குதல். தில்லையானருளாலென்பதற்கு அவனதருளா னுலகத்தைக் காக்குந் தன்மையை யெய்தினுதலின் அக்காவற்குப் பிரிகின்றனென்றரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி அமுலையைச்சார்ந்த பெருமிதம், பயன் காவற்குப் பிரியும் பிரிவுணர்த்துதல். (௩௧௨)

பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

பிரிவுகேட்டிரங்கலென்பது பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மை வந்து யானெதெறப்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிர் தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைந்திருக்கின்ற திதுவோ? இது தமக்குத் தகுமோவெனத் தலைமகனது பிரிவுகேட்டுத் தலைமகளிரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறுகட்பெருங்கைத்தின்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமாத்
தெறுகட்டழியமுன்னுய்யச்செய்தோர்கருப்புச்சிலையோ
னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமுன்னலரிற்
றுறுகட்புரிசுமலாயிதுவோவின் றுகுழுகின்றதே.

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணெய்தி யமுங்கல்சென்றது.

இ - ன். கள் துறு புரி குமலாய் - பூவிறேனையுடைய ரெருங்கிய சுருண்ட குழலையுடையாய்—சிறுகண் - சிறிய கண்ணினையும்—பெருங்கை - பெரிய கையினையும்—திண் கோடு - தின்னிய கோட்டினையும்—குழை செவி - குழைந்த செவியினையும்—செம்முக மாத் - தெறு கட்டு அழிய முன் உய்யச் செய்தோர் - சிவந்த முகத்தினையுமுடைய யானையினது வருத்தம் வளைப்புக்கெடக் குரவராற் பாதுகாக்கப்படு முற்காலத்து நம்மை யுய்வித்தவர்—கருப்புச் சிலையோன் உறு கண் தழல் உடையோன் உறை அம்

பலம் உன்னலின் - கருப்பு வில்லையுடையவனைச் சென்றுற்ற கண்ணிறியையுடையவனுறையும் அம்பலத்தை யுன்னாதாரைப் போல—இன்று சூழ்கின்றது இதுவோ-கண்ணோட்டமின்றித் தம் மல்லதில்லாத இக்காலத்து நினைக்கின்றதிதுவோ! இது தகுமோ! எ - று.

கருப்புச்சிலையோனென்பதனை எழுவாயாக்கி யுரைப்பினும மையும். தெறுசட்டழீஇ முன்னமும்பச் செய்தோரென்பது பாட் மாயின், தெறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்னம்மையும்வித்தவரெ ன்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் செலவழங்குவித்தல்.

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

—o—o—o—

பகைதணிவினைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப் பிரிவென்பது தம்மிற்பகைத்த வேந் தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும் பொருந்தப் பண்ணுதற் குப்பிரிவு. அதுவருமாறு:—

பிரிவு கூறல் வருத்தந் தணித்த
விருபகை தணித்தந் கேக லென்ப.

இ-ள். பிரிவுகூறல், வருத்தந்தணித்தல் என விவையிரண்டும், பகைதணிவினைப் பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்—

பிரிவுகூறல்.

பிரிவுகூறலென்பது ஒருவரதுள்ளமிகுதியை ஒருவர் தணித் தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்மடியப் புகுநா நின்றாரெனக்கேட்டு, அவ்விருவரையு மடக்கவல்ல திறலுடைய ராதலின், அவரைப் பகைதணித்து அவர் தம்மில்லான்றுபடவே ண்டி நினைப்பிரியக் கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் பகைதணிக் கப் பிரியலுறாநின்றமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறாநின்றல். அத ற்குச்செய்யுள்—

பிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த, ப கைதணித்தற்குப்படர் தலுற்றாந்மர்பல்பிறவித், தொகைதணி த்தற்கென்னையாண்டுகொண் டோன்றில்லைச்சூழ் பொழில்வாய் முகைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்தருமொய்குழலே.

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
நன்னறுங்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். பல் பிறவித் தொகை தணித்தற்கு என்னை ஆண்டு கொண்டோன் தில்லை - பேரருளினராதலின் தாமளிக்குமிடத்துப் பல் பிறவித்தொகையான்வருங் கழிபெருந்துன்பமுடையாரையே வேண்டிதலின் என்னை யடிமைக்கொண்டவனது தில்லைக்கண்— சூழ் பொழில் வாய் முகை தணித்தற்கு அரிதாம் புரி தாழ் தரு மொய் குழல் - சூழ்ந்த பொழிலிடத்துளவாகிய போதுகளாற் றனதுநறு நாற்ற மாற்றுதற் கரிதாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழையுடையாய்—மிகை தணித்தற்கு அரிதாம் - ஒருவருள்ள மிகு தியை ஒருவர்தணித்தற் கரிதாகாநின்ற—இருவேந்தர் வெம்போர் மிடைந்த பகை தணித்தற்கு நமர் படர்தல் உற்றார் - இருவேந்த ரது வெய்யபோர் நெருங்கிய பகையை மாற்றுதற்கு நமர் போக நினைந்தார். எ - று.

எளிதினிற்சந்து செய்வித்துக் கடிதின் மீள்வரென்பது பய ப்ப, மிகைதணித்தற்கரிதா மிருவேந்தரென்றதனால் ஒத்த வலியின ராதலும், வெம்போர்மிடைந்த வென்றதனால் ஒத்த தொலைவின ராதலும் கூறினோம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை யெனவியை யும். மெய்ப்பாடி அருகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பகை தணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (௩௧௪)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள்ளு டைந்து தனிமையுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகளை, நினைவிட்டு அவர் பிரியார்; நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற வுப் பும்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழியெனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமுப்புமெனவிங்கனே
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர்போக்குமிக்க
விருப்புறுவோரைவிண்ணோரின்மிகுத்துநண்ணுக்கழியத்
திருப்புறுசூலத்தினோன் தில்லைபோலுந்திருநதலே.

மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத்தணித்தது.

இ - ள். மிக்க விருப்புறுவோரை விண்ணோரின் மிகுத்து - தன்கண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு மிகச்செய்து—

நண்ணு கழியத் திருப்புறு சூலத்தினேன் தில்லைபோலும் திருது
தல் - பகைவர் மாய விரிதர்க்கப்படுஞ் சூலவேலையுடையவனது
தில்லையையொக்குந் திருதுதால்—பொருப்பு உறு தோகை-பொரு
ப்பைச்சேர்ந்த மயில்போல்வாய்-நெருப்பு உறு வெண்ணெயும் நீர்
உறும் உப்பும் என - தீயையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்
போல-இங்ஙனே புலம்புறல்-இவ்வாறுருகித் தனிமையுறாதொழி--
அன்பர் போக்குப் பொய் - அன்பர்போக்குப் பொய். ஏ - று.

மிகுத்தென்னும் வினையெச்சம் திருப்புறுசூலமென்றுழித்
திருப்பென்பதனோடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்
தலைமகனே யாற்றுவித்தல். (௩௧௫)

பகைதணிவினைப்பிரிவு முற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவென்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு
வேந்தன் றெனின்துவந்தடைந்தால் அவனுக்குதவிசெய்யப் பிரியா
நிற்றல். அதுவருமாறு:—

பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற்றாமை
கார்மிசை வைத்தல் காரை நோக்கி
வருந்தி யுரைத்தன் மலர்க்குழ லரிவை
கூதிர்கண்டு கவறல் குளிர்முன் பனிக்கவ
னோந்து கூற னோக்கிப் பின்பனிக்
கிரங்கி யுரைத்த விளவேனில் கண்டவ
ளின்ன லெய்த லிதுவவர் குறித்த
பருவ மாமென வரவு கூறல்
பருவமறைத் துரைத்தன் மறுத்துரைத் தல்லொடு
தேர்வரவு கூறல் வினைமுற்றி நினைத
னிலைமைநினைந் துரைத்தன் முகிலொடு கூறல்
வரவெடுத் துரைத்தன் மறவாமை கூறன்
மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப் பிரிவாம்.

இ-ள். பிரிந்தமைகூறல், பிரிவாற்றாமை கார்மிசைவைத்தல்,
வானோக்கிவருந்தல், கூதிர்கண்டுகவறல், முன்பனிக்குறொந்துரை
த்தல், பின்பனிநினைந்திரங்கல், இளவேனில்கண்டிடினலெய்தல்,

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல், பருவமன்றென்றுகூறல், மறுத்துக்கூறல், தேர்வரவுகூறல், வினைமுற்றிநினைதல், நிலைமைநினைந்துகூறல், முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்தாரைத்தல், மறவாமைகூறல் என விவைபதினாறும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்—

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது தம்மைவந்தடைந்த வேந்தனுக்குத் தாமதவிசெய்வாராக வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல் நமர் சென்றார்; இனி யவ்வேந்தன்பகைவரா லிடப்பட்டமதில் இன்றென்னாய் முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தமை தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

போதுகுலாய் முனைமுடிவேந்தர் தம்போர்முனைமேன்
மாதகுலாயமென்னோக்கிசென்றார்நமர்வண்புலியூர்க்
காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ
லேதுகொலாய்வினைகின்றதின்றொன்றிரிடுமதிவே.

விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்கட்
டிறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.

இ - ள். மாத குலாய மெல் னோக்கி - மடவழகுபெற்ற மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாய்—போது குலாய புனை முடி வேந்தர் தம் போர் முனைமேல் - பூவழகுபெற்ற பேணிச்செய்யப்பட்ட முடியையுடைய வேந்தர்தமது போரையுடைய பாசறைமேல்— நமர் சென்றார் - நமர் சென்றார்—வண் புலியூர்க் காது குலாய குழை எழிலோனைக் கருதலர் போல் - வளவிய புலியூரில் காதுழகு பெற்ற குழையாலுண்டாகிய எழிலையுடையவனைக் கருதாதாரைப் போல்—ஒன்றார் இடும் மதில் இன்று ஏதாய் வினைகின்றது - ஒன்றாராலிடப்பட்ட மதில் இன்றியாதாய்முடியுமோ! எ - று.

வினைமுடித்துக் கடிதுமீள்வரென்பதுபயப்ப, ஒன்றிரிடுமதிலின்றேயழியுமென்று கூறினாள். கொல்லென்பது அசைநிலை. சென்றாரெனத் துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினாள். திறல் வேந்தரென்றது, சாதிபற்றியன்று; தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவுணர்த்துதல். (௩௧௬)

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தலென்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு காதலர்வினைவயிற்பிரிய நீ வருந்தி

னால் வினைமுடியுமாறென்னோவென்ற தோழிக்கு, யானவர் பிரிந்த தற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன்; இக்கார்முகில் சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மை நினைந்தாற்றாராய், அவ்வினை முழுக்கமாட்டாரென்று அதற்கு வருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசைவைத்துத் தனது வருத்தங் கூறுகின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பொன்னிவளைத்தபுனல்கூழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளர்சடையோனைவணங்கலர்போற்
றுன்னிவளைத்தநத்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவரும்வியன்முகிலே.

வேந்தற்குற்றமிழி விறலோன்பிரிய
வந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்தது.

இ - ள். பொன்னி வளைத்த புனல் சூழ் நிலவிப் பொலி புலியூர் - பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற் சூழப்பட்ட நிலைபெற்றுப் பொலிகின்ற புலியூரில்—வன்னி வளைத்த வளர் சடையோனை வணங்கலர் போல் - வன்னித்தளிராற் சூழப்பட்ட நெடிய சடையையுடையவனை வணங்காதாரைப்போல—துன்னி வளைத்த நம் தோன்றற்கு - இடர்ப்படப் பகைவரைக்கிட்டிச் சூழ் போகிய நம்முடைய தோன்றற்கு—மின்னி வளைத்து விரிநீர் கவரும் வியன் முகில் - மின்னி யுலகத்தை வந்துவிளைத்துப் பரந்த கடலைப்பருகும் பெரியமுகில்—பாசறைத் தோன்றும் கொல் - பாசறைக்கண்ணே சென்றுதோன்றுமோ! எ - று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்றுமாயின் அவர் ஆற்றராவரென யானாற்றேனாகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்த புனலென்பதற்குப் பொன்னியாற் றகையப் பட்ட புனலென்றும், வன்னிவளைத்த வென்பதற்குத் தீயைவளைத் தாற்போலுஞ் சடையென்றுமுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் ஆற்றுவித்தல். (௩௧௭)

வானோக்கிவருந்தல்.

வானோக்கி வருந்தலென்பது உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகாடுகிக் கிப் பனியான்வரும் மிக்க குளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவருக்கென்னுங் கொல்லோவெனத் தலைமக ளது வடிவை நினைந்து வானை நோக்கி வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கோலித்திகழ்சிறகொன்றினெடுக்கிப்பெடைக்குருகு
பாலித்திரும்பணிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின்
மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே
போலித்திருதுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே.

மாணோக்கி வடிவுநினைந்தோன்
வாணோக்கி வருந்தியது.

இ - ன். பார்ப்பொடு பெடைக் குருகு திகழ் சிறகு ஒன்றின்
கோலி ஒடுக்கிப் பாலித்து - பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை
விளங்காநின்ற சிறகொன்றினாற் கோலியொடுக்கிப் பாதுகா
த்து—இரும் பணி சேவல் பயில் இரவின் - கொண்டற்றுவலை
யால்வரும் மிக்ககுளிரைச் சேவல் தானுழக்குமிரவின்கண்—மால்
இத்தனை அறியா மறையோன் உறை அம்பலமே போலித் திருது
தலாட்கு - மாலாற் சிறிதுமறியாத அந்தணனுறையும் அம்பலத்
தைப்போல்வாளாகிய திருதுதலாட்கு—என் போதரவு என்ன
தாம் கொல் - எனதுபோதரவு எத்தன்மையதாகுமோ! எ - று.

இரவினென்னதாமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நங்
காதலிக்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தனாகலின்,
பெடையொடுக்கிய சிறகைத் திகழ்சிறகெனப் புனைந்து கூறினான்.
போலித்திருதுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திருதுத
லாட்கென்றுரைப்பினு மமையும். இத்திருதுதலாளென்றான் தன்
னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் மீடற்கொ
ருப்பிடில். (௩௧௮)

கூதிர்கண்டிகவறல்.

கூதிர்கண்டு கவறலென்பது விழாநின்ற பணியிடத்து எல்
லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப, மலைத்திரளையேறித் துணை
யில்லாதாரைத் தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மையடைந்
தார்க் குதவிசெய்யச் சென்றார்க்குஞ் சென்று பொருந்துமோ?
பொருந்துமாயின், நம்மை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினை முடி
க்கமாட்டாரெனத் தலைமகள் கூதிர்கண்டு கவலாநிற்தல். அதற்
குச்செய்யுள்—

கருப்பினமேவும்பொழிற்றில்லைமன்னன்கண்ணாருளால் [ய்
விருப்பினமேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றல்குங்கொல்விழ்பணிவா
நெருப்பினமேய்நெடுமொலெழிறோன்றச்சென்றாகுநின்ற
பொருப்பினமேறித்தமியரைப்பார்க்கும்புயலினமே.

இருங்குதி ரெதிர்வுகண்டு
கருங்குழலி கவலையுற்றது.

இ - ள். வீழ் பணிவாய் நெருப்பினம் மேய் - விழாநின்ற பணி யிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப—ஒருமொல் எழில் தோன்றச் சென்று - நெடிய மாயவனதெழில் கண்டார்க் குப் புலப்படச்சென்று—ஒங்கு நின்ற பொருப்பினம் ஏறி - ஆவ் விடந்து நின்ற மலைத்திரளையேறி—தமியரைப் பார்க்கும் புயலி னம் - துணையில்லாதாரைத்தேடும் புயலினங்கள்—கருப்பினம் மேவும் பொழில் தில்லை மன்னன்கண் ஆர் அருளால் - கருப்புத்தி ரள் பொருந்தும் பொழிலையுடைய தில்லையின் மன்னவன்கண்ண டாகிய மிக்கவருளான்—விருப்பு இனம் மேவச் சென்றார்க்கும் சென்று அல்கும் கொல் - விருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மாஊ தவிபெற்றுப் பொருந்தும்வண்ணஞ் சென்றார்க்குஞ் சென்றுதங் குமோ! எ - று.

அல்குதலான்வருந் துயருறுதனோக்கிச் சென்றார்க்குமென நான்காவதனாற் கூறினான். நெருப்பினமேயென்பதனைப் புயன்மே லேற்றி இடிநெருப்பென்றும், சென்றென்பதனை மலைமேலேற்றி உயர்ந்தென்றும் உரைப்பினுமையும. மெய்ப்பாடு அருகக. பயன் தோழியை யாற்றுவித்தல். (௩௨௬)

முன்பணிக்குநொந்துரைத்தல்.

. முன்பணிக்குநொந் துரைத்தலென்பது மக்களேயன்றிப் புள் ளுந் தம்பெடையைச் சிறகாடுகாடுக்கிப் பிள்ளைகளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருட்கண், இடையறாது விழாநின்ற பணியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாக வென்று என்னைப்பெற்றவளை நோவதல்லது யான் யாரை நோவே னென முன்பணிக்காற்றாது தாயொடுநொந்து கூறாநிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்—

சுற்றினவீழ்ப்பனிதூங்கத்துவண்டுதுயர்கவென்று
பெற்றவளையேனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகாடுகாடுக்கிப்
புற்றிலவாளரவன்றில்லைப்புள்ளுந் தம்பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ்சூழ்ந்துதுயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே.

ஆன்றபணிக் காற்றாதழிந்
தின்றவளை யேழைநொந்தது.

இ - ள். புற்றில வாள் அரவன் தில்லைப் புள்ளும் - புற்றையுடையவல்லாத ஒளியையுடைய பாம்பையணிந்தவனது தில்லையின் மக்களையன்றிப் புள்ளும்—பெடை சிறகான் ஒடுக்கி - பெடையைச் சிறகாடுகிடுக்கி—தம்பிள்ளை தழீஇ - தமதுபிள்ளைகளையுந்தழுவி—இனம் சூழ்ந்து தயிலப் பெறும் இம் மயங்கு இருள் - இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது தயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்த விருட்கண்ணே—சுற்றின - மேனியெங்குஞ்சுற்றி—வீழ் பனி தூங்க - வீழாநின்ற பனி இடையறுதுநிற்ப—துவண்டு துயர்க என்று - அதற்கோர் மருந்தின்றித் துயர்வாயாகவென்று—எனைப் பெற்றவளே பெற்றாள் - என்னையின்றவளே ஈன்றாள்; இனி யான் யாரைநோவது! எ - று.

சுற்றினதூங்கவென வியையும். மயங்கிருட்கட்டியர்வாயாக வெனக் கூட்டிக். சுற்றினவென்பது பெயரெச்சமுமாம். மற்று அசைநிலை. புற்றிலவாளரவனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க.* மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (௩௨௦)

பின்பனிநினைந்திரங்கல்.

பின்பனி நினைந்திரங்கலென்பது இப்பெரியபனி வையமெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பியவாறு அவள் பொறுக்குமளவன்று; அவளைச் சொல்லுகின்றதென்! எனக்குமாற்றுதலரிதென்பதுபோதர, மிக்க தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத் தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகளது துயரநினைந்திரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புரமன்றயரப்பொருப்புவில்லேந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட்
சுரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள்
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபாந்தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே.

இரும்பனியி னெதிர்வுகண்டு

சுரும்பிவர்குழலி துயரநினைந்தது.

இ - ள். இரும்பனி வையம் எங்கும் பரந்து பாரித்தவா - பெரியபனி வையமெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பியவாறு—தில்லைச் சிற்றம்பலம் அனையாள் பரம் அன்று - தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தை யொப்பாளதளவன்று—மிக்க தமியருக்கு - மிக்க தனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி—அன்றி - உயிர்கவரவெருண்டு—வான் சரம் தருமேல் - வான் சரத்தைத் தருமாயின்—ஒக்கும் - அதனோடொக்கும். எ - று.

புரம் அயர அன்று பொருப்பு வில் ஏந்தி - புரம்பருந்த அன்று பொருப்பாகிய வில்லையேந்தி—புத்தேனீர் நாப்பன் - தே வர்நடுவே—அயனை அன்று சிரம் செற்றோன் தில்லைச் சிற்றம்ப லம் - அவர்க்குத் தலைவனாகிய அயனையன்று சிரமரிந்தவனது தில் லைச்சிற்றம்பலமெனக் கூட்டிக்.

பரந்தெங்குந்தருமேலென்றியைப்பிண மமையும். இக்கால த்து அவளாற்றாமை சொல்லவேண்டுமோ எனக்கு மாற்றுதலரி தென்பது போதரத் தமியருக்கெனப் பொதுமையாற் கூறினான். இதனைத் தோழி கூற்றாகவுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி அது. பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (௩௨௭)

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்.

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தலென்பது மேன்மேலும் நிறம் பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிசை சுற்றும் வந்து பற்றின; இனியுயிர்வாழுமாறென்றுங் கண்டிலேனெனத் தலைம கள் இளவேனில்கண் டின்னலெய்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன்
சூழுமுகச்சுற்றும்பற்றினவாற்றெண்டையங்கனிவா
யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாக்
கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாநின்றகோகிலமே.

இன்னிளவேனின் முன்னுவதுகண்டு

மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தியது.

இ - ள். ஆம் தொண்டைக் கனிவாய் - அழகிய, தொண்டைக் கனிபோலும் வாயினையும்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் சிற் றம்பலம் ஆதரியா - யாழோசைபோலு மினிய மொழியினையுமு டைய மங்கையது கூற்றையுடையானது சிற்றம்பலத்தைவிருந் பாது—கூழின் மலி மனம் போன்று - உணவாற்செருக்கு மனம் போல—இருளா நின்ற கோகிலம் - ஒருகாலைக் கொருகால் நிறம் பெற்றிருளாநின்ற குயில்கள்—இம் மாம் பொழில் தேன் சூழும் முகச் சுற்றும் பற்றின - இம் மாம்பொழிற்கட் குடைதலாற் தேன் சுற்று முகமெங்கும் வந்துபற்றின—வாழும் படி ஒன்றும் கண்டி லம் - இனி யுயிர்வாழுமாறென்றுங் கண்டிலேம். எ - று.

வாழியென்றது வாழ்வாயாகவென்னும் பொருட்டாய் எதிர் முகமாகி நின்றது. தேன் சூழுமுகைச்சுற்றும்பற்றின வென்பது

பாடமாயின், மலருமளவுங் காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழ முகை
யென்க. மெய்ப்பாடி அது. பயன் ஆற்றுமை நீங்குதல்.

“கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்—வென்றிக் காலத்து
விளங்கித் தோன்றும்” * என்பதனான், இக்கிளவியைந்நும் காலங்
காட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாரென்பது கருத்தாகக்
கொள்க. (௩௨௨)

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தலென்பது தலைமகன் தான் வருதற்
குக் குறித்துப்போயிய கார்ப்பருவத்தினது வரவுகண்டு கலங்கா
நின்ற தலைமகளுக்கு, இக்கார்வந்து வாட்டித்துப் பரந்தமையான்,
நம்மைக் கலந்தவரது தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கேவாராநிற்பக்
கூணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத் தோழி அப்பருவந் தன்னையே
காட்டி, அவளை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரன்மிடற்றின்
மாண்பதென்றேயெணவானின்மலருமணந்தவர்தேர்
காண்பதன்றேயின் றுநாளையிங்கேவரக்கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன்றேர்குழலாயெழில்வாய்த்தபனிமுகிலே.

கார்வருமெனக் கலங்குமாதரைத்
தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.

இ - ள். கார் மலர்த் தேன் பாண் பதன் தேர் குழலாய்-கார்
காலத்து மலரையுதந்தேன் பாட்டினது செவ்வியையாராயுங்
குழலையுடையாய்—பூண்பது என்றே கொண்ட பாம்பன் - பூணப்
படு மணிமென்றே கொள்ளப்பட்ட பாம்பினையுடையான்—புலி
யூர் ஆரன் - புலியூரன்—மிடற்றின் மாண்பது என்றே எண் -
அவனது மிடற்றினழகதாமென்று கருதும்வண்ணம்—எழில் வாய்
த்த பனிமுகில் வானின் மலரும் - எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய
பனிமுகில்கள் வானிடத்துப் பரவாநின்றன, அதனான்—மணந்
தவர் தேர் இன்று நாளே இங்கே வரக் காண்பது அன்றே - நம்
மைக்கலந்தவரது தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கேவாராநிற்பக்
காணப்படுவதல்லவே? இனி யாற்றாயாகற்பாலையல்லே. எ - று.

தேரிங்கே வருவதனைக் காணுமதல்லவே இனியுள்ளதென
மொழிமாற்றியுரைப்பினு மமையும். கான்மலரென்பதூஉம், எழி
லாயவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்த
பெருமிதம். பயன் தலைமகனை வற்புறுத்தல். (௩௨௩)

* தொல். பொருள், கற்பியல். சரு.

பருவமன்றென்றுகூறல்.

பருவமன்றென்று கூறலென்பது காரும் வந்தது; காந்தளும் மலராரின்றன; காதலர் வாராதிருந்த தென்னோவென்று கலங்கா ின்ற தலைமகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே குடமுழாமுழங்க . அதனையறியாது காரென்றுகொண்டு இக்காந்தண்மலர்ந்தன; நீ யிதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழியெனத் தலைமகள் வரவு நீட்டித்தலால் தோழி அவள் கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவமன் றென்று கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெளிதரற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன்
களிதரக்கார்மிடற்றோனடமாடக்கண்ணார்முழுவந்
துளிதரற்காரெனவார்ப்பதனவார்ப்பதொக்குன்குழல்போன்
றளிதரக்கார்தளும்பார்தலைப்பாரிந்தலர்ந்தனவே.

காரெனக்கலங்கு மேரெழிற்கண்ணிக்
கின் துணைத்தோழியன் நென்றுமறுத்தது.

இ - ள் : அடியேன் களி தர - அடியேன் களிப்பையுண்டா க்க—சிற்றம்பலத்துக் கார் மிடற்றோன் நடம் ஆட - சிற்றம்பலத் தின்சண்ணே கரியமிடற்றையுடையவன் கூந்தாடாநிற்ப—கண் டூர் முழுவம் துளி தரல் கார் என ஆர்த்தன - முகமமைந்த முழுவ ங்கள் துளியைத்தருதலையுடைய முகில்போல முழங்கின—ஆர் ப்ப கார்த்தளும் தொக்கு உன் குழல் போன்று - முழங்க அவற்றை முழுவமென்றுணராது காந்தளந்திரண்டு உன்குழலையொத்து— அளி தரப் பார்த்தைப் பாரித்து அலர்ந்தன - நறுநாற்றமளிகளைக் கொணர்தரப் பாம்புபோலுந் துடிப்புக்களைப்பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால்—சீர் ஆனம் - சீரையுடைய அன்னமே—கார் எனத் தெளிதரல் - இதனைக் காரென்று தெளியற்பாலையல்லே. எ - று.

களித்தரவென்பது களிதரவென்று நின்றதெனினுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை வற்புறுத்தல். (௩௨௯)

மறுத்துக்கூறல்.

மறுத்துக்கூறலென்பது பருவமன்றென்ற தோழிக்கு, காந் தளையன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினது மலரைக் காட்டி, இது பருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேன் றிக்குலங்குகழலழல்வண்ணன்சிற்றம்பலத்தெங் ழுண்
கோன் றிக்குலங்குதிண்டோட் கொண்டற் கண்டன் குழையெழி
போன் றிக்குடிமலர்க்காந்தளும்போந்தவன்கையனல்போற்
றோன் றிக்குடிமலரும்பொய்ம்மையோமெய்யிற்றோன் றுவதே.

பருவமன்றென்று பாங்கிபகர

மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.

இ - ள். தேன் - தேனையொப்பான்—திக்கு இலங்கு கழல்
அழல் வண்ணன் - திசைகளிலே விளங்காநின்ற வீரக்கழலையு
டைய அழல்வண்ணன்—சிற்றம்பலத்து எம் கோன் - சிற்றம்பல
த்தினைகணுளாகிய வெங்கோன்—திக்கு இலங்கு தின் தோள்
கொண்டல் கண்டன் - திசைகளிலே விளங்காநின்ற தின்னிய
தோள்களையுங் கொண்டல்போலுங் கண்டத்தையுமுடையான்—
குழை எழில் நாண் போன்று - அவனுடைய குழையும் எழிலையு
டைய நானுமாகிய பாம்பையொத்து—இக் கடி மலர்க் காந்தளும்
போந்து—இக்கடிமலர்க் காந்தளினது துடுப்புக்களும் புறப்பட்டு—
அவன் கை அனல் போல் - அவனதுகையிற் றீயைப்போல—தோ
ன்றிக் கடி மலரும் மெய்யின் தோன்றுவது பொய்ம்மையோ -
தோன்றியினது புதுமலரும் மெய்யாகத் தோன்றுகின்றவிது
பொய்யோ! எ - று.

கடியென்பது நாற்றம். கடிமலர் முதலாகியதன்பொருட்
கேற்றவடை. மெய்யிற்றோன் றுவதென்பதற்கு மெய்போலத் தோ
ன்றுவதெனினு மமையும். காந்தளமின்றென்பது உம் பாடம்.
மெய்ப்பாடு அருகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (௩௨௫)

தேர் வ ர வு கூ ற ல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது மறுத்துக்கூறின தலைமகளுக்கு,
கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றமையின், இது
பருவமே; இனியுடன்மன்னர் தம்முட் பொருந்துதலான் நம்
மைக் கலந்தவர்தேர் நம்மில்லின்கணின் று வந்து தோன்றுமென்று
அவள் கலக்கந்தீர்த் தோழி தலைமகனது தேர்வரவு கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

திருமாலறியாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங் [ம்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசையு
வருமாலுடன்மன்டொருந்தறிருந்தமணந்தவர்தேர்
பொருமாலயிற்கணல்லாயின் றுதோன்றுநம்பொன்னகர்க்கே,

பூங்கொடி மருளப்
பாங்கி தெருட்டியது.

இ - ன். திருமால் அறிடா - திருமாலறியப்படாத—செறி
கழல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து எம் கரு மால் விடை உடையோன்
கண்டம் போல் - செறிந்த வீரக்கழலையுடைய திருவடியையுடைய
தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின் கணுளனாகிய எம்முடைய கரியமாலா
கிய விடையையுடையவனது கண்டம்போல் விரண்டு—கொண்
டல் எண் திசையும் வரும் - கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்
ணும் வாராநின்றன, அதனால்—பொரும் மால் ஆயில் கண் நல்
லாய் - தம்மிற்பொரும் பெரியவேல்போலுங் கண்ணையுடைய நல்
லாய்—மணந்தவர் தேர் - நம்மைக் கலந்தவரது தேர்—உடல் மன்
பொருந்தல் திருந்த—உடன்மன்னர் தம்முட் பொருந்துதல்
திருந்துதலால்—நம் பொன் நகர்க்கு இன்று தோன்றும் - நம்பொ
ன்னையுடைய வில்லின்கண் இன்றுவந்து தோன்றும். ஏ - று.

உடன்மன்பொருந்ததிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு மன்னர்
பொருந்தும்வண்ணம் அவரைச்சென்று கூடினவரென்றுரைப்
பாருமுளர். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை யாற்று
வித்தல். (௩௨௬)

வினைமுற்றிநினைதல்.

வினைமுற்றிநினைதலென்பது வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலை
மகன், வினைமுற்றியபின்னர், கயலையும் வில்லையுங்கொண்டு மன்
கோபமுங்காட்டி ஒருதிருமுகம் வாராநின்றது; இனிக் கடிதுபோ
துமெனத் தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகளது முகநினைந்து கூரு
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புயலோங்கலர்சடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு
மயலோங்கிருங்கனியாணைவாகுணன்வெற்பின்வைத்த
கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமன்கோபமுங்காட்டிவருஞ்
செயலோங்கெபிலெரிசெய்தபினின்றோர் திருமுகமே.

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசறுபுண்முலை மதிமுகநினைந்தது.

இ - ன். செயல் ஒங்கு எயில் எரி செய்த பின் - செய்தலையு
டைய உயர்ந்தமதிலை எரியாக்கியபின்—இன்று ஓர் திருமுகம் -
இன்று திருவையுடைய தொருமுகம்—கயல் - கயல் போலுங்

கண்ணையும்—ஒங்கு இருஞ்சிலை கொண்டு - மிகப்பெரிய ஷிற்போ
லும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்—மன் கோபமும் காட்டி வரும் -
தங்கிய விர்திரகோபம்போலும் வரையுங்காட்டி வாராநின்றது;
இனிக் கடிதுபோதும். ஏ - று.

புயல் ஒங்கு அலர் சடை ஏற்றவன் சிற்றம்பலம் புகழும் -
நீரை உயர்ந்த விரிசடையின்கணேற்றவனது சிற்றம்பலத்தையே
பரவும்—மயல் ஒங்கு இருங் களி யானே வரகுணன் வெற்பின்
வைத்த கயல் - மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்த பெரிய களியானையை
புடைய வரகுணன் இமயத்தின்கண்வைத்த கயலெனக்கூட்டுக.

இன்று ஓரானையோலை அரையன்பொறியாகிய கயலையும் வில்
லையுமுடைத்தாய் மன்னன் முனியையுங்காட்டி வாராநின்றதெனச்
சிலைடைவகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறறிக. மெய்ப்பாடி
அச்சம். பயன் தேர்ப்பாகன் கேட்டுக் கடிதூர்தல். (௩௨௭)

நிலைமைநினைந்துகூறல்.

நிலைமைநினைந்து கூறலென்பது வினைமுற்றியுபின்னர் அவள்
முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புருக்கள் தந்துணையோடு துயின்று
முன்றிற்கண் விளையாடுவகண்டு இது நமக்கரிதாயிற்றென்று என்
னிலைமைநினைந் தாற்றகில்லாளாவன்; நீ விரையத் தேரைச்செலுத்
துவாயாகவெனத் தலைமகளது நிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாகனுக்
குக் கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவார்தம்
பிறப்பிற்றுனைந்துபெருகுதேர்பிறங்கும்மொளியார்
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள்
ளிறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே.

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனைந்து
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபுகன்றது.

இ - ள். பிறங்கும் ஒளி ஆர் நிறப் பொன் புரிசை மறுகி
னின் - மிக்கவொளியார்ந்த நிறத்தையுடைய செம்பொன்னுனிய
ன்ற உயர்ந்த மதியையுடைய ஆரிற்றெருவின்கண்—துன்னி - சேர்
ந்து விளையாடி—மட நடைப் புள் - மென்னடையையுடைய மாட
: ப்புருக்கள்—இறப்பின் துயின்று முற்றத்த இரை தேரும் - இறப்
பின்கட்டுயின்று முற்றத்தின்கணிரைதேர்துண்ணும்—எழில் நக
ர்க்கு - அவளிருந்த வெழிதூயுடைய இல்லத்திற்கு—சிறப்பின்

திகழ் சிவன் சிற்றம்பலம் சென்று சேர்ந்தவர் தம் பிறப்பின் - சிறப்புக்களாற் பொலியுஞ் சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சென்றடைந்த வர்கடம் பிறவிபோல—துணைந்து பெருகுக தேர் - விரைந்து முடுகுவதாக இத்தேர். எ - று.

புறக்கள் துணையோடு துயின்று முன்றிலின்கண் விளையாடு வனகண்டு ஆற்றகில்லாளென்பது போதர, இறப்பிற்றுயின்று முற்றத்திரைதேருமென்றான். சிற்றம்பலஞ்சென்று சேர்ந்தவர் பிறவியிறுதிக்கட் பேரின்பமெய்துமாறுபோல யானுஞ் சுரஞ் செலலிறுதிக்கட் பெருந்தோண் முயங்குவலென்னுங் கருத்தாற் பிறப்பிற்றுணைந்து பெருகுகதேரென்றான். துன்னுமென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் கேட்டபாகன் விரைந்து தேர் பண்ணுவானாதல். (௩௨. ௪)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடு கூறலென்பது காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டா நிற்பான், பிரிதலால் திருந்தியவழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரிய நகரின்கண், வாராநின்ற வெனது தேரின்முற்பட்டுச் சென்றியங்காதொழியவேண்டும்; இயங்கினும், அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டுமெனத் தலைமகன், முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

அருந்தோழிந்தனமாலமென்றோலமிடுமிமையோர்
மருந்தோணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்வணங்கலர்போற்
றிருந்தோழிந்துபழங்கண்டருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென்
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கென்முழங்கெல்வளமுகிலே.

முனைவற்குற்றுழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழுமலெய்திச் செழுமுகிற்குரைத்தது.

இ - ன். ஆலம் அருந்து - நஞ்சையருந்தவேண்டும்—ஏர் அழிந்தனம் என்று ஒலம் இடும் இமையோர் மருந்து—இதனானுழுகழிந்தோமென்று முறையிடுந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும் இடர்க்கு மருந்தாயவன்—ஏர் அணி அம்பலத்தோன் - அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான்—மலர்த்தாள் வணங்கலர் போல் - அவனது மலர்போலுந்தானை வணங்காதாரைப்போல—திருந்து ஏர் அழிந்து பழங்கண் தரும் - திருந்திய வழகெல்லாமழிந்து துன்பத்தை யுண்டாக்கும்—செல்வி சீர் நகர்க்கு - இவ்வாழ்க்கைச் செல்வத்

தையுடையவளது அழகையுடைய ஐரின் கண்—வள முகிலே—வள முகிலே—வரும் என் தேர் இதன்முன் வழங்கேல் - வாராநின்ற வெனதுதேரிதனின் முற்பட்டுச் சென்றியங்காதொழிய வேண்டும்—முழங்கேல் - இயங்கினும் அத்தமியள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும். எ - று.

ஏரணியென்பதற்கு மிக்கவழகென்றும், பழங்கண்டருமென்பதற்குத் துன்பத்தை யெனக்குத் தருமென்று முரைப்பினுமமையும். வழங்கேலென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்பாருமுளர். நகர் இல்லெனினுமமையும். முனைவன்-இறைவன். மெய்ப்பாடு அது. பயன் கேட்டபாகன் தேர்விரைந்து கடாவுதல். ()

வரவெடுத்துரைத்தல்.

வரவெடுத்துரைத்தலென்பது தலைமகன் முகிலொடு வாராநிற்பக்கண்ட தோழி, வணங்குவாராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்த திறையையும் வணங்காது மாறுபட்டவரடையாளங்களையும் தமது தேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினோடும் வந்தனுகினார்; இனி நமக்கொரு குறையில்லையெனத் தலைமகனுக்கு அவன் வரவெடுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பணிவார்குழையெழிலோன் தில்லைச் சிற்றம்பலமீனைய
மணிவார்குமுன்மடமாதேபொலிகநம்மன்னர்முன்னாப்
பணிவார் திறையும்பகைத்தவார்களென்னமுங்கொண்டுவண்டே
ரணிவார்முரசினொடாலிக்குமாவோடனுகினரே.

வினைமுற்றிய வேந்தன்வரவு.

புனையிழைத்தோழி பொற்றொழுக்குரைத்தது.

இ - ன். பணி வார் குழை எழிலோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் அனைய - பணியாகிய நீண்டகுழையானுண்டாகிய அழகையுடையவளது தில்லைச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும்—மணி வார் குழல் மடமாதே - நீலமணிபோலு நீண்டகுழையுடைய மடப்பத்தையுடையமாதே—பொலிக - பொலிக—நம்மன்னர் - நம்முடையமன்னர்—பணிவார் திறையும் - வந்து வணங்குவாராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்ததிறையையும்—பகைத்தவர் சின்னமும் - பணியாந்து மாறுபட்டவரடையாளங்களையும்—வன் தேர் முன்னாகக் கொண்டு - தமது வண்டேர்க்கு முன்னாகக்கொண்டு—அணிவார் முரசினொடு - அணியப்பட்ட வாரையுடைய வீரமுரசினொடும்—ஆலிக்கும் மாவொடு-ஆலியாநிற்கு மாவினோடும்—அனுகினர் - வந்தனுகினார். எ - று.

வுண்டேரோடென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்துக் கூறினாரெனினு மமையும். இப்பொருட்கு முன்னாகவந்து பணிவாரென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடி உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (௩௩௦)

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது வினைமுற்றிவந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மை மறந்திரேயென்ற தோழிக்கு, யான் பாசறைக்கட் டாழ்த்தவிடத்தும், கண் முத்திலங்க நின்று, இவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டு நீங்கிற்றிலள் ஆதலால், யான் மறக்குமாறென்னோவெனத் தானவளை மறவாமை கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலந்திலங்க
நெருங்குவளைக்கிள்ளைநீங்கிற்றிலணின் றுநான்முகனோ
டொருங்குவளைக்கரத்தாணுணராதவன்நிலையொப்பாய்
மருங்குவளைத்துமன்பாசறைநீடியவைகலுமே.

பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந்து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது.

இ - ள். நான்முகனோடு ஒருங்கு வளைக் கரத்தான் உணராதவன் தில்லை ஒப்பாய் - நான்முகனோடுங்கூடச் சங்கையேந்திய கையையுடையவனு மறியாதவனது தில்லையையொப்பாய்—மருங்கு வளைத்து மன் பாசறை நீடிய வைகளும் - முனைமருங்கு சூழ்ந்து மன்னனது பாசறைக்கண் யான்றாழ்த்தவைகற்கண்ணும்—கருங்குவளைக் கடிமா மலர் முத்தம் கலந்து இலங்க நின்று - கண்ணாகிய கருங்குவளையது புதியபெரியமலர் கண்ணீராகிய முத்தத்தைக்கலந்துவிளங்க நின்று—நெருங்கு வளைக் கிள்ளை நீங்கிற்றிலள் - நெருங்கினவளையையுடைய இக்கிளியையொப்பாய் ஒருகாலமு மெண்ணிவிட்டு நீங்கிற்றிலள்; அதனாற் பிரிவில்லை. எ - று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகளோறுமென்றுரைப்பாருமுள்.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௩௧)

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள் வயிற்பிரிவு.

இனிப் பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது குரவர்களாற் படைக் கப்பட்ட பொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனான்வரும் பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால் தமது பொருள்கொண் டில்லறஞ்செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரியாநிற்றல். அதுவருமாறு:—

வாட்டங் கூறல் பிரிவுநினை வுரைத்த
லாற்றாது புலம்ப லாற்றாமை கூற
றிணைபெயர்த் துரைத்தல் பொருத்தமறிந் துரைத்தல்
பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றுமையா
னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்த
லிகழ்ச்சி நினைந்தழித லுருவுவெளிப் படுத
னெஞ்சொடு நோத நெஞ்சொடு புலத்த
னெஞ்சொடு மறுத்த னொண்ணி வருந்த
லேறு வரவுகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
பருவங்கண் டிரங்கன் முகிலொடு கூற
தேர்வரவு கூற லினையரெதிர் கோட
லுண்மகிழ்ந் துரைத்த லோதிய விருபது
மாமதி துதலாய் வான்பொருட் பிரிதல்.

இ-ள். வாட்டங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், ஆற்றாதுபுலம்பல், ஆற்றாமைகூறல், திணைபெயர்த்துரைத்தல், பொருத்தமறிந் துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல், இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல், இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல், உருவு வெளிப்பட்டுநிற்றல், நெஞ்சொடு நோதல், நெஞ்சொடுபுலத்தல், நெஞ்சொடுமறுத்தல், நாளொண்ணி வருந்தல், ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கல், முகிலொடுகூறல், தேர்வரவுகூறல், இனையரெதிர்கோடல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என விவையிருபதும் பொருள்வயிற் பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்:—

வாட்டங் கூறல்.

வாட்டங்கூறலென்பது பொருள்வயிற்பிரியலுறுநின்ற தலைமகன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனிவர, இத்தன்மை

யளாய் வாடினான்; இனியென்னுற் பிரிவுரைத்தலரிது; நீயுணர்ந்து மாற்றானுணர்த்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகளது வாட்டங் கூறு நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முனிவருமன்னருமுன்னுவபொன்னுமுடியுமெனப்
பனிவருங்கண்பாமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாய்
துனிவருநீர்மையிதென்னென்று தூநீர்தெளித்தளிப்ப
நனிவருநானிதுவோவென்றுவந்திக்குநன்னுதலே.

பிரிவுகேட்ட வரிவைவாட்டம்
நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.

இ - ள். முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னுன் முடியும் என - துறந்தாருமரசரும் கருதுவனவாகிய மறுமையுமில்மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாற் கூற—
கண் பனி வரும் - அக்குறிப்பறிந்து கண்கள் பனிவாராநின்றன, இவ்வாறு பனிவருங்கண்ணேடு அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து—
பரமன் திருச்சிற்றம்பலம் அனையாய் - பரமனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொப்பாய்—துனி வரும் நீர்மை இது என் என்று தூ நீர் தெளித்து அளிப்ப - நீ துன்பம் வருந்தன்மை இல்தென்னகாரணத்தான்வந்தது யான் பிரியேனென்று தூயநீரைத்தெளித்துத் தலையளிசெய்ய அறிவுபெற்று அறிவழிந்தகாலத்தைப் பிரிந்தகாலமாகவேகருதி—நனி வரும் நாள் இதுவோ என்று நன்னுதல் வந்திடும் - நீர் நனிதாழ்த்துவருநா னிதுவோவென்று நன்னுதலான் வணங்கி நின்றான்; இனிநீ யுணர்ந்துமாற்றானுணர்த்து. எ - று.

பரமன் திருச்சிற்றம்பலமனையாளென்று பாடமோதுவாரு முளர். நீயெனவுந் தாழ்த்தெனவு மொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நனிவந்திக்குமெனினு மமையும். துறந்தார் கருதுவதாகிய மறுமையின்பமும், அரசர் கருதுவதாகிய விம்மையின்பமுமென்று, நிரனிறையாகக்கொண்டு, அவரிருவருங் கருதுவனவாகிய இப்பொருளிரண்டனையும் பொருண்முடிக்குமென்று பொதுவகையாற் கூறினானெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடி இளவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (௩௩௨)

பிரிவுநினைவுவலைநீல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது வாட்டங்கேட்ட தோழி, பொருளில்லாதார் இருமையின்கணவரு மின்பமும் அறியாரெனவுட்கொண்டு, அருஞ்சரம்போய், நமர் பொருடேட நினையாநின்று

ரோனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வறியாரிருமையறியாரோனமன்னுமாநிதிக்கு
நெறியாரருஞ்சுரஞ்செல்லலுற்றார்நமர்நீண்டிருவ
மறியாவளவுநின்றோன்நில்லைச்சிற்றம்பலமனைய
செறிவார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருதுதலே.

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவனெனச்
சுருளுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். இருவர் அறியா அளவு நீண்டு நின்றோன் தில்லைச்
சிற்றம்பலம் அனைய - மாலும் பிரமணமாகியவிருவர் அடியுமுடியு
மறியாத வெல்லையின்கண் நீண்டுநின்றவனது திருச்சிற்றம்பலத்
தையொக்கும்—செறி வார் கருங் குழல்வெண்ணகைச் செவ்வாய்த்
திருதுதல் - செறிந்த நீண்டகரியகுழலினையும் வெள்ளியநகையி
னையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய திருதுதல்—வறியார் - பொரு
ளில்லாதார்—இருமை அறியார் என - இம்மையும்மறுமையுமாகிய
இருமையின்கண்வரும் இன்பமு மறியாரென்று கருதி—மன்னும்
மாநிதிக்கு - தொலையாது நிலைபெறும் பெரியவரும்பொருடேதி
ற்கு—நெறி ஆர் அரும் சுரம் நமர் செல்லல் உற்றார் - வழியறிதற்
கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார். எ - று.

செறியாரென்பதூஉம் பாடம். சிறுகானேறி பலவாகிய வரு
ஞ்சுரமெனினு மமையும். மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்த பெரு
மிதம். பயன் பிரிவுடம்படுத்தல். (௩௩௩)

ஆற்றதுபுலம்பல்.

ஆற்றதுபுலம்பலென்பது பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்ட தலை
கள், இத்தோழியாகிய கொடியவள், இத்தன்மையை யறிந்திருந்
தும், அன்பர் பிரிவரோனக் குவளைப்பூ வெறிதற்கு வாளுறை கழித்
தாற்போலக் கூறினாள்; இதற்கியான் கூறுவதுண்டோவென ஆற்
றுது புலம்பாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறுவாளுகிருற்ற தூட்டந்நன்படுங்குவளைக்
கெறிவாள்கழித் தூட்டந்நன்படுங்குவளைக்
யறிவாளொழிந் தூட்டந்நன்படுங்குவளைக்
குறிவாழ்நெறிந் தூட்டந்நன்படுங்குவளைக்.

பொருடரப்பிரியு மருடருபவனைப்
பாங்கிபகரப் பூங்கொடிபுலம்பியது.

இ - ள். தோழி கொடியவள் - தோழியாகிய கொடியவள்—
அஞ்சனம் அழுதிற் சுரப்பதற்கே ஒழிசுவது அறிவாள் - அஞ்சன
மெழுதின் எழுதுகின்ற காலமத்துணையுங் காதலர்தோன்றாமை
யான் அவ்வஞ்சனத்தை யொழிவதறிவாள்—அம்பலவரப் பணி
யார் குறி வாழ் நெறி அன்பர் செல்வர் என்று - அம்பலவரை
வணங்காதார் அவ்வணங்காமைக்குக் குறியாக வாழாநீயநெறியை
அன்பர் செல்வரென்று—வாள் சிறு உகிர் உற்று உறாமுன்னம்
சின்னப்படும் குவளைக்கு - ஒளியையுடைய சிறியவுகிர் சிறிதுற்றுச்
சிறிதுறாமுன்னம் பொடிபடுங் குவளைப்பூவிற்—எறிவாள் கழிந்
தனள் - எறிதற்குக்கருவியாகியவளே யுறைகழித்தாள்; யான்கூ
றுவதுண்டோ! எ - று.

கொடியவரே யென்பது பாடமாயிற் கொடியராகிய வன்ப
ரெனக் கூட்டுக. அம்ம அசைநிலை. மெய்ப்பாடி அமுறை. பயன்
செலவழுங்குவித்தல். (௩௩௪)

ஆற்றாமைகூறல்.

ஆற்றாமைகூறலென்பது தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி,
காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்தைப்போய்ப் பொருடேட நினை
யாநின்றாரென்று யான் சொல்லுமளவில், அவளது முலையுங்கண்
ணும் பொன்னுமழுத்துந் தாராநின்றன; இனி நீ சேட்சென்று
தேடிப்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது
பிரிவாற்றாமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வானக்கடிமதிற்றில்லையெங்குத்தனையேத்தலர்போற்
கானக்கடஞ்செல்வர்காதலரென்னக்கதிர்முலைகண்
மானக்கனகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குந்
தேனக்கதார்மன்னென்னோவினிச்சென்றுதேர்பொருளே.

ஏழை யழுங்கத்
தோழி சொல்லியது.

இ - ள். வானக் கடி மதில் தில்லை எம் கூத்தனை ஏத்தலர்
போல் - முகில்களையுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதிலாற் சூழப்ப
ட்ட தில்லையில் எங்குத்தனை வாழ்த்தாதார்போல்—காதலர் கா
னக் கடம் செல்வர் என்ன - காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்
தைச் செல்வரென்றுசொல்ல—கதிர் முலைகள் மானக் கனகம்

தரும் - ஒளியையுடைய முலைகள் கொண்டாடப்படும் பொன்னைத் தாராரின்றன—மலர்க் கண்கள் முத்தம் வளர்க்கும் - மலர்போலுங்கண்கள் முத்தத்தைப் பெருகவுண்டாக்காரின்றன, அதனான்—தேன் நக்க தார் மன்னன் - தேனோடுமலர்ந்த தாரையுடைய மன்னன் - இனிச் சென்று தேர் பொருள் என் - இனிச்சேட்சென்று தேடும்பொருள் யானு! எ - று.

மானமென்றது அளவை. அளவையென்றது பிரமாணம். மாற்றாணிப்பொன்னென்றுரைப்பினு மமையும். மன்னனென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது; இயல்புவிளியென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் அது. (௩௩௫)

திணைபெயர்த்துரைத்தல்.

திணைபெயர்த்துரைத்தலென்பது யான் அவர்க்கு நினதாற்றுகை கூறினேன், இனியவர் நினைவறியேனென்ற தோழிக்கு; தாம் எனக்கருளைப் புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையு மறந்தோகாவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்குகின்றதெனப் பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகிய தலைமகனை மருதநிலத்தனாக்கித் தலைமகள் புலந்து கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுருடருசெஞ்சடைவெண்சுடரம்பலவன்மலயத்
திருடருபூம்பொழிலின் னுயிர்போலக்கலந்திசைத்த
வருடருமின்சொற்களத்தனையும்மறந்தத்தஞ்சென்றோ
பொருடாக்கிற்கின்றதுவினையேற்குப்புரவலரே.

துணைவன்பிரியத் துயருறுமனத்தொடு
திணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

இ - ள். சுருள் தரு செஞ்சடை வெண் சுடர் அம்பலவன் மலயத்து - சுருண்ட செஞ்சடைக்கணணிந்த வெண்சுடரையுடைத்தாகிய மதியையுடைய வம்பலவனது பொதியின்மலைக்கண்—இருள் தரு பூம் பொழில் - இருண்ட பூவையுடைய பொழிலிடத்து—இன் உயிர் போலக் கலந்து - இன்னுயிர்போல இனியராய் ஒன்றுபட்டி வந்துகூடி—இசைத்த அருள் தரும் இன் சொற்கள் அத்தனையும் மறந்து - நமக்குச்சொன்ன அருளைப் புலப்படுத்தும் இனியசொற்க ளெல்லாவற்றையுமறந்து—அத்தம் சென்றோ-தாம் அருஞ்சரஞ் சென்றோ—புரவலர் - காவலர்—வினையேற்குப் பொருள் தரக்கிற்கின்றது - தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்குகின்றது! இது தருமோ! எ - று.

இருளைத்தருமென்றுரைப்பினு மமையும். உடம்போடுயிர்
கலக்குமாறு போலக் கலந்தெனினு மமையும். திண்பெயர்த்திடு
தல் - பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகியானே மருதநிலத்தனக்குதல்.
மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் செலவழங்குவித்தல். (ந.ந.சு)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது திண்பெயர்த்துக் கூறின்
தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ் சொன்னேமாயினுங் காதலர்க்கு
நீனைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது; இனி யாஞ் சொல்லுவதெ
ன்னோவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு
நொந்து கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மூவர்தின்றேத்தமுதலவனாடமுப்பத்துமும்மைத்
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவன்றில்லையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாப்
பாவர்சென்றல்குநரகமனையபுனையழற்கான்
போவர்நங்காதலரென்னமுரைப்பதுபூங்கொடியே.

பொருள்வயிற்பிரிவோன் பொருத்தநினைந்து
சுருளுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். மூவர் நின்று ஏத்த - நான்முகனும் மாலும் இந்திர
னுமாகிய மூவர்தின்றுபரவ—முதலவன் ஆட - எல்லாப்பொருட்
குங் காரணமாகியவனாடாநிற்ப—முப்பத்து மும்மைத் தேவர் செ
ன்று ஏத்தும் சிவன் தில்லையம்பலம் சீர் வழுத்தா - முப்பத்துமும்
மையாகிய வெண்ணையுடைய தேவர்கள்சென்று வழுத்துஞ் சிவ
னது தில்லையம்பலத்தை நன்மைபுகழாத—பாவர் சென்று அல்கும்
நரகம் அனைய - தீவினையார் சென்று தங்கு நரகத்தையொக்
கும்—புனை அழல் கான் போவர் நம் காதலர் - செய்தாற்போலு
மழையுடைய காட்டைப்போவார் போன்றிருந்தார் நங்காதலர்—
பூங்கொடி - பூங்கொடிபோல்வாய்—நாம் உரைப்பது என் - இனி
நாஞ் சொல்லுவதுண்டோ! எ - று.

முப்பத்துமும்மை முப்பத்துமூவரது தொகுதியெனினு மமை
யும். சீர்வழுத்தாவென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டி, அம்பல
த்தையென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. பொருத்தம் - உள்
ளத்து நிகழ்ச்சி. சொல்லாது பொருள்வயிற்பிரிவோன் கருத்தறி
ந்து தோழி சொல்லியது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (ந.ந.சு)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமை கூறலென்பது பொதுவகையானுணர்த்தினேமாயின், இனித்தியதுபிற காண்கின்றோமெனத் தலைமகனுணர்த்தாது பிரியாநிம்ப, நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்தினால் நீ மேனியொளி வாடுவையென வுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடிதின் மீள் வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினைவயிற் சென்ற ரொனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பிரிந்தமை கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

தென்மாத்திசைவசைதீர்தரத்திலலைச்சிற்றம்பலத்து
 னொன்மாத்தலைக்கழல்வைத்தொரியாடுமிறைதிகழும்
 பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்புவண்மன்னபொன்னே
 வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின்றுநம்மன்னவரே.

எதிரின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுதற்
 குணர்த்தாதகன்றான் மணித்தேரோனென்றது.

இ - ள். தென் மாத் திசை வசை தீர்தர - தெற்காகிய பெரிய திசை குற்றநீங்க—என் மாத் தலைக் கழல் வைத்து - எனது கருந் தலைக்கட் கழல்நனைவைத்து—தில்லைச் சிற்றம்பலத்து - தில்லைச்சிற் றம்பலத்தின்கண்—எரி ஆடும் இறை திகழும் பொன் மாப் புரி சைப் பொழில் திருப் புவண்ம் அன்ன பொன்னே - எரியோடாடு மிறைவனது விளங்கும் பொன்னுனியன்ற பெரியமதிலாற் குழப் பட்ட பொழிலையுடைய திருப்புவணத்தையொக்கும் பொன்னே— நம் மன்னவர் வன் மாக் களிற்றொடு இன்று சென்றனர் - நம்ம ன்னர் வலிய பெரியகளிறுகளோடும் வினைகுறித்து இன்றுசென் றார். எ - று.

நால்வகைத்தானையோடுஞ் சென்றாரெனினு மமையும். மதிற் கால்சாய்த்தற்குக் களிறு சிறந்தமையின் அதனையே கூறினார். வினைவயிற்பிரிவுழிக் களிற்றுத்தானை சிறந்தமையின், ஒடி உயர் பின்வழி வந்ததாம்; வேறுவினையொடுவாய்க் களிற்றையுடையரா ய்ச் சென்றாரென்பதுபட நின்றதெனினு மமையும். ஊர்ந்தகளி றென்று ஒடி கருவிப்பொருட்கண் வந்ததெனினுமமையும். செல்வ ரென்னுது சென்றாரென்றமையான், சொல்லாது பிரிந்தானாம். மாவென்பது விலங்கென்று நாய்த்தலையென்றுரைப்பாருமுளர். வாடுதற்கு - வாடுதலான். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் பிரிவு ணர்த்துதல்.

(௩௩அ)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்த லென்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகள்தாற்றாமுகங் கண்ட தோழி, இவ்வுறுப்புக்குறையோ டெங்குந் திரிந்திளைத்து, அருக்கனது தேர்வருதல் யாண்டையது? இவளாற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறு துயரத்திற்குத் தானிரக்கமுற்றுக் கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆழியொன்றிரடியும்மில்ன்பாகன் முக்கட்டில்லையோ
ஊழியொன்றாதனநான்குமைம்பூதமுமாறெடுங்கு
மேழியன்றழுகடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்திளைத்து
வாழியன்றோவருக்கன்பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே.

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். ஆழி ஒன்று - காலுள்ள தொன்று—பாகன் ஈரடியும் இலன் - பாகன் இரண்டடியுமுடையனல்லன், இவ்வுறுப்புக்குறையோடு—ஐம் பூதமும் ஆறு ஒடுங்கும் முக்கண் தில்லையோன் ஊழி ஒன்றாதன நான்கும்—ஐந்துபூதமும் தோன்றியவாறெடுங்கும் மூன்றுகண்ணையுடைய தில்லையானுடைய ஊழியுமொவ்வாத பெருமையையுடைய நான்கியாமத்தின்கண்ணும்—ஏழ் இயன்ற ஆழ் கடலும் எண் திசையும் திரிந்து இளைத்து அன்றோ - ஏழாயி யின்ற ஆழ்ந்த கடல்களையும் எட்டுத்திசைகளையும் திரிந்திளைத்தன்றோ—அருக்கன் பெருந்தேர் வந்து வைகுவது - அருக்கனது பெருந்தேர் ஈண்டிவந்து தங்குவது; அதனால் அதன்வரவு யாண்டையது! இவளாற்றுதல் யாண்டையது! எ - று.

ஈரடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினுமமையும். நான்குந்திரிந்தெனவியையும். இயன்றவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. வாழி அசைநிலை. ஒன்றாதனவென்பதனை நான்குமென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்கி யுரைப்பினுமமையும். ஐம்பூதமும் ஆறுகளொடுங்கும் ஏழ்கடலுமென்றெண்ணிக் கடலோடருக்கங்கியை புண்மையான், ஐம்பூதத்திற் பிரித்துக் கூறினாரென்பாருமுளர். இரவும்பகலு மொப்பவருமாயினும் இரவுறுதுயரத்திற் காற்றமை யான், இராப்பொழுது பலகால் வருவதுபோலப் பயிறருமிரவென்றான். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் செலவழங்குவித்தல். (நட்சு)

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்.

இகழ்ச்சிநினைந்தழித லென்பது தோழி இரக்கமுற்றுக் கூறு நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத் துணர்த்தியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர் பிரியாரென யான் அவர் பிரிவிகழ்ந்திருந்தேன்; முன்னின்று பிரியுணர்த்தின் இவளு யிர்தரியாளென்று அவருணர்த்துதலை யிகழ்ந்துபோனார்; அத்தன் மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், என்னை யித்தன்மைத்தாக வழி வியா நின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந் தழியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னம்பான்பின்னையெற்பிரியிற்
றியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர் தாந்தக்கன்வேள்விமிக
வெரியாரெழிலழிக்கும்மெழிலம்பலத்தோனெவர்க்கு
மரியானருளில்போலன்னவென்னையழிவித்தவே.

உணர்த்தாது பிரிந்தாரென
மணித்தாழ்குழலி வாடியது.

இ - ள். முன்னம் பிரியார் என யான் இகழ்ந்தேன் - முற்கா லத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக் கூறியவழி நீட்டித்துப் பிரிவரா யினும் இப்பொழுது பிரியாரென யானிகழ்ந்திருந்தேன்—எற் பிரியின் தரியாள் என மன்னர் தாம் பின்னை இகழ்ந்தார் - என் னைத் தாம் பிரிகின்றாராகவுணரின் இவளுயிர் தாங்காளென மன் னர் தாம்பின்னுணர்த்துதலை யிகழ்ந்தார்—அன்ன - அத்தன்மைய வாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும்—தக்கன் வேள்வி எரி ஆர் மிக்க எழில் அழிக்கும் எழில் அம்பலத்தோன் - தக்கனது வேள்வியின்முத்திரி றைந்த மிக்கவழகையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான்—எவர் க்கும் அரியான்-யாவர்க்குமரியவன்—அருள் இலர் போல் என்னை அழிவித்த - அவனதருளில்லாதாரைப்போல வருந்த என்னை யழி வித்தன. எ - று.

உண்மையாற் காரணமாவனவும், உணரப்பட்டாற் காரண மாவனவும் எனக் காரணமிருதித்தன. அவற்றுட் பிரிவு தரியா மைக்கு உணரப்பட்டாற் காரணமாமாகலின் பிரியினென்புழிப் பிரிகின்றாராகவுணரினென்பது ஆற்றலாற் பெற்றும், புலவரின ன்சு மென்புழிப்போல. எரியாரெழிலழிக்குமென்பதற்கு எரியின தெழிலழிக்குமென்பார், ஆரைக்கிளவிகொடுத் திழித்துக்கூறினாரெ னினு மமையும். அழிக்குமென்பது காலமயக்கம், கற்பந்தோறும்

அவ்வாறு செய்தலின் நிகழ்காலத்தாற் கூறினாரெனினு மமையும். உணர்த்தாது பிரிமினும் ஒருவாற்றினுணர்ந்து பின்னுமாற்றாளா வளாலெனின், தியதுபிற காணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னின் னுணர்த்தல் வல்லனல்லாமையானும் அவ்வாறு பிரியுமென்க. மெ ய்ப்பாடு *அது. பயன் ஆற்றுமை நீங்குதல். (௩௪௦)

உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல்.

உருவுவெளிப்பட்டு நின்றலென்பது தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந் தழியாநித்ப, தானுணர்ந்தாது பிரிந்தமையுட்கொண்டு பொருள் வலித்த நெஞ்சோடு செல்லாநின்ற தலைமகன், காணுந்திசைதோ றுங் கயலையும் வில்லையுஞ் சிவந்த கனியையும் முலையையுங் கொ ண்டி ஒரு பூங்கொடி தோன்றாநின்றதெனத் தலைமகளாருவை நினைந்து மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடை நில்லாநிற் றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சேணுந்திகழ்மதிற்சிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந்திருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாங்
காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கயலுஞ்செங்கனியொடுபைம்
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுதோன்றுமொர் பூங்கொடியே.

பொருள்வயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஒங்கழற்கடத்துப் பூங்கொடியைநினைந்தது.

இ - ள். சேணும் திகழ் மதில் சிற்றம்பலவன் - சேய்மைக்க ண்ணும் விளங்கும் மதிலையுடைய சிற்றம்பலத்தையுடையான்— தென்நீர்க் கடல் நஞ்ச ண்ணும் திருத்தும் ஒருவன் - தெளிந்த நீரையுடைய கடலினஞ்சை உணவாகவுஞ் செய்யுமொப்பிலா தான்—திருத்தும் உலகின் எல்லாம் - அவனுற்செய்யப்பட்டு முலகி னெங்கும்—காணும் திசை தொறும் - பார்க்குந் திசைதோறும்— கார்க் கயலும் - கண்ணகிய கரியகயல்களையும்—செங் கனி யொடு - வாயாகிய செய்யகனியொடும்—பைம் பூணும் - பசும்பொன்னுனிய ன்ற பூனையும்—புணர் முலையும் கொண்டு - தம்முட்புணர்ந்த முலை களையுமுடைத்தாய்—ஒர் பூங்கொடி தோன்றும் - ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றது. எ - று.

நஞ்சண்டலையுக்குற்றநீக்குமெனவுரைப்பினு மமையும். ண்ணுந் திருத்துமென்பது அதுசெய்யுந் தன்மையனென்னும் பொருட் டாகலின், நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். (௩௪௧)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது மீளநினைந்த தலைமகன், பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற வுள்ளத்தனாய் நின்று மீள மாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போக முயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடு நொந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா
னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிறைஞ்சு
மன்னணிகிலைவளநகரன்னவன்னந்நடையாண்
மின்னணி நுண்ணிடைக்கோபொருட்கோநீவினாஅன்றதே.

வல்லழற்கடத்து மெல்லியலைநினைந்து
வெஞ்சுடர்வேலேர நெஞ்சொடுநொந்தது.

இ - ள். பொன் அணி ஈட்டிய ஓட்டரும் நெஞ்சம் - பொற்
திரையீட்டிவா னோட்டந்தருநெஞ்சமே—நீ விரைகின்றது - இப்
பொழுது நீவிரைகின்றது—இமையோர் இறைஞ்சும் மன் அணி
தில்லை வளநகர் அன்ன - இமையோர்சென்று வணங்கு மன்ன
னது அழகிய தில்லையாகிய வளநகரையொக்கும்—அன்ன நடை
யாள் மின் அணி நுண் இடைக்கோ-அன்னத்தினடைபோலு நடை
யையுடையாளது மின்போலும் நுண்ணியவிடைக்கோ—பொருட்
கோ - எடுத்தக்கொண்ட பொருட்கோ, இரண்டற்கும்ல்லவோ—
இப் பொங்கு வெங்கானின் நணி நிற்குமிது என் என்பது - இவ்
வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதுஞ்
செய்யாது நிற்கின்ற விரித்தியாதென்று சொல்லப்படுவது? எ-று.

நண்ணியென்பது நணியென விடைக்குறைந்து நின்றது
அணியென்று பிரித்து வெங்கானின்கணணித்தாக நிற்பதென்
றுரைப்பினு மமையும். இமையோரிறைஞ்சுந் தில்லைவளநகரென
வியையும். (௩௪௨)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்த லென்பது நெஞ்சொடுநொந்து கூறுநின்
றவன், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தே யெளி
தாக்குவித்துச் செய்ததாகிய இவ்விடத்துப் போந்த நினைது சிக்க
னவுக் கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்து கூறு
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நாய்வயினுள்ள குணமூலில்லேனை நற்றொண்டுகொண்ட
தீவயின்மேனியன் சிற்றம்பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயினும்மரிதாக்கும் பிரிவெளிதாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்த நெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுன் சிக்கனவே.

அழற்கடத் தழுக்கமிக்கு
நிழற்ச திர்வேலோ னீடுவாடியது.

இ - ள். நாய் வயின் உள்ள குணமும் இல்லேனை நல் தொ
ண்டி கொண்ட - நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வென்னை
நல்ல தொண்டாகக்கொண்ட—தீவயின் மேனியன் சிற்றம்பலம்
அன்ன சில் மொழியை - தீயிடத்து நிறம்போலு நிறத்தை
புடையவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகிய மொழியையு
டையாரிடத்து—பேய் வயினும் அரிதாகும் பிரிவு எளிதாக்குவி
த்து - பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாம்பிரிவை எளிதாக்குவித்து—
சேய் வயின் போந்த நெஞ்சே - சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போ
ந்த நெஞ்சமே—உன் சிக்கனவு அஞ்சத் தக்கது - உனது திண்ண
னவு அஞ்சத்தக்கது. எ - று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை சாதியடை. சின்மொழியையெ
ன்னு மிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. (௩௪௩)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடு மறுத்தலென்பது நெஞ்சொடு புலந்துகறிப்
பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற வுள்ளத்தோடு தலைமகளை
நினைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன் நே
டியோ எம்மை வாழச்செய்வது? இதற்கியாமுடம்படேம்; நாமே
நடக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள் வலித்த நெஞ்சொடு
மறுத்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திமேவியிருத்தன் திருச்சிற்றம்பலமனைய
பூமேவியபொன்னைவிட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா
னாமேநடக்கவொழிந்தனம்யாநெஞ்சம்வஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருடோர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே.

நீணெறிசென்ற நாரிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்றது.

இ - ள். நெஞ்சம் - நெஞ்சமே—திமேவியிருத்தன் திருச்
சிற்றம்பலம் அனைய - தீயைப்பொருந்தியிருத்தத்தையுடையவ

எனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும்—பூ மேவிய பொன்னை விட்டுப் பொன் தேடி - பூவின்கண்மேவிய பொன்னைவிட்டு வேறு பொன்னைத் தேடாநின்று—இப் பொங்கு வெங்கான் நாமே நடக்க - இவ்வழல்பொங்கும் வெங்கானின் நாமே நடப்பீராமின்—யாம் ஒழிந்தனம் - யாமொழிந்தேம்—பொருள் தேர்ந்து எம்மை வாழ்விப்பது - பொருடேடி யெம்மை வாழச்செய்வது—வஞ்சி அன்ன வாம் மேகலையை விட்டோ - வஞ்சியையொக்கு மழகிய மேகலையையுடையாளே விட்டோ? யாமிதற்குடம்படேம். எ - று.

இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்த துணையல்லது மீண்டிலனென்பார் மீணெறியை யுள்ளத்தாற் சென்றதென்றுரைப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடி அச்சம். பயன் செலவழங்குவித்தல். (௩௪௪)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணி வருந்தலென்பது தலைமகனது வரவுநீட்ட நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி, இவளை நோய்ப்பொருந்தச் சென்றவர் சென்றநாளை எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்ததென, அவன் சென்றநாளெண்ணி வருந்தாநின்றல். அசற்குச்செய்யுள்—

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற்
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளைய்தப்பனித்தடங்க
ஊண்ணீருகவொளிவாடிடநீடுசென்றாரசென்றநா
ளெண்ணீர்மையினிலனுங்குழியும்விரலிட்டறவே.

சென்றவர்திறத்து நின்றுநனிவாடுஞ்
சூழிருங்கூந்தற்குத் தோழிநனிவாடியது.

இ - எ. தென் நீர் அணி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தியாதவரிற் - தெண்ணீரைச்சூடிய சிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிந்தியாதவரைப்போல வருந்த—பண் நீர் மொழி இவளைப் பையுள் எய்த - பண்ணீர்மையையுடைய மொழியையுடையவிவளை நோய்ப்பொருந்த—பனித் தடங் கண்ணுள் நீர் உக - குளிர்ச்சியையுடைய பெரியகண்ணகத்து நீர்வார—ஒளி வாடிட - மேனி யொளிவாட—நீடு சென்றாற் சென்ற நாள் - காலநீடப் பிரிந்தவர் பிரிந்தநாளை—எண் நீர்மையின் இட்டு விரல் அற நிலனும் சூழியும் - எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் விரல்தேய நிலனுங்குழியும்! இனியெங்குணமாற்றும்! எ - று.

ஒளிவாடினளென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்பதனைத் தோழிமேலேற்றுக. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (நட்சுரு)

• ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தலென்பது பொருண்முற்றி மீள ஹுரூகின்ற தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடுவாராகின்ற ஏறு வரவுகண்டு, இச்சிறந்த செக்கர்மாலை அவன் பொறுக்குமளவன் றென இரங்கிக் கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்றொல்கழறந்ததொல்லோன்
சிற்றம்பலமனையான்பரமன்றுதின்கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங்குதாந்துநன்கொடுமபொன்னுர்மணிபுலம்பக்
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்லாநின்றகூர்ஞ்செக்கரே.

நீடியபொன்னி னெஞ்சநெகிழ்ந்து

வாடியவன் வரவுற்றது.

இ - ள் தின் கோட்டின் வண்ணப் புற்று உதார்த்த - தின் ணிய கோட்டான் நிறத்தையுடைய புற்றையிடந்து—பொன் றுர் மணி புலம்ப - இரும்பார்ந்த மணியொலிப்ப—கொற்றம் மருவு கொல் ஏறு - வெற்றியைப் பொருந்தின கொல்லவல்ல ஆனேறு— நல் நாகொடும் செல்லாநின்ற - நல்ல நாகோடும் ஹர்வயிற் செ ல்லாநின்ற—கூர்ஞ் செக்கர் - சிறக்குஞ் செக்கர்வாணையுடைய மாலை—சுற்றம் பலம் இன்மை காட்டி - சுற்றத்தாற் பயனின்மை யையறிவித்து—தன் தொல் கழல் தந்த தொல்லோன் சிற்றம்பலம் அனையாள் பரம் அன்று - பிறவிமருந்தாதற்குப் பழையவாய் வரு கின்ற தன்கழல்களை யெனக்குத்தந்த பழையோனது சிற்றம்பல த்தை யொப்பாளதளவன்று; இனியென்னொருவன்! ஏ - று.

சுற்றம்பயனையுடைத்தன்மையெனினு மமையும். மண்ணப் புற்றென்பது உம் பாடம். நேடியபொன்னினென்பது பாடமா யின், நேடுதல் தேடுதல். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் தேர்ப்பாகன் மீள்வதற்கொருப்படுதல். (நட்சுசு)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

பருவங்கண்டிரங்கலென்பது ஏறுவரவுகண் டிரக்கமுற்று வாராகின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தமமில் விரவுதலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாகின்ற இக்

கார்காலத்து, அவளென்னை நினைந்தாற்றாளாங் கொல்லோவென
அப்பருவங்கண் டிரங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கண்ணுழையா துவின்மேகங்கலந்துகணமயிடுஞ்
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்று லுமினமலர்வாய்,
பண்ணுழையாவும்றிதில்லைமன்னன தின்னருள்போற்
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்கே.

மன்னியபருவ முன்னியசெலவின் .

இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.

இ - ள். விண் மேகம் கலந்து கண் நுழையாது - விண்ணிட
த்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்று விரவுதலாற் கன்சென்று நுழை
யமாட்டாது—இன மலர் வாய் - இனமலரையுடைய ஷிடமெங்
கும்—கண் மயில் தொக்கு எண் நுழையாத் தழை கோலி நின்று
ஆலும் - மயிலினங்கள் திரண்டு என்சென்றுபுகாத பீலியைவிரி
த்து நின்றாடாநிற்கும்—மண் உழையாவும் அறி தில்லை மன்ன
னது இன் அருள் போல் - மண்ணிடத் தெல்லாவிற்களுமறியுந்
தில்லையின் மன்னனது இனியவருள்போலும்—பண் நுழையா
மொழியாள் பாவியற்கு என்னள் ஆம் கொல் - பண்ணையாத
தேமொழியையுடையாள் தீவினையேற்கு எத்தன்மையளாமோ!
அறிவின்றிலேன்! எ - று.

எண்ணென்பது உணவாகிய வெண்ணென்பாருமுளர். பண்
னுழையாமொழி யென்பதற்குப் பண்ணப்பட்ட வுழையாகிய நர
ம்புபோலும் மொழியாளெனினு மமையும். மன் அசைநிலை. மன்
னியபருவ முன்னியசெலவி னின்னலெய்தி - நிலைபெற்ற பருவ
த்து முற்பட்ட செலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடும் பய
னும் அவை. (௩௪௭)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடு கூறலென்பது பருவங்கண்டிரங்கி விரைவோடு
வாராநின்ற தலைமகள், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயினும்
முதுபெண்டிர் திரண்டு அவளின்னாமையை நீக்கற்கு இல்லுறை
கடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீணகரத்திற்கு என்னின் முற்
படாதொழிவாயாகவென, முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு
கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அற்படுகாட்டினின்றாடிசிற்றம்பலத்தான்மிடற்றின்
முற்படுநீண்முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குழுமி

விற்படுவாணுதலாள் செல்லநீர்ப்பான் விரைமலர் தூய்
நெற்படுவான் பலிசெய்த யாரிற் குநீணகர்க்கே.

எனைப்பலதுயரமோ டேகாநின்றவன்
துணைக்காரதற்குத் துணிந்து சொல்லியது.

இ - ள். அல்படு காட்டில் நின்று ஆடி - மாலைக்காலத்து !
ஞண்டாகாநின்ற புறங்காட்டின்கண் நின்றாடுவான்—சிற்றம்பலத்
தான்—சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுள்—மிடற்றின் முற்படு நீள் முகில் -
அவனது மிடறுபோல விருண்டு முற்படாநின்ற நீண்ட முகிலே—
முதுவோர் குழுமி-இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும், முது
பெண்டிர் திரண்டு—வில்படு வான் துதலாள் செல்லல் தீர்ப்பான் -
விற்புழுமொளிதுதலானது இன்னொமையை நீக்கவேண்டி—விரை
மலர் தூய் - நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்களைத்துவி—நெல்படு
வான் பலி செய்து அயரா நிற்கும் நீள் நகர்க்கு - நெல் விர
விய தூபபலியைக்கொடுத்து இல்லுறைகடவுட்குப் பூசனைசெ
ய்யாநிற்கும் பெரிய வில்லத்திற்கு—என்னின் முன்னேல் - என்
னின் முற்படாதொழி. எ - று.

வான் பலிசெய்த யாரிற் குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்து விரி
ச்சி யயராநிற்குமென்னுமையும். ஆடுசிற்றம்பலவனென்பதூஉம்
பாடம். துணைக்கார் - விரைவையுடையகார். துணைக்காரென்பது
பாடமாயின், இனத்தையுடைய முகிலென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு
அது. பயன் பாகன்றேரை விரையக்கடாவுதல். (௩௪அ)

தேர்வரவு கூறல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன்
முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாவியை வெகுளா
நின்ற காலத்து ஒரு தேர்வந்து காத்தமையான் இனிவரக்கடவ
தனை வெல்லுமாறில்லையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு
கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாவியைவெல்லும்பரிசில்லையே முகில்பாவையஞ்சி
ராவியைவெல்லக்கறுக்கின்றபோழ்தத்தினம்பலத்துக்
காவியைவெல்லுமிடற்றேனருளிற்கதுமெனப்போய்
மேவியமாநிதியோடன்பர் தேர்வந்துமேவினதே.

வேந்தன்பொருளொடு விரும்பிவருமென
ஏந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

இ - ள். முகில் பாவை அம் சீர் ஆவியை வெல்லக் கறுக்கி
ன்ற போழ்தத்தின் - முகில் பாவையதழுகிய சீர்மையையுடைய
வயிரைச் செகுப்பான் கருகின்ற பொழுதின்கண்—அம்பலத்துக்
காவியை வெல்லும் மிடற்றேன் அருளின் - அம்பலத்தின்கணுள
னாகிய நீலப்பூவைவெல்லு மிடற்றையுடையவனதருள்போல—
போய் மேவிய மாநிதி யோடு - போய்த்தேடிய பெருநிதியோடு—
அன்பர் தேர் கதுமென வந்து மேவினது - அன்பர்தேர் கதுமென
வந்து பொருந்திற்று, அதனால்—பாவியை வெல்லும் பரிசு இல்
லையே - வரக்கடவதனை வெல்லுமாறில்லையே போலும். எ - று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவனாயிர்வாழ்த லரிதென்றிருந்தனம்
இதுபாவிதாதலின் இற்றைப்பொழுதிகவாது தேர்வந்ததென்னுங்
கருத்தாற் பாவியைவெல்லும் பரிசில்லையே யென்றாள். தமிழரை
அற்றம்பார்த்து வெல்லக்கருதிச் சிலர் வெகுள்கின்றகாலத்து அத்
தமிழார்க்குத் துணையாயொருதேர்வந்து காத்ததென வேறுமொரு
பொருள் விளங்கினவாறாக. அருளின்மேவினதெனவியையும்.
அருளான்வந்து மேவிறெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் ஆற்றுவரித்தல். (௩௪௬)

இனையரெதிர்கோடல்.

இனையரெதிர்கோடலென்பது தோழி தலைமகட்குத் தேர்வாவு
கூருகிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளாவிசெல்வதற்கு முன்னே,
சூழந்தொகுநிதியோடு அன்பர் தேர்வந்து தோன்றிற்று; இனி
பூழின்வலியது வேறென்றுமில்லையெனப் பொருண்முடித்த
வாராநின்ற தலைமகனைச் சென்று இனையர் எதிர்கொள்ளாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிறற்பலத்தானமைத்து
வூழின்வலியதொன்றென்னையொளிமேகலைபுகளும்
வீழும்வரிவளைமெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே
சூழந்தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே.

செறிகழலவன் றிருநகர்ப்புகுதர
எறிவேலினை ரெதிர்கொண்டது.

இ - ள். ஒளி மேகலை உகளும் - ஒளியையுடைய மேகலை
தன்னிலையினின்றும் போகாநின்றது—வரி வளை வீழும் - வரியை
யுடையவளைகள் கழன்று வீழாநின்றன—மெல்லியல் ஆவி செல்
லாத முன்னே - இந்நிலைமைக்கண் மெல்லிய லுயிர்செல்வதற்கு

முன்னே—சூழும் தொகு நிதியோடு அன்பர் தேர் வந்து தோன்
றியது - சூழ்ந்துவருந் திரண்டநிதியோடு அன்பரது தேர் வந்து
தோன்றிற்று, அதனான்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் -
யாழோசைபோலு மினியமொழியையுடைய மங்கையது கூற்றை
யுடையான் — சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான் —
அமைத்த ஊழின் வலியது ஒன்று என்னை - அவனாலமைக்கப்
பட்ட ஊழின் வலியதொன்றியாது! எ - று.

மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ம்கிழ்தல்.

(௩௫௦)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது பொருண்முடித்து இளைஞ
ரெதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியி
டத்தனாயிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேட யான் வெய்ய
சுரஞ்சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள் கொங்கைகள் என்னுறுப்புக்
களிடை மூழ்க இப்புவணைமே லணையாமுன்னம் துவள்வுற்றதெ
னத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மயின்மன்னுசாயலிம்மாணப்பிரிந்து பொருள்வளர்ப்பான்,
வெயின்மன்னுவெஞ்சுரஞ்சென்றதெல்லாம்விடையோன்புலியூர்
க், குயின்மன்னுசொல்லிமென்கொங்கையென்னங்கத்திடைக்கு
ளிப்பத், துயின்மன்னுபுவணைமேலணையாமுன்னுவவளுற்றதே.

பெருநிதியோடு திருமனைபுகுந்தவன்

வளமனைக்கிழத்தியோ டினமகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். மயில் மன்னு சாயல் இம் மாணப் பிரிந்து - மயில்
போலு மென்மையையுடைய இம்மாணப்பிரிந்து—பொருள் வள
ர்ப்பான் வெயில் மன்னு வெஞ்சுரம் சென்றது எல்லாம் - பொரு
ளையீட்டுவான் வெயினிலைபெற்ற வெய்யசுரத்தைச்சென்ற துன்ப
மெல்லாம்—விடையோன் புலியூர்க் குயில் மன்னு சொல்லி மென்
கொங்கை—விடையையுடையவனது புலியூரிடத்துளவாகிய குயி
லோசைபோலுஞ் சொல்லையுடையாளுடைய மெல்லிய கொங்கை
கள்—என் அங்கத்திடைக் குளிப்ப - என்னுறுப்புக்களிடை மூழ்
கும்வகை—துயில் மன்னு பூ அணைமேல் அணையாமுன் துவளுற்
றது - துயினிலைபெறும் பூவணையிடத் தனைவதன்முன்னம் மாய்ந்
தது. எ - று.

இம்மானென்றது, பிரிதற்கரியவித் தன்மையளென்றவாறு. எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும் பொருள்பட நிற்பதோருரிச் சொல். பன்மையொருமை மயக்கமென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. பயன் மகிழ்வித்தலுமாம். (௩௫௧)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

—o—o—o—

ப ர த் தை யி ற் பி ரி வு

இனிப் பரத்தையிற் பிரிதலென்பது தலைமகளை வரைந்தெய்திய பின்னர், வைகலும் பாலேறுகர்வாறெருவன் இடையே புளிக் காடியுறுகர்ந்து அதனினிமை யறிந்தாற்போல், அவனுகர்ச்சியினிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டர்மாட்டுப் பிரியாநின்றல். அல்லதூஉம், பண்ணும்பாடலுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டர் தன்னைக் காதலித்தாற் றுனெல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர்க்கு மின் பஞ்செய்யப் பிரியாநின்றலென்றுமாம். அல்லதூஉம், தலைமகளையுடலறிவித்தற்குப் பிரிதலென்றுமாம். இவ்வாறெழுதிற்று தனக்கின் பம்வேண்டிப் பிரிவனாயின், “கண்டிகேட் டிண்டியிர் துற்றறியுமைம்புலனு—மொண்டொடி கண்ணே யுள்” * என்பதனால் இவருக்குத் தலைமகளென்னும் பெயரோடு மாறுபட்டித் தனது பெருமையோடு மாறுபடாநிற்கும். அதுவருமாறு—

கண்டவர் கூறல் காதற் றேழி
பொறையுவந் துரைத்தல் பொதுப்படக் கூறி
வாடி யழுங்கன் மாறுகொண் டவனொடு
கனவிழந் துரைத்தல் விளக்கொடு வெறுத்தல்
வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்தல்
பள்ளியிடத் தூடல் பணிமொழி யாடன்
செவ்வணி விடுக்க வில்லோர் கூற
லயலறி வுரைத்தவ ளழுக்க மெய்தல்
செவ்வணி கண்ட வாயிலவர் கூறன்
மனைபுகல் கண்ட வாயிலவர் கூறன்
முகமலர்ச்சி கூறன் முனிவ தென்னெனக்
தாலரிகழ் வுரைத்தல் கலவி யெய்தலை
யெடுத்தாரைத் தல்லொடு கலவி கருதிப்

திருக்குறள், புணர்ச்சிமகிழ்தல். க.

புலத்தல் குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்
வாயிலவர் வாழ்த்தல் புனல்வர வுரைத்த
தேர்கண்டு மகிழ்தல் சேடியர் விழவிற்
றழ்மு ளுரைத்த றன்னை வியத்த
னகைத்துரைத் தல்லொடு நாண்கண் டுரைத்தல்
பாணன்வர வுரைத்தல் பாங்கியியற் பழித்த
லுழையரியற் பழித்த லொண்ணுத லாளவற்
சுயற்பட மொழித லியல்புநினைந் துரைத்தல்
வாயில் பெறாது மகன்றிற நினைதல்
வாயிற்க ணின்று தோழிக் குரைத்தல்
வாயில் வேண்டத் தோழி கூறன்
மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
மனையவர் மகிழ்தல் வாயின் மறுத்தல்
பாணனொடு வெகுடல் பாணன் புலத்தல்
விருந்தொடு செல்லத் தணிந்தமை கூற
லூட றணிவித்த லணைந்தவழி யூடல்
புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலத்தல்
கலவி கருதிப் புலவி புகறன்
மிகுத்துரைத் தூடல் விறல்வேற் காளை
யூட னீட வாடி யுரைத்த
றுனியொழிந் துரைத்த றுகளொன் றில்லாப்
புதல்வன் மேல்வைத்துப் புலவி தீர்தல்
கலவியிடத் தூடன் முன்னிகழ் வுரைத்தல்
பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூற
லூதிய மெடுத்துரைத் தூட றீர்த்த
லெண்ணு றென்றிவை பரத்தையிற் பிரிவெனப்
பண்ணுர் மொழியாய் பகர்ந்திசி னேரே.

இ-ள். கண்டவர்கூறல், பொறையுவந்துரைத்தல், பொதுப்
படக்கூறிவாடியமுங்கல், கனவிழந்துரைத்தல், விளக்கொடுவெ
றுத்தல், வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல், பள்ளியிடத் தூ
டல், செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல், ஆயலறிவுரைத்தவளமுக்க
மெய்தல், செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல், மனைபுகல்கண்டவாயி
லவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல், காலநிகழ்வுரைத்தல், எய்தலெடுத்
துரைத்தல், கலவிகருதிப்புலத்தல், குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்,

வாயிலவர்வாழ்த்தல், புணல்வரவுரைத்தல், தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல், புணல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல், தன்னைவியந்துரைத்தல், நகைத்துரைத்தல், நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல், பாணன்வரவுரைத்தல், தோழியியற்பழித்தல், உழையரியற்பழித்தல், இயற்படமொழிதல், நினைந்துவியந்துரைத்தல், வாயில்பெருதுமகன்றிறநினைதல், வாயிற்கணின்றுதோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல், தோழிவாயில்வேண்டல், மனைடவரமகிழ்தல், வாயின்மறுத்துரைத்தல், பாணனொடுவெகுடல், பாணன் புலந்துரைத்தல், விருந்தொடுசெல்லத்தணிந்தமைகூறல், ஊடற்றணிவித்தல், அனைந்தவழியூடல், புணலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப்புலத்தல், மிகுத்துரைத்தூடல், ஊடனீடவாடியுரைத்தல், துனியொழிந்துரைத்தல், புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல், கலவிபிடத்தூடல், முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தல், பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல், ஊதியமெடுத்துரைத்தூடநீர்த்தல் என விவைநாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்—

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர் கூறலென்பது தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யா நின்றமையின், இவ்விவன் காதலிமாட்டென்னுமென அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உடுத்தணிவாளாவன்தில்லைஊரன்வரவொருங்கே
யெடுத்தணிகையேறினவனையார்ப்பவிளமயிலேர்
கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவச்சிலைகண்மலரம்
படுத்தணிவாளினையோர்சுற்றும்பற்றினர்மாதிரமே.

உரத்தகுவேலோன் பரத்தையிற்பிரியத்
திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்தது.

இ - ள். உடுத்து அணி வாள் ஆரவன் தில்லை ஊரன் வர - கச்சாகவும் உடுத்து அணியாகவுமணிந்த வாளரவையுடையவனது தில்லைக்கணுளாகிய லூரன் இவ்வீதிக்கண்வர—எடுத்து அணி கை ஏறு இன வளை ஆர்ப்ப - தெரிந்தணியப்பட்ட கைக்கணுளவாகிய இன வளைகளொலிப்ப—இள மயில் ஏர் கடுத்து - இளமயிலதெழிலை யொத்து—அணி காமர் கரும்புருவச் சிலை கண் மலர் அம்பு அடுத்து - மிக்கவழகையுடைய கரியபுருவமாகிய வில்லோடு கண்

மலராகிய வம்பைச்சேர்த்தி—அணி வாள் இனையோர் ஒருங்கே சுற்றுப மாதிரம் பற்றினர் - அணிகளுண்டாகிய வொளியையுடைய மகளிர் ஒருங்கே சுற்றுந்திசைகளைப்பற்றினர்; இஃதிவன் காதலிமாட்டென்னும்! எ - று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாய், மிகுதிதோன்ற நின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணியினுங் கையினுளவாகிய சங்கொலிப்ப இளமைக்கணுண்டாகிய வுள்ளவெழுச்சியிக்கு வில்லோடம்பையடுத்துப் பற்றி அரைக்கணியப்பட்ட வுடைவாரையுடைய இனையோர் திசைமுழுதுஞ் சூழ்ந்து பற்றினரெனப் பிறிதுமோர் பொருடோன்றி நின்றவாறு கண்டுகொள்க. கருப்புருவச் சிலையென்பது பாடமாயின், புருவமாகிய காமனது உட்கையுடைய கருப்புச்சிலையோடு கண்ணாகிய கன்னையுடைய மலரம்பையடுத்தென்றுரைக்க. சுற்றும்பற்றியமாதிரமென்பது பாடமாயின், சுற்றும்பற்றி மேவாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெடுக்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளையொலிப்பத் தலைமேலேறினவெனக் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யாநிற்பப் படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுங்கையு மொருங்கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொரு பொருளாகக்கொள்க. இதற்குப் பிறவுரைப்பாருமுளர். உரத்தகுவேல்-உரத்தாற்றக்கவேல். மெய்ப்பாடு மருட்கை, வியப்பாகலின். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (௩௫௨)

பொறையுவந்துரைத்தல்.

பொறையுவந்துரைத்தலென்பது தலைமகனைப் பரத்தையரெதிர்கொண்டமைகேட்ட தலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளிப்படாமற் பொறுத்தமைகண்ட தோழி, யானிவ்வாறாகவும் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன என்னென்று அவளையுவந்து கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுரும்புகொன்றையன்றொல்புலியூர்ச்சுருங்குப்பருங்குந்
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்றுபேசுவபேரொலிரீர்க்
சுரும்புறையூரன்கலந்தகன்றானென்றுகண்மணியு
மரும்பொறையாகுமென்னுவியுந்தேயவுற்றழிகின்றதே.

கள்ளவிழ்கோதையைக் காதற்றோழி
உள்ளவிழ்பொறைகண் மிவந்துரைத்தது.

இ - ள். பேரொலி ரீர்க் சுரும்பு உறை ஊரன் கலந்து அகன்றான் என்று - பெரிய வொலிக்குரீரையுடைய சுரும்புதங்குமுறை

யுடையவன் கலந்துவைத்து நீங்கினுனென்று கருதுதலான்—கண் மணியும் அரும் பொறை ஆகும் - என்கண்மணியும் பயனின்மையாற் றுங்குதற்கரிய பாரமாகாநின்றன—என் ஆவியும் தேய்வுற்று அழிகின்றது—எனதுயிருந் தேய்ந்தழியாநின்றது—பெரும் பொறையாட்டியை என் இன்று பேசுவ - யானிவ்வாறாகவுங் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையையுடையவனே யான் இன்று பேசுவன். வென்! எ -று.

சுரும்பு உறு கொன்றையன் தொல் புலியூர்ச் சுருங்கும் மருங்குல் பெரும்பொறையாட்டியை - சுரும்புகள்வாழுங் கொன்றைப் பூவினையுடையானது பழையதாகிய புலியூரிற் சுருங்கின மருங்கு லையுடைய பெரும்பொறையாட்டியையெனக் கூட்டுக.

என் கண்மணியுந் தேய்வுற்றழியாநின்றது ஆவியுமரும்பொறையாகாநின்றதென்று கூட்டுவாரு முளர். உள்ளவிழ்பொறை - நெஞ்சடைந்து புறத்து வெளிப்படாதபொறை. மெய்ப்பாடி அழகையைச்சார்ந்த வுலகை. பயன் தலைமகளை வியத்தல். (௩௫௩)

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கலென்பது பொறையுலக்துரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக, தமதுநலங் கவரக்கொடுத்து வேறுதுணை யின்மையிற் றமதணையையே தமக்குத் துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல வுயிர்தேய்வார் இனியாவரோவெனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க் கிரங்குவாள் போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து வாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அப்புற்றசென்னியன் தில்லையுறாநினவருநுநோ
யொப்புற்றெழினலமுரன்கவரவுள்ளும்புறம்பும்
வெப்புற்றுவெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையேதுணையாச்
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவரே.

பொற்றிகழரவன் மற்றிகழ்தில்லைப்
பிரிந்தலூரனே டிருந்துவாடியது.

இ - ள். அப்பு உற்ற சென்னியன் தில்லை உறாநின் - நீரடைந்த சென்னியையுடையவனது தில்லையை மனமொழிமெய்களாலணுகாதாரைப்போல—எழில் நலம் ஊரன் கவர - கண்ணோட்டமின்றி எழிலையுடைய நலத்தை ஊரன் கவர்ந்துகொள்ள—அவர் உறு நோய் ஒப்புற்று உள்ளும் புறம்பும் வெப்புற்று - அத்தில்லை

யையுருதாருறு நோயையொத்து அகத்தும் புறத்தும் வெப்பத்தை யுற்று—வெய்துயிர்ப்புற்று—வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று—தம் மெல் அணையே துணையா - வேறுதுணையின்மையிற் றமது மெல்லணையே தமக்குத்துணையாக—செப்பு உற்ற கொங்கையர் ஆருயிர் தேய்ப வர் யாவற்கொல் - செப்புப்போலுங் கொங்கையையுடைய மகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிறர்யாரோ யானல்லது? எ - று.

இத்தன்மையராய் என்போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோ வெனப் பரத்தையர்க் கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமை கூறினாளாகவுரைக்க. தில்லையுருதவவருதுநோயென்பது பாட மாயின், எழினலெரன்கவரத் தில்லையையுருத அத்தீவினையாருறு நோயை யொத்தென்றுரைக்க. ஊரனோடிருந்து வாடியது - ஊரன்குறைகளை நினைந்து அதனோடிருந்து வாடியது. மெய்ப்பாடி அழுகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (௩௫௪)

கனவிழந்துரைத்தல்.

கனவிழந்துரைத்தலென்பது தலைமகனது கொடுமைநினைந்து கிடந்து வாடாநின்ற தலைமகள், கனவிடைவந்து அவன் மார்புதரத் தானதனை நனவென்றுமயங்கிப் புலந்து அவனோடு புணராதிழந் தமையைத் தோழிக்குச் சொல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேவாசுரரிறைஞ்சங்குமலோன்றில்லைசேரலர்போ
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியின்மேற்
பூவாரகலம்வந்துரன்றரப்புலம்பாய்நலம்பாய்
பாவாய்தழுவிற்றிலேன்விழித்தேனரும்பாவினே.

சினவிற்றடக்கைத் தீம்புனலுரனைக்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.

இ - ன். நலம் பாய் பாவாய் - நலம்பரந்த பாவாய்—அமளி யின் மேல் பூ ஆர் அகலம் வந்து ஊரன் தர - அமளியின்கண்மா லையையுடைய மார்பை ஊரன்வந்துதர—புலம்பாய்—அவனோடுமே வாமையிற் பின்னுந்தனிமையாய்—நனவு என்று தழுவிற்றிலேன் - நனவென்றுமயங்கித் தவறுநினைந்து புல்லிற்றிலேன்—அரும் பாவி யன் விழித்தேன் - அத்துணையேயன்றிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினை யையுடையேன் விழிப்பதுஞ் செய்தேன், அதனால்—தேவாசுரர் இறைஞ்சும் கழலோன் தில்லை சேரலர் போல் - தேவருமசுரரு மிறைஞ்சும் கழலையுடையவனது தில்லையைச் சேராதாரைப் போல—ஆவா கனவும் இழந்தேன் - ஐயோ! கனவான்வருமின் பக்கைய மிமங்கேன். எ - று.

தில்லைசேரலர்போலென்புழி ஒத்தபண்பு துன்பமுறுதலும்
இன்பமிழத்தலுமாம். (௩௫௫)

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடு வெறுத்தலென்பது கனவிழந்தமைகூறி வருந்தா
நின்ற தலைமகள், நீயாயினுங் கலந்தவர்க்குப் பொய்முகங்காட்டிக்
கரத்தல் பொருத்தமன்றென்றிலையேயென விளக்கொடு வெறுத்
துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செய்ம்முகநீலமலர் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தாற்குக்
கைம்முகங்கூம்பக்கழல்பணியாரிற் கலந்தவர்க்குப்
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழுநெடுஞ்சுடரே.

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்லடி
அன்பனோடழுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.

இ - ள். நெய்ம்முகம் மாந்தி இருள் முகம் கீழும் நெடுஞ்
சுடரே - நெய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகத்தைக் கிழிக்கும் நெ
டியசுடரே—கலந்தவர்க்குப் பொய்ம் முகம் காட்டிக் கரத்தல்
பொருத்தம் அன்று என்றிலை - எம்மைக்கலந்தவர்க்குப் பொய்
யையுடைய முகத்தைக்காட்டித் தெளிந்தாரை வஞ்சித்தல் தகுதி
யன்றென்று கூறிற்றிலையே? வேறுகூறுவார் யாவர்? எ - று.

செய்ம்முகம் நீலம் மலர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரற்கு -
செய்ம்முகத்துளவாகிய நீலப்பூ மலரானின்ற தில்லையிற்சிற்றம்பு
லத்தின்கணுளனாகிய அரனுக்கு—கைம்முகம் கூம்பக் கழல் பணி
யாரின் கரத்தல் - கைம்முகங்குவியக் கழலைப்பணியாதாரைப்
போலக் கண்ணோட்டமும் மெய்ம்மையுமின்றிக் கரத்தலெனக்
கூட்டுக.

செய்ம்முகம் செய்ம்முன். கைம்முகம் கைத்தலம். கரத்தல்
மறைத்தலெனினுமமையும். நெய்ம்முகம் சுடரையணைந்தவிடம்.
நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கீழு நெடுஞ்சுடரே என்றது உண
வாகிய நெய்யை மாந்தி மேனியொளியை யுடையையாய்ப் பகை
செகுக்கும் பெருமையையுடையயாதலின் அக்களிப்பினுற் கண்
டது கூறிற்றிலை என்றவாறு. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடும்
பயனும் அவை. (௩௫௬)

வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது விளக்கொடு
வெறுத்து வருந்தாநின்ற தலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற்பிரிந்து
வந்து வாயிற்கணிற்ப, வண்டோரணையர் ஆடவர், பூவோரணையர்
மகளிராதலான், நாமும் அவன்றலையளிபெற்ற பொழுது ஏற்றுக்
கொள்வதன்றோ நமக்குக்காரியம்; நாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே
மல்லேமென்று வாயினோர்வித்தார்க்கு, ஊரனது மாலைபுந்தோ
ளும் அவ்விடத்து வளைத்துவைத்து வேண்டினார்கொள்ள வமை
யும்; யான் மன்னனைப் பரத்தையர்க்கு உருவரையாகக் கொடுத்தே
னென மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமுரன்பொற்றோளிணையு
மாங்குவளைத்துவைத்தாரோனுங்கொள்கநள்ளாராணந்
தீங்குவளைத்தவில்லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தயல்வா
யோங்குவளைக்கரத்தார்க்குத்தோமன்னுருவரையே.

வார்புனலூர் னேர்திகழ்தோள்வயிற்
கார்புனரகுழலி வாரம்பகர்ந்தது.

இ - ள். பூங் குவளைப் பொலி மாலையும் - பொலிவையுடைய
குவளைப்பூவானியன்ற பெரியமாலையையும்--ஊரன் பொன் தோள்
இணையும் - ஊரனது பொன்போலுந் தோளிணையையும்—ஆங்கு
வளைத்து வைத்து ஆரேனும் கொள்க - தம்பில்லத்து வளைத்துவை
த்து வேண்டியார் கொள்வாராக—நள்ளார் அரணம் தீங்கு வளை
த்த வில்லோன் தில்லை - பகைவரதரணந் தீங்கெய்த வளைக்கப்ப
ட்ட வில்லையுடையவனது தில்லையின்—சிற்றம்பலத்து அயல் வாய்
ஒங்கு வளைக் கரத்தார்க்கு - சிற்றம்பலத்துக் கயலாகியவிடத்துவா
மும் உயர்ந்த வளையையுடைய கையையுடையார்க்கு—மன் உரு
வரை அடுத்தோம் - மன்னனை உருவரையாகக் கொடுத்தோம்.
எ - று.

உருவரை முற்றுட்டு. தீங்குவளைத்த வில்லோனென்பதற்
குத் தீங்கெய்தவென ஒருசொல் வருவியாது அரணத்தைத் தீங்கு
வளைத்தற்குக் காரணமாகிய வில்லென்றுரைப்பினுமமையும். ஒங்
குவளைக்கரத்தாரென்புழி ஒங்குதலை வளைக்கரத்தார் மேலேற்றுக.
விலையானுயர்ந்தவளையெனினு மமையும். அடுத்தோமென்றதனால்,
தனதுரிமை கூறினாம். மன் அசைநிலையாக்கி, மாலையையுந்தோ
ளையுமடுத்தோமெனினு மமையும். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.()

பள்ளியிடத்தூடல்.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது வாயின்மறுத்த தலைமகள், ஆற்ற மையே வாயிலாகப்புக்குப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகனோடு, நின்னை யிடைவிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச் செய்யாத தீவினையேமை நோவாது, இன்றிவ்வாறாகிய நின்னை நோவ. தென்னோ? அதுகிடக்க, நின்காதலிமார் புறமேகற்று நினக்குப் புதிதாகச்செய்த அப்புல்லுதலை யாஞ்செய்யமாட்டேம்; அதன லெம்மைத் தொடாதே; எங்கலையை விடுவாயாகவெனக் கல்வி கருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையெம்புன்மைத்தன்மைக்கொள்ளா
தெவஞ்செய்துநின் றினியின் றுனைநோவதெனத்தன்முத்தன்
சிவன்செய்தசீருளார் தில்லையூரின்சேயிழையார்
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேந்தொடல்விடுநற்கலையே.

பீடிவர்கம்பிற் றேடிவர்கோதை
ஆடவன்மன்னோ டேடியுரைத்தது.

இ - ள். அத்தன் - உலகத்துள்ளாரெல்லார்க்குந் தந்தை— முத்தன் - இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கியவன்—சிவன் - எவ்வுயி ர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச்செய்தலாற் சிவன்—செய்த சீர் அருள் ஆர் தில்லை ஊர - அவனாற்செய்யப்பட்ட சீரியவருணி றைந்த தில்லையூரனே—தவம் செய்திலாத வெம் தீவினையேம் - முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத வெய்ய தீவினையையுடைய யாம்—புன்மைத் தன்மைக்கு எள்ளாது - நின்னாலாதரிக்கப்படாத எமது புன்மைத்தன்மைகாரணமாக எம்மையேயிகழாது—எவம் செய்து நின்று இன்று இனி உனை நோவது என் - நினக்குத் துன் பத்தைச்செய்யாநின்று இப்பொழுது இனி நின்னை நோதலென் னாம்! அதுகிடக்க—நின் சேயிழையார் நவம் செய்த புல்லங்கள் மாட்டேம் - நின்னுடைய சேயிழையார் நினக்குப்புதிதாகச்செய்த புல்லுதல்களை யாமாட்டேம், அதனால்—நற்கலை தொடல் - எமது நல்லமேகலையைத் தொடாதொழி—விடு - விடுவாயாக. எ - று.

எவ்வம் எவமெனநின்றது. காதலில்லையாயினுங் கண்ணோ ட்டமுடைமையான் இகழ்ந்த வாளாவிருப்பமாட்டாமையின், எம்புல்லியான் நினக்குத் துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென்னுங் கருத்தான், எவஞ்செய்து நின்றென்றாள். இனியென்பது நீயிவ் வாறாயினபின் னென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. சிவன்செய்த.

சீராளர்தில்லையூரவென்றதனான், நின்னாற்காயப்பட்டாரானுங்
காதலிக்கப்படாநின்றாயெனவும்; தவஞ்செய்திலாதவெந் தீவினையே
மென்றதனான், எம்மாற்காதலிக்கப்பட்டாரானுங் காயப்படா
நின்றேமெனவுங் கூறியவாரும். புல்லென்பது புல்லமென
விரிந்துநின்றது. புல்லமென்பதனைப் புன்மையென்று நின்சேய்
ழையார் புதிதாகச்செய்த குதிகளைப் பொறுக்கமாட்டேமென்
றுரைப்பினு மமையும். எவன்செய்து நின்றெனப்பாடமோதி, தவ
ஞ்செய்திலாத வெந்தீவினையேம் இன்றுன்னை நோவது என்செ
ய்து நின்றென்றும் என்னத்தனென்றுமுரைப்பாருமுனர். என்கா
தென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் புணர்தல். ()

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர் கூறலென்பது இக்கொங்கைகள்
தாங்கித் தளரநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயச்
தார் முன்னே, அப்பரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை இக்குநி
யறிவிக்கச் செல்லாநின்ற விது நமக்கு மிகவுமிளிவரவுடைத்
தெனச் செவ்வணிவிடுக்க விரையாநின்ற வில்லோர் தம்முட் கூற
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தணியுறப்பொங்குமிக்கொங்கைகடாங்கித்தளர்மருங்குல்
பிணியுறப்பேதைசென்றின்றெய்துமாலரவும்பிறையு
மணியுறக்கொண்டவன்றில்லைத்தொல்லாயநல்லார் கண்முன்னே
பணியுறத்தோன்று நுடங்கிடையார்கள்பயின்மனைக்கே.

பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிரும்பல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்றது.

இ - ள். அரவும் பிறையும் அணியுறக் கொண்டவன் தில்லை -
பிறைக்குப் பகையாகிய அரவையும் பிறையையும் அழகுறத் தன
க்கணியாகக்கொண்டவனு தில்லையின்—தொல் ஆயம் நல்லார்
கள் முன்னே - பழைய இவளாயத்தினுள்ளாராகிய நல்லார்கண்
முன்னே—பணி உறத் தோன்றும் நுடங்கு இடையார்கள் பயில்
மனைக்கு - அரவுபோலத்தோன்றும் நுடங்குமிடையையுடையார்
கள் நெருங்கும் பரத்தையர் மனைக்கண்—தணி உறப் பொங்கும்
இக் கொங்கைகள் தாங்கி - தணிதலுறும்வண்ணம் வளரநின்ற
இக்கொங்கைகளைத் தாங்கி—தளர் மருங்குல் பிணியுறப் பேதை
இன்று சென்று எய்தும் ஆல் - தளரநின்ற மருங்குலையுடைய
இவள் வருந்த இப்பேதை இன்றுசென்றெய்தும்; ஆயிற் பெரிதும்
இஃதிளிவரவுடைத்து. எ - று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பாற்செலுமொழியார் புகன்றது - கேட்டார்க்குப் பாலின்கணுணர்வுசெல்லு மொழியையுடைய மகளிர்மேற்சென்று தூதுவிட விரும்பல் பொல்லாதென இல்லோர் கூறியது. பால்போலு மொழியெனினு மமையும். ஈன் டிச்செல்லுமென்பது உவமைச்சொல். பேதையென்பதுசெவ்வணியணிந்து செல்கின்ற மாதரை. மெய்ப்பாடி நகை, எள்ளற்பொருட் டாகலின். பயன் தலைமகனைச் செலவழுங்குவித்தல். சிறைப்புறத் தானாக, இல்லோர் சொல்லியது. (௩௫௬)

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல்.

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தலென்பது இல்லோர் செவ்வணிவிடுக்க நினையாறிந்ப, அயலார்முன்னே இவளால் இக்குறியறிந்த விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவனை யெய்தும்படியாயிற்று நம்முடைய பெண்டன்மையென அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இரவணையும்மதியேர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ்செய்து
குரவணையுங்குழலிங்கிவளாலிக்குறியறிவித்
தரவணையஞ்சடையோன்றில்லையுரணையாங்கொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே.

உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்றது.

இ - ள். இரவு அணையும் மதி ஏர் நுதலார்நுதி - இரவைச் சேரும் பிறைபோலு நுதலையுடையாரது முன்—கோலம் செய்து—செவ்வணியாகிய கோலத்தைச்செய்து—குரவு அணையும் குழல் இங்கிவளால் இக் குறி அறிவித்து - குரவம்பூச்சேருங் குழலையுடைய இவளால் இக்குறியையறிவித்து—அரவு அணையும் சடையோன் தில்லை ஊரணை - பாம்புசேருஞ் சடையையுடையவனது தில்லையிலூரணை—ஆங்கு ஒருத்தி தர - பின் அவ்விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர—அணையும் பரிசு ஆயினவாறு நம் தன்மைகள் - நாமவனை யெய்தும்படி யாயினவாறென் நம்முடையபெண்டன்மைகள்! எ - று.

நுதலார்நுதியறிவித்தென வியையும். குறிபூப்புநிகழ்த்தற்குறி. மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (௩௬௦)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறலென்பது தலைமகளிடத்து நின்றஞ் செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்முரற்கு உலகியலாறுரைப் பான்வேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சார்தும் நமது திருவையுடைய மனையின்கண் வந்துதோன்றினவெனப் பரத்தை வாயிலவர் தம்முண்மதித்துக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
சிவந்தவந்தாளணிபூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
சிவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே.

மணிக்குழைபூப்பிய லுணர்த்தவந்த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

இ - ள். சிவந்த பொன் மேனி மணி - செம்பொன்போலு
மேனியையுடையமணி—திருச் சிற்றம்பலம் உடையான் - திருச்சிற்
றம்பலத்தையுடையான்—சிவந்த அம் தாள் அணி ஊரற்கு - அவ
னது சிவந்தவழகிய தாள்களை முடிக்கணியாக்கும் ஊரற்கு—உலகி
யலாறு உரைப்பான் - உலகியனெறியை யறிவிப்பான்வேண்டி—
திரு மனைக்கு - நமது திருவையுடைய மனைக்கண்—சிவந்த பைம்
போதும் - சிவந்த செவ்விப்பூவும்—அம் செம் மலர்ப்பட்டும் -
அழகிய செய்ய பூத்தொழிற்பட்டும்—கட்டு ஆர் முலைமேல் அம்
சிவந்த சார்தும் - கட்டுதலார்ந்த முலைமேலுண்டாகிய வழகிய செ
ய்யு சார்தமும்—வந்துதோன்றின - வந்துதோன்றின; இனித் தரு
மக்குறைவாராமல் ஊரற்கும் ஏகல்வேண்டும். எ - று.

உலகியலாறு பூப்பு. உரைத்தாற்போலச் செவ்வணியாலறி
வித்தலின் உரைப்பானென்றார். தாளிணையூரற்கென்பதும் உம் பா
டம். மெய்ப்பாடி பெருமிதம். பயன் பூப்புணர்த்துதல். (௩௬௬)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்.

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறலென்பது செவ்வணிகண்ட
தலைமகள் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயிற்
புகுதாரின்ப, பண்டிரவும்பகலும் வாயில்பெறுது நின்றனங்
கும் இக்காவலையுடைய கடையை இத்துணைக்காலத்திற்கழிந்து
வாயிலின்றிப் புகுதாரின்றான், மனைக்கடன் பூண்டலான் இனிப்
புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லையெனத் தலைமகள்வாயிலவர்
தம்முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குராப்பயில்குழையிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா
மராப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரெவரேயினிப்பண்
டிராப்பகனின் றுணங்கீர்ங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில்பூம்புன லூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே.

கடனறிந்துரன் கடிமனைபுகுதர
வாய்ந்தவாயிலவ ராய்ந்துரைத்தது.

இ - ள். பண்டு இராப் பகல் நின்று உணங்கு ஈர்ங் கடை -
முற்காலத்து இரவும்பகலுந் தான் வாயில்பெறுது நின்று வாடிக்
இக்குளிர்ச்சியையுடைய கடையை—இத்துணைப் போழ்தின் செ
ன்று - நீட்டியாது இத்துணைக்காலத்திற் கழிந்து—கராப் பயில்
பூம்புனல் ஊரன் இக் கடி மனைக்குப் புகும் - கராம்பயில்கின்ற
பூம்புனலையுடைய லூரையுடையான் இக்காவலையுடைய மனைக்கட்
புகாநின்றான், அதனான்—குராப் பயில் கூழை இவளின் மிக்கு -
குராப்பூப்பயின்ற குழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்டு—அம்பல
த்தான் குழையாம் அராப் பயில் றுண் இடையார் அடங்கார்
எவர் - அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவுபோலும், றுண்ணியவி
டையினையுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்! மனைக்கடன்
பூண்டலான் எல்லாருமடங்குவர். எ - று.

கராம்பயிலென்பது கராப்பயிலென வலிந்துநின்றது. மெய்
ப்பாடி உவகை. பயன் மெய்ம்மகிழ்தல். (௩௬௭)

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன் செ
வ்வணிகண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில், தலைமகளது கண்
கள் சிவந்தன; அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்
பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முட் கூறு
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வந்தான்வயலணியூரனெனச்சினவாண்மலர்க்கண்
செந்தாமரைச்செவ்விசென்றசிறற்றம்பலவன்னருளான்
முந்தாயினவியனோக்கெதிர்நோக்கமுகமலிற்
பைந்தாட்குவகைகள்பூத்திருள்சூழ்ந்துபயின்றனவே.

பூம்புனலூரன் புகமுகமலர்ந்த
தேம்புனைகோதை திறம்பிறருரைத்தது.

இ - ள். வந்தான் வயல் அணி ஊரன் என - வந்தான் வயலணிந்த ஊரென்று சொல்லுமளவில்—சின வாள் மலர்க் கண் செந்தாமரைச் செவ்வி சென்ற - சினவாள்போலு மலர்க்கண்கள் சிவந்த தாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன—சிற்றம்பலவன் அருளான் முந்தாயின விபன் நோக்கு எதிர் நோக்க - சிற்றம்பலவனதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய அப்புலவிநோக்கெதிர் காதலனோக்க—முக மடுவின் பைந்தாள் குவளைகள் பூத்து இருள் சூழ்ந்து பயின்றன - கதுமெனப் பின் முகமாகிய மடுவிற்பைந்தாளைபுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின; என்னவில்லறக்கிழத்தியோ! எ - று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய துனித்தலியலபையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினு மமையும். கண்களது பிறழ்ச்சிப் பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போன்றிருந்தன வென்பது போதர, பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினுமமையும். தலைமகற்குப் புலவிக்காலத்துவருந் துன்பமிகுதியும் புலவிரீக்கத்துவரு மின்பமிகுதியும் நோக்கி, சிற்றம்பலவனருளாலெனக்காரணத்தை மிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாரும் பயனும் அவை: (௩௬௩)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநிகழ்வுரைத்தலென்பது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனது ஆற்றுமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டுதுமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானும் புகுதராரின்றான்; இனி நீ புலக்கற்பாலை யல்லையென உழையர் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வில்லிகைப்போதின்விரும்பாவரும்பாவியர்களன்பிற
செல்லிகைப்போதினெரியுடையோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போதினவெண்சங்கம்வண்டு தேவிண்டோப்பிறையோ
டெல்லிகைப்போதியல்வேல்வயலூரற்கெதிர்கொண்டதே.

இகழ்வதெவன்கொ னிகழ்வதிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை யுழையருரைத்தது.

இ - ள். வில்லிகைப் போதின் விரும்பா அரும் பாவியர்கள் அன்பிற செல்லி - காமன்கையிலம்பாகிய பூக்களில் ஆதரமில்லாத அரிய சூறிப்பையுடையவர்கள் தனக்குச்செய்த அன்பின்கண் வேட்டுச்செல்வோன்—கைப் போதின் எரி உடையோன் - கையாகிய

பூவின் கணுளதாகிய எரியையுடையான்—தில்லையம்பலம் சூழ் மல்லிகைப் போதின் வெண் சங்கம் வண்டு ஊத - அவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த மல்லிகையின் போதாகிய வெண்சங்கை வண்டு கணுத—விண் தோய் பிறையோடு எல்லி - விண்ணையடைந்த பிறையோடு இராப்பொழுது—கைப் போது இயல் வேல் வயல் ஊரற்கு எதிர் கொண்டது - கையாகிய பூவின் கணியலும் வேலையுடைய வயலூரற்கு மாறுகொண்டது. எ - று.

என்றது வண்டுமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றினாய் புகுதாரின்றான்; இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென வாயினேர்வித்தவாறு. வில்லிகைப்போதாற் புலன்களை விரும்பாத அரும்பாவியரெனினு மமையும். கைப்போதின் கண்ணே யெரியையுடையானெனினு மமையும். இகழ்தல்-தலைமகனற்றமை நீங்காதிருத்தல். எல்லி ஊரற்கு வாயிலாக வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தாளென்றிவளை நாமிகழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழையர் தம்முட்புறங்கூறினாராகவுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௬௪)

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

எய்தலெடுத்துரைத்தலென்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பூப்புரிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பண்ணி எய்தலுற்றுமகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக் கூருநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

புலவித்திரைபொரச்சீறடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுப்பங்கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்திக்கதிர்கொண்முத்தநிலவிநிறைமதுவார்ந்தம்பலத்துநின்றோனருள்போன்றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே.

சீரியலுகிற் நிகழ்தரக்கடி.

வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.

இ - ள். புலவித் திரை பொர - புலவியாகியதிரை வந்துமாறுபட—சீறடிப் பூங்கலம் சென்னி உய்ப்ப - காதலி சிற்றடியாகிய பொலிவினையுடைய வணியைத் தன்சென்னியி லுய்த்தலான் அப்புலவிநீங்க—கலவிக்கடலுள் கலிங்கம் சென்று எய்தி - கலவியாகிய கடலுள் துகிலைச்சென்று பற்றி—கதிர் கொள் முத்தம் நிலவி நிறை மது ஆர்ந்து-எய்ருகிய வொளிபொருந்தின முத்தின்

கட பொருத்தி நிறைந்த நீராகிய மதுவைப்பருகி—அம்பலத்து நின்றோன் அருள் போன்று உலவு இயலாத தனம் - அம்பலத்து நின்றவனதருளை யொத்து ஒருஞான்றுந் தளர்தலில்லாதமுலைகள்—ஊரனுக்குச் சென்று எய்தல் ஆயின - ஊரற்குச் சென்று பெறலாயின. எ - று.

புலவுநாறித் திரைகள் வந்துமோதச் சிறியவடியையுடைய பொலிவையுடைய மரக்கலத்தைக் கடலின் சென்னியிலே செலுத்தக் கடலுட்கலந்து கலிங்கமாகிய தேயத்தைச்சென்றெய்தி ஒளி பொருந்திய முத்துக்கள் தன்கண்வந்து நிலைபெற அவ்விடத்துள்ள மதுக்களை நுகர்ந்து அம்பலத்துநின்றவனதருளையொத்து ஒரு ஞான்றுங் கேடில்லாதபொருள் சென்றெய்தலாயினவென வேறு மொருபொருள் விளங்கியவாறறிக. சீரியலுலகிற் நிகழ்தரக்கூடி - சீர்மையின் நவுலகினுள்ள விரிபமெல்லாவற்றினும் விளங்கக் கூடி. சீரியலுலகு தேவருலகுமாம். இதுவுந்துறைகூறிய கருத்து. மகிழ்வற்றதென இன்றார் கூற்றென்னுது துறைகூறினார். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ம்கிழ்தல். (௩௬௯)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது புலவிதீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காரின் தலைமகள், தனக்கவன்செய்த தலையளியை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமாமெனவுட்கொண்டு பொருமியமுது, பின்னுமவனோடு கலவிகருதிப் புலவாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண்பிறழ்ச்சிற்றம்பலத்தெம்
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கியங்குகின்றான்
வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுழந்துபுலந்துரைந்தா
ளவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந்தின்னகையே.

மன்னியவுலகிற் துன்னியவன்பொடு

கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.

இ - ள். இன் நகை - இன்னகையையுடையாள்—செவ்வாய்துடிப்ப - செய்யவாய் துடிப்ப—கருங்கண் பிறழ - கரிய கண்கள் பிறழ—சிற்றம்பலத்து எம் மொய் வார் சடையோன் அருளின் முயங்கி மயங்குகின்றான் - சிற்றம்பலத்தின்கணுளனாகிய எம்முடைய நெருங்கிய நீண்ட சடையையுடையவன தருள்பெற்றவர் போல முயங்கி இன்பக்களியின் மயங்குகின்றவன்—இவ்வாறு

அருள் பிறர்க்கு ஆகும் என நினைந்து - இவ்வாறு நமக்கருளு மருள் ஒருதூன்று பிறர்க்குமாமென ஒன்றையுட்கொண்டு—வெ வ்வாய் உயிர்ப்பொடி விம்மிக் கலுழ்ந்து - வெய்யவிடத்தையு டைய நெட்டியிர்ப்போடி பொருமியழுது—புலந்து நைந்தாள் - புலந்து வருந்தினாள். எ - று.

அருளின் முயங்குகின்றளென்புழி அருள்பெற்றவர் உவமை யாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் முயங்கியென்பாருமுள். வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது கலுழ்கட்சின்னீரென்பதுபோல நின் றது. தவறுபற்றிப் புலப்பளென்று நீ கூறுதி; இதுவன்றோ இவள் புலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது. மன்னிய வுலகிற்றுன்னியவன்பொடி - நிலைபெற்றவுலகத்தின்வைத்துச் செறி ந்தவன்போடி. இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடி உவகை யைச்சார்ந்த வெகுளி; பெருமிதமுமாம். பயன் அது. (௩௬௬)

குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்.

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறலென்பது புலவிதீர்ந்து கலுழ் ந்துபுணர்ந்து தானுமவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலை மகள், பின்னுமொருகுறிப்பு வேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலரைப்பொருதென்றிழிய, இப்பொழுது இவளின்வாறிழிதற்குக் கருதிய குறிப்பென்னைகொல்லோவென உழையர் தம்முட் கூறு நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மலரைப்பொருவுடிமானுந்தமியண்மன்னன்னொருவன்
பலரைப்பொருதென்றிழிந்துநின்றாள்பள்ளிகாமனெய்த
வலரைப்பொருதன்றழல்விழித்தோன்பலம்வணங்காக்
கலரைப்பொருச்சிறியாளென்னைகொல்லோகருதியதே.

குறிப்பினிற்குறிப்பு நெறிப்படநோக்கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.

இ - ள். மன்னன் ஒருவன் - மன்னன் ஒருவன்—மலரைப் பொரு அடிமானும் தமியள் - மென்மையான் மலரையும் பொருத வடியையுடைய மானுந்தமியளே, ஆயினும்—பள்ளி பலரைப் பொ ருது என்று இழிந்து நின்றாள் - இப்பள்ளி பலரைத்தாங்காதெ ன்றுகூறிப் பள்ளியினின்று மிழிந்துநின்றாள்—காமன் எய்த அல ரைப் பொருது அன்று அழல் விழித்தோன் அம்பலம் வணங்கா - காமனெய்த அலரம்பைவெகுண்டு அன்றழலாகியகண்ணை விழித் தவன தம்பலத்தைவணங்காத—கலரைப் பொருச் சிறியாள் கருதி

யது ஏன்னை கொல் - தீயமக்களைப் பொருத சிறியவன் இந்நிலை
மைக்கட் கருதியதென்னோ! எ - று.

இழிந்துநின்றாளென்பது விரையவிழிந்தாளென்பதுபட நின்
ந்து. கலரைப்பொருச்சிறியாளென்றது தீமக்களென்று சொல்
லும் வார்த்தையையும் பொருதவன் தீமக்கள்செய்யுங் காரியத்
தைச் செய்தாளென்றவாறு. குறிப்பினிற்குறிப்பென்றது இவ்வாற
ருள் பிறர்க்காகுமென நினைந்து இன்னகைபுலந்தாளென்று தலைம
கள் கூறியகூற்றையே தவறாகநினைந்து நம்மையொழிந்து பிறருமு
ண்டாகக் கூறினாகலான் இந்தவமளி பலரைப் பொருதெனப்
புலந்தாள் குறிப்பாலே தலைமகனது குறிப்பையறிந்து. இவ்வகை
தலைமகள் புலம்ப வாயில்கடம்முட்சொல்லியது. இதுவுமது.மெய்
ப்பாடு மருட்சி. பயன் ஐயந்தீர்தல். பள்ளியிடத்தாளாகிய தலை
மகள் நுண்ணிதாங்கியதோர் காரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்து ஊட
க்கண்டதோழி தன்னெஞ்சோடுசாவினாளென்பது. தலைமகன்
தன்னெஞ்சோடுசாவினாளெனின், அது பொருந்தாது. (நடகு)

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

வாயிலவர்வாழ்த்தலென்பது செவ்வணிவிடுக்கப் பூப்பியற்
செவ்விடுகடாமல் மெலிவறிந்து இவளது பொலிவோடு வந்தமை
யான் இவன் மெய்யே தக்கவாய்மையெனத் தலைமகளை வாயில
வர் வாழ்த்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வில்லைப்பொலி துதல்வேற்பொலிகண்ணிமெலிவறிந்து
வுல்லைப்பொலிவொடுவந்தமையானின் றுவான்வழுத்துந்
தில்லைப்பொலிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தைசெய்பவரின்
மல்லைப்பொலிவயலூரன்மெய்யேதக்கவாய்மையனே.

தலைமகனது தகவுடைமை

நிலைதருவாயி னின்றோருரைத்தது.

இ - ள். வில்லைப் பொலி துதல் வேல் பொலி கண்ணி மெ
லிவு அறிந்து - விற்போலுதுதலையும் வேல்போலுங் கண்களையுமு
டையாளது வாட்டமறிந்து—வில்லைப் பொலிவொடு வந்தமை
யான் - விரைய இவளது பொலிவோடு வந்தமையால்—வான்
நின்று வழுத்தும் - வானத்துள்ளார் நின்றுவழுத்தும்—தில்லைப்
பொலி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தை செய்பவரின் - தில்லைக்கட்பொ
லியுஞ் சிவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருதுவாரைப்போல—மல்லைப்
பொலி வயல் ஊரன் - வளத்தாற்பொலியும் வயலையுடைய ஔரையு.

டைவன்—மெய்யே தக்க வாய்மையன் - மெய்யாக நல்லமெய்ம்
மையன். எ - று.

வில்லையென்னுமைகாரம் இசைநிறையாய் வந்தது. காதலன்
வர இவள் இடையின்றிப் பொலிந்தமையாற் பொலிவொடென
ஒடுக்கொடுத்துக் கூறினார். பொலிசிற்றம்பலமெனவியையும். மல்
லல் கடைக்குறைந்து ஐகாரம் விரிந்துநின்றது. மல்லற் பொலியெ
ன்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். (௩௬அ)

புனல்வரவுரைத்தல்.

புனல்வரவுரைத்தலென்பது தலைமகளுடன் மனை
யின்புற நின்றவனது தோள்களைப் பரத்தையர்பொருந்தி மகிழ்
புதுப்புனல்வந்து பரந்தது; இனிப் புனலாட்டினால் இவன்காதலி
புலக்கும்போலுமென, வையத்தார் தம்முட் புனல்வரவு கூறுநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூன்முதிர் துள்ளுநடைப்பெடைக்கிற்றுணைச்சேவல்செய்வான்
றேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூக்குதர் செம்மலூரன்றிண்டோ
மான்முதிர்நோக்கின்லார்மகிழத்திலையானருளே [ண்
போன்முதிர் பொய்கையிற் பாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே.

புனலாடுகவெனப் புனைந்துகொண்டு
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்தது.

இ - ள். சூன் முதிர் துள்ளு நடைப் பெடைக்கு - சூன்முதிர்
ந்த துள்ளுநடையை யுடைத்தாகிய பெடைக்கு—இல் செய்வாள்
துணைச் சேவல் - ஈனுயில்லைச் செய்யவேண்டித் துணையாகியசே
வல்—தேன் முதிர் வேழத்தின் மென்பூக் குதர் - தேன்போலுஞ்
சாறுமுதிர்ந்த கரும்பினது மெல்லிய பூவைக்கோதும்—செம்மல்
ஊரன் தின் தோள்-தலைமையையுடையவானது தின்னிய தோள்
களை—மான் முதிர் நோக்கின் நல்லார் மகிழ - மானினது நோக்க
ம்போலு நோக்கினையுடைய நல்லார்கூடி இன்புற—திலையான்
அருளே போல் முதிர் பொய்கையில் வாய்ந்த புதுப் புனல் பாய்ந்
தது-திலையான தருளை யொத்து நீர் முதிர்ந்த பொய்கையுள் நல்ல
புதுப்புனல் பாய்ந்தது; இனிப் புனலாட்டினாற் றன் காதலியைச்
சிவப்பிக்கும்போலும். எ - று.

சூன்முதிர் தலாற் குறுகவடியிடுதலிற் துள்ளு நடையென்றார்.
திலையானருள்பெற்றவர் போல நல்லார்மகிழுவென் றுரைப்பாரு
முளர். சேவலன்னந் தன் சூன்முதிர்ந்தபெடைக்கு ஈனில்விழைத்

துப் புதுகாக்கின்றும்போல இவனுந் தன்காதலிக்கு வேண்டுவன செய்து மனைவயிற்றங்கி யின்புகுகின்றனென உள்ளுறைகாண்க. தன்னுடையென்று பாடமோதி, சூன் முதிர்ந்தலாற் பயில அடி யிடுநடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (௩௭௭)

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டு மகிழ்ந்துகூறலென்பது புனல்வரவுகேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழுவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லா நிற்ப, இவனைப் புணர்த்தற்குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செய் தீர்கள்; தேர்வந்து தோன்றிற்று; இனிச் சென்று இவனது தோளி னையைத் தோய்மினெனத் தேர்வரவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூறுநிற்ப. அதற்குச்செய்யுள்—

சேயேயெனமன்னுநீம்புன லூரன் திண்டோளினைக
டோயிர் புணர்தவந்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந்
தீயேயெனமன்னுநிறம்பலவர்தில்லைநகர்வாய்
வீயேயெனவடியிர்நெடுந்தேர்வந்துமேவினதே.

பயின்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.

இ - ள். சுடர்கின்ற கோலம் தீயே என மன்னு - சுடராரின் றவடிவு தீயேயென்றுசொல்ல நிலைபெற்ற—சுற்றம்பலவர் தில்லை நகர்வாய் வீயே என அடியீர் - சுற்றம்பலவரது தில்லைநகரிடத்து ள்ளீராகிய பூவையொக்கு மடியையுடையீர்—நெடுந் தேர் வந்து மேவினது - நெடியதேர் ஈண்டிவந்து மேகிற்று—புணர் தவம் தொன்மை செய்தீர் - இவனைப் புணர்த்தற்குத் தக்கதவத்தை முற் காலத்துச் செய்தீர்கள்—சேயே என மன்னு திடம் புனல் ஊரன் தின் தோள் இணைகள் தோயீர் - வடிவு முருகவேளையென்று சொல்ல நிலைபெறுநின்ற இனிய புனலையுடைத்தாகிய ஐரையுடை யவனது தின்னிய தோளினைகளை யினியணைமின். எ - து.

ஒன்றற்கொன்றினையாயிருத்தலின் இணையெனத் தனித்தனி கூறப்பட்டன. இதுவும் ஊடனியித்தம். கோலமெனற்பாலது கொலமெனக் குறுகிநின்றது. கயன்மணிக்கண்ணியென்பது பாட மாயின், பரத்தையர் சேரிக்கட் தலைமகனது தேர்செல்லத் தலை மகனொன்றுரைத்ததாம். இப்பொருட்கு நெடுந்தேர் துமது சேரிக்கண்வந்து தங்கிற்றென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு உவகை.

பயன் தலைமகள் வரவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப்பாங்காயினார் அவர்
க்குணர்த்துதல். (௩௭௦)

புனல்விளையாட்டிற் றம்முளுரைத்தல்.

புனல்விளையாட்டிற் றம்முளுரைத்தலென்பது தலைமகனுடன்
புனலாடாநின்ற பரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையரைப்போலப்
புனலாடாநின்ற அவ்வவரேயென்று விளித்து, நாமெல்லாமித்தன்
மையேமாக வானரமங்கையரென்று சொல்லும்வண்ணம் மற்றொ
ருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக்கொடுத்துப் பின் வருந்
தாது முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட் கூறுநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

அரமங்கையரெனவந்துவிழாப்புருமவ்வவர்வா
னரமங்கையரெனவந்தனுக்கும்வளன்றுகிராற்
சிரமங்கையனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப்
புரமங்கையரினையாதையகாத்துநம்பொற்பரையே.

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்த

இ - ள். அரமங்கையர் என வந்து விழாப் புகும் அவ்வவர் -
அரமங்கையரைப்போல வந்து புனலாட்டுவிழுவின்கட் புகாநின்ற
அவரவரே—வான் அரமங்கையர் என அவள் வந்து அணுகும் -
நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக, வானிடத் தரமங்கையரென்று
கருதும்வண்ணம் அவள் வந்தனுகாநின்றாள், அணுகித் தன்னிடத்
திவரைத்திரிப்ப—அன்று அங்கு உகிரான் அயனைச் சிரம் செற்
றோன் தில்லை - அன்று அவ்விடத்து உகிரால் அயனைச் சிரந்தடிந்
தவனது தில்லையின்—சிற்றம்பலம் வழுத்தாப் புர மங்கையரின்
ரையாது - சிற்றம்பலத்தை வழுத்தாத புரங்களின் மங்கையரைப்
போலப் பின்வருந்தாது—நம் பொற்பரை ஐய காத்தும் - நம்
பொற்பரை வியப்ப முன்னுடைத்தாகக் காப்பேம். எ - று.

அரமங்கையர் தேவப்பெண்களுக்குப் பொதுப்பெயர். வான
ரமங்கையரென்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பசி திலோத்தமை
முதலாயினரை. வானரமங்கையரென்றது சாதியைநோக்கி நின்
றது. ஐயபொற்பரையெனக் கூட்டினுமமையும். அவளென்றதும்
சேயிழையென்றதும் பரத்தையரிற்றலைவியாகிய இப்பரத்தையை.
“பரத்தையாவி லெனவிரு வீற்றுங்—கிழவோட் சுட்டாக் கிளப்

புப்பற னிலவே” * என்பதனால் இது கிழவோட்சட்டாக்கிளப் பாரினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாடி தலைமகனுதிதற்கு நிமித்த மாகலிற் பயனுடைத்தாம். மெய்ப்பாடி அச்சம். பயன் தலைமக னைத் தங்கட்டாழ்வித்தல். (௩௭௬)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

தன்னைவியந்துரைத்தலென்பது சேடிமார் பின் வருந்தாது முன்னுறக்காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக்கேட்டு, இவனை அமரப்புல்லும்பரத்தையர்மாட்டி இவனருள்செல்லாமல் விலக் கேனாயின் என்மாட்டிவனைத் தந்தழாநின்ற இவன் மனைக்கிழத்தி யாகின்றேனெனப் பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கன லூர்க்கனை துணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம்
மன லூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு
மின லூர்நகையவர் தம்பாலருள்விலக்காவிடினயான்
புன லூரனைப்பிரியும்புன லூர்கணப்பூங்கொடியே.

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்றது.

இ - ள். கனல் ஊர் கனை துணை ஊர் கெடச் செற்ற - கனல் பரந்தகணையான் ஒத்தலூர்கெட வெகுண்ட—சிற்றம்பலத்து எம் அனல் ஊர் சடையோன் அருள் பெற்றவரின் - சிற்றம்பலத்தின் கணுளானகிய எம்முடைய அனலையொக்குஞ் சடையையுடையவன் தருளைப்பெற்றவர்போலச் செம்மாந்து—அமரப் புல்லும் மினல் ஊர் நகையவர் தம்பால் அருள் விலக்காவிடின் - அவனைச் செறி யப்புல்லாரின்ற ஒளிபரந்த நகையையுடையவர் தம்மிடத்து அவ னருள்செல்லாமை விலக்கேனாயின்—யான் புனல் ஊரனை பிரி யும் புனல் ஊர்கண் அப் பூங் கொடி - யான் புனலூரனைப் பிரிந் திருக்கும் புனல்பரக்குங் கண்ணையுடைய அவன்மனைக்கிழத்தியா கிய அப்பூங்கொடியாகின்றேன். எ - று.

கணையுனையெனச் செய்யுளின்பநோக்கி மிகாதுநின்றது. கணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாருமுளர். “பரத்தை யிற்பிரிவே நிலத்திரி வின்றே” † என்பதனால், இவரதில்லந் தம்மில் வேறுபாடில்லாமை யறிக. மெய்ப்பாடி வெகுளி. பயன் தனது பீடுணர்த்தல்.

* தொல். பொருள், செய்யுள். ௨௦௦.

† இறையனாகப்பொருள், ௪௨.

நகைத்துரைத்தல்.

நகைத்துரைத்தலென்பது பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்து கூறினாளென்று கேட்ட தலைமகள், எங்கைச்சியார் தமக்கும் ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியத் தம் முடைய இளைமுலைகளின திறுமாப்பும் ஒழியப் புகாநின்றது; இது தன்னைவியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்னோவெனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இறுமாப்பொழியுமன்றே தங்கைதோன்றினென்றெங்கையங்கைச்,
சிறுமான்றரித்தசிற்றம்பலத்தான் தில்லையூர் னிறண்டோள்,
பெறுமாத்தொடுந்தன்னபேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியினோ,
இறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவினைமுலையே.

வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந்தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.

இ - ள். அங்கைச்சிறுமான் தரித்த சிற்றம்பலத்தான் தில்லை ஊரன் திண்டோள் - அங்கைக்கண்ணே சிறியமானேத்தரித்த சிற்றம்பலத்தானது தில்லைக்கணுளாகிய ஊரனுடைய திண்ணியதோள்களை—பெறு மாத்தொடும்—பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையோடும்—தன்ன பேர் அணுக்குப் பெற்ற பெற்றியினோடு - தன்னவாகிய அவனோடுண்டாகிய பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடும்—இறுமாப்பு ஒழிய - தான் செம்மாத்தலையொழிய—இளைமுலை இறுமாப்பு ஒழிந்த - இளைமுலைகள் ஏந்துதலையொழியப் புகாநின்றன—தங்கை தோன்றின் - இனித் தனக்கொரு தங்கைதோன்றின்—என் எங்கை இறுமாப்பு ஒழியும் அன்றே - என்னுடைய வெங்கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே; அதனான் வருவதறியாது தன்னைப்புகழ்கின்றாள். எ - று.

எங்கையென்றது என்றங்கை யென்றவாறாயினும், என்னெங்கையென இயையுமிருதிகூறி நகையாடினாள். மாத்து தலைமகற்குரியனாய் நின்றலான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி அணுக்காற்றன்னை மதித்தல். தன்னபெற்றியென வியையும். பெற்றியினோடு மென்னுமும்மை தொக்குநின்றது. ஒழிந்தவென்னு மிறந்தகாலம் விரைவுபற்றி வந்தது. மெய்ப்பாடு வெகுளியைச்சார்ந்த வழுகை. பயன்பரத்தையது சிறுமையுணர்த்துதல். அவ்வகை பரத்தைகூறிய வஞ்சினம் தன்பாங்காயினுராகேட்ட தலைமகள் பரத்தைக்குப் பாங்காயினார் கேட்ப இவ்வகைசொன்னாளென்பது. (௩௭௩)

நாணுதல்கண்டுமிருத்துரைத்தல்.

நாணுதல்கண்டு மிருத்துரைத்தலென்பது தலைமகனைப் பரத
தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின்றிச் செப்பின்கணிட்ட
டைத்தித் தமியேவையும் பூப்போல்வாள் இல்தவனுக்குத் தகாத
பழியாமெனக் கருதி நாணி அதனை மறைத்திருந்தமைகண்ட
தீதாழி, இவளது கற்பும் நலனும் நல்லபகுதியையுடையனவாயி
ருந்தனவென அவள் நலத்தை மிருத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமியைவரும்வீயினன்ன
தீயாடிசிறற்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின்
றேயாப்பழியெனநாணியென்கண்ணிங்ஙனமறைத்தாள்
யாயாமியல்பிவன்கற்புநற்பாலவியல்புகளே.

மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

இ - ன். வேயாது செப்பின் அடைத்துத் தமியைவரும்வீயின்
அன்ன - சூடாது செப்பின்கணிட்டடைப்பத் தனியேவையும்
பூவைப்போலும்—தீயாடி சிறற்பலம் அனையாள் - தீயின்கண்டு
வானது சிறற்பலத்தை யொப்பாள்—தில்லை ஊரனுக்கு இன்று
ஏயாப் பழி என நாணி - தில்லையூரனுக்கு இன்று தகாதபழியாமெ
னக்கருதி நாணி—என்கண் இங்ஙனே மறைத்தாள் - தனதாற்றா
மையை என்னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால்—
இவள் கற்பு யாய் ஆம் இயல்பு - இவளதுகற்பு நமக்குத் தாயாமிய
ல்பையுடைத்து—இயல்புகள் நல் பால - இவளுடைய நாணமுத
லாகிய வியல்புகள் நல்லகூற்றன. எ - று.

தமியைவரும்வீ அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை.
ஆம்பலம் இயற்கைநலத்திற்குவமை. பாணனுரைத்ததென்பதூஉம்
பாடம். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் தலைமகளது பெருமை
புணர்த்துதல். (௩௭௭)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

பாணன்வரவுரைத்தலென்பது நாணு தனியிருந்து வரு
ந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, இராப்பொழுதின்கட் சென்று திசை
யைக் கடக்கும் வாவல் இரைதேருங்காலமன்மையாற் பகற்பொழு
தின்கணுறையும் மரம்போலும் தமியோமையறியாது விறலியும்பா

னனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாடவந்து நின்றாரே
னத் தோழி பாணன்வரவு கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்தில்லையிறையமைத்த
திறலியல்பாழ்கொண்டுவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம்
பறலியல்வாவல்பகலுறைமாமரம்போலுமன்னோ
வறலியல்குழைநல்லாப்தமியோமையறிந்திலரே.

இகல்வேலவனகல் வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். விறலியும் பாணனும் - விறலியும் பாணனும்—தில்லை
இறை அமைத்த திறல் இயல் யாழ் - தில்லையிறையாலமைக்கப்ப
ட்ட வெற்றியியலும் யாழை—வேந்தற்குக் கொண்டு வந்து நின்
றார் - நம் வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்பாடக் கொண்டுவந்து
நின்றார்கள்—அறல் இயல் கூழை நல்லாய் - அறல்போலுங் கூழை
யையுடைய நல்லாய்—இராச் சென்று திசை போம் பறல் இயல்
வாவல் - இராப்பொழுதின்கட்சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத்
தலாகிய வியல்பினையுடைய வாவல்—பகல் உறை மா மரம் போ
லும் தமியோமை அறிந்திலர் - இரைதேருங் காலமன்மையாற் பக
ற்பொழுதின்கணுறையும் பெரியமரம்போலும் இராப்பொழுதிற்று
ணையிலலாதோமை இவரறிந்திலர்போலும். எ - று.

வெற்றி வீணைகளுட்டலையாதல். “எம்மிறை நல்வீணை வாசிக்கு
மே” * என்பவாகலின் இறையமைத்தயாமென்றார். சென்றுபக
லுறைமாமரமென்றியைப்பினு மமையும். பறத்தல் பறலென
இடைக்குறைந்து நின்றது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு
றையுமாமரம்போலத் தமியோமாகிய நம்மையெனவுரைக்க. மன்
னும் ஓவும் அசைநிலை. மெய்ப்பாடு அது. பயன் பாணனும் விறலி
யும் வரவுணர்த்திச் சிவப்பாற்றுவித்தல். என்னை? இவர் வந்து நின்
றதற்குத் தலைவி நம்மை இவர் நகையாடிவந்தாரென்று முனிந்தா
ளாகத் தோழி இவரவன்செயலை யறிந்தாரல்லரென்றும், தலைவர்க்
கியல்பு நம்மிடத்து வருகலும் அவரிடத்துச் சேறலுமெனவும் இய
ல்பு சொல்லுதலாற் சிவப்பாற்றுவித்தாளாம். (௩௭௯)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது பாணன்வரவுரைத்த தோழி,
இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்குதலால் எம்முடைய வள்ளல்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், தனித்திருவிருத்தம் -
பொது. எ.

இன்று தக்கிருந்திலனெனத் தலைமகனை யியற்பழித்துக் கூறாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திக்கினிலங்குதிண்டோளிறை தில்லைச்சிற் றம்பலத்துக்
கொக்கினிறகதணிந்துநின்றாடிதென் கூடலன்ன
வக்கின்னகையிவணையவயல்வயினல்குதலாற்
றக்கின்றிருந்திலனின்றசெவ்வேலெந்தனிவள்ளலே.

தலைமகனைத் தகவிலனெனச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.

இ - ள். திக்கின் இலங்கு தின் னோள் இறை - திக்கின்கண்
விளங்காநின்ற தின்னிய தோள்களையுடைய விழைவன்—தில்லைச்
சிற்றம்பலத்துக் கொக்கின் இறகது அணிந்து நின்றாடி - தில்லையிற்
சிற்றம்பலத்தின்கட் கொக்கினிறகதனை யணிந்துநின்றாடிவான்—
தென் கூடல் அன்ன - அவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய கூடலை
யொக்கும்—அக்கு இன் நகை இவள் நைய அயல்வயின் நல்குத
லால் - அக்குமணிபோலும் இனியநகையையுடைய இவள் வருந்த
அயலாரிடத்து நல்குதலால்—நின்ற செவ்வேல் எம் தனி வள்ளல்-
எல்லாரானுமிறியப்பட்டு நின்ற செவ்வேலையுடைய எம்முடைய
வொப்பில்லாதவள்ளல்—இன்று தக்கிருந்திலன் - இன்றுதக்கிருந்
திலன். எ - று.

அயல்வயினென்பதற்குப் பொருணசையுள்ளத்தராகலிற் கா
மத்திற் கயலென்றுரைப்பினு மமையும். தலைமகனது தகவின்மை
யென்பதூஉம் பாடம்.

உழையரியற்பழித்தல்.

உழையரியற்பழித்தலென்பது தோழி தலைமகனை யியற்பழித்
துக் கூறாநிற்பக் கேட்டு, தன்மாட்டன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய
விவள்பேதுற இதற்குப் பரியாமையின் வயலுரன் வரம்பில
னென உழையர் அவனை யியற்பழித்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

அன்புடைநெஞ்சத்திவள்பேதுறவம்பலத்தடியா
ரென்பிடைவந்தமிழ்துறநின்றாடியிருஞ்சுழியற்
றன்பெடைநையத்தகவழிந்தன்னஞ்சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடைமேற்றுயி லும்வயலுரன்வரம்பிலனே.

அரத்தவேண்ணல் பரத்தையிற்பிரியக்
குழைமுகத்தவனாக் குழையருரைத்தது.

இ - ள். அடியார் என்பிடை அமிழ்து வந்து ஊறு - அடியவ ரென்புகளிடையே அமிழ்தம்வந்தாற—அம்பலத்து நின்றாடி இருஞ் சுழியல் - அம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுவானது பெரியசுழியலின்கண்—தன் பெடை நையத் தகவு அழிந்து - தன்பெடை வருந்தத் தகுதிகெட்டு—அன்னம் சலஞ்சலத்தின் வன் பெடைமேல் துயிலும்—அன்னஞ் சலஞ்சலத்தினது வலியபெடைமேற். கிடந்துறங்கும்—வயல் ஊரன் - வயலாற் சூழப்பட்ட ஊரையுடையவன்—அன்புடை நெஞ்சத்து இவள் பேதுற - தன்மாட்டன்பையுடைய நெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்காநிற்ப இதற்குப் பரியாமையின்—வரம்பு இலன் - தகவிலன். எ - று.

அன்புடைநெஞ்சத்திவளென்றதனால், பரத்தையரதன்பின்மை கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழியலூரெனவியையும். சுழியலென்பது ஒரு திருப்பதி. வன்பெடையென்றதனால் பரத்தையரது வன்கண்மை விளங்கும். ஒருசொல் வருவியாது பேதுறுதலான் வரம்பிலென்றுரைப்பாருமுளர். உள்ளுறையுமம் வெளிப்பட நின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழுகையைச்சார்ந்த நகை. பயன் தலைமகளை யியற்பழித்துத் தலைமகளை யாற்றுவதித்தல்.

இயற்படமொழிதல்.

இயற்பட மொழிதலென்பது தலைமகளை யியற்பழித்தவர்க்கு, அன்று நம்பொருட்டாக நம்புனத்தின்கண்ணே மாந்தழையேந்தி வந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார்; அதுகிடக்க, மறந்துறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து என்பயோதரத்தைப் பிரியாதார்; இத்தன்மையாரை நீங்கள் கொடுமைகூறுகின்ற தென்னோ வெனத் தலைமகள் அவனையியற்பட மொழியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்தம்பலவரந்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவரென்
னெஞ்சார்விலக்கினுநீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே.

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்த

உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.

இ- ள். அஞ்சார் புரம் செற்ற சிற்தம்பலவர் அம் தண்கயிலை இறைவனென்று உட்காதாருடைய புரங்களைக்கெடுத்த சிற்தம்பலவரது அழகிய குளிர்த்த கயிலைக்கண்—மஞ்ச ஆர் புனத்து -

மஞ்சார்ந்த புனத்தின்கண்—அன்று மாந்தழை ஏற்றி வந்தார் அவர் நனவு என் நெஞ்சார்—அன்று மாந்தழையை யேந்திவந்தாராகிய அவர் இன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார்—விலக்கிலும் நீங்கார் - யான்மடுப்பினும் அவ்விடத்தினின்று நீங்கார்—கனவும் உண்டேல் - துயிலு முண்டாயின்—பஞ்ச ஆர் அமளி எம் பயோதரம் பிரிதல் உண்டோ - பஞ்சார்ந்தவமளிக் கண் எம்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகின் றதென்! எ - று.

அஞ்சார் தனுகண்ணரெனினுமமையும். தழையேந்திவந்தா ரென்பதனை முற்றென்று, இளிவந்தனசெய்து நம்மைப் பாதுகாத் தார் இன்றிவ்வாறொழுங்குவரென் றுரைப்பினுமமையும். கனவு முண்டேலென்பதற்குத் துயில்பெற்றுக் கனக்கானினென்றுரைப் பினு மமையும். எனது நெஞ்சாரென்பதூஉம் ஊரனைப் பரிகபழி த்தவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமீதம். பயன் தலை மகனை வியற்படமொழிந்தாற்றுதல். (௩௮௮)

நினைந்துவியந்துரைத்தல்.

நினைந்துவியந்துரைத்தலென்பது புனலாடப்பிரிந்து பரத்தை யிடத் தொழுகாநின்ற தலைமகன், யான்மன்னை நினையாது வேறொ ன்மன்மேல் உள்ளத்தைச் செலுத்துமவழியும் தானென்னை நினை ந்து என்னுள்ளம் புகாநின்றான்; அவ்வாறன்றி யான்மன்னை நினை யுந்தோறும் பள்ளத்துப் புகும்புனல்போல நிறுத்த நிலலாது என் மனத்தா ளாகாநின்றான்; ஆதலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவு மரிதெனத் தலைமகளை நினைந்து வியந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சடையன்சிற்றம்பலத்தான்
கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணுவிறையுறைகாழியன்னு
ஞள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளதொறும்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையளே.

மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.

இ - ள். தெள்ளம் புனல் கங்கை தங்கும் சடையன் - தெள் ளிய நல்லபுனலையுடைய கங்கைதங்குஞ் சடையையுடையவன்— சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான்—கள்ளம் புகு நெஞ் சர் காணு இறை - பொய்துழையு நெஞ்சத்தையுடையவர் ஒரு

ஞான்றுங் காணுதவிறைவன்—உறை காழி அன்னாள் - அவுணுறை
கின்ற காழியையொப்பாள்—உள்ளி ஒருகால் பிரியாது உள்ளம்
புகும் - யான்நன்னை நினையாது வேறென்றன்மேலுள்ளத்தைச்
செலுத்தும் வழியும் தானென்னை நினைந்து ஒருகாலும் பிரியாது
என்னுள்ளம் புகாநின்றான்—உள்ளுதொறும் - அவ்வாறன்றி யான்
நன்னை நினைபுந்தோறும்—பள்ளம் புகும் புனல் போன்று அக
த்தே வரும் பான்மையன் - உயர்ந்தவிடத்தினின்றும் பள்ளத்திற்
புகும் புனலையொத்துத் தடுப்பரியளாய் என்மனத்தின்கண்வரு
முறைமையளாகாநின்றான்; அதனாற் பிரிந்தீண்டிருத்தல் அரிது
போலும். எ - று.

தெள்ளம்புனல் மெல்லம்புலம்பு போல்வதோர் பண்புத்தொ
கை. மெய்ப்பாடி மருட்கை. பயன் பரத்தையின்கித் தலைமகளி
டத்தனாதல். (௩௭௬)

வாயில்பெருதுமகன்றிறநினைதல்.

வாயில்பெருதுமகன்றிறநினைதலென்பது பரத்தையிற் பிரி
ந்து நினைவோடுவந்த தலைமகன் வாயிற்கணின் று, இத்தன்மையான்
என்னைவந்தனைகின்றிலன்; யான் இனி வண்டுறையுங் கொங்கை
யை எவ்வாறு நண்ணுவதென்று வாயில்பெருது மகன்றிற நினையா
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேன்வண்டுறைதருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்தும்
வான்வண்டுறைதருவாய்மையன்மன்னுகுதலையின்வா
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்னவன்வந்தனையா
னான்வண்டுறைதருகொங்கையெவ்வாறுகொன்னுனுவதே.

பொற்றொடிமாதர் நற்கடைகுறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.

இ - ள். தேன் வண்டு உறைதரு கொன்றையன் சிற்றம்பலம்
வழுத்தும் - தேனும் வண்டுமுறையும் கொன்றைப்பூவையணிந்தவ
னது சிற்றம்பலத்தை வழுத்தும்—வான் வள் துறை தரு வாய்மை
யன் - வானிடத்துளவாகிய வளவியவிடங்களை எனக்குத்தரு மெ
ய்ம்மையையுடையான்—மன்னு குதலை இன் வாயான் - நிலைபெற்ற
குதலையையுடைய இனியவாயையுடையான்—வள் துறை தரு மால்
அமுது அன்னவன் - வளவிய கடல் தந்த பெருமையையுடைய
அமிர்தத்தையொப்பான்—வந்து அனையான் - அவன் என்னைவந்
தனைகின்றிலன்—வண்டு உறைதரு கொங்கை நான் நண்ணுவது

எவ்வாறு கொல்-நறுநாற்றத்தால் வண்டிகளுறையுங் கொங்கையை யுடையானை யான்பொருந்துவது இனியெவ்வாறோ! எ - று.

தேனைகளும் வண்டெனினுமமையும். வழத்துவார்பெறும் வானென்பது வழத்தும் வானென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமே லேறிற்று. இப்பொழுது குதலையையுடைத்தா கிய வாயான் மேல்வனவிய நூற்றுறைகளைச்சொல்லி எனக்கின்பத் தைச்செய்யும் அமிழ்தன்னவனென்றுரைப்பினு மமையும். வாயி லின்-வாயிலால். மெய்ப்பாடி அழகை. பயன் வாயில்கோடல். நெஞ்சொடு சொல்லியது. (நடஅ0)

வாயிற்கணினுதோழிக்குரைத்தல்.

வாயிற்கணினு தோழிக்குரைத்தலென்பது வாயில்பெறுது மகன்றிறநிணையாநின்ற தலைமகன், நல்லநாட்டுப்பொலியும் மகளிர் தங்கண்ணிணையான்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால் உண்டா கிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாமென வாயில்வேண் டித் தோழிக்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணிணையான்மிகுதாதரத்தான்
மயல்வந்தவாட்டமகற்றுவிரதமென்மாமதியி
னயல்வந்தவாடாவடைவத்தோனம்பலநிலவு
புயல்வந்தமாமதிற்றில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரே.

பெருந்தகைவாயில் பெறுதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். வந்த ஆடரவு மா மதியின் அயல் ஆட வைத்தோன் அம்பலம் நிலவு - ஏதங்குறித்துவந்த ஆடவைப். பெருமையை யுடைய பிறையின்பக்கத்து அதனைவருந்தாமற்செய்து ஆடவைத்தவ னது அம்பலம் நிலைபெற்ற—புயல் வந்த மா மதில் தில்லை நல் நாட்டுப் பொலிபவர் - புயல்தங்கிய பெரியமதிலையுடைய தில்லை யைச்சூழ்ந்த நல்லநாட்டிற்பொலியும் மகளிர்—கயல் வந்த கண் ணியர் கண் இணையால் - கயல்போலுங் கண்ணையுடையவர் கண் ணிணையால்—மிகு காதரத்தான் மயல் வந்த வாட்டம் - ஒருகாலைக் கொருகால் மிகாநின்ற அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை—அகற்று விரதம் என் - நீக்காத இவ்விரதம் யா தாம். எ - று.

தில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவர் அகற்றுவெனவியையும். பொ லிபவர்க்கு என்னு நாண்கனுருபு விகாரவகையாற் றெக்கதெனினு

மமையும். இது முன்னிலைப்புறமொழி. இதனுள் கயல்வந்த கண்ணியரென்றது தலைமகளை, தில்லைநன்னாட்டுப் பொலிபவரென்றது தோழியை. இனி மதிக்குவமை தலைமகளும் அரவிற்குவமை தலைமகளும் ஈசனுக்குவமை தோழியுமென்றாக்கி, அவ்வகைத்தாகிய பாம்பையும் மதியையும் தம்மிற்பகையறுத்து ஒரிடத்தே விளங்க வைத்தாற்போல என்னுடன் அவட்குண்டாகிய வெறுப்பைத் தீர்த்து விளங்கவைத்தல் உனக்குங் கடனென்றறியிற்றென உள் ளுறைகாண்க. மதியையரவேதங் குறித்து வந்தாற்போலத் தலைமகளைத் தலைமகனேதங்குறித்து வருதலாவது தலைமகளுக்கு ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத் தோன்றுதற்குத் தக்க காரணங் களைத் தலைமகன் உண்டாக்கிக்கொண்டு வருதல். அரவைக்கண்டு மதிக்கச்சந்தோன்றினாற்போலத் தலைமகளைக்கண்டு தலைமகளுக் கும் ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று; ஆத லால் அத்தலைமகளையும் தலைமகளையும் மதிக்குமரவுக்குமொப்பச் சிலேடித்த சிலேடைக்கு மறுதலையாகாது, “தேவ ரணையர் கய வர்” * என்றாற்போலவாமென்க. கயல்வந்த கண்ணியர் கண்ணி னையால் வந்த அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தால் வந்த வாட்டம் இவனுக்கு வருதற்குக்காரணம் தலைவி பராமுகஞ்செய்யும்படி தான் வருந்தல். இதனைத் தீர்த்தல் தில்லைநன்னாட்டுப் பொலியு மகளிர்க்குக் கடனென்றானென்க. அது “பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை—தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து” † என்றும், “துறை மேய்வலம்புரி தோய்ந்துமணலுழுத தோற்றமாய்வான்—பொறை மலிபூம்புன்னைப் பூவுதிர் துண்டாது போர்க்குங்கான—னிதைமதி வாண்முகத்து நீள்கயற்கண் செய்த—வுறைமலி யுய்யானோ யூர்சு ணங்கு மென்முலையே தீர்க்கும்போலும்” ‡ என்றும், சொல்லிப் பாறுபோலக் கண்ணுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணே மருந்தா மென்று சொல்லியவாறுமெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. தோழியை வாயில்கோடற் கிவ்வகை சொன்னானென்பது.

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்.

வாயில்வேண்டத் தோழிகூறலென்பது வாயில்வேண்டிய தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதமும் இருளு மெண்ணுது கன்றையகன்ற ஈற்றுவையொத்து எம்மாட்டு வருதீர்; இன்று எம்பொருந்தாதார் தெருவே அன்று எம்மாட்டீர்ந்துவந்த

* திருக்குறள், கயமை. ௩.

† ,, புணர்ச்சிமகிழ்தல். உ.

‡ சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. அ.

தேர்மேலேறிப் போகாநின்றீர்; இதுவன்றோ எம்மாட்டு நுமதரு
ளெனத் தோழி அவன்செய்தி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்கள்கோளிழித்தாற்
போற்றூன்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
நீற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டின்றெம்மீசர் தில்லைத்
தேற்றார்கொடிநெடுவீதியிற்போதிரத்தேர்மிசையே.

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். கூற்றாயின சின ஆளி எண்ணீர் - கூற்றம்போலக்
கொடியவாகிய சினத்தையுடைய யாளிகளை ஊறுசெய்வனவாகக்
கருதாது—கண்கள் கோள் இழித்தால் போல் தான் செறி இருள்
பொக்கம் எண்ணீர் - கண்களைக் கோளிழித்தாற்போலச் செறிந்த
விருளின் மிகுதியைத்தான் இடையூறுகநினையாது—கன்று அக
ன்ற புனிற்று ஈற்றா எனப் பண்டு நீர் வருவது - கன்றையகன்ற
ஈன்றணிமையையுடைய ஈற்றுவையொத்துப் பண்டு நீர் எம்மா
ட்டு வருவது—இன்று எம் ஈசர் தில்லைத் தேற்றார் கொடி நெடு
வீதியில் - இன்று எம்முடைய வீசரது தில்லையிலே எமது பொரு
ந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடியவீதியில்—அத் தேர்மிசைப்
போதிர் - எம்மாட்டிர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப் போகாநின்றீர்;
இதுவன்றோ எம்மாட்டு நும்மருளாயினவாறு. எ - று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றாக
வுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை.
இதனை இழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தானென்பது
அதுவன்றி இதுவொன் றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல்;
அசைநிலையெனினுமமையும். ஈற்றுவென்றது கடுஞ்சூல் நாகன்
றிப் பலகாலின்ற ஆவை. மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் வாயின்
மறுத்தல். (௩௮௨)

தோழிவாயில்வேண்டல்.

தோழிவாயில்வேண்டலென்பது தலைமகளுக்கு அவன் செய்
தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின்கண்ணேவந்து யானைக
டிந்தவிருந்தினர் தாந்தம் பெருமையை நினையாது இன்று நம்
வாயிற்கண்வந்து, வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்ப
நின்று ஒன்றும் வாய்திறக்கின்றிலர்; இதற்கியாஞ் செய்யுமாறென்

னோவெனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில் வேண்டாநிற்றல், அதற் குச்செய்யுள்—

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவிண்டோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றும்வாய்திறவார்வந்தவாளரக்கண்
புயந்தலைதீரப்புலியூரானிருக்கும்பொருப்பிற்
கயந்தலையாணைகடிந்தவிருந்தினர்கார்மயிலே.

வாயில்பெறுது மன்னவனிற்ப
ஆயிழையவட்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ன். கார்மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்பாய்—வந்த வாள் அரக்கன் புயம் தலை தீர - வரையை யெடுக்கவந்த வாளினை யுடைய அரக்கனது கையுந் தலையும் உடலினிங்கு—புலியூர் அரன் இருக்கும் பொருப்பின் - புலியூரான் வாளாவிருக்குங் கைலைப் பொருப்பின்கண்—கயம் தலை யாணை கடிந்த விருந்தினர் - மெல்லிய தலையையுடைய யாணையை நம்மேல்வாராமல் அன்றுமாற்றிய நம்விருந்தினர்—விண் தோய் குடைக்கீழ் - தமது விண்ணைத்தோ யாநின்ற குடைக்கீழ்—அலை நீர் வையம் வியந்து மெய்யே இறைஞ்ச - கடலாற் சூழப்பட்ட வுலகத்துள்ளாரெல்லாரும் வியந்து சென்று அகனமார்த்திறைஞ்ச—வயம் தலை கூர்ந்து ஒன்றும் வாய்திறவார் - தாந்தமது பெருமைநினையாது நங்கடைவந்து நின்று வேட்கைப்பெருங்கற் தம்மிடத்துச் சிறப்ப ஒன்றுஞ் சொல்லுகின் றிலர்; இனி மறுத்தலரிது. எ - று.

விண்டோய்குடைக்கீழிறைஞ்சவென வியையும். வயா வய மெனநின்றது. இருந்ததுணையல்லது ஒருமுயற்சி தோன்றாம யின், இருக்குமென்றார். சிற்றிலிழைத்து விளையாடுமவழி விருந் தாய்ச்சென்று நின்றானாகலின், விருந்தினரென்றார். இற்செறிக்கப்பட்ட விடத்து ஊண்காலத்து விருந்தாய்ச் சென்றானாகலின் விருந்தினரென்றாளெனினு மமையும், “புகாஅக் கலைப் புக்கெ திர்ப் பட்டிழிப்—புகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்” * என்பது இலக்கணமாதலின். கார்ப்புனத்தேயென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி இனிவரல். பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல்.(௩௮௩)

மனையவர்மகிழ்தல்.

மனையவர்மகிழ்தலென்பது தோழி வாயில்வேண்டத் தலைமகள் துனித்த நோக்கங்கண்டு, ஒகைகொண்டு செல்லவேண்டிக்

* தொல், பொருள், களவு, கடு.

காதலன் வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடைய காவியங் கண்கள் கழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல் கற்றனவென மனையவர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேவியங்கண்டிகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோகையுப்பான்
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவெய்துயிர்த்துக்
காவியங்கண்டகழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல்கற்றனவே.

கன்னிமாணோக்கி கனன்றுநோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். தேவி அங்கண் திகழ் மேனியன் சிற்றம்பலத்து எழுதும் - தேவியவ்விடத்து விளங்குமேனியையுடையவனது சிற் றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட—ஒவியம் கண்டன்ன ஒண்ணுத லாள் தனக்கு ஓகை உப்பான் - ஒவியத்தைக் கண்டாற்போலும் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டி— வந்தனன் மேவு இயம் கண்டனையோ என வெய்துயிர்த்து - காத லன்வந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொலிகேட்டனையோவெ ன்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டி வெய்தாகவுயிர்த்து—காவி யங்கண் கழுநீர்ச் செவ்வி வெளவுதல் கற்றன - குவளைப்பூப்போ லுங்கண்கள் கழுநீர்மலர்ச்செவ்வியை வெளவுதல்வல்லவாயின். பெயன்னிகழுமி எ - று.

அங்கட்டிசுழ் மேனியென்பது மெலிந்து நின்றது. தேவியு டைய வழகியகண்மலர்கள் சென்றுவிளங்கு மேனியையுடையவ னெனினு மமையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனனென வென் பதற்கு, அழகிய கண்டன் வந்தானென்று மேவியுரைப்பவெனினு மமையும். ஐயோவென்றது உவகைக்கண் வந்தது. வெய்துயிர்த் தற்கு வினைமுதல் உயிர்த்தற்குக் கருவியாகிய பொறியெனினு மமையும். மெய்ப்பாடி அழகை, பயன் தலைமகள் வாயினேராமெ யுணர்த்துதல். (௩௮௪)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது மனையவர் துனிகண்டு மகி ழாநிற்ப, இவனை நமக்குத் தந்தபின்னர் நம்முடைய வாயத்தார் முன்னே நங்காதலர் இன்று நங் கடையைக்கண்டார்; இதுவ ன்றே நம்மாட்டி அவரருளெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்துக் கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாத்தருமிந்
நடைமணியைத்தந்தபின்னர்முன்னொழுகன்மாலறியா [ந்
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லைமென்றோகையன்னார்கண் முன்ன
கடைமணிவாணகையாயின்றுகண்டனர்காதலவே.

மடவரற்றேழி வாயில்வேண்ட
அடல்வேலவ னாரருளுரைத்தது.

இ - ள். மணி வார் நகையாய் - முத்துப்போலுமொளியை யுடைய நகையையுடையாய்—உடை மணி கட்டிச் சிறுதேர் உரு ட்டி உலாத்தரும் - உடைமணியை யரையிற்கட்டிச் சிறுதேரையு ருட்டி உலாவும்—இந் நடை மணியைத் தந்த பின்னர் - இவ்வியங் குதலையுடைய இரந்தமணியை நமக்குத்தந்தபின்—முன் நான்முகன் மால் அறியா—முற்காலத்தா நான்முகனுமாலுந் தேடியுமறியாத— விடை மணிகண்டர் வண் தில்லை மென் தோகை அன்னார்கள் முன் - விடையையுடைய மணிகண்டரது வளவியதில்லையின் மெ ல்லிய மயிலையொப்பார்கண் முன்னே—நம் கடை காதலர் இன்று கண்டனர் - நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார்; இதுவன்றோ நம்மாட்டு அவரருள். எ - று.

கட்டியென்பது ஈண்டுத் தாங்கியென்னும்பொருட்டாய் நின் றது. நடைமணியென்றது புதல்வனை. விடமணிகண்டரென்ப தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி வெகுளி. பயன் வாயின்மறுத்தல். ()

பாணனொடுவெகுளுதல்.

பாணனொடு வெகுளுதலென்பது தோழிக்கு வாயின்மறுத்த தலைமகள், நின்னிடத்து அவர்நீங்காத வருள்பெரியரென்று நீ சொல்லவேண்டுமோ? அதுகிடக்க, கொற்சேரியி லாசுவிற்றுப் புலையா எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்யைப்பொரு ந்தி நிற்கலுற்றோ நீ போந்ததென வாயில்வேண்டிய பாணனொடு வெகுண்டு கூறாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்கூரர்நின்வாய்
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விள்ளாவருள்பெரியர்
வைகொண்டஆசுகொற்சேரியின்விற்தெம்மில்வண்ணவண்ணப்
பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றோபுலையாத்தின்னிபோந்ததுவே.

மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயின்வேண்ட
மின்னிடைமடந்தை வெகுண்டிரைத்தது.

இ - ள். மை கொண்ட கண்டர் வயல் கொண்ட தில்லை மல்கு ஊரர் - கருமையைப்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவரான வயலைப்பொருந்திய தில்லைக்கண்ணுளராகிய வளமல்கியவரையுடையவர்—நின்வாய் மெய் கொண்ட அன்பினர் என்பதென் - நின்கண் மெய்ம்மையைப்பொருந்திய வன்பையுடையரென்று நீசொல்லவேண்டுமோ—விள்ளா அருள் பெரியர் - அவர் எம்மிடத்து நீங்காதவருள் பெரியரன்றோ? அதுகிடக்க—வை கொண்ட ஊசி கொல் சேரியின் விற்று - கூர்மையைப்பொருந்திய ஊசியைக் கொற்சேரியின்கண் விற்று—எம் இல் வண்ண வண்ணப் பொய் கொண்டு நிற்கல் உற்றோ - எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்ம்மையைப்பொருந்தி நிற்கலுற்றோ—புலை ஆத் தின்னி - புலையானாகிய ஆத்தின்னி—போந்தது - ஈண்டு நீ போந்தது! இது சாலநன்று! ஏ - று.

மெய்கொண்ட வன்பினரென்று சொல்லுகின்றதென்? நின் வாயிலவர் விள்ளாவருள்பெரியரன்றோவென் றுரைப்பினுமமையும். ஊசிகொற் சேரியின்விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறி நின்றது. அடுக்கு பன்மைக்கண் வந்தது. ஆத் தின்னியென்பதனை முன்னிலைக்கண் வந்ததாக வுரைப்பினுமமையும்.விற்குநின்னென்பதூஉம் பாடம்.மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

பாணன்புலந்துரைத்தல்.

பாணன் புலந்துரைத்தலென்பது தலைமகள் வெருண்டிரையா நிற்ப, நின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னை யெறிதற்குக் கல்லெடுக்கவேண்டா; நினது கரியகண்களின் சிவப்பாற்றுவாயாக; நீ வெருளப்படுவதன்று; நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வதாக; யான் வேண்டியவிடத்துப் போக நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றே நென வாயில்பெருமையிற் பாணன் புலந்து கூறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொல்லாண்டிலங்குமழுப்படையோன்குளிர்தில்லையன்றாய்
வில்லாண்டிலங்குபுருவநெரியச்செவ்வாய்துடிப்பக்
கல்லாண்டேடேல்கருங்கண்சிவப்பாற்றுகறுப்பதன்று
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே.

கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது.

இ - ள். கொல் ஆண்டு இலங்கு மழுப் படையோன் குளிர்தில்லை அன்றாய் - கொற்றொழில் அவ்விடத்து விளங்கும் மழுவா.

கிய படையையுடையவனது குளிர்ந்த தில்லையையொப்பாய்—வில் ஆண்டு இலங்கு புருவம் நெரியச் செவ்வாய் துடிப்ப - வில்லைஉடிமைக்கொண்டு விளங்காநின்ற புருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப—கல் ஆண்டு எடேல் - எறிதற்குக் கல்லை அவுவிடத்தெழிக்கலேண்டா—கருங்கண் சிவப்பு ஆற்று - கரியகண்ணைச் சிவப்பாற்று வாயாக—கறுப்பது அன்று - வெகுளப்படுவதன்று—பல்லாண்டு—நினைக்குப் பல்லாண்டுகள் உளவாகவேண்டும்—பணிமொழி-பணிமொழியையுடையாய்—அடியேன் அடி வலங்கொள்வன் - யான் வேண்டிய தேயத்துக்குப்போக அடியேன் நின்னடியை வலங்கொள்ளாநின்றேன். எ - னு.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்றது தலைமகனுடனுண்டாகிய வெறுப்புத் தீர்ந்து கூடியிருமென்று சொல்லியது நாமக்குத் தவறாநின்றபுன் பல்லாண்டும் இப்படியிருப்பீரென்றான். இப்படியிருப்பீரென்றது பல்லாண்டிமிப்படித் தனி இருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தை சொல்லியவாறென்றதிக. புருவநெறிக்கவென்பனும் வெவ்வாயென்பனும் பாடம். புரி - நரம்பு. மெய்ப்பாடி அச்சம். பான் சிவப்பாறுவித்தல். (௩௮௭)

விருந்தொடுசெல்லத்தணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூறலென்பது வாயில் பெருது பாணன் புலந்து நீங்காநிற்ப, யாவார்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டிரைத்தலாற் றழல்வேல்போல மினிர்ந்து முத்தம்பயக்கு மிவளுடையகண்கள் விருந்தொடு வந்தானென்று சொல்லுமளவிற்பண்டைநிதமாகிய கருங்குவனையதுசெவ்வி பரந்த; எனன மனையறக் கிழத்தியோவென இல்லோர்தம்முட் கூருநிறறல். அதற்குச் செய்யுள்—

மத்தக்கரியுரியோன் தில்லைபூரன்வரவெனலுந்
தத்தைக்கிளவிமுசத்தாமரைத்தழல்வேன்யினிர்ந்து
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென்னுதமுன்னங்
கித்தக்கருங்குவனையதுசெவ்வியோடிக்கெழுமினவே.

பல்வளை பரிசுகண்
முல்லோ ரியம்பியது.

இ - ன். மத்தக் கரி உரியோன் தில்லை ஊரன் வரவு எனலும்—களிப்பையுடைத்தாகிய யானையின்னோடியுடையவனது தில்லைபூர

ஊது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும்—தத்தைக் கிளவி முகத் தாமரைத் தழல் வேல் மிளிர்ந்து - கிளியின்மொழிபோலும் மொழியையுடையானது முகமாகிய தாமரைக்கண்ணே தழலையு டையவேல்போலப் பிறழ்ந்து—முத்தம் பயக்கும் கழுநீர் - நீர்த் துளியாகிய முத்தத்தையுண்டாக்ராகின்ற கண்ணாகிய செங்கழுநீர் மலர்—விருந்தொடு என்னுத முன்னம் - விருந்தோடென்று சொ ல்லுவதற்கு முன்—கித்தக் கருங்குவளைச் செவ்வி ஓடிக் கெழு மின் - விரையப் பண்டைநிறமாகிய கரியகுவளைச்செவ்வி பரந்து மேவின! என்னமனையறக்கிழத்தியோ! எ - று.

மத்தம் மதமென்பாருமுளர். ஊரன்வரவென வினையெச்ச மாகப் பிரிப்பினுமமையும். கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்ட தென்னும் பொருளதோர் வடமொழித் திரிபென்பாருமுளர். விரு ந்துவாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடி உவகை. பயன் மெய்ம்கிழ்தல். (௩௮௮)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது விருந்தேற்றுச்சொண்ட தலைமகளு ளைச்சென்று, நம்முடைய தோன்றலைத் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டுவந்து தோன்றுதலான் நினதுளத்துச் கவற்சியையொ ழிந்து இனி நம்மரசிற்குக் குற்றேவல் செய்வாயாகவெனத் தோழி அவளை யூடறணிவிப்பாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த
தவலங்கிலாச்சிவன் தில்லையன்னுத்தமுவிம்முமுவிச்
சுவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றுதலா
லவலங்கோந்துபணிசெயற்பாலையரசனுக்கே.

தோன்றலைத்துணையொடு தோழிகண்டு

வான்றகைமடந்தையை வருத்தந்தணித்தது.

இ - ள், கவலம் கொள் பேய்த் தொகை பாய்தர - கவற்சி கொள்ளுதற்கேதுவாகிய பேய்த்திரள் கரணங்களைப் பாயா நிற்ப—காட்டிடை ஆட்டு உவந்த - புறங்காட்டின்கண் ஆடுதலை விரும்பிய—தவல் அங்கு இலாச் சிவன் தில்லை அன்னாய் - கேடங் கில்லாத சிவனது தில்லையையொப்பாய்—தழுவி முழுவி சுவல் அங்கு இருந்த - தழுவி முத்தங்கொண்டு சுவலிடத்தேறியிருந்த— நம் தோன்றல் துணை எனத் தோன்றுதலால் - நம்முடைய தோ ன்றலைத் தமக்குத் துணையெனக்கருதி வந்து தோன்றுதலான்—

அவலம் களைந்து அரசனுக்குப் பணி செயற்பாலை - நினதுள்ளத்
துக் கவற்சியைநீக்கி இனியரசற்குக் குற்றேவல் செயற்பாலை.
எ -று.

தழுவிமுழுவித்தோன்றுதலாலென வியையும். சுவர்கணங்
கிருந்தவெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலை
மகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௬)

அணைந்தவழியூடல்.

அணைந்தவழியூடலென்பது தோழியாலூடல் தணிவிக்கப்பட்
டுப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், நீ செய்கின்றவிதனை யறி
யின் நின் காதலிமார் நின்னைவெஞ்ஞவர்; அதுகிடக்க, யாம் மேனி
முழுதுஞ் சிறுவனாண்டாக்கப்பட்ட பால்புலப்படுந் தன்மையை
யுடையேம்; அதன்மேல் யாமும் நீ செய்கின்றவிக் கள்ளத்தை
விரும்பேம்; அதனால் எங்காலைத் தொடாதொழி; எங்கையை விடு
வாயாக எனத் தலைமகன் நன்னையனைந்தவழி ஊடாநிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்—

சேருன்றிகழ்வயற்சிற்றம்பலவர் தில்லைநகர்வாய்
வேருன்றிகழ்கண்ணினையார்வெஞ்ஞவர்மெய்ப்பாலன்செய்த
பாருன்றிகழும்பரிசினமேவும்படிதுவவேங்
காருன்றொடரொடரேல்விடுத்தீண்டலெங்கைத்தலமே.

தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவழி
ஒளிமதிருதலி யூடியுரைத்தது.

இ - ள். சேல் திகழ் வயல் - சேல்விளங்கும் வயலையுடைய—
சிற்றம்பலவர் தில்லை நகர்வாய் வேல் திகழ் கண் இனையார் - சிற்றம்
பலவரது தில்லைநகரிடத்துளராகியவேல்போலுங் கண்ணையுடைய
நின்காதலிமாராகிய வினையவர்—வெஞ்ஞவர் - நீசெய்கின்ற வித
னையறியின் நின்னைவெஞ்ஞவர், அதுவேயுமன்றி—மெய் பாலன்
செய்த பால் திகழும் பரிசினம் - மேனி சிறுவனாண்டாக்கப்
பட்ட பால்புலப்படுந் தன்மையையுடையேமாதலின் நினக்குத்
தகேம்—மேவும் படிது உவவேம் - இதன்மேலே யாமும் நீயும்
மேவுநாணின்மையோடுகூடிய கள்ளத்தை விரும்பேம்—கால்
தொடல் - அதனால் எங்காலைத் தொடாதொழி—தொடரேல் - எம்
மைத் தொடரவேண்டா—எம் கைத்தலம் தீண்டல் - எங்கைத்த
லத்தைத் தீண்டற்பாலையல்லை—விடு - விடுவாயாக. எ -று.

திகழ்வயற்றில்லையென வியையும். பால் திகழுமென்னும் இட
த்துநிகழ்பொருளின்வினை மெய்யாகிய விடத்துமேலேறிநின்றது.

நான்கிடத்தும் தானென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனுமென்ப தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் ஊடனீங்குதல். ()

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமை கூறிப்புலத்தலென்பது அணைந்தவழி யூடாரின்ற தலைமகள் ஊடநீராரின்ற தலைமகனோடு, இவர்க்கெய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம்; பலருமறிய வொருத்தியைப் புன லாட்டுவித்து அது செய்யாதார்போல என்மனையின் கணிவார்வந்து நிற்கின்றவிது எனக்குப் பொறுத்தலரிதெனத் தணிக்கத் தணி யாது பரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர் தில்லைநகரோர்
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவியெற்கு
வந்தார்பரிசுமன்றாய்திற்குமாறென்வளமணையிற்
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே.

ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய்தி
வீங்குமென்முலை விட்டுரைத்தது.

இ - ள். கொந்து ஆர் தடந்தோள் விடம் கால் அயில் படைக் கொற்றவர் - கொத்துமாலையிதைந்த பெரியதோளினையும் நஞ்சைக் காலங் கூரியபடையினையுமுடைய கொற்றவர்—பாவி யெற்கு என் வள மணையின் நிற்குமாறு - தீவினையேற்கு எனது வளமணை யில்வந்து நிற்கின்றபடி—ஓர் பந்து ஆர் விரலியைப் பாய் புனல் ஆட்டி-பந்துபயின்ற விரலாலொருத்தியைப் பாய்ந்த புனலையாட் டிவித்து—வந்தார் பரிசும் அன்றாய் - வெளிப்படத்தவறுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றாய் மனத்தவறு செய்யாதார் வந்து நிற்குமாறு வந்து நின்றாராயின், அது பொறுத்தலரிது. எ - று.

செந்தார் நறுங் கொன்றைச் சிற்றம்பலவர் தில்லை நகர் பாய் புனலாட்டி - செய்ய தாராகிய நறிய கொன்றைப்பூவினையுடைய சிற்றம்பலவரது தில்லையாகிய நகர்வரைப்பிற் பாயும்புனலையாட்டி யெனக்கூட்டுக.

தில்லைநகரோர் பந்தார்விரலியென வியைப்பினுமமையும். மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது; அசைநிலையெனினு மமையும். ஒருத்தி யைப் புனலாட்டிவந்தார்பரிசுமன்றாய்க் கொற்றவர் மனைக்கண் வந்து நிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பினு மமையும். கொத்

துமலை பலவாயொன்றாகியதுமலை. ஆங்கதனுக்கு - அப்பழற்ற நிளையால். விட்டுரைத்தது - வெளிப்படவுரைத்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௬௪)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப் புலத்தலென்பது புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாரின்ற தலைமகள், ஊடநீர்க்க துதலுந்தோளுமுதலாயினவற் றைத் தைவந்துவருழித் தலையளி செய்யாரின்ற தலைமகளோடு, எழ் முடைய சிறிய வில்லின்கண்வந்து ஆன்று நீயிர்செய்த தலையளி எங்கட்கு ஆன்று வேண்டுதுமாயினும் இன்று உமது திருவருள் எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையு மமையும்; வேறு நீயிர் தலையளி செய்யவேண்டுவதில்லையெனக் கலவிகருதிப் புலவாரிற்றல். அதற் குச்செய்யுள்—

மின்றுன்னியசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதிபுடையோர்
சென்றுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன்றென்னப்பொதியி
ன்னுஞ்சிறியவரில்லெமதில்லநல் லூராமன்னோ
வின்றுன்றிருவருளித்துணைசா லுமன்னெங்களுக்கே.

கலைவளரல்கு தலைமகன்றன்னொடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

இ - ள். மின் தன்னிய செஞ்சடை வெண் மதியன் - மின்னையொத்த செஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையையுடையான்—விதிபுடையோர் சென்று உன்னிய கழல் சிற்றம்பலவன் - நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக் காரணமான புலன்களை விட்டுச்சென்று நினைந்த கழலையுடைய சிற்றம்பலவன்—தென்னம் பொதியில் எமது இல்லம் நன்றும் சிறியவர் இல் - அவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய பொதியிலிடத்து எமதுகுடி பெரிதுஞ் சிறிய வரதுகுடி, அதனான்—நல் ஊர - நல்லவூரையுடையாய்—இன்று உன் திருவருள் எங்களுக்கு இத்துணை சாலும் - முற்காலத்து நின் தலையளியேண்டுதுமாயினும் இப்பொழுது உனது திருவருள் எங்கட்கு நீ வந்தவித்துணையுமமையும்; நீ தலையளி செய்யவேண்டுவதுண்டோ? எ - று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அசைநிலைபோலும். மெய்ப்பாடி வெகுளி. பயன் புலத்தல், புலவி நீங்கியதுஉமாம், (௩௬௨)

மிகுத்துரைத்தூடல்.

மிகுத்துரைத்தூடலென்பது கலவிகருதிப் புலவாநின்ற தலைமகள், புணர்தலுறாநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர்; எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறு புணர்தல்விரும்புதல் நமக்குவிழுமியவல்லவென மிகுத்துரைத்தூடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செழுமியமானிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சிந்தைக்
கழுமியகூத்தர்கடிபொழிலேழினும்வாழியரோ
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர்
விழுமியவல்லகொல்லோவின்னவாறுவிரும்புவதே.

நாடுமூரு மில்லுஞ்சுட்டி
ஆடற்பூங்கொடி யுடியுரைத்தது.

இ - ள். செழுமிய மானிகைச் சிற்றம்பலவர் - வளவிய மானிகைகளாற் சூழப்பட்ட சிற்றம்பலத்தையுடையார்—அன்பர் சிந்தைச் சென்று கழுமிய கூத்தர் - அன்பர்சிந்தைக்கட் சென்று பொருந்திய கூத்தர்—கடி பொழில் எழினும் - அவரது காவலையுடைய வுலகமேழினுள்ளும்—விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுக் குடியீர்—சிற்றந்தநாட்டின்கட் சிற்றந்தநல்லூரிற் சிற்றந்தகுடியிலுள்ளீர்—இன்னவாறு விரும்புவது விழுமிய அல்ல கொல்லோ - எம்போல்வாரிடத்து இத்தன்மையவாங்கிய நெறியைவிரும்புதல் உமக்குச் சிற்றந்தனவல்லபோலும். எ - று.

வாழியும் அரோவும் அசைநிலை. விரும்புவதென்புழி, இன்னவாறு விரும்புவபோல்வனவென்பது கருத்தாகலின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமையுமாறு முடைத்து. இன்னவாறென்பதற்கு இன்னவண்ணம் விரும்புதலென்னுமமையும். விரும்புதலென்பதூஉம் பாடம். ஆடல்-துடக்கம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. ()

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

ஊடனீடவாடியுரைத்தலென்பது தணிக்கத்தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலு முடாநிற்ப, அன்று அம்மலையிடத்துத் தன்னையெய்துதற்கோ ருபாயமின்றி வருந்தாநிற்ப யானுய்யும்வண்ணந் தன்னினை மலர்க்கண்ணினது இனியநோக்கத்தைத் தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ணமுதம் அதுவன்று; இது நம்மைவருத்துவதோர் மாயமாமெனத் தன்

னெஞ்சிற்குச் சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகள் வாடாநிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

திருந்தேனுயரின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியி
லிருந்தேனுயவந்திணைமலர்க்கண்ணினிள்ளேக்கருளிப்
பெருந்தேனெனநெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டரம்பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன்றி துவோவருவதொர்வஞ்சனையே.

வாடா ஓட

னீடா வாடியது.

இ - ள். திருந்தேன் உய நின்ற சிற்றம்பலவர் தென்னம்
பொதியில் - ஒருவாற்றானுந் திருந்தாத யான் பிறவித்துன்பத்திற்
பிழைக்கவந்து நின்ற சிற்றம்பலவரது தெற்கின்கணுளதாகிய பொ
தியிலிடத்து—இருந்தேன் உய வந்து - ஒருமுயற்சியுமின்றி யிரு
ந்த யானுய்யும்வண்ணம் வந்து—இணை மலர்க் கண்ணின் இன்
நோக்கு அருளி - தன்னுடைய இணைந்தமலர்போலுங் கண்களி
னது உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நானோடுகூடிய நோக்க
மாகிய இனிய கடைக்கனோக்கத்தை முன்னெனக்குத்தந்து—
பெருந்தேன் என நெஞ்சு உகப் பிடித்து ஆண்ட - பெருந்தேன்
போலவினிதாய் என்னெஞ்சமுருக என்னைப்பிடித்துத் தன்வய
மாக்கிய—நம் பெண் அமிழ்தம் அது அன்று - நமது பெண்வடிவை
யுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று—இதுவோ வருவது ஓர்
வஞ்சனை - இதுவோ வருவதொருமாயம்—வருந்தேல் - அதனுன்
ர் வருந்தாதொழி. ஏ - டு.

ஓகாரம் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கி யொருமுயற்
சியுமில்லாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கத் தானேவந்து
தன்னிணைமலர்க்கண்ணின தினிய கடைக்கனோக்கத்தைத் தந்து
பெருந்தேன்போன்றினிதாய், என் வன்மனநெகிழ என்னை வலி
ந்து பிடித்தடிமைக்கொண்ட பெண்ணமிழ்தமென வேறுமொரு
பொருள் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு அழகை.
பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௬௭)

துனியொழிந்துரைத்தல்.

துனியொழிந் துரைத்தலென்பது ஊடனீடலால் தலைமகன்
தாற்றுவாயில் கண்ட தலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்க
விருளின்கண்ணே அரிதிரண்டிபாணவேட்டஞ்செய்யும் அதரகத்
துத் தமதுவேலே துணையாகவந்து இயல்பைப்பொருந்திய வன்மை

நமக்குத் தந்தவர்க்கு இன்று நாமுடம்படாது நிற்குமிநிலைமை என்னுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குடம்படா நிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்—

இயன்மன்னுமன்புதந்தார்க்கென்னிலையிமையோரிறைஞ்சஞ் செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியிற் புயன்மன்னுஞ் றிற்பொருவேறுணையாப்பொம்மென்னிருள்வாயன்மன்னுமயானை அரந்தரிதேருமதாகத்தே.

தகுதியினான் மிகுபதனோக்கிப்

பனியலர்க்கோதை துனியொழிந்தது.

இ - ள். இமையோர் இறைஞ்சும் செயல் மன்னும் சீர்க் கழல் சிற்றம்பலவர் தென்னம் பொதியில்-இமையோரிறைஞ்சும் துன் செயல்தய்ய நல்ல வீரக்கழலணிந்த திருவடியையுடைய சிற்றம் பலவாது தெற்கின்கணுளதாகிய பொதியிலிடத்து—புயல் மன்னுஞ் றில் பொம்மென் இருள்வாய் - புயறங்கிய இக்குன்றிற்செறிந்த விருளின்கண்ணே—அயல் மன்னும் யானை அரந்து - பக்கத் துத்தற்கும், யானைகளையோட்டி—அரி தேரும் அதரகத்து - அரிமா அவைபுக்கடிடந்தேடும் வழியகத்து—பொருவேல் துணையா - நமது பொருவேலே துணையாக வந்து—இயல் மன்னும் அன்பு தந்தார்க்கு - இயல்பாகிய நிலைபெற்றவன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு—நிலை என் - யானிவ்வாறுடம்படாது நிற்குநிலை என்னும்! இது தகாது. எ - று.

பெயரெச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொன்னீர்மைப்பாடுன்மையின், இயன்மன்னுமன்பெனத் தொக்கவாறறிக. இயல்பைப் பொருந்தியவன்பெனினு மமையும். அதரகத்து வந்தனைவொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புயன்மன்னுஞ் றிலன்பு தந்தார்க்கெனக் கூட்டுக. தகுதியின்-தகுதியான். மிகுபதம்-ஆற்றாமையிக்க வளவு. தகுதியிலுரனெனப் பாடமாயின், தகுதியில்லாத மிகுபதமென்க. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் சிவப் பாற்றுதல்.

(௩௬௫)

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தலென்பது துனியொழித் துக்கடிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும் பரத்தைமாட்டுப் பிரிந்தானென்று கேட்டுப் புலந்து வாயின்மறுக்க, வாயிற்கணின்று விளையாடாநின்ற புதல்வனை யெடுத்தனைத்துத் தம்பலமிட்டு முத்தங்கொ

டுத்து அதுவாயிலாகக்கொண்டு தலைமகள் செல்லாநிற்ப, அப்புதல்வனை வாங்கியனைத்துக்கொண்டு, அவன்வாயிற்றம்பலந் தன்மெய்யிற் படுதலான் எல்லார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ நீ யெம்மைக் கொண்டாடுவது? அதுகிடக்க, இதனை நினக்குத் தந்தவாறு சொல்லுவாயாகவெனப் புதல்வன்மேல் வைத்துத் தலைமகள் புலவி தீராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கதிர்த்தநகைமன்னுஞ்சிற்றவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித்
தெதிர்த்தெங்குநின்றெப்பரிசளித்தானிமையோரிறைஞ்சு
மதுத்தங்கியகொன்றைவார்சடையீசர்வண்டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே.

புதல்வனது நிறம்புகன்று
மதரரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது.

இ - ள். மதுத் தங்கிய கொன்றை வார் சடை ஈசர் இமையோர் இறைஞ்சும் வன் தில்லை நல்லார் பொதுத் தம்பலம் கொணர்ந்தோ - தேன்றங்கிய கொன்றைப்பூவையுடைய நீண்ட சடையை யுடைய வீசரது இமையோரால் வணங்கப்படும் வளவிய தில்லையிலுளராகிய நல்லாரெல்லார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ—புதல்வா - புதல்வா—எம்மைப் பூசிப்பது - நீ யெம்மைக்கொண்டாடுவது? அதுநிற்க—கதிர்த்த நகை மன்னும் சிற்றவ்வைமார்களைக் கண் பிழைப்பித்து - இது நினக்குத் தருகின்றவிடத்து நின்றந்தை ஒளிவிட்ட முறுவல்பொருந்திய நின் சிறிய வண்ணைமாரைக் கண்ணைத்தப்புவித்து—எதிர்த்து எங்கு நின்று எப்பரிசு அளித்தான் - அவர்காணாதவண்ணம் ஒருவாற்றானினை யெதிர்ப்பட்டு எவ்விடத்துநின்று எவ்வண்ணம்தனை நினக்குத் தந்தான்? நீயிது சொல்லவேண்டும். எ - று.

மெய்ப்பாடு இளிவரலைச்சார்ந்த நகை. பயன் ஊடனிற்குதல்.

கலவியிடத்தூடல்.

கலவியிடத் தூடலென்பது புதல்வனை வாயிலாகப்புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணர்தலுறுநின்ற தலைமகனைத் தலைமகள் ஒரு காரணத்தால் வெகுண்டு, அவன் மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீரவேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையை அவ்விடத்து உழையர் தம்முட் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்புண
மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான் தலைமன்னர் தில்லை
யுலைமலிவேற்படைபூரணிற்கள் வரிலென்னவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைகலுழந்தனவே.

சீறழக்குடைந்த நாரிணர்த்தாரவன்
தன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்தது.

இ - ள். மலை மலி செழும் புண் மார்பின் உதைப்ப - யான்
வெகுண்டு மலைபோலும் வளவிய பூணையுடைய தன் மார்பகத்து
மிதிப்ப—சிலை மலி வாணுதல் எங்கையது ஆகம் எனத் தலை தந்
தான் - அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும் வாணுதலையுடைய எங்கைய
தென்றேகருதித் தன்சென்னியைத் தந்தனன், அதனான்—மன்னர்
தில்லை உலை மலி வேற்படை ஊரனின் கள்வர் இல் என்ன
உன்னி - மன்னனது தில்லையில் உலையிடத்துண்டாகிய தொழி
லான் மிக்க வேலாகிய படையையுடைய பூரணைப்போலக் கள்வ
ரில்லையென்று கருதி—கலை மலி காரிகை கண் முத்த மாலை கலுழந்
தன் - மகளிர்க்குத்தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மிக்க காரிகை
நீர்மையையுடையானுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துனித் தாரையா
கிய முத்தமாலையைப் பொருந்தின; அதனான், இவள் புலத்தற்குக்
காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும். எ - று.

இதுவுந் துறைசூறிய கருத்து. மெய்ப்பாடி இனிவரலைச்சார்
ந்த நகை. பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். பள்ளிவாயி
லாகப் புக்க தலைமகளை யேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தாளாக
மேற்சொன்னவகையே உண்ணின்றெழுந்த பொருமை காரணம்
பெற்றுத் தோன்றியது; தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றாருயின் அவர்
வாற்றாமைகண்டு சிவப்பாற்றுவித்தல். தலைமகனிடத்தும் தலை
மகனிடத்தும் இவ்வகை நிகழ்ந்துகண்டு தோழி யிதுசொன்னா
ளென்பது. தலைமகன்ருன்சொன்னானென்னு மமையும்.. என்னே?
“மனைவியுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு—நினைவுங் காலைப் புலவியு
ளுரிய” * என்றார்தொல்காப்பியனார். தலைமகளவ்வகைசெய்யவும்
பெறுமென்பது. (௩௬௯)

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தலென்பது கலவியிடத்தூடாநி
ன்ற தலைமகளுக்கு, யாங்கொடிய நெறியைச்சென்று சிறியவூரின்

* தொல். பொருள். பொருளியல், ௩௩.

கண் மரையதட்பள்ளியின் இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் என் மார்பிடை வந்தடர்க்கத் தங்கிய சிறியதுயிற்கு மாறுகண்டிலம்; அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவனை யூடற்றாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆறார்சடைமுடியம்பலத்தண்டாண்டம்பெறினு
மாறார்மழவிடையாய்கண்டிலம்வண்கதிர்வெதுப்பு
நீறார்கொடுநெறிசென்றிச்செறிமென்முலைநெருங்கச்
சீறார்மரையதறிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே.

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத்து
மன்னுபுனலுரன் மகிழ்வுற்றது.

இ - ள். ஊர் மழ விடையாய் - தவழாநின்ற இளையவேற்றையுடையாய்—ஆறு ஊர் சடைமுடி அம்பலத்து அண்டர் அண்டம் பெறினும் - ஆறுபரந்த சடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின்கணுள ராகிய அண்டரதண்டமுமுதையும் யாம் பெறினும்—வண்கதிர் வெதுப்பு நீறு ஊர் கொடு நெறி சென்று - ஞாயிற்றினுடைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபரந்த கொடியநெறியைச்சென்று—இச் செறி மென்முலை நெருங்க - இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம்முடைய மார்பினிடையவந்தடர—சீறார் மரை அத ளின் தங்கு கங்குல் சிறுதுயில் மாறு கண்டிலம் - நெறியாற்சிறிய ஸூரிகண் மரையதட்பள்ளியின்றங்கிய இரவிற்சிறியதுயிற்குமாறு கண்டிலம்; அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோ? எ - று.

அண்டரதண்டமுமுதும் பெறுதலால் வருமின்பமும் அத்தூயிலான்வந்த விற்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு புதல்வன். தமக்குத்தக்க பள்ளியுமிடமு மின்மையிற் சிறுதுயிலென்றான். துயிலும்பொழுதிற் றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகலின் அவ்வாறு கூறினானெனினு மமையும். துயிற்கென்னு நான்கனுருபு விகாரவகையாற் றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உண்ணின்ற சிவப்பாற்றுவித்தது. நெருங்கவென்பதூஉம் மரவதளென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல்.

(நகஅ)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமை கூறிப்புலத்தலென்பது முன்னிகழ்வுரைத்தாடறித்து இன்புறப்புணரப்பட்ட தலைமகள் பிறர்க்கும் நீ இவ்வாறிற்பஞ் செய்தியென்றுகூற, நின்னையொழிய யான்

வேறொருத்தியையு மறியேனென்ற தலைமகனுக்கு, நின்றபரத்தை போகாநின்றவன் நம்வாயிற்கணின்று தேருருட்டி வினையாடா நின்ற புதல்வனைக் கண்டு நின்மகனென்றையுற்றுத் தழுவ, நீ ஐயபுறவேண்டா; அவன் உன்மகன்; உறவு மெய்யாகிய வுறவே; ஈதும் உனதில்லமே; ஈண்டு வருவாயாகவென் றியான்கூற, அது கேட்டுத் தானுணிப்போயினான்; யானவளை யறியேனாக நீ மாயங் கூறவேண்டிவதில்லையெனத் தான் பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் பின்னுமவனொடு புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஐயபுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டு வண்டேருருட்டு
மைபுறுவாட்கண்மழவைத்தழுவாமற் றுன்மகனே
மெய்புறவாமிதுன்னில்லேவருகெனவென்கிச்சென்றான்
கையுறுமான்மறியோன்புலியூர் அன்ன காரிகையே.

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாதர்
அரத்தநெடுவே லண்ணற்குரைத்தது.

இ - ள். நம் அகன் கடைக் கண்டு ஐயபுறவாய் - நமதகன்ற கடைக்கட் கண்டு நின்மகனென்றையுற்று—வள் தேர் உருட்டிம் மை உறு வார் கண் மழவைத் தழுவ - வளவிய சிறுதேரையுருட் டிம் மையுற்ற வாட்கண்ணையுடைய புதல்வனைத் தான்வந்துதழுவ, அதனைக்கண்டு—உன் மகனே - அவன் உன்மகனே—மெய் உற வாம் - உறவு மெய்யாகிய வுறவே—இது உன் இல்லே - இதுவும் நினதில்லமே—வருகென-ஈண்டு வருவாயாகவென் றியான்கூற— கை உறு மான் மறியோன் புலியூர் அன்ன காரிகை - கையைப் பொருந்திய மான்மறியையுடையவனது புலியூரைப்போலங் காரி கை—வென்கிச் சென்றான் - நாணிப்பெயர்ந்தான்; அதனான், யான வளை யறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டிவதில்லை. எ-று.

ஐயபுறவாகவெனத் திரித்துக்கொள்க. அரத்தகுநெடுவேலென் பது பாடமாயின், அரத்தொழிலாற்றக்க நெடுவேலென வுரைக்க. மெய்ப்பாடு நகை. பயன் சிவப்பாற்றுதல். ஆற்றாமையே வாயிலா கப் புக்க தலைமகன் தலைமகனைச் சிவப்பாற்றுவிப்பான் நின்னின் வேறுசிலரெனக்கில்லையால் நீ வெருளற்கவென்றற்குத் தலைமக ளிவ்வகை சொன்னுளென்பது. (நசுசு)

ஊதியமெடுத்துரைத்துடநீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்துரைத்துடநீர்த்த லென்பது பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலந்து வேறுபட்ட தலைமகனுக்கு, இத்தன்மைய

னம் யாவர்க்கு மூதியமாகலின், அன்பானன்றியருளாற் பரத்தை யர்க்குந் தலையளிசெய்ய வேண்டிமன்றே; புறப்பெண்டரைப் போல யாமவனோடு புலக்கற்பாலேமல்லேம்; அவன் வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனாவதெனத் தேர்ழி தலைமகன தூதியமெடுத்துரைத்து அவனையூடறீர்த்து, அவனோடு பொருந்தப் பண்ணுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

காரணிகற்பகங்குற்றவாநற்றுணைபாணரொக்கல்
சீரணிசுந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
ருருணியுற்றவர்க்குரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே.

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கருளி
விரும்பினர்மகிழ் மேவுதலுரைத்தது.

இ - ள். ஊரன் கார் - ஊரன் வேண்டாமைக்கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும்—அணி கற்பகம் - வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகிய கற்பகத்தோடொக்கும்—கற்றவர் நல் துணை - நுண்ணிய கல்வியனாகலிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்துணை—பாணர் ஒக்கல் - இசையுணர்வானுங் கெழுதகைமையானும் பாணர்க்கு அவர் சுற்றத் தோடொக்கும்—சீர் அணி சுந்தாமணி - நினைத்ததுகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்ல சுந்தாமணியோடொக்கும்—அணி தில்லைச் சிவனடிக்குத் தார் அணி கொன்றையன் - அழகிய தில்லைக்கட் சிவனது திருவடிக்குத் தாராகி அவனாலணியப்படுங் கொன்றைப் பூவின்றன்மையையுடையன்—தக்கோர்தம் சங்கநிதி - சான்றோர்தமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்கும்—விதி - நட்பார்க்கும் பகைவர்க்குந் தப்பாது பயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும்—உற்றவர்க்குச் சேர் ஊருணி - சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டிய செய்யவிருத்தலின் அணித்தாகிய ஊருணியோடொக்கும்—யாவர்க்கும் ஊதியம் - அதனான் வரைவின்றி எல்லார்க்கும் இவன் பெறும் பயன். எ - று.

தாரணிகொன்றையனென்பது குரங்கனென்பதுபோல உவமைப்பொருட்பட நின்றதெனினுமமையும். விதிசேருருணியென்பதற்கு முறைமையாற் சேரப்படுமருணி யெனினுமமையும். தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங் கொடுத்தல் வன்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக் கூறினான். ஊடறீர்ந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்றிவப்பு ஒருகாரணத்தாற் சிறிது புலப்பட,

ஊரன் யாவர்க்கு மூதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற் பரத்
தையர்க்குந் தலையளிசெய்யுமன்றே; அதனான் நீ புலக்கற்பாலே
யல்லையென்று குறிப்பினாற் றேழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்
பாடு உவகை. பயன் மெய்ம்மகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது
குணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை? “தொல்லவை யுரை
த்தலு துகர்ச்சி யேத்தலும்—பல்லாற்றாறு மூடலிற் றணித்தலும்—
முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலும்—மேதுவி லுணர்த்தலும்
துணியக்காட்டலும்—மணிநிலை யுரைத்தலும் கூத்தர்மேன” * என்
றார் தொல்காப்பியனார். இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தா
கலிற் பொதுவகைத்தெனப் பெறுமென்பது. (௪௦௦)

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரைமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிறம்பலம்.

விளங்கா மேற்கோள்.

பக்கம்.

- கசு “பொருளது புரைவே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளற
வருஉ மளபிற் றென்ப.”
- எசு “நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி, காணுங் காலைத் தலைமக
டேத்து.”
- அ0 “கைக்கிளை பெருந்திணை யகப்புற மாகும்.”
- ,, “ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுஞ் செப்பிய வகத்
தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திணை.”
- ககநு “தாமரைமீயிசை.”
- கஉ0 “கண்ணிற் கியல்பு கசடறக் கிளப்பின், வெண்மை கருமை
செம்மை யகல, நீளமொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்.”
- கஉக “படைத்துமொழி வகுத்துரை.”
- உகரு “ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப.”
- உநந “உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரி
யர் கொடுத்தார்.”
- உருஅ “கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்.”
- நஎ0 “கலுழ்கட் சின்னீர்.”

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசு	உக	*	†
,,	நக	காலிற்குவினை	காலிற்குச் சினை
,,	நரு	†	*
கநு	அ	என்றவாறு;	என்றவாறு.
கநு	உசு	பெரென்ன	பேரென்ன
,,	உசு	தனத்	தனித்
எஉ	கசு	னயலதி	னயல, தி
,,	,,	கழனியும்	கழனியும்,
கக0	ந	மேருவினது	மேருவினது
கஉந	உரு	கவளத்	தவளத்
ககசு	க0	பொருஞ்	போருஞ்
உகசு	,,	கஉசு	உகசு
நசரு	ந	பிற	பிற்
நஅஉ	நந	அனையான்	அனையான்

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகலிடந்தா	௫௦	ஆனார்	௪௦௦	எழுங்குலை	௨௫௫
அகல்கின்ற	௧௨	ஆனந்தயா	௧௫௮	எளிதல்	௫௮
அகிலின்புகை	௧௪௬	ஆனந்தவே	௩௧௨	என்சடை	௩௦௩
அகலின்ற	௪௪			என்னறி	௫௬
அக்குமரவு	௧௧௪	இங்கயலே	௨௧௩		
அஞ்சார்	௩௮௦	இயன்மன்	௩௬௪	ஏர்ப்பின்	௨௪௬
அடற்களி	௩௦௨	இரதமுடை	௬௪	எழுடையான்	௧௬
அடிச்சந்த	௮௮	இரவணையு	௩௬௪	எறும்பழி	௧௨௪
அணியுமமிழ்	௧௩	இருங்களி	௬௦	ஏனற்பசு	௧௪௧
அந்தியின்	௧௧௦	இருந்துதி	௩௦௫		
அப்புற்ற	௩௫௮	இளையாளி	௩௦௦	ஐயுறவாய்	௪௦௧
அயர்ந்தும்,	௨௧௩	இறவரை	௨௬௫		
அரமங்கை	௩௪௪	இறுமாப்	௩௪௬	ஒராகயிர	௨௦௫
அருந்தும்	௨௪௮	இன்னறவார்	௧௮௫	ஒருங்கட	௬௨
அருந்தேரழி	௩௩௩				
அலராயிரந்	௧௬௦	நசற்கியான்	௧௧௬	ஒங்குமொரு	௧௪௦
அழுந்தே	௧௪௪	நண்டொல்	௨௨௩		
அளவியை	௨௦	நவியையாட	௧௪௪	கடந்தொறு	௨௫௮
அளிநீடள	௧௩௪			கணியார்	௧௫௬
அளியமன்னு	௪௨	உடுத்தணி	௩௫௬	கண்கடம்	௨௨௬
அறுகாணி	௧௩௮	உடைமணி	௩௮௮	கண்ணுழை	௩௫௦
அற்படு	௩௫௦	உணர்ந்தார்	௧௮	கதிர்த்தந	௩௬௮
அன்பனை	௨௨௮	உயிரொன்று	௨௪	கம்பஞ்சிவந்	௨௧௬
அன்புடை	௩௪௬	உருகுதலை	௧௧௫	கயலுள	௪௪
		உருப்பனையன்	௧௪௬	கயல்வந்த	௩௮௩
ஆண்டிலெடு	௨௫௪	உளமாம்வ	௩௨	கருங்கண்	௬௦
ஆரத்தழை	௧௦௩	உள்ளப்படு	௬௮	கருங்கழி	௧௧௬
ஆரம்பர	௧௬௩	உள்ளுருகு	௧௧௫	கருங்குயிலை	௩௩௫
ஆலத்தினு	௩௪	உறுங்கண்	௧௦௬	கருந்தினை	௨௮௫
ஆவாவிருவ	௮௬			கருப்பின்	௩௨௪
ஆவியன்னு	௪௫	ஊர்வாயொழி	௮௬	கலராயினர்	௨௬௪
ஆழமன்றே	௬௮			கலைக்கி	௬௬
ஆழிதிருந்	௧௧௬	எயிற்குல	௪௪	கவலங்கொ	௩௬௧
ஆழியொன்	௩௪௩	எறும்பால	௨௦௮	கழிகட்டலை	௨௬௦
அளரிக்கு	௨௩௩	எழில்வா	௧௦௫	கழிகின்ற	௮௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கழைகாண்	கஉஉ	கொன்னுனை	உருஅ	செய்குன்று	உருக
களிறுற்ற	உருக	கொங்கிற்	உரு	செய்மழுக	ருக௦
கள்ளினமார்	ரு௦	கோம்பிக்	ருக	செவ்வாய்	ருகக
கற்பாமதிற்	ருகரு	கோலத்த	ருஉ	செழுங்கார்	ககக
கற்றிலக	க௦அ	கோலித்தி	ருஉச	செழுநீர்மதி	கருரு
கனலூர்	ருஎரு	சங்கந்தரு	கரு	செழுமிய	ருகரு
கனைகடற்	கருரு	சேணிற்	ருரு	சென்றார்	உகச
காகத்திரு	அ௦	செணுந்	ருசரு	சோற்பால	கஎ
காமரை	கஎரு	சேயேயெ	ருஎரு	சோத்துன்	கஅரு
காம்பினை	சக	சேருன்றிக	ருகஉ	தணியுறப்	ருகரு
காயமுமா	உகஎ	சொற்பால	கஎ	தலைப்படு	ருரு
காய்சின	அச	சோத்துன்	கஅரு	தவஞ்செய்	ருகஉ
காரணிகற்ப	ச௦உ	தணியுறப்	ருகரு	தவளத்த	கஉரு
கார்த்தரங்	ககஎ	தலைப்படு	ருரு	தழங்குமரு	கருக
காவிரின்	சக	தவஞ்செய்	ருகஉ	தழுவினகை	உருக
கானமர்கு	உஅ௦	தவளத்த	கஉரு	தள்ளிமணி	கச௦
குடிக்கலர்	உகஎ	தழங்குமரு	கருக	தாதிவர்	சஅ
குயிலிதன்	உக௦	தழுவினகை	உருக	தாதேய்	கஉ
குயிலை	ருக	தள்ளிமணி	கச௦	தாமேதமக்	உருக
குராப்பயில்	ருகக	தாதிவர்	சஅ	தாயிற்சிறந்	உகச
குருநான்	ருக	தாதேய்	கஉ	தாருறு	கஅக
குவவின	ககஅ	தாமேதமக்	உருக	தாரென்ன	கரு
குவளைக்கரு	ருக	தாயிற்சிறந்	உகச	தாழ்ச்செய்	ருக
குவளைக்களத்	சஉ	தாருறு	கஅக	திக்கினில	ருஎக
குறப்பாவை	உகரு	தாரென்ன	கரு	திருந்தேனு	ருகக
குறைவிற்கு	உஎரு	தாழ்ச்செய்	ருக	திருமாலதி	ருரு௦
குன்றங்கி	உஎச	திக்கினில	ருஎக	திருவளர்	ரு
கூடாரர	கஎஉ	திருந்தேனு	ருகக	தினைவள	கரு௦
கூம்பலங்	உக	திருமாலதி	ருரு௦	திமேவிய	ருசஎ
கூளிநிரை	ககரு	திருவளர்	ரு		
கூற்றாயின	ருஅரு	தினைவள	கரு௦		
கேழேவரை	உஎரு				
கொடித்தேர்	உஉரு				
கொடிங்கா	ச௦				
கொல்லான்	ருஅக				
கொழுந்தார	கருக				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தெங்கம்பழ	ககக	நீங்கரும்	௫௩	புயல்வள	க௨.௯
தெண்ணீர்	௩௪௮	—	—	புரங்கடந்	௯௬
தெய்வநீ	௩௦௯	நெருப்புறு	௩௨௦	புரமன்	௩௨௬
தெவ்வரை	க௨௫	நேயத்தாய்	௪௭	புலவித்தி	௩௬௮
தெளிதரம்	௩௨௯	—	—	—	—
தெளிவளர்	௨௫	பகலோன்	க௯௮	பூங்கணை	க௮௯
தெள்வன்	௨௪௩	பகன்றாமரை	க௯௪	பூங்கயிலா	௨௫௦
தெள்ளம்	௩௮௬	படமாசுண	௧௩௨	பூங்கனையார்	௨௯
தென்மாந்	௩௪௨	படையார்	௧௪௮	பூங்குவளை	௩௬௧
—	—	பணங்களஞ்	௨௪௧	பூண்பதென்	௩௨௮
தேமாம்பொ	௨௬௮	பணந்தாழ்	௪௩	பூரணபொற்	௩௦௧
தேமென்	௧௦௨	பணிவார்	௩௩௪	—	—
தேவரிற்	௨௪	பண்டாவி	௧௧௫	பெற்றேனெ	௨௩௯
தேவாசுர	௩௫௯	பரம்பயன்	௨௫௬	—	—
தேவியங்க	௩௮௭	பரிவுசெய்	௧௫௫	பேணத்திருத்	௨௨௪
தேன்வண்டி	௩௮௨	பருங்கண்	௭௯	பேதைப்பரு	௨௪௫
தேன்றிக்கிலங்	௩௩௦	பல்லிலனாக	௬௭	—	—
—	—	பறந்திருந்து	௨௨௨	பைந்நாணர்	௯௦
தொண்டின	௩௦௭	பற்றென்	௧௮௮	பைவாயரவ	௧௮௦
தொத்தின்	௧௩௩	பணிச்சந்திர	௨௨௧	பைவாயரவு	௧௮௧
—	—	பணித்துண்	௧௪௩	—	—
தோலாக்கரி	௧௨௦	பனைவளர்	௧௬௬	பொட்டணி	௩௦௮
—	—	—	—	பொதுவினிற்	௧௫௭
நடனம்	௮௭	பாசத்தலை	௧௨௬	பொய்யுடை	௫௫
நந்திவர்	௧௭௪	பாணிகர்	௧௯௩	பொருப்பர்க்	௧௫௪
நரல்வேயி	௧௩௧	பாப்பணி	௨௦௭	பொருளா	௮௩
நல்லாய்	௨௭௭	பாயும்விடைய	௧௧	பொன்னணி	௩௪௬
நல்வினை	௩௯	பாயும்விடை	௨௪௬	பொன்னனை	௧௩௭
நறமனை	௧௦௭	பாலொத்த	௨௪௪	பொன்னார்	௬௬
நறைக்கண்	௨௬௩	பாவினைய	௩௫௧	பொன்னிவ	௩௨௩
நற்பகற்சோ	௧௭௯	—	—	பொன்னும	௧௯௯
நாகந்தொழ	௧௮௨	பிணையுங்க	௨௧௨	—	—
நாய்வயினு	௩௪௭	பிரசந்திகழு	௩௦௪	போதுகுலா	௩௨௨
—	—	பிரியாமை	௩௧௬	போதோ	௧௦
நிருத்தம்	௭௦	பிரியாரென	௩௪௪	—	—
நில்லாவளை	௨௦௨	பிழைகொ	௭௩	மடுக்கோ	௭௧
நிழற்றலை	௨௧௬	—	—	மணியக்க	௨௦௬
நினைவித்து	௧௫௨	புகழும்பழி	௧௯௨	மதுமலர்ச்	௨௮௧
நின்னுடை	௩௮	புணர்ப்போ	௨௬	மத்தகஞ்	௪௧௬
—	—	புயலன்ற	௨௪௫	மத்தக்கரி	௩௬௦
நீகண்டனை	௬௪	புயலோங்	௩௩௧	மயிலென	௨௩௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மயின்மன்	௩௩௩	மெய்யே	௭௪	வாரிக்களிற்	௨௭௦
மருந்துநம்	௧௬௦	மெல்லியல்	௨௧௨	வாழும்படி	௩௨௭
மலரைப்	௩௭௦	_____	_____	வானக்கடி	௩௩௬
மலவன்	௧௬௭	மேவியந்	௬௬	வானுழை	௧௨௮
மற்பாய்	௨௧௮	_____	_____	வானோராய்	௨௬௨
மனக்களி	௨௬௬	மைகொண்	௩௮௮	_____	_____
மன்னவன்	௩௧௧	மைதயங்கு	௨௧௦	விசும்பி	௧௬௧
மன்செய்த	௨௮௪	மைத்தழை	௧௧௩	விசும்புற்ற	௨௦௯
மன்னுந்தி	௧௪௨	மையார்கத	௨௬௭	விடலை	௨௨௭
_____	_____	மைவார்	௭௬	விதியுடை	௨௬௮
மாடஞ்செய்	௧௪௧	_____	_____	விண்ணிற	௧௧௭
மாட்டியன்	௨௮௬	மொய்யென்	௨௮௩	விண்ணுக்	௧௭௩
மாதிடங்கொ	௧௩௦	_____	_____	விண்ணுஞ்	௨௬௧
மாதுற்ற	௧௮௪	மோட்டங்	௧௬௮	விண்ணை	௮௩
மாவைவந்	௨௧௧	_____	_____	விண்டலை	௧௮௭
மாற்றேனெ	௧௬௨	யாயுந்தேறு	௨௧௩	வியந்தலை	௩௮௬
_____	_____	யாழார்	௧௦௪	வில்லங்கலை	௩௪
மிகைதணித்	௩௧௬	யாழியன்	௨௩௭	வில்லிகை	௩௬௭
மின்போல்	௨௩௦	யாழின்	௩௩௨	வில்லைப்	௩௭௧
மின்றங்கி	௨௩௦	யாழுமெழு	௮௮	விழியாற்	௩௬
மின்றுன்	௩௬௪	_____	_____	விறலியும்	௩௭௮
மின்றெத்தி	௨௩௬	வடிக்கணி	௪௧	விண்ணிறவா	௬௩
மின்னங்க	௧௮௩	வடிவார்	௧௩௧	_____	_____
_____	_____	வடித்தன	௨௭௪	வீதலும்	௩௧௪
மீண்டாரெ	௨௪௬	வடித்தான்	௨௩௪	_____	_____
மீள்வது	௨௩௨	வண்டலு	௨௬௬	வெதிரேய்	௨௪௮
_____	_____	வந்தாய்	௨௮௨	வென்றவர்	௨௮௬
முறுவலக்	௨௩௩	வந்தான்	௩௬௬	_____	_____
முனிதரு	௧௦௬	வரிசேர்	௬௩	வேயாது	௩௭௭
முனிவரு	௩௩௭	வருங்குன்ற	௨௪	வேயினதோ	௨௪௧
முன்னுங்	௨௪௨	வருட்டிற்	௨௭௬	வேயினமெ	௨௮௮
முன்னுமொ	௧௭௨	வருவன	௨௮௭	வேய்தந்த	௧௪௧
முன்னோனரு	௨௨௬	வரையன்	௧௬௪	வேலன்பு	௨௧௨
முன்னோன்ம	௨௨௦	வல்சியினெ	௨௬௬	_____	_____
முன்றகர்த்	௧௦௩	வழியுமது	௧௪௬	வைம்மலர்	௨௪௦
_____	_____	வழுவாவிய	௧௩௪	வைவந்த	௨௨௨
மூப்பானி	௩௧௭	வளருங்கறி	௨௦௨	_____	_____
மூவாரின்	௩௪௧	வளைபயில்	௧௩	_____	_____
மூவறழீஇ	௨௦௦	வறியாரிரு	௩௩௮	_____	_____

